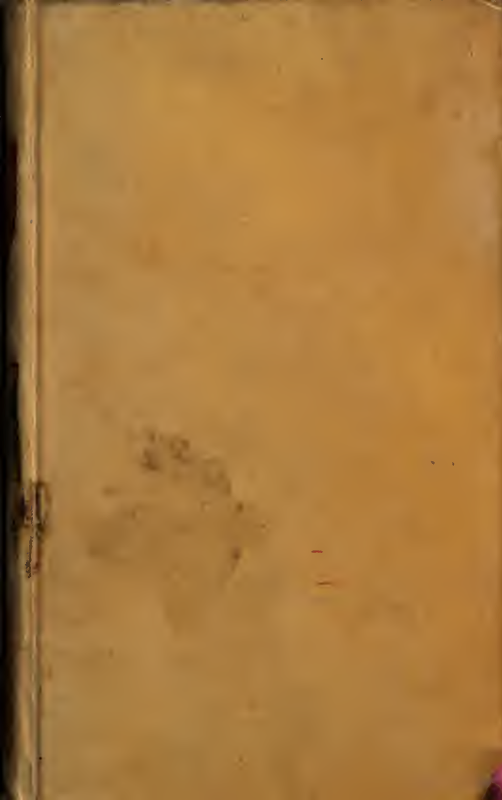

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH

ANIMADVERSIONUM AD ÆSCHYLUM

LIBER TERTIUS.

ACCEDIT

DILUCIDATIONUM THUCYDIDEARUM AUCTARIUM.

ZWOLLÆ
Apud SIMONEM CLEMENT,
CIↃ IↃ CC LXIII.

SOCRATES

APUD PLAT. GORG. p. 288. E.

Ἐγώ εἰμι τῶν ἡδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντων, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγοιμι· ἡδέως δ' ἂν ἐλεγξάντων, εἴ τις τὶ μὴ ἀληθὲς λέγοι. Οὐκ ἀηδέστερον μέντ' ἂν ἐλεγχθέντων ἢ ἐλεγξάντων· μεῖζον γὰρ αὐτὸ ἀγαθὸν ἡγοῦμαι, ὅσῳπερ μεῖζον ἀγαθόν ἐστιν, αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου, ἢ ἄλλον ἀπαλλάξαι· οὐδὲν γὰρ οἶμαι τοσοῦτον κακὸν εἶναι ἀνθρώπῳ, ὅσον δόξα ψευδής.

LECTORI BENEVOLO S.

Tandem, Lector, noſtras tibi exhibemus in poſtrema duo Æſchyli Dramata Animadverſiones, quæ licet a tempore, quod preſſæ fuerunt, nihil lucratæ ſint, auctiores tamen nunc ut compareant, quam ſi ſuis junctæ ſociis prodiiſſent, ſecuta inde fecit Hagenſis Poëtæ editio cum commentario Cl. Pauwii; cujus Notas dum perluſtro, aliquanto pluribus de locis, quam olim attigeram, dicendi occaſio nata. Idem per totum Æſchylum agere ſi voluiſſem, ſuperioresque Animadverſiones meas recognoſcere, ac doctiſſimi Pauwii cogitata cum meis conferre libuiſſet, nova haud dubie obſervandorum creviſſet materia. Sed abhorrebat animus ab inſtituenda denuo præcedentium Fabularum lectione, aliorumque induſtriæ indagandum relinquere malui,

 ſi

ſi quid aut in ipſo Tragico porro obſervare, aut in meis Notis corrigere potuiſſem.

Joſephi Scaligeri conjecturas in utramque Tragœdiam, quas meis interſperſi, acceptas refero Clariſſimo Valckenario, qui illas, de Viri Summi exemplari Edit. H. Steph. quod ſervat Bibliotheca Leidenſis publica, deſcriptas ante complures jam annos benigne mecum communicaverat.

Alteras Iſ. Caſauboni in ſolas Eumenides, ejusdem Editionis libro, in Bibliotheca Regia Cantabrigienſi, a Viro magno adpictas, humanitati debeo Viri Eruditiſſimi Simonis de Vries, qui cum inſigni præterea alio apparatu literario ex erudita in Angliam peregrinatione ſecum illas attulerat. Inter has quatuor occurrere monebat Vir Præſtantiſſimus, alia manu exaratas, & a Caſaubonianis, adpoſita litera S, diſtinctas; quas e

Sca-

Scaligeranis a quopiam eo fuiſſe translatas Valckenarii ſchedæ docebant. Quanquam autem Scaligeri nonnullæ a Gul. Cantero, plures quoque a Stanlejo, & ab hoc præcipuæ quæque Caſauboni emendationes aut in verſione, aut in Notis ſint occupatæ, non tamen ideo minus nobis gratæ eſſe debent.

Animadverſionum libellus paucas tantum plagulas cum impleret, comitem ei dedi alterum, in quo loca tractavi Thucydidis in Dilucidationibus vel præterita, vel quæ plenius explanari velle videbantur. Nonnulla nihil illuſtrari indiga eum tantum in finem utroque in libello adhibui, ut, invitante occaſione, hunc illumve ſcriptoris locum illuſtrarem, aut etiam interpretes, tacite tamen potius quam ambitioſe refellendo, corrigerem. Quos didici locum quempiam nova luce perfudiſſe, vel meis in Notis aliquid animadvertiſſe, his quod debui mi-

nerval ſolvi, ut illaudatos non reliquerim. Si qui præterea nominandi fuiſſent, eorum libros non vidi. Nam quod ad duplex ſpecimen Critico-cenſorium, quod recenſionis nomine Dilucidationum Thucydidearum Lipſiæ natum, & in ſplendidiſſimi tituli Actor. Erudit. opere Anno 1755. & ſequenti publicatum, ejus per ipſum Dilucidationum illarum Auctarium, rationem cur habendam non duxerim, per ſe facile Lector intelliget, ubi cenſuras, quas hic ordine omnes penitiſſime inſpiciendas dabo, cognoverit.

In ipſo igitur ſtatim prioris ſcripti proœmio non in me modo, verum etiam Batavos cenſura incumbit, quod, Germanus ſcil. horum more librum, quem cenſor in anguſtiora ſpatia contractum vellet, repleverim collectis undique obſervationibus, ſcriptorum locis, & Digreſſionum maxime diverticulis; quæ tamen ne ipſa quidem utilitate ſua vacare addit.

L. II. c. 47. Φθορὰν ὅτως ſcriptum accepi per ellipſin, pro οὕτω μεγάλην Φθορὰν, & inter alia locum citavi *Hegeſ. Delphi* apud *Athen.* At Lipſienſis criticus neminem fore credit, cui non multo ſimplicius videatur, ad verba illud οὕτως in ſingulis locis referre: partem quoque illius fragmenti lectoribus ſuis adponens, pro ἐνσχηθῆναι dum dedit ἐνεχθῆναι, nemo quis-

quiſquam, cui *Diluc.* aut *Athen* ad manum non eſt, ſenſum vel ſtructuram perceperit.

--- c. 48. Poſt *Æm. Port.* & *Fab. Paulin.* ex verbis, λεγέτω μὲν οὖν --- ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν ſuſpicionem de gloſſemate *H. Steph.* obortam remoturus, eo ſtructuræ ordine cum quibusdam ſupplementis verba propoſui, quo iſtud effici putabam. Ille vero meum illum ordinem daturus, verba non modo duobus vocabulis, ἱκανὰς εἶναι, trunca exhibuit, verum inſuper ſupplementa, accurate licet per uncinos ab ipſius loci verbis diſtincta, haud diſcernens, de voculis ὥστε & καὶ, quod poſterius *Reiskius*, nec ipſe gloſſema admittens, *Thuc.* vult reſtitui, nexui unice inſervientibus, ita diſputat, ut nihil hic ſe intellexiſſe prodat. Improbat quoque, quod μεταστῆσαι traxerim ad ſeqq. τοὺς ἀνθρώπους --- ὑγιεῖς ὄντας, neſcius, eodem referendum eſſe, perite jam vidiſſe *Portum* patrem. Quod vero ad gloſſema, id nimis ſibi quidem evidens videri ait, nec dignum *Thuc.* tam manifeſta ſynonyma ſic continuare.

--- c. 50. Pro uſu τοῦ ἅπτεσθαι de animalibus carnivoris citavi *Malch Rhet.* & *Chryſoſt.* horum vero, & quos ei præterea ſuppeditavit *Diluc.* p. 230. ſeq. *Ariſtidis*, *Procopii*, *Porphyrii*, *Heliodori*, *Xiphilini* aliorumque recentioris ævi ſcriptorum, teſtimonia faſtidiens, quum pag. 231. princ. typographi aberratione *Numerium* quoque legeret, nec hunc, pro *Numenio*, ſcriptorum in numerum referre dubitavit.

Lib. I. c. 2. Etſi Schol. commentum abſurdiſſimum, οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι, jam exploſerat *H. Steph.* & *Grammius* in Annot. ad Schol. Gr. docuerantque, in conſtructione jungenda, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον, ut fecerat quoque *Iſ. Caſaub.* l. c. in *Diluc.* ego quoque ſuo ſtructuræ ordine, tyronum in gratiam,

ver-

verba propoſueram, ac dictionem, *ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον*, non de tempore tantum, de quo etiam apud *Phot.* Biblioth. p. 400. & 409. ſed & loco frequentaſſe *Procopium* oſtenderam; tamen Syntaxis illa, *ἐκ τοῦ οὖσαν*, usque adeo Lipſienſi Grammatico ſeſe porro probare potuit, ut me, qui junxi *ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον*, *veritum ſcribat*, *οὖσαν pro εἶναι accipere*, *quaſi vero talia in* Thuc. *metuenda ſint. At quibus*, rogat, *exemplis hunc probem loquendi modum; non ipſius*, *inquit*, Thuc. *non æqualium*, *non* Xenoph. *aliorumve*, *non* Polybii *ſaltem aut* Philonis, *ſed eorum*, *quos dixeris ſcriptorum.* Quibus omnibus quanto melius de *Thucydidea* dictione ſibi videatur judicare poſſe, ſuo ipſum præconio ita publicantem audias, dum ait, *quos ut plurimum largiamur*, *imitatores noſtri talem ſibi ſtructuram in* Thuc. *loco finxiſſe agnoſcimus.*

L. II. c. 51. Quum poſt Schol. Cl. *Duk.* καινοπρεπῶς ſcriptum a *Thuc.* videretur ἓν οὐδὲν, pro οὐδὲν, nec ullo exemplo a quoquam adſtructum eſſet, oſtendi, *Herodot. Plat.* & plures alios ſic locutos. Pro maſculino vero εἷς οὐδεὶς, quia nonniſi laudavi *Xiphil.* id ita taxat, ut *maſculinum εἷς οὐδεὶς unico* Xiphilini *exemplo illuſtratum dicat.* Monui eadem occaſione, τὶ itidem τῷ οὐδὲν ex abundanti junxiſſe *Herodot.* eundemque alibi, ut *Xenoph. Epheſ.* omiſſo, οὐδὲν, ſcripſiſſe, οὔτε τι. Hic ille carpit, exempla adferri τοῦ οὔτε τι, quaſi ignotæ formulæ. Adjeci, pro οὐδὲ εἷς & μηδεὶς inverſo ordine reperiri εἷς οὐκ & εἷς μὴ in *Herodot.* & *Xenoph.* atque priori quoque modo locutos ſcriptores ſacros, nec recte a *Vorſtio* in Hebraiſmis habitum. Hic rurſus quid noſter? ille vero verba, *priori modo* referre cum debuiſſet ad εἷς οὐκ, retulit illa ad οὐδὲ εἷς, & hoc ad Hebraismos me nolle referri adfirmat.

Hinc

Hinc conjecturam de loco *Charit.* L. V. p. 48. memorans, *Diluc.* p. 232. propositam, malle me ait, μὴ ȣ̓ δύνασθαι, aut ἄναγνον εἶναι μὴ δύνασθαι, ut in altero intelligatur καί. At cum nullum ibi verbum de conjunctiva, unde hoc commentum exsculptum sit, divinare nequeo.

---- Eodem cap. vs. 55. ἀνατιμπλάμενοι active sumi mihi posse videbatur, pro ἀνατιμπλάντες: sed quia pro usu isto aliud exemplum non suppetebat, ideo objectioni occursurus addidi, obtinere id multis in verbis, non apud *Thuc.* modo, verum quosvis alios, ut cujus nec ipsius vestigia reperiantur in Lex. ἐπιδέδονται apud *Euseb.* His vero omnibus suppressis, *adeo* inquit *necessarium erat, in re aut nota satis, aut ipsi* Thuc. *usitata, aut in poëtis certe nimis obvia, quasi in re desperata ac deperdita*, Eusebium *excitare!*

Diluc. pag. 236. in *Charit.* L. I. p. 5. pro ἦσαν καὶ κατέλιπον emendavi, ἔνησαν καὶ κατέλιπον, idque verti, *congesta reliquerunt.* Ille vero correcturus meam quasi versionem, ἔνησαν reddit *attulerunt*, ceu scil. esset ἤνεγκαν

---- c. 53. vs. 95. Quem institui structuræ ordinem se dare professus, onerat non modo in fine verba duobus vocabulis καθ' ἡδονὴν, ita exhibens, ῥᾷον γάρ τις, δρῶντες ---- ἐτόλμα ποιεῖν καθ' ἡδονὴν ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ (ποιεῖν καθ' ἡδονὴν) sed sibi plaudens addit insuper, *si sic maluissem:* ἐτόλμα, ἃ πρότ. ἀπεκρ. μὴ καθ' ἡδ. ποιεῖν, *ut in* ἐτόλμα *intelligeretur e seq.* ποιεῖν, *recte omnia habitura.* Et cum exempla verborum, quibus ex abundanti negativam Græci jungunt, produxissem *Paus.* Arc. p. 622. ubi de Epaminonda scribit, ὅτι τριήρεις τε μὴ ἐπιβῆναι, μηδὲ ἐπὶ νεὼς φορτίδος πλεῦσαι δεῖμα εἶχε. Ille haud videns,

dens, ſingulare prorſus eſſe exemplum, cui nil quidquam commune cum vulgari & omnibus cognita ſyntaxi, φοβεῖσθαι aut δείδειν μὴ, inter verba illa producta non δείδειν ſaltem, ſed quod uſus furcillat, δείδεσθαι mihi imputat.

---- c. 54. vs. 16. Ἀνεμνήσθησαν φάσκοντες per hypallagen ſcriptum ſtatui probat, pro ἔφασκον ἀναμνησθέντες, ſed more, addit, conſueto Græcorum Latinorumque. Hinc converſus ad ſpecimina e Digreſſionibus cum lectoribus ſuis communicanda, egregia quidem, omnia eſſe prædicat, ſed longe arceſſita, & parum iſto loco expectata aut requiſita. Sequuntur hinc tria falſiſſima. Primum, quod dicit, præpoſitionem πρὸς in προσπαρεσκευάζοντο (*Diluc.* p. 55.) accipi pro *præterea*, qui *adverſus* notare dixi. Alterum verſatur circa προτιμηθείη L. I. c. 133. in quo præpoſitionem abundare me ipſum agnoſcere adfirmat, & *Herodoti* loco *Thuc.* quidquam juvari negat. Falſiſſimum denique, ineptiarum me arguiſſe qui ex II. ad Cor. X, 10. plures epiſtolas Pauli extitiſſe ſuſpicentur. Verba mea *Diluc.* p. 134. habent, *apparere ex iis*, quæ præmiſi, *quam infirmo fundamento nitatur eorum opinatio.*

In Clauſula non dubitat Græcæ literaturæ ac Criticæ ſtudioſis librum noſtrum pro utiliſſimo commendare; At non tam ipſius *Thuc.* quam aliorum ſcriptorum cauſa.

Altero in ſcripto, ad quod perluſtrandum nunc accedimus, locus L. III. c. 81–84. agere dicitur de turbulento ſtatu Corcyræorum. Et tamen duo capita intermedia tota ſunt parenthetica, nec vel verbulum ibi de Corcyræcis.

---- cap. 82. init. in verbis διαφορῶν ὄντων--- ἐπάγεσθαι. Defunctum me mihi viſum dicit ſupplendo ὥςε ἐπάγεσθαι, repudiatis Schol. ſupplementis. At ſi-

sibi quidem nondum videri cuncta explesse, cum dativi, illi τοῖς προςάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, aliquid præterea supplementi requirant, quod difficilem illum, ut vocat, infinit. regat; qui cum haud dubio pendeat a διαφοραῖς, ad illas utique fuerit referendus.

In his notari velim primo loco, quod supplevisse dicor, ὥςε ἐπάγεσθαι, qui nonnisi ὥςε adsciscendum monui: tum supplementa vocari unicum Schol vocabulum ἀξιέντων: requiri denique audias aliquid præterea, & præter nostrum ὥςε, nec tamen indicari, quid requiratur. Imo nil quidquam requiri eodem spiritu adfirmari dicas, dum subjicit, eum haud dubie pendere a διαφοραῖς. Sed scil. non sunt nostro supplementa, quæ nos eo nomine intelligimus; verum ita vocat tam ipsa scriptorum verba, quam quæ ad sensum & structuram complendam extrinsecus adsciscuntur, ut patuit modo in ἐπάγεσθαι.

In verbis vs. 28. πολεμεμένων δὲ (τῶν Ἀθ. καὶ τῶν Λακ.) καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων κακώσει, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τε αὐτε προσποιήσει, ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βελομένοις ἐπορίζοντο. Etsi jam Cl. *Duker.* in Annot. ad Schol. Gr. monuerit, jungenda in constructione πολεμεμένων αἱ ἐπαγωγαὶ, (aut si πολεμεμένων habeatur pro casu absoluto, supplendum inde αὐτῶν Genit. erit, qui regitur ab αἱ ἐπαγωγαὶ) nec de eo dubitare sinant illa prævia vs. 25. τὲς Ἀθ ἐπάγεσθαι καὶ τὲς Λακ. idemque doceat insuper institutus structuræ ordo *Diluc.* p. 357. tamen nostro adeo istud mirum est visum, ut ita dispersa ac disjecta per hyperbata orationis membra ordinandi, ac suum cuique locum assignandi intelligentiam, libidinem, licentiam ac pæne ἀσέβειαν appellet, neminemque fore sibi persuadeat, quin illico videat, ξυμμαχίας esse Genitivum ab ἐπα-

γωγαὶ pendentem, quod ne intelligi quidem absque alio possit. Et, licet bis Schol. Genit. ξυμμαχίας construi doceat cum προσποιήσει, machinas nihilominus se assequi posse negat, quibus nos eo illum traxerimus: cum, ut ait, & manifesto ista distinguantur, τῇ κακώσει τῶν ἐναντίων, καὶ τῇ προσποιήσει: & illa utique, καὶ τῇ κακώσει, transilire non liceat: neque aut ἐπαγωγαὶ simpliciter intelligi, aut ista commode dici queant: *inductiones sociorum fiebant ad comparandos socios.*

Sollicitum scil. videmus, quid jungat τῷ ἐπαγωγαὶ, circa προσποιήσει, ceu vero hoc magis præbere latus nudum posset, securum. Sed scil. interpretem secutus Latinum, cui quid fraudi fuerit, *Diluc. Auct.* p. 324. attigi, nec videns in nostro structuræ ordine utrique consultum, in hos se laqueos induebat. Sensum autem non absurdum illum, quem fingit, verum hunc esse sciat, *inductiones Athen. & Laced. fiebant, eoque tendebant, ut utraque factio eos sibi socios adscisceret, viribusque ac potentia inde acquisitis, altera alteram vexaret & attereret.*

---- vs. 53. ἐπιβουλεύεσθαι dixi, ea adhibitum virtute, qua frustra quæratur in Lexicis, & ἐπὶ vel notare *post*, vel *insuper*, ac recte Schol. illustrare per ἐπὶ πολὺ βουλεύσασθαι.

Ad hæc Lipsiensis moneri ait nisi hoc, ἐπιβουλεύεσθαι esse *sæpe deliberare;* quasi aut hæc vis insit præpositioni ἐπὶ, aut crebra deliberatio in vitio poni queat, cum *Thuc.* hoc loco nonnisi vitia commemoret, virtutum nominibus vestita & excusata.

Apparet, huic interpreti *post*, *insuper* & ἐπὶ πολὺ esse *sæpe*. Alii ἐπὶ πολὺ interpretarentur *diu.* Sed si *sæpe* & *diu* ei sunt æquipollentia, sciat saltem,

tem, diuturnam ac tardam deliberationem laudandam haud censuisse Socratem, cui in *Plat.* Charm. p. 238. C. οὐχ ὁ ἡσυχώτατος καὶ μόλις βȣλευόμενός τε καὶ ἀνευρίσκων ἐπαίνȣ ἄξιος, ἀλλ' ὁ ῥᾷςά τε καὶ τάχιςα τȣ̃το δρῶν. At qui, qualem præsens locus sistit, ἀσφαλείας ἕνεκα, ne calido ac præcipiti consilio rem aggrediendo labatur, cavet, ei utique prudentiæ laudem nemo denegarit. Quod si autem vitia tantum hoc loco commemorantur, vitia nostro sint oportet, μέλλησις προμηθὴς vs 49. τὸ σῶφρον vs. 50. τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν vs. 51. προβȣλεῦσαι vs. 57. & hujus loci ἀσφαλεία ἐπιβȣλεύεσθαι.

Hinc argumento omni exceptione majore ostendere volens, quam circa præpositionum emphasin sim pæne superstitiosus, locum, tanquam omnium oportanissimum, sibi delegit ejusdem

cap. vs. 70. ἀντιτιμωρήσασθαί τε τινα περὶ πλείονος ἦν, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. Hic cum mirarer, Schol. composita loco simplicium posita statuere; miratur & Noster, fuisse qui istis præpositionibus vim tribueret, quæ in ipsis verbis tota inesset, satisque monere me potuisse addit τὸ ἀντιπολέμιοι c. 90. vs. 36.

At legisset modo censor notata ad L. I. c. 34. *Diluc.* p. 42. vidisset, in verbis istis e præpositionibus compositis, & mutuo sese respicientibus, auctore *Hermogene*, ἀντιτιμωρήσασθαι esse, τιμωρησάμενον ἀμύνεσθαι δεύτερον, προπαθεῖν autem, φθάνειν παθόντα. In ἀντιπολέμιοι quo valeat præpositio, discat ex hujus libelli p. 434.

Occasione cap. 95. vs. 59. docui, ἤδη non de tempore modo usurpari, sed etiam de loco, & pro posteriori usu alterum dedi exemplum *Thuc.* de tempore unum ex eodem. Tum ob adjuncta duo *Ælia-*

liani, ubi ἤδη καὶ οὐκ εἰς ἀναβολάς. *Luciani* ἤδη οὐκ ἐς μακρὰν, & *Thuc.* ἀπὸ τοῦδε ἤδη.

Hic quid censor? occasione, inquit, vocabuli ἤδη, de loco adhibiti, opus esse putavit, ut etiam de tempore dici aliquot locis, ut ignotum, probaret.

Ultima crisis versatur circa locum *Charit* L. VIII. p. 130. ubi Callirrhoë Chæreæ, nuncio inopino de clade regis Ægyptii percito, ac propere, priusquam, quid sibi agendum videretur deliberasset, surgere & e conclavi prodire paranti dixisse fertur, ποῦ σπεύδεις; πρὶν βουλεύσασθαι περὶ τῶν ἐφεστηκότων· ἂν γὰρ τοῦτο δημοσιεύσῃς, μέγαν πόλεμον κινήσεις σεαυτῷ, πάντων ἐπισταμένων, ἤδη σου καταφρονούντων. Notat hic *D'Orvillius*, non distinguere Codicem post ἤδη, seque male habere hoc adverbium hic: nam certe adhucdum non despectum fuisse suis Chæream; quare melius forte referri putat ἤδη ad præcedens Participium. Hæc *D'Orvillius* Retinendam nos statuimus distinctionem vulgatam ante ἤδη; *Reiskium* recte vertisse, *omnibus*, *ubi intellexerint*, *te contemturis*, & καταφρονούντων Futur. esse secundum, non Præsens, pro quo habuerit *D'Orvill.* At longe aliter, censor, qui se adduci posse negat, ut Præsens in isto contextu, præsertim addito ἤδη, pro Fut. accipiat, nec sic potius interpretandum distinguendumque censeat: ἐπισταμένων ἤδη, σου καταφρονούντων; *cum omnes*, *qui rem sciunt jam*, *te contemnunt*. Nam quod præcedat, ἂν δημοσιεύσῃς, id non impedire putat, quominus quibusdam passim nota res fuerit. Qua ex epicrisi patet, censorem *D'Orvillii* distinctionem pro sua venditare: monitum nostrum de καταφρονούντων habendo pro Fut. non Præs. magno silentio transmitti; verbis ita distinctis sensum affingi, quem Græ-

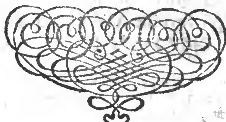
Græca non præſtant, niſi inſerto articulo legatur, πάντων τῶν ἐπιςαμένων ἤδη, --- ac rem ſtatui quibusdam, & quidem paſſim, notam fuiſſe, quam interim nemini cuiquam, præterquam Chæreæ ejusque conjugi, antequam poſtero die in Cyprum pervenerant, & ſuis ibi indicaverat Chæreas, innotuiſſe, tantum non diſerte docet *Chariton.*

Hæc erant, quæ ad unamquamque cenſuram monenda videbantur, ne vel exigua literatura Græca contincti ſuo illas pretio non æſtimare noſſent. Vale Lector, & ſi quæ præſenti in libello te juvare poterunt aut delectare, iis ad commodum tuum fruaris; quæ minus placuerint, aut tibi prodeſſe putabis, rudioribus aliis, aut etiam doctioribus relinquas.

Scripſi Zwollæ XIV. Cal. Julii
CIↃ IↃ CCLXIII.

Extantiora vitia typographica, quæ ſe obtulerunt ita tolli velim. P. 10 vs. 6. leg. ὄμμασι. ibid. 26. pro *in* leg. *pro* 13: 12. Apollini. 61: 15. *H. Steph: Theſ.* 64: 24. ἐμοὶ. 89: 19. del. *de colore.* vs. 21. leg. *de colore iterum.* 98: 19. Ζηνὸς. 102: 8. poſt *intelligo* adde, *Forte monachi eſt commentum.* 109: 22. χθονὶ. 113. 17. μεγ. ται. 122: 21. πνέοντα. 133: 4. *ornandi.* 161: 25. *vel* με *intelligi.*
224:

224: 13. μόνον. 257: 4. poſt ἐπιπηδήσαντας adde, *quod ceterum verbum reſtitui ſibi poſtulat* L. V. c. 55. *& pro vulgato* ἐκπηδῶσιν leg. ἐπιπηδῶσιν, *quo ſenſu etiam apud alios, ut Baſil.* T. II. p. 388. A. 392. A. C. E. *Jo. Chryſ.* T. IV. *Op.* 56. B. *Them. Orat.* XXI. p. 245. A. *Luc. Tim.* c. 48. Pag. 259: 20. *&* ἀναγνῶσαι. 263: 1. poſt ἔχων add. *Conf. T. Wopkenſ. Lect. Tull. p.* 170. *ſeq.* 282: 10. πωλοῖτο. ibid. vs. 20. *Addenda* p. 824. 322: antepen. & 323: 18. c. 63. Pag. 324: 18. del. προσποιήσει. ibid. vs. 19. poſt *auxiliares* inſere, *&* προσποιήτει *potentiam compararent.* 361: 5. ſubjice, *ubi Cl. Adr. Heringa Obſ. Crit. p.* 17. *deleto* πρώτη, *leg. putabat*, ἑορτῆς --- Γαλινθιάδια. 371: 19. poſt ἐνίησι adde, *ſed dederat forte Ælianus*, βλητικὰ δὲ, --- *nam* περὶ δακετῶν καὶ βλητικῶν *librum ſcripſerat Theophraſtus.* 386: 11. *debuerint.* 409: 6. del. cuncta illa, δεῖ usque ad μοι. 420: 26. συναγείρεσθαί. 435: 5. *pro* ἔςιν ὡς. Levioris momenti errata in calcem libri rejecimus.

FRI-

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH ANIMADVERSIONUM AD ÆSCHYLUM

LIBER TERTIUS.

Ad Eumen. Vs. 1. Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν Τὴν πρωτόμαντιν γαῖαν &c. Sic λόγῳ πρεσβεύειν in Choëph. vs. 629. Oracula ut se exceperint præter citatos apud *Stanl.* vid. *Plut.* T. II. p. 421. C. Schol. *Eurip.* ad Orest. vs. 163. *Meurs.* Crit. *Arnob.* L. V. c. 2. *Palmer.* Gr. Ant. VI. c. 8. & Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* T. II. p. 101. Mox μαντεῖον ἕζεσθαι, ut ἐνέζεσθαι στέγος Pers. v. 140. & σέλμα ἧσθαι Agam. vs. 191.

Vs. 5. Θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. Similiter θελήσας *volens*, pro ἑκὼν *Soph.* Œd. Col. vs. 790. & II. Ep. *Petri* cap. III. 5. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας. Πρὸς βίαν uti *Soph.* in Ajac. vs. 1344. pro quo βίᾳ *Thuc.* L. VI. c. 92. τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἐκούσης, καὶ οὐ βίᾳ ἡγήσεσθε. De donis nata-

 li-

litiis vs. 7. vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. Dian. vs. 74.

Vs. 9. Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα. Sæpe ita λίμνη pro *mari.* In Suppl. vs. 538. *Soph.* Trach. vs. 646. ubi Schol. *Aristoph.* Av. vs. 1339. ibid. Schol. *Eurip* Herc. Fur. 410. *Hesych.* & *Suid.* Locum hoc vocabulum occupavit alienum in *Ael.* de Anim. L. V. c. 50. ubi hactenus legitur, ἡ δὲ λίμνη, καὶ ὁ ἔριφος, καὶ πῶλιον πᾶν, ἐπὶ τὰς μητρῴας θηλὰς ἔρχονται γεννηθέντα παραχρῆμα. Ille vero quin scriptum reliquerit, ἡ δὲ ποίμνη, vix erit qui dubitet. Χοιρὰς teste Schol. *Eurip.* ad Androm. vs. 1265. est πᾶσα πέτρα ἐξέχουσα, καὶ περικλυζομένη θαλάσσῃ, σπήλαιον ἔχουσα, ἐν ᾗ εἰώθει ἐκ θαλάσσης ἀνιοῦσα διατρίβειν ἡ Θέτις. quomodo nempe in postremis corrupta legenda puto. Forsan quoque pro ἐν ᾗ dederat, ἐν ᾧ. Δηλίαν χοιράδα *Noster* & *Euripides* cur scripserint, docet *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 268. De Cyntho Deli monte præter *Arnaudtium* vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 574.

Vs. 17. Τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα. *Quod ad artem*; τέχνης δὲ (n. ἕνεκα) ὁ Ζεὺς κτίσας αὐτὸν ἔνθεον (κατὰ τὴν) φρένα. Schol. errorem, in quo versabatur quoque *Spanh.* ad *Callim.* H. Ap. vs. 98. Sed deseruit ad *Arist.* Ran.

Ran. vs. 192. tetigerat *Palmer.* Gr. Ant. L. IV. c. 8. Ad vs. 19. vid. *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. vs. 121.

Vs. 23. Κωρυκὶς πέτρα-δαιμόνων ἀναστροφή. Per ἀναστροφὴν δαιμόνων quid intelligat, ipse veluti declarans addit, Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, nempe διατριβὴν, & locum ubi quis ἀναστρέφεται ac versatur. Verbum inter plures ita habetur in *Æsch.* de F. L. p. 49. med. *Aristid.* T. p. 141. & in Lit. Sacr. In rem vid. Cl. *Wessel.* Diss: *Herodot.* p. 199. *Spanh.* ad *Aristoph.* Nub. vs. 604. In Schol ad vs. 26. pro δίκῃ leg. δίκην, ut est apud *Robort.*

Vs. 30. Τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Idem nonnunquam Græcis εἴσοδοι, quod πρόσοδοι, *reditus*, *honoraria*, quæ ipsa notio non videtur excludenda. *Aristid.* T. 1. p. 82. ὅσαχοῦ δὲ Ἀσκληπιῷ εἴσοδοι ἀνεῖνται πανταχοῦ γῆς, καὶ διὰ πάντων ἡ (ita *Cant.* in Cur. Post. pro vulgato οἱ) κοινωνία τῷ πατρὶ σώζεται, νεῶν, θυσιῶν, παιάνων, προσόδων. *Pind.* Pyth. V. vs. 156. ἐπιχωρίων καλῶν ἔισοδοι. *Suid.* εἴσοδος, εἰσφορά. Tum μακρῷ ἄριστα, ut apud *Aristiden* l. d. μακρῷ πάντων ἄριστοι. *Aristoph.* Pac. vs. 672. εὐνούστατος μακρῷ. *Ael.* de Anim. XIV. c. 8. ἐγχέλεις πιότατοι μακρῷ. & in *Nostri* Prom. vs. 889. μακρῷ ἀρι-

ἀριστεύειν. Verſu ſeq. leg. κ'εἰ πάρ' i. e. πάρεισι.

Vs. 35. Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίε. Interpres non bene, *iterum me miſit*. ἔπεμψεν ἐκ valet, ἐξιέναι ἐποίησεν, illa nempe δαυλ, quo & retulit Schol. ad vs. 38. in quo leg. δείσασαν. Πάλιν heic valet *retro*; at *iterum* in *Plut.* T. II. p. 408. A. ὑπειπὼν ὃν ὁ Θεὸς, ὅτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψεν. Permutatum interdum occurrit cum πόλιν, ut in *Zenob.* Cent. II. Prov. 99. & *Apoſtol.* VI. No. 39. collato *Suid.* V. Γλῶσσα & Πόλιν. Locum ejus πάλαι invaſit in *Ael* de Anim. XVI. c. 18. ᾗ μυρμήκων μὲν Ινδῶν πέρι ἔιρηται πάλαι. Leg. cum interprete πάλιν, *iterum dicere fert animus*. Schol. ad vs. 36. non explicare σωκεῖν, ſed ἀκταίνειν, perite vidit doctiſſimus *Rhunk.* ad *Tim.* Lex. p. 14. ubi de iſto verbo plura. Vs. 38. tollenda ante οὐδὲν diſtinctio, ut abeſt ab Editt. priſcis. Quæ de ſcenæ ratione notat *Pauwius*, hauſta ſunt ex Schol. ad vs. 64.

Vs. 40. Ὁρῶ ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα καὶ νεοσπαδὲς ξίφος. *Turn.* & *Ald.* legunt θεομισῆ, quod verum puto, etſi non ignorem, quid iſta ſede plerumque requirat metrum. ἕδραν ἔχειν occurrit rurſus infra vs. 857. & Perſ. 466. Comma poſt ἔχοντ' transponam, ut νεοσπαδὲς ξίφος eadem ab ellipſi τῆς κατὰ pendeat, un-

unde τὸ χεῖρας. Vid. Schol. ad vs. 64. Νεοσπαδὲς recte Schol. videtur exponere per τὸ νεωςὶ ἐσπασμένον. *Hesych.* Νεοσπαδῆ, νεωςὶ τὰ σπάθη περικείμενον, ἅ ἐςι φάσγανα. prout cum *Soping.* emendandum puto, locum forsan intendens cujuspiam scriptoris; in quo legebatur (τὸν) νεοσπαδῆ (τὰ) σπάθη. In *Soph.* Antig. vs. 1230. (1334.) ἁρμὸς χώματος λιθοσπαδὴς videtur dici, χῶμα ἐκ λίθων συγκείμενον. Προστρόπαιον Schol. expl. ἱκέτην, nimium restricte. Plenius *Suid.* quem vide, & ex eo *H. Steph.* Thes. De V. μυχὸς vs. 39. conf. *Spanh.* ad *Callim.* H. Del vs. 161.

Vs. 45. Λήνει μεγίςῳ ἀργῆτι μαλλῷ. Adscripserat V. λήνει *Is. Casaub.* vid. *Apoll. Rhod.* & habet ejus locum *Stanl* in Not. *Arnaudtium* pro μεγίςῳ conjecisse leg. μὲν οἰὸς, discimus ex *Valcken.* Not. ad *Eurip.* Phœn. p. 361. At præcessit jam μὲν vs. 40. cui sua ἀπόδοσις vs. 46.

Vs. 53. Ῥέγκουσι δ᾽ οὐ πλαςοῖσι φυσιάμασι. Verbale hoc una cum verbo φυσιᾷν infra vs. 248. ignorat *Steph.* Thes. ῥέγκειν, non ῥέγχειν probant *Thom Mag.* & *Mœris*, ad quos vid. Viri docti. Orta ista διττογραφία a Librariis, ut bene ad *Mœrin* monet *Pierson.* Hinc in *Agath.* L. III. p. 89. legas, εὑρὼν ἅπαντας ἀνειμένως εὕδοντας ἀναπαυομένους καὶ ὑπορρέγχοντας. at

L. IV. p. 122. ἐκάθευδον καὶ ὑποῤῥέγχοντες ἔκειντο. quo ceterum compoſito ditare datur *Steph.* Theſ. Ῥέγχης quoque editur in *Antiſth.* Orat. in Ulyſſ. prope finem, ἀλλ' ἡνίκα ἂν ῥέγχῃς σὺ, τηνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε. *Dio Chryſ.* Serm. VIII. p. 132. D. τὰς μὲν ἡμέρας ὅλας ἐσθίοντες, ἐν δὲ ταῖς νυξὶ ῥέγχοντες. *Baſil.* T. II. p. 27. B. ἐπὶ μαλακῆς κοίτης ἀνατεταμένον (*exporrectum*, ita leg. pro ἀνατετραμμένον) καὶ ῥέγχοντα διαζῆν. *Suid.* Ῥέγχουσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες· οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες κοιμῶνται. Sic hæc diſtinguenda exiſtimo, hoc ut dicant, *alii vero*, nempe exponunt, *incurioſi dormiunt.* De equis *Eurip.* Rheſ. vs. 785. ἔρεγχον θυμὸν πνέουσαι. Vs. 51. δεῖπνον φέρειν, ut ἱερὰ φέρειν in ejusdem Hec. vs. 804.

Vs. 54. Ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν. Quod Choëph. vs. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Hinc αἱματωποὺς vocat *Eurip.* in Oreſt. vs. 256. In Schol. vs. 55. *Scal.* correxerat, περικείμενον.

Vs. 58. Οὐ δή τις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων. Recte *Pauwius* ex *Robort.* revocandum vidit, οὐδ' ἥτις. Participium τῷ ἐπεύχεσθαι *Noſter* itidem junxit in Agam. vs. 1271. ἐπεύχομαι ἀπαλλαξείων *Ephr. Syrus* p. 99. μὴ

μὴ valet, ὥστε μή. Tum ſive μεταστένειν πόνων dictum accipias, pro ἕνεκα πόνων, ut ἡ μετὰ eandem exerat virtutem, quam in μετανοεῖν & μεταμέλεσθαι, quibuſcum comparat quoque *Euſt.* ad Od. Δ. p. 167. vs. 6. Sive pro στένειν μετὰ πόνων, aut etiam cum *Arnaudtio* præferas caſum quartum πόνον, idem manebit ſenſus. Schol. ad vs. 59. ſic leg. πόνων] τῶν τῆς ἀνατροφῆς. Vel ſi is forte πόνον ſuo habuit in libro, πόνον] τὸν τ. ἀ.

Vs. 64. Οὔτοι προδώσω ---- ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων. *Non prodam, non deſeram.* Similiter *Ariſtoph.* Thesm. vs. 933. οὐ προδώσω σ' οὐδέποτ' ἤνπερ ἐμπνέω. Tum οὐ γενήσομαι πέπων in re idem, quod ἔσομαι ὠμός. *Artemid.* 1. Onirocr. c. 69. πέπονα τὸ προσφιλὲς οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. & ibid. τὸ ἔκλυτον πέπον καλεῖται. Add. *Heſych. Suid.* Schol. *Ariſtoph.* ad Eq. vs. 260. *Etymologum* & *Euſt.* ad Iliad. B. p. 159. ſeq. De Apolline ἰατρομάντι *Spanh.* ad *Comici* Plut. vs. 11. *Callim.* H. Apoll. vs. 46. & de καθαρσίῳ ad *Julian.* p. 259. B.

Vs. 67. Καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε ὁρᾷς ὕπνῳ· πεσοῦσαι δὲ ---- ὅμως φεῦγε. Intellige ceu ſcriptum legeres, καίπερ δὲ πεσοῦσαί εἰσιν εἰς ὕπνον, ὅμως φεῦγε αὐτάς. Plene *Eurip.* Oreſt.

Orest. vs. 217. εἰς ὕπνον πεσεῖν. pro quo εὕδειν πεσόντα supra Agam. vs. 575.

Vs. 69. Αἱ κατάπτυςοι κόραι γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς ἐ μίγνυται &c. Sic distinguam cum *Stanl.* nec aliter Schol. cujus verba ita constituo. Κόραι γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες] πολιαὶ γάρ· παῖδες δὲ διὰ τὸ νέον ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι ---- & πολιαὶ habet *Robort.* Μίγνυται post *Stanlejum* perperam de concubitu intelligit *Pauwius*, cum nil aliud dicant verba, quam nullum Eumenidibus cum quoquam aut deo aut homine, imo ne fera intercedere commercium, utpote quæ σκότον νέμοιντο τάρταρόν τε ὑπὸ χθονὸς, quod sequitur, nec proinde ad eas sit aditus. Quin ipsæ de se vs. 348. γεγνομέναις λάχη τάδε ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη ---- ἐδέ τις ἐςι συνδαίτωρ μετάκοινος &c. & vs. 73. vocantur μισήματα ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων. Add. vs. 185. seqq. & 197. Vs. 71. ἐγένοντο verti debuit, *natæ* seu *genitæ sunt*.

Vs. 75. Πλανοςιβὴς χθὼν vel est, *terra erroribus calcanda*, vel sensu agente, ut solent istius modi nomina itidem notare, *errare faciens*. Prius videtur antehabendum, ut dicat, τὴν μετὰ πλάνε ςειβομένην. Apud *Xen.* I. K. A. p. 95. legimus ςειβομένας ὁδὲς. Edit. *Ald. Turn.* & *Rob.* pro βεβῶτ, quod nunc editur,

&c.

& correxerat quoque *Casaub.* habent βεβῶντ'. In Schol ad vs. 75. scribendum ἐλάσυσι, bene monet *Pierson.* ad *Moerin Atticist.* p. 146. Vs. 77. *Ald.* & *Robort.* dant, ὑπέρ τε πόντυ, quod æque bonum. Vs. 78. μὴ προκάμνειν, ut *Thuc.* II. c. 39. Vs. 82. μύθους ἔχειν, ut Lat. *sermonem habere.*

Vs. 91. Τόνδε ποιμαίνων. i. e. *curans* & διὰ φροντίδ@ ἔχων. *Longus* L. II. p. 35. νῦν Δάφνιν ποιμαίνω καὶ Χλόην. *Pind.* Isth. V. vs. 15. ζωᾶς ἄωτον μὗνα ποιμαίνοντι. ubi Schol. *Plat.* Lys. 108. D. τῦτο τὸ σῶμα ποιμαίνει ἄλλ@ καὶ θεραπεύει. Sic ποιμὴν, *Noster* Suppl. vs. 774. ναῶν ποιμένες. & δώρων *Pind.* Nem. VIII, 11. Conf. ad *Soph.* Ajac. vs. 361. Schol. *Suid.* V. ποιμένων. & Cel. *Valcken.* Not. in *Eurip.* Phœn. vs. 1147.

Vs. 99. Αἰτίαν ἔχω κείνων ὕπο. Ut *Thuc.* L. VI. c. 46. ult. & ταῖς ὑπὸ τῦ νόμυ αἰτίαις ὑπεύθυνον εἶναι *Plut.* T. II. p. 214. B. Citra personæ casum & præpositionem infra vs. 582. αἰτίαν ἔχω τῆς τῦδε μητρὸς τῦ Φόνυ. & *Aristoph.* Vesp. vs. 504. αἰτίαν ἔχω ταῦτα δρᾷν. Add. *Casaub.* Anim. in *Athen.* IX. c. 2. φιλτάτων nomine versu seq. quos intelligant Græci, docet Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 162.

Vs. 103. Ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας

σέθεν· Εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. *Robort.* καρδία. Recte *Stanl.* post *Casaub.* corrigit, καρδίᾳ. Corde animoque videre atque percipere jubet, quod oculis non poterant, utpote dormientes; ratione subjecta, εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασι λαμπρύνεται. Cyrus ad filios apud *Xen.* VIII. K. Π. p. 656. ἐννοήσατε, inquit, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου· ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ τότε δήπου θειοτάτη καταφαίνεται, καὶ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ. Vid. & *Stanl.* φωνῇ ὁρᾷν, per αἴσθησιν ἀντὶ αἰσθήσεως, ut scribit Schol. *Nic.* ad Ther. vs. 165. dixit *Soph.* Oed. Col. vs. 136. & φωνὴν ὁρᾷν Græci Bibliorum interpretes Exod. XX, 18. quem intendens locum *Philo Jud.* Lib. de Decalogo p. 576. E. πᾶς, inquit, ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν ἐμφαντικώτατα, additque, τὴν μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἀκουστὴν εἶναι συμβέβηκεν ὁρατὴν δὲ ὡς ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ. Conf. Not. ad *Thom. Mag.* p. 355. Λαμπρύνεσθαι, ut *Aristoph.* Plut. vs. 635. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. & quæ verba cum sua fecerit *Ael.* de Anim. XVII. c. 20. λελάμπρυνται in λελάμπρυται excusum nollem in Edit. Noviss. Vid. de hac flectendi ratione præter *Comici* Schol. *Eust.* ad Iliad. B. p. 143. vs. 22. & *Odyss.* M. 497, 14. ὠμματωμένην φρένα legimus su-

ſupra in Choëph. vs. 852. De numerorum permutatione, heic quæ obſervatur in σέθεν, tum ἐλείξατε, vs. 113. ὑμῖν. ſeq. ἀκούσατε, & reditus inde ad unitatis numerum ὑπνώσσεις vs. 131. abunde alibi dictum.

Vs. 105. Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Nil proprie hic verſus cum præcedenti ad Eumenidas. Sed ſolent ſcil. poëtæ, Tragici præcipue, præcepta & ſententioſe dicta frequenter interſpergere. Interim argumentum continent à minore; quaſi dixiſſet, ſi quod inconfeſſo eſt, mens humana corpore ſopito, cernit acrius, quanto iſtud magis de vobis deabus credi par eſt? moneo ob *Pauwium*, qui heic quoque reprehendit poëtam. Ἀπρόσκοπος ſolitarium hactenus, nec extra hunc locum aliud iſtius verbi exemplum ſignificatione *non prævidendi* mihi occuriſſe memini; at pro ἀσκανδάλιστος, a προσκέκοπα, ſatis obvium. *Baſil.* T. I. p. 21. E. ἀπρόσκοπον διατηρῆσαι τὴν ζωήν. Ep. 222. p. 335. C. ἀπρόσκοποι τῶν ποδῶν αἱ κινήσεις, Ep. 267. ἀπροσκόπως παρελθεῖν τὰς ἡμέρας τῆς παρεπιδημίας ἡμῶν. Tom. I. Hexaëm. II. extr. prius cum vulgaretur ἀπρόσκοπτον, quomodo & inde citat *Suicer.* in Theſ. Eccleſ. *Benedictini*

e Codd. perite reſtituerunt lectionem genüinam. Add. *Theoph. Sim.* Hiſt. V. c. 1. & Not. ad *Heſych.* Compoſitionis ejusdem exemplum ſimile, cujusmodi ἀπροσκοπεῖν, pro μὴ προορᾷν, apud eundem Lexicographum, vix aliud in tota Græcitate dari puto. Προσκόπτειν & σκανδαλίζεσθαι junxit *Apoſtolus* ad Rom. XIV, 21. & prius cum προσκοπεῖν permutatum vidimus alibi. In Schol. ad vs. 104. leg. περιπλανώμενος. Vs. 108. in ipſo *Æſchylo* ex *Ald.* & *Rob.* νυκτὶ σεμνὰ, prout correxerat quoque *Caſaub.*

Vs. 112. Ἐκ μέσων ἀρκυςάτων ὤρουσεν. *Pind.* Nem. I. vs. 75. ὀρούειν ἀπὸ ςρωμνῆς, quod aliis ἀναδραμεῖν, ἀναπηδῆσαι, aut ἀναθρώσκειν. Apud *Herodot.* III. c. 155. Δαρεῖος ἐκ τοῦ θρόνου ἀναπηδήσας. VII. c. 15. Xerxes ἀνέδραμε ἐκ τῆς κοίτης. add. c. 212. 218. L. III. c. 36. & VII. c. 18. ubi ἀναθρώσκειν. In *Pind.* Pyth. X. vs. 95. τῶν ἕκαςος ὀρούει, τυχὼν σχέθει φροντίδα Schol. expl. ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ, ad ſenſum bene, etſi re ipſa a ſignificatione conſueta haud recedat; ſupplendus enim infinit. τυγχάνειν. Participium ἐγκατιλλώψας hoc e loco pro Infinit. reponendum in *Heſychio* coniicit ibi *D. Heins.*

Vs. 114. Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι ψυχῆς. Ideo credo περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ſcri-

ſcripſit, non περὶ ἐμοῦ, quia εἴδωλον loquitur. Ἀκούσατε pro ἠκούσατε, augmento neglecto, de quo *Jodoc. Joan. Struchtmejerus* Anim. Crit. Lib. II. c. 7. & ſupra ad Perſ. vs. 320. Sed quod extra verſus choricos apud poëtas Atticos admittere nolunt alii. Vid. doctiſſimum *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 321.

Vs. 118. 119. Μύζοιτ' ἂν προσίκτορες. Exprobrantis ſunt verba, *ſtertatis licet ſecure; neque enim ut inimicis meis*, Apolline nempe & Palladi, *ſic vobis ſunt ſupplices*, qui ſcil. dormire vos impediant.

Vs. 124. ſeq. Ὤζεις ---- Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; De voce ὤζειν eadem fere, quæ heic Schol. laudato *Æſchylo*, ſcribit *Euſtath.* ad Iliad. B. p. 95. ult. add. *Ariſtoph.* Veſp. vs. 1518. & Schol. Verborum poſteriorum mens ſubobſcura. Schol. expl. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; *quid igitur cunctaris opus tuum*, ſive quod tuum eſt, *exequi?* qui ſi dediſſet, τί οὐ μέλλεις, ſenſus foret, *quid, nonne executura es* ---- atque ita πέπρακται ſumſiſſet, pro πρακτέον ἐστὶν, ut nonnunquam præteritum pro Futuro adhibitum vidimus alibi. Verba hoc videntur dicere, *quid unquam factum a te præterquam ſtruere mala?* i. e. cum

nunquam non nocere soles, tum in me quoque more tuo uteris, dum injuriam & vim mihi inlatam vindicare negligis.

Vs. 130. Λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, φράζε. Interpretis aberrationem circa τὸ φράζε jam correxit V. D. *Misc. Obs.* Vol. II. T. II. p. 167. & ita φράζεσθαι in *Soph.* El. vs. 215. & 386. Oraculo apud *Paus.* Phoc. p. 840. Poëta de Viribus Herb. in *Fabric.* Bibl. Gr. Vol. II. p. 654. atque apud alios. De eodem vocabulo aliquoties repetito vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. p. 532. Conf. *Arist.* Thesm. vs. 920. *Eurip.* Orest. 219. Rhes. 675. *Xen.* V. K. A. p. 427. Verbum ἐγκρατεῖν vs. 129. est inter omissa apud *H. Steph.*

Vs. 131. Κλαγγαίνεις δ' ἅπερ κύων. Lexica κλαγγαίνειν non norunt, sed κλαγγάνειν. citantque ex *Xen.* Cyneg. ἐπανακλαγγάνειν, quod reperitur p. 571. vs. 22. & 576, 7. Conf. *Pollux* L. V. 86. cum Not. *Jungerm.* Sequitur, μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. i. e. τὴν τοῦ πόνου φροντίδα. τὴν περὶ τὸ διώκειν τὸν θῆρα οὐκ ἐκλιπών. pro quo S. C. Theb. vs. 850. μέριμναν ἀμφὶ τὸ οὐκ ἀμβλύνειν.

Vs. 134. Τί δρᾷς; μή σε νικάτω πόνος. *Soph.* Ajac. vs. 71. τί δρᾷς Ἀθάνα; μηδάμῶς

μῶς σφ' ἔξω κάλει. Lat. *quam rem agis?* add. ibi *Stolberg*. Locutio μαλθαχθῆναι ὕπνῳ, quæ ſuccedit, extat itidem apud *Oppian*. V. Hal. vs. 616.

Vs. 135. Ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι. Per ὀνείδη ἔνδικα intelliguntur verba Clytemnæſtræ reprehenſoria vs. 94. ſeqq. quæ ſtatim vocat ἀντίκεντρα, & vs. 469. ἄλγη ἀντίκεντρα. i. e. ὀνείδη atque ἄλγη, quæ haud ſecus atque aculei cor pungunt, & ut Schol. ἴσα ſunt μαςίγων.

Vs. 137. ſeq. Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα διώγμασιν. *Stanl.* ut *Caſaub.* emendat, σὺ δ', diſtinctione ſublata poſt πυρί. *Scal.* ὧδ' legit. Receptum οὐδ' ut ſubſiſteret, ſcriptum oporteret, ἀπουρίσασα, & comma poni poſt ἀτμῷ. fuit forſan primitus, πνεῦμα 'πουρίσασα. Quicquid de eo eſt, admiſſa correctione σὺ δ', erit, σὺ δὲ ἐπ. πν. αἱμ. τῷ ἀτμῷ, itidem nempe αἱματηρῷ: nam vs. 253. Erinnys, ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ, adeoque qualis eſt vapor & ἀνάδοσις, talem immitti vult ventum: ἀπουρίσασα ſi dedit, fuerit, ceu legeretur, οὐδὲ ἀπουρ. πν. αἱμ. τῷ ἀτμῷ, καὶ κατισχν. πυρὶ νηδ. ἕπου, καὶ μάρ. αὐτὸν δευτ. διώγ. *tu vero aucto igne inteſtino, & in viſceribus ejus ex matris cæde jam incenſo ac ſæviente, perſequere, defatiga, eumque marceſcere fac altera*, ſeu *ſecunda*

per-

perſecutione. Vel breviter, *fatigato exagitatoque jam furiis internis, alteras a te adde atque incute*. Recte *Heſych*. Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας expl. conf. ſupra ad Perſ. vs. 605. & ad *Heſych*. Not. In *Ariſt* Thesm. vs. 1241. ibi laudato, τρέχε ἐπουρίσας, ſupplendum σαυτὸν, adeoque ἐφορμήσας. Προσουρῆσαι extat ejus in Ran. vs. 95. in *Soph*. Oed. Tyr. 715. intranſitivum οὔρησας, in omnibus Editt. teſte *H. Steph*. in Theſ. imo & *Suida*, ubi *Kuſter*. locum occupavit τοῦ οὔρισας. Δίωγμα idem quod δίωξις & διωγμός. *Eurip*. Hal. vs. 21. 360. 1639. *Longus* Paſt. III. p. 79. ἐγένοντο καὶ τράγων διώγματα. In *Xen*. Cyneg. p. 570 vs. 32. κύνες τὰ διώγματα ἀφεῖσαι. *Steph*. Theſ. L. Gr. T. I. p. 1028. B. *prædam* interpretatur, quam canis inſequitur, quaſi dicas *conſectamentum*; eccur vero non æque recte vertas, *inſequi omittentes*, vel *ab inſequendo deſiſtentes*, τὴν δίωξιν ἀφεῖσαι. Eadem Viri doctiſſimi eſt hæſitatio circa V. ἔκτρωμα, de quo adi Cl. *Alberti* ad *Heſych*. & quem laudat *Wolf*. Cur. Phil. in I. ad Cor. c. XV. com. 9.

Vs. 140. Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε. i. e. ἐγὼ ἐγείρω σε, σὺ δὲ καὶ ἔγειρε ἔγειρε τήνδε. Tum μετὰ τὸ, ut in Prom. vs. 57. Mox ἄφερτος e vocabulis eſt, quæ *Noſtro*

ſtro frequenti in uſu. Vid. Agam. vs. 403. 573. 1110. 1609. Choëph. 440 467. Mox vs. 147. leg. forſan, οἴχεται θ' ὁ θήρ. Deinde ὕπνῳ κρατεῖσθαι, quod vs. 17. ὕπνῳ ἁλῶναι. In Agam. 299. & 921. νικᾶσθαι ὕπνῳ.

Vs. 152. Ἐξέκλεψας. *Decipiendi* ſenſu ἐκκλέψαι eſt in *Soph.* Phil. vs. 56. cujus verba quod ob hyperbaton paullo obſcuriora, ſuo ſtructuræ ordine adponemus, ὅταν, ait, ἐρωτᾷ σε ἡ Φιλοκτήτου ψυχὴ (i. e. ὁ Φιλοκτήτης) τίς τε (εἶ) καὶ πόθεν πάρει; δεῖ (σε) λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς (εἰμι·) τόδ' οὐχὶ κλεπτέον· (ὅρα) ὅπως λέγων ἐκκλέψῃς (αὐτὸν) λόγοις. De V. ἄθεος vid. *Spanh.* ad *Comici* Plut. vs. 492. de altera πικρὸν *Valckenarius* ad *Eurip.* Phœn. p. 352. Præceſſit ἐπίκλοπος, quod *Heſych.* inter alia expl. δόλιος, ut junxit δολερὸν καὶ ἐπίκλοπον *Baſil.* T. I. p. 65. D.

Vs. 155--161. Ἐμοὶ δ' ὄνειδος &c. Intelligo ceu ſcriptum legerem, ὄνειδος δὲ (ὡς) ματίκτορος δαΐου δαμίου μολόν μοι ἐξ ὀνειράτων πάρεστιν, (ὃ) ἔτυψέ (με οὕτως) δίκην διφρηλάτου κέντρῳ μεσολαβεῖ ὑπὸ φρένας (καὶ) ὑπὸ λοβὸν, (ὥστε) βαρύ ἐστιν ἔχειν (ἡμᾶς) τὸ περίβαρυ κρύος. Poſſis & paulo aliter conſtruere, ita nempe, ὄν. δὲ μολ. ἐξ ὀν. πάρ. μοι (ὃ ſive καὶ) ἔτ. (με) δίκ. μαστ. διφ. δ. δ. μεσ. κέν. ὑ. φρ.

ὑπὸ λ. (ὥςε) βαρὺ --- Sed eodem redundat, & utroque modo post κέντρῳ distinctio minima ponenda. Illud ὄνειδ☉ μαςʹ. δ. δ. Clytemnæstræ sunt ὀνείδη vs. 95--137. quibus se dicit per somnum petitam ac veluti stimulo & aculeo medium in cor adacto, ita vulneratam; ut difficile sibi accidat horrorem perferre. Κέντρον μεσολαβὲς vocat, κέντρον τὰ μέσα λαβὸν ἢ τιτρῶσκον. Vox περίβαρυς desideratur apud *Steph.* Κρύ☉ ut S. C. Theb. vs. 840. De ellipsi V. ὥςε habuimus passim. Add. *Kuster.* ad *Aristoph.* Eccles. vs. 730. quem miror eandem non admisisse Av. vs. 63. οὕτω 'ςι δεινὸν, ὐδὲ κάλλιον λέγειν. sed sensus gratia velle legi, τοῦτ' ἔςι δεινὸν --- qui tamen, modo intelligatur ὥςε, citra emendationem procedit, οὕτω 'ςι δεινὸν, ὥςε κάλλιον ὐδὲ λέγειν.

Vs. 168. Πάρεςι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων βλοσυρὸν αἰρόμενον ἄγ☉ ἔχειν. Respondent hæc, & referri primario volunt ad ea, quæ leguntur supra vs. 34--45. αἰρόμενον interpres vertit, *libenter sustinentem.* Cl. *Schultens.* I. Epist. ad *Menken.* p. 88. *ultro receptantem.* Mihi ut *Pauwio*, qui ῥεόμενον substituit, vitium isti verbo inhæsisse videtur, & leg. ἀρόμενον aut ἀράμενον, nec aliter suo in libro habuisse Schol. cujus verba, in-

inserta conjunctiva, sic legam, λείπει ὁ ϰ, ὥστε ϰ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπαίροντα ἔχειν αἱμάτων ἄγος. Adsumsit nempe ille ὀφθαλμὸν ex προσδραχεῖν. Sic αἴρειν & ἐπαίρειν ὀφθαλμοὺς *Aristid.* T. III. p. 669. ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, & verbis totidem *Joan.* c. XI. com. 4. add. *Charit.* L. I. Pag. 7. vs. 7. ἔχειν βλοσ. ἄγ. αἱμ. est κτᾶσθαι ἄγος αἱμάτων φοβερὸν, ϰ ἐκπληκτικὸν, idque solo adspectu. *Hesych.* αἱροῦμαι expl. ἐπελεύσομαι, ἢ λαμβάνω, ἢ βούλομαι. Sed primum an notet dubito, ἀπελεύσομαι explicatio erit τοῦ ἀροῦμαι, verbi αἴρω.

Vs. 172. Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὲν τίων. Ita monstrose corruptum versum hunc dedit *Turneb.* propagaruntque Editt. *Canter. Stanl.* & *Pauw.* Leg. ex editione *Robort.* παρὰ νόμον ---- βρότεα. Prior labes inhæsit quoque *Ald.* Sed βρότεα exhibet. Τίων valet προτίων, vel ellipsis est V. μᾶλλον. ut in *Luc.* Euang. c. XVII. com. 2. λυσιτελεῖ αὐτῷ --- ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ. & eodem in verbo *Plut.* T. II. p. 171. B. τί δὲ Καρχηδονίοις οὐκ ἐλυσιτέλει Κριτίαν λαβοῦσιν ἢ Διαγόραν νομοθέτην, ἢ τοιαῦτα θύειν. Apud *Ael.* de Anim. X. c. 50. ut hoc obiter addam, tentatum nollem, πρίασθαι λυσιτελέστερον. *Pollux* VII, 10. ἀξίως πιπράσκεται τὰ εὔωνα ϰ λυσιτελῶς. Add. *Suid.* Vs. 170. *Casaub.* legit ἔχραινάς γ'.

 Vs. 174.

Vs. 174. Κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. *Casaub.* emendat κἀμοί γε. *Scal.* ἐκλύσεαι, *liberabis*, *solves*. Sequitur, ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκείνου πάσσεται. in quibus dubito, utrum ἐκείνου regatur ab ἕτερον: *Apollodorus Megarites* in *Stob.* Serm. XCVII. extr. ἕτεροί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ σώματος. *Plut.* T. II. p. 382. E. οὐχ ἕτερος ὢν τοῦ. Add. p. 473. D. an constructio sit, ἐν κάρᾳ ἐκείνου πάσ. ἕτ. μιάστορα. an denique forsan scriptum primitus fuerit, ἐκεῖ που. Quicquid de eo est, *Euripidi* inserviisse hunc locum dicas, dum scriberet Med. vs. 1371. οἵδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες. Idem μιάστωρ qui ἐναγὴς, προστρόπαιος, & μεμιασμένος.

Vs. 182. Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν &c. *Sagittam* vocat, ἀργηστὴν πτηνὸν ὄφιν, ut *arcum* δράκοντα *Lycophr.* vs. 918. ubi *Meurs.* & *Potter.* λαβεῖν *sagittam*, ut φλύκταιναν λαβεῖν in *Arist.* Vesp. vs. 1114. ἀργηστὴς occurrit quoque supra S. C. Theb. vs. 60. & juxta cum καρανιστὴρ vs. 186. in *Steph.* Thes. omissum. καρανιστὴς est *Eurip.* Rhes. vs. 817. τοξικὴν θώμιγγα habet *Noster* in Pers. vs. 460. Sequentium structura est, μὴ ἐμοῦσα ὑπ' ἄλγους ἀνῆς ἀφρὸν μέλανα (i. e. ut ipse expl.) θρόμβους φόνου (pro αἵματος) οὓς ἀφείλκυσας ἀπ' ἀνθρώπων. *Hesych.* Ἀφρὸς, ἄφρων, μωρὸς, ἄνους.

ἄνες. Scripserat forsan, Ἄφρον, ἄφρων,--- additderatque posterius declaraturus, hujus casum esse prius, idque locum intendens *Luc.* c. XII. com. 20. aut I. Ep. ad Cor. XV, 36. Ἄφρων & ἄνες in Literis Sacris ut distingui possint, disputat *Basil.* T.I. p. 183. B. Vs. 185. ὅτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει, usui videtur fuisse *Eurip.* Phœn. vs. 99. ubi, ἀλλ' ὅτις ἀςῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις.

Vs. 188. Ἀλλ' ὧ---- ἀκρωνία· λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμόν. lego λευσμός τε, vel λευσμοί τε, quod utrumque conjecturæ loco proposuit *Casaubonus*, prius quoque *Stanl.* De voce ἀκρωνία vid. *Hesych.* ubi adsentior Cl. *Alberti*, Schol. statuenti turbatum. Οἰκτισμὸς (οἰκτιρμὸς pro eo *Etymol.* scriptum Bibl. Traject.) *Ammonio* auctore est, ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Vs. 194. Οὐ χρηςηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. In χρηςηρίοις ex antecedente οἰκεῖν supple, οἴκοις. Sic in Agam. vs. 973. δόμοι χρηςήριοι. Quod addit *Noster* τοῖς πλησίοις, eo docet, prout jussæ fuerant vs. 179. seq. jam excessisse e templo, & hinc quoque, vs. 185. dicit Apollo, οὐδὲ δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει, nedum scil. ingredi & immorari. Idemque nunc repetit, causa addita, ne μύσος ἐντρίβηται, & contaminetur

templum; ac ſequitur eodem ſpiritu, χωρεῖτε *faceſſite*, non ut vertitur, *excedite*. *Pauwius* quia, ut interpres, hæc omnia a commorantibus adhuc in templo dicta exiſtimabat, non poterat non obhærere circa πλησίοισι, & ad correctionem delabi. De voce βοτὴρ vs. 196. vid. *Spanh.* ad *Ariſt.* Plut. vs. 821. Εὐφιλὴς occurrit quoque in Agam. vs. 34. nec habet *Steph.* Theſ.

Vs. 198. Ἀντάκουσον ἐν μέρει. *Ariſtid.* T. III. p. 229. ὥσπερ φὴς ἐκεῖνα ἀκούειν λεγόντων, οὕτως ἀντάκουε καὶ τῶν. p. 726. ὁποῖ' ἄττα εἴποις, τοιαῦτ' ἀντακούσεσθαι χρὴ προσδοκᾷν. T. II. p. 311. κακῶς ἑτέρους εἰπόντας ἀντακοῦσαι (ἐστὶ) κακῶς αὐτοὺς καὶ ἃ μὴ προσήκει. Add. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 555.

Vs. 201. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Cum audiret Apollo, ſe non modo cædis μεταίτιον, ἀλλ' ἕνα πᾶν πεπραχέναι, & παναίτιον ferri, etſi quantocyus eas faceſſere a templo ſuo juſſerat, neque ulteriore videretur alloquio dignari velle; tamen prius diſcere ex iis cupit, qui iſtud de ſe prædicent; & quod dum exponunt illæ, natis inde, ut fit, aliis ex aliis quæſtionibus, altercando in vicem, ſenſim perveniunt Athenas: ſic enim fictionem inſtituit poëta, ut in via iſta diſputata intelli-

gan-

gantur, nec multo tardius Oreste Furias eo perveniſſe adpareat. Τοσῦτό ἐστ, τοσῦτο μόνον. Tum μῆκος ἐκτείνειν λόγου, quod εἰς μῆκος ἐκτείνειν τὸν λόγον *Baſil.* T. I. p. 230. D. λόγους p. 379. A. μείζονα λόγον *Soph.* Trach. vs. 692. μακρὰ (n. ῥήματα) ἐναντία τοῖς λόγοις *Eurip.* Med. 1351. παραίνεσιν infra vs. 711. φροίμιον in Agam. 838. & λόγοι ἐν μήκει *Ariſtid.* T. I. p. 515. Ad *Noſtri* locum facit *Plat.* in Tim. p. 533. B. δοξάζεται ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ ξυναιτία, ἀλλ' αἰτία εἶναι τῶν πάντων.

Vs. 203. Ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν. *Scal.* legit, τε μιν, jungens ut videtur cum verbis vs. 205. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους. *Cant.* τί μή; ipſe, ſervata litera ultima, ſeparem quod in unum coaluit, τί μήν; *Suid.* τί μὴν κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ; διὰ τί γὰρ οὔ; & ita τί μὴν in *Luc.* Dial. Mar. XV. c. 1. Vit. Auct. c. 22. plene τί μὴν οὔ; *Eurip.* Rheſ. vs. 706. τί μὴ οὔ; habet *Soph.* El. vs. 1392. (1283.) Add. *Bud.* Com. p. 921. ſeq. Ποινὰς πέμψαι interpres reddit, *pœnas ſumere*, quod phraſis non notat. Ne multa, mihi ſcriptum videtur fuiſſe, πέψαι, i. e. πραΰναι, μειλίξαι, *juſſi deas ultrices patris placare: Quid tum?* ſeu *quidni?* nempe, feciſſem. Clytemnæſtra in Choëph. vs.

vs. 942. ad Oreſten, Ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους, κύνας, hic reponit, τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε; junge ibid. vs. 267--296. & 1030. ſeqq. Contigit eadem horum verborum permutatio *Procop.* I. B. V. c. 10. prope fin. nec non *Heſych.* V. ἔπεμψεν, ubi Not. Vs. 202. ut & 206. *Robort.* recte interrogandi ſignum adpoſuit.

Vs. 204. Ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου. Supple γίγνεσθαι vel εἶναι, *eſſe ſuſtinuiſti.* Διαδέκτωρ in *Eurip.* Jon. vs. 478. ut hic δέκτωρ, eſt inter vocabula apud *Steph.* prætermiſſa. αἷμα νέον probat *Stanl.* emendationem in Choëph. vs. 1038. add. ſupra vs. 42. & infra 282. Schol. vs. 203. præpono, αἵματος δέκτωρ. Quod ſequitur, προστραπέσθαι δόμους, dictum pro τραπέσθαι πρὸς τούσδε δόμους, *convertere ſe*, aut *conferre ſe ad has ædes*, non ut interpres *reverti.* Vid. iterum Choëph vs. 1038. ſeq. προστρέπεσθαι εἰς ἀναισχυντίαν eſt *Plat.* XI. Legg. 677. F.

Vs. 208. Ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον. *Hoc nobis eſt demandatum, hæ noſtræ ſunt partes.* Idem erit ſenſus, ſi dicas, ἡμεῖς ἐσμὲν τοῦτο προστεταγμέναι, ſive προστετάγμεθα. Hinc mens clareſcit vs. ſeq. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν, quod dictum accipio tanquam legerem, λέγε ἣν

ἥν τινα ταύτην κομπάζεις τιμὴν, ϗ γέρας καλὸν, *quam tu crepas jactasve tam pulcri muneris dignitatem*, *dic quæ sit illa.* Ironicum est illud γέρας καλόν. *Aristoph.* Vesp. vs. 518. δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ, ἥτις ἡ τιμή 'στι σοι. * Voculas ϗ δῆτα vs. 206. junxere plures. Vid. *Devar.* de Partic. μολεῖν valet προσμολεῖν. De V. ἠθικεύεσθαι apud Schol. ad vs. 206. adeundus *Du Cangius* in Gloss. Append.

Vs. 211. Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Personarum indices huic & præcedenti versui demit *Scal.* ego uti eos notarunt *Turn.* & *Robort.* ἀμοιβαίους esse censeo ad vs. usque 213. ubi Apollo sermonem continuat versum usque 225. Τὸν ἄνδρα &c. prout iterum recte habet *Robort.* cujus & admittam in versu præsenti distinctionem cum *Pauwio*, τί γὰρ γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ; Genitivus pendet ab intellecta περὶ, & e vs. 208. repeti debet, προστεταγμένον ὑμῖν ἐστιν. *Aristid.* T. I. p. 271. ἆρ' οὖν ταῦτα ϗ μόνα τῶν ἀνθρώπων ἔχομεν λέγειν; pro περὶ τῶν α. ἐ. περὶ quoque loco τῆς παρὰ in Schol. leg. qui adsumsit insuper ποιεῖν, quomodo apud *Aristoph.* Pac. vs. 105. ἐρέσθαι ὅ,τι ποιεῖν βουλεύεται περὶ τῶν ---- & eodem modo δρᾶν in *Plat.* Polit. 170. B. ut Lat. *facere* ac *fieri de*. In νοσφίσῃ supplebis

vel τῦ βίυ, quod addit *Soph.* Phil. vs. 1461. (al. Ed. 1422.) vel τῦ πνεύματος. Supra S. C. Theb. vs. 990. τὸ τῦδε πνεῦμα ἐνόσφισεν. abſolute quoque in Choëph. vs. 436. 489. Cum vs. 212. comparetur ejusdem argumenti vs. 608.

Vs. 213. Ἡ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' ὐδὲν ἤρκέσω Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. *Caſaub.* conjicit leg. ἀρκέσω ideo forſan, quia Activum non Medium *auxiliandi* notione uſitatum. *Soph.* Ajac. vs. 441. ἔργα ἀρκέσαι. & 537. ἀρκέσαι τῦτο, pro εἰς τῦτο, ut Schol. Leg. autem ex *Robort.* ἦ κάρτα. Sic in Agam. vs. 600. & Suppl. 461. Syntaxis eſt, ἦ κάρτα ἄτιμα (n. ὕτως τῷ σῷ λόγῳ ἐστι τὰ τῆς) Ἥρ. τελ. καὶ (τῦ) Δ. πιστ. καὶ παρ' ὐδ. ἤρκ, (εἰς αὐτά) *nilque confers ad Junonis Jugalis Jovisque fœdera ſtabilienda*, ſed ſcil. quantum in te eſt facis, idque agis, ut flocci fiant. *Them.* Orat. XIX. p. 226. B. ᾧ παρ' ὐδὲν ἦν καὶ ἐν φαύλῳ ἀνθρώπυ ἀποτεμεῖν κεφαλήν. *Ariſtid.* T. III. p. 118. ἐᾶν καὶ παρ' ὐδὲν ἄγειν. *Ael.* de Anim. XIV. c. 28. παρ' ὐδὲν ποιεῖται τὴν χάριν. *Heſych.* παρ' ὐδὲν, εὔκολον, εὐχερές. Conf. Anim. ad Agam. vs. 237. Compoſitum παραρκεῖν, cujus apud *Steph.* nulla mentio, eſt in *Luc.* Cyn. c. 5. De Junone τελείᾳ, quam memorat etiam *Ariſt.* Theſm.

vs. 982. Vid. Schol. *Pind.* Nem. X. vs. 31. *Suid.* & *Gyraldus* L. III. p. 120.

Vs. 219. Εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς, τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ. *Casaub.* κάτω, pro κότῳ leg. suspicabatur. Κότῳ pro σὺν κότῳ sumto, sensus ni fallor erit, ceu scriptum esset, εἰ οὖν (τοσοῦτον) χαλᾷς (τοῖς) κτείνουσιν ἀλλήλους, (ὥστε) μηδὲ ἐποπτεύειν (σε σὺν) κότῳ τὸ μὴ γενέσθαι (n. τοῦτο, & τοὺς τοιούτους φόνους) ἦ κάρτα ἄτιμα &c. *si eo usque indulgentem te præbueris conjugibus, qui se invicem interficiunt, ut nequidem irata inspectes teque iratam ostendas, atque irata cures, ne tam dira cædes fiat in posterum, actum profecto erit* &c. Vocula οὖν redordiendo inservit sermoni per non nulla intercedentia abrupto: nam debebat proprie versus 219. εἰ ---- κότῳ excipere vs. 212. οὐκ ἂν ---- φόνος, aut saltem vs. 216. ὅθεν ---- φίλτατα. Χαλᾷν est *indulgere*, *frena laxare*, ἐνδιδόναι. *Eurip.* Hec. vs. 403. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις. Quod verbis pluribus sic *Plato* IV. Legg. 601. D. θυμουμένοις ὑπείκειν δεῖ καὶ ἀποπιμπλᾶσι τὸν θυμὸν ἐάν τε ἐν λόγοις, ἐάντε ἐν ἔργοις δρῶσι τὸ τοιοῦτον &c. ἐποπτεύειν frequentat eodem sensu *Æschylus.* Mox vs. 224. Agam. 1279. 1587. Choëph. 1. 487. 581. 985. 1063. Versu præcedenti τε valet

εἰ ϗ *etiamsi*, εὐνὴ γὰρ εἰ ϗ μείζων ὅρκυ φρυρυμένη τῇ Δίκῃ (ὅμως ἔςαι) μορσίμη ἀνδρὶ ϗ γυναικί.

Vs. 221. Οὔ φημ' Ὀρέςην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν. Hoc tribusque verſibus ſequentibus longiorem ſermocinationem concludit Apollo, eſtque quaſi dicat, *ut paucis abſolvam, ajo injuſte Oreſtem te perſequi.* Reliquorum occultior paulo eſt ſenſus. *Stanl.* in verſione ita accipit, ut Apollo deas demulcere mitioresque velle reddere intelligatur, & hoc dicant verba, *verum novi mores tuos, ſoles nempe graves animo proponere pœnas, at non æque graviter exequi.* atque adeo ἡσυχαιτέρα idem foret quod ἀπραγμονεςέρα, ut ἥσυχ☉ & ἡσυχία, pro ἀπραγμοσύνη, ἡσυχάζειν, ἄπρακτον εἶναι apud *Thuc.* Quicquid de eo eſt, oratio hunc in modum ſupplenda videtur mihi, οἶδα γάρ σε τὰ μὲν ἐνθυμυμένην πράττειν ἐνδίκως, τὰ δὲ πράσσυσάν σε εἶναι ἡσυχωτέραν, Linguam ἡσυχωτέραν in *Soph.* Antig. vs. 1101. (Edit al. 1204.) Schol. expl. δολιωτέραν, nec fortaſſe iſta notione alia *Noſtri* loco aptior.

Vs. 226. Σὺ δ' ὖν δίωκε, ϗ πόνον πλέον τίθυ. Idem τίθεσθαι, quod προτίθεσθαι, ut alibi πλέον & μᾶλλον ποιεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. Subaudiendusque ita erit genitivus quiſpiam, vel τῦ ἡσυχάζειν, aut ἀφίςασθαι.

σθαι. Si, quod conjecturæ loco proponit *Pauwius*, legeretur πόνον πλέω τίθευ, & locutio admitti poſſit, foret ſenſus, *majorem laborem* ſive *plus laboris inſume quam* ſcil. *adhuc feciſti* & *impendiſti.* ὑπέρτερον τίθεσθαί τι τοῦ ſcripſit *Pind.* Iſth. I. princ. & ex eo *Plat.* Phædr. p. 337. A. Sed hic pro τίθεσθαι habet ποιήσασθαι. Πλέον loco τοῦ μᾶλλον, ut in *Ael.* de Anim. XIII. c. 15. ubi de lepore Hiſpanico inter alia dicit, ὅτι ὀλίγην ἔχει τὴν οὐρὰν τῶν ἄλλων ὅ, τι (ita leg.) καὶ πλέον, τά γε μὴν λοιπὰ τοῖς προειρημένοις ἰδεῖν ἐμφερής. Eſt autem οὐρὰ ὅ, τι καὶ πλέον ὀλίγη non ſimpliciter *cauda brevior*, uti vertitur, verum *non nihil* ſive *paulo brevior*. Sed & quid impedit in verbis mox ibidem ſubſequentibus, quæ interpres reddere neglexit, quidpiam tentaſſe? ſunt vero præter λευκότερος δὲ τῶν λοιπῶν, iſta, λασαρὰ διετησίους φύσει, ἀφ' ὧν οἰστρᾷ τε καὶ ἐκμαίνεται, ὅταν ἐπὶ τὰς θηλείας ἄττῃ. Dederatne fortaſſe; λαγγαρὰ διαίτησις φύσει, --- i. e. ὀκνώδης & ὀκνηρά.

Vs. 227. Τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. Pergunt inter ſe contendere ac rixari. Interpres perquam vertit male, *pœnas meas ne tu differas verbis.* τιμαὶ ut vs. 209. *honores* notat, & hinc vs. 325. queruntur cædem, ὅτι ὁ Λατοῦς υἱὸς

μ' ἄτιμον τίθησι. Tum συντέμνειν τι λόγῳ non dicit, *differre verbis*, sed *imminuere*: reddi debebat, *tu meos* mihive debitos *honores verbis ne imminuas*, *detrahendoque de iis* & quasi concisos *tibi ne vindices*.

Vs. 228. Οὐκ ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Quum ut vidimus longius a sensu versus præcedentis aberrarit interpres, non potuit non idem heic ei accidere; verto, *Ego vero tuos mihi tribui nolim honores*. οὐ δέξασθαι, *Hesychio* interprete, est οὐ προσήκασθαι. Eum vid in V. οὐκ ἐδέξατο. Vocula ὥστε heic vacat, ut sæpe. Ad hæc quid Eumenis? μέγας γὰρ, inquit, ἔμπας παρ' Διὸς θρόνοις λέγῃ. i.e. *nempe quia citra meos honores tamen satis te esse magnum apud Jovem existimas*. Ἔμπας ut ἔμπης idem quod ἔμπα, ἔμπαν. Vid. Not. ad *Hesych*. V. ἔμπης, & Cl. *Valcken*. Epist. præmissam *Virg. Urs.* Coll. p. XXXVII.

Vs. 230. Ἐγὼ δὲ ---- μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγέτις, Respiciunt hæc quæ Clytemnæstra vs. 131. ὄναρ διώκεις θῆρα &c. add. mox vs. 245. seqq. καὶ κυνηγέτις *etiam venatrix*, *venatricis instar*, ut bene *Pauwius*. De pio laudabilique supplicibus parcendi Græcorum more, qui patescit ex illico sequentibus, vid. præter *Stanl.*

Stanl. Cel. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* T. II. p. 336. N. 10.

Vs. 235. Ἄνασσ' Ἀθάνα Λοξίȣ κελεύσμασιν ἥκω, Δέχȣ δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα. De Œcomomia & fictione quæ monuimus ad vs. 201. heic quoque adversus *Pauwii* reprehensiones tuebuntur., opinor, poëtam. ἀλάστορα putat *Stanl.* heic notare *a furiis exagitatum*, quam significationem ignorent Lexica. Ignorant sane; verum quid nos cogit, relicta notione consueta, novam atque ignotam attribuere. Idem utique hoc in loco ἀλάστωρ, quod ubique significat. Vid. *Eust.* ad Iliad. Δ. p. 361. vs. 34. *Kuster.* ad *Suid.* & quos laudat, itemque Not. ad *Hesych.* Qualis sit φονεὺς & non sit, ipse docet, dum addit, se haud esse, προστρόπαιον, i. e. ȣ̓ φόνιον, μιαρὸν, αἵματι μεμιασμένον, ϗ πρὸς Ἀθάναν τραπόμενον δεήσει καθάρσεως, ut *Hesychii* explicationes meas faciam. Sed & præterea ȣ̓δ' ἀφοίβαντον χέρα, adeoque καθαρὸν, prout idem Grammaticus V. ἀφοίβατον, ubi Not. Sed ἀμβλὺν ἤδη, utpote προστετριμμένον πρὸς ἄλλοις οἴκοις ϗ πορεύμασι βροτῶν. Hic dicas primo intuitu πορεύματα positum, pro πορίσματα: verum adsentior doctissimo *Valckenario* ad *Eurip.* Phœn. vs. 992. neque credo, πορεύω aut deducta inde no-

nomina illam ſignificationem recipere; etſi ceteroqui ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν in Creontis perſona, Menœcum filium ad fugam ſine mora capeſſendam, & accelerandam exhortantis, ſenſu optimo ibi ſcriptum puto, eodem nempe, quo nos dicimus *geld overmaken*, & *overzenden*. *Noſter* quid intelligat per πορεύματα docet vs. 455. ubi pro eo ῥυτοὶ πόροι. De V. ἀμβλὺς & ἀμβλύνειν videbimus infra. Vs. 234. notatur *Caſaubonum* correxiſſe, προδῶς, pro προδῶ σφ', verum ſcripſerat, opinor, vir eximius, προδῶ γ'. Verba Schol. verſu modo indicato ſunt *Homer*. Odyſſ. Δ. vs. 73. in altero ad vs. 238. comma forte ponendum poſt αὐτῶν, & in ἐπελθόντα ſupplendum, αὐτούς.

Vs. 240. Θάλασσαν ἐκπερῶν πρόσειμι δῶμα &c. malim ἐκπερῶν tempore præterito, etſi ſic ἐκπληρῶν, pro ἐκπληρώσας, in *Eurip*. Phœn. vs. 1142. & ἡσσώμενος, pro ἡττημένος 1238. Conf. *Diluc. Thuc.* p. 207. ſeq. Structuræ ordo eſt; πρόσ. ὦ θεὰ, δῶμά (σου) καὶ αὐτοῦ (i. e. ἐν αὐτῷ) φυλάσσων τὸ σὸν βρέτας ἀναμένω, ſive ἀναμενῶ, (τὸ τῆς) δίκης τέλος. Hic & vs. 442. φυλάσσειν βρέτας, quod vs. 80. dixerat ἄγκαθεν λαβεῖν βρέτας. ut *ſervare* in *Virg*. II. Aen. vs. 568. *ſervare limina Veſtæ &*

ſe-

ſecreta in ſede latere. quod mox ibid vs. 575. *abdere ſe atque aris ſedere.* & *Ter.* Eun. IV, 7. vs. 10. *ſolus Sannio ſervat domi.* ubi *Donat.* & Not. Eundem præſtat uſum φρουρεῖν. Supra Prom. vs. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. i. e. interprete Schol. φυλάξεις, & περὶ αὐτὴν μενεῖς, vel ἀεὶ μενεῖς, uti pro εἰσμενεῖς ibi leg. Significationis rationem ſubjungit Schol. ὅτι ὃ τις φρουρεῖ, τοῦτο καὶ οἰκεῖ. Atque ita iterum Lat. *cuſtodire*, ut *Petron.* c. 111. *in conditorium proſecuta eſt defunctum, poſitumque in hypogeo Græco more corpus cuſtodire cœpit.* Vid. hoc de more præter *Kirchm.* de Fun. L. III. c. 16. & 22. *Luc.* Nigr. c. 30. & non uno loco *Jo. Chryſoſtomus*, veluti Tom. II. Op. 345. B2. T. V. 117. D2. In ſtructura, quam inſtitui, πρόσειμι accepi pro *accedo*, & compoſito ex εἶμι, ut ſyntaxis ſubſiſtat non vi compoſitionis, ſed quod longe rarius, vi præpoſitionis. *Ael.* de Anim. XVII. c. 22. ὠρίωνα ſcribit θέλγοντα γοὴν ὕμνῳ (ita recte pro ὕπνῳ leg. vidit Cl. *Oudend.* ad *Th. Mag.* p. 562.) τινὶ γαμικῷ, προσιόντα Σειρῆνας. cum præpoſitione ἐπὶ idem προσελθεῖν conſtruxiſſet L. I. c. 23. ὑφ' ἡδονῆς προσελθεῖν ἐπ' αὐτὰς σπεύδουσι. ſed rectius opinor ibi ſcribetur προελθεῖν. Vid. *Diluc. Thuc.* p. 776. Quod ſi

quis in *Nostri* verbis προσειμι sumere velit pro *adsum*, ex εἰμὶ, is ita ordinet oportet, πρόσ. φυλ. τὸ σὸν δ. καὶ βρ. θεὰ, ἀναμ. αὐτοῦ δ. τ. sed tunc videri posset, melius legi, φυλάσσω ἀναμένων. Vs. 241. *Casaub.* inserta vocula δὲ, legit, σώζων δ' ἐφετμὰς---Vs. 244. εἶεν interpres vertit, *sit ita*, minus recte. Est hic ἀναφωνητικόν.

Vs. 247. Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Hoc Schol. παραδοξόλογον videtur. At cum præcedat, τετραυματισμένον ὡς κύων νεβρὸν, & per similitudinem dictum sit, mitigat id quod inest duri, ὡς γὰρ κύων ἐκμαστεύει νεβρὸν τετρ. πρὸς τὸ αἷμα καὶ τὸν σταλαγμὸν, (pro τὸν τοῦ αἵματος σταλαγμὸν) οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐκμαστεύομεν homicidam Orestem. Et nonne vs. 253. candem dicentem audias, ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Ἐκμαστεύειν πρὸς, ut vs. 1008. πρὸς φῶς ἰέναι, & similia. Σπλάγχνου nomine vs. 249. intelligitur *lien*. Vid. *Foes.* Œcon. *Hippocr.* Tum πᾶς πεποίμανται τόπος, pro περινενοστημένος ἐστὶ *peragratus*; nam ὅπου τις ποιμαίνει ἐκεῖ περινοστεῖ καὶ πλανᾶται.

Vs. 250. Ἀπτέροις πωτήμασι. Eodem schemate *Noster* in Pers. vs. 682. νᾶες ἄναες. in Agam. vs. 1151. νόμος ἄνομος. *Chrys.* T. IV. Op. 116. B. τὰ οὐχ ὑφεστῶτα ὑποστήσαντες. T. I. p. 177. A. θάνατος ἀθάνατος. 561. B. 676. D. &c. ἀσυσκίαστα συσκιάζειν. T. III. p. 620.

p. 620. B. ψυχὴ ἄψυχος. p. 737. D. & IV. p. 44. B2. ἀτόλμητα τολμᾶν. μηχανᾶσθαι τὰ ἀμήχανα *Procop.* I. B. P. c. 25. δυστυχῶς εὐτυχεῖν *Theoph. Simoc.* IV. Hist. c. 13. καθαρμοὶ ἀκάθαρτοι, & ῥυπαραὶ ἁγνεῖαι *Plut.* T. II. p. 171. B. κλώθειν ἀσύγκλωστα *Synes.* Ep. 57. p. 198. C. ἀσυλλόγιστοι συλλογισμοὶ Ep. 153. p. 290. D. ἁρμοσταὶ ἀνάρμοστοι *Aristid.* T. I. p. 368. τὰ ἄφαντα φαίνειν p. 455. θεάματα ἀθέατα T. II. p. 253. ἄμικτα μιγνῦναι T. III. p. 124. ἀστεφάνωτον στεφανοῦν p. 529. ἀτάκτων τάγμα *Diod. Sic.* L. XVII. c. 80. *Ordo inordinatus* *Apul.* de Mundo p. 234. ἀξύμμετρον ταῖς μεγίσταις ξυμμετρίαις *Plat.* Tim. 550. F. ῥυθμῷ ἀρρυθμεῖν Legg. VII. p. 633. D. μανία σώφρων *Theoph. Sim.* L. V. c. 5. ἐγγραφὴ ἄγραπτος *Ael.* de Anim II. c. 26. quod venuste & significanter scriptum sollicitandum non erat. Alia complura exempla collegere passim viri docti, in his *Stolberg.* ad *Soph.* Ajac. vs. 181. *Schott.* Nod. *Cic.* I. c. 17. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 406. *Jo. Jensius* Lect. *Luc.* II. c. 8. *Bern. Mart.* V. L. III. c. 9.

Vs. 252. Καταπτακώς. Corrigit *Casaub.* κατεπταχώς. Schol. explanans per καταπτήξας, nec ipse aliter, quam aut κατεπταχὼς aut καταπταχὼς, legisse videtur. Obtinente edita, rursus hoc

erit exemplum augmenti in Jambicis neglecti. Sed hoc quicquid eſt, κατεπτακὼς, vel κατεπτηκὼς verbi καταπτάω a correctione ſaltem fuerit tutum. *Heſych.* ἐπτακέναι, κεκρυφέναι. imo κεκρύφθαι. Terminatio activa impoſuiſſe videtur ſciolis, ut ad eandem mutarent verbum explicans. *Kuſterum* ibi non audiam. Idem Grammaticus, κατεπτηκότα, καταπτήσσοντα. niſi forte dederat, quod poſtulat literarum ſeries, κατεπτηχότα. Add. in V. ἔπτηξαν, πτήσσων & πταώτην. *Etymol.* V. πτήσσω ac πέτεσθαι. itemque *Suid.* V. πτήσσει. ubi locus *Comici*, quem citat extat Theſm. vs. 36. Idem poëta Lyſ. vs. 771. ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον τοὺς ἔποπας φεύγουσαι. *Eurip.* Suppl. 268. ἔχει καταφυγὴν θὴρ πέτραν, δοῦλοι βωμοὺς, πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε χειμασθεῖσα. Androm. Vs. 754. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτῆξαι. De avibus in cognomini fabula *Ariſt.* vs. 778. Ran. 318. add. Schol. ad Veſp. 1481. multum quoque utitur *Ælianus* de Anim. compoſito præcipue. Sequitur apud *Noſtrum*, ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. i. e. προσβάλλει ὥστε εὐφραίνεσθαί με. Rurſus *Ariſt.* Pac. vs. 599. τὰ φυτὰ προσγελάσεταί σε.

Vs. 254. Ὅρα, Ὅρα, μάλ' αὖ λεύσσετον πάντα. Ita μάλ' αὖθις *Soph.* Œd. Tyr. vs.

VS. 1341. (1331.) οἴμοι, οἴμοι μάλ' αὖθις. *Noſter* Choëph. 652. παῖ, παῖ μάλ' αὖθις. Λεύσσετον immerito ſe ſollicitaſſe, ipſe vidit monuitque *Arnaudtius* Lect. Græc. p. 186. nec proin in eo merebatur refelli. Illud parum recte videtur ſtatuiſſe, quod duale λεύσσετον, pro plurali poſitum accepit. Una Furiarum alloquitur duas reliquas, unde & repetitum ὅρα, ὅρα. Etſi enim chorus e multis conſtet, tamen ubique in hoc dramate Dearum tantum habetur ratio. Vid. vs. 140. Pariliter σὸν bis repetitum, pro ὑμέτερον, Pylades nempe & Oreſtes, in *Eurip.* Iphig. Taur. vs. 1079. Σὸν ἤδη ἔργον καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους. Conf. *Diluc. Thuc.* p. 353.

Vs. 258. Ὅδ' αὖ τέ γ' οὐκ ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Reponendum ex *Ald. Turneb.* & *Robort.* γ' οὖν. Sequitur enim τὸ δ' οὐ πάρεστι. Verſu ultimo excidit forte negativa, & leg. γενέσθ' οὐ χερῶν. Sententia erit, *Hic rurſus robur ac fiduciam habens in deæ ſimulacro, quod amplexus tenet, manuum judicio ſe ſiſtere recuſat*, quomodo ὑπόδικον γενέσθαι χερῶν vertendum fuiſſe, docet *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Nub. vs. 1328. *Scal.* τῷ χερῶν adpoſuit, χρεῶν, inductus fortaſſe Scholio ad vs.

259. ἀνθ᾽ ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ. Sed quod per se interpretamentum esse potest V. ὑπόδικος. *Hesych.* ὑπόδικος, ὑπεύθυνος, χρεώστης, ---- & quo ipso sensu habetur in *Chrys.* T. V. Op. 648. C2. ubi de Elia, ἣν ἰδεῖν τὸν προφήτην ὑπόδικον γενόμενον γυναικός. Verba τὸ δ᾽ οὐ πάρεστι valent, τὸ δ᾽ ἐκ παντὸς οὐ δυνατόν ἐστι. Vid. *Suid.* V. Πάρεστιν. Ἀλκὴν Schol. ad Suppl. vs. 739. illustrat per τὴν τῶν βωμῶν καταφυγήν. *Hesych.* οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. *Suid.* Ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις subjecto *Polybii* fragm. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. ubi λόγων ἀλκὴ perperam vertitur, *vis doctrinæ & rationis*, reddi oportuit, *vis orationis*, uti recte conversum apud *Theoph. Sim.* L. V. Hist. c. 5. qui totum descripsit, si fuerit *Polybii*, cujus ceterum eandem in rem hæc legas L. XI. Hist. c. 8. εἷς λόγος εὐκαίρως ῥηθεὶς ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀξιοπίστου, πολλάκις οὐ μόνον ἀποτρέπει τῶν χειρίστων, ἀλλὰ καὶ παρορμᾷ πρὸς τὰ κάλλιστα τοὺς ἀνθρώπους. Conf. Celeb. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 188. seq. & quæ nos ad *Cattier.* p. 75. Quæ autem ratio moverit virum laudatissimum, ut in citatæ Tragœdiæ vs. 1265. εἴ τιν᾽ ἀλκὴν, ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους ---- ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης, suspectum habeat V. ἀλκήν, latet. Mihi εἴ τιν᾽ ἀλκὴν ἔχεις dictum fere, ut εἴ τι δύ-

νασαι, vel ὅσον δύνασαι &c. de quibus quidpiam infra.

Vs. 261. Αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον. Τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται. Idem heic δυσαγκόμιστον, quod ἀναγκόμιστον, ut esse solet πᾶν ὑγρὸν εἰς πέδον κεχυμένον. Neutrum vocabulum apud *Steph.* reperitur. *Hesych.* διερὸν non modo expl. ὑγρὸν, verum etiam ζῶον, ἔναιμον. ita enim inserto commate separanda duco. Respexit Grammaticus illud διερὸς βροτὸς in *Hom.* Odyss. Z. vs. 201. ubi *Eustath.* p. 258. vs. 37. de etymo idem ad Iliad. Ψ. 1429. vs. 27. & *Etymologus.* Usus quoque hoc *Nostri* loco *Spanh.* ad *Arist.* Nub. vs. 336. Mox ἐρυθρὸν πέλανον, quod scripsit vs. 184. θρόμβους φόνου, unde & hic Schol. expl. θρόμβον αἵματος. Conf. *Spanh.* ad *Julian.* p. 200. Vs. 268. pro μητροφόνας *Casaub.* corrigit, μητροφόνου.

Vs. 269. Ὄψει δ' ἐκεῖ τὶς ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. Quam frustra laborare sæpe soleant interpretes in locis vel paululum a consuetiore constructione recedentibus, inter alios cum alibi haud raro, tum præsenti in loco ostendit *Pauwius*, cui syntaxis, ὄψει τὶς ἄλλον ἔχοντα ἕκαστον, tantas offudit tenebras, ut verba ἔχοντα --- ἐπάξια, non de peccantibus, sed illis, in quos peccatum aut in-

intelligenda, aut leg. κ' ἔχονθ' confidentissime adfirmet. Intelligi volunt hoc structo ordine: ὄψει δὲ ἐκεῖ ἔκ. ἔχ. ἐπάξ. τ. δ. ὃς seu ὅστις ἀσ. ἢλ. ἀλ. βρ. ἢ θεὸν &c. Mutatio τῦ τίς in ὃς seu ὅστις si cui mira videatur, is vid. *Lect. Aristaen.* p. 265. & *Diluc. Thuc.* p. 13. seq. Βροτὸν habet *Ald.* & *Turn.* pro βροτῶν. Ἀλίτειν σπονδὰς, dixit *Opp.* V. Hal. vs. 563. ubi parum recte libri alii, quos secutus Schol. habent ἀλύττειν. Heic ut juncta occurrunt ἀλίτειν atque ἀσεβεῖν, sic *Hesychius* ἤλιτεν exponit inter alia per ἠσέβησεν. Vs. præcedenti scripserat forte *Æschylus*, ἵν' ἀντιποίνους ----

Vs. 280. Βρίζει αἷμα, κ μαραίνεται. Multum frequentant Græci verbum μαραίνεσθαι sensu tropico, uti λύπη μαραίνεται in *Ael.* de Anim. L. I. c. 18. ἐπιθυμία ἀπομαραίνεται *Luc.* VIII. Εταιρ. *Ael.* l. c. c. 57. fin. angues ἐπανίςαντο κ ἠγρίαινον, ἐπεὶ δὲ τὸ παιδίον προσέψαυσεν ἐμαράνθησαν. Vitiosum est apud *Hesych.* Μαραίνεται, μαίνεται. Dederat forte Μαργαίνει, μαίνεται. Vid. ibid. statim μαργᾷ & μαργαίνων. Sequitur, μίασμα ἔκπλυτον, quod idem *Hesych.* expl. ἐξίτηλον, & junxit hæc duo *Basil.* T. II. p. 127. A. Contrarium ἀνέκπλυτον. *Them.* Orat. XVI. ult. ταῦτα μάλιςα προσκαθέζεται κ ἐμμείνῃ, l. ἐμμενεῖ, τῇ μνήμῃ ἀνεξάλειπτα

κ

ϰ̀ ἀνέκπλυτα. Add. Orat VII. p. 94. A. *Achill. Tat.* L. VI. p. 385. ζηλοτυπία ἅπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτός ἐστιν. *Ael.* de Anim. I. c. 48. οἱ ὀδόντες σὺν τῇ τριχὶ μελαίνονται· δυσέκπλυτοι ϰ̀ δυσέκνιπτοι. De ἐναγέσι vid. præter Schol. ad vs. 276. Schol. *Comici* & *Biset.* ad Vesp. vs. 652.

Vs. 284. Πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος, ὅτις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. Nonne potius leg. μου γένοιτ'? hoc ut dicat Orestes, *ego vero denuo magno in honore habebor, qui huc me contuli expiatus, ita ut commercium meum*, seu *consuetudo cum aliis neminem sit contaminatura nec nocitura cuiquam.* vid. infra vs. 758. seqq. *Aristid.* T. I. p. 644. Πλάτων ὁ πολὺς ἦν λόγος. p. 155. ἔστιν αὐτοῦ λόγος ἐν ἀνθρώποις ϰ̀ πάλαι ϰ̀ νῦν. p. 121. ὧν τις ϰ̀ λόγος ἐστὶ ϰ̀ μέγα τοὔνομα T. III. p. 132. τίς ὑμῶν λόγος κατ' ἀνθρώπους ἐγένετο; Συνουσία idem quod συντυχία, ut in *Arist.* Av. vs. 325. est κοινωνία, διαγωγή, prout expl. ibi Schol. ἠλάθη vs. præcedenti pro ἀπηλάθη. *Hesych.* ἤλασαν, ἀπήλασαν, ceu respexisset *Thuc.* L. I. c. 126. vs. 95. add. *Longi* Past. L. I. p. 22. vs. 22. De Porcellis in lustrationibus sacrisque expiatoriis præter *Stanl.* vid. *Poll.* VIII, 140. & *Spanh.* ad *Julian.* p. 259. seq. καθαρμὸς & κάθαρσις etsi idem nonnunquam no-

 tant,

tant, est tamen ubi distinguuntur, ut in *Plat.* Crat. p. 266. B. ἡ κάθαρσις καὶ οἱ καθαρμοὶ καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικήν. De discrimine inter καθάρσια & καθάρματα agit Schol. supra ad S. C. Theb. vs. 686. & *Ammon.* qui utut dare potuisset, καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερὰ ὕδατα, καὶ τὰ ἄλλα----Vid. *Aristid.* T. I. p. 447. seqq. tamen cum *D'Orvill.* Anim. in *Charit.* p. 650. ob rationem ibi allegatam, nil puto ad integritatem ejus loci desiderari.

Vs. 286. Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Merito *Pauwius* tuetur adversus *Stanl.* καθαιρεῖ. i. e. *tollit*, *delet*, *eximit.* *Ovid.* II. Art. vs. 653. *eximit ipsa dies omnes a corpore mendas.* Alio spectat quod e *Nostro* citat *Hesych.* καθαίρομαι γῆρας. apud quem, ut hæc duo non raro confunduntur, vitiose legitur, καθαίρει, καταλαμβάνει, pro καθαιρεῖ. *Soph.* Antig. vs. 281. πάλος καθαιρεῖ ἐμέ. ubi eodem modo expl. Schol. & utrumque eodem in loco adhibitum occurrit apud *Xen.* IV. K. Π. p. 277. ἢν ἱππεὺς γένωμαι, δυνήσομαι μὲν ἄνδρα ἐξ ὄψεως μήκους καθαιρεῖν· δυνήσομαι δὲ θηρία διώκων ἐκ χειρὸς παίων καταλαμβάνειν. minus recte interpres *perimere* vertit, debebat καταλαμβάνειν eodem modo, quo καθαιρεῖν, reddere aut, *cursu as-*

assequi. Herodot. VI. c. 41. τὴν πέμπτην τῶν νεῶν κατεῖλον διώκοντες. Male iterum in *Hesych.* editur καθαιρῶν, μαστιγῶν. Bene mox ibid. καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι, quod tentari non debebat. Vid. *H. Steph.* Thes. Γηράσκειν valet heic φθίνειν. Supra Prom. vs. 955. ἐδίδασκε πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. *Soph.* Œd. Col. vs. 760. (719.) τὸ τῆσδε χώρας ὁ γεγήρακε σθένος. & ita *senescere* & *consenescere* Lat. vid. *Cort.* ad *Sallust.* Cat. c. 20. sect. 10. Antecedit proxime, ἀπὸ στόματος καλῶ. ut ἀπὸ φωνῆς ἐκβάλλειν πρῶτον, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ὠθεῖν *Plut.* T. II. p. 412. A. p. 486. B. ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκιμεῖν. 498. E. ἀπ' ἐλάσσονος δαπάνης τὸ αὐτὸ ποιεῖν. *Ael.* de Anim I. c. 23. θηρᾶν ἰχθῦς ἀπὸ χειρός. *Chrys.* T. V. Op. 744. C2, ἀπὸ ψιλῶν ἐπιταγμάτων. *Plat.* VIII. de Rep. 496. G. ἀπὸ κλήρων αἱ ἀρχαὶ ἐν τῇ πόλει γίγνονται. Horum in nonnullis etsi ἡ ἀπὸ cum casu suo usum suppleat casus sexti, tamen linguæ gnarus significationis quandam differentiam subesse percipiet.

Vs. 292. Ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς ---- Τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Legitur hic vs. cum seq. apud *Lycophr.* Schol. ad vs. 519. & Λιβυστίοις pro Λιβυστικοῖς, & utrumque novit *Steph. Byz.* Prius tamen *Noster* iterum in Suppl.

 vs.

vs. 287. *Stanl.* ut *Casaub.* Λιβυςικῆς mavult, & hic adscripserat, vid. *Pomp. Mel.* I. c. 7. Locutionis τιθέναι πόδα & ἴχνος, *Euripidi* inprimis frequentatæ, exempla contulere plures, quibus addi poterit *Æsch.* Agam. vs. 916. Suppl. 32. *Eurip.* Orest. 234. 1440. Phœn. 843. 1710. 1713. Androm. 545. Trod. 1305. Jon. 741. Electr. 1209. & *Xenocratis* dictum apud *Ael.* L. XIV. V. H. c. 42. μηδὲν διαφέρει ἢ τοὺς πόδας ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν τιθέναι. Heic quid sit ὀρθὸν & κατηρεφῆ τιθέναι πόδα, quod sciam huc usque attigit nemo. Mihi, dum meliora didicero, prius notat, *incedere* seu *ingredi*, alterum *sedere*, vel *stare* in curru, atque per utrumque subindicari Deæ τὸ ἔνεργον ἐν τῷ ἀρήγειν. Ipsa de se vs. 406--408. διώκουσα ἦλθον ἄτρυτον πόδα, πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασα ὄχον. In Schol. ad vs. 296. vel scribendum, δρανοῦς, i. e. δραστικοῦ, vel inducta litera ultima, ἐδρανοῦ. prius videtur ad poëtæ mentem aptius. Apud *Arist.* Thesm. vs. 671. ἐν τόποις ἑδραῖος λέληθεν ὤν, Schol. expl. λάθρα ἕζεται, non ἕξεται, ut vulgatur.

Vs. 301. Μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν τὸ χαίρειν. Infra vs. 426. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμῶς νομίζεται. Schol. illustrans ἀναίματον, quod edi-

editur, ex conjectura, ut videtur, addit, ἢ ἐναίματον. Aliud ἀναίμακτον. *Arist.* T.I. p. 313. ἀναίμακτον τρόπαιον, i. e. ἄνευ αἵματος ϗ σφαγῆς, Schol. inedito interprete. Apud *Them.* Or. II. p. 37. C. ἀναίμακτος ϗ ἄδακρυς νίκη. Infra in Suppl. vs. 204. ἀναίμακτοι φυγαί. Vs. 299. Personæ indicem mutans *Scal.* τῷ Χο. substituit, Εὐ. recte haud dubie.

Vs. 303. Οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους. Posterioris Schol. explicationis habita ratione, ἀντιφωνεῖς foret Futuri temporis, ac leg. itidem esset, ἀποπτύσεις. Imo si, quod videtur statuendum, verba hæc Eumenidis respiciant Orestis illa vs. 279. ἐν τῷδε τῷ πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην, tempus quod dixi requiretur, & sententia erit, *neque vicissim loqueris*, *vocis*ve *sonum edes*, sed *aversabere* atque *despues sermones illos*. Sequitur ὕμνος δέσμιος sensu agendi, ut vs. 333. & δέσμιος παιὰν in *Arist.* Thesm. vs. 1044. Passive norunt tantum Lex. qua notione extat in Lit. Sacr. & *Palæph.* c. II. Mox personæ indicem delet *Scal.* qui præter *Robort.* reliquas Editt. occupavit.

Vs. 313. Τοὺς καθαρὰς χεῖρας προονέμοντας οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Idem προσνέμειν hoc in loco, quod προσέχειν, ut simplex νέ-

νέμειν frequentat *Sophocles* loco τȣ̃ ἔχειν. Sic quod in Antig. vs. 179. κράτη ϰ̀ θρόνȣς ἔχειν, id νέμειν θρόνȣς Œd. Tyr. vs. 245. quodque aliis ὥραν, φροντίδα ἔχειν, eidem νέμειν ὥραν in Trach. vs. 57. Infra vs. 750. τιμὰς νέμειν. ubi Schol. & sic *Eurip.* νέμειν προςάτην, de quo *Suid.* & *Petit.* de Legg. Attic. II. Tit. 5. *Menander* apud *Stob.* Tit. 77. p. 453. μητέρα προσφιλῆ νέμειν δεῖ. *Hesych.* Νέμει ---- ἔχειν διαδίδωσι. F. ἔχει, διαδίδωσι. *Casaub.* προνέμοντας leg. coniicit. Ἐφέρπει τȣ̀ς scriptum, pro ἕρπει ἐπὶ τȣ̀ς. Vs. 311. idem *Casaub.* ut *Cant.* corrigebat ἀμά. *Stanl.* pro ὡς malebat ὧν. *Casaub.* οἷς. Scripturam receptam tuetur Schol. explicatio per τίνα τρόπον. Vs. 312. rursus *Casaub.* correxerat εὐθύδικαι δ', pro εὐθ. θ'.

Vs. 316. Ἀσιν̀ης δ' αἰῶνα διοιχνεῖ, pro ἀσινεῖς διοιχνȣ̃σι, qua numerorum permutatione, ut supra jam dictum, nil vulgatius. Vid. mox vs. 319. 321. 337--340. *Pind* Pyth. VIII. vs. 10. Nem. VI, 53. *Soph.* Oed. Col. 170. seq. ibi Schol. *Arist.* Nub. 984. seq. ibid Schol. & ad Vesp. 563. Pac. 638. seq. Av. 1064. 1067. 1088--1100. *Bud.* Comm. p. 1090. seq. *H. Steph.* Append. ad Script. Al. de Dial. p. 134. διελθεῖν τὸν βίον est *Plat.* Euth. p. 223. E. Gorg. 312. E. atque aliquoties

ties deinceps; & οὐ μακρὸν βίον ϑέειν Alcib. II. p. 42. C.

Vs. 319. Μάρτυρες ὀρϑαί. i. e. ἀληϑεῖς. *Soph.* Ajac. vs. 355. ὀρϑὰ μαρτυρεῖν. ubi Schol. ὀρϑὴν κ̀ δικαίαν ψῆφον ἐπιφέρειν fcripfit *Ariftid.* T. III. p. 535.

Vs. 322. Ὦ μᾶτερ νὺξ Ποινᾶν κλῦϑι. *Ald.* cum *Robort.* Ποινὰν legunt, uti *Stanl.* & *Scal.* De Furiis pro Noctis filiabus habitis vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 337. nec hujus loci oblitus, atque ut debebat ἀλαοῖσι citans. Vs. 329. τῷ τεϑυμένῳ eft, *ubi mactatus fuerit*, ut ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων in *Thuc.* L. I. c. 142. *cum muniti fuerimus adverfus.* Vid. mox Schol. ad vs. 332. φρενοδαλὴς vs. 331. & 344. habet *Ald.* confentiente in loco pofteriore *Robort.*

Vs. 337. Θανάτων τοῖσιν αὐτȣργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι. *Canter.* ϑνατῶν merito leg. vifum, propter oppofitum ἀϑανάτων vs. 350. αὐτȣργίαις, quod *Ald.* & *Robort.* habent, correxerat quoque *Scal.* αὐτουργίαι μάταιοι funt *homicidia fcelefta*, μιαρὰ, & φόνοι αὐϑένται, uti vocat vs. 212. Sic μάταια & ἀνόσια κνώδαλα in Suppl. vs. 769. & μάταιαι χεῖρες *Soph.* Trach. 574. Schol. ad vs. 340. præpono ἐλεύϑερος. Alterum ad vs. 342. quod jam *H. Steph.* corruptum adgnovit, reftitui puto, mo-

modo legamus, ἐφυμνίῳ τῷ αὐτῷ αὖθις χρῆται, ----

Vs. 353. Οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάκοινος. Verbum μετάκοινος, apud hunc ſcriptorem frequens, alibi occurriſſe mihi non recordor. Apud *Heſychium* forte reponendum, pro μετακοινωνὸς, quod perinde ut Schol. in Suppl. vs. 1046. expl. per κοινωνός. Mox πάλλευκοι πέπλοι, ut πάλλευκον κάρα apud *Eurip.* Med. vs. 500. quod inde citat *Euſtath.* Iliad. A. p. 49. princ. add. vs. 30. & 1164. At his nihil lucis accedit *Heſychii* gloſſæ, qua πάλλευκον exponitur ἀνήμερον. In *Pind.* Pyth. IV. vs. 193. λευκὰς φρένας idem *Heſych.* interpretatur, μαινομένας, ἀγαθὰς, & ἡμέρους. Vix diſcrepat Schol. quod ad primam explicationem, ut qui exponit ἀνόητες. Sed dederat forte *Heſychius*, πάλλευκον, πανήμερον. Sed & de tertio ejusdem Grammatici loco ut quidpiam moneamus, occaſionem præbent verba ſubjecta, ἄμοιρος, ἄκληρος, ut qui priorem vocem per alteram explanat, ubi ſcribit, Ἄμοιροι, ἄχωροι, ἄκληροι. Pro ἄχωροι legit *Iſ. Voſſ.* ἄδωροι. At cum multa ſint, quorum quiſpiam ἄμοιρος, poterit reſpicere gloſſa locum ſcriptoris, in quo ſermo de χωρίων ἀμοίροις, ut S. C. Theb. vs. 739. μεγάλων πεδίων ἄμοιροι.

Vs.

Vs. 355. Ὅταν Ἄρης τιθασσὸς ὢν φίλον ἕλῃ· ἐπὶ τὸν ὦ διόμεναι &c. Senſum horum cum Schol. recte intellexit *Pauwius.* Τίθασος tam in contextu quam Schol. legit *Scal.* ἐλεῖν valet ἀνελεῖν. vid ad Prom. vs. 121. φίλος pro συγγενὴς, ut in Choëph. 693. Tum leg. ἐπὶ τὸν ὦ διόμεναι, pro ἐπιδιόμεναι, quo & ipſo compoſito augeri poteſt *H. Steph.* Theſ. ut in Suppl. vs. 826. μετά με δρόμοισι διόμενοι, pro μεταδιόμενοι. Atque ita ὦ *Ephr. Syr.* p. Θ. ὦ ἀπὸ τοῦ φθονοῦντος. & p. ϛ δ aliquoties. *Virg.* II. Aen. vs. 644. *Sic o, ſic poſitum adfati diſcedite corpus.* Mox κρατερὸν ὄνθ᾽ ſi accipiatur dictum, pro καίπερ κρατερὸν ὄντα, præſtare videretur ὅμως. Schol. ὑφ᾽ αἵματος νέου expl. διὰ τὸ νέον αἷμα: rectius fortaſſe conſtruetur cum ἐπιδιόμεναι, *ad ſanguinem & indicia recens factæ cædis perſequentes*, quod vs. 247. πρὸς αἷμα ἐκμαστεύομεν. add. vs. 245. & 253. favet adjunctum νέον, ut vs. 204. & *Eurip.* Rheſ. 791.

Vs. 361--368. Σπευδόμεναι —— ἀπηξιώσατο. Eſt hic locus inter difficillimos. Senſum quem tribuit Schol. verbis, θεῶν δ᾽ ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν, μηδ᾽ ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν, quæ interpretatur, εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα, καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν, e Græcis, prout ea legi-

mus, haud extundo. Nisi obstaret vox αἱματοσταγὲς, dicerem objectionem continere, quam excipiat responsum ac solutio vs. 369-373. δόξαι --- πόδας. Hoc ut indicare velint Eumenides, *quod si, qui a nobis vindictam auxiliumve sperat, nequicquam id expectandum putet, nilque preces proficere, aut in causam inquiri, quoniam Jupiter abominandum invisumque genus nostrum ne alloquio quidem dignetur, ei nos propere hunc scrupulum eximemus, atque hac cura & sollicitudine liberabimus.* Verum ut dixi obstat vox αἱματοσταγὲς, quæ homicidis, (de quibus itidem ut cetera intellexisse interpretem Græcum, docet Schol. ad vs. 367.) non Eumenidibus convenit: at si fingamus, scriptum pro eo αἱματοχαρὲς, quadrabit in Deas, ut quas legimus vs. 183. μέλαιν' ὑπ' ἄλγους ἀπ' ἀνθρώπων ἀνιέναι ἀφρὸν, & ἐμεῖν θρόμβους φόνου, οὓς ἀφείλκυσαν. Vs. 193. ablegantur ad λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου. Vs. 254. ipsas audias dicentes, *odor humani sanguinis arridet.* & 264. cupidas *vivi Orestis sanguinem sorbere.* Quam porro apte dicantur ἀξιόμισοι, ostendunt vs. 68--74. quin vs. 73. αὐτολεξεὶ audiunt, μισήματα ἀνδρῶν καὶ θεῶν. Vs. 191--197. Constructio, suppletis quibusdam hunc in

mo-

modum foret inſtituenda: σπευδόμεναι δὲ (n. ἐσμὲν) ἀφελεῖν τάσδε μερίμνας (n. τοὺς ἀνθρώπους ſive ὀντιναοῦν) οὔ τινα (negativam adſumſi ex V. ἀτέλεια) δὲ (i. e. δὴ *nempe*) θεῶν ἐπικραίνειν τέλος (ταῖς) ἐμαῖς λιταῖς, μήδ' ἐλθεῖν εἰς ἀνάκρισιν· Ζεὺς γὰρ (i. e. ὅτι ὁ Ζεὺς) ἀπηξιώσατο ἆς λέχης (i. e. τῆς ἑαυτοῦ λ. τὸ) αἱματοχαρὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε (pro ἡμᾶς τοὺς ἀξιομίσους.) ἔθνος ut γένος & Lat. *natio* in malam partem ſumi, nec hoc loco prætermiſſo, docet *Bern. Martin.* L. I. Var. Lect. c. 13. Sed & ad alium paulo ſtructuræ ordinem redacta eundem verba fundent ſenſum, hunc puta: σπ. δ. (ἐσμὲν) ἀφελεῖν τινα (pro πάντα τινὰ & ὀντιναοῦν) τάσδε μερ. (τὰς περὶ ſeu ἀμφὶ τὸ) μὴ ἐπικραίνειν (τοὺς) θεοὺς τέλος (ταῖς) ἐμαῖς λιταῖς, οὐδὲ ἐλθεῖν εἰς ἀνάκρισιν, διότι ὁ Ζ. ἀπηξ. &c. Videamus de verbis nonnullis. Ἀφελεῖν μερίμνας ſcriptum, ut μέλημα ἀφελεῖν vs. 747. ἐς ἄγκρισιν. probavit *Stanl.* Edit *Robort.* habet ἐς ἔγκρισιν. *Ald. Turn.* ἐπ' ἄκροισιν. *Caſaub* ſuo exemplari adſcripſerat, ἐπὶ κρίσιν. Quid ἀνάκρισις in foro Attico docet *Bud.* in Comment. p. 35. & præcipue *Annot. Reliq.* in *Pandect.* p. 8. *Harpocrat.* ibique *Mauſ.* & *Valeſ.* Μηδ' ἐς ἀνάκρισιν ἐλθεῖν phraſi *Herodotea* L. III. c. 53. eſt, μηδὲ ἀνακρίσεως ἀξιῶσαι & ἀξιοῦσθαι. Mutatio vel potius reſolutio τοῦ ἀτέλειαν in οὐ τέλος ne cui mira videatur, cave-

bunt forsan *Diluc. Thuc.* p. 28. Dictio ἐπικραίνειν τέλ@ occurrit iterum in Suppl. vs. 632.

Vs. 369--373. Δόξαι τε---ποδός. His jam, ex præmissa hypothesi, continebitur responsum ad objectionem memoratam, quasi nempe dicant, *ut ut ista vera esse largiamur*; *tamen id efficere valemus*, *ut nostro accessu atque impetu gloria hominum*, *ad summum licet evecta fastigium*, *attenuata ac consumta minuatur*, *&* *inhonori pereant*. Pro δόξαι τε leg. foret δόξαι γ'. Mutuo se respiciunt, ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ, & κατ' γᾶν ἄτιμοι. idque videtur attendisse Schol. dum ad sensum bene expl. τοὺς ὑψηλοὺς καθαιροῦμεν. *Casaub.* τῷ ἐπιφόνοις adposuerat ἐπιφόροις, dispescam ego in voces duas, ἐπὶ φόνοις. sic ὀρχησμοὶ ἐπὶ φόνοις dictum erit, ut vs. 329. & 342. ἐπὶ τῷ τεθυμένῳ μέλ@. Verbum μινύθω adhibuit itidem S. C. Theb. vs. 926. *Soph.* Œd. Col. 717. (683.) ἄϋπνοι κρῆναι οὐ μινύθουσι. ubi Schol. λήγουσι τοῦ ῥεῖν. l. λήγουσι. Pro ὀρχησμοῖς volunt schedæ mecum communicatæ *Casaub.* correxisse, ὀρχησθοῖς. sed dare voluit opinor dederatve ὀρχηθμοῖς, quod *Homeri*, unde & introductum in Noviss. Edit. *Luc.* de Salt. c. 23. suaseratque *H. Steph.* in Thes. L. Gr. Vid. Cl. *Valcken.* Epist. ad

M,

M. Roever. p. 43. seq. & *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 88. ὀρχησμὸς est præter alios in *Theophan.* Chronogr. p. 296. C.

Vs. 374—378. Μάλα γὰρ οὖν —— ἄταν. Non uno modo hæc ordinari poterunt, prout σφαλερὰ acceperimus, vel nempe isto, Μάλα γὰρ οὖν ἁλλομένα ἀνέκαθεν καταφέρω βαρυπεσῆ (τὴν τοῦ) ποδὸς ἀκμὰν, ἄταν δύσφορον (κατὰ τὰ) κῶλα σφαλερὰ (τοῖς) τανυδρόμοις. Sin σφαλερὰ habeatur pro feminino, commate posito ante δύσφορον, constructio erit, μάλα γὰρ οὖν ἀλλ. ἀνέκ. βαρ. καταφ. ποδὸς ἀκμὴν, ἄτ. δύσφορον, (καὶ τοῖς) τανυδ. σφαλερά (εἰμι) κατὰ τὰ κῶλα. Sic οἶνος ὀρθὸς καὶ σφαλερὸς in *Athen.* IV. p. 179. E. Voculæ γὰρ οὖν junctæ quoque incedunt in *Soph.* Ajac. vs. 34. *Aristid.* T. I. p. 524. ποδὸς ἀκμὴ, ut χειρῶν ἀκμὴ supra Pers. vs. 1065. ἀκμὴ ὀδόντων *Basil.* T. I. p. 65. fin. aliisque. καταφέρειν τὸν πόδα, vel uti heic loci, τὴν τοῦ ποδὸς ἀκμὴν, ut τὸ ξίφος καταφέρειν τῷ πολεμίῳ *Plut.* T. II. p. 236. E. καταφορὰ τοῦ ξίφους *Polyb.* apud *Suid.* V. ἀποξυστροῦσθαι. τὴν ἅρπην καταφέρειν τῆς ἰξύος *Achill.* Tat. L. I. p. 15. τὴν σφύραν *Luc.* Cauc. c. 2. & *Chryf.* XXVI. Homil. in Acta Apost. prope fin. ὁ χαλκοτύπος σφύραν οὕτω βαρεῖαν καταφέρων ἀπὸ πολλοῦ τοῦ ὕψους. quo in loco vertendo mire allucinatus est interpres. Ceterum vides

 quod

quod *Nostro* ἀνέκαθεν, id ibi ἀπὸ πολλȣ̃ τȣ̃ ὕψȣς. quod σφύραν καταφέρειν βαρεῖαν, heic βαρυπεσῆ καταφέρειν ποδὸς ἀκμήν. Conf. scripta *Diluc. Thuc.* p. 3. *Pauwius* καταφέρειν sumit, ut hoc ejusdem *Chrys.* apud *Steph.* in Thes. ὁρᾷς τὸν διάβολον πῶς ἐπεχείρησε κατενεγκεῖν τὸν Ἀδάμ. cui addo *Demetr. Constantinop.* de Re Accipit. p. 41. καταφέρει, caro bovilla, τὸν ἱέρακα. nos. diceremus, *onder den voet* & *te gronde helpen.* Usitatum pro eo magis καταβάλλειν, de quo *Petr. Faber* Agon. L. I. c. X. ult. & XI. Vocis τανύδρομος eadem indoles, quæ τȣ̃ τανύπȣς apud *Sophoclem.* Vid. *Suid.* V. τανύποδας. & *Simonidis* τανυπτέρυγος apud *Stob.* T. XCIII. p. 558. quo destituitur *Steph.* Thes.

Vs. 379. Πίπτων δ' ȣ̓κ οἶδε τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Adscripsit *Casaub.* al. λύσα, voluit credo λύσσᾳ. Dictum autem ὑπὸ λύμᾳ aut λύσσᾳ, ut Choëph. vs. 26. ὑπ' ἄλγεσι *præ doloribus.* Addit *Noster*, τοῖον γὰρ ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. i. e. τ. γ. κν. καὶ σκότος μυσαρὸν καὶ βδελυκτὸν ἐπιπεπόταται καὶ ἐξήπλωται, seu ἐπιτετάνυσται, τῷ πεσόντι, quomodo Schol. expl. in Pers. vs. 671. συγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. In Schol. ad vs. 379. male περιφρονῶν. Recte *Scal.* correxit, παραφρονῶν.

Vs. 381. Δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐ-

αὐδᾶται πολύςονος φάτις. Corrigit *Casaub.* δυσφερά τις ἀχλὺς —— δ' αὐδᾶται. quod eligenti distinguendum erit ante πολύςονος φάτις. Receptæ lectionis constructio est, καὶ ἡ πολύς. φάτις αὐδ. κατὰ τὴν δυσφ. ἀχλὺν τοῦ δόμ. & sententia, *qualis est, conditio domus istiusmodi hominis* μυσαροῦ, *talis quoque de ea rumor & sermones*, πολύςονοι nempe. De tropico usu V. ἀχλὺς vid. Cl. *Alberti* ad *Hesych.* V. ἀχνύμενος. Vs. 383. *Casaub.* delet δὲ, & vs. 384. pro γὰρ legit δ' ἄρ'.

Vs. 388--392. Ἄτιμ' —— ὁμῶς. Voci λάμψαι, quæ lectio est Edit. *Turn.* substituit *Scal.* λάμπα, vel λάμψει. *Casaub.* pro ἀτίεται, ut priscæ habent Editt. legit ἄτιτα, & ἐν ἡλίῳ, pro ἀνηλίῳ. *Spanh.* ad *Comici* Nub. 261. hinc citat δυσπαίπαλα. ad *Callimachum* autem H. Dian. vs. 194. δυσπαίπαλα, ut habet Edit. *Robort.* Vulgatum δυσοδοπαίπαλα tuetur Schol. eoque accessio, juxta cum δυσόμματος, fieri poterit *Steph.* Thes. ἀνήλιος contrarium τῷ εὐήλιος vs. 909. Conf. *Spanh.* in *Arist.* Ran. vs. 243. De ἀτίετος Animadvers. ad Agam. vs. 1437. Totus locus hoc structo verborum ordine intelligi videtur velle, δίομεναι (i. e. ζηλοῦσαι) λάχη ἄτιμα (καὶ) ἀτίετα (καὶ) διχοςατοῦντα θεῶν, (καὶ τῇ) ἀνηλίῳ λάμπᾳ

(i. e.

(i. e. διὰ τὴν ἀνήλιον λάμπην) δυσοδοπαίπαλα (τοῖς) δερκομένοις ὁμῶς καὶ δυσομμάτοις.

Vs. 396—400. Ἔπι δέ μοι —— κνέφας. Ordo est, καίπερ δὲ τάξιν ἔχουσα ὑπὸ χθόνα καὶ κνέφας δυσήλιον (pro ἀνήλιον, ut paulo ante) ἔπεστί μοι (ὅμως) παλαιὸν γέρας, οὐδὲ κύρω ἀτιμίας. Sic cuncta cohærent, & ad se mutuo referuntur sensu dilucido. Comparentur quæ supra vs. 348. seqq. & 361. seqq. ac mutuam lucem fœnerabuntur. Qui versus dimensus est, ultimum in his choricis Jambicum adfirmat, legebatque adeo, τάξιν γ' ἔχουσα ——

Vs. 401. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν, Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην. Adscripserat *Casaub.* al. τῆσδ' vel τῆνδ' ἑκὰς φθ. *Robortellus* in erratis corrigit, καταφατουμένη, deceptus, ut videtur, vitiosa *Hesychii* lectione, qui ceterum hunc ipsum intendens locum optime explanat per κατακτωμένη, & quidem κυρίως τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Lexica quotidiana una cum simplici φθατέω ignorant. Placet *Stanl.* emendatio, γῆν καταφθατουμένη. Unde & in Schol. legam, καταφθατουμένη, καταφθάνουσα, & habet καταφθάνουσα *Robort.* Nominativus ut transiret in Accusat. fecit corruptela in τὴν, unde ut fit error errorem progenuit.

nuit. Per κλῃδόνος βοὴν videtur innui Oreſtis cum clamore invocatio Deæ vs. 287. ſeqq.

Vs. 404. Αὐτόπρεμνον. Interpretatur *Heſych.* αὐτόῤῥιζον. *Eurip.* Rheſ. vs. 288. αὐτόῤῥιζον οἰκεῖν ἑστίαν χθονὸς, isque eſt ille locus, quem V. L. apud *H. Steph.* in Theſ. L. Gr. inde excitarunt, ſenſum licet parum adſecuta. Vid. ibi *Brodæum.* add. *Lycophr.* vs. 316. & *Spanh.* ad *Ariſt.* Ran. vs. 932.

Vs. 406--408. Ἔνθεν διώκουσ' —— ὄχον. Nihil defatigatam celeriter ſe adeſſe ait, ægidis opera, non velis uſam in traijciendo mari, eoque trajecto curru vectam robuſtis generoſisqus equis juncto. Sic nempe hæc intelligenda exiſtimo. Οὐκ pro τόνδε ſi legas cum *Pauwio*, frigebit prorſus adjunctum ἀκμαίοις. *Caſaub.* τῷ ἄτερ adſcripſiſſe τῷδε, notant Schedæ, quod quid ſibi velit, non divino.

Vs. 409--411. Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα —— ἐστέ. Ut *Canter.* pro καὶ νῦν emendaret, καινὴν, movebat V. D. quod videret, male hæc cohærere cum præcedentibus, eamque eſſe vocularum καὶ —— δὲ vim atque uſum, qui præſenti à loco ſit alieniſſimus, & de quo conſuli poterunt *Lect. Ariſtæn.* p. 252. Nec hoc ſolum. Sed

& reliqua Minervæ verba, ταρβῶ μ᾽ ὁδεῖν, θαῦμα δ᾽ ὄμμασιν πάρα, τίνες ποτ᾽ ἐστέ. indubiam præstant istam emendationem. χαινὴ ὁμιλία, est ὁμιλία παράδοξος, ξένη, & hinc θαυμαστὴ, *inusitata* & *invisitata* prius. Sic τὸ χαινότατον, *quod maxime mireris*, apud *Lucianum* aliquoties, & *Ael.* de Anim L. L. XVII. c. 18. καὶ τοῦτο δήπου τὸ χαινότατον &c. χαινόν τι τῷ λόγῳ apud *Herodot.* II. c. 100. est *spargere sermones & rumorem de re mirifica & inusitata*; quod alius dixisset, λογοποιεῖν τὸ καὶ τὸ χαινόν. Illud θαῦμα δ᾽ ὄμμασι πάρα, scripsisse videtur imitatione *Hom.* Iliad. N. vs. 99. ὢ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. Tum ὁμιλία χθονὸς, ut 1033. (Supra φῦλον ὁμιλίας vs. 57. ubi Schol.) scriptum, pro ὁμιλία χθόνιος, i. e. φοβερὰ, δεινὴ & βαρεῖα. Chorus infra vs. 723. βαρεῖα χώρα τήνδ᾽ ὁμιλήσω πάλιν. & vs. 714. βαρεῖα ὁμιλία ἥδε χθονός. *Hesych.* χθόνια —— βαρέα, φοβερὰ, —— *Eurip.* Schol. ad Phœn. vs. 817. πάντα τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Conf. supra vs. 34. 46. seqq. Sed & quid si in *Euripidis* laudata modo fabula vs. 1417. ubi de Eteocle scribit, ὅτι πως νοήσας, τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγε σόφισμα ὁμιλίᾳ χθονὸς, quidsi, inquam, per ὁμιλίαν χθονὸς intelligamus ὁμιλίαν ac consuetudinem fraudulentam, βδελυκτρόπον & στυγερὰν, adeoque

Eteo-

Eteoclem Thessalorum more ad artes subdolas animum convertisse, easque arripuisse. Isto autem sensu χθόνιος priscis usitatum docet *Eustath.* ad Odyss. Δ. p. 168. vs. 33. ubi hominem talem non modo ὕπουλον & σκοτομήδη, verum etiam χθόνιον dictum scribit, exponitque, διὰ δόλον συγνὸν· ὄντα καὶ κατηφῆ. Aliter Schol. & *Hesych.* inter cetera, χθόνα interpretantes *patriam*. Genitivum nominis adjective accepti Hebræis tribuunt vulgo, ut Ep. ad Ephes. IV, 24. ἐν ὁσιότητι ἀληθείας, pro ἀληθεῖ, ubi vid. *L. Bos.* Sed & ita *Noster* in Prom. vs. 791. πόντου φλοῖσβον περᾶν, pro πόντον πολύφλοισβον π. Et sic infra forsan capiendum βίος δακρύων vs. 957. Conf. *Horat. Vitring.* Anim. ad *Vorst.* p. 225. Voculæ καὶ δὲ, quod raro fit, nullo alio intercedente vocabulo, occurrunt in *Pauf.* Arcad. p. 698. καὶ δὲ ταύτης, Lucinæ, ἔχουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ναὸν καὶ ἄγαλμα. At more consueto *Arrian.* de Venat. c. 7. οὐδὲ τὸ ἴσταται δὲ ἐν πεδίῳ λυθεῖσαν κύνα ἀγαθὸν, εἰ μὴ πρεσβυτέρα τύχῃ. ubi οὐδὲ in καὶ οὐ resolutum sistet quod dixi, & requirit sensus, vacaturo alioqui δέ.

Vs. 411--415. Πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω· τῷδε ξένῳ, ὑμᾶς θ' &c. Adscripsit *Scalig.* τῷ πᾶσι, i. e. πάσαις. Quod quo valeat,

cum adſit τῷδε ξένῳ, ignoro. *Caſaubonus* offenſus nonnihil conſtructione variata corrigebat, ὑμῖν θ' ὁμοίαις, intactum relinquens ἐμφερεῖς, quod proin mutatis reliquis, in ἐμφερέσι tranſire jubet *Pauwius*, adfirmans, nihil eſſe certius, etſi βροτείοις ἐμφερέσι μορφώμασι paulo inſolentius ſit, ſed ſyntaxin aliud non admittere. Mihi nulla innovandi cauſa apparet; quum enim æque recte dicas λέγω σοι, atque λέγω σε, in compellando atque alloquendo, utraque quoque ſtructura eadem in periodo locum invenit. Vid. in hanc rem harum Animadverſ. L. I. p. 149. Sic quod *Auctor* Dial. Philopatr. c. 1. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία. id *Luc.* Tim. c. 40. σέ φημι, Θησαυρὲ —— ut *tibi dico* apud *Terent.* Reddi poterit σὲ λέγω *te deſigno. Herodian.* L. IV. p. 544. vs. 22. ἐβόα πεφευγέναι ἐπιβουλὴν πολεμίου καὶ ἐχθροῦ· τὸν ἀδελφὸν λέγων, *fratrem intendens.* Eſt ubi λέγω nullum ſibi regimen vindicans reſpondet Lat. *puta*, *nempe* &c. *Soph.* Ajac. vs. 572. ὑμῖν τήνδε ἐπισκήπτω χάριν, ὅπως παῖδα τόνδε δείξῃ μητρὶ, Ἐριβοίᾳ λέγω. *Ariſtid.* T. 1. p. 579. τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, καὶ ποιητῶν λέγω καὶ τῶν ἄλλων. Notanda quoque hic venit *tenendi*, *attingendi* & *amplectendi* ſignificatio τοῦ ἐφῆφθαι, in verbis βρέτας τὸ μὸν ἐφημένῳ ξένῳ. qua

qua iterum infra vs. 449. χεὶρ ἐφεζομένη βρέτας, quod supra vs. 259. περὶ βρέτει πλεχθεὶς & vs. 80. ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. De regimine verborum ἐφῆσθαι, ἐφέζεσθαι & ἐπικαθῆσθαι vidimus ad Prom. vs. 973. Agam. 673. *Lect. Arist.* p. 196. *Dil. Thuc.* p. 681. de ratione *Lect. Arist.* 85. add. Schol. *Arist.* Plut. vs. 226. Per σπαρτῶν γένος Abbas *Massieu Memoir. de Liter.* Tom. VIII. p. 546. ut in S. C. Theb. vs. 418. & *Pind.* Isthm. I. vs. 41. Thebanos intelligit. Accipiam ego cum interprete in universum de hominum genere. Οὔτ' ὤν, ut μήτ' ὤν in Agam. vs. 366. 481. add. *H. Thes.* L. Gr. T. IV. p. 820. B. Similiter μή τι γοῦν *Ael.* de Anim. III. c. 23. ult. De informi Eumenidum forma supra vs. 46—52. & 57.

Vs. 416. Λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς Πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις. *Robort.* ἠδ'. *Ald.* & *Turn.* quod dedit *Stanl.* & correxerat *Scal.* ἠδ' ex ἡδὲ, quo sive ἥδ' obtinente, ἥδε θέμις dictum erit, pro ἡ ἐμὴ, Palladis, θέμις, & removendum comma ante ἠδ': sin ἠδ' legatur, quod expressit versio, intelligetur, ἐστί. Πρόσω ἀποστατεῖ ἥδε θέμις τῶν δικαίων est, πάνυ seu ἄγαν ἀθέμιστόν ἐστιν, *abhorret a justo, injuste agerem*, seu *injusta*

forem, si quia informes estis, vos conviciis incesserem. Apollinis scil. exemplo vs. 67--74. 190--198. & infra 647. Structura minime impedita morabitur neminem, πρ. ἤδε θ. ἄπος. τῶν δικ. (τὸ) τοῦ πέλ. κακῶς λέγ. τὸν ἄμ. ὄντα. Scholii brevitate subobscuri mens esse videtur, *iniquum foret, si putares diceresve maledicere me tibi, cum revera ea tua forma sit, quam esse dixi*, informis nempe. Vs. 418. Chori persona cur præfigatur, pro Eumenidis, causam non video; ideone forsan? quia sequitur, ἡμεῖς γάρ ἐσμεν &c.

Vs. 422. Τιμάς γε μοῦ δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Laboranti metro succurrit *Arnaudtii* correctio τάσδ', malim tamen ob nexum cum versu seq. τάς τ'. Sensus enim, τάχα μέν γε δὴ (pro ἤδη) πεύσῃ (βουλήσῃ πυνθάνεσθαι) καὶ τὰς ἐμὰς τιμάς. *forsan audire & accipere jam quoque voles, quodnam munus meum.* Nam respondet Minerva, μάθοιμ' ἂν εἰ λέγοι τις, pro εἰ λέγοις. quo de usu τοῦ τὶς Cl. *Duker.* ad *Thuc.* V. c. 14. Hic γε μοῦ δὴ, quod in Suppl. vs. 249. γε μὴν δή. Vs. 420. retracto accentu leg. ὕπαι. Pro ἐμφανῆ. *Ald.* & *Turn.* legit ἐκφανῆ. Supra vs. 244. habuimus τέκμαρ ἐκφανές.

Vs. 425. Καὶ τῷ κτανόντι τοῦτο τέρμα τῆς σφα-

σφαγῆς; *Stanl.* post *Casaubonum* emendat, φυγῆς, probante merito *Arnaudtio*, qui insuper egregie leg. vidit, πῦ τό. Vulgatæ lectionis sensus esset, ϰ̀ τοῦτό ἐστι τὸ τέρμα ϰ̀ τέλος τῆς σφαγῆς; rogaretque adeo Minerva, εἰ ἐν τούτῳ τὸ σφάξαι παύηται, *itane finiretur cædes?* nec ultra aliam sint admissuri οἱ ἐλαθέντες? quod absurdum cum sit, eo ipso emendationis adparet necessitas. Sed & πῦ pulcre respondet seq. ὅπου. Conf. quoque quæ supra vs. 335. seqq. Sic τέρμα πλάνης in Prom. vs. 623. μόχθων 754. & ἄθλου τέρμα vs. 257. Vs. 427. Rursum *Stanl.* ut *Casaub.* & *Scal.* corrigit, ἐπιῤῥοιζεῖς. Sententia est, *ergone huic* (Oresti) *ejusdem generis exilium destinas immittesve?*

Vs. 432. Ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει. Schol. expl. ceu suo in libro invenisset, δέξαιμεθ' ἂν εἰ δ. θέλει, aut θέλοι. Et εἰ —— θέλει suo quoque exemplari adscripserat *Casaub.* Atque ita si legatur, negabunt Eumenides, jure agendum, & ad jusjurandum eum admittendum. Editæ lectionis sensus erit, quia reus est confitens, nec offerre volet poteritque jusjurandum, nec a nobis requirere: ad hæc Minerva, jure agendum contendens respondet,

κλύειν

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Lego, δικαί' ὡς. Nam utrumque verbum nomen requirit, mavult certe, quam adverbium. In Prom. vs. 867. βουλήσεται κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Duplicique munere fungetur τὸ δίκαια, cum κλύειν erit femininum, cum πρᾶξαι neutrum plurale, quo de genere nonnihil notatum infra ad *Thuc.* L. I. c. 110. Et δίκαια πρᾶξαι solute dictum erit, quod alias uno verbo δικαιοπραγεῖν. *Hesych.* Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν. Sententia fuerit, ὡς, sive ὥστε vel οὕτως, τῷ σῷ λόγῳ θέλεις μᾶλλον κλύειν δικαία, ἢ πρᾶξαι δίκαια. Crepantes autem justitiam suam eas audias supra vs. 312. seqq. Verba vs. 434. interrogandi signo animanda, Πῶς δή; δίδαξον —— ut vs. 201. πῶς δή; —— ἔκτεινον —— idem fecerim *Eurip.* Phœn. vs. 1363. πῶς δή ——; σήμαινε —— ubi *Valcken.*

Vs. 437. Ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος; Vel τρέποιτ' erit τρέποιτο, vel τρέποιτε. Posterius eligam ipse, ἢ καὶ ἐμοὶ ἐπιτρέποιτε ἂν τὸ τῆς αἰτίας τέλος; Reponunt Eumenides, πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων. lego cum *Pauwio* σ' ἀξίαν γ' ἐπαξίων. *Stanlejus* ut *Casaub.* κἀπ' ἀξίων. Tentandum non erat ἐπαξίων *Nostro* aliquoties usurpatum. Ut Prom. vs. 70.

S. C.

S. C. Theb. 872. Choëph. 92. itemque *Plat.* XII. Legg. 694. A. *Pind.* Nem. VII, 130. Isth. IV, 76. *Them.* Or. XI. p. 152. D. Perite, ut solet, restituit idem vocabulum *Herodoto* Cl. *Wessel.* Diss. *Herodot.* p. 194. Verbum ἐπαξιῶσαι habet *Soph.* El. vs. 661. 1385. Mox vs. 439. θέλεις, pro δύνασαι seu ἔχεις. Vid. præter alios *Hermog.* περὶ Γοργ. p. 275. seq. Edit. *Junt.* Vs. 441. ἀμυνάθε voce Media, quæ rarioris est usus, occurrit tamen etiam in *Eurip.* Androm. vs. 721.

Vs. 447. Ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Male interpres, *ex postremis tuis verbis argumentum capiam magnum.* Verba hoc dicunt, *magna te cura, quæ quantum ex postremis verbis tuis colligo, te habet sollicitam, liberabo.* quod ipsum aliis verbis infra vs. 456. ταύτην μὲν ἂν φροντίδα ἐκποδὼν λέγω. Respiciunt hæc Minervæ interrogata vs. 441. seqq. ubi haud scio an non pro τόνδ' —— ψόγον rectius legatur τῶνδ' —— ψόγον, nempe Eumenidum vs. 428. 430. Præcessit vs. 445. τούτοις πᾶσιν ἀμείβου εὐμαθές τι μοι, pro πρὸς ταῦτα. *Herodot.* VIII. c. 58. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος. c. 60. ἠπίως πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀμείψατο. Infra Suppl. 257. πρὸς ταῦτ' ἀμεί-

βυ ϰ λέγ' εὐθαρσὲς ἐμοί. Vid. de promiscua hac syntaxi *Diluc. Thuc.* p. 92. seq.

Vs. 449. Οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χερὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας. *Casaubonus* τῷ ἔχει adponens ἐνὶ, sic videtur hæc construxisse, οὐδὲ μύσος ἐν τῇ ἐμῇ χ. ἐφεζομένη πρὸς τὸ σ. β. Nil ego tentandum hic existimem. Antiptoses per plerasque præpositiones, quod passim ostendimus, sunt receptæ. Heic Dativos habemus loco Genit. πρὸς τῆς ἐμῆς χειρὸς, quos versus non admittebat. Similiter S. C. Theb. vs. 216. ναῦς καμοῦσα πρὸς ποντίῳ κύματι, pro ποντίου κύματος. ubi Schol. τὴν πρὸς expl. per ἐν. Quid quod sequendo usum passivi Lat. *insidere*, dictum possit accipi, ceu esset, τὸ σὸν βρ. ἐφεζόμενον τῇ ἐμῇ χειρὶ οὐκ ἔχει μύσος πρὸς αὐτῆς. De tenendi amplectendique notione vidimus paulo superius ad vs. 412. Sed & quodcunque quispiam tractat, & in quo occupatur, ἐπὶ τούτῳ & τούτου dicitur καθῆσθαι & καθέζεσθαι. *Ael.* de Anim. VIII. c. 5. οἰωνοῖς μαντευομένους ἀκούω τινὰς, ϰ ἐπ' ὄρνισι καθημένους ἐξετάζειν πτήσεις τε αὐτῶν ϰ ἕδρας. ibid. μαντεύονταί τινες ἐπ' ἰχθῦσι καθήμενοι. & XII. c. 5. ἐπ' ᾠδῖσι καθῆσθαι. *Herodot.* II. c. 86. εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται, ϰ τέχνην ἔχουσι ταύτην. Hinc ante cognitam mihi pereximiam Cel-

Wes-

Wesseling.emendationem,proditam*Diss. Herodot*. p. 189. & dignam quæ addicente Cod. in contextum admittatur, eundem in modum sumebam illud L. VI. c. 72. de Leutychide, ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολύ· ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ἁλοὺς ἐπικαθήμενος χειρὶ διπλῆ ἀργυρίου, ἔφυγε ἐκ Σπάρτης. dictumque accipiebam ἐπικαθῆσθαι ἀργυρίου χειρὶ διπλῆ, ut deprehensus fuisse intelligatur in pecunia tractanda, numerandave occupatus: quomodo ἐπ' ὅπλων καθῆσθαι & similia. Vid. *Dil. Thuc*. p. 398. & *Misc. Obs. Nov*. I, III. p. 22. διπλῆ χεὶρ foret dictum, ut *duplices palmæ* apud *Virgil*. Διδύμη χεὶρ *Pind*. Pyth. II. vs. 17. ubi Schol. expl. ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. aliis ἀμφοτέρα χεὶρ, ut *Aristid*. T. I. p. 242. Sed & in *Eurip*. Phœn. vs. 1476. ἐπ' ἀσπίδων καθῆστο Κάδμου λαὸς, recte mihi videtur interpres Græcus explicuisse, ἐν ὅπλοις & ἔνοπλον, i. e. *clypeis instructum pugnæque intentum* & ad prælium ineundum paratum, qui *Thuc*. L. VII. c. 79. ἐπ' ἀσπίδων παρατεταγμένοι. ubi *Duker*. ut ἐπ' ἀδάμαντος βαίνειν *ornatum adamantibus in cedere* apud *Hesiodum*. Vid. *Græv*. Lect. *Hesiod*. c. 18.

Vs. 452. Ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. Leg. νεοθηλοῦς. Structura est, ἔστ' ἂν σφ. αἵμ. β. νεοθ.

νεαϑ. πρὸς ἀνδρὸς καϑ. καϑαιμάξωσι; nempe αὐτόν. Illa πρὸς ἀνδ. καϑ. reguntur a verbali σφαγαί. Agam. vs. 1398. legimus σφαγὴν αἵματ☉, ut in *Soph.* Trach. 581. αἷμα σφαγῆς. eodemque in loco promiſcue σφαγὴ atque αἷμα apud *Chryſ.* T. II. p. 861. C. ubi quod prius ſcripſit, τὰ χωρία τὰ δεξάμενα τὸ αἷμα, mox ibid. τὰ ὄρη τὰ τὴν σφαγὴν δεξάμενα. Vs. ſeq. ἀφιερῦσϑαι eſt καϑαίρεσϑαι & περικαϑαίρεσϑαι, prout ἀφιερίζεσϑαι & ἀφοσιῦσϑαι expl. *Heſychius.*

Vs. 456. Ταύτην μὲν ὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. *Proin hanc curam miſſam face.* *Ariſtid.* T. II. p. 52. οὕτως ἢ νικήσαντες πέμπετε, ἢ ϑάτερον ὐ βύλομαι προσϑεῖναι. Infra vs. 742. οὕτω γυναικὸς ὐ προτιμήσω μόρον. In λέγω ſupplendus intelligitur infinitivus quiſpiam. V. Gr. ἔχειν, vel τιϑέναι. *Eurip.* Iph. Taur. vs. 1226. ἐκποδὼν αὐδῶ πολίταις τῦδ' ἔχειν μιάσματ☉. eodemque cum verbo *Plat.* Ep. VII. p. 721. G. cum τιϑέναι *Ariſtid.* T. II. p. 181. Sed & multis cum verbis aliis, ut ἐλᾷν *Eurip.* Herc. Fur. 818. ἀπιέναι Hec. vs. 1054. ἕλκειν 1282. μεϑίςασϑαι Phœn. vs. 40. φεύγειν Hippol. 457. ἀπελϑεῖν vs. 708. παριέναι τὸ δυσμενὲς Iph. Aul. 1376. σώζειν τὰ σιγηλὰ καὶ ἀπὸ γλώσσης Bacch. 1047. ἀποςῆναι Hel. 1029. 1644. παρέχειν *Ariſt.* Veſp. 944. οἰχεῖν *Plat.* Gorg. 311. G. χωρεῖν *Eurip,*

Eurip. Hec. 52. εἶναι Orest. 1163. Phœn. 985. Suppl. 1113. Med. 1222. ςῆναι & εἶναι *Aristid.* T. I. p. 233. T. III. 298. 485. *Eurip.* Alcest. 634. γίγνεσθαι *Plat.* Prot. 200. G. Tim. 546. A. ἀνελεῖν *Aristid.* T. I. p. 431. T. II. 276. 388. Pluscula adscripsimus, usui forsan huic illive futura, ut illud ipsum ἐκποδὼν ἔχειν apud *Xenophontem* ceu ἕρμαιον oblatum sibi gaudebat Rev. *Georg. Raphel.* ad *Arriani* locum restituendum *Misc. Obs.* Vol. IV. T. II. p. 271.

Vs. 463. Μήτηρ κατέκτα νιν, ποικίλοις ἀγρεύμασι κρύψασα. Ἀγρεύματα *retia*, ut in S. C. Theb. vs. 613. Agam. 1057. & Choëph. 998. pro more horum verbalium, quibus instrumenta denotare solent nonnunquam Græci. Vid. ad *Cattier.* libellum p. 25. κρύπτειν ἀγρεύμασι, ut σῶμα κρύπτειν ὅπλοις in *Eurip.* Phœn. 1248. ῥάκεσι κρυφθεὶς *Arist.* Vesp. 350. Hujusne an τῶ ἀγοράσματα locum occuparit γράμματα in *Ael.* de Anim. IX. c. 62. nescio. En verba, φαρμακοτρίβης ἀνὴρ, καὶ τῶν τοὺς ὄφεις ἐς τὰ γράμματα τρεφόντων —— ἀσπίδα κατὰ τοῦ βραχίονος προσάγει. Alterutrum valere eo posset, ut *emptores aliceret.* Sed & πράγματα leg. suspicari queas. Θαῦμα legas eadem in re L. V. c. 2. ubi, ἡμερώσαντες ἄγουσιν εἰς θαῦ-

μα τῶν δακέτων θηρία πολλά. Quod ſequitur λυτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Schol. videtur intellexiſſe, ceu ſcriptum legeretur, ἐκ τῶν λυτρῶν ἐμαρτύρει, Clytemnæſtra, τὸν φόνον. *Scalig.* inſerta particula δὲ emendat, λυτρῶν δ' ἐξεμαρτύρει.

Vs. 472. Πράξας γὰρ ἔν σοι πανταχῆ τάδ' αἰνέσω. niſi dedit Poëta; πρ. γὰρ ἔν σοι πάνθ᾽. ἅ γ' ἂν ᾖ, τάδ' αἰνέσω. *Utcunque mecum actum fuerit te judice contentus ero*, ſeú *acquieſcam tuo in judicio*, *quicquid in me*, & *de me ſtatueris.* Sic ſaltem πανταχῆ, quod *Heſych.* & *Suid.* expl. πάντα τρόπον, & ἐν παντὶ τρόπῳ, fuerit accipiendum. Nec fere aliter Schol. Verſu, qui hunc præceſſit, *Caſaub.* emendat, σὺ δ', εἰ.

Vs. 473. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον &c. Accuſatione Furiarum, Oreſtisque defenſione audita, difficultates, quas dirimendæ huic liti ineſſe cernit, Minerva indicat; nam ſi ſecundum Oreſten judicet, noxam gravem ſuæ Atticæ ab illarum ira metuendam: ſin inculpati Supplicis cauſam prodat, impium facinus admiſſum iri. Hoc ſermonis Minervæ usque vs. 483. eſt argumentum. Pro εἴ τις οἴεται *Stanl.* legit, ἤ τις οἴηται, *Caſaub.* quoque ἤ τις. Utrumvis eligas, parum referet. Obtinente εἴ τις, quod tue-

tuetur Schol. elliptica est oratio, supplerique poterit, ut facit interpres Græcus, vel simpliciter ὀρθῶς οἴεται *recte censet*. ἤ τις si præferas, plenus est sermo. Τὶς βροτὸς nil aliud dicit quam τὶς, solitarium, ut contra omisso τὶς nonnunquam ἀνὴρ ejus vicem obit, veluti in *Pauf.* Attic. p. 54. λίθ☉ ἐ μέγας, ἀλλ' ὅσον καθίζεσθαι μικρὸν ἄνδρα. p. 84. νόσε ἀκεσθείσης ἀνδρί. Arcad. 685. ὅτε αὐτὸς θεασάμεν☉, ὅτε ἀνδρὸς ἀκοῇ ἰδόντ☉. *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 479. οἷσί περ (μύθοις) ἀνὴρ θαρσύνει ἕταρον. Quin & *Noster* supra vs. 452. πρὸς ἀνδρὸς, pro τινός.

Vs. 475. Οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις φόνες διαιρεῖν ὀξυμηνίτε δίκας. Hæc veluti per parenthesin interponit Dea, nec ad syntaxin reliquorum quidquam faciunt. Salva scriptura, φόνες δίκας scripserit, ἀντὶ τῆ φονικὰς δίκας, ut in Suppl. vs. 116. ex Schol. mente ἄτη ἀπάτη, pro ἀπατητικὴ, & similia plura. Φόνε si præferas ex *Robert.* quod *Casaubono* placuit, & *Stanlejus* expressit in versione, corrigens præterea, ὀξυμηνίτες, sensus itidem emerget commodus. Sed & Δίκης si dedisset, atque Dicen deam intelligi voluisset, adjunctum ὀξυμηνίτε pulcre quadraret. Schol. ὀξυμηνίτες legisse videtur. Idem ἐ θέμις exponit, οὐχ ὅσιον,

quæ

quæ juncta invenias apud *Soph.* El. vs. 435. ad quem, nec non *Comici* Nub. 294. conf. Critici veteres. Διαιρεῖν adhibuit mox iterum vs. 491. eodem sensu. Vid *L. Bos.* Obs. Crit. c. 6.

Vs. 476. Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως ἱκέτης &c. Continuat heic Minerva sermonem per præcedentem versum interruptum, difficultatesque, quæ negotio insint, aperit; quasi nempe dicat, præterquam quod meum non sit φόνους διαιρεῖν, illud auget difficultatem, ὅτι σὺ μὲν κατήρτυκὼς ἱκέτης καὶ ἄμομφος, ὥστε ἀσμένως ἄν σε τοιοῦτον ὄντα αἱροίμην πόλει, ἀλλ' ἐὰν αὗται μὴ τυχοῦσαι τῆς νίκης ἀπίωσιν, urbi Atticæque metuo. Quæ si sit, ut esse videtur, horum sententia, adparet conditionalem ἂν aut εἰ desiderari, atque adeo leg. fortasse, ὅμως δ' ἂν ἄμομφον ὄντα σ' αἱρῶμαι πόλει. Vel ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' ἂν αἱρῶμαι πόλει. Et ita ὅμως, quod mutatum vult *Stanl.* in ὁμῶς τ' *simulque*, subsistet. Alteri ὅμως *Pauwius* ὁμὸς aut ἐμοῖς, *Casaubonus* ὅλως substituit. Κατηρτυκὼς ἱκέτης est, ὁ τελειώσας πάντα τὰ νομιζόμενα, quæ qualia sint, docet vs. 237--240. & 451--456. *Supplex* n. *præparatus atque expiatus*, vid. & *Hesych.* in V. & Not.

Vs. 480. Αὗται δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον &c. Idem οὐκ εὐπέμπελος quod δυσπέμ-

πέμπελ@, vel ut ſcribendum potius putat *Euſt.* ad Iliad. II. p. 1111. vs. 40. δυσπέμφελ@, ratione addita, & qua admiſſa, ſuſpicari poſſemus, alterum ideo prætuliſſe *Noſtrum*, quia de deabus vetulis eſt ſermo. Ceterum iisdem prope verbis, quibus Schol. explicat tam l. c. quam p. 1084. Add. *Heſych.* & ad eum Not. Sequitur hinc μὴ τυχȣ͂σαι πράγματ@ νικηφόρȣ, quod vs. 722. μὴ τυχεῖν τῆς δίκης. & 732. οὐκ ἔχειν τῆς δίκης τέλ@. Tum πρᾶγμα νικηφόρον, ut πάλαισμα νικηφόρον vs. 780. & νίκη νικηφόρ@ in Choëph. vs. 146. In verbis ἰὸς πέδῳ πεσὼν αἰανὴς νόσ@ ſupplendum, ἔσται aut γίγνοιτ' ἄν. Πέδῳ autem πεσὼν, pro εἰς πέδον, ut in Choëph. vs. 46. κεχύσθαι πέδῳ ſupra vs. 263. & αἷμα ἐκχέειν πέδῳ vs. 656. Schol. dum notat τυχȣ͂σαι, ἀντὶ τȣ͂ τυχȣσῶν, ἔχȣσαι quoque pro ἐχȣσῶν ſcriptum ſtatuerit oportet; legebatque forte ſuo in libro, κ' εἰ pro καὶ, hoc ſtructo ordine, αὗται δὲ εἰ χωροῖεν αὖθις, ὁ ἰὸς αὐτῶν ὁ ἐκ τῶν φρον. τῶν οὐκ ἐχȣσῶν μοῖρ. εὐπ. καὶ μὴ τυχȣσῶν πρ. νικ. πεσὼν πέδῳ νόσ@ ἔσται ἄφερτ@ καὶ αἰανής.

Vs. 483. Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν Πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί. Corruptum illud δυσπήματ' varie tentarunt Viri docti. *Scaliger* conjecerat,

δυσπήμαντ', idemque propoſuit pro conjectura *Stanl.* cujus indicio diſcimus *Jacob* divinaſſe, πέπτειν δὲ δύσπεπτ'. *Caſaubonus* δυσποίμαντ' legit. *Pauwius* διοσὰ πήματ'. Dederat fortaſſe poëta, πέμπειν τε, δυσπετήματ' ἀμήχαν' ὥςε μοι. Vel etiam δυσσεβήματ'. Nomen certe ſubſtantivum malle videntur quæ præcedunt; & τοιαῦτα comitem amat ὥςε, nec adverbio ἀμηχάνως concedi videtur poſſe locus. Structuræ ordo erit, ἀμφ. μὴ τάδε τό τε μέν. καὶ τὸ πέμπ. τοιαῦτά ἐςι δυσπετήματα, ὥςε εἶναι αὐτά μοι ἀμήχανα. & ἀμήχανα δυσπετήματα erunt, δυσχερεῖς καὶ ἄποροι δυσκολίαι ac δυσχέρειαι. Πέμπειν pro ἀποπέμπειν, ut in *Pauſ.* Meſſ. p. 308. nec opinor ſollicitare debebat *Kuhn.* τε ſubſtitui τῷ δὲ, quod ſuſpicor profectum ab illis, qui putabant, referri ad prævium μὴ, ſed cui ἀπόδοσις ſua in altero δὲ verſu ſeq.

Vs. 486. Φόνων δικαςὰς ὁρκίων αἱρουμένους, Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. *Caſaub.* ὁρκίους legit & αἱρουμένη. Expreſſitque utrumque in verſione *Stanl.* Sequendo receptam lectionem, conſtructio erit, ἐγὼ θ. θεσμὸν εἰς τ. ἅ. χρ. αἱρουμένους δικαςὰς τῶν ὁρκίων φόνων. *in omne tempus duraturum tribunal judicesque ſelectos conſtituam, qui de cædibus jurejurando probatis judicabunt.*

Sic

Sic θεσμὸς iterum vs. 618. φόνοι ὅρκιοι, ut ὁμολογίαι ὅρκιαι, πιστὰ ὅρκια & ſimilia. Vid. *Sam. Petit.* Legg. Attic. p. 606. cum Not. *Weſſelingii.* Add. illico ſeqq.

Vs. 488. Ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια Καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα. Verba ſunt abire & ſecedere tantiſper parantis Minervæ, quibus monet, præparentur omnia, ut ſimul redierit, judicium exerceri queat. μαρτύρια ὁρκώματα, pro μαρτύρων ὁρκώματα, adeoque μάρτυρες ἔνορκοι. idque ſpectat Oreſten, qui Apollinem habebat teſtem; τεκμήρια Eumenidas, ad quas Schol. parum recte omnia referre videtur. ſed bene *Pauwius* de utriſque, tam Oreſte, quam illis intelligit, nec ejusdem diſplicet conjectura, ὀρθώματα, etſi verbum hoc mihi non recordor lectum alibi.

Vs. 490. Κρίνασα δ' ἀστῶν τὰ βέλτατα, ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα ἐτητύμως. Ὅρκον πέρῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν. *Stanl.* ut *Caſaubonus* φράσαι. Quod niſi admittatur, pro puncto commate poſito ante ὅρκον, hæc inſtitui volet ſtructuræ ſeries, ἐγὼ δὲ κρ. τῶν ἀστ. τὰ βέλ. ἥξω, τοῦ τοὺς περ. τὸν ὅρ. διαιρεῖν ἐτητ. τοῦτο τὸ πρ. καὶ κατὰ μηδὲν ἔκδ. φρεσί. idque pro ἵνα οἱ περῶντες τὸν ὅρ. διαιρῶσι τοῦτο τὸ πρ. ἐτητύμως καὶ κατὰ μηδ. ἐκδ. φρ. *Pauwii* ἥσω *ſedere faciam*, pro edito ἥξω, etſi non re-

jiculum, & *Hesychius* norit ἧσαν, pro ἐκάθισαν, nec forsan *mittendi* quoque notio τοῦ ἥσω videri posset hinc aliena; tamen causam non video, cur τῷ ἥξω de possessione controversia moveatur. Neque enim interfuit modo Dea judicio, sed etiam præfuit, utque cuncta juste atque ordine fierent inspexisse & direxisse fingitur. Vid. & quæ monuimus Not. præcedenti. & Schol. ad vs. 493. Μηδὲν ἔκδικον φρεσὶν notabit eritque, μηδὲν ἔξω τοῦ δικαίου ἐν ταῖς φρεσὶν, & τῇ καρδίᾳ. ut φρένας δικαίας ἔχειν apud *Eurip* Herc. Fur. 212. & sic eadem vox vs. 521. 538. *Noster* infra vs. 682. ψῆφον ἐν τῇ καρδίᾳ φέρειν, & ἀπὸ γνώμης vs. 777.

Vs. 493. Νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου. Agendi significatione intelligi debet, pro νῦν τὰ νέα θέσμια καταστρέψει πάντα, *omnia subvertent*. Δίκη καὶ βλάβη est δίκη βλαβερά. Sequitur, πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει. i. e. *faciet ut idem facinus omnes facile audeant*. εὐχέρεια *temeritas*, *audacia*, εὐχερὴς *audax*. *Hesychius*, εὐχερὴς, εὔκολος, εὔτολμος. ita leg. pro εὔτομος explicatione nihili. *Aristid*. T. III. p. 505. μή τις εὐχέρεια ἐνδύηται τοῖς —— καὶ συνήθεια τοῦ —— add. T. II. p. 77. & T. III. p. 506. οὐχ οὕτως ἡμεῖς εὐχερεῖς &c. Conf. *Poll* L. III, 135.

Vs.

Vs. 499. Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσι μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ. Scribendum cum *Casaubono* ἕτοιμα. Idem corrigebat, τῷ μεταῦθις. Quid si μετά γ' αὖθις. Tum ἐν χρόνῳ, ut in Choëph. 1046. Agam. 867. & ἐν χρόνοις Choëph. 957.

Vs. 503. Οὔτε βροτοσκόπων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων. Pro οὔτε *Casaubonus* legit, ὅτι, & ἀφέρξει, pro ἐφέρψει. Hæc vir ille summus. Ἔργμα heic dum lego, recordor de *Ael.* Hist. Anim. L. XVII. c. 25. & 37. quo utroque in loco ἕρματα & ἕρμασι perperam editur, pro ἔργματα, ἔργμασι, aut εἵργματα, εἵργμασι. Sermo est ibi de simiis, τούτοις ἕρματα ὑποπλέκουσι. l. εἵργματα, quæ mox ibid. recte εἱργμοὺς vocat: in altero αἐτὸς ὄφεως σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν ἀπολέσθαι. corrige εἵργμασιν aut ἔργμασιν. L. XVI. c. 9. una mutata litera leg. forte γαργαρεῖς, pro γαργαλεῖς. *Hesychius* Γαργαρὴς, θόρυβος, imo θορυβώδης.

Vs. 506. Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ, λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων οὐκέτ' οὐ βεβαία. *Casaub.* προφωνεῖν emendat, & λῆψιν ἀπόδοσίν τε. *Turneb.* dedit λῆξις ὑπόδοσίς τε, quod verum puto, atque post κακὰ puncto posito suspenso, totum locum ita intelligo: ἄλλος δ' ἄλλοθεν πυνθανόμενος τὰ τῶν πέλας κακὰ, προφωνήσει αὐτά· καὶ οὐκέτι

βεβαία ἔςαι λῆξις ὑπόδοσίς τε τῶν μόχθων; *nunquam plene est plane cessabunt deficientque ærumnæ*, ὐκέτι βεβαίως λήξυσι καὶ ὑποδώσυσιν οἱ μόχθοι. Schol. ὑπόδοσιν explicat per διαδοχὴν; idque dedit versio. Melius exposuisset per ὕπειξιν. Alterum pessime redditur *initium*. Utramque significationem, & quam a λήγειν repetit, atque hujus est loci, & quam a λαγχάνειν, tractat *Suidas*, ubi Λῆξιν interpretatur παῦσιν ἢ μερίδα. Restitui vult ista vox *Callistr.* Stat. VI. prope fin. pro vitiose vulgato πλῆξιν, in verbis, τὴν ἀέριον πλῆξιν τέμνειν. Verbum ὑποδιδόναι nostro respondens *begeven*, nec nisi indicio notum in *Steph.* Thes. extat apud *Aristid.* T. I. p. 138. ὦ πόδες, οἷον φέροντες τὸν δεσπότην ὑποδεδώκατε. &. T. III. p. 309. ὅπως μὴ ὑποδώσει τοῖς Ἕλλησι τὰ πράγματα. Προφωνεῖν *evulgare*, *enunciare* apud Tragicos verbum est usu tritum. Supra vs. 469. Pers. 363. Agam. 891. *Soph.* Ajac. 1110. Œd. Tyr. 231. El. 109. *Eurip.* El. 685. Προαναφωνεῖν frequens *Joan. Chrys.* omissum cum videam in *Steph.* Thes. unum suffecerit citasse locum Op. T. III. p. 509. D. *Anonymi* fragm. apud Schol. ad vs. 510. est *Soph.* Electr. vs. 278. ubi τλήμων itidem expl. τολμηρὸς non modo, verum etiam ἀναιδής.

Vs.

Vs. 511. Μηδέ τις κικλησκέτω ξυμφορᾷ τετυμμένος —— ἰὼ θρόνοι Ἐριννύων. Ita ξυμφορᾷ χαλινῇ πεπληγμένος in *Arist.* Thesm. vs. 186. Periphrasis obtinet in θρόνοι Ἐρ. pro Ἐριννύες, ut θρόνος αἰσχύνης Choëph. vs. 415.

Vs. 516. Ταῦτά τις τάχ᾽ ἂν τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτ᾽. *Casaubonum* volunt schedæ correxisse, οἶκτρον; sed quod aberrantis credo est calami, pro οἰκτρόν. Sententia est, κατὰ ταῦτα, (illa nempe ἰὼ δίκα, ἰὼ θρόνοι Ἐρ.) οἶκτον ἂν οἰκτίσαιτο πατήρ τις &c. Τάχα heic valet ταχέως *cito*, non *fortasse*, ut interpres accepit. *Pereunte & cadente Justitiæ domo, cito hunc illumve patrem aut matrem audire erit lamentantem*, ἰὼ δίκα &c. Νεοπαθῆ *Hesychius* dum expl. per τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ᾽ ἀρτιμαθῆ. posset videri scripsisse, ἀλλ᾽ ἀρτιπαθῆ. Verum ob prævium ἱστορημένα tentare non ausim. Tum πιτνεῖ δόμος, ut πιτνεῖ οἶκος in Agam. vs. 1541. & ὀφθαλμὸς οἴκων πανώλεθρος πεσεῖ Choëph. vs. 933.

Vs. 520. Ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμαίνει καθήμενον &c. Leg. puto, ἔσθ᾽ ὅπου —— δειμανεῖ; καθήμενον ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ σθένει. Animato heic quoque sermone per interrogationem, hac sententia, ἐπειδὴ πιτνεῖ ὁ τῆς δίκης οἶκος, ἔσθ᾽ ὅπου τὸ δεινὸν —— εὖ δειμανεῖ τις, *Si Justi-*

ſtitiæ ceciderit domus, nec inſpexerit amplius facta hominum, eſtne eritve quod quis usquam metuat amplius? Suadent hunc ſenſum verba ſubjecta, καθήμενον (n. τὸ δεινὸν καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον) συμφέρει (πρὸς τὸ) σωφρονεῖν (vel παντὶ σωφρονεῖν) *conſultum erit unicuique abſtinere ab inferenda vi atque injuria*, (formidine ſcil. pœnæ) ὑπὸ στένει. Juſtitiæ ille metus ſtabili dum ſede gaudet, confert facitque, ut ſcelus meditantes ad mentionem Erynnyum, & illa, Ἰὼ δίκα, cohibeantur. Verbum ἐπισκοπεῖν eadem in re adhibuit in Choëph. vs. 58. ubi ῥοπὴ δίκης ἐπισκοπεῖ ταχεῖα. Vid. ibi Schol. in quo ad vs. 61. male me tentaſſe video verba, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, ſunt enim *Hom.* Iliad. Δ. vs. 161. add. *Suid.* V. ἐπίσκοπον. Vocula εὖ heic notat ἰσχυρῶς, *valde, multum, vehementer.* Καθήμενον eſt ἑδραῖον, *ſtabile, durans, firmum.* ὑπὸ στένει, pro πρὸς τὸ στένος & illum οἶκτον, ὃν ἄν τις οἰκτίσαιτο. Futurum δειμανεῖ tam ſenſus, quam metrum poſtulat. Apud *Heſychium* Δειμᾶσθαι ferri nequit, quia analogiæ repugnat, nec undededuci ac formari poſſit invenit. Error eſt ſcribæ ſcripturæ compendium haud aſſecuti. Leg. δειματοῦσθαι, φοβεῖσθαι. *Caſaubonus* emendabat apud *Noſtrum*, δειμαίνειν, &

δέει

δέει substituebat in locum τȣ̃ σ̃ένει. Interrogare pergit Chorus.

Vs. 525. Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων, ἢ πόλις, βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; *Ald. Robort.* & *Turn.* καρδίαν habent, quam sequenti scripturam accusativus regetur ab ἀνὰ, & leg. τις —— καρδίαν ἄνα τρέφων, structura hunc in modum instituta, τίς δὲ μ. ἐν φ. τρέφων ἀνὰ τὴν καρδίαν ——— ἔτι σέβοι ἂν τὴν δίκην; *Casaubonus* ἀνασ̃ρέφων conjecerat. Τρέφειν pro ἔχειν commodum & aptum heic præbet sensum, eoque frequentat inprimis *Sophocles*, ut γλῶσσαν τρέφειν in Antig. vs. 1101. ὄγκον ὀνόματος Trach. 830. τὸν θυμὸν μέγαν Ajac. 1146. τὸ ἀληθὲς ἰσχύον Œd. Tyr. 364. ἐν ἐλπίσιν Antig. 910. ubi Schol. *Arist.* Vesp. vs. 110. αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει, quod illustrat vetus Grammaticus per ἔχων τρέφει (ita namque leg.) ὡς ἐπὶ ζώȣ ἔφη τὸ τρέφει. *Ael.* H. A. XII. c. 29. de Siluris agens, eos in Cydno Ciliciæ fluvio minutos esse refert, additque, τὸ δὲ αἴτιον, ὃ τρέφει ἀφθόνως διειδὲς νᾶμα καὶ καθαρὸν, καὶ προσέτι καὶ ψυχρὸν —— hic miror *Conr. Gesner.* conjicere leg. ὅτι vel οὗτος τρέφει. Quum continuo subsequentia doceant, sententiam esse, tanquam scripsisset *Aelianus*, τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι διειδὲς νᾶμα —— οὐκ ἔσ̃ι τρόφιμον, εὔτρο-

τρόφον seu θρεπτικὸν Σιλφίων. Hoc obiter. Μηδὲν ἐν φάει valet, μηδὲν φαεινὸν, sed scil. πᾶν σκοτεινὸν ἔργον, ut ἔργα τοῦ σκότους in Lit. Sacr. Vid. *Suic.* Thes. Eccles. T. I. p. 1209. & II. p. 1485. Ita λόγοι ἐν μήκει, pro μακροὶ, & similia. In Choëph. vs. 60. ἐν φάει est φανερῶς. Vid. & Cl. *Valck.* ad *Eurip.* Phœn. p. 430.

Vs. 529. Μήτ' ἄναρκτον βίον, μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. *Thuc.* V. c. 99. ἄναρκτοι νησιῶται. Conf. *Hesych.* & ibi Not. αἰνέσαι ut in *Plat.* IV. Legg. 602. C. τὴν μέσην ἑλόμενος σὺ ταφὴν ταύτην ἐπῄνεσας ἁπλῶς. & mox bis ibid. ut *laudare* apud *Virg.* II. Georg. vs. 412. *laudato ingentia rura, Exiguum colito.* ubi *La Cerda.* & *Græv.* Lect. Hesiod. c. 14. In Schol. ad vs. 530. leg. forte, οἱ μὴ παντάπασι τυραννούμενοι. Vs. 533. ex *Victorii* correctione si scribatur, ἔσθ' ὅπῃ δέος, idem erit, quod in ipso Poëta vs. 520. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν, atque inde repetitum.

Vs. 535. Ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. *Aristid.* T. III. p. 246. τὸ σύμμετρον ἡγεῖται πρὸ τοῦ πλείονος. Mox ὡς ἐτύμως, ut ὡς ἀληθῶς, abundante alterutro: nam *Hesychius* ὡς expl. per ἀληθῶς. Vs. 534. τῷ ἄλλα δ' *Casaubonus* adscripsit, ἄλλοτ'.

Vs. 546. Ποινὰ ἐπέσται, κύριον μένει τέλος. Supra vs. 830. Ζεὺς κολαστὴς φρονημάτων ἐπε-

ἔπεςιν εὔθυνος βαρύς. *Hesychius* Ἔπεςιν, ἐπέτυχεν. i. e. *deprehendit*, sequendo usum τῦ ἐπιτυγχάνειν, quo occurrit in *Thuc.* VI. c. 38. vs. 88. Heic ἐπεῖναι cum interprete recte accipias pro *adesse*, aut *instare*, per quod altero in loco reddidit. V. κύριον *Casaubonus* adlevit κήριον, & τῷ λὰξ ἀτίσης conjecturam *Steph.* λὰξ πατήσης. De vitio suspectum mihi si esset κύριον, scriptum fuisse suspicarer χαίριον, ut χαίριαι συμφοραὶ in Choëph. vs. 1064. χαίριος ὥρα apud alios, & similia. Sed nil mutem. In Agam. vs. 776. ὅταν τὸ κύριον ἔλθῃ, nempe ἦμαρ, quod addit *Oppian.* III. Cyneg. vs. 155. & κύριος ἡμέρα in *Nostri* Suppl. 740. Repetitum τὶς vs. 548. 552. utrobique valet πᾶς τις. Ter paucos intra versus occurrit in Suppl. vs. 58. 59. & 61.

Vs. 556. Τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παραιβάδαν τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν *Casaub.* legit παραιβάταν, ut habet *Turneb.* Deinde eadem Edit. cum *Ald.* præbet, παντόφυρτον. Hinc scribi posset, τὰ πολ. παντόφυρτον, aut etiam παντόφορτον, ἀλλ' ἄνευ δίκης. Hoc structo ordine, φημὶ δὲ τὸν ἀντ. παρ. παντόφ. (μὲν) ἀλλ' ἄνευ δ. τὰ πολλὰ (*plerumque*) β. καθ. ξὺν χρόνῳ. Vel quod præferam cum *Pauwio* leg. παντόφυρτ' ἄγοντ' ἀν. δ.

Vs. 561. Καλεῖ δ' ἀκέοντας ἐδὲν μέσα δυσπα-

παλεῖται δίνα. *Ald.* & *Robort.* δυσπαλεῖ δὲ δίνα. *Turneb.* δυσπαλεῖ τε δίνα, quod & *Casaubono* arrisit. Syllaba truncus versus cum sit, legi posset ὐδὲν ἐν μέσα —— Vs. seq. bene *Pauwius* restituit θερμᾶ. Sic ναῦται θερμοὶ in Perſ. 609. Junxit, τολμηρὸν καὶ θερμὸν *Basil.* Ep. 265. Sect. 2. Conf. *Davisius* ad *Cic.* I. de N. D. c. 25. In Schol. ad vs. 563. excidit negativa, qua inserta, leg. οὐκ ἀδίκως, vel pro ἀδίκως dederat, ἐνδίκως. Vs. 564. ὅποτ' αὐχῦντα verti non debuit, *nunquam gloriantem*, sed *nec opinum*, μηδέποτε προσδοκήσαντα, prout bene expl. Schol. cujus in interpretamento vs. 566. accentu remoto in penultimam, corrig. τῷ βράχει. Vid. *Thuc.* L. II. c. 91. ult. ibi Not. & Schol. ad L. VII. c. 2. vs. 58. Vs. 568. τῷ ὤλετ' *Casaub.* adscripsit. ὤλεσ'.

Vs. 570. Ἡ δ' ὖν διάτορος Τυρσηνικὴ σάλπιγξ &c. Cod. *Paris.* apud Cl. *Ant. Askeuw.* in Specimine Not. ad hanc Fabulam, διάκτορος habet. Hinc vir doctus totum versum sic refingit, Ἡ τ' ὐρανῦ διάκτορος Τυρσηνικὴ. Dein vs. 572. φαινέτω diviso in vocabula duo, legit φαῖνε τῷ. Vertitque totum locum, *Tyrrhena tuba cœli internuncia, humano spiritu impleta intentam vocem profer multitudini.* De V. διάκτορος vid. *Hesych.* ibi Not,

Not. & *Eustath.* ad Iliad. B. p. 138. princ. στρατὸς, ut sæpe alias, est *populi multitudo, turba urbana*, infra vs. 686. add. *Spanh.* ad *Julian.* p. 76. κατεργάθεσθαι vs. 569. e vocabulis est, quæ apud *H: Steph.* non habentur.

Vs. 574. Μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς πόλιν τε πᾶσαν &c. *Falkenburg. Grotium* & *Rawlinson* præter rationem τῷ τε substitutum voluisse γε, discimus ex eodem *Askeuwii* Specimine. Idem visum quoque *Casaubono.* Fefellit Viros doctissimos, parum percepta verborum structura; & perperam collocatæ distinctiones. Comma post ἐμοὺς in locum puncti suspensi transferri debet post χρόνον, atque ita ordinanda verba, σιγᾷν ἀρήγει, ϗ π. πόλ. μ. τοὺς ἐμοὺς θεσμοὺς εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον, ϗ ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ ἡ δίκη τῶνδε. Duplex dedit poëta regimen τῷ ἀρήγει, infinit. σιγᾷν & μαθεῖν, dein verbum finitum καταγνωσθῇ cum ὅπως, i. e. *diligenter, accurate* seu *probe cognoscere*, idemque quod καταμανθάνειν. Vid. Schol. *Arist.* ad Eq. vs. 46. & qua notione frequens præcipue est *Aeliano* de Anim. ut L. XVI. c. 39. οὐκ ἐτόλμων τινὲς πλησίον γενόμενοι καταγνῶναι τὸ μέγεθος, Draconis, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς σύριγγος πελώριον τὸ θηρίον εἶναι ἐπίστευον. observabis hic usum rario-

 rem

rem. V. σύριγξ, pro συριγμὸς *sibilus*, quo & occurrit apud *Plat.* III. Legg. 594. G. de *sibilo* multitudinis.

Vs. 577. Ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει· Τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος λέγε. Profecisse hoc e loco videri queat *Terent.* Heaut I, I. vs. 23. dum scriberet, *tantum ne est ab re tua otii tibi, aliena ut cures, eaque nihil quæ ad te attinent?* Add. ibi Not. quasi nempe dicerent Eumenides, ut tuas te solum res agere sinimus, ita te his nostris haud immisceas. Αὐτὸς valet *solus*, quod in locum τοῦ αὐτῷ reponendum posset videri *Ael.* de Anim. II. c. 13. ubi de pisce Cetorum duce, νήχεται γὰρ ὅδε ὁ ἰχθὺς οὐδεπώποτε αὐτῷ. Sed modo scripseris αὑτῷ, *non sibi natat*, nil ultra requiretur. Mox repetitum observabis δόμων, ut de τὶς vidimus vs. 541. atque ita ἔνδικος & ἐνδίκως vs. 702. παλαιὰς δαίμονας & ἀρχαίας θεὰς vs. 730. seq. πολισσοῦχος in Suppl. 503. seq. ἔχεις quater in *Xen.* VII. K. A. p. 520. ubi Not. ἐτελεύτα bis *Thuc.* V. c. 51. & 83. ὡς, ὡς *Eurip.* Phœn. 1161. seq. Vs. 580. ἔστι γὰρ —— καθάρσιος à reliquis per parenthesin separanda, recte monuit Cl. *Valcken.* ad dictam modo Tragœdiam p. 554.

Vs. 584. Σὺ δ' εἴσαγε ὅπως ἐπίστα, τήνδε κυ-

κυρώσων δίκην. *Ald.* & *Robort.* κύρωσον ediderunt, quod etiam *Scalig.* atque *Casaub.* placuit, posterior vir doctus adscripsit insuper κυρῶσαι, quomodo & *Falkenb.* & *Rawlinson.* Cod. apud *Askeuw.* verum perite statuit vir doctissimus nihil caussæ esse, cur a recepta lectione recedatur. ἐπίστα ut vs. 86. ὅπως ἐπίστασαι in Prom. vs. 364. & ὡς ἐπίστασαι infra vs. 670. atque ita sæpe ἐπίσταμαι apud *Homeri* posteros, ἀντὶ τοῦ δύναμαι, ipsi *Homero* ea notione notum fuisse negat *Eustath.* ad Iliad. Ψ. p. 1448. vs. 14. Vid. & Cl. *Alberti* ad *Hesych.* Quid Græcis εἰσάγειν δίκην, ac quibus id facere incubuerit, docet *Bud.* in Comment. p. 112. phrasis est quoque apud *Arist.* Vesp. vs. 822. ἀδίκημα εἰσάγειν vs. 836. γραφὴν vs. 838. De συνδίκοις, quorum Schol. facit mentionem. vid. *Henr. Vales.* in *Harpocrat.* p. 73. Vs. 583. ex *Ald.* atque *Robort.* si legas τοῦδε φόνου, anapæstus erit sede quarta, quem in Tragicorum Jambicis cum aliis viris doctis admittere gravatur *Askeuwius*; at tueri nititur *Struchtmeierus* Anim. Crit. L. II. c. 8.

Vs. 591. Τοῦτο δ' οὔτις ἄρνησις πέλει. Quod *Soph.* Electr. vs. 529. τῶνδε ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι. Œd. Tyr. 586. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν

ἀνι-

ἀνιϛορεῖς. Philoct. 75. ἐμοὶ τούτων οὐδὲν ἐϛ' ἀρνήσιμον. Vs. 544. οὐκ ἀπαρνηθήσεται, ut *Noster* in Prom. 275. οὐκ ἀρνήσομαι. & infra vs. 614. δρᾶσαι οὐκ ἀρνούμεθα. Præcessit, ἔπος πρὸς ἔπος ἀμείβεσθαι, ut ἴσα πρὸς ἴσα ἀμείβειν *Aristid.* T. III. p. 157. Ad vs. seq. vid. præter *Stanl.* quæ ad *Julian.* p. 262. notavit *Spanh.* Πάλαισμα est victoria ex supplantatione. vid. *Petr. Fabri* Agonist. L. 1. c. 27. Schol. in quo, inserto relativo, lego οὗ ἐκπέπτωκας, *Casaubonus* adscripserat verba *Plut.* (T. II. p. 738. A.) διὸ τοῖς τρισὶν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι, περίεϛι καὶ νικᾷ. Fragm. in fine Scholii seq. est *Hom.* Iliad. O. vs. 41. Mox πρὸς δέρην ταμὼν, pro εἰς δέρην.

Vs. 598. Ὁ μάντις ἐξηγεῖτο. Verbum est hac in re proprium. *Aristid.* T. I. p. 234. ἐξηγεῖσθαι τὰ ἀπόρρητα καὶ μέλλοντα ὥσπερ μάντις. & verbum simplex in *Eurip.* Hel. 925. μάντις, καὶ τὰ θεῖα ἡγουμένη. Vs. seq. dictionem δεῦρο ἀεὶ exemplis pluribus adstruxit hunc ad locum *Canter.* Conf. ad *Eurip.* Phœn. p. 413. *Valcken.* Occurrit eadem apud *Plat.* Polit. 184. E. *Aristid.* T. III. p. 723. *Ael.* de Anim. XIV. c. 28. Heliod. L. VI. p. 266. *Casaubonus*, quod miretur quis, τῷ αἰεὶ adscripsit l. ἄχρι. Τῷ πέμπει *Scalig.* adpo-

posuit πέμψει. Prout scil. itidem legisse videtur Schol.

Vs. 601. Πέποιθα i. e. θαῤῥῶ *de eo securus sum*, non ut interpres, *credo*. Paulo post προσβολὰς Schol expl. per συντυχίας. Ludere videtur *Comicus* in ambigua vocis significatione, ut quæ de odore atque fœtore quoque usurpatur, in Pac. vs. 39. ubi δαίμονος προσβολὴν interpres Græcus illustrat per ζημίαν & ὀργήν. Verbum ita adhibitum occurrit vs. 179. πόθεν βροτῦ με προσέβαλεν. ubi Schol. recte supplet vel ὀσμὴ, vel φωνή: late enim ejus patet usus, & de re quavis sensum adficiente usurpatur. *Ael.* de Anim. XIII. c. 21. ὀσμὴ τὰς ῥῖνας. c. 10. ἀὴρ τῶν κακόσμων. nec aliter L. XIV. c. 20. & 27. ubi vitiose adhuc editur, προβάλλοντα. Pro quo de colore προσπηδᾶν *Alexis* in *Ath.* IX. p. 383. E. ἀτμὶς ταῖς ῥισὶ προσπηδήσεται. Iterum *Æl.* L. XIV. c. 9. Leo marinus ὑπό τι κυανῦ μέρη τῶν ὀστράκων προσβάλλων. & c. 12. de Dracone itidem marino, αἱ γένυς τοῖς χερσαίοις προσβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀμωσγέπως μορφήν. Eundem præbet usum προσπίπτειν. *Chrys.* T. IV. Op. 12. A2. ὀσμῆς προσπεσούσης. *Arist.* Lys. vs. 297. καπνὸς προσπεσών με δεινὸς ἐκ τῆς χύτρας. *Plat.* VII. de Rep. 480. D. σκιὰ προσπίπτει. p. 484. A. αἴσθησις. Add.

Anim. ad Prom. vs. 645. & de priore vs. 950.

Vs. 605. Ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. ut *H. Stephano* ſcribendum videretur, κἀμὲ 'κτανεν. & *Cantero*, ἐμέ τε κατέκτανεν, fecerunt verba continuo ſubjecta, Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς. & Scholiaſtes, qui tamen non dixit, ἐμὲ κἀκεῖνον ἔκτανε, ſed ἠδίκησεν, idque rectiſſime; modo attendas ad ἀνδροκτονοῦσα, & πατέρα ἐμόν. ut vidit jam *Pauwius*.

Vs. 606. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Ad verbum, *at tu quidem vivis, illa vero a cæde libera.* i. e. judicari illa punirive nequit, ſeu judicium de cæde ſubire nequit amplius; aut active, neque amplius occidere cædemve committere poteſt. Nam reponit Oreſtes rogatque, τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; quando nempe judicium & pœnas ſuſtinere atque ſubire potuiſſet. Schol. dediſſe puto, πῶς οὖν λέγεις, ὅτι ἠδίκησέ με, ὡς καὶ Ἀγαμέμνονα, ὅπου οὐκ ἀπέθανες δι' αὐτήν; in quibus τὸ οὐκ ἀπέθανες debetur *Pauwio.* Sequens ſcholion, ante inſpectam *H. Steph.* correctionem ſic redintegrare tentabam: οὐκ εἰ τέθνηκε τούτου αἰτία εἶ σύ; πῶς ἄν; *hoc cur dicam rogas?* ὅτι ζῶσαν οὐκ ἐδίωκες. ὥστε ὧδε ἀποθανοῦσα διὰ τὴν σὴν αἰτίαν ἀπέθανεν. *ita ut,*

quod

quod hunc (per me fcil) *fortita exitum, tu in caufa fis:* Nam tuis partibus functa fi fuiffes, manus ego ei haud intulisfem. Οὐδὲ fi ferves, fenfus erit, *ut proinde per te pœnas non luerit fceleri debitas.* Prius præftat.

Vs. 610. Πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν —— ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον; *Robortel.* in erratis leg. monet. πῶς γ' εἴ σ' ἔθ. Verbum ἀπεύχεσθαι raro fic folo cum quarto cafu, nullo accedente infinitivo, ufurpari folet. *Ald.* præbet αἷμα τὸ φίλτ.

Vs. 618. Μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι. Legit *Cafaubonus*, ut *Canter.* transpofito δ', μ. ὢν δ' οὐ ψ. & vs. 622. σθένεις, pro σθένει, quod & expreffit in verfione interpres. κελεύσει vs. 621. pro κελεύσεις, quo ufu Futuri nil frequentius. Vid. *Thuc.* I. c. 32. II, 8. III, 28. 80. 109. L. IV, 14. *Pauf.* Attic. p. 41. 101. 104. Phoc. 850. Vs. feq. non βουλῇ, fed cafu primo βουλὴ habet *Ald.* & in Erratis *Robort.* Schol. Dativum prætulit. Utrumvis, prout diftinxeris verba, obtinere poteft.

Vs. 627. Μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Longiffime a poëtæ mente abberravit interpres vertens, *matris pœnas nullatenus fuftinens:* reddi debebat, *matrem nullo loco habere*, vel *nullum honorem ha-*

bere matri. Docent satis seqq. & vs. 643. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ. *Eurip*. apud *Stob*. T. CIII. p. 560. ult. Τίς δήποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτȣ̃, Ἢ σμικρὸν, ἢ τὸν μηδαμȣ̃ τιμώμενον. *Aristid*. T. II. p. 106. μηδαμȣ̃ τιθέναι τὸ —— T. III. p. 345. οὐδαμȣ̃ εἰς λόγον τιθέναι. & p. 442. μηδαμȣ̃ τιθέναι τὸ πρὸς τό.

Vs. 632. Οἱ ἐφήμενοι Ψήφῳ διαιρεῖν τȣ̃δε πράγματ@ πέρι. Potest ψήφῳ vel tertii esse casus, & regi ab ἐφήμενοι, eo sensu quo habuimus alia supra ad vs. 449. vel sexti, ut sit διαιρεῖν Ψ. περὶ τ. πρ. Tum quia διαιρεῖν per se, vel ψήφῳ διαιρεῖν in re idem quod δικάζειν, recte haud dubie ejus quoque recipit syntaxin cum περί. Ita Schol. supra vs. 475. διαιρεῖν φόνȣς expl. δικάζειν περὶ φόνων. Vs. 491. διαιρεῖν τόδε πρᾶγμα.

Vs. 636. Περῶντι λȣτρὰ, κἀπὶ τέρματι φᾶρ@ παρεσκήνησεν. *Casaubonus* περῶντα conjecit; credo quia præcessit ἠμπποληκότα i. e. κερδάναντα, περιποιήσαντα, interprete Schol. *Soph*. in Ajac. vs. 996. *Ald*. legit παρεσκήνωσεν. quod & in aliis libris extare notavit *Scalig*. eandemque verbi formam adgnoscit *Robort*. Quid Schol. commentetur super τῷ παρεσκήνησεν, obscurum est. Voluit credo docere, quartum casum φᾶρ@ non vi composi-

tio-

tionis regi, quando ſcriptum oportebat φάρει, dandi caſu, ſed vi præpoſitionis; ἐσκήνησε, Clytemnæſtra, παρὰ (i. e. ἐγγὺς) τὸ φᾶρος. Quæ ſi Scholiaſtæ mens fuit, excidit negativa, dederatque, πρὸς τὴν συναλοιφὴν τῆς παρὰ, καὶ οὐ, ſive μὴ, τὴν συζυγίαν τοῦ ῥήματος. *Pauwius* dicit, Latina verſio recte *ſtitit*, at quæ *ſtetit* habet, non *ſtitit*, quod nec patitur conſueta verbi indoles. Niſi, quod quamplurimis in præpoſitionibus aliis fieri oſtendimus paſſim, τὴν παρὰ ſtatuamus, locum ſupplere verbi, quando talis exiret ſententia, καὶ παραθεῖσα αὐτῷ περῶντι τὰ λουτρὰ φᾶρος ἐπὶ τῷ τέρματι, ἐσκήνησεν ἐκεῖ. atque ita nil ultra in Schol. verbis requiretur, quam ut τῇ περὶ ſubſtituatur παρά.

Vs. 639. Οὗτος εἴρηται μόρος. Ita ſola *Robort.* Edit. probante *Scaligero* & *Caſaubono.* Tam *Ald.* quam *Turn.* habet οὕτως. Mox κυρῶσαι δίκην, ut vs. 584. Ad vs. 644. vid. notata *Spanh.* in *Ariſtoph.* Plut. vs. 581. & Nub. 903.

Vs. 650. Ἀνδρὸς ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις Ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις. Peccat diſtinctio, removenda vel ante θανόντος, vel ἅπαξ. Facit huc locus *Soph.* in El. vs. 136. οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πατὴρ ἀνστάσεις. Verbum ἀνασπᾶν ſic ha-

habes apud *Pauſ.* Attic. p. 63. ἀνασπᾷ τὴν ἀτμίδα φοίνιξ χαλκοῦς.

Vs. 653. Πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. De Jove itidem *Horat.* L. I. Od. 34. *Valet ima ſummis mutare.* Creberrimus eſt uſus τοῦ ἄνω κάτω cum verbis quamplurimis; hinc ſive jungas ἄνω καὶ κάτω cum στρέφων, ſive cum τίθησι, perinde fuerit; ſubaudietur enim in alterutro αὐτά. Ita ἄνω κάτω φάναι, δεῖξαι, σπουδάζειν, παραπέμπειν, προφασίζεσθαι, μαθεῖν, ἑαυτὸν εἰς μέσον φέρειν, συνάπτειν, παρακαλεῖν, λέγειν, διαλέγεσθαι, σπαράττειν, & plura alia apud *Jo. Chryſoſtomum* T. III. Op. 368. B. 508. D2. 100. B. T, IV. 37. C2. T. III. p. 92. B2. *Them.* Orat. II. p. 30. B. *Theon.* Sophiſt. p. 11. *Eurip.* El. vs. 842. *Xen.* I. K. Π. p. 22. *Ariſt.* Av. vs. 3. Nub. 616. Pac. 1180. *Baſil.* T. I. p. 244. B. T. II, 385. C. *Ariſtid.* T. I. p. 369. 452. T. II. p. 110. 240. T. III. p. 56. 75. 691. *Liban.* Orat. XXXV. p. 704. C. *Plat.* Phædr. 355. C. Phæd. p. 392. C. Hipp. p. 2. B. συθῆναι, emendante *Canter.* in *Eurip.* Bacch. vs. 602. ἄνω κάτω συθεὶς ἔπεισι μέλαθρα. Atque ita Lat. *ſurſum ac deorſum.* Vid. interpretes *Petron.* c. 58. 63. *Franc. Luiſini* Parerg. III. c. 18. & Lexica.

Vs. 654. Οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. i. e. *facili ope-*

opera, uno quaſi impetu, non *laboris anhelus*, ut loquitur *Sil. Ital.* L. XV. vs. 721. neque ἄσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος, ut apud *Plat*. VIII. de Rep. 496. F. cujus itidem eſt p 501. D ὑπὸ ἄσθματος ἀδυνατοῦσα τιμὴ πορεύεσθαι. *Eurip.* in Phœn. vs. 859. συλλέξαι σθένος καὶ πνεῦμα ἀθροῖσαι κἄπος ἐκβαλόντα ὀδοῦ. ubi conf. quæ doctiſſimus *Valcken.* Anhelationem ejusmodi idem in Med vs. 1119. πνεῦμα vocat ἠρεθισμένον. *Noſter* ſupra vs. 249. πολλοῖς μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιῶν σπλάγχνον. Junxit προθυμίαν καὶ μένος *Xen.* III. K. Π. 234. & verbum μενεαίνειν, quod *Heſych.* interpretatur βούλεσθαι ac προθυμεῖσθαι, præteralios *Eurip.* Dan. vs. 51. Alter quoque Schol. in Theb. vs. 903. μένος expl. per προθυμίαν, alter per ἰσχύν.

Vs. 655. Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. *Caſaubonus* legit δ' ἄρ. Schol. recte verſum hunc quaſi oppoſitum ſtatuit verbis Apollinis vs. 650. ἀνδρὸς —— ἀνάστασις. Suadet iſtud quoque vs. ſeq. 656. & Apollinis reſponſum ad præſentem locum, πῶς —— ὅρα. vs. 660--669. φεύγειν pro ὥστε φεύγειν, & hoc pro ἐκφεύγειν. Infra vs. 755. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. ubi vid. Notata: Genit. quem verbum ὑπερδικεῖς requirit, eſt τοῦδε, & ſtructura, ὅρα πῶς δικάζεις

ὑπὲρ

ὑπὲρ τῶδε ὥςε φεύγειν (αὐτόν.) i. e. πῶς ὑπερδικεῖς τῆς φυγῆς καὶ ἐλευθερώσεως τῶδε. Sic ὑπερδικεῖν τῶ λόγω *Plat.* Phæd. p. 388. E. Vitiosa est lectio *Robort.* ὑπερδοκεῖς, quod ceterum, pro *perplacere*, *supra modum placere*, ut bene *Steph.* in Thes. Indice, extat in *Philostr.* L. I. Vit. Ap. c. 40. *Olearius* laxe nimis vertit. De βωμοῖς δημίοις, quos mox memorat *Noster*, adeundus *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 266.

Vs. 661. Οὐκ ἔςι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνε Τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματ@ νεοσπόρε. De Ægyptiis *Diod. Sic.* L. I. c. 10. καθόλε ὑπειλήφασι τὸν πατέρα μόνον αἴτιον εἶναι τῆς γενέσεως, τὴν δὲ μητέρα τροφὴν, καὶ χώραν παρέχεσθαι τῷ βρέφει. *Eurip.* præterquam Orest. vs. 522. seqq. jam laudatus *Stanl.* apud *Jo. Stob.* Tit. LXXVII. p. 453. ἐδ᾽ ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τῶ πατρός &c. Præsenti e loco profecerat idem in Alcest. vs. 637. scribens, ἐχ ἡ τεκεῖν φάσκεσα, καὶ κεκλημένη μήτηρ μ᾽ ἔτικτε. Add. *Plut.* T. II. p. 374. E. Recte *Pauwius* adversus *Spanh.* emendationem in *Callim.* p. 190. tuetur τοκεύς. Vid. præter rationem quam dedit, Anim. ad Choëph. vs. 756. Notum ὁ γραμματεὺς in *Arist.* Thesm. vs. 439.

Vs. 663. Ἡ δ᾽ ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρν@, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός. Sic sæpe ἅπερ, pro

κα-

καθάπερ. supra vs. 131. *Soph.* El. 191. Œd. Tyr. 184. *Arist.* Lys. 84. ἔσωσεν οἷς μὴ βλ. θ. pro ἔσωσεν ἐκείνοις, ὃς μὴ βλ. θ. vel etiam οἷς μὴ βλάψῃ αὐτὸ θεός. i. e. *quibus non nocuerit deus.* ita βλάβη idem quod φθορὰ in Agam. vs. 1243. *Hesych.* βλάβη, λύμη, φθορά. Intendi videtur abortus. Schol. scriptum reliquerat forsan, ὡς παρακαταθήκην, casu quarto. *Casaub.* τῷ οἷσι adscripsit, al. ἦσι. & τῷ ξένῳ, al. ξένον. Mox δεῖξαι τεκμήριον λόγου, ut δεῖξαι λόγον *Aristid.* T. I. p. 624. III. p. 128. & sæpe alii. Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 195. Ad vs. 666. *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. vs. 134. Vs. 668. pro οὐδ' ἐν *Casaubonus* malebat, οὔ γ' ἐν.

Vs. 677. Ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. *Plut.* T. II. p. 44. D. δικάζοντα δεῖ μήτε πρὸς χάριν, μήτε πρὸς ἔχθραν ἀκούειν, ἀλλ' ἀπὸ γνώμης πρὸς τὸ δίκαιον. & e *Tragico* p. 63. A. ἐρεῖν τὰ ἀπὸ καρδίας. *Soph.* Trach. vs. 393. ἀπὸ γνώμης λέγειν. *Xen.* VII. K. A. 602. ἐκ τῆς καρδίας φίλος. *Plat.* Gorg. 307. C. φίλος ἐξ ἅπαντος τοῦ νοῦ. præpositione ἐκ, ut monet Schol. *Arist.* ad Plut. vs. 635. δηλοῦσα ἐπίτασιν. Conf. *Diogen.* Proverb. Cent. II. No. 59. Philol. ad *Marc.* c. XII. com. 30. Anim. ad Agam. vs. 822. & S. C. Theb. 879.

Vs. 681. Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ'

ἄμομφος ὦ; *Casaub.* προστιθεῖσ' emendat, quo admisso, interrogandi signum, quod separat τὶ γὰρ a verbis reliquis, erit inducendum. Posset quoque per hyperbaton accipi, & πως legi, ceu esset, τί γὰρ τιθεῖσα ἄμομφός πως ὦ πρὸς ὑμῶν; Idem vs. seq. pro ἐν δὲ καρδίᾳ corrigit, ἐκ δὲ καρδίας. Locutionis ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατε parilis exempli plura habuimus Anim. in Agam. vs. 67. & *Lect. Aristæn.* p. 199. Spectat Chori hæc admonitio illa præcipue Apollinis vs. 624. ὅρκος γὰρ οὔτι πηνὸς ἰσχύει πλέον.

Vs. 684. Κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεώς. Sic ἔχοιτ' ἂν vs. 705. κλύειν est *accipere*, *intelligere* aut *attendere*. ut Suppl. vs. 81. κλύετε εὖ ἰδόντες. ubi Schol. qui & vid. ad Prom. vs. 976. Perf. 589. Per Ἀττικὸν λεὼν si intelligas judices, ut vs. 641. λεὼς ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην, ubi recte expl. Schol. per δικασταὶ, bene se habebit κρίνοντες. Mox pro Αἰγέω *Scalig.* legit Αἰγέως. idemque vs. 687. αἰεὶ δ' ἑκάστων βουλευτήριον adscripsit, λείπει. Ipso poëta viam præmonstrante vs. 707. in verbis κερδῶν ἄθικτον βουλευτήριον, pridem, quod norunt amici eruditi, antequam *Pauwii* prodiit editio, emendantis, αἰὲν ἀδέκαστον, ego correxeram, αἰεὶ 'δέκαστον. Vs. 691. ἀντεπύργωσαν proprie est *aequalem*

lem eandemque in altitudinem eduxerunt turres. Vid. *Hesych.* V. ἀντίπυγος.

Vs. 695. Πολιτῶν μὴ 'πιχαινόντων νόμους Καλοῖς 'ἐπιρροαῖσι &c. legendum quin sit, μὴ 'πικραινόντων, vix dubitat *H. Steph.* eodemque inclinat *Stanl.* πικραινόντων conjecit *Casaubonus.* At nil videtur tentandum mihi: 'ἐπιχαίνειν valet ἀφανίζειν, quod *Nostri* non multum dissimili loco posuit *Lysis Pythag.* Ep. ad Hipparch. εἴ τις, ait, ἐς φρέαρ βαθὺ βορβόρω πλῆρες ἐγχέαι καθαρὸν καὶ διειδὲς ὕδωρ, τόν τε βόρβορον ἐτάραξε, καὶ τὸ ὕδωρ ἠφάνισεν. Et ἀφανίζειν, pro χραίνειν, μολύνειν & ὄζειν ποιεῖν, est in Schol. *Nicandri* ad *Alexiph.* vs. 467. add. *Duc. Thuc.* p. 759. deque ejusdem verbi usu *Thom. Reines.* Var. Lect. L. III. c. 6. Similiter ἐναίρειν, pro ἀφανίζειν & αἰσχύνειν apud *Homer.* occurrere, notat *Eust.* ad Odyss. Z. p. 261. vs. 12. atque T. p. 695. vs. 33. ubi pro οὕτως scribendum ὄντως, vidit jam doctissimus *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 132. Neque aliter ἀποκτείνειν *Plat.* IX. de Rep. 503. A. ἀποκτείνειν δόξας ἢ 'ἐπιθυμίας. ut ἀποκτείνειν τὴν ἔχθραν *Apostolus* Epist. ad Ephes. c. II. com. 16. i. e. *finire*, *abolere*, *penitus delere*, itidemque Lat. *perimere*, *occidere* & *interficere.* *Virgil.* IV. Georg. vs. 330. *interficere messes.* ubi Not. add. *Non. Marc.*

in V. ac rursus V. *interfici & occidi.* Quod posterius in *Arnob.* L. I. p. 4. pro vulgato, *ab locustis, ab muribus, genus omne* acciditur *atque adroditur frugum*, aliis in libris fuit *occiditur*, nec immerito servari potuisse censet *Henr. Cannegieterus* V. Cl. Epist. ad *Jo. Dan. Hortensium* Otior. Lit. ad Isalam p. 74. Sed & hinc patet, in *Pauli* Epist. ad Coloss. c. II, 20. ἀποθανεῖν ἀπὸ nil dicere aliud, quam *liberari a.* Διαφθείρειν τὴν κρίσιν in *Æl.* V. H. L. II. c. 6. est *reddere irritam.* Vid. ibi *Periz.* καταφθείρειν δῶρα καὶ γράμματα servos dixit *Charit.* L. IV. p. 72. vs. 24. pro *perdere in animo habuisse*; neque enim omnia periisse sequentia docent.

Vs. 696. Βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. Inter proverbia retulere hinc *Zenobius*, *Diogenianus*, *Suidas* & *Apostolius*, nec tamen interpretes unde petitum esset notarunt. Pro θ', quod mihi est τε, pro τε γὰρ, sive καὶ γὰρ, *Casaubonus* conjecit δ'. Conf. Not. præcedentem. Vinum quoque admixta aqua Græcis dici μιαίνεσθαι, ostendit *Gatak.* Advers. Post. c. V. p. 455.

Vs. 700. Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν. Sed scil. τὸ μέσον τούτων. Vid. supra vs. 529--533.

quo

quo hæc reſpiciunt. Βουλεύω recte Schol. expl. συμβουλεύω: ſed quem macula obſedit, qua fit, ut contrarius plane poëtæ menti ſenſus exiſtat. Dederat ille, ni fallor, ὑπὸ φόβον γε μὴν εἶναι. intendens eo verba continuo ſubjecta, καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Frequens eſt uſus verbi περιστέλλειν, pro θεραπεύειν, & ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς ἀξιοῦν, quomodo exponit Schol. *Pind.* Iſth. I. vs. 46. Add. Nem. XI. vs. 20. *Ariſtid.* T. II. p. 160. *Herodot.* III. c. 31 & *Aem. Porti* Lex. *Herodot.* Vox ἔνδικος & ἐνδίκως *Noſtro* in deliciis. Vid. Prom. 63. S. C. Theb. 411. 679. Agam. 1005. Choëph. 328. 460. 636. 810. 988. hujus fabulæ vs. 135. 221. 808. 979. Suppl. 85. 598. 783. Mox ἔρυμα media correpta, ut apud alios. Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 360. & proin quoque in *Soph.* Ajac. vs. 469. alias foret ibi anapæſtus, cujus in quarta ſede rurſus *Noſtri* iſte verſus præbet exemplum.

Vs. 710. Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν Ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ, καὶ ψῆφον αἴρειν. Nihilo forſan deterius, mutata diſtinctione, εἰς τὸ λοιπὸν jungeretur cum ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ, —— ut ὀρθοῦσθαι ſit *ſurgere:* ſedebant enim judices donec perorata

esset causa. Vid. *Sam. Petit.* de Legg. Attic. IV, 4: 1. & 4. Sententia erit, *quod superest surgere oportet, & calculos tollere.* αἴρειν ψῆφον proxime accedit ad locutionem Belgicam *de stemmen opnemen.* εἰς τὸ λοιπὸν, ut in Pers. vs. 526. Vs. 707. cur Schol. εὐδόντων interpretetur *mortuos*, non intelligo. Vs. 713. *Ald.* & *Robort.* neglecta distinctione post ὅρκον, juxta cum *Turneb.* præbent, αἰδουμένοις casu tertio. Tum εἴρηται λόγος, ut in *Eurip.* Phœn. vs. 1019.

Vs. 718. Αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις. Vs. 577. eidem Apollini dixerant, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει· Τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος. Vs. seq. τῷ μένων *Casaubonus* adscripsit, al. ἑκών. Vs. 722. λέγεις sumendum videtur ἀντὶ τοῦ ἀκούω σε λέγοντα. ut Belgæ, *ik hoor 't u zeggen*, non quod alias notat, σὺ εἶπας aut καλῶς ἔλεξας, de quibus præter alios *Stolberg.* ad *Soph.* Ajac. vs. 94.

Vs. 730. Παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας Οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς. Ut heic παλαιὰς δαίμονας μοίρας καταφθίσας dicit, ita vs. 173. παλαιγενεῖς δαίμονας φθίσας. Eumenidas heic ἀρχαίας θεὰς, quas vs. 69. vocat παλαιάς. Vs. 150. γραίας δαίμονας. 734. πρεσβύτιδας. & 841. παλαιόφρονας. Parcatum quoque mentio rursus cum fiat vs.

vs. 964. suspicari possemus, poëtam scripsisse, Οἷος vel Τοῖος πάρει πατήσας ἀρχαίας θεάς. *Ut quondam veteres deas Parcas corrupisti, sic ades & nos contemnens ac contumeliose tractans.* Quomodo πατεῖν cum alibi, tum in *Arist.* Equit. vs. 166. βουλὴν πατῆσαι. Cum interprete legendum si censes, ὕπνῳ παρηπάτησας, sensus sit oportet, *somno decepisti nos*, ne scil. vigilandi officio fungeremur, quod phrasi *Herodot.* L. IX. c. 92. foret, τὴν φυλακὴν κατακοιμῆσαι, quomodo pro κατακοιμίσαι, legam potius tribus in locis *Æl.* de Anim. Lib. I. c. 15. L. III. c. 13. & XIII. c. 22. quod prius ibid. dixit τὴν φρουρὰν κατανυστάξαι. i. e. εἰς κοίμησιν, ὕπνον & νυσταγμὸν καταναλίσκειν αὐτήν. eadem nempe præpositionis virtute, quam exerit in καθιπποτροφεῖν ac καταζευγοτροφεῖν apud *Isæum* Or. in Dicœog. Hered. p. 50. Ed. *Ald.* in καταφροντίζειν *Arist.* Nub. vs. 855. κακαταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα *Æsch* de F. L. p. 45. Edit. *Ald.* unde & habet *Th. Mag.* V. μισθοφορῶ, exponens per εἰς μισθὸν καταδαπανᾷν. aliisque, de quibus *Lect. Arist.* p. 277. seq. κατακοιμίζειν τὸ χρησιμώτατον τῆς ἡμέρας *inducere ad somno consumendam utilissimam diei partem* est *Xen* II. Memor. c. 1. Sect. 31. & *Plat.* Conv. extr. τὸν Σωκράτη ait κατα-

τα-

ταχαμίσαντ᾽ ἐκείνους (de quibus præcedit) ἀναστάντα ἀπιέναι

Vs. 733. Οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος, quod vs. 722. dixit, μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Varie vario pro uſu verbi τέλος, notat locutio ἔχειν τέλος. οἱ τέλος ἔχοντες apud *Plut.* T. II. p. 382. E. ſunt *mortui.* p. 493. E. ἔχειν τι τέλος *ſcopum finemve quidpiam ſibi habere propoſitum.* Conf. Anim. ad Choëph. vs. 756. & *Diluc. Thuc.* p. 479. Per ἐχθροὺς intelligitur credo Oreſtes præcipue & Apollo, qui contentioni cum illis hactenus continuatæ heic tandem finem inponit.

Vs. 736. Ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦται πόλει. Poſſet ὡς accipi pro *quippe, utpote,* neque tamen vel ſic bene cohærebit oratio. Sed ſcil. plura dicturam Eumenin interpellat Minerva. Nexui conſuletur, ſi legatur, ὥς γ᾽ ἀμφίβουλος οὖσα. Ut in Prom. vs. 77. ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. In Schol. ad vs. 738. leg. ἢ ὅτι, *nempe quia.*

Vs. 741. Τὸ ἄρσεν αἰνῶ ἅπαντι θυμῷ. κάρτα δ᾽ εἰμὶ τοῦ πατρός. Ut φιλεῖν παντὶ τῷ θυμῷ *Ariſtid.* T. III. p. 712. add. quæ ſupra ad vs. 677. Tum εἰμὶ τοῦ πατρὸς, ut *Eurip.* El. vs. 1102. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων, οἱ δ᾽ αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός. eſtque elegans

iſte

iste usus τȣ̃ εἶναι & γίγνεσθαί τινος, pro *teneri ac deditum esse*, ἔχεσθαι τȣ̃ aut ἐλέσθαι τινά. *Aristid.* T. III. p. 665. τȣ̃ κρείττονος εἶναι. *Liban.* T. I. p. 99. A. 197. B. 336. A. &c. γενέσθαι iterum *Aristid.* T. I. p. 136. & *Liban.* Orat. XIX. p. 507. A. τῶν λόγων εἶναι. & tamen ea ipsa Orat. p. 498. A. non tulit *Morell.* ȣ̓ τῶν σῶν λόγων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων ἐσόμεθα. leg. conjiciens ἐχόμεθα. Frequentat locutionem hanc *Jo. Chrysost.* ut T. II. p. 360. C2. 361. B2. 365. D. & sæpissime alibi. Conf. *Is. Casaub.* ad *Diog. Laërt.* L. I. Segm. 23.

Vs. 742. Οὐ προτιμήσω. i. e. λόγον ȣ̓κ ἕξω, uti *Heschychius* expl. ȣ̓ προτιμᾷν, qui & vid. in V. προτίειν. Vs. 745. typothetæ errore πάλος, pro πάλȣς, in Edit. *Steph.* cujus in margine quoque correxerat *Scalig.* & *Casaub.* atque inde in *Canter.* irrepsit. *Ald.* *Robort.* & *Turneb.* recte exhibent. ἰσόψηφος *cui paria sunt suffragia*, ut infra vs. 798. & *Thuc.* L. III. c. 79. pro eo, *qui ejusdem est auctoritatis* apud eundem L. I. c. 141. L. III. c. 11. *Dion Halic.* L. II. p. 111. vs. 15. L. VII. p. 465. vs. 25.

Vs. 749. Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Cum singula propemodum verba clament, versum hunc non Eumenidibus convenire, sed Oresti, hujusque personam præponendam (sunt

 enim

enim quatuor ἀμοιβαῖοι) adparet quam inconſiderate hinc rurſus reprehendendi poëtæ occaſionem arripuerit *Pauwius*. Præceſſit, πῶς ἀγὼν κριθήσεται, ut vs. 680. Sequenti verſu, cui præfigenda perſona Ευ. hæ exclamant, ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. ubi γὰρ ſcriptum pro δὲ, quod non admittebat verſus. Ἔῤῥειν eſt, quod vs. 300. παρημελημένον ἔῤῥειν, & ἄτιμον ἔῤῥειν infra 887. non *perire*, ut iterum male *Pauwius*. *Soph.* Œd. Tyr. vs. 930. ὐδαμῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής· ἔῤῥει τὰ θεῖα. Add. *Suid.* V. ἐῤῥέτω. vel potius *Ariſt.* Eq. vs. 670. & Schol. unde *Suidas* ſua hauſit. per ἀναχωρεῖν expl. ejusdem Schol. ad Veſp. vs. 1320. plura *Rhunken.* ad *Timæi* Lex. p. 88.

Vs. 751. Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων. i. e. τὰς ἐκ τῶν τευχέων ἐκβληθείσας ψήφυς. quod quia fiebat in ſolum, idcirco ἐξερᾶν ψήφυς dixit *Ariſt.* Veſp. vs. 987. ubi Schol. Subdit *Æſchylus*, βαλῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. *Caſaub.* duce forſan Schol. τῷ τ' ſubſtituit δ'. Paſſive accipi vult *Stanl.* βαλῦσα. *Pauwius* leg. conjicit, βαλῦσαν οἶκον. Neſcio quid fatigentur viri docti in loco minime difficili. τε accipio pro τε γὰρ *etenim*. Aoriſtus, ut ſæpe fit, exponi vult per ſolet, ὤρθωσε per ὀρθῶσαι εἴωθε ϗ δύναται: hinc

hinc ſententia naſcitur, ceu ſcriptum eſſet, κ̀ γὰρ μία ψῆφ☉ βαλȣ̃σα οἶκον κ̀ ὀρθῶσαι εἴωθε vel δύναται. i. e. ὥσπερ γὰρ μ. ψ. βάλλειν, οὕτω κ̀ ὀρθῶσαι δύναται οἶκον. In Schol. ad vs. 754. pro ἡ δὲ ψῆφ☉, legi mallem μία δὲ ψ.

Vs. 755. Ἀνὴρ ὅ γ' ἐκπέφευγεν αἵματ☉ δίκην· Ἴσον γάρ ἐστι τ' ἀρίθμημα τῶν πάλων. *Æſchin.* in Cteſiph. p. 468. ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερόριστο ἂν ἢ ἀπέθανεν. Tum ἐκπέφευγεν, ut inter alios *Ariſt.* Veſp. vs. 988. ubi alter cum diceret, φέρ' ἐξεράσω (ψήφȣς) πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα; reponit alter, δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας ὦ Λάβης. quod ibid. paulo poſt ἀποφεύγειν. Ἀρίθμημα pro ἀριθμὸς, ut τόξευμα pro τόξ☉, τείχισμα idem quod τεῖχ☉ apud *Thuc.* VII. c. 5. c. 23. c. 24. & alios. In proverbium abiiſſe τὸ ἴσαι ψῆφοι, notum ex *Heſych.* V. κἂν ἴσαι ψῆφοι. *Suida* in ἴσαι ψῆφοι, & V. ὡς ἀπώλοιτο, ſeu potius ex *Ariſt.* Ran. vs. 697. & Schol. ubi vid. quoque *Spanh.* Add. ad. præſentem *Noſtri* locum, atque ſupra vs. 738. *Stanl.* nec non *Sam. Petit.* IV. de Legg. Attic. 4, 6. Mox vs. 758. legit *Caſaubonus*, μ' ἐστερημένον. Vs. 760. dubitat *D'Orvill.* Anim. ad *Charit.* p. 197. an non rectius pro χρήμασιν ſcriberetur, κτήμασιν. De Jove σωτῆρι, cujus

abhinc non longe fit mentio, vid. *Spanh.* ad *Comici* Plut. vs. 1176.

Vs. 770--775. Αὐτοὶ γὰρ —— πόνος. Structura est, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε, τιθέντες ὀδὲς ἀθύμες δυσπραξίαις ἀμηχάνοις, καὶ πόρους παρόρνιθας τοῖς παραβαίνεσι τὰ ἐμὰ νῦν ὁρκώματα, πράξομεν (n. δίκας τέτων αὐτὲς, & hinc ut expl. Schol. τιμωρησόμεθα) ὡς αὐτοῖς μεταμέλη πόνος. Similiter, suppresso δίκην aut δίκας, πράττεσθαι in Agam. vs. 713. Alii addere amant, ut *Eurip.* in Phœn. vs. 1645. τῷ ἀθύμες *Casaubonus* adscripsit, ἀτίμες. Ὀδὸς *via* & *agendi ratio* seu *modus*. Vid. *Kuster.* ad *Arist.* Eq. vs. 1012. De V. πάρορνις *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. p. 637. Et de syntaxi versus 775. infra ad *Thuc.* L. IV. c. 10.

Vs. 778. Καὶ χαῖρε καὶ σὺ &c. Conjunctiva loco adversativæ, pro ἀλλὰ χαῖρε —— ut sæpe, & supra vs. 174. nec non *Æl.* de Anim. XIV. c. 13. τὰ μὲν ἐν ἄλλα ὃ μέμφομαί πω· καὶ ἐκέτι γε μὴν οἱ Ινδοὶ φίλοι (n. ἐμοὶ) ὡς ἡ φήμη διαῤῥεῖ λέγεσα, ἐπιβελεύειν αὐτὲς (τοῖς) τῶν κύκνων ἐγγόνοις —— καὶ διαφθείρειν (αὐτῶν) τὰ ᾠά. Verba ad structuræ ordinem, quo melius intelligantur, redacta proposui. Sed & sensus laborare videtur in capitis hujus principio. Dederat forsan *Ælianus*, ζώων δ' ἂν (πέρι) ἠδῶν

ἥδωμαι (pro εἴη μοι) εἰπεῖν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν. (in ſtructura ne quid requiras, cavebit *Æſchylus* ſupra vs. 312.) Quod cap. ſeq. περὶ δορκάδων —— εἰπεῖν αἱρεῖ με θυμός. quæ fortaſſe locutio reſtituenda L. XI. c. 10. ἔνθα —— αὐτῷ, Apidi, θηλειῶν βοῶν ὡραίων οἶκοι, οἱονεὶ θάλαμοι, ὅτε καὶ ἐθέλοι ἣν αἱρεῖ (ἐρᾷ editur) θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτόν. Conjunctivam καὶ cur transpoſitam junxerim τῷ ὅτε, ratio petatur ex notatis infra ad Suppl. vs. 638. De ſyntaxi vs. 775. ſeq. vid. ad *Thuc.* IV. c. 10. Vs. 778. πολισσοῦχος λαὸς, quod vs. 886. πολισσοῦχοι βροτοί.

Vs. 782. Κ'ἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου. Nempe τοὺς παλαιοὺς νόμους. alias deerit quid abſtulerint. Supra vs. 147--153. non leges, ſed Oreſten ſibi ereptum queruntur. & vs. 326. ὁ Λατοῦς ἶνις μ' ἄτιμον τίθησι τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα. Vereor itaque ne quid interciderit. Vs. 787. Recte *Turneb.* præbet χθορὶ ἄφορον. vix diſcrepat *Ald.* χθονία φόρον. Ipſe poëta quaſi explicat vs. 804. per τεῦξαι ἀκαρπίαν. Quemadmodum illud 788. λιχὴν ἄφυλλος, per βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων exponit vs. 806. Fragm. Schol. ad vs. 786. eſt *Homer.* Iliad. Θ. vs. 307. citatum quoque ad Choëph. vs. 643. Vs. 790.

 pro

pro βαλεῖν *Casaubonus* legit βαλεῖ, quod habet *Turn.*

Vs. 791. Τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιςα πολίταις ἔπαθον. Sic τί πράξω, vel ποιῶ; τίς γένωμαι; *Aristæn.* L. I. Ep. 28. fine. *Achil. Tat.* L. I. p. 37. τί λέγω; τί ποιῶ; add. *Nostrum* S. C. Theb. vs. 303. & ad vs. 1069. itemque Choëph. vs. 855. suntqve formulæ loquendi eorum, qui quid agant, & quo se vertant nesciunt. Idem fit per participia τί ἐ δρῶν; τί ἐ λέγων; Vid. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 328. Verborum δύσοιςα πολ. ἔπαθον. duplex apud interpretem Græcum est explicatio, ut scil. dictum accipiatur civium intuitu, non mihi, sed civibus δύσοιςα, quando tamen rectius videbitur suppleri ἐσόμενα, quam ὄντα. Alteram ego expositionem ob comminationes vs. 788. seqq. antehabeam, *intolerabilia, nec ferenda passa sum a civibus.*

Vs. 799. Ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε. *Causa exitum sortita*, seu *peracta* & *finita est paribus suffragiis, parive calculorum numero.* Sic ἐξελθεῖν, itemque ἐκβῆναι, ἐξήκειν, ἐξιέναι alii. *Sophocles* apud *Stob.* Tit. CVI. p. 568. fin. τὰ δύσφορα. κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα πάντ' ἂν εὐτυχεῖν λέγω. *Arist.* Eccles. vs. 500. εὐτυχῶς ἡμῖν τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν.

He-

Herodot. I. c. 196. ὡς ἐξέλθοι ὁ κήρυξ πωλέων. Add. VI. c. 108. L. I. c. 120. II, 139. *Plat.* Phæd. 398. C. I. Legg. 573. A. VI. p. 619. E. XI. p. 681. D. Polit. 187. C. *Procop.* II. B. G. c. 10. *Pauſ.* Arcad. 702. Bœot. 755. *Liban.* Orat. X. p. 311. D. εἰς ἔργον ἐξελθεῖν, ἐκβῆναι & ἐξιέναι frequens *Joan. Chryſ.* ut T. II. Op. 548. E. & extr. pag. T. IV. p. 84. B2. V, 804. B. εἰς ἀμετρίαν T. VI. p. 654. C2. Vid. & Cl. *Jo. Jenſ.* ad *Luc.* Catapl. c. 8. ult. & Adnot. ad Actor. c. XVI. com. 19.

Vs. 801. Αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Ter repetitur αὐτὸς in *Xen.* L. III. K. A. p. 205. αὐτὸς ὀμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπατήσας ubi *Hutchinſ.* alium ejusdem quater repetiti poſt *H. Steph.* apud *Athenagoram* e *Noſtro* locum adduxit, qui itidem auctior habetur in *Plut.* de Aud. Poët. p. 16. E. *Plat.* II. de Rep. extr. & *Euſeb.* Præp. Euang. L. XIII. c. 3. p. 647. Iterum *Plat.* Polit. p. 174. B. αὐτὸς τῆς ἀγέλης τροφὸς, ὁ βουφορβὸς, αὐτὸς ἰατρὸς, αὐτὸς οἷον νυμφευτής. *Ariſtid.* T. I. p. 131. θεὸς αὐτὸς ἐπιστὰς, αὐτὸς (ita *Cant.* Cur Poſt. pro αὐτὸν) αἰτήσας ὅσον αὐτός γε ἐβούλετο. Vs. 800. ἀλλὰ —— γὰρ, ut in *Ariſt.* Veſp. vs. 1263. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετο. & nulla in-

ter-

tercedente voce alia, *Eurip.* Phœn vs. 1318. ἀλλὰ γὰρ κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο —— στείχοντα. Ubi ſcriptum mallet *Valcken.* ἀλλὰ μήν. ſed utriusque uſum docet *Devar.* de Particulis.

802. Βλάβην ἔχειν. Schol. illuſtrat per ὑπέχειν, potuiſſet quoque exponere, λαμβάνειν & ἀπολαύειν. Sic λαβεῖν βλάβας in Choëph. vs. 496. αἰτίαν ἔχειν habuimus vs. 582. σχεῖν ἐλεφάντινον ὦμον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ *Ariſtid.* T. I. p. 476. φλυκταίνας ἴσχειν ἐν ταῖς χερσὶν *Æl.* de Anim. VIII. c. 7. Conf. *L. Bos* in *Pauli* Ep. ad Rom. V. com. 2. *Jo. Alberti* ad c. I. com. 13. nec non *Jo. Conr. Schwarz.* Comment. p. 622.

Vs. 804. Τῇ γῇ μὴ βαρὺν κότον σκήψηθε, pro ἐνσκήψηθε, quod vs. 784. βαρὺν κότον ἐν γῇ μεθιέναι. Vs. 891. ἐπιῤῥέπειν μῆνιν καὶ κότον τῇ πόλει. & ὑπερθύμως δύσκηλον στῆσαι χθόνα vs. 828. Vs. seq. δαιμόνων σταλάγματα ſunt σταλάγματα *gravia* atque *magna.* Ut φόβοι δαιμόνιοι in *Pind.* Nem. IX. vs. 64. Vid. Anim. ad Perſ. vs. 573. Τῷ αἰχμὰς continuo ſequenti *Scalig.* adſcripſit, vel αὐχμοὺς, ſed melior altera lectio. recte haud dubie judicat vir ſummus; nam & θηγάνας tropice poſuit infra vs. 862. αὐχμοὺς tamen corrigit itidem *Spanh.* ad *Callim.* H. Dian. vs. 125. Vs. 816. καρδίας σταλαγμὸς, ut ſu-

ſupra 786. de iracundia opinor accipi debet.

Vs. 828. Δύσκηλον Schol. cum interpretetur δυσθεράπευτον, forſan ita per Synæreſin ſcriptum exiſtimavit, pro δυσκήλητον, prout in *Pind.* Pyth. I. vs. 21. Schol. κῆλα expl. κηλήματα. i. e. θέλγματα. Sed & *Heſychius* adjectivum novit κηλὸν, pro ξηρόν. & κηλὶς eidem eſt ἕλκος, quo referas *Noſtri* illa βροτοφθόρους κηλίδας vs. 790. & 820. In verſu præſenti *Caſaubonum* notant ſchedæ τῷ βρωτῶν (βροτῶν legitur) ſubſtitutum voluiſſe βρωτῶ, quod & metrum non admittit, & ſententiæ eſt optimæ, βροτῶν χθόνα. Idem vir eruditus vs. 824. pro μεγάλα τοι malebat μεγ. τοι.

Vs. 833. Γλώσσης ματαίας καρπὸς φέρων πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Haud deterior foret ſenſus, ſcriptum ſi eſſet, πλὴν πράσσειν καλῶς. Nunc μὴ debet accipi, pro ὥστε μή. *Caſaubonus* emendat, γλώσσῃ ματαίᾳ. Similiter γλωσσα ματαία in Agam. vs. 1671. & Prom. 329. ubi Schol. expl. τὴν παρὰ καιρὸν κομπάζουσαν. Præceſſit, κλῇδες δωμάτων, ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος, pro πεφυλαγμένος. ex more ſcil. antiquorum. De Minerva Clavigera *Spanh.* ad *Callim.* H. Pal. vs. 53. *Weſſel.* Obſ. L. I. c. 3.

Vs. 838. Θύη πρὸ γαμηλίου τέλους. *Scaliger* ut *Stanl.* in Not. θύη πρὸ legit, commate inducto. Γάμου τέλος est in *Opp.* I. Hal. vs. 514. ubi per πρᾶξις expl. Schol. Præcessit proxime ξυνοικήτωρ de sexu sequiore, cujus exempli plura notavimus alibi; aliud si requireret Linguæ ratio in promptu esset reponere ξυνοικήτειρ'. Neutram vocem novit *Steph.* Thes. Masculinum habet itidem *Chrys.* T. VI. Op. p. 99. B2.

Vs. 840. Ἐμὲ παθεῖν τάδε &c. De hujusmodi indignationem declarandi modis vid. Cl. *Valcken.* in *Eurip.* Phœn. p. 572. παλαιόφρονα non recte vertit interpres *vetulam*; intelligi ut debeat, docent verba Minervæ vs. 851. γεραιτέρα γὰρ εἶ, καί τοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα, φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Post οἰκεῖν distinctio separans ἀτίετον est inducenda.

Vs. 843. Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον. Sic πνέειν μένος in *Soph.* El. vs. 613. κότον supra Choëph. 952. κακίας καὶ συκοφαντίας *Arist.* Eq. 435. φόνον *Chrys.* T. II. Op. 873. D. πολλῆς τῆς ἰσχύος, & πᾶσαν τὴν δύναμιν καὶ μανίαν κατὰ τοῦ —— T. I. p. 509. A2. B2. ἀπειλῆς καὶ φόνου p. 553. fin. θυμοῦ πνοαὶ *Eurip.* Phœn. vs. 457. Conf. Anim. ad l. c. e Choëph. S. C. Theb. 52. Agam.

315. & 1318. Pro οἷ, οἷ *Casaub.* corrigit, οἴ, οἴ. Tum φεῦ δᾶ ut *Eurip.* Phœn. vs. 1304. ubi *Valcken.*

Vs. 845. Ὑποδύεταί με πλευρὰς ὀδύνα. Ut in Perf. vs. 161. ἐμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς. quæque hujus ſtructuræ plura poſt alios vidimus cum alibi, tum *Diluc. Thuc.* p. 520. ſeq. Eademne ellipſi ſtilo tragico procedat, προσπίπτειν τινὰ γόνατα, aut προσπιτνεῖν τινὰ γονυπετεῖς ἕδρας, quod editur in *Eurip.* Phœn vs. 300. neſcio. Si ſubſiſtat, idem erit quod γονυπετεῖν τινα. *Æſchinis* eſt Or. in Timarch. p. 14. med. Edit. *Ald.* προσπίπτειν πρὸς τὰ γονάτα. Vid. ad cit. locum Tragici Cl. *Valcken.* De V. ὑποδύειν *Spanh.* in *Julian.* p. 22.

Vs. 848. Ἀπό με τιμᾶν δαμίαν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Sive præeunte Schol. & hunc ſecuto *Spanh.* ad *Ariſt.* Plut. vs. 65. Nub. 1443. ſtructura inſtituatur, οἱ δυσπ. δ. θ. παρῆράν με (κατ', aut ut Schol. ὡς) οὐδὲν ἀπὸ τῶν δημίων τιμῶν. ſive copulata linquas παρ' οὐδὲν, de quo ſupra ad vs. 213. & conſtruas, οἱ δυσπ. δ. θ. ἀπῆράν με παρ' οὐδὲν τιμ. δημ. prout iterum *Spanh.* in *Callim.* H. Jov. vs. 86. ſive denique οἱ δυσπ. δόλοι ἀπὸ θεῶν παρ' οὐδὲν ἦράν με τιμ. δημ. atque δόλους ἀπὸ θεῶν dictum acceperis, ut φθό-

νος, οἶκτος ἀπὸ atque ἐκ τοῦ, de quibus loquendi modis Anim. ad S. C. Theb. vs. 756. & *Dil. Thuc.* p. 733. quocunque inquam modo processeris, αἴρειν, ἀπαίρειν aut παραίρειν, prout se habet locus, vindicaverint sibi regimen τοῦ ἀφαιρεῖσθαι & παραιρεῖσθαι. ut ἀφελομένη *Hesych.* expl. per ἀπάρασα. & ἀφεῖλεν per ἦρεν. *Them.* Orat. XXI. p. 245. B. ἀφαιρεῖσθαι τῆς δορᾶς. *Long.* Past. IV. p. 139. τῆς τραπέζης. *Aristid.* T. III. p. 719. τῶν ὀνύχων. *Herodian.* L. III. p. 525. τῆς κεφαλῆς τὸν Ἀλβῖνον ἀφελόντες. Conf. *Th. Mag.* V. ἀφαιρῶ, & utroque in verbo Lex.

Vs. 851. Ὀργὰς συνοίσω σοι. *Casaubonus* legit, μὲν οἴσω σου. Nil ego mutandum duco. Præpositio, quod ostendi in Adnot. ad *Luc.* c. XXII. com. 5. *Lect. Arist.* p. 240. seqq. ad *Cattieri* libellum p. 62. seq. & passim in *Diluc. Thuc.* indicium facit verbi omissi; beviterque scriptum potest intelligi, ceu esset, συγγινώσκουσα, aut συγγνοῦσά σοι οἴσω. quomodo an intellexerit quoque Schol. quum in eo verbum exciderit, ignoramus. Vs. seq. *Casaubonus* corrigit, κᾂν εἶ γε, pro καί τοι γε. *Turneb.* dedit, καί τοι σὺ μὲν —— *Ald.* & *Robort.* καί τοι μὲν σὺ —— Scribi ergo posset, καί τοι μὲν εἶ σὺ —— *quanquam etiamsi tu* —— in φρονεῖν δὲ ellipsis est τοῦ ὅμως.

Vs. 856.

Vs. 856. Ὁ ἐπιῤῥέων χρόνος. Inter alios *Procop.* II. de Ædif. c. 8. πολὺς ἄγαν ἐπιῤῥεύσας ὁ χρόνος. Schol. ad vs. 855. breviter illustrat inde sequentia usque vs. 861. Vs. 858. ἕχουσα τεύξῃ, pro ἕξεις, de qua periphrasi plura *Duker. Thuc.* p. 484. Structuræ ordo est, καὶ σὺ τεύξῃ ἔχουσα ἕδραν πρὸς τοῖς τοῦ Ἐρεχθέως δόμοις τιμίαν παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων, ὅσην (n. ἕδραν *qualem aut quam insignem ædem sedemve sacram haud sortiaris apud alios*, aut etiam *ab aliis:* nam utrumque significare posse, docent notata ad *Cattierum* p. 85. prior notio videri queat heic præferenda ob ea, quæ leguntur vs. 807--811.) οὔποτ' ἂν σχέθοις παρ' ἄλλων βροτῶν. Vocabulum στόλος eodem fere modo occurrit in *Soph.* Œd. Col. vs 177. ubi ὁ πρόπας στόλος, interprete Schol. est ὁ πᾶς λαός. Add. infra vs. 1030.

Vs. 861. Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς. Erunt fortasse qui legere malint Σὺ δ' οὖν —— μὴ 'μβάλῃς. Ad vs. 863. *Casaubonus* notat, Schol. ἀοίνοις videri exponere quasi πολυοίνοις. quid si hoc eum velle dicamus, poëtam ἄοινα θυμώματα memorasse ideo, quia hortetur Minerva iracundiam ut cohibeant, furoresque premant, qui ebriosorum sint, non vini abstemias deceant. In Schol. ver-

bis prima syllaba vocis οἰνωθέντες obfuit articulo, & leg. ὅτι καὶ οἱ οἶν.

Vs. 864--866. Μηδ' ἐξελῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων, Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃ χάρα Ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. *H. Steph.* probante *Cant.* & *Scalig.* emendat ἱδρύσης Ἄρη. *Casaubonus* ἱδρύσῃς Ἄρη. Schol. ἐξελῦσα dum expl. ἀναπτερώσασα, sensum magis quam verbum inspexisse videtur. Vitiose Schol. *Robort.* habet, ἐξελθοῦσα, διαπεράσασα. Sensus ni fallor est, tanquam scriptum legeremus, μηδὲ ἐξ. τοῖς ἐμ. ἀστ. καρδίαν ἀστείαν καὶ σώφρονα (qualem esse decet civium erga cives) ἐνιδρύσῃς αὐτοῖς (καρδίαν,) ὡς ἐστιν ἡ τῶν ἀλεκτόρων καρδία, τοῦτ' ἔστιν Ἄρην ἐμφύλιον &c. Ἐνιδρύσαι καρδίαν ὡς ἀλεκτόρων est, ἐνιδρύσαι καρδίαν ἀρειμανῆ. Ἐξελεῖν *eximere* & ἀφανίσαι, per quod verbum Schol *Soph.* Œd. Tyr. vs. 928. exponit ἐξαιροῦσι. *Hesychius* ἐξελέσθαι expl. σῶσαι, & ἐξείλατο, ἐῤῥύσατο, quomodo accipere malim, quam, cujus fundamentum non est in tota narratiuncula, cum *Oleario* ellipsin statuere V. ἀκόντια aut βέλη in *Philostr.* L. II. Vit. Ap. c. 16. ubi de Elephantis, ξυλλαμβάνουσιν ἀλλήλοις ἐν τῇ θήρᾳ, καὶ προΐστανται τοῦ ἀπειπόντος, κἂν ἐξέλωνται αὐτὸν, τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης ἐπαλείφουσι τοῖς τραύμασι.

Vs. 867. Θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρ-

παρών. Bellum θυραῖον est *externum*, ἀλλοτρίων καὶ μὴ συνοίκων, uti expl. *Hesychius*, nec proin ἐμφύλιον, quod præcessit. Οὐ μόλις παρὼν *non vix*, sed scil. certo *instans* ac propinquum, quod non procul abest, sed pro foribus; ad quod suscipiendum excitantur Athenienses vs. 400. seqq. Contrarium μάλα & πάνυ μόλις in *Xen.* VII. K. A. p. 527. *Plat.* Theæt princ. Protag. 213. G. Apol. Socr. 360. D. I. de Rep. 416. B.

Vs. 869. Ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. Lexica nonnisi ἐνοίκιον norunt ceu substantivum. Sed ut ἐμπόλεμος & ἐμπολέμιος ac similia, ita quoque ἐνοίκιος idem quod ἔνοικος. Interpres, οὐ λέγω vertit, *non dico*. Quid si ita scriptum accipiamus, pro ἀπολέγω. i. e. ἀπαγορεύω, *esse veto*, ἀποτρέπω. De Athenis religione & deorum cultu celebribus, quæ mox θεοφιλεστάτη χώρα, vid. *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 1138.

Vs. 888--990. Ἀλλ' εἰ μὲν —— μένοις ἄν. Duplicem hæc admittunt structuram, sensu nil variante, vel hanc nempe, ἀλλὰ σὺ δ' οὖν μένοις μὲν ἄν, εἰ (τὸ) σέβας (τῆς) πειθοῦς (τῆς) ἐμῆς γλώσσης ἐστί σοι μείλιγμα ἁγνὸν καὶ θελκτήριον; vel si trajectio sit conjunctivæ, ἀλλ' εἰ μὲν τὸ σ. τῆς (ἐμῆς) πειθοῦς ἐστί σοι ἁγνὸν, καὶ τὸ μ. τῆς ἐμ. γλ. θελκτήριον,

σὺ

σὺ δ' ὧν μ. ἄν. Verbi locum tenet, εἴ σοι σέβας 'ϛὶ, pro εἰ σέβεις τὴν πειθῶ τῆς ἐμ. γλ. ὡς μείλ. ἀγ. ϗ θελκτήριον, quod posterius æque adjectivum atque ἀγνόν. In *Philostr.* Vit. Ap. L. II. c. 2. ubi de Panthera, ἦλω περὶ τὸν κάτω Ταῦρον ὑπὸ τῦ ἀρώματος ἑλχθεῖσα. videri posset leg. θελχθεῖσα: sed tamen præcessit, χαίρουσι τοῖς ἀρώμασι καὶ πολλῦ τὰς ὀσμὰς ἕλκουσαι. & *Æl.* de Anim. V. c. 40. τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων ὡς ὑπό τινος ἴυγγος τῆς εὐωδίας ἕλκεται. Vs. 891. transitive ἐπιῤῥέπειν, ut καταῤῥέπειν apud *Soph.* Antig. vs. 1172. Mox vs. 893. *Casaubonus* conjicit leg. τῆσδε γ' ἐν μοίρᾳ, *Pauwius* quoque τῆσδε emendat, neque aliter citat verba *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 295. simulque, ut verti debuisse videantur sibi, addit.

Vs. 898. Εὐσθενεῖν. Adscripsit *Scaliger*, vel εὐθενεῖν 304. intendens vs. 911. Dubiæ certe auctoritatis verbum est, & sæpissime insidiantia sibi invenias ac permutata εὐθύνειν, εὐθενεῖν, εὐθηνεῖν & εὐσθενεῖν. ut in *Arist.* T. II. p. 106. εὐσθενεῖν & εὐθύνειν. p. 229. εὐθηνῆ, pro εὐθενῆ ex *Opor.* in Cur. Sec. notavit *Canterus.* rursus p. 379. Edit. *P. Steph.* εὐθενοῦντας dedit, cum Anglic. *Jebbii* ut *Junt.* habeat εὐσθενοῦντας, de quo, ut altero εὐθηνεῖν, abunde Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 323. & inter-

terpretes *Thom. Mag.* εὐθηνεῖν est in *Them.* Orat. II. princ. VII. p. 90. D. XV, 189. B. XVI, 204. A. *Ariſtid.* T. III. p. 256. ubi Schol. ineditus, εὐθηνοῖ ἀντὶ τοῦ εὐτυχοίη, εὐθηνίαν γὰρ καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ τὴν εὐπραγίαν. quod ſi verum, adparet, quo loco ſit *Thomæ Mag.* ſcitum. Vid. ibi Viros doctos. T. I. p. 318. II. p. 215. idemque bis pro εὐθύνειν, monente iterum *Cant.* in Cur. Sec. reſtitui debet p. 308. εὐθύνας contra pro εὐθήνας leg. T. III. p. 723. Frequentat quoque εὐθηνεῖν *Baſilius*, ut T. I. p. 30. C. 33. B. 51. A. 77. B. 128. C. & nomen εὐθηνία p. 12. C. 44. D. 128. C. Ἀπήμων, quod præcedit, *Heſychius* exponit per ἀβλαβὴς, ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος, ita nempe continua ſerie leg. puto. Tum τίς δέ μοι τιμὴ μένει, ut in S. C. Theb vs. 909. μένει κτέανα ἐπιγόνοις. & *Virg.* I. Æn. 257. *manent immota tuorum fata tibi.*

Vs. 901. Καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου. Leg. πρόπαντος. Sic πρόπαν ἦμαρ *Opp.* II. Cyn. vs. 288. locutiones ἐγγύην τιθέναι, δοῦναι, & ἐνέχυρα τιθέναι illuſtrat *Salmaſ.* de Modo Uſur p. 501. 688. & 696. In verbis continuo ſubjectis, ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν, ἃ μὴ τελῶ, trajectio eſt negativæ, pro οὐ γὰρ ἔξεστί μοι λέγειν, ἃ μὴ τ. vid. & *Devar.* de Par-

tic. V. μὴ γάρ. Vel per interrogationem prolata sunt. De Jove supra in Prom. vs. 1031. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. Sequitur μεθίσταμαι κότου, ut λύπης, φόβου μεθίσταμαι. *Eurip.* Heracl. vs. 796. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ. & *Arist.* Vesp. vs. 1442. ζηλῶ σὲ τῆς εὐτυχίας τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.

Vs. 906. Νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα, pro ἀγαθῆς καὶ καλῆς. ut φρονεῖν μὴ κακῶς vs. 853. & contra μὴ καλῶς, pro κακῶς Prom. vs. 1011. ἐπίσκοπα pro τυγχάνοντα. vid. *Hesych.* & Not. quo sensu frequens *Them.* Orat. VIII. p. 116. B. XI, 143. A. III, 45. A. XV, 187. D. Conf. *Spanh.* ad *Julian.* p. 114. Mox ποντία δρόσος, ut Lat. *ros* de aqua & humore. vid. *Potter.* ad *Lycoph.* vs. 322.

Vs. 909. Ἀνέμων ἀήματα Εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα. Quod heic, πνέοντες ἐπιστείχειν, id alias uno verbo ἐπιπνέειν, quando præpositio intelligi poterit locum supplere τοῦ ἐπιστείχειν. *Aristid.* T. I. p. 291. ζέφυροι ἐρήμην ἐπιπνέουσι. Tertium casum junxit *Arist.* Vesp. vs. 265. ubi δεῖται τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρῴϊμα ἐπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. Τῷ εὐήλιος contrarium δυσήλιος vs. 399. vid. *Spanh.* ad *Comici* Ran. vs. 243. Vs. 911. εὐθηνοῦντα

præ

præ recepto εὐθυνθέντα placuit *Casaubono*, *Ald.* & *Robort.* εὐθυνθέντα legunt, de qua permutatione paulo ante.

Vs. 913--916. Τῶν δυσσεβέντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις· Στέργω γὰρ ἀνδρὸς φίτυ ποιμένος δίκην, Τὸ τῶν δικαίων· τῶν δ' ἀπένθητον γένος. Sic iſta diſtingui debent & legi, non ut fit in cunctis Editt. quas inſpexi, nec quod vult *Pauwius*, poſt δίκην puncto ſuſpenſo locus eſt. Longiſſime quoque a poëtæ mente aberravit tam *Stanl.* verſio, quam *Spanh.* ad *Ariſt.* Plut. vs. 1139. qui reddendum fuiſſe cenſebat, *impios autem defraudes rebus neceſſariis.* Parenthetica ſunt, quæ denotavi, Στέργω —— δικαίων. & cohærent verba verſus primi cum reliquis, τῶν δ' ἀπ. γένος. ita nempe leg. non τῶνδ' *horum*, ut dedere *Canter. Stanl.* & *Pauw.* Scriptum autem proprie oportebat ὧν ſimpliciter, τῶν δυσσ. δ' ἐκφ. πέλοις, ὧν ἀπ. τὸ γ. Sed ita fieri impediit parentheſis, quam huc rejecit, cum excipere debuiſſet potius vs. 912. Eſt enim totius loci ſtructuræ ordo, ἄνωγα ἐφυμνῆσαί σε —— τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν (Στέργω γὰρ —— δικαίων) Τῶν δυσσεβ. δὲ ἐκφ. πέλοις, ὧν ἀπ. τὸ γένος. Hinc eadem opera adparet, ἐκφορωτέρα non alio quam *perdendi* ac *funebri* ſenſu ac-

cipiendum, ad instar verbi ἐκφέρειν & ἐκφορὰ, de quibus præter Lexica *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 1009. *Suicer.* in Thes. Eccles. adde si lubet *Eurip.* Alcest. vs. 716. *Xen.* VI. K. A. p. 446. *Thuc.* L. II. c. 34. & 37. Ut proin idem sit, ceu scriptum esset, τοὺς δὲ δυσσεβοῦντας, οὓς οὐδεὶς ἂν πενθήσειε, μᾶλλον ἐκφέροις καὶ ἐκφέρεσθαι ποιοίης, seu ἀμαθύνοις, ut loquitur infra vs. 940. Eo autem ordine, quem adsignavit hisce, τῶν δ' ἀπένθητον γένος, intellige ceu legeres, ἐκείνους γὰρ οὐδεὶς ἂν πενθήσειεν. *Eurip.* Hippol. vs. 1340. τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακοὺς αὐτοῖς τέκνοις καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν. *Hesychium* miretur quis ἐκφορεῖ exponere per σπανίζει, (ita nempe recte emendavit *Salmas.*) quod interpretamentum multis difficilius videbitur, quam quod declarat. Sed scil. σπανίζει posuit pro σπανίζειν ποιεῖ *rarefacit*, & hinc σκορπίζει. unde & *caritatis* notio. *Paus.* Eliac. p. 406. σπανίζεται, Electrum, καὶ ἀνθρώπῳ τίμιον πολλῶν ἐστὶν ἕνεκα. *Hesych.* Σπανίζεται, σκορπίζεται, ἀπορεῖ. *Cyrillus*, σκορπίζεται, λείπει, ὑστερεῖται. quo sensu ἐκφορεῖν adhibuit *Luc.* in Tim. c. 12. ubi Plutus, ὕβριζεν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐξεφόρει, καὶ εἰς πολλὰ κατεμέριζε. quod c. 5. ἐκχέαι τὸν πλοῦτον. in Sacris Lit. σκορπίσαι & διασκορ-

σκορπίσαι. vid. *Matth.* XII, 30. II. ad Cor. IX, 9. *Luc.* XV, 13. XVI, 1. Ἀνδρὸς non βροτῦ φῖτυ forsan ob ea, quæ habentur vs. 661. seqq. & 740. seqq. φῖτυ autem ut ὄζος, κλάδος atque alia ab arboribus & plantis ad homines transferuntur. Vid. *Casaub.* ad *Theophr.* Charact. c. 21. *Misc. Obs.* Vol. IV. p. 13. seq.

Vs. 917. Τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ ῦ Τήνδ' ἀςύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾷν πόλιν. Recte interpres, in Genit. subaudiens περὶ aut ἕνεκα, vertit, *quod vero ad celebria egregia certamina attinet.* tantum additum velim *illa:* nam δεικτικὸν est τῶν, referturque ad certamina, de quibus vs. 867. seq. ubi θυραῖος πόλεμος, ἐν ᾧ τις ἔςαι δεινὸς εὐκλείας ἔρως, qui heic ἀρείφατοι πρεπτοὶ ἀγῶνες. Cujusmodi certamina Martia urbi suæ semper ut curæ & in honore sint, se effecturam promittit Dea, posteaquam, quæ ab Eumenidibus conferri in eam velit, edisseruerat. Syntaxis ergo est, περὶ, sive ἕνεκα δὲ τῶν ἀρ. πρ. ἀγ. οὐκ ἀν. ἐγὼ τὸ μὴ ῦ τὴν ἀςύν. τήνδε ἐν βρ. πόλιν τιμᾷν αὐτῦς. *Plat.* Theæt. 130. G. ὐδὲν ἀνεκτὸν μὴ ῦ διασκέψασθαι τί λέγυσιν ἑκάτεροι. i. e. ἀνεκτὸν κατ' ὐδὲν ἐςὶ μὴ ῦ διασκέψασθαι —— *Pauwius* Vir Cl. & quotidianum ac

proprium in usum Græcis literis adprime doctus, verum in paulo intricatioris structuræ locis expediendis parum exercitatus, atque hinc, ut fit, ad quidvis, quod minus adsequebatur, mutandum pronus, heic quoque se non inveniens, legi jubet, ἀφέξομαι. De Grammaticorum scito super τῷ ἀνέξομαι & ἀνασχήσομαι vid. quæ *Pierson.* ad *Moer. Atticist.* p. 26. Verba Schol. *Arist.* ad Ach. vs. 296. quæ adhibuit ibi Vir doctus, corrupta sunt, & leg. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι, prout recte descripta exhibet *Suid.* De Ellipsi V. ἕνεκα agit præter *L. Bos. Stolberg.* ad *Soph.* Ajac. vs. 41. Schol. *Arist.* ad Ach. 209. 227. Conf. locus *Thuc.* IV. c. 87. vs. 31. Verbis τὸ μὴ οὐ *Casaub.* adscripsit, sic sæpe p. 56.

Vs. 925--930. Ἁ τ' ἐγὼ —— ἁλίου σέλας. Structura est, ἣ καὶ ἐγὼ (n. τῇ πόλει) θεσπίσασα πρευμενῶς κατεύχομαι τὸ φαιδρὸν σέλας ἡλίου ἐξαμβρόσαι γῆς ἐπισσύτους τύχας βίου ὀνησίμους. Respiciunt hæc verba Minervæ vs. 905. ubi quærenti ex Minerva Eumenidi, quid suæ vellet urbi precaretur, respondet illa vs. 907. καὶ (πρὸς) ταῦτα (quæ scil. præmisit) γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε κ' ἀνέμων (F. τ' ἀνέμων) ἀήματα εὐηλίως πνέοντα ἐπιστείχειν χθόνα· καρπόν

πόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίῤῥυτον ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα. Ad hæc qui attenderit, is pro voce nihili ejusmodi quid requiret, quod verbis respondeat postremis, idque ipse poëta lectori suo ex facili suppeditat, cui frequens cum sit βρύειν: loca collegit *Spanh.* ad *Arist.* Nub. vs. 46.: haud illibenter restitui sibi volet ἐξαμβρῦσαι. *Casaubonus* ut *Pauwius* ἐξαμβλῶσαι conjecerat; ille præterea τοῦ ὀνησίμου adpinxerat, F. ὀνησίμου. At vid. supra vs. 819. seq. & infra vs. 959. seqq. Auctor Dial. *Axiochi* p. 731. B. ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι. Conf. Lex. cujusmodi exemplum recordatus si fuisset *Spanh.* ad *Comici* l. c. aut de plenitudinis notione cogitasset, in *Nostri* Choëph. vs. 67. νόσου βρύειν forsan non sollicitasset. Æque enim secundum ac sextum casum admittit verbum, & docet *Suid.*

Vs. 924. post Ἑλλάνων comma ponam.

Vs. 933. Δαίμονας αὐτοῦ καταναστσαμένη. *Arist.* Vesp. vs. 660. οὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε. Interpretis hoc in verbo aberrationem correxit *Arnaudtius.* Mox obtinente lectione vulgata, ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων &c. sensus sit oportet, *Has qui non expertus fuerit graves, acerbas & infestas, etsi priorum delicta morti eum succumbere cogant, tamen cala-*

lamitatum malorumque, quæ manent impios expers agit. Comparetur vs. 913. 915. nec non vs. 369--372. Pro μέγα φωνοῦντ' *Casaubonus* legit, μέγα φρονοῦντ'.

Vs. 941--951. Δενδροπήμων —— δῶσιν τίοι. Referuntur hæc ad ea, quæ Minerva vs. 907. seq. Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω respicit quæ eadem Dea vs. 930. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράσσω. Active ὀμματοστερὴς, ut ἀργυροστερὴς active & passive intelligi poterit, prout aliter atque aliter acceperis verba Choëph. vs. 1003. Patiendi sensu prius extat in *Eurip.* Phœn. vs 330. utrumque desideratur apud *Steph.* τὸ μὴ περᾷν, pro τοῦ sive ὥστε, & πρὸς τὸ μὴ περᾷν, aut ἵνα μὴ περώῃ. Constructio, ni fallor, est, δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, (τὰν ἐμὰν χάριν λέγω) φλογμός τε ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾷν ὅρον τόπων, si spirat, *ne transeat terminum locorum.* Διπλοῖσι correxerat *Scalig.* ut *Stanl.* εὐθηνοῦντ' hic rursus volebat *Casaubonus*, quem & τῷ γόνος schedæ volunt adscripsisse, al. τέκος: sed credo pertinet monitum hoc ad τρέφοι, dederatque ὁ πάνυ, τέκοι, ut legit *Auratus.* Vid. *Spanh.* ad Call. H. Ap. vs. 54. Πλουτόχθων respondet illi καρπὸς γαίας vs. 910. & μῆλα εὐθενοῦντα διπλοῖς ἐμβρύοις verbis vs. 911. καρ-

πὸν

τὸν βοτῶν ἐπίῤῥυτον εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν. Vid. *Hesych.* V. πλοῦτος & heic Schol.

Vs. 952. Ἦ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον, οἱ ἐπικρανεῖ; μέγα γὰρ δύναται. Per interrogationem dictum accipio. Dein ellipticus est sermo, ita supplendus, καὶ μὴ θαυμάζετε, vel καὶ οὐδὲν θαῦμά γε, *neque istud mirum; plurimum enim potest.* φανερῶς τελέως vs. 956. est *apertissime.* Sic τελέως πονηρὸς apud *Xen. Eph.* L. III. p. 57. τελέως ἀπολώλαμεν L. II. p. 25. τελέως ἐκκλησιάσαιμεν *Arist.* Thes. vs. 335. ubi Schol. expl. per παντελῶς καὶ καλῶς. Supra vs. 321. habuimus, πράκτορες αἵματος τελέως ἐφάνημεν. *Casaubonus* pro φανερῶς legit φανερῶν. Τῇ περὶ substituit παρὰ, & pro δακρύων corrigit δακρύοις. Nil ausim ego in his mutare. Verba, περὶ ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν, idem dicunt, quod vs. 933. πάντα τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον διέπειν. Tum βίος δακρύων ἀμβλωπὸς potest notare βίον δακρυόεντα, καὶ ἀμβλ. *vitam lacrimabilem atque tristem.* quo de genere nonnihil monuimus ad vs. 409. De locutione, τὸ καὶ τὸ ποιεῖν περὶ τοῦ, vidimus ad vs. 211. nec tantum περὶ τοῦ, sed & τόν. *Aristid.* T. III. p. 198. ὥσπερ ἐκεῖνος εἰώθει περὶ τοὺς νέους ποιεῖν. & præpositione omissa, τὸ καὶ τὸ ποιεῖν τὸν, ut ostendunt notata *Diluc. Thuc.* p. 19. Nomen ἀμ-

βλὼψ, de cujus probitate nonnihil dubitat *H. Steph.* Thes. L. Gr. T. I. p. 716. G. extat in *Eurip.* Rhes. Vs. 737. & auctorem Dial. *Halc.* c. 3. Vs. 959. ἀνδροχμῆσιν ἀώροις τύχαις contrariæ sunt vs. 927. βίου τύχαι ὀνήσιμοι. Referunturque hæc ad Minervæ illa optantis vs. 912. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. Vs. 963. ut *Stanl.* sic *Casaub.* τῷ ἔχοντες substituendum monuit ἔχουσαι.

Vs. 968. Ἐπιβριθεῖς, ἐνδίκοις ὁμιλίαις πάντα τιμιώταται θεῶν. Participium, quod hic memorat *Pauwius*, nullum comparet. Adjectivum Ἐπιβριθής, in Thes. *H. Steph.* haud obvium, & verbum ἐπιβρίθειν de violento impetu usurpari, docet *Spanh.* ad *Julian.* p. 243. Conf. *Hesych.* ubi Not. *Opp.* II. Hal. vs. 41. V. vs. 19. 101. I. Cyneg. 391. *Pind.* Pyth. III. vs. 189. *Them.* Or. XXII. p. 274. B. Neutrum πάντα versum non admittere, probe viderunt interpretes; verum unde jota infra adscriptum heic pariter atque in Suppl. vs. 91. *Cant. Stanl.* & *Pauw.* repetant, ignoro: nonne enim Doricum πάντα, sive ut in *Pind.* Ol. IX. vs. 36. & Pyth. II, 42. editur παντᾶ, eandem servat quantitatem, quam πάντῃ? *Plat.* Legg. XII. p. 687. G. ὁ πάντῃ ἄριστος. Neutrum

πάν-

πάντα eidem ufitatius. Theæt. p. 136. E. ὁ πάντα σοφὸς ποιητής. *Sophift.* 155. B. πάντα πάντων σοφώτατοι. ibid. F. σοφώτατον πάντων ἅπαντα εἶναι. add. rurfus ibid. C. Plene ac præpofitione adjecta, idem in Charm. 237. E. εἰς πάντα πρῶτος. & *Thuc.* L. IV. c. 81. κτλ πάντα ἀγαθός. De fcriptura Edit. *Turn.* πάντων recte judicat *Pauwius.* Τῷ ἐνδίκοις conjecturæ loco dum adpinxit *Cafaub.* ἀδίκοις, videtur junxiffe, ἐπιβριθεῖς ἀδίκοις ὁμιλίαις, atque per comma diftinxiffe. Mox in ἐπικραινομένων fi fubaudiatur ὑμῶν, erit medium, fin ὑφ' ὑμῶν paffivum, ut vs. 349. & in Suppl. 46. Vox activa: eft enim inter frequentatas huic fcriptori: occurrit in Agam. vs. 753. 1348. 1554. Suppl. 379. 632. 697. hujus fabulæ vs. 367. & 953.

Vs. 979. Τάνδ' ἄπληστον κακῶν &c. *Robort.* recte habet, τὰν δ'. Refpondent hæc usque ad vs. 987. iis, quæ Minerva rogarat vs. 864--867. Sequentium ftructuræ feries eft, μηδὲ κόνις πιοῦσα μέλαν αἷμα πολιτῶν ἁρπαλίσαι δι' ὀργὴν ἀντιφόνους ποινὰς τῆς πόλεως. Mutata ut fæpe eft fyntaxis, & tranfitus ab Infinit. βρέμειν ad Optativum ἀντιδοῖεν, & ἁρπαλίσαι, quo itidem verbo ufus *Nofter* S. C. Theb. vs. 249. Conf. *Hefych.* πίνει αἷμα κόνις, ut

iterum in S. C. Theb. vs. 742. γῆ vs. 827. & κέλευθοι, νάπη &c. ἀπὸ τῶν χειρῶν πιεῖν αἷμα dicuntur *Soph.* Œd. Tyr. vs. 1413. χθὼν λαβεῖν αἷμα βρότειον *Eurip.* Phœn. 945. ut δέξατο γῆ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς *Genes.* IV. com. 11. Locutiones sunt a pocillatoribus petitæ, de quibus inter alios *Luc.* D. D. V. c. 4. c. 5. vs. 52. & 55.

Vs. 987- 990. Χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν —— φρενί. Hæc faciem obvertunt proxime præmissis, ἀντιφόνους —— ἁρπαλίσαι. Nomine πόλις, si quod videtur, intelligantur magistratus & judices Areopagitici, hi monentur, recte facta probent, suumque de illis testentur gaudium; impia vero ausos odio prosequantur. Ceterum a Græco χάρμα atque κέχαρμαι deduxerim ego Gallicum *charme* & *charmer*. Quæ *Menagius* & de *Casseneuve* a Lat. *carmen* repetita volunt.

Vs. 990. Ἄρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Referuntur hæc ad verba 973--976. Pro ἆρα, quod *Canter. Stanl. Pauwii* &, quod colligo ex *Casauboni* correctione, Edit. *Steph.* occupavit, leg. ἀρὰ *preces, verba suasoria.* Idem error circa accentum tres priores obsedit Editt. vs. 995. ubi εὔφρονας, pro εὔφρονας. Levia hæc fateor,

nec

nec tamen prætermiſtenda. De periphraſi vs. 998. πρέψετε διάγοντες, ἀντὶ τοῦ διάξετε πρεπόντως ſive εὐπρεπῶς, vidimus ad Agam. vs. 32. De *Ormandi* ſenſu τοῦ διάγειν *Diluc. Thuc.* p. 413. *adminiſtrandi* notio, qua ſumit *Pauwius*, præſenti loco videtur convenire magis, atque ad Areopagiticum ſenatum referri ob vocem ὀρθοδίκαιον.

Vs. 1004. Παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς ὄντας. Pariles locutiones ſunt, ἐν σκέπῃ, ἐν σκιᾷ τῶν πτερύγων, & ὑπὸ τὰς πτέρυγας Θεοῦ ἐλπίσαι in Lit. Sacr. Vid. *Pſ.* XVI. com 10. LVI, 2. XC, 4. Ἀποδεῖξαι vs. 1007. eſt *adſignare*, de qua ſignificatione vid. *Miſc. Obſ.* Vol. VI. T. I. p. 300.

Vs. 1022. Μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ σέβοντες, οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Reſpondent hæc quaſi illis, quæ leguntur vs. 1058. ſeqq. & præcipue vs. 935. ὁ μὴ κύρσας βαρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου. Pro εὖ σέβοντες, quod ſecuti *Turneb.* dedit opinor primus *H. Steph.* & inde *Canter. Stanl.* ac *Pauwius*, Edit. *Ald.* cum *Robort.* habet εὐσεβοῦντες. Cujus juxta atque τοῦ ἀσεβεῖν uſum tranſitivum quam nullo jure *H. Steph.* & *Rhodom.* ſuſpectum habuerit in *Diod. Sic.* L. I. c. 77. vs. 27. docere eos poterat L. XIV. c. 77. vs. 3. & L. XVII. c. 84. vs. 23. ubi

 le-

legerant utique ἀσεβηθέντας & ἀσεβουμένους θεοὺς. Vid. ad locum primum Cl. *Wesseling*. Similiter *Lys.* Orat. II. p. 13. Edit. *Tayl.* min. Ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖσθαι. *Plat.* IX. Legg. 662. A. ὅταν τις δυστυχηθῇ καὶ ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων. & L. XII. princ. γραφαὶ ἔστων κατὰ τῶν Ἑρμοῦ καὶ Διὸς ἀγγελίας καὶ ἐπιτάξεις ἀσεβησάντων. Nec vero idem alibi constructionem ignorat cum περὶ, & εἰς, quam probant viri docti. Conv. p. 323. F. X. Legg. 665. G. εὐσεβεῖν & ἀσεβεῖν περὶ τοὺς θεοὺς. add. Lib. IX. p. 658. B. nec solum εὐσεβὴς & εὐσέβεια περὶ atque εἰς τὸν —— vid. ibid. sed & εὐσεβὴς atque εὐσέβεια τοῦ. ut docet *Wesseling.* ad *Diod.* p. 613. add. Notata ad *Cattierum* p. 13. Vs. 1024. *Casaubono* legi placet, αἰνῶ γε.

Vs. 1028. Ὄμμα πάσης χθονὸς Θησηΐδος. Tropice quoque ὀφθαλμὸς in Choëph. vs. 934. *Theoph. Simoc.* Ἱστορ. πρεσβ. p. 61. *Aristid.* T. I. p. 460. II, 83. & Lat. *oculus*. Pro Θησηΐδος Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 95. emendat, Θησεΐδος. Schol. ad vs. 1035. eo tantum cum videatur spectare, ut hinc usque finem verba Deductricum esse doceat, rectius caput constituetur vox βᾶτε. Vs. 1048. pro πανόπτας *Robort.* præbet παντόπτας, ut in Suppl. vs. 145. habent Editt. omnes.

AD

AD SUPPLICES.

VS. 1--8. Ζεὺς ἀφίκτωρ —— γνωσθεῖσαι. De V. ἀφίκτωρ præter *Stanl.* vid. Not. ad *Hefych.* Phrafin αἴρειν στόλον adhibitam quoque invenies Perf. vs. 792. pro ἀπὸ προστομίων lego, ἀπὸ πρὸ, vel ἀποπρὸ στομίων. De V. σύγχορτος agit *Arnaudtius* Comment. de Diis Paredr. c. 15. Δημηλασίαν perbene Schol. potuit expl. per δημοσίαν; fiunt enim iftiusmodi adjectiva a verborum Futuris, de quo ad vs. 156. γνωσθεῖσαι, pro καταγνωσθεῖσαι.

Vs. 9--14. Αὐτογενῆ —— πεσσονομῶν. Ignorant Lexica αὐτογενὴς hujus loci fenfu, pro τῦ αὐτῦ γένους. Verbo ὀνοτάζειν ab ὀνοτὸς, præter *Apollon. Rhod.* in Lex. utitur *Pind.* Ifthm. IV. vs. 85. & *Callim.* H. Del. vs. 20. κύδιστα tantum abeft ut vertere debuerint interpretes *maximum*, ut rectius fuiffet verti *minimum.* κύδιστα valet κράτιστα, αἱρετώτατα. *Hefych.* κύδιον, αἱρετώτερον. ad locum forfan *Eurip.* Alceft. vs. 960. τί μοι ζῆν κύδιον. vel Androm. vs. 639. κύδιον βροτοῖς πένητα χρηστὸν, ἢ κακὸν ϗ πλούσιον γαμβρὸν πεπᾶσθαι. Idem docet Schol. ad vs. 9. Subobfcura eft ejusdem explicatio τῦ πεσσονομῶν per ὑπὸ

τῆ-

τῦτων λογιζόμενος, qui dederat fortasse ὑπὲρ τῦτων λογ. i. e. ὑπὲρ ἡμῶν, *nobis consultum ratus.*

Vs. 14--20. Ἐπέκρανε φεύγειν —— τετέλεσται. *Auctor fugæ nobis fuit*, sive *ut fugam capesseremus*, ἐπεκύρωσε τὴν φυγήν. Vocem ἀνέδην alii aliunde repetunt. *Hesych.* ab ἕσαι i. e. ἱδρῦσαι. ad quem vid. interpretes. Schol. *Demosth.* p. 63. Edit. Lutet. ita distinguit inter ἀνέδην & ἀναίδην, ut prius sit ἐνδεδομένως, alterum ἀναίδην, ἀθρόως, σφοδρῶς & ἀπηρυθριασμένως. Pro φεύγειν ἀνέδην *Paus.* Mess. p. 318. dixit οὐχὶ σὺν αἰδοῖ φεύγειν. *Plat.* XI. Legg. 677. G. ἤθη ἀνέδην ἀναισχυντίας τε μέτοχα. & Protag. 206. E. ἀνέδην συγγενέσθαι τῷ. *Soph.* Phil. vs. 1170. ἀνέδην χῶρος ἐρύκεται. Tum κέλσαι γαῖαν, ut χῶραν εἰσκέλσαι σκάφει *Arist.* Thes. vs. 884. Conf. *Hesych.* V. κέλσαι ibi Not. & Anim. ad Agam. vs. 703. Sequentium constructio est, ὅθεν δὴ τὸ γένος ἡμέτερον —— εὐχόμενον (n. εἶναι) τετέλεσται. *Hesychius*, hunc ipsum, opinor, sibi locum habens propositum, τετέλεσται expl. γεγένηται, οἱ δὲ γεγάμηκεν. Ad illud ἐξ ἐπιπνοίας vs. 18. & 45. vid. *Spanh.* in *Julian.* p. 18. B. ἐπίπνοιαν ἐκ Μυσῶν dixit *Aristid.* T. III. p. 27. ἐκ τῶν κρειττόνων p. 683. & ἐκ θεῶν p. 39. ut *Plat.* VII. Legg. 636. G.

Vs. 23--27. Ἱεροςέπτοισι κλάδοισι —— Ζεὺς σωτήρ. Recte post *Scalig.* & *Auratum* apud *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 383. *Stanl.* legit, ἐριοςέπτοισι. Λευκὸν ὕδωρ *Noster* imitatione *Homeri* non uno loco, ut Iliad. Ψ. vs. 282. Odyss. E. 80. Θεοὶ ὕπατοι & χθόνιοι, ut in Agam. vs. 89. ὤν —— ὤν recte tuetur *Pauwius*. Βαρύτιμος heic *graviter puniens*, alias *pretiosus*, ut *Basil.* T. II. p. 55. D. T. I, 471. C. *Matth.* c. XXVI, 7. Θῆκας interpres *sedes* vertit, alibi notat *sepulcra*. *Aristid.* T. I. p. 139. 591. Conf. Not. ad *Hesych.* in *Callim.* H. Dian. vs. 131. *Spanh.* & Anim. ad S. C. Theb. vs. 738. De Jove Σωτῆρι *Spanh.* ad *Comici* Plut. vs. 1176.

Vs. 29--39. Τὸν θηλυγενῆ στόλον —— σφετεριξάμενον. Opponitur θηλυγενὴς στόλος & ἀρρενοπληθὴς ἐσμός. *Hesychius*, θηλυγενὴς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀρρενωπῷ. Verba ἐν ἀσώδει χέρσῳ rectius pro πηλώδει accipi, judicat *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. vs. 46. & ita Schol. suadetque non modo locus *Strabonis*, quem citat *Spanh.* verum etjam mox vs. 51. Conf. V. D. ad *Hesychium*, apud quem nec *Salmas.* aliter emendasse videtur quam ἰλυώδης, quodque ei tribuitur, excerptoris esse error, manum Viri summi minus assecuti. Add. *Hesych.* V. ἄσις & ἀσίω, unde ἀσώδης productum. ταχύ-

χυήρης est e vocabulis in *Steph.* Thes. omissis. De V. σφετερίζεσθαι præter Lex. *Spanh.* ad *Julian.* p. 25. B. ubi præferre videtur σφετεριξαμένων, quod & *Scaliger* recepto σφετεριξάμενον adscripserat. Locus *Homeri* in Schol. ad vs. 32. laudatus, habetur Iliad. Φ. vs. 319--321. ut ad *Hesych.* indicavit Cl. *Alberti.*

Vs. 50--58. Ἐπιλεξαμένα —— ἐν μάχει. Quod vs. 41. Ἐπικεκλομένα. Unde & Schol. ad vs. 55. per Ἐπικαλουμένα illustrat prius. Nec forsan alio spectat glossa *Hesych.* Ἐπιλεξαμένη, Ἐπικαλεσαμένη. Pro πιονόμοις *Ald.* & *Robort.* præbuere ποιονόμοις, quod nec ipsum spernendum. Vs. 53. seqq. lucem accipiunt e vs. 251. seqq. add. vs. 284. & 316. ἐν μήκει, pro ἐν χρόνου μήκει, ut plene in Agam. vs. 619. Nisi hic malis scriptum accipere, pro ἐν λόγου μάκει, *verbis pluribus*, ut locis jam indicatis.

Vs. 59--65. Εἰ δὲ κυρεῖ τις —— ἀηδόνος. De repetito τὶς supra ad Eum. vs. 546. Per κιρκήλατον ἀηδόνα recte *Potter.* Not. in *Lycophr.* vs. 169. intelligit Philomelam a Tereo raptam; ita quadrabunt sequentia, ἀπὸ χώρων ποταμῶν τε εἰργομένα. Nec obstat Schol. qui tantum κιρκήλατος expl. quod vocabulum ignotum *Steph.* ejusque loco male in Elenchum omisso-

omissorum irrepsit κιρκηλάτης. Add. *Apollod.* L. III. c. 13. fine, *Etymol. Mag.* V. ἀηδόνα, & qui huc respiciunt infra vs. 231. seq. Ἔγγαιος habetur iterum infra vs. 161. & Pers. 925. ubi Schol. expl. ἐγχώριος. Vs. 65. una voce si legas, ἅτ', ut dedere *Canter. Stanl.* & *Pauw.* valebit *quippe*, alias trajectio erit conjunctivæ, pro ἃ ἀπὸ χώρων τε —— In Schol. ad vs. 62. scribendum, κατὰ περίφρασιν.

Vs. 67--76. Ξυντίθησι —— καρδίαν. *Scalig.* τῷ ὡς substituit ὅς, quod præterquam metro adversatur, aptius ob ξυντίθησι videtur ὡς *quomodo*, quam *qui.* Vid. ad *Thuc.* L. I. princ. *Diluc.* Idem *Scal.* tam metri opinor, quam structuræ ratione habita, pro ἐο ἐν legit, ἑ, ἑ. infra vs. 148. ἑ, ἑ. Sic κότε τυγχάνειν dictum erit, ut τραυμάτων τυγχάνειν in Agam. vs. 875. θρηνητοῦ vs. 1084. τριακτῆρος 181. elliptice in Choëph. vs. 951. ubi Animadvers. & infra vs. 176. μὴ τυχεῖν θεῶν. Vocula τὼς, quam haud invenio apud *Steph.* extat itidem vs. 694. S. C. Theb. 490. & 643. Pro ἰαονίοισι *Spanh.* ad *Arist.* Ran. vs. 695. in Codd. aliquot antiquis legisse se scribit, ἀηδονίοισι. Tum δάπτειν καρδίαν, ut συννοίᾳ κέαρ δάπτεται in Prom. vs. 436. & παρθενία· δαπτομένη vs. 898.

Vs. 76--80. Γοεδνὰ ἀνθεμίζομαι —— κη-

δειμῶν. Hic ille est locus, quem Vulg. Lex. apud *H. Steph.* intenderunt, quum ex *Nostro* citarent ἀνθεμίζεσθαι, pro eo quod *Livio* sit *deflorari*: sed cujus L. 36. c. 58. uti quoque *Gell.* L. 16. c. 1. ult. Viri docti edi curarunt *præflorari*. Illud δειμαίνουσα φίλους interpres vertit, tanquam esset περὶ φίλοις aut φίλων δειμαίνουσα, *metuens amicis*, prorsus contra poëtæ mentem, quam bene percepit *Pauwius*. φυγὴ ἀπὸ, ut φεύγειν ἀπὸ in I. Ep. ad Cor. c. X. com. 14. & Lat. *fugere a.* *Arnob.* L. V. p. 178. *protinus ab hujusmodi fugiendum diis longe.* *Plaut.* Bacch. II, 3. vs. 108. *effugere a vita maritima.* *Apul.* Apol. II. princ. *ut omnibus pateat, me fugere a domo ista debuisse.* p. 224. *a magistris tunc magna fugela in ganeum fugit.* Vid. & Adnotat. ad *Matth.* c. III. com. 7.

Vs. 82--88. Ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν —— σέβας. Dedisse videtur poëta, εἰ καὶ, sive ἦν καὶ, & mox pro ὕβριν δ' ἑτοίμως, forte scripserat, ὕβριν δέ τοι 'μως, vel γέ τοι 'μως, alioqui subaudietur ὅμως. *Ald.* & *Robort.* non συγόντες, sed συγόντες legunt. παρ' αἶσαν, ut apud *Pind.* Pyth. VIII, vs. 16. i. e. παρὰ τὸ καθῆκον. Schol. interprete. παρ' αἶσαν quoque caput videtur constitui velle *Nostri* Schol.

ad

ad vs. 82. Fragm. ex *Hesiodo* ad vs. 80. extat princ. Ἐργ. Ex *Turneb.* ἀρῆς si legatur, quod una cum recepta lectione adgnoscit Schol. tollenda erit distinctio post ῥῦμα, & adponentur βωμὸς δαιμόνων σέβας ῥῦμά ἐπὶ τῆς ἀρᾶς (i. e. τῆς βλάβης, & ὥςε μὴ βλάπτεσθαι) καὶ τοῖς τειρομένοις ἐκ πολέμου. Respexisse huc videtur *Eurip.* Heracl. vs. 261. scribens, ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἕδρα.

Vs. 89--94. Εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς —— λαοῖς. Quid si legamus, εἴθ' εἴη Διὸς, εὖ πᾶν ἀληθῶς, nempe εἴη ἄν. *utinam solius Jovis negotium esset! bene se totum haberet.* Favere videntur verba sequentia, πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Nec adversabuntur illa, Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη, quasi nempe dicat poëta, *quanquam quis noverit, an non res nostræ Jovi curæ sint, & negotium dirigendum suscepturus sit.* Πάντα pro πάντη, ut supra. Οὐκ εὐθήρατος idem, quod δυσθήρατος, & ut Schol. expl. οὐκ εὐσύνοπτος. *Hesych.* δυσερεύνητος. *Suid.* δυσεύρετος. Addit πάντη τοι φλεγέθει, *usque quaque vestigia ejus lucidissima se produnt*, quantumvis nempe δαυλοὶ καὶ δάσκιοι τείνουσι πόροι κατιδεῖν ἄφραςοι. Similiter λάμπειν occurrit in *Soph.* Œd. Tyr. vs. 481. ubi λάμπει φανεῖσα φήμα.

Schol. ad vs. 90. rectius præponas verba, *μέλαιναι τύχαι*, quomodo bene emendat *Pauwius*. Fragmentum ibi citatum est ex *Hom.* Iliad. Θ. vs. 143. *τύχαι μέλαιναι* sunt *eventus obscuri*. *τύχη* pro *συντυχία*, ut apud alios. *Thuc.* III. c. 82. vs. 34. c. 112. vs. 36. *Συντυχία* pro *colloquio* & *congressu* est in *Arist.* Ran. vs. 1038. junctimque *συντυχίαι καὶ ὁμιλίαι* apud *Basil.* T. II. p. 319. E. De usu V. *μέλας* pro *obscurus* vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 7.

Vs. 95--100. Πίπτει δ' ἀσφαλῶς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα —— κατιδεῖν ἄφραστοι. Recte *Ald.* cum *Robort.* ἀσφαλὲς legunt, quod & reponendum vidit V. D. *Misc. Obs.* II, II. p. 169. ἀσφαλὲς & ἀσφαλῶς πίπτει τι dictum, ut εὖ, καλῶς, κακῶς, παρὰ γνώμην πίπτει τι, de quibus Anim. in Pers. vs. 761. & Agam. 32. Eandem in sententiam *Callim.* H. Pall. vs. 135. κορυφᾷ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ, ἔμπεδον. ubi nec *Spanh.* præsentem *Nostri* locum conferre neglexit. Forsan quoque hic ipse similisve exempli alius *Etymol.* induxit, ut κραίνειν deduceret à κάρα. De V. δαυλὸς vid. *Hesych.* interpretes. κατιδεῖν est κατανοεῖν: nam commune fere cujusvis perceptionis verbum ἰδεῖν. ut ostendit inter alios *Gatak.* de St. N. I. c. 28.

c. 28. & *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 253. Ἄρφαςον, hunc ipſum fortaſſe locum intendens, *Heſych.* expl. ἀπρονόητον, ὥςε μηδένα νοῆσαι.

Vs. 104--116. Βίαν δ' ἔτιν' ἐξοπλίζει —— μεταγνές. Interpres & *Pauwius* ἐξοπλίζειν ſumunt pro *exarmare*, quod cum ſit *armis privare*, infra autem vs. 691. & 710. uſitatior notio, *armis inſtruere* ſeu *armare*, obtineat, nec heic aliter accipi debebat; hoc quippe dicunt verba, *Jovem nullam impune armare vim.* Sic ἐξοπλίζειν τὸν πόλεμον δυοχιλίδεκα συςήμασι *Theoph. Simoc.* L. VIII. c. 3. *Chryſ.* T. III. Op. p. 729. D2. τὰς πολέμους. *Plat.* VIII. de Rep. 496. C. κεκεντρωμένοι, καὶ ἐξωπλισμένοι. neque aliter *Xenophon* aliique. Vid. Lex. Scholion ad vs. 111. jungens ſequenti, ex *Robort.* ſic refingam, πυθμὴν, ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα Αἰγύπτε παίδων, ὃ 'εςὶν Αἴγυπτος αὐτός. Pro τὰν ἄποινον *Scaliger* emendat πανάποινον. Vs. 113. legendum δυσπαραιβόλοισι. & ex *Ald. Robort.* & *Turn.* cum *Pauwio* ἄταν, pro ἄτα.

Vs. 117. Πάθεα θρεομένα. Ut apud *Eurip.* Hippol. vs. 363. unde, ſuppreſſo poëtæ nomine, citat *Euſt.* ad Iliad Δ. p. 377. vs. 8. ſimulque ex Med. vs. 51. θρεομένη σαυτῇ κακά. Vs. 121. ſeq. *Scaligerum* ſchedæ notant in ſumma pag. 312. exem-

exemplaris ſui adſcripſiſſe, Θρεομένη μέλη Ζῶσα γόοισιν, ἄτιμα. ad oram vero libri, γόοισιν ἕτοιμα. Δακρυοπετὴς ſenſu agente, *cadere faciens*, *eliciens lacrimas*. ſecus atque ſolent reliqua hujus generis eodem e verbo orta, quæ norunt Lexica. Idem obſervavimus de Lat. *caducus* horum Animadverſ. L. II. p. 278. quo itidem referre poſſis *caducos greſſus* apud *Lactant.* de Ver. Sap. c. 26. §. 10.

Vs. 140. Δόμος ἄλα στέγων. Verbale στεγανὸς eodem poſuit regimine *Æl.* de Anim. IX. c. 17. ubi de Halcyone μὴ στεγανὸν (τῆς καλιᾶς) μέρος τὸ ὕδωρ ἀκεῖται αὖθις. *continendi* ſenſu idem L. X. c. 40. verbum, utalii, adhibuit, de Scythiæ aſinis ſcribens, quod eorum cornua στέγει τὸ ὕδωρ τῆς στυγός. Vid. utroque de uſu *Heſych. Suid.* & Lexica. Mox ἀχείματον extrito ſigma, ut in pluribus verbalibus fieri vidimus alibi. In Schol. ad vs. 143. forte leg. ἔστω, pro ἔσται. Infinitivus ἐκφυγεῖν pendere ſi videatur poſſe à κτίσειε, nihil opus erit cum Schol. ſupplere δοίη.

Vs. 150--156. Θέλυσα δ' αὖ θέλυσαν —— ἁγνὰ —— ῥύσιος γενέσθω. *Turneb.* θέλυσαν δ' ἂν θέλυσαν ἁγνάν. Schol. quoque pro ἁγνὰ legit ἁγνάν. *Scalig.* pro παντὶ corrigit πάν-

πάντη. & δι' ἀσφαλίας, ut *Stanl.* ῥύσιος adjectivum ignorant Lex. neutrum ῥύσιον ſubſtantivi nomine tantum norunt. Oriuntur hæc nomina a verbórum Futuris, ut hòc a ῥύσω, ita ἐλάσιος ab ἐλάσω, unde ſupra vs. 7. δημηλασία ψῆφος, non ſollicitandum, ut nec τιμήσιος in *Æl.* de Anim. XI. c. 7. atque ὑμνήσιος L. XII. c. 5. Sic ὀρθώσιος ab ὀρθώσω. Vid. *Etymol.* V. ὅσιος & ἄσιος.

Vs. 160--168. Εἰ δὲ μὴ —— τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων ἱξόμεθα —— μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Adſentior *Guellio* apud *Stanl.* *Virgilium* hinc accepiſſe illud, *Flectere ſi nequeo Superos, Acheronta movebo.* Voci διόκτυπον *Scaliger* detracta litera κ legit διότυπον. *Noſter* Ζῆνα τῶν κεκμηκότων vocat, quem alii χθόνιον & καταχθόνιον. Vid. *Græv.* Lect. *Heſiod.* p. 51. infra vs. 239. Ζεὺς ἐν καμοῦσι. Vs. 170. Schol. ni ſuo in exemplari habuit μαστίκτειρ', ſubſiſtere nequit ejus explicatio μαστιγωτικὴ, ſed reponendum ejus loco μαστευτική. Vs. 180. ſeq. jam perpendimus harum Anim. L. II. p. 345. ſeq.

Vs. 185--189. Ξὺν ναυκλήρῳ πατρὶ —— σύριγγες οὐ σιγῶσιν. Ideone σὺν ναυκλήρῳ πατρὶ, quia navi vectæ venerant? videri ſane poſſet, quoniam ſubjicitur illico,

ϰ̔ τ' ἀπὶ χέρσȣ νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ. & infra vs. 512. eundem vocat ναύτην ἐφέςιον. Etsi cæteroqui extra hunc respectum, τὸν τȣ̃ παντὸς οἴκȣ δεσπότην ϰ̔ ναύκληρον κλητέον, auctore *Poll.* L. X. segm. 20. quem & vid. L. I, 75. eodem inclinasse videtur Schol. dum expl. per ἔξαρχ☉. Reliquorum structura est, ϰ̔ τὰ νῦν αἰνῶ λαβεῖν (ὑμᾶς) προμήθειαν 'ϐπὶ χέρσȣ, ϰ̔ δελτȣμένας τὰ ἐμὰ ἔπη, φυλάξαι (αὐτά.) nisi quis jungere malit, τὰ 'ϐπὶ χέρσου, *quod ad res in terra nunc agendas.* Δελτȣ̃σθαι verbum apud *Steph.* haud inveneris. Σύριγγες ȣ̉ σιγῶσιν, i. e. κλάγγȣσιν, ut S. C. Theb. vs. 211. aut φθέγγονται, quomodo συρίγγων φθόγγ☉ apud *Callim.* H. Pall. vs. 14. Ad vs. 183. φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτȣμένας, vid. quæ similia plura contulit *Bern. Mart.* IV. Var. Lect. c. 5. Vs. 188. inserto articulo leg. puto, ὁρῶ κόνιν τὸν ἄναυδον ἄγγελον ςρατȣ̃. Pulvis quippe sublatus adventantis multitudinis signum perpetuum, adventusque adeo ejusmodi nuncius. Πῦρ ἄγγελον est in Agam. vs. 289. & τριήρης ἄγγελ☉ *Thuc.* L. III. c. 36. VIII. c. 106. Vs. 184. *Scaliger* mutato personæ indice τῷ Πρ. substituit Δα.

Vs. 194--195. Τεθυμέν☉ —— ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπέρνυται ςόλον. Notandum heic se

se offert Passivum τᾶ θύειν, quum activa forma significet *ferri impetu*, ὁρμᾷν. ut leg. suspicer τεθυμμένος, quod participium sensu proprio restitutum forsan *Æl.* de Anim. XIV. c. 25. loco ut editur corrupto medebitur; vulgatur ibi, σειέιρας δὲ ἄρα αὐτῷ, hamo, πνεύμονα ταύρε τεθηραμένε, —— τροφὴν Ἰςριανῷ σιλέρῳ —— ἡδίςην. *Gillius* & *Gesner*. ὠπτημένον substitutum volunt. Sed plenissimum adsensum meum fert *Jo. Scraderus*, V. C. Observ. L. I. c. 1. p. 2. monens, Emendationes, quæ tam longe recedunt a vestigiis codicum, ne refutari quidem mereri. Τόνδ' ἐπόρνυται ςόλον, pro ὄρνυται ἐπὶ ςόλον τόνδε, i. e. ἐφ' ἡμᾶς. Conf. supra vs. 2. & 29. Illi ὀργὴ ὠμὴ contrarium ὀργὴ πεπείρα apud *Soph.* Trach. vs. 741. Sequitur πάγον προσίζειν, quod, præpositione insuper addita, *Pauf.* Phoc. p. 868. αἱ μυῖαι αἱ πρὸς τὰ κρέα προσιζάνουσαι.

Vs. 199--204. Λευκοςεφεῖς ἱκτηρίας —— ἀναιμάκτους φυγάς. Commendat, imo indubiam præstat, hoc λευκοςεφεῖς emendationem adhibitam vs. 23. Ζεὺς αἰδοῖος idem, qui Ζεὺς ἀφίκτωρ vs. 1. Vid. *Hesych.* in V. & ibi Not. Pro συνωνύμων, monente id quoque *Scalig.* Schol. legisse videtur, εὐωνύμων. Neque aliter hunc lo-

cum ad *Callim.* H. Pall. vs. 528. citat *Spanh.* συν & ευ commutata quoque alibi. Veluti infra vs. 223. pro συγγνώμη Edit. *Ald.* habet εὐγνώμη. Tum ἔπη ἀμείβεσθαι ξένους. ut *Herodot.* L. II. c. 173. ταῦτα τοὺς φίλους ἀμείψατο, poſtquam præmiſerat, ἀμείβετο τοῖσιδε αὐτούς. χρεῖος quoque apud *Soph.* in Antig. vs 896. unde laudat *Thom. Mag.* add. mox vs. 210. ἀναιμάκτους φυγὰς quas dicat, docet vs. 6. ſeq.

Vs. 208. Μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Idem πρόλεσχος, quod πρόλαλος apud *Suid.* verbum προλεσχηνεύεσθαι *H. Steph.* prætermiſſum habet *Herodot.* L. VI. c. 4. ἐφολκὸς ἐν λόγῳ bene interpretatur Schol. ſed qui credo προτέρα non προτέρω ſcripſerat. Alio ſenſu ἐφολκὸς in verbis *Thuc.* L. IV. c. 108. ἐφολκὰ λέγειν, καὶ οὐ τὰ ὄντα. ubi itidem recte Schol. per ἐπαγωγὰ illuſtrat; junxitque hæc *Them.* Or. XV. p. 184. C. ut ἀγωγὸν καὶ ἐφολκὸν *Æl.* II. de Anim. c. 11. Conf. interpretes *Th. Mag.* p. 399. Subjicit *Æſchylus*, τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος, quod rectius *Stanl.* in Not. quam in verſione interpretatur, *in hac regione valde proni ſunt ad invidiam.* ut γένος abſolute de hominum genere, gente & populo. *Ariſtid.* T. I. p. 394.

γένη

γένη βαρβάρων ἄμικτα. & T. II. p. 346. τὸ γένος τῆς νήσου. Vid. Anim. ad S. C. Theb. vs. 1075. *Græv.* ad *Luc.* Macrob. c. 5. atque istum in sensum ἐπίφθονος active notabit, ut in Agam. vs. 138. οἴκῳ ἐπίφθονος Ἄρτεμις. Lexica nonnisi pro *invidioso* & *odioso* norunt; quomodo ipse *Æschylus* ibid. vs. 931. præsentique in loco accipi poterit, si ex prævio λόγῳ repetatur genitivus; fuerit ita, τὸ γὰρ γένος τοῦ τοιούτου λόγου κάρτα ἐνταῦθά ἐστιν ἐπίφθονον. Sed præfero prius, ut suppleatur sermo, τῷ γὰρ προλέσχῳ καὶ ἐφολκῷ ἐν λόγῳ τὸ τῆδε γένος κ. ἐπίφ. ἐστιν. Idemque dicent verba quod vs. 281. μακράν γε μὴ δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

Vs. 211. Θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας. Respexit hunc versum *Liban.* Ep. 79. nec latuit *Wolf.* Sequitur, ἐννέπεις πρὸς φρονοῦντας, quæ eadem constructio apud *Soph.* Trach. vs. 406. sed & ceteras admittit, quas λέγειν, ut ἐννέπειν τινὰ in Ajac. vs. 779. nec inobservatum reliquit *Triclin.* Tum φυλάξομεν μεμνημένοι, quæ junxit *Aristid.* T. III. p. 18. οὐχ οἷόν τε, dicens, φυλάττειν οὐδὲ μεμνῆσθαι. Vs. 214. Ζεὺς γεννήτωρ ἴδοι. ut vs. 80. θεοὶ οἱ γενέται τὸ δίκαιον ἰδόντες.

Vs. 215--216. Μὴ νῦν σχόλαζε —— θρόνους ἔχειν. Prioris versus sententia esse vi-

detur, *ne igitur cunčteris*, *sed celeriter exequere quæ paras*. Alterius, *ego vero tantum abeſt ſegniter ut agam*, *ut vellem optaremve jam prope adſidere tibi*, illo nempe in πάγῳ ἀγωνίων θεῶν vs. 197. πέλας cum tertio quoque caſu *Eurip.* Phœn. vs. 852. Perſonarum indicem vs. 215. & ſex ſequentibus mutat *Scalig.* Δα. ſubſtituens τῷ Πρ.

Vs. 217. Ὦ Ζεῦ κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. Leg. fortaſſe, μήπω' λωλότας *nondum perditos*, *qui nondum periimus*, *nondum actum de nobis cum ſit*, ſed ſcil. ſervari & ſalvi eſſe queamus, *miſerere laborum & ærumnarum.* Mox unde Sol veniat nomine Ζηνὸς ὄρνιθος, poſt Schol. vid. apud *Caſaub.* Anim. in *Ath.* L. IV. c. 25. Vs. 224. Schol. fuit in libro legit σύγγνοιτο, quomodo itidem habet *Ald. Turn.* & *Robort.*

Vs. 230. Κοινοβωμίαν σέβεσθε. Vid. huc *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 266. & *Arnaudtius* de Diis παρ. c. XI. Sequitur vs. 237. ὅδε μὴ 'ν ᾅδῃ θανὼν Φύγῃ ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε. Dederatne fortaſſe poëta μάταιος? quando αἰτίας foret caſus quartus. Ut apud *Ariſtid.* T. III. p. 74. οὐ φεύγομεν τὰς αἰτίας. aut ut quidam libri, οὐκ ἐκφεύγομεν. Interpretis error circa vs. 239. corrigitur ad *Luc.* Dial.

Dial. Mort. XXIII. princ. Sed & ipse *Stanl.* in Not. veram ejus mentem jam docuerat. Contra recte is interpretatus vs. 240. perperam tentat in Not. observante hoc quoque *Pauwio.* Vid. notata paulo ante ad vs. 215.

Vs. 241. Ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. Ejusdem generis loquendi formulæ sunt, ἐὰν ἥγε (ὠφέλεια) μὴ νικᾷ in *Plat.* IX. Legg. 655. E. ἐὰν τὰ βελτίω νικήσῃ τῆς διανοίας, ἀγαγόντα εἰς φιλοσοφίαν, verba nempe posui eum in ordinem redacta, quo debent intelligi Phædr. p. 348. G. ἴσως εὖ ἂν γένοιτο *Arist.* Pac. vs. 285. ἂν θεὸς εὖ διδῷ *Xen.* III. K. Π. p. 186. ἢν θεὸς ἀγαθὸν τέλος διδῷ p. 205. εἴη δὲ τὰ λῷστα infra vs. 981. add. Anim ad Agam. vs. 123.

Vs. 242. seq. Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον —— προσφωνοῦμεν. Scripseratne forsan? ποδαπόν σ' ὅμιλον —— i. e. σὲ τὸν ὅμιλον τόνδε στόλον ἀνέλληνα. Sequitur enim vs. 248. ἔτλητε. Vox πύκνωμα de vestitu, usitate. Vid. *Spanh.* ad *Arist.* Nub. vs. 53. προσφωνεῖν cum Accusativo quoque Choëph. vs. 1015. *Soph.* El. 1610. *Eurip.* Troad. 942. at cum tertio casu in Novi Testamenti libris; eadem scil. syntaxeos ratione, qua προσφθέγγεσθαι, προσειπεῖν atque alia, de quibus *Lect. Aristæn.* p. 85. seqq. & *Auctarii Aristæn.* p. 17.

p. 17. χλίειν, quod *Hesych.* exponit per θρύπτειν, occurrit quoque Choëph. vs. 135. Tum Ἀργολὶς ἐσθὴς, pro Ἀργολική. Vox ἀπρόξενος vs. 247. desideratur in *Steph.* Thes.

Vs. 249. Κλάδοι κατὰ νόμους ἀφικτόρων Κεῖνται παρ' ὑμῖν. Ita Editt. omnes, sola excepta *Robort.* in qua παρ' ἡμῖν. Receptæ scripturæ favet verborum ordo: at hyperbaton si admittatur, altera lectio hoc minus fuerit spernenda, quoniam Schol. eam videtur secutus, dum ἀφικτόρων expl. per Ἑλληνικῶν ἱκετῶν, quod per se ἀφικτόρων non notat. Constructio erit, κλ. γε μὲν δὴ κατὰ ν. (τῶν) παρ' ἡμῖν ἀφ. κεῖνται πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις. Interpres vertit ceu esset, παρ' ὑμῶν, & ita ad *Petit.* Legg. Attic. p. 106. citant viri docti, quos hoc de more adi. Præcessit, μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως, quod adverbium, ut frequens est τοῦ ἄτρεστος & ἄτρεπτος permutatio, videri posset, in locum alterius reponendum in *Æl.* de Anim. X. c. 48. p. 599. princ. ubi de Macedone Lycaonis filio, διῆρπε κλέος ὡς ὁμόσε τοῖς θηρίοις ἰόντος, καὶ ἀτρέπτως αἱροῦντος αὐτά. quanquam ea præcedunt, quæ non minus τῷ ἀτρέπτως faveant, & alibi difficulter interdum discernas, utrum ab ipso scriptore sit profectum. Mox συνοίσε-

ται

ται ϛόχῳ, pro εἰς five πρὸς τὸν ϛόχον i. e. ϛοχασμόν.

Vs. 256. Τηρὸν ἱερᾶ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν. Recte si hæc se habent, ῥάβδον regetur a verbali τηρὸς, quo de regimine Anim. ad Prom. vs. 903. ad *Thuc*. IV. c. 74. & supra. Dictum autem erit τηρὸς ῥάβδον solute pro ῥαβδοτηρὸς, qui alias ῥαβδοῦχος. τηρὸς a τηρέω, ut ποιὸς a ποιέω, βοσκὸς a βόσκω, & quod itidem heic habemus, ἀγὸς ab ἄγω.

Vs. 257. Πρὸς ταῦτ' ἀμείβυ &c. Rectius hunc versum legi ante Virginum responsum post vs. 253. judicat Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 447. Γηγενὴς παλαίχθων, qui *Hesiodo* αὐτόχθων. Vid. *Apollod.* L. II. c. 1. & III. c. 8. Pro πελασγᾶ vs. 259. *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. vs. 4. ut *Canter.* legit πελασγός. Tum καρπᾶται χθόνα, ut Prom. vs. 85. Vs. 262. *Scalig.* inducta litera λ in Ἄλγος, legit Ἄγος.

Vs. 266. seq. Συντέμνει δ' ὅρος θαλάσσης· τῶνδε τ' ἀπὶ τάδε κρατῶ. *Scaliger* emendat, τῶνδ' ἐπὶ τάδε. Utcunque scripserit poëta, ἐπὶ τάδε posuit, pro ἐπὶ τούτοις, qua de structura Anim. ad Perf. vs. 752. ubi simul de usu τᾶ πρὸς ταῦτα & πρὸς τάδε, quem minus attendit interpres *Arist.* Ecclef. vs. 846. & Pac.

 vs. 304.

vs. 304. At quidem Eccles. vs. 1132. Pac. 415. & 765. ubi Schol. Add. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. vs. 524. Quod vero hoc in loco συντέμνει ὄρ☉ θαλάσσης, id vs. 264. ὁρίζομαι χθόνα. *Virg.* I. Æn. vs. 287. *terminare imperium oceano.* *Plat.* Menex. 405. C. τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο μέχρι Σκυθῶν. *Aristid.* T. I. p. 314. Λιβύης κολωνοῖς ταῦτα ὁρίζεται. i. e. περατȣ̃ται ϗ τέλ☉ ἔχει. Schol inedito interprete. ἀφορίζειν inter alios *Plat.* Crit. 560. C.

Vs. 270. Ἐκ πέρας Ναυπακτίας. Explicat Schol πέρας per πέρατ☉, habuitque adeo pro ὀνόματι θηλυκῷ γενικῆς πτώσεως, uti Schol. *Thuc.* L. I. c. 100. vs. 16. ἀντιπέρας, & ex eo *Suid.* in ista voce. Ceterum quomodo ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ *Thuc.* l. d. ita *Xen.* I. K. A. sub princ. ἐν Χεῤῥονήσῳ τῆς καταντιπέρας Ἀβύδȣ. *Spanh.* error circa hujus loci ἐκ πέρας in Not. ad *Arist.* Plut. vs. 277. nemini latere poterit.

Vs. 274. seq. Ἀνῆκε γαῖα μήνη ϗ δάκη Δράκοντ☉' ὅμιλον. Leg. suspicor, σμήνη ϗ δάκη Δράκοντα θ' ὅμιλον. *tota examina pesti ferorum animalium.* Sic bis obtinebit figura ἓν διὰ δυοῖν. Superioris Fabulæ vs. 493. habuimus δίκη ϗ βλάβη. & parilis exempli complura passim.

Vs. 276. Τȣ́των ἄκη τομαῖα ϗ λυτήρια Πρά-

Πράξας χθονί. Idem τέτων ἄκη τομαῖα πρᾶξαι, quod τέτων φάρμακον τέμνειν in *Plat.* XI. Legg. 677. F. & Epist. VIII. p. 724. C. Idem VIII. Legg. 645. G. τί τεμὼν φάρμακον τέτοις ἑκάστοις τε̃ τοιέτε κινδύνε διαφυγὴν εὑρήσει. Conf. *Stanl.* in Agam. vs. 17. Locutionem πρᾶξαι τί τινὶ declarant Anim. ad Prom. vs. 49.

Vs. 280. Γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο, καὶ λέγοις πρόσω. Ut *Homerum* atque *Pindarum* ἐξεύχεσθαι sensu *declarandi* adhibuisse Notæ docent ad *Hesychium*, qui & εὔχεσθαι inter alia expl. per λέγειν, sic quoque *Noster*. Verba καὶ λέγοις πρόσω respiciunt vs 257. πρὸς ταῦτ' ἀμείβε. Ubi cum Regis sermonem plura interrogaturi interpellarint Virgines, is nunc hic continuatur. Addit Rex, μακράν γε μὴν δὴ ῥῆσιν ἐ στέργει πόλις. Ut nempe Lacones, sic Argivi breviloquentiam colebant. *Pind* Isthm. VI. vs. 87. τῶν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεταί πε κ' ἐν βραχίστοις. ubi Schol. De V. ῥῆσις vid. quæ *Hemsterh.* ad *Luc.* Nigr. c. 11. Respicitur in his ad ea, quæ vs. 57. seq. Chorus dixerat, γνώσεται δὲ λόγες τις ἐν μάκει, illos nempe, quos inde à vs. 41. narravit.

Vs. 284. seq. Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ. Ἄπιστα μυθεῖσθε, ὦ ξέναι &c. Respondent hæc, quæ Chorus vs. 53. seqq.

ſeqq. τάτε νῦν ἐπιδείξω πιστά —— ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Et τά τ' ἀνόμοια peculiariter referri videtur velle ad diſparilem & diverſum a Græcarum mulierum habitum vs. 244. ſeq. & 285--297. Senſus verborum prioris verſus, quem habemus præ manibus, eſt, tanquam ſcriptum legeremus, ποιήσω ταῦτα, ἃ λέγω ἀληθῆ προσφῦναι τῷ λόγῳ. *Efficiam cuncta hæc, quæ dixero, vera eſſe adpareat.* *Ariſt.* Nub. vs. 371. Νὴ τὸν Ἀπόλλω τουτό (ſic pro τούτῳ leg. cum *Rich. Daweſ.* Miſc. Crit. p. 226.) γε τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας. quo compoſito augmentum accedere poterit *H. Steph.* Theſ.

Vs. 290. Κύπριος χαρακτήρ. Quum notiſſima hujus nominis inſula huc non conveniat, intelligam de Cypro Libyæ, cujus apud *Steph. Byzant.* mentio. πέπληκται valet, εἴωθε πλήττεσθαι. Subſequitur Ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν Εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Adſcripſit his *Scaliger*, ἱπποβάμονας, ſi retines ἱπποβάμοσι, lege ἀστραβιζούσας, ſi retines ἀστραβιζούσαις, lege ἱπποβάμονας. Quid ſi, ſublato commate, quod ſeparat χθόνα ab ἀστραβιζούσαις, legamus ἀστυγειτονουμένους, conſtructio ut ſit, ἀκούω τε (τοὺς) Ἰνδοὺς νομάδας ἀστυγειτονουμένους εἶναι (τοῖς) ἱπποβάμοσιν (ἐπὶ)

κα-

χαμήλοις ἀστραβίζουσαις χθόνα παρ' Αἰθίοψιν. & sensus sub his verborum involucris, *est & commercium, ut audio, Indis Nomadibus & Æthiopibus; ut adeo ex utriusque gentis conjugio vos prognatas quispiam suspicari posset.* Vs. 295. *Scalig.* ut *Stanl.* corrigit, κρεοβότυς. ipse tentabam, κρεοβόρυς. Neutrum vocabulum, ut nec ἀστυγειτονεῖσθαι novit *H. Steph.* Posterius norunt Grammatici, qui *Cerberi* nomen inde derivant, ut *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. vs. 395. De natura adjectivorum in ας vidimus *Diluc. Thuc.* p. 659. & ad *Cattier.* p. 48.

Vs. 303. Καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων, *Robort.* habet παλλακισμάτων, quod præferam, deleto articulo, quem & ignorat *Ald.* De sacerdotibus κληδούχοις vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. Cer. p. 694. præcessit, φάτις κρατεῖ, ut λόγος κρατεῖ in Pers. vs. 740. Vs. 297. fortasse nexus gratia leg. διδαχθεὶς δ' ἂν ——

Vs. 306. Πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ. Vel est antiptosis, pro ἐπ' εὔκραιρον βοῦν, ut vs. 95. πίπτειν ἐπὶ νώτῳ. *Arist.* Lys. vs. 50. ἐπ' ἀλλήλοις αἴρεσθαι δόρυ, quæque plura dedimus alibi. Vid. & *Eustath.* ad Iliad. B. p. 135. fine. vel est tmesis, pro ἐπιπελάζει. In Prom. vs. 896. legimus πλαθῆναι γαμέτῃ. naves εὐκραίρας habet

 bet

bet *Oppian.* II. Hal. vs. 517. ubi Schol. destituitur hac quoque voce *Steph.* ut sequenti βύθορ@, cui substituit *Scaliger* βυδόρῳ. Obtinente scriptura vulgata, repetenda origo erit à θορέω, θορὸς, βυθορὸς accentu in ultima. Vid. de his verbalibus supra ad vs. 256. nec opinor a poëtæ mente fuerit alienum, quod & visum interpreti ostendit versio. Tum τρέποντα ταύρῳ δέμας, pro εἰς ταῦρον βύθορον. & ex πελάζει supplendum πελάσαι αὐτῇ. *Ald.* dedit πρέποντας, *Turn.* πρέποντα, quod haud spernendum, pro ὅμοιον & εἰκασθέντα, *assumta tauri speciosi forma.* Ἐκτρέπειν τὶ εἴς τι est *Æl.* de Anim. XII. c. 7. ἡ τῶν Αἰγυπτίων σοφία εἰς φύσιν ἐκτρεπόντων τὰ —— c. 28. ἡ ἀηδὼν τὴν χρόαν ἐκτρέπει εἰς εἶδ@ ἕτερον. L. XIV. c. 28. ἐκτρέπειν τῷ τὴν μορφὴν εἰς τὸν, quod ibid. statim ἀμεῖψαι τῷ τὸ σῶμα εἰς τὸν —— idque ipsum verbum ei frequens, ut XV. c. 29. IV. c. 42. L. IV. c. 46. πᾶν ὅ, τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐκτρέψαι ϗ χρῶσαι. nec tentandum erat Cel. *Oudend.* Not. ad *Th. Mag.* p. 317. quin eadem restituenda phrasis L. XI. c. 10. extr. ubi de Apide, οἷα δὲ μυθολογίαν ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου ἐκτρέπουσιν Αἰγύπτιοι τῇδε τῇ περὶ ζώων ἀληθείᾳ ϗ ἰδιότητι, οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψαντες, οὔ μοι δοκεῖ φίλα εἶναι. Leg. οἷα δ' ἐς μυ-

μυθολογίαν —— & ut rite intelligantur per ὑπέρβατα divulſa ac confuſa, ita ordinanda, οὐ δοκεῖ δέ μοι φ. εἶναι (i. e. οὐ φίλα δέ ἐστι) τῇδε τῇ ἀλ. καὶ ἰδ. περὶ ζώων, οἷα (οἱ) Αἰγ. οἱ τὰ περὶ τῶν ζ. γράψ. ἐκτρ. ἐς μυθ. ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου. Verba τῇδε τῇ ἀλ. καὶ ἰδ. idem dicunt, quod in princ. capitis, ἡ συγγραφὴ καὶ ἡ φύσις, quibus ipſe auctor ſuum intelligit opus. ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων εἰς μύθους ἐμπεσεῖν ſcribit c. 11. Vs. 305. *Scaliger* ut *Canter.* reponit βοῦν τὴν —— In Schol. leg. forſan, τὴν διὰ τὴν Ἥραν ὑπὸ Διὸς γενομένην μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τί τῇ θεᾷ προσῆψας;

Vs. 308. Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διός; Scripſeratne Poëta? Τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἡ 'χυρὰ Διὸς; nam & ſupra vs. 172. quo hæc referuntur, Junonem vocat γαμετὰν οὐρανόνικον. Subſequitur οἰοβουκόλον λέγεις; cujus eadem compoſitionis ratio, quæ τοῦ οἰοπόλος, οἰοβότης &c. apud *Steph.* hæc vox non extat. Statim ſic ſupplebis, τὸν Ἄργον λέγω, τὸν τῆς γῆς παῖδα, ὃν ὁ Ἑρμῆς κατέκτανεν. Argum *Noſter* terræ facit filium, ut *Acuſilaus* apud *Apollod.* L. II. c. 1. Sect. 3. ubi *Galeus.* Vs. 315. *Canterus* ut *Scaliger* corrigit, ἐκ γῆς. & uterque iterum vs. 318. φιτεύει Vs. 316. συγκόλλως λέγειν, ut ἔχειν συγκόλλως Choëph. vs. 540.

Vs. 319.

Vs. 319. Τί οὖν ὁ Διὸς πόρτις εὔχεται βοός; Fefellit tam heic, quam vs. 19. quo hæc spectant, interpretem vera notio τοῦ εὔχεσθαι, quæ hujus est loci. Reddi debebat, *quomodo igitur vocatur Jovialis vitulus?* aut *quodnam Joviali vitulo nomen est?* In τί suppleri poterit ὄνομα. Vid. ad *Thuc.* L. VI c. 36. Personarum indicem ad *Arnaudtii* mentem mutandum puto. Vs. 321. adscripsit *Scaliger*, Hic versus alio pertinet. *Sophiani* conjectura admissa, quam repræsentat *Robort.* οὐ Λιβύη, insertoque τε ex *Pauwii* correctione, versum habebimus integrum.

Vs. 325. Δαναὸς δ' ἀδελφός. Transponendam particulam δ', ut *Stanl.* monuit *Scal.* idemque vs. seq. pro γε Δαναοῦ reponit, γ' ἀδελφοῦ. V. 335. adscripsit τῷ εὐγενὲς, γρ. ἐγγενές. & sic in *Robort.* recepitque *Canter.* & insecutæ Editt. In sola quoque *Robort.* vs. 334. recte ηὔχει.

Vs. 337. Τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν; Scripseratne fortasse? τί φῄς μ' ἱκνεῖσθαι — *dic quid me obsecras per hosce deos.* pro πρὸς τῶνδε ἀγ. θ. vel τί φὴς σ' ἱκνεῖσθαι, *quid te dicis obsecrare?* sed prius præstiterit.

Vs. 341. Τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημέ-

μένους. Eundem circa tonum errorem omnes ſervarunt Editt. ſola excepta *Turneb.* quæ recte dedit ὤνοιτο, & notaverat quoque *Scal.* Τὸ φίλως faciem cum obvertat prævio κατ' ἔχθραν, accipi debet, ceu ſcriptum eſſet, κατὰ φιλίαν. Vs. 344. Αἰτοῦσι μὴ 'κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. Quum interroget Rex, πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; non video ſatis, qui reſponſum hoc procedat: hinc ſuſpicor, pro αἰτοῦσι leg. εἰ τοῖσι μὴ 'κδῷς. Vs. 346. metrum, ni fallor, vitiat ἄρασθαι πόλεμον, quod præter *Turneb.* cunctas iterum occupavit Editt. iſta recte habet αἵρεσθαι. Bonum quoque foret αἱρεῖσθαι, ut vs. 957. Verbum ὑποστατεῖν, quod mox ſe offert, una cum ὑποστῆσαι apud *Soph.* Electr. vs. 190. & *Herodot.* VII. c. 17. deficit in *Steph.* Theſ. poſterius novit etiam *Suid.* Vs. 349. cum *Robortello* ſi legatur, αἰδοῦ, σὺ πρύμνα πόλεως, ὧδ' ἐστεμμένην, cui conjecturæ favent notata apud *Stanl.* e ſequenti V. ἕδρας vel adſciſci deberet accuſativus ἕδραν, vel με.

Vs. 354--357. Ἴδε μέγαν ἱκέτην —— μέμυκε. *Scaliger* adſcripſit, μὲ σὰν vel μὲ τὰν ut *Henricus*, μὲ σὰν quoque adoptavit in Not. *Stanl.* ἱκέτιν ſola *Robort. Ald Turn.* & inſecutæ ἱκέτην. Paſſive *Noſter* po-

posuit λευκόστικτος. active, *Eurip.* Iph. Aul. vs. 222. ubi λευκοστίκτῳ τριχὶ πῶλους βαλιοὺς dicit, i. e. βαλιοὺς τριχὶ στίζουσῃ αὐτοὺς λευκῇ. Ut pateat, reprehendi a Viris doctissimis poëtam non meruisse, quod in Phœn. vs. 1122. scripserit, στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, quum id ipsum dicant verba, quod requirunt, ὄμμασι nempe δεδορκότα τοῖς στίζουσιν αὐτὸν, atque adeo οἷς στικτός ἐστι. Sic μεμπτὸς pro μεμφομένη apud *Soph.* Trach. vs. 453. Add. quæ noto ad *Thuc.* L. VI. c. 13. Loco ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ Cl. *Valcken.* modo indicatæ *Eurip.* fabulæ vs. 215. leg. conjicit, ἠλιβάτοις ἵν' ἀλκᾷ. Ego tentabam, ἠλιβάτοισιν, ἃ 'λκᾷ *quæ auxilio freta.* ἀμπέτραις, pro ἀν πέτραις ex pronunciandi more.

Vs. 362. Μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομυθήτων. Leg. ex *Ald.* & *Robort.* κἀπρομηθήτων. Mox eædem Editt. non γέρων ὢν habent, sed γεραφρονῶν, ceu voluissent, γεραιὰ φρονῶν. Tum μάθε αἰδόμενος, aut ut utraque illa Editio una cum *Turneb.* αἰδούμενος, pro μάθε αἰδεῖσθαι. Vs. 369. *Scal.* adlevit, ὅπερ ἀπ' ἀνδρὸς, moniturus scil. in structura jungenda. Vs. 373. eodem cum *Scalig.* leg. τῶνδε, pro τοῖσδε. Constructio est, ἐγὼ δ' οὐ κοινώσας πάρος περὶ τῶνδε πᾶσι (τῶν) ἀστῶν κραίνοιμι ἂν ὑπόσχεσιν. *nil ego vobis pollicear prius, quam de his omni-*

omnibus cum meis civibus communicavero. Vid. omnino vs. 403. ſeqq. alterum δὲ, vacat, ut ſæpe.

Vs. 376. Ἄκριτος i. e. ὁ κρίσιμος, ſive ὁ δικάσιμος, & κρίσει καὶ δίκῃ οὐχ ὑπεύθυνος. Infra vs. 402. εὔκριτος eſt εὐκρίσιμος. Ad. vs. 386. vid. quæ *Spanh.* in *Callim.* H. Jov. vs. 81. ſeq. & Dian. vs. 39.

Vs. 398. Ὑπάστρον μῆχαρ ὁρίζομαι φυγᾶ. Nil heic mutandum recte ſtatuit *Pauwius.* Notiſſima autem cum ſint proverbia, ἄστροις σημαίνεσθαι, σημειοῦσθαι, & τεκμαίρεσθαι, quibus inter plures uſus *Æl.* de Anim. L. VII. c. 48. mireris id L. II. c. 7. interpretes varie tentaſſe. Vid. *Diogen.* Cent. II. No. 66. *Erasm.* Proverb. *Stellis ſignare*, heic Schol. & *Stanl.* nec non Schol. *Soph.* ad Œd. Tyr. vs. 815. ubi ἄστροις ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον.

Vs. 405. Εἴπου τι μὴ τοῖον τύχῃ. pro μὴ ἀγαθόν. ſenſu ſcil. ita ſuadente accipi. *Heſychius* Τοῖον, οὕτως ἀγαθόν. Add. Schol. *Homer.* mſc. apud *Spanh.* ad *Callim.* H. Dian. vs. 146. eundem præſtat uſum ἄλλο, in loquendi formula, εἴ τι ἄλλο συμβαίη, de qua *Diluc. Thuc.* p. 713.

Vs. 414. Δεδορκὸς ὄμμα, μηδ᾽ ἄγαν οἰνωμένον *Oculus, cujus acies non nimio vini hauſtu debilitata*, quique adeo non de-

 ci-

cipit ac fallit. Sic πλεύνως οἰνωμένοι Persæ apud *Herodot.* V. c. 18. *vino nimium temulenti.* De substituendo ὑπνωμένον nemo credo cogitabit, ut in Eum. vs. 731. pro οἴνῳ conjicitur leg. ὕπνῳ. Subjicit poëta continuo, ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς. cui similis sermonis color vs. 205. φθογγὴ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ, Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων ἴτω. Neque tamen existimari debet, aut hoc ex loco ibi δ', aut ex illo heic θ' corrigendum; diversa enim, quod linguæ gnarus viderit, est ratio. Vs. 421. οὐδ' ἐν ᾅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. quod Eum. vs. 340. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.

Vs. 435--440. Μή τι τλαίης —— πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Structura est, μή τι τλαίης εἰσιδεῖν τὰν ἱκέτιν βίᾳ δίκας ἀγομέναν ἱππηδὸν ἀπὸ βρετέων, ἐπιλαβάς τε ἀμπύκων πέπλων ἐμῶν πολυμίτων. Vs. 430. ῥυσιασθῆναι est ἑλκυσθῆναι. Vid. *Hesych.* V. ῥυστάζοντες, & *Stanl.* ad vs. 618. Interpretis errorem circa V. πρόξενος vs. 425. correxit *Spanh.* ad *Arist.* Ran. vs. 460.

Vs. 441--443. Ἴσθι γὰρ —— ὁμοίαν θέμιν. Ordo est, ἴσθι γὰρ (ὅτι) ὁπότερα ἂν κτίσῃς τάδε, μένει παισὶ καὶ δόμοις ἀντιτίνειν ὁμοίαν θέμιν. In quibus manifesta se produnt imitationis vestigia *Horat.* L. I. Od.

Od. XXXVIII. vs. 30. ſeq. *negligis immeritis nociturum Poſtmodo te natis fraudem committere forſan, debita jura vicesque ſuperbæ te maneant ipſum.* Pro ἀντιτίνειν *Ald.* dedit δρειχτίνειν. *Robort.* δρειχτείνειν, ceu voluiſſent, ἄρ' ἐκτίνειν, vel ἀρὰ 'κτίνειν *noxa manet pendere* —— Ellipſis voculæ ὅτι eadem, quæ Perſ. vs. 786. *Thuc.* L. V. c. 61. vs. 10. ad cujus L. VIII. c. 9. plura. Add. *Diluc. Thuc* p. 462. Fragm. apud Schol. ad vs. 444. eſt Oraculi de Aureliani cædibus. Vid. *Suid.* V. Αἶκε πάθοι.

Vs. 449. ſeq. Πᾶσ' ἐστ' ἀνάγκη· ϗ γεγόμφωται σκάφος Στρεβλαῖσι ναυτιχοῖσιν ὡς προσηγμένον. *Scaliger* vocabulo poſtremo adpoſuit προσηρμένον. Non video cauſam, cur receptæ ſcripturæ controverſia moveatur, quæ ut Lat. *adducere*, dicit *adductum*, *adſtrictum* & *adactum cuneis nauticis.* Vid. *Stanl.* Locutionum πᾶσα ἀνάγκη & πολλὴ ἀνάγκη, priorem vix, ni fallit memoria, inverſo ordine inveneris adhibitam; ut nempe dicant Græci, ἀνάγκη πᾶσα: atquidem in Dialogis ἀνάγκη πολλή. *Ariſt.* Pac. vs. 372. ἅπασ' ἀνάγκη Add. *Baſil.* T. I. p. 4. B. *Ariſtid.* T. I. p. 340. *Plato* Phæd 379. E. Tim. 526. F. 536. B. & πολλῆς ταῦτα τῆς ἀνάγκης iterum *Ariſtid.* T. III. p. 291.

X 3 Conf.

Conf. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 560. Qui ordo in istiusmodi loquendi formulis usitatus nisi attendatur, fieri aliter nequibit; quin ad intempestivas correctiones via pateat, & quo ab errore Viros etiam doctissimos sibi non satis cavisse vidimus alibi. Hinc verear, ne vehementer erraret, qui in *Xen.* IV. K. Π. p. 265. ὅτι ἀνάγκη πᾶσι τοῖς στρατευομένοις ἐστὶν εἶναί τινα, ὅτῳ καὶ σκηνῆς μελήσει, scriptum fuisse suspicari vellet, πᾶσα. idemque tentaret in *Æl.* Hist. Anim IV. c. 36. τοῦδε τὸ μέλος διασαπῆναι ἀνάγκη πᾶν. Eadem ratio est τοῦ καλὸς κἀγαθὸς, non ἀγαθὸς καὶ καλὸς, quod bene monet *Hellad.* Chrest. §. 3. nisi accedente articulo, quando promiscue, nunc ἀγαθὸς, nunc κακὸς præmitti solet, ut in *Plat.* Conv. 327. F. οἱ τἀγαθὰ καὶ καλὰ κεκτημένοι. ibid. δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν, & mox rursus τῶν καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος.

452--454. Καὶ χρήμασιν ἐκ δόμων πορθουμένων ——— κτησίου Διὸς χάριν. Conjicit *Scaliger* leg. γεμίζων γόμος. *Stanl.* χρημάτων, pro χρήμασι. Num Schol itidem sic leg. putarit, an χρήμασι pro χρημάτων scriptum statuerit, latet. Admissa *Ald.* & *Robort.* Edit. scriptura γόμου, atque *Stanl.* emendatione ἐμπλῆσαι, structura foret, καὶ δόμων μὲ ἐκπορθουμένων (σὺν τοῖς) χρήμα-

μασι, γένοιτ' ἂν ἄλλα (χρήματα,) καὶ μείζω γε (τῆς) ἄτης Δ. κτ. χάριν, (ὥστε) μέγα ἐμπλῆσαι (τοὺς δόμους) γόου. In Perſ. vs. 717. πράγματα ſcripſit διαπεπόρθηται.

Vs. 455--457. Καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ χαίρια —— Ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια. Poſtremus verſus ſententiam cum contineat ex præmiſſis deductam, quod nec latuit *Pauwium*, per punctum ſeparavi debet a verbis reliquis, quæ intelligo ceu ſcriptum eſſet, καὶ γλ. τοξ. τὰ μὴ χαίρια θέλξαιεν ἂν μῦθον μύθῳ. De ſyntaxi γλῶσσα τοξεύσασα γένοιτο μῦθος μύθου θελκτήριος vid. quæ notat Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 101. ſeqq. τοξεύειν de lingua, ut βέλος in *Ach. Tat.* L. II. p. 129. λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται. *Jerem.* c. IX. com. 8. βολὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν. Junge quæ *Spanh.* ad *Ariſt.* Plut. vs. 34.

Vs. 461. Νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι i. e. ἐγὼ οἴχομαι πρόσω & ἀπὸ τοῦ νείκους τοῦδε, adeoque ut Schol. expl. ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους τοῦδε. Conf. de eodem præpoſitionis uſu ad *Cattier.* p. 84. & Anim. ad Choëph. vs. 600. Præcedit proxime, δεῖ πεσεῖν χρηστήρια, quod vertens interpres duas notiones vocis χρηστήριον expreſſit, de quibus, uti & tertia Anim. ad Agam. vs. 972. & Cl. *L. Bos* Anim. ad *Suid.* p. 199.

p. 199. πεσεῖν χρηστήριον τοῖς est *Eurip* Jon. vs. 419. ἐκπεσεῖν *Æl.* V. H. III. c. 45. ut Lat. *fors excidit*. Vid. Viros doctos ad *Liv.* L. XXI. c. 43.

Vs. 464. Πολλῶν ἄκυσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. *Turn. b.* δ' ἄκυσον. *Ald.* τ' ἄκυσον. Supra vs. 202. αἰδοῖα ἔπη. Schol. ad vs. 462. non est verborum, quæ præfiguntur, sed sequentis versus, γένοιτο δ' εὖ τῶνδε γνώμην ἐμήν. Illa vs. 466. ζώνας —— πέπλων descripsit atque in Lexicon suum, ut jam observarunt viri docti, transtulit *Hesych.* V. Ζώνας. Pro στρόβους *Spanh.* ad *Callim.* p. 135. ut *Scaliger*, maluit στρόφους. posterior quoque V. D. vs. 467. πέλει substituit τῷ πέλοι. Vs. 469. γηρυθεῖσ' ἔσῃ. ut κεκρατηκὼς ἔσται *Aristid.* T. II. p. 170. εἰδότες ἔσονται p. 172. σεσωκότες ἔσονται p. 107.

Vs. 470. Εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ. *Nisi quid, cui fidat, subjeceris huic cœtui*, i. e. nobis. ὑποστήσει pro ὑποστήσῃ *subjeceris*, & veluti fulcrum *suppofueris*. *Dion. Halic.* L. VII. p. 448. fin. τὸν ἐκ τῆς δίκης ὑφιστάντες αὐτοῖς φόβον. Et significatione propria, quam e *Pind.* Ol. VI. princ. docent quoque Lexica, *Herodot.* V. c 16. ὑπεστεῶτες τοῖσι ἰκρίοισι σταυροί. Subdit *Æschylus*, τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων. per συζώματα totum intelligens

στρό-

στρόφων & ζωνῶν apparatum. Verbum habet *Arist.* Thes. Vs. 262. & 263. quod una cum nomine in Thes. L. Gr. transferre neglexit *H. Steph.* περαίνειν adhibuit, ut *Thuc.* L. VI. c. 86. οὐδὲν ἔτι περανεῖ παραγενόμενον ὑμῖν, i. e. *proderit*, *usui erit*, *proficiet*. Vs. 472. νέοις πίναξι &c. *Scalig.* adposuit *Horatii* illud, *votiva tabula*. De more imagines deorum ornandi *Spanh* ad *Callim.* H. Pall. p. 528.

Vs. 473. Αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλὰ πῶς φράσον. Leg. atque distinguendum, Αἰν. τοὔπος, ἀλλ' ἁπλῶς φράσον. ostendi ad *Cattier.* p. 99. *Noster* Prom. vs. 611. λέξω τορῶς σοι, οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ. *Alexis* apud *Athen.* L. X. p. 449. E. παίζειν σὺ χαίρεις μ' αἰνίγμασι· καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν. *Anaxilas* ibid. L. XIII. p. 558. D. αἱ πόρναι λαλοῦσιν ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' αἰνίγμασιν. *Chrys.* T. IV. Op. p. 20. C. οὐκ ἔστιν αἴνιγμα ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ λίαν σαφὴς καὶ ἁπλοῦς. Frequens est ἁπλῶς εἰπεῖν. *Aristid.* T. I. p. 37. T. II. p. 175. T. III. p. 69. nec non ὡς ἁπλῷ λόγῳ, & ἁπλοῦς ὁ μῦθος, ut in Choëph. vs. 552. *Eurip.* Hel. vs. 985. ad cujus Phœn. p. 172. vid. doctissimus *Valcken.* Jungit ἁπλοῦν & ἀληθὲς *Plat.* II. de Rep. 431. G. ubi ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ ὁ Θεός. Pro eo φανερῶς *Ach. Tat.* L. VIII. p. 503.

φανερῶς καὶ οὐκέτι δι' αἰνιγμάτων. & ἐξ αἰνιγμάτων ξυνῆκα τοῦπος *Noster* in Choëph. vs. 887. ἁπλῶς ἔφη μηδὲν ποικίλλουσα *Aristæn.* L. II. Ep. 7. præeunte *Plat.* IV. Legg. 656. B: σαφῶς ἂν διορισαίμην μηδὲν ποικίλλων. *Pauſ.* Arc. p. 613. opponit δι' αἰνιγμάτων καὶ οὐκέτι ἐκ τοῦ εὐθέος λέγειν. Ut ἁπλῶς καὶ συνετῶς *Chryſ.* Hom. XII. in Euang. *Joan.* princ. ποιεῖν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα συνετῶς. In Schol. ad vs. 474. pro ἐξήρτημαι leg. ἐξηρτῆσθαι.

Vs. 480. Οὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν. Uſitatas huic ſcriptori locutiones, κῦμα, κλύδων, θάλασσα & πέλαγος κακῶν, jam notavit *Potter.* ad *Lycophr.* vs 228. his ſimiliter πέλαγος ἀτηρᾶς δύης ſcripſit in Prom. vs. 745. & καλοῦ πέλαγος *Plat.* Conv. p. 331. A. Heic loci habemus λιμένα κακῶν, quod primo intuitu videri poſſet inſolens, quia rerum cupitarum potius ſint λιμένες. Veluti σωτηρίας & ὑγιείας λιμὴν apud *Ariſtid.* T. I. p. 31. Sed & κακῶν λιμένα τὸν θάνατον *Longinum* ſcripſiſſe vidimus ad Perſ. vs. 250. In quibus λιμὴν eſt καταφυγὴ, quod proin ejus loco adhibuit *Herodot.* L. VII. c. 46. ubi θάνατος καταφυγὴ τῷ ἀνθρώπῳ αἱρετωτάτη. Atque ita ὕπνον καμάτων λιμένα dixit *Critias* in *Athen.* X. p. 433. A. quem ibid. *Alexis* παυστῆρα πόνων. Sed & eodem modo

do usurpantur φάρμακον, πόμα, ἀρωγὴ, ἄλκαρ, ἐπικούρημα, ut Lat. *remedium, auxilium morbi, cæcitatis, aëris* &c. Vid. Cl. *Burm.* ad *Suet.* Vesp. p. 237. *Plat.* Phædr. 356. D. μνήμης καὶ σοφίας φάρμακον. I. Legg 574. E. φόβου φάρμακον. p. 575. A. ἀφοβίας πόμα. Menex. 404. D. ἔλαιον πόνων ἀρωγή. *Musonius* in *Jo. Stob.* Tit. I. p. 18. αἱ οἰκίαι ἡλίου καὶ ἀνέμων ἐπικούρημα. *Philostr.* L. VI. Vit. Apoll. p. 260. ῥώμη θανάτου, *robur adversus mortem.* & *Heliodorus* apud *Stob.* Tit. 98. p. 538. ὕδωρ ὄσσων ἄλκαρ. Add. quæ *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 291. De V. ἄβυσσος, *Jo. Alberti* ad *Hesych.* In εἰσβέβηκε supplendum ἐμέ. *Soph.* Trach. vs. 302. οἶκτος δεινός μ' εἰσέβη. Frequentior in talibus usus est τοῦ εἰσελήλυθεν aut εἰσῆλθε. De periphrasi per vocabulum τέλος alteriusque nominis Genit. ut mox vs. 484. ἥξω διὰ μάχης τέλους, adi Anim. ad S. C. Theb. vs. 912.

Vs. 493. Μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος ἐμοῦ. Interpretem si audiamus, respexerint hæc verba Regis vs. 405. seq. μήποτ' εἴπῃ λεὼς ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. atque λόγος ἐμοῦ scriptum foret, pro περὶ ἐμοῦ. aut ut *Herodot.* IV. c. 142. ταῦτα Σκύθῃσι ἐς Ἴωνας ἀπέρριπται. Ego referam ad monita Regis vs. 489. seqq. atque ἀποῤῥίψαι *aspernandi, negligendi*ve sensu

accipiam, *neve* obſervare *negligas ſermonem meum.* Commutatum verbum ἀποῤῥίπτειν cum ἀναῤῥίπτειν ſuſpicor in *Æl.* de Anim. L. XIII. c. 6. ac pro eo quod editur, εἶτα οἱ μὲ τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης τὸν κίνδυνον μνήμην ἀνεῤῥίπτουν, corrigendum, εἶτα οἱ μ. τ. ζ. τοσ. τοῦ κινδύνου μνήμην ἀπεῤῥίπτουν. Genitivi τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης ab ellipſi pendent V. ἕνεκα. Similiter ἀποῤῥίπτειν locum τοῦ ἀναῤῥίπτειν pleriſque in Codd. occupavit apud *Thuc.* L. IV. c. 85. vs. 72. Vs. 490. interpres vertere neglexit αἶψα. Fragm. quod citat Schol. ad vs. 498. eſt *Soph.* in Ajac. vs. 158.

Vs. 495 Καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκτος εἰσιδὼν τόδε, Ὕβριν μὲ ἐχθήρειεν &c. Qui ad emendandum, quam quod ſcriptum legunt explicandum ſunt exercitatiores, forſan leg. conjicient, τιν' οἶκτος εἰσιὼν τόδε. & licet genitivus τοῦδε requireretur, tamen nec quarto caſui locum denegandum dicent, ut qui commode pendeat ab ellipſi conſueta. exemplis quoque tam in Lexicis quam à Viris doctis, veluti *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p 464 productis, jungent *Plat.* Phæd. 375 E. ἔλεος παρόντα με εἰσῄει. *Ariſtid.* T. III. p. 378. τίς αὐτοὺς μετάνοια τῶν ἡμαρτημένων εἰσῆλθεν. hisve ſimilia. Nominativos οἶκτος εἰσιὼν ſubſiſtere addent, ut vs. 455.

γλῶσ-

γλῶσσα τοξεύσασα, atque in ἐχθήρειν supplebunt αὐτός. Sed merito *Pauwius* haud spernendam duxit *Turneb.* lectionem εἰκὸς —— τάδε. Fuerit enim, κατ' sive ὡς τὸ εἰκὸς, *ut verisimile est*, faventque sequentia, τοῖς ἥσσοσιν πᾶς τις εὐνοίας φέρει. cui gemina germana Belgica loquendi ratio, *iemand genegentheid toedragen* ἐχθαίρειν ὕβριν, quod vs. 84. στυγεῖν ὕβριν, ubi si quæ plura præcedunt, cum aliquot hujus loci versibus conferre voles, mutuo ad sese referri deteges.

Vs. 500. Εὖ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν *Scaliger*, ut *Canter.* πρόξενον emendabat; ille præterea, εὔ ῥύοντα. Ego conjeceram εὖ ῥέζοντα *beneficum*. Personæ indicem mutans *Scaliger* vs. 499. præfixit Δα. λαβεῖν heic *nancisci*, *invenire*, alias *prehendere*, *assumere*, παραλαβεῖν. *Luc.* Scyth. c. 6. μὲ λαβὼν ἄγε παρ' αὐτόν. L. I. Ver. Hist. c. 33. λαβὼν ἡμᾶς ἦγεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. add. si lubet, *Heliod* L. VII. p. 346. *Xen. Eph.* L II. p. 23 ult. L. III. p. 43. vs. 20. & παραλαβεῖν L. V, 81: 20. Ἄγειν, obtinente lectione recepta, subaudiendum reliquit *Eurip.* in Phœn. vs. 777. ubi Eteocles Creonti, ἐγώ, ait, παῖδα σὸν Μενοικέα λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν Ipse Tiresias vs. 860. de se, κόπῳ παρειμαι, γῆς Ἐρεχθειδῶν ἄπο Δεῦρο ἐκκομι-

μιϑεῖς. vs. 856. πάρεσμεν, τί μ' ἐκάλεις (ita recte emendat Cl. *Valcken.*) σπυδῇ. Κρέον, & vs. 912. πῦ 'ςιν Μενοικεὺς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; De V. φράςωρ vs. seq. vid. *Spanh.* ad *Arist.* Ran. vs. 421.

Vs. 505. Μορφῆς δ' ὑχ ὁμόςολ☉ φύσις. i. e. ὁμοία, uti ipse suo mox more declarat per ὅμοιον γέν☉. *Hesych.* Ὁμόςολοι, συμπράττοντες, & ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ κοινωνῦντες. quo sensu inter alios *Apoll. Rhod.* L. III. vs 558. *Opp.* II. Cyneg. vs. 218. & V. Hal. 67. Add. *Suid.* μορφῆς φύσις per periphrasin dictum, pro μορφή. ut προσώπυ φύσις in *Plat.* Tim. 545. E. Restituere hac occasione post aliorum conatus tentemus locum *Æl.* de Anim. L. VI. c. 39. scribarum incuria pessime habitum, editur nempe, ϰ ταῦτα μέν τοι σωμένης· οἱ δὲ ἄνϑρωποι πάντων μ̃ ἐπιϑυμῦντες, μηδενὸς δὲ φειδόμενοι. Scripserat, ni fallor, ϰ ταῦτα μ̃ τῆς, aut μέντοι τῆς, φύσεως φειδομένης· οἱ δὲ ——

Vs. 507. Φύλαξαι μὴ ϑράσ☉ τέκῃ φόβον. Schol. ϑάρσ☉ legisse videtur, convenienter usui; quod receptum, postulat metrum, & adscripserat suo exemplari *Scal.* Sed & in *Eurip.* Med. vs. 470. ϑράσ☉ pro ϑάρσ☉, nec inobservatum prætermisere Grammatici. *Etymol.* Msc. Biblioth. Traject. Θάρσ☉, inquit, ϰαὶ ϑρά-

θράσος διαφέρει ὡς ἀρετὴ κακίας· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἀρετῇ τάσσεται, τὸ δ' ἐπὶ κακίᾳ· ὅθεν οἱ παλαιοὶ ὡρίσαντο οὕτω· θάρσος ἐπὶ ψυχῆς παράστημα μετὰ λογισμοῦ· θράσος δὲ ἡ ἀλογιστία. ὅθεν Εὐριπίδης ἁμαρτάνει λέγων, (Sic) οὐ θράσος τῷδε, ἐπεὶ οὐδὲ τόλμη κακῶς φίλους δράσαντας ἐναντίους βλέπειν. Hæc ille. Add *Eurip.* Schol. *Ammon.* & *Thom Mag.* cum interpretum Not. δεινὰ ac θαῤῥαλέα opponit *Plat.* Lach. p. 252. F. cujus itidem p. 253. E. ἃ σὺ καλεῖς ἀνδρεῖα καὶ οἱ πολλοὶ, εγὼ θρασέα· ἀνδρεῖα δὲ τὰ φρόνιμα, περὶ ὧν λέγω. Vs. ſeq. ὑπ' ἀγνοίας, ut apud *Plut.* T. II. p. 300. A. & *Muſonium* in *Stob.* Serm. XIX. p. 168. ἐξ ἀγνοίας *Plat.* Polit. 184. B. *Chryſ.* T. IV. Op. in N. T. p. 52. B2. φόβον ne tentes, cavet Schol. *ne ſi ſolus vadam fiducia mihi pariat metum: accidit enim ut quiſpiam etiam amicum ignorans occiderit*; quo magis ſcil. mihi peregrino, & viarum per urbem ignaro, providendum erit, ne quis metus objiciatur.

Vs. 513. ſeq Τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι· Ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμοις ἐμοί; Ob brevitatem paulo hæc obſcuriora. Senſus ni fallor eſt, τούτῳ μὲν, Seni, εἶπας, πῶς δράσας κίοι τεταγμένος, καὶ ποῦ αὐτὸν θαρσαλέως στείχειν χρή· ἀλλὰ πῶς δρῶ ἐγώ; καὶ ποῦ νέμοις ἐμοὶ στείχειν σὺν θάρσει; *Turn.* & *Robort.* νέμεις legunt. Vs. 503. di-

distinxisse *Noster* cum videatur inter βωμοὶ & ἕδραι, idem si fecisse eum existimemus vs. 510. scribi possit, ἀστυχοῦς θεῶν θ' ἕδρας. *Arnaudtius* de Diis Παρ. c. XI. vertit, *ad altaria, urbanas deorum sedes*. Sed qui dum vs. 509. corrigit, ἢ ξένος, in aliis tunc mentem habuit occupatam. Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. Del. vs. 325. Vs. 511. ξύμβολοι *obvii, occurrentes*, ut verba συμβάλλειν & συμβολεῖν, de quibus Anim. ad Choëph. vs. 674.

Vs. 517. λευρὸν ἄλσος, quod statim βέβηλον ἄλσος. Ut βέβηλα & ἄλση θεῶν contraria apud *Soph.* Œd. Col. vs. 10. Vs. 520. *Scal.* pro ἀλλ' εἰ legit, ἀλλ' ἤ, *Stanl.* ἀλλ' ἤ. Ab recepta lectione non recedendum putem, supplens ἐκδῶς. Vs. 523. ut *Stanl.* sic *Spanh.* ad *Callim.* p. 637. ἐξαίσιον valet *infaustum.*

Vs. 531. Ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι. Si ἐλεύσομαι accipiatur pro *rediho*, leg. erit πορσυνῶν. Supra Eum. vs. 490. κρίνασα δ' ἀστῶν τὰ βέλτατα ἥξω. Sin pro ἀπελεύσομαι, sensus requiret futurum πορσυνῶν, quomodo emendat *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 384.

Vs. 539. Λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανοζυγάταν. Eadem verbis pluribus precatur chorus vs. 30—40. Voci postre-

ſtremæ ſubſtituo μελανοζυγᾶ νᾶν. Schol. ad vs. 537. expl. λίμνα δ' ἔμβαλε, quæ proinde ei ſunt præfigenda. Dii τέλειοι qui dicantur, docet *Spanh.* ad *Callim.* H. Pall. vs. 131. & 135.

Vs. 545. ſeq. Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι Γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. Subobſcurus horum eſt ſenſus. Intelligo ceu ſcriptum legerem, εὐχόμεθά τοι εἶναι γένος τῆς δίας τῆσδε γῆς, καίπερ ἔνοικοι ἄπο καὶ ἄποθεν αὐτῆς, *enimvero gloriamur genus noſtrum ex Joviali hac terra oriundum, etſi incolæ & inquilini ſimus regionis procul inde diſſitæ.* Sic pulcre procedent verba continuo ſubjecta, παλαιὸν δ' ἐς ἴχνος μετέσταν. Quod hic ἔννοικοι, infra vs. 574. ἔννομοι.

Vs. 556. Ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας. Ita Edit. *Turneb.* probante *Scaligero*, niſi quod τῷ ἰάπτει ſuperſcripſerit διάττει, & parentheſin claudat poſt διαμπάξ. Poſſis quoque, tranſpoſitione literarum facta, legere ἀΐττει. Obtinente ἰάπτει, quo verbo frequenter utitur, pro πέμπειν & ῥίπτειν, ut S C. Theb. vs 531. 549. Agam. 519. 1558. hujus dramatis vs. 101. intelligetur ἑαυτήν. Præcedit γαῖαν ὁρίσαι, ut διδύμους πόντου πέτρας ὁρίσαι *Eurip.* Med. vs 433. ubi Schol. Διορίσαι *Heſychius* monet, idem interdum, quod ἐξορίσαι, & extat utrumque promiſcue adhibitum in *Plat.* IX. Legg. 660. C. D.

Vs. 565--568. Ἱκνεῖται δ᾽ εἰσικνουμένη βέλει Βουκόλου πτερόεντος Δῖον ἄλσος λειμῶνα χιονόβοσκον. Etsi Schol. haud aliter legerit, ut docet διατρυπῶντος, per quod exponit εἰσικνουμένη, tamen mihi quoque hoc in verbo labes insedisse videtur, quæ, facta transpositione unius literæ, tolli poterit, εἰσκινουμένη si scribatur; quando sensus erit, κινουμένη δὲ τῷ βέλει τοῦ βουκ. πτερ. ἱκνεῖται εἰς ἄλσος &c. & ita eundem Œstrum vs. 313. dixit βοηλάτην μύωπα κινητήριον. Vox χιονόβοσκος. passive, ideo tonus in antepenultima, qui in aliis e βοσκὸς compositis tenet ultimam; ignorat autem id verbi, ut χιονόφεγγος & χιονοφεγγὴς in *Chrys.* T. VI. Op. p. 324. B. & 465. E. *Steph.* Thes. Vim & usum, quem habet βαθὺς in compositis, ut in præcedente βαθύπλουτος, docet *Spanh.* ad *Callim.* H. Cer. vs. 113. De salubritate & fœcunditate aquæ Nili vs. 570. adi præter *Stanl.* quos laudat *Wesselingius* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 49. Vox μιξόμβροτος æque ac μιξόβροτος vs. 577. apud *Steph.* est inter omissas. Vs. 588. Schol. non explicat ἀψευδεῖ λόγῳ, sed veluti ridet poëtam famæ credulum.

Vs. 595. Ἥρας νόσους ἐπιβούλους. *Saturniæ excandescentiam, insanumque ulciscendi ardo-*

dorem. ὀργὴ νοσοῦσα est in Prom. vs. 377. Sæpe νοσεῖν usurpatur de discordia, turbatoque rei cujusque statu, ut γάμος νοσῶν in *Æl.* de Anim. VIII. c. 20. hinc νοσεῖν, στασιάζειν καὶ ταράττεσθαι juncta apud *Demosth.* Orat. Olynth. II. p. 14. Sequitur, τόδ' ἂν γένοιτο λέγων ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις Perbene Schol. κυρήσαις illustrat, τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύσῃ. Sic τυχεῖν in Choëph. vs. 952.

Vs. 603. Ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει. Pendet κρεισσόνων a μεῖον Verbum κρατύνειν solet *Noster* construere cum casu quarto, ut supra vs. 377. in Pers. 891. De notione τοῦ θοάζειν vid. *Hesychius*, ibi Not. & *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 298. Sequentia, οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω, idem dicunt, quod modo posita. Genitivi vel reguntur a κάτω, quando accipi volet locus, tanquam legeretur, οὔχ ἥμενος κάτω τινὸς ἡμένου ἄνωθεν, σέβει αὐτόν. Vel sunt absoluti, & tantum supplendum αὐτόν. Si quis ἀρχὰς a communi huc revocaret, foret οὐδενὸς ἄνωθεν ἡμένου ἀρχὰς σέβει κάτω. Verba *Aristid.* T. II. p. 214. ἄνω τοῦ πολέμου καθημένοις ἐπαρκεῖν τοῖς πράγμασιν οὐκ ἔστιν ἡμῖν, e præcedentibus perspicua, obscuravit interpres vertens, *neque nobis licet bello insidentibus res fovere.* Ceterum monet hic me locus

cus de conjectura in *Æl.* Hist. Anim. X. c. 4. ubi de insolitis ovium Arabicarum caudis agens addit, τοὺς νομέας, ne tractæ per solum atterantur, εἶναι ἀγαθοὺς χειρουργεῖν ὅπερ ἂν ἁμαξίδων, αἳ ὑποθείουσι τὰς οὐρὰς τῶνδε τῶν κτηνῶν. scriptum suspicabar fuisse, ὑποκάτω τιθέντας ἁμαξίδων —— Ad vs. 606. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος, conf quæ *Spanh.* ad *Callim.* H. Jov. vs 87. & 92.

Vs. 607. Σπεύσει τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. In Agam. vs. 1093. δουλία φρὴν recte se habet; at quod huc non quadrat: foret enim *animus ad obsecundandum, & jussa exequendum paratus.* Aptius haud dubie βούλιος, quæ *Pauwii* est conjectura, & quo vocabulo in *Steph.* Thes. omisso *Noster* usus in Choëph. vs 670. ubi scripsit, πρᾶξαί τι βουλιώτερον. Verum quid si δαύλιος legamus? ut de eo 'em Jove vs. 97. δαυλοὶ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσι πόροι. nec prætermittas ibi proxime præcedentia, & quæ sequuntur vs. 106--108. cum præsenti loco conferre; nam ad se mutuo referuntur, eademque continent. Dictio φέρει φρὴν respondet Lat. *fert animus.*

Vs. 608. Εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων Δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα. i. e. εὖ δέδοκται (κατὰ) τὰ παντ. ψηφ. τοῦ δήμου τῶν ἐγχ. idemque

que fere δέδοκται εὖ τὰ παντελῆ ψηφίσματα, quod statim dicit κεκύρωται τέλος. In Choëph. vs. 874. κεκύρωται μάχης τέλος. *Hesychius* Δέδοκται, ἐφάνη, ἐψηφίσατο, ἔγνωστο. prorsus quasi hunc ipsum locum intendisset, quem nec prætermisit ibi Cl. *Alberti. Scaliger.* personæ indicem mutat, tam hunc, quam vs. 613. tribuens Δα.

Vs. 617. Μετοικεῖν γῆς ἀῤῥυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν —— μήτ' ἄγειν τινὰ (ἡμᾶς) Syntaxeos μετοικεῖν γῆς ratio consistit in eo, quod μετοικεῖν in re idem sit, quod μετοίκους εἶναι, vel μετέχειν τῆς οἰκήσεως. Supra Pers. vs. 319. σκληρᾶς μέτοικος γῆς. & *Soph.* Œd. Col. vs. 988. μέτοικον τῆς χώρας εἶναι. Prævium ἀῤῥυσιάστους explicat sequentia, ξὺν ἀσυλίᾳ, & μὴ ἄγειν τινὰ, nempe ἡμᾶς. *Hesychius* Ἀῤῥυσίαστος, ἄσυλος.

Vs. 622. Ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. Versum hunc citari a *Steph. Byzant.* V. Δῆμος, monuit jam *Stanl.* Pro δημηλάτῳ *Holstenius* legere malit δημήλατον ideo, quia verbalia in ατος terminata, ab ἐλαύνω, passive significare soleant. Sed vid. quæ de promiscuo passivo atque activo horum nominum significatu supra ad vs. 354. In proximis τῶνδε γαμόρων si sumas, ut intellexit interpres, ejusque

veſtigia premens *Spanh.* ad *Callim.* H. Jov. vs. 74. βοηθεῖν præter omnem rationem junctum eſſet Genitivo. Γάμοροι non ſunt Danaides, quod uterque vult Vir doctus, ſed ipſi incolæ regionis.

Vs. 625. Κότον μέγαν πρόφρων ὤν. Adſcripſit *Scaliger*, vel προφωνῶν. & verbis πόλιν παχῦναι verſu ſeq. πάλιν πλατῦναι, vel πολύν. Prius quoque conjecerat *Canterus*, probante *Stanl.* & poſterius adgnoſcit Schol. nec fere crebrior in libris eſt error, quam quo ſeparanda coaluerunt, aut ſeparata occurrant, quæ jungenda; vel etiam ſyllaba literave una atque altera nunc ſuperflua, nunc a ſcribis omiſſa. Veluti vs. 603. *Ald.* & *Robort.* habent κρεῖσσον ὤν, pro κρεισσόνων. Tale quoque *Æl.* XI. de Anim. c. 10. ubi Apidi bovi ſcribit φρέαρ deſtinatum καὶ κρήνην ποτίμου νάματος· τοῦτο γὰρ οἵ φασιν —— λυσιτελεῖν ἀεί· Νειλῶου δὲ πίνειν καταπιαίνεσθαι. Quomodo forſan totus ille locus corrigendus, pro quo editur —— ἀεὶ, Νειλῶου πίνειν κατα πιαίνεσθαι. Mox ibid. legam, εἰς ὄγκον σαρκῶν ὄντως ἀγαθόν. Vulgatur ὄντος ἀγαθοῦ. Compoſitum καταπιαίνεσθαι, ignotum *Steph.* habet *Theoph. Simoc.* L. IV. c. 5. ubi καταπιαίνειν αἵματι τὴν μάχαιραν. *Plat.* in Phædr.

Phædr. p. 347. F. ἐνδιαπράξωνται, qui, ni fallor, dederat, ἔνδικα πράξωνται. p. 348. E. ἀλωμένη πάλιν, F. ἀλλομένη, ut Lat. *resultare*. L. IX. de Rep. 503. C. ἀπονειμάμενος τῶν πατρῴων. l. ἀπονάμενος, i. e. κατατρυφήσας, ἀπολαύσας, prout expl. *Hesych.* & *Suid.* P. 505. G. ἂν εἴπω editur, pro ἀνείπω. ibid. l. προσαναγορεύω, atque προσαναγόρευε, pro προσαγορεύω & προσαγόρευε. IX. Legg. p. 659. H. ἀφιλασαμένη, corrigo ἄφιλα μνσαμένη. Tim. p. 550. F. ὑπὲρ ἕξιν l. ὑπέρεξιν. XI. Legg. 684. D. τοῦτο μὲν οὖν οὐδαμῶς ἀνατεθέον. F. ἀνετεόν. XII. Legg. 693. ult. ἐγχείριον, pro vulgato ἐν χείριον. Ex Latinis similia vid. apud Doctissimum *Bondamium* Var. Lect. L. II. c. 2. & 3. In *Nostri* loco ut non rejecerim prorsus receptum πρόφρων ὢν, ita pro infinit. παχῦναι malim optativum παχύναι, ob μήποτε. πολὺν quoque admittam ob βόσκημα. Constructio est, (ὁ τῶν) Πελασγῶν ἄναξ λέγων ἀμφὶ ἡμῶν τοιάνδε ῥῆσιν ἔπειθε (n. τὸ κοινὸν, vel τὸν δῆμον vs. 527.) προφωνῶν μέγαν κότον (τοῦ) Διὸς ἱκεσίου, μήποτε παχύναι (αὐτὸν) πολὺν εἰσόπιν χρόνου· (καὶ) λέγων διπλοῦν μίασμα ξενικὸν ἀστυκόν τε ἅμα φανὲν, (i. e. εἰ φανείη· καὶ γένοιτο) πρὸ πόλεως πέλειν ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς Sin servemus παχῦναι & πρόφρων ὢν, alius paulo instituti debebit structuræ ordo. De formula

per

per præconem in suffragiis ferendis prolata, cujus ad vs. 629. meminit Schol. conf. *Kuster.* ad *Arist.* Eccles. vs. 264.

Vs. 638--640. Νῦν ὅτε καὶ θεοὶ κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεῦσας Recte Schol. ὅτε exponit per εἴποτε, ut ὅπως, ὁπόθεν, & εἴπως, εἴποθεν promiscue adhibita docent *Diluc. Thuc.* p. 162. qui usus τοῦ ὅτε hactenus non observatus fecit, ut Viri doctissimi varie tentarint loca, quorum sensus unice inde pendet. Patet istud ex illo *Aristæn.* L. II. Ep 5. ὦ τῆς ἀπορίας, δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας, ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐπείγει. Vid. Auctarium nostrum *Aristæneteum*, & Addenda p. 140. docet quoque locus *Æl.* L. V. Var. Hist. c. 18. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ, ἐπεί τινα φαρμακίδα συνέλαβον, καὶ ἔμελλον θανατώσειν, οὐ πρῶτον αὐτὴν ἀπέκτειναν, πριν ἀπεκύησεν· Ὅτε γὰρ συνελήφθη, ἔκυε. ubi quantopere illud ὅτε καὶ vexatos habuerit Viros doctissimos, docent Notæ. Verti debebat, *si nempe*, *quando prehendebatur*, *prægnans erat*. Nihilquoque ad integritatem requiram in *Diod. Sic.* L. XVI. c. 58. ἡ πόλις ἄγνωστος ἦν, ὅτε που πρότερον αὐτὴν οἰκεῖσθαι συνέβαινεν. i. e. εἴ ποτε που sive πού, & ὅπου ποτε. Vulgari sensu ut *Hesiodus* apud Cl. *Wessel.* ὅτε που iunxit

xit *Theoph. Sim.* L. V. c. 1. & ὅτε ϗ sæpissime. Vid. præter jam notata *Lect. Aristæn.* p. 43. *Æl* Var. Hist. III. c. 29. ult. *Theoph. Sim.* Ep. 15. *Gregor. Pal.* Declam priore p. 19. fin. *Epictet.* Enchir c. 25. *Plat.* Phæd 377. C. ἐστὶν ὅτε ϗ οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν, οἷς δὲ βέλτιον τεθνάναι. ubi laboranti in postremis sensui succurres legens, οἷς δὲ βέλτιον ζῆν ἢ τεθνάναι. *Jo. Chrys.* T. I. Op. p. 61. C2. ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἡττῶντο, εἴποτε ϗ ἡττήθησαν· ὅτε ἀπὸ δυνάμεως ϗ ἀνδρείας, ἀλλ' ἀπὸ εὐνοίας τῆς ἄνωθεν ἐκράτουν, ὁπότε ϗ ἐκράτουν. Hic observabis, in εἴποτε & ὁπότε obtinere idem, quod de ὅπως & ὁπόθεν paulo ante monui. Tum χέειν εὐκταῖα, ut κωμῳδικὰ πολλὰ χέειν *Arist.* Vesp. vs. 1015. add. vs. 553. Av. 210. & Anim. ad *Nostri* S. C. Theb. vs. 73. Adjective Πελασγία vs. 641. ut in Pers. vs. 467. Πελασγία ἅλς. Abjudicat hunc usum masculino Πελάσγιος, *Steph. Byz.* sed prava verba laborant distinctione, tolli debet punctum ante τὸ ἐθνικὸν, & leg σημειωτέον δὲ, ὅτι Πελάσγιος ὃ λέγεται τὸ ἐθνικὸν ἄῤῥεν, ἀλλ' ——

Vs. 656--659. Ὃν ὅτις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει. Locutio petita ab avibus vel mali ominis & inauspicatis, vel potius generatim ab avibus quibuslibet, tecta stercore suo

Aa in-

inquinantibus, adverſus quod incommodum templum muniturus Salomo, teſte *Eupolemo* apud *Euſeb.* Præp. Euang. L. IX. c. 34. προσεκρέμασε κώδωνας χαλκοῦς πρὸς τὸ ψοφεῖν καὶ ἀποσοβεῖν τὰ ὀρνέα, ὅπως μὴ καθίζῃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ, μηδὲ νοσσεύῃ ἐπὶ τοῖς φατνώμασι τῶν πυλῶν καὶ στοῶν, καὶ μολύνῃ τοῖς ἀποπατήμασι τὸ ἱερόν. Senſus fuerit, non leve atque ἐπιπόλαιον incommodum domum inde pati, ſed graviter ſenſuram incubantem atque inſidentem. Comparentur quæ ſupra vs. 386. ſeqq. Verbum ἐφίζειν, quod non comparet in *H. Steph* Theſ. habet quoque *Pind.* Nem. Od. VIII. princ. Præceſſit vs. 652. μετ' ἀρσένων ψῆφον τίθεσθαι, quod eodem dictum modo, quo εἶναι, γίγνεσθαι & ἵστασθαι μετά τοῦ. Vs. 654. ἐπιδέσθαι forma media, qua longe uſitatior activa, ut vs. 540.

Vs. 664. Ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω εὐχά. Perite monet *Pauwius*, non hic loqui poëtam, quod vult *Stanl.* de olivæ ramis, utpote quibus Regis juſſu depoſitis apud ſimulacra deorum, in ſylvam ſeſe contulerant virgines: intelligi proinde debet de arborum ramis, quæ cum avium ſint receptacula, ſimul patet, quo ſpectet locutio, ποτάσθω εὐχὰ ἐκ στομάτων ὑποσκίων. Mox infinitivos κενῶσαι & αἱματίσαι ex

Ald.

Ald. & *Robort.* antehabeam aliarum Editt. optativis.

Vs. 675 -678. Γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ' ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Comma collocandum poſt θ'. φλεγόντων θυμέλαι, phraſi *Virgilii* erit *adoleſcant ignibus aræ.* In Agam. vs. 91. βωμοὶ δώροις φλέγονται. *Bacchylides* apud *Stob.* Tit. 53. p. 365. παιδικοὶ ὕμνοι φλέγονται, i. e. *fervent*, *flagrant.* & *Pind.* Nem. X. princ. φλέγεται Ἄργος μυρίαις ἀρεταῖς ἔργων θρασέων, pro λάμπεται & δοξάζεται, uti illuſtrat Schol. μανίαις φλέγειν dixit *Ariſt.* Theſ. vs. 687. φλέγεται ἦτορ ἀνίῃ *Opp.* II. Hal. vs. 584. Sed & δίψῃ & ὑπὸ δίψης φλέγεσθαι aliquoties legitur apud *Chryſoſtomum.* Vid. T. III. Op. 860. C2. IV. p. 761. D. VI. p. 584. D2. quam locutionem recte *Steph. Byz.* V. Διόσπολις quondam reſtituit *Jo. Gavellus* Miſc. Obſ. Nov. II. p. 458. ὑπὸ λιμοῦ φλέγεσθαι ſcripſit *Æl.* de Anim. L. XIV. c. 27. Sitne vero γεραροῖς caſus tertius, an ſextus, non ſatis diſcerno. Structura quidem, αἱ πρεσβυτοδόκοι θυμέλαι γεμόντων γεραροῖς pro ſexto ut habeamus videntur velle. Obſtare certe haud debet ſyntaxis, cum verba implendi nunc ſecundo, nunc ſexto caſui juncta occurrant. *Pauſ.* Eliac. p. 517. πληθύει μά-

μάλιςα ἀνθρώποις Ἠλείων ἡ πόλις. Utroque modo *Dion. Halic.* L. IX. extr. μαθόντες τὸν περίβολον τῆς Ῥώμης ὅλον πληθύοντα ὅπλων. alibi non semel cum casu sexto, ut ἀνθεῖν in *Herodot.* III. princ. & πληθῆναι *Thuc.* VI. c. 75. cujus de notione *abundandi* vid. *Jo. Jens.* ad *Luc.* Nigr. c. 16. add. Anim. ad Agam. vs. 668. Schol. ad vs. 676. ita leg. γεμόντων] πληρωθῶσαν. φλεγόντων] διαπρεπέτωσαν τοῖς —— πρεσβυτοδόκοι θυμέλαι, ut vs. 721. ἱκεταδόκος σκοπή. Vs. 691. facem præferente Schol. bene restituit *Pauwius*, pro Βοάν τε δημων scribens, βοάν τ' ἔνδημον.

Vs. 707--711. Πόλιν κρατῦναι. Eadem utitur phrasi *Thuc.* L. I. c. 69. princ. ubi Schol. expl. ἰσχυροποιῆσαι. Schol. ad vs 706. dederat ἀσφαλέας. Vs. seq idem verba προμαθεὺς εὐκοινομῆτις ἀρχὰ expl. ἀρχὴν ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένην. quod προσκοπεῖν τὰ κοινὰ *Thuc.* L. I. c. 120. De V. εὐξύμβολος agit *Valef.* ad *Harpocr.* heic *Stanl.* & *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. p. 628. Δίκας, διδόναι ut *Herodot.* L. V. c. 83. δίκας ἐδίδοσάν τε (n. ἀλλήλοις) καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων Add. *Thuc.* L. I. c. 28. Notum alias δίκην & δίκας διδόναι, pro κολάζεσθαι, ut Lat. *dare pœnas.* Infra vs. 741. θεὸς ἀτίζων δώσει δίκην. *Plato* Gorg. 393, A. τὸ διδόναι δίκην καὶ τὸ κολάζεσθαι τὸ

αὐτὸ

αὐτὸ καλεῖς; ibid. δίκην διδόντες ὑπὸ θεῶν τε ϗ ἀνθρώπων. Ad vs. 710. θεοὶ οἱ γῆν ἔχουσι vid. *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. p. 590.

Vs. 722. Ὁρῶ τὸ πλοῖον εὔσημον γὰρ οὐ με λανθάνει. Signate τὸ πλοῖον, navem scil. illam, quam venturam metuimus. Post εὔσημον γὰρ distinguendum; intelligitur enim, ἐστί. Subdit vs. 726 πρῶρα οἴαξ ἄγαν καλῶς κλύουσα γε ὡς ἂν ἡ φίλη, nempe κλύοι, quod ad sensum supplendum, *amica si esset navis, non melius audiret clavum*, amica si esset, optare non possemus celerius huc cursum dirigeret. Similiter *audire* Lat. *Stat.* V. Theb. vs. 412. *clavum audire negantem proram.* ubi *Barth.* & *Burm.* ad *Ovid.* V. Met. vs. 382. Pro εὐθυντὴρ, εὐθύνειν, usitata quoque esse ἰθυντὴρ, ἰθύνειν, notat *Spanh.* ad *Julian.* p. 181. De V. μελάγχιμος, qua itidem utitur *Apoll. Rhod.* L. IV. vs. 1508. vid. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. vs. 375.

Vs. 737. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε. Respondet locutioni Belgicæ, *daar sal niets van worden*, & *vallen.* In eo quod sequitur, μὴ τρέσητε νῦν. *Ald.* cum *Robort.* præbet νιν, i. e. αὐτοὺς, quo de usu vidimus ad S. C. Theb. vs. 490. add. *Eurip.* Iph. Taur. 330. & vs. 334. De syntaxi vs. 735. ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς θέ-

λοντες *Diluc. Thuc.* p. 432. & 705. μόλο' autem θέλοντες quomodo *Philostr.* L. I. Vit. Ap. c. 20. τὴν τῶν ποταμῶν μέσην ὁ Τίγρις ἐπιφαίνει καὶ ὁ Εὐφράτης ῥέοντες. *Pauf.* Arcad. p. 671. μένει Δήμητρος ναὸς καὶ Ἀρτέμιδος, οἳ καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν. Phoc. p. 843. τοῖς ἐς Παιονίαν ἴσασι Βρέννος ἦσαν καὶ Ἀκιχώριος ἄρχοντες. p. 851. Κόμβυτις οἱ ἐργασάμενοι καὶ Θεσ-όριος ἦσαν. Fit idem in Nominibus Attic. p 42. Αἰγυπτίοις ἱερὰ Σεράπιδος ἐπιφανέστατον μὲν ἐστὶν Ἀλεξανδρεῦσιν, ἀρχαιότατον δὲ ἐν Μέμφει. Conf. fupra in Eumen. vs. 254 ad *Thuc.* L. III. c. 77. *Diluc. Thuc.* p. 410. & *Sylburg.* ad *Pauf.* p. 931. βοὴ pro βοήθεια, ut in Agam. vs. 1359. ubi Animadverf. p 389.

Vs. 743. Μῆκος ὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνυ. *Bafil.* Ep. 244. Sect. 3. χρόνος ὐ πολὺς ἐν τῷ μέσῳ. *Hesiod.* L. II. p. 106. ἡ ἐν μέσῳ πλάνη. & ἡ ἐν μέσῳ σχολὴ *Luc.* Cauc. c. 4. ἔκφοβον τάρβος, quod fequitur, favet lectioni in *Eurip.* Phœn. vs. 364. οὕτω δὲ τάρβυς εἰς φόβον τ' ἀφικόμην. ubi Cl. *Valcken.* Numerorum permutationis, quæ in τρέσαντε vs. 737. tum vs. 740. & 747. θάρσει & σέθεν, ac rurfus vs. 762. τέκνα σοι, exempla jam plura vidimus.

Vs. 753. Πόλει σὺν στρατῷ. Legit *Stanl.* ut *Scaliger*, πολεῖ. De V. καταῤῥινᾶν vs. 755. *Spanh.* ad *Arift.* Ran. vs. 931. idem-

idemque de verbo περιφρονεῖν & περίφρων, quod se offert vs. 765. ad Nub. vs. 225. Interpretis errorem, qui κόρακες convertit *taurorum*, propagavit Editio *Pauwii*.

Vs. 766. Μεμαργωμένοι. Stabilitur tam hoc e loco, quam *Pind.* Nem. IX. vs. 46. ubi μαργουμένους, usus verbi μαργόω, pro quo perperam V. L. exemplum *Euripidis*, ἵπποι μαργῶσαι φρένας, attulisse notat *Steph.* in Thes. Mox vs. 771. ταχεῖα στρατοῦ στολὴ, pro κίνησις ac πορεία, quomodo & στόλον expl. Schol. *Pind.* Nem. III. vs. 26. Vs. 772. ex Schol. reponendum σωτήρια, jam monuit *Scaliger*. Vs. 777. ὠδῖνα τίκτειν κυβερνήτῃ φιλεῖ νύξ. Translate *Achill. Tat.* L. VI. p. 363. ἐληλύθει ἢ ἄλλο τεχθὲν μοι χαλεπώτερον. Vs. 778. repetitur ἂν, ut sæpe. *Herodot.* VII. c. 39. *Plat* Phædr. 349. D. *Xen.* VII. K. A. 563. Conf ad Pers. vs. 708. Tum ἥβαν φρεν, ut vs. 614.

Vs. 784. Ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονὸς, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστι πῃ. Dum expecto, exemplum mihi exhiberi, quod probet φεύγειν χώρας aut γῆς &c. pro ἀπὸ γῆς, prout præter interpretem heic accipiunt *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 1016. & *Pauwius*, adsentiar *Arnaudtio*, accipiamque, tanquam scriptum legerem,

rem, ποῖ Ἀπίας χϑ. φύγ. εἴ τι ἐπὶ που κελ. κεῦϑος ἐν αὐτῇ. Sive ποῖ κελαινῦ κεύϑυς τῆς Ἀ. χϑ. φύγ. εἴ τι ἐπὶ που τοιῦτο. *Turneb.* pro ἐπὶ habet ἔχει *Ald.* ἔχι. Vs. 783. forte opem tuleris, si legas, Ἰὼ βουνῖτι γᾶ, ἔνδικον σέβας

Vs. 786. Μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσι γείτονῶν Διός. Poëtis καπνὸς & νέφος de rebus nihili frequentari, docet *Spanh.* ad *Arist.* Nub. vs. 252. 319. & 564. Succedit vs. 791. ἄφυκτον δ᾽ ὐκ ἔτ᾽ ἂν πέλοι κέαρ. i. e. *parum abest, quin cor mihi abitum & fugam paret.* Seu ut *Plautus, cor colligatis vasis expectat meum, ut exulatum ex pectore aufugiat meo.* Sequitur, πάλλεται μυ καρδία. quomodo *Aristæn.* L. II. Ep. 5. ad quem vid. Not. & *Hælzlin.* in *Apoll. Rhod.* L. III. vs. 953. Vs. 795. μορσίμυ βρόχυ τυχεῖν. quod *Eurip.* Hippol. vs. 802. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνάψατο. *Dictys* apud *Tzetz.* in *Lycophr.* vs. 61. βρόχοις ἀπάγξατο. De V. σαργάναι idem ad *Lycophr.* vs. 748. & *Hesych.* In Schol. ad vs. 793. ex *Robort.* l. ἐτάραξεν ἡμᾶς.

Vs. 802--804. Ἀπρόσδεικτος, οἰόφρων γυπίας πέτρα, βαϑὺ πτῶμα μαρτυρῦσά μοι. Recte *Pauwius* πτῶμα interpretatur *lapsum.* Interpreti, ut verteret *cadaver*, errandi occasionem præbuisse videtur vs. 807.

803. seq. πέτρα μαρτυρῦσα βαθὺ πτῶμα est *rupes, quæ indicat ostenditque, unde casus fiat altus. Juven.* Sat. X. vs. 106. *Excelsæ turris tabulata, unde* altior *esset* Casus, & *impulsæ præceps immane ruinæ.* Pro ἀπρόσδεικτος si esset ἀπρόσδεκτος, foret petra quæ ob altitudinem neminem facile admittat. Sed ob διόφρων scriptum malim ἀπρόδεικτος. Pro γυπίας cum *Scalig.* leg. γυπιάς. Vs. 807. prætermitti in versione non debebat ἔπειτα, *postmodo*, ubi nempe me præcipitem dedero. De imitatione *Homerica*, quæ in his observatur, vid *Misc. Obs.* Vol I. Tom. I. p. 108. seqq.

Vs. 813. Τίνα πόρον εὕρω γάμου καὶ λυτήρια. Ex *Robort.* revocaveris τέμνω, a qua leviter aberrat *Ald.* τέκνω, atque λυτήρια per synizesin pro trisyllabo, vel quod apud Græcos æque ac Lat. poëtas fieri statuit *Rich. Dawes* Misc. Crit. p. 297. jota pro consona habueris, nil erit quidquam præterea requirendum. Notiorem locutionem librarii substituerunt minus cognitæ more suo, de quo post alios Cl. *Petr Burmannus* Var. Lect. L. I. c 7. & nuper Cel *Schraderus* Obs. L. I. c. 6. *Aristid.* T. II p. 106 εἰς ταῦτα καὶ ἄλλος τις (ita *Cant.* in Cur. Sec. pro vulgato ἄλλως τις) πόρος εὑρέθη. Add.

Lex. τέμνειν ut significatione propria variis inservit loquendi generibus, veluti τέμνειν ὕδωρ, θάλασσαν, κέλευθον, ὁδὸν aliisque; sic & tropicis. *Pind.* Ol. XII. vs. 8. πολλὰ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω ψεύδη τέμνειν, pro διεξελθεῖν, ut expl. Schol. Od. XIII. vs. 80. τέλος μαχᾶν τέμνειν. *Plat.* Protag. 204. F. & Ep. VIII. p. 725. A. μέσον τέμνειν, intellecto opinor πόρον. quam locutionem illustrat, atque *Ciceronem* per *medium ferire* expressisse censet *Petr. Victor.* L. I. Var. Lect. c. 17. rursus *Plat.* VII. Legg. 629. D. συγχωρῶ σοι τὸν λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἀκράτου βίον φεύγειν δεῖν πάντας, μέσον δέ τινα τέμνειν ἀεί. Phrasis hujus loci sensu proprio occurrit in *Æl.* II. de Anim. c. 15. ubi τέμνουσαι μέσον πόρον αἱ νῆες. Neque minus apte ἀπὸ κοινοῦ adsumetur τέμνω in λυτήρια, nempe ἄκη aut φάρμακα, cum supra vs. 276. legamus ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια. Alterutrum suppleri itidem videatur velle in illo *Soph.* Trach. vs. 563. λύπημα λυτήριον ἔχω, ut λύπημα regatur a verbali, qua de syntaxi jam quidpiam in superioribus. *Separare* notat apud *Long.* L. IV. p. 105. τέτμητο καὶ διεκέκριτο πάντα, καὶ στέλεχος στελέχους ἀφειστήκει. *Plat.* XII. Legg. 687. B. τεμεῖν τὸ μεῖζον κακὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. Est ubi eundem præstat usum,

usum, quem Lat. *dirimere* & finem imponere. *Menander Rhetor* p. 95. A. τὸ φιλονεικούμενον δίκῃ τεμεῖν. ibid. C. τὰ τῆς ἁμίλλης. *Aristid.* T. II. p. 175. τὸν πόλεμον. In Schol. ad vs. 823. leg. vel ὦ —— Ζεῦ, vel ὁ —— Ζεύς.

Vs. 833. seq. Ὅδε μάρπτις ναΐος, Τῶν πρὸ μάρπτι κάμοις. Sunt in his strophicis difficiliora nonnulla, quædam etiam corrupta. κάκκας si admittamus pro καταβάσεις, uti expl. Schol. nisi is legerat κάββας, sensus huc forsan redundabit: ἰδοὺ μάρπτις ναΐος, γαΐος, ἀλλὰ κάμνοις, ὦ μάρπτι, πρὸ seu πρὶν τοῦ ἡμᾶς ποιεῖν καταβῆναι ἐκ τούτου τοῦ χωρίου ἐς τὰς ναῦς, δι' ἃς κάκκας καὶ καταβάσεις αὖθις ἀναφαίνω βοήν. Ὅδε ut οὗτος adhibent Græci in re inexpectata, ideo ejus loco posui ἰδού. Vid. *Arist.* Vesp. vs. 1351. 1406. Pac. 1044. &c. *Ezech. Trag.* in *Euseb.* P. E. IX. p. 438. *Eurip.* Phœn. 1318. & sæpe alibi. *Plato* I. de Rep. princ. Fragm. quod citat Schol. ad vs. 839. est *Hom.* Iliad. A. vs. 405.

Vs. 839--843. Βαῖνε φυγᾷ —— προτάσσου. Num hunc in modum hæc accipienda? ὦ ἄναξ, βαῖνε φυγᾷ (pro ἐν τάχει) πρὸς ἀλκὴν, (καὶ) προτάσσου (ἡμῶν) βλοσυρόφρονα (γὰρ) δυσφορά ἐπὶ χλιδῇ (γυναικῶν) κἂν νηῒ κἂν γῇ. Vs. 845. cum duobus

 se-

ſequentibus Schol. videtur tribuiſſe Præconi. In ὅπως ποδῶν intelligitur ἔχετε aut ἐνι. *Baſil.* T. II. p. 168. B. ὅπως ἔνι τάχυς: ibid. D. ὅπως ἔχουσι τάχος. In Schol. quoque leg. τάχυς ποδῶν. Στιγμὸς cur diſplicuerit *Spanh.* ad *Jul.* p. 217. ignoro; caret eo *Steph.* Theſ. cum aliis pluribus hujus terminationis verbalibus. De V. βάρις vid. *Potter.* ad *Lycophr.* vs. 747.

Vs. 849. Σοῦσθε σοῦσθε &c. ut bis verbum poſuit, ſic toties ὀλόμεναι. Εἶτε idem quod ἴτε. *Heſych.* εἴτω, ἐλθέτω, & εἴω, πορεύομαι, ut non eſſet, cur *Stanl.* alterum ſubſtitui vellet.

Vs. 853. Γομφοδέτῳ δορὶ δι' ὅλου. Poſt δι' ὅλου plenius diſtingui, & loco commatis colon poni debet, ut ſequentia novo ſpiritu præconem protuliſſe adpareat. Eſt autem δόρυ δι' ὅλου γομφόδετον navis, quæ tota clavis firmiſſime compacta & γομφοπαγής. Εὐγόμφωτος *Opp.* I. Hal. vs. 58. Supra vs. 449. γεγόμφωται σκάφος. infra vs. 951. τῶνδε ἐφήλωται γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως. Δι' ὅλου γομφόδετον, ut ἄγαλμα δι' ὅλου οὐκ εἰργασμένον *Pauſ.* Lac. p. 251. Similiter διὰ παντὸς factum quidpiam dicunt Græci, quod totum ex re, quam memorant, conſtat, nec cui aliud quid admixtum aut ad-

additum: veluti apud eundem *Pauſ.* p. 211. ἡ μάχαιρα διὰ πάσης χαλκῦ πεποίηται. in Eliac. p. 381. τὴν Ἠλείαν ἰδόντες ἀγαθὴν ὗσαν ϰ ἐξειργασμένην διὰ πάσης. & Corinth. p. 191. ἀλεκτρυόνα τὰ πτερὰ ἔχοντα διὰ παντὸς λευκὰ διελόντες. Ubi etſi perbene interpretis verſionem corrigens *Sylburg.* reddit, *pennas per totum corpus albas habentem*, tamen referri proprie διὰ παντὸς ad nomen expreſſum, adeoque ad repetendum Genitivum ἀλεκτρυόνος, loca prædicta monſtrant. Hinc ſi ſcirem, ἐκ quoque hac in locutione uſitatum, apud *Anacreont.* Od. XXVIII. vs. 10. pro eo quod editur, ac varie tentatur, γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις Ἐλεφάντινον μέτωπον. legerem, ἐξ ὅλης παρειὴν Χ' ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις &c. hac ſententia, γρ. δὲ παρειὰν ἐξ ὅλης & δι' ὅλης ἐλεφαντίνην, ϰ ὑπὸ πορφ. χαίταις μέτωπον ἐλεφ. neve vividi coloris videatur oblitus, addit vs. 22. γράφε ῥῖνα ϰ παρειὰς Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας. Hoc ni velis, corrige, Γράφε δ' ἔξω (*præter*, *præterquam*) ὅλης παρειῆς (n. ἐλεφαντίνης) &c.

Vs. 854. Αἴμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα, Ἡσυδυπία τ' ἄπιτα. Hæc monſtroſe corrupta in poſtremis. *Scalig.* corrigebat, ἧσο δ' ὃ βίᾳ, τ' ἄπιτα. Ego tentabam, ἴσεις aut ἧσο δ' ὐκ ἴα τἄπειτα, *nec vero ſola ſedebis*

 in

in posterum, sed scil. δεσποσίῳ σὺν ὕβρει, & δεσπότῃ ὑβρίζοντι.

Vs 858. Ἰὼ, ἰῶ. Huic uti & vs. 861. *Scaliger* præfigit Δα. Vs. 859. Κη. cui & tribuitur in Edit. *Stanl.* pro εἴδοι idem *Scal.* reponit εἴδοιμ', & vs. 863. pro δεξόμενον legit αὐξόμενον cum *Steph.* Vs. 867. τῷ γέραν adpinxit γέρων. Verbis σὺ δὲ præponit personam Κη. Tum vs. 871. in locum τῶ βάτεαι βαθμὶ προ substituit, βάσεαι βαθυμίτρῳ. Vs. 859. seq. jungo, λεῖπε ἕδρανα ἀτίετα, *linque inhonoras istas aras sed sive.*

Vs. 883. Οἶ, οἶ. Personæ Πρ tribuit *Scal.* legitque pro ὑλάσκοι versu seq. ὑλάσκεις, adsignans eum præconi. Dein corrigit, σὲ χρεμπτὰ φρυάζεις. prius itidem habet *Stanl.* Vs. 886. ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας, sic refingit, ὁ ἕως γᾶς, ὁ μέγας. & vs. 891. pro πλόκαμον legit, πρόκαμον, quo admisso, sexto quoque casu scribendum ὁλκῇ, atque comma ponendum ante εἰ. sensus ut sit, *etsi ego trahendo fessus non sim, illa tamen repugnat, nec se domari sinit.*

Vs. 892. Βρετίεσσα ῥοσάται μαλδαάγει. *Robort.* Βρέτει⊙ πρὸς ἄτας μαλδάγει. quo duce *Steph. Cant. Scalig.* & *Stanl.* legunt, πρὸς ἄταν μ' ἀλλὰ ἄγει. *Aldina* Edit. dat βροστίοσα, quod accedit nonnihil ad le-

lectionem, quam nobis conservavit *Eustath.* ad Od. A. p. 63. vs. 10. ubi scribit, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος· παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκέτισι, βρότεος ἄρος, ἀντὶ ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. Neque dissentit Schol. ut ostendit ejus explicatio, ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. nisi quod & ipse βρέτεος ἄρος legerit, non βρότεος. Quid vero boni præterea lateat sub μαλδάγει, alii doceant. Mihi venerat in mentem ἀμαθύνει, quo supra usus Eum. vs. 940. vel ἀμαλδύνει. Verum sequens ἄραχνος ὡς βάδην aliud videtur requirere. Nec vocabulum ἄραχνος aliunde mihi innotuit, ignorantque Lexica. Vs 899. τῷ βᾶ *Scal.* adscripsit βασιλεὺς, ut μᾶ μᾶτερ. Vs. 898. ἀπότροπε ceu legeretur, citat *Spanh.* ad *Arist.* Plut. vs. 359.

Vs. 903. seq. Ἔχιδνα δ' ὥς με τι ποτ' ἐνδακοῦσα. Scripseratne forsan. ἔχιδνα δ' ὥς μ' ἔτυπτ' ἐνδακοῦσα, vel μ' ἔτυπτεν δακοῦσα. Mox τὶς ut vs. 890. Ad vs. 901. vid. *Hesych.* V. Γηράσκοντα, ibique Not.

Vs. 916. Ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης. Verti debebat, *traham vos crinibus abreptas*, seu *prehensas* & *avulsas*. Est iste usus τοῦ ἔοικα, quem, utpote non plane respondentem verbo *videri*, in Not. observari vult *H. Steph.* abunde obvius;

vius; neque alius cum alterius verbi infinitivo, Futuro plerumque, quam ut, instar δοκῶ, inserviat periphrasi. Ipse *Noster* in Choëph. vs. 922. κτενεῖν ἔοικας (pro κτενεῖς *occides*) ὦ τέκνον τὴν μητέρα. In Eum. 903. θέλξειν μ' ἔοικας. *Arist.* Vesp 988. δείξειν ἔοικεν *Aristid.* T. I. p. 23. ἔοικα προσθήσειν. *Æl.* de Anim. VII. c. 22. ἔοικα λέξειν. add. X. c. 14. XI. c. 15. *Luc. Nigr.* p. 28. Edit. Salm. Contemp. 328. Amor. 1067. Gall. 230. Rarius cum præsenti, ut in *Soph.* Phil. vs. 322. ἔοικα κἀγὼ ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε. quod Schol expl. κἀγὼ ἐξ ἴσου ἐλεῶ σε. Eadem, quod dixi, ratio est τοῦ δοκῶ. *Aristid.* T. II. p. 303 δοκῶ μοι ἐάσειν. *Æl.* de Anim. VI. c. 15. ἀπολιπεῖν ἤ μοι δοκεῖ. His jungas si lubet *Them.* Or. XVI. p. 206. C. *Dion. Chrys.* p. 26. D. 147. B. *Luc.* T. I. p. 977. 80. 85. 406. 415. 450. 946. 966. T. II: 491. ubi nec non alibi aberravit interpres. Pag. 816. 916. præter usum cum addatur aor. excidisse suspicor particulam ἄν. Conf. *Joseph.* in App. §. 6. & iterum *Luc.* in Tim. c. 18. c. 42. Eadem loquendi ratio, sensu licet diverso, restituta *Alexidi* apud *Athen.* L. IX. p. 383. sensum saltem conciliabit, qui nullus est, prout leguntur verba vs. 1. &. 2. —— ἧψέ μοι δο-

δοκεῖ πνικτόν τιν' ὄψον δελφάκιον. F. dederat fragmenti auctor, ἕψειν μοι δοκεῖ &c. & sententia, δοκεῖ μοι ἕψειν τινὰ ὄψ. δελφ. *volo mihi assatum porcellum apparare*, vel imperandi modo, δόκει μοι —— *finge* aut *existima quempiam mihi in opsonium apparare porcellum*. Sed percurramus quoque reliqua. Vs. 3. προσκέκαυκε, ut in *Arist.* Vesp. vs. 824. 933. & *adustus* apud *Terent.* Vs. 5. seq. ὄξος λαβὼν ὖν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας ψυχρὸν ξυνεὶς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν Εἰς τοὖξος ἐνθείς. Lego atque distinguo, Ὄξος λαβών, νιν εἰς λεκ. τιν' ἐγχέας ψυχρόν. ξυνεὶς αὖτ' εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν, Εἰς τοὖξος ἐνθῇς, aut ἔνθες. i. e. εἶτα ξυνεὶς, vel ὅταν ξυνίῃς, τὴν χύτραν θερμὴν εἶναι, ἔνθες αὐτὴν εἰς αὐτὸ τὸ ὄξος. Vs. 9. *Casaubonum* λήψεται mutatum voluisse in λάμβανει, vix credo; etsi ita legatur in Animadvers. Vs. 13. præfigo personam A. & vs. 14. medio ante καὶ B. Vs. 15. non uno modo refingi poterit, ut vel scribatur, ὅταν παρατίθῃς μάνθαν' εἰ (pro μανθάνεις) vel ὅταν δὲ παρατίθῃς μάθ' εἰ —— aut etiam χὤταν παρ. μάνθαν' εἰ —— Vs. 17. Ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται Ταῖς ῥισὶν, ἀλλ' ἀνωμαλίσι καταφαγών. Pro ἀνωμαλίσι, monente *Casaub.* scripti quidam habent ἀνωμαλίσει. Corrigo Ἀτμὶς —— ἀλλ' ἄνω μάλ' εἶσι διαφυγών. *dissipatus*

 ni-

nidor ſurſum magis tendet. Vs. 18. præponens perſonæ indicem A. & ſequentis in medio B. ſcriptum fuiſſe ſuſpicor. A. Πολλῷ (editur πολλῶν) τ' ἀμείνων ὡς ἔοικας ἦσθ' ἄρα Λογογράφος ἢ μάγειρος. B. ὃ λέγεις ὃ λέγοις, (pro vulgato ὃ λέγεις) *hoc ne* dicas; Τέχνην δ' ὀνειδίζεις *nam artem dehoneſtas* ac *vituperas.* Ut autem *Æſchylus* ἕλκειν κόμης, ita ἐξέλκειν τῆς κόμης *Ariſtæn.* L. II. Ep. 7. ἕλκειν τῶν τριχῶν *Æſch.* de perperam geſt. Leg. p. 49. ſub princ. ἑλκύσαι τῶν τριχῶν *Achill. Tat.* L. V. p. 341. τῶν τριχῶν σύρειν *Luc.* de non Cred. Cal. c. 5. ἐπισπάσαι κόμης *Eurip.* Hel. vs. 115. ut *Virg.* II. Æn. vs. 403. *trahi crinibus.* ibi Not. & abſolute ἕλκειν *Lyſ.* Orat. I. p. 3. μεθύων εἷλκες τὴν παιδίσκην. Apol. ad Sim. p. 30. εἷλκον τὸ μειράκιον. *Joſeph.* I. B. J. c. 17. Sect. 6. τὰς οἰκήσεις σπαράττων εἷλκε τοὺς ἔνδοθεν, vel ut libri alii, τοὺς ἔνδον.

Vs. 917. Ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τῶν ἐμῶν λόγων. Rurſus videtur interpretamentum manum poëtæ obliteraſſe, qui reliquerat, ἐπεὶ γ' ἀνηκουστεῖτε τῶν ἐμῶν λόγων. Prom. vs. 40. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων Οἷόν τε πῶς;

Vs. 918. ſeq. Οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος Ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; *Virg.* IV. Georg. vs. 445. *Nam quis te, juvenum confidentiſſime, noſtras*

Juſ-

Jussit adire domos! quidve hinc petis? in quibus imitationis quædam adparent vestigia. Οὗτος, pro ὦ οὗτος, *heus tu.*

Vs. 924. Ξένος μ᾽ εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Videtur πρῶτον idem hic esse, quod alias ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν *prorsus, omnino.* οὐκ ἐπίστασαι εἶναι, ut *Soph.* El. vs. 632. οὐκ ἐπίστασαι κλύειν. supra Agam. vs. 1075. χαλινὸν οὐκ ἐπίσταται φέρειν. Eundem præbet usum εἰδέναι & μαθεῖν. Vid. *Casaub.* Anim. in *Ath.* X. c. 6. *Lect. Arist.* p. 336. Respondet præco, πῶς δ᾽ οὐχὶ, τἀπολωλόθ᾽ εὑρίσκων ἐγώ. Pro ἐγὼ Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 268. leg. censet ἔχω.

Vs. 931. Ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται. Si hoc versu sermonem cœptum vs. 925. sed abruptum aliquot Regis quæstionibus, & ad eas responsis, continuet Præco, verba erunt ita conglutinanda, πῶς δ᾽ οὐχὶ ἐγὼ εὑρίσκων τ᾽ ἀπολ. ἄγοιμι ἂν τάσδε, εἴ τις μὴ αὐτὰς ἐξαιρ. At si responsum sit ad vs. 928. & 930. ἄγειν idem erit quod vs. 928. seq. σέβεσθαι & σεβίζεσθαι. *Hesychius*, Ἄγειν, τὸ πείνειν, (cum *Heinsio* lego, πείθειν. vid. *Aristid.* T. III. p. 444. 696. 700. 702. infra vs. 1048. Πειθὼ θεάκτωρ) καὶ τὸ τιμᾶν καὶ σέβεσθαι. *Æl.* de Anim. XI. c. 10. Apim dicit τοὺς Αἰγυπτίους ἄγειν θαυμαστόν. *Aristid.* T. I. p. 59. ἴσμεν Αἰγυ-

γυπτίους ὅσον ἄγουσιν Ἡρακλέα, καὶ Τυρίους ὅτι πρῶτον σέβουσι θεῶν, T. II. p. 375. ἐν πατρίδος μοίρᾳ τὴν πόλιν ἄγειν. & παρ' οὐδὲν ἄγειν cum alibi tum T. III. p. 118. Ego utrum eligam dubito, quoniam Rex vs. 947. Ταύτας δ' ἐχούσας μὲ κατ' εὔνοιαν φρενῶν Ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.

Vs. 932. Κλάοις ἄν εἰ ψαύσειας. *Eurip.* Andr. vs. 757. τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἄρα ψαύσει. Plura hac de formula *Misc. Obs.* Vol. VI. T. I. p. 343. X. p. 352. 430. Add. si lubet *Plat.* Gorg. 307. D. *Æl.* de Anim. XIV. c. 27. In seqq. vereor ne personarum indices sint turbati, atque inde obscuriora quædam acciderint interpretibus. Vs. 935. tribuam Regi, sequentem Præconi. Vs. 937. iterum Regi ad vs. usque 939 in quo ante verba πῶς φῶ, cum *Pauwio* inseram Κη. Versui 941. præfigam rursus Βα. qui videtur continuare sermonem usque vs. 957.

Vs. 935 Λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε. Perquam hæc dicta conveniunt Regi, cujus terram violarat Præco. Vid. vs. 918--922. Ad hæc quid ille? ἀβουκόλητον, ait, τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι, i. e. οὗτος ὁ λόγος σου οὐ βουκολεῖ, θεραπεύει καὶ θέλγει τὰ φρονήματά μου. vid. iterum vs. 918. Pergit Præco, πῶς φῶ; πρὸς τίνος

τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν γυναικῶν στόλον. Favent hæc lectioni receptæ vs. 945. ubi Viri docti tentant V. τοὔνομα. Ἥκειν accipiam pro ἄπρακτον ἥκειν, *rebus infectis redire.* Comma separans χρὴ & τοὔνομ' ponendum ante ἐν χρόνῳ, alterum post μαθὼν del. Reponit Rex, ἤτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης &c. quasi nempe dicat, *tua quid istud scire refert? non enim negotium hoc sub testibus Mars transiget.* Pergit Rex vs. 943. ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου. Interpres ἀπολακτισμοὺς βίου sumit, ut Lat. *calcibus tundere humum*, eodemque adeo sensu, quo præcedens πεσήματα ἀνδρῶν. Quid si eo intelligamus bonorum jacturam, fortunarum ruinas, vastationesque, quas bellum causatur? ἐκλακτίζειν τὰ πατρῷα est *Theoph. Sim.* Ep. 13. & ἀπολακτίζειν λέχος *Noster* in Prom. vs. 652. Usum V. πέσημα apud Tragicos notavit *Eust.* ad Iliad. A. p. 97. vs. 40. habetque *Eurip.* Phœn. vs. 643. Androm. 652. Hec. 699.

Vs 947--956 Ταύτας δ' ἑκούσας —— γλώσσης. Quod se facturum Rex promiserat vs 937. seq. nihil usus verborum involucris, Præconi nunc exponit, concludens sermonem hisce, κομίζου δ' ὡς τάχιστα ἐξ ὀμμάτων. ut *Eurip.* Phœn. vs. 595.

595. σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζε τειχέων. Cum vs. 958--960. conf. vs. 920. Sequitur, Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. i. e. οὐ γλίσχρως, ταπεινῶς, μικροπρεπῶς καὶ ἀτυχῶς οἰκῶ, sed scil. amplas ac spatiosas ædes incolo, quas mox εὐτυχεῖς δόμους vocat.

Vs. 979--984. Τόπος εὔφρων. i. e. εὐφραντικὸς, ἡδύς. ut ῥοαὶ εὔφρονες *Soph.* Ajac. vs. 421. ubi Schol. εὔφρων οἶνος, καρπὸς *Homer.* & *Hesiod.* vid. *Casaub.* in *Athen.* Anim. L. II. c. 3. εὔφρων πόνος in Agam. vs. 815. atque *Pind.* Nem. X. vs. 44. εὔφρονες πόνοι, ut quidam habent libri. Ol. VII. vs. 117. γαῖα εὔφρων. Tum forte, inserta vocula δὲ, distinguas rectius, ἐν χώρῳ τάσσεσθε φίλαι, δμωΐδες δ' οὕτως, ὡς —— *Nostro* δμωῒς, quæ *Xen.* V. K. Π. princ. δμωή. Εὔτυκτος per ἕτοιμος exponit quoque *Suid.* conf. ad *Hesych.* Not. V. ἀμήνιτος *Herodotum* usum indicavit eundem ad Grammaticum Cl. *Alberti.*

Vs. 990. seq. Καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους. *Scaliger* dum legit, αὐτανεψίοις, sic videtur verba ordinasse, καὶ πικρῶς μὲν ἤκουσάν μου τὰ πρ. (τοῖς) αὐτανεψίοις πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς (αὐτῶν) φίλους, i. e. πρὸς ἡμᾶς. Aut junxit αὐτανεψίοις μου, vel etiam τὰ πικρῶς πραχθέντα. De locutione πράσσειν πρὸς τὸν vid. *Steph.* Annot. in Schol. *Thuc.* L. II. c. 5.

c. 5. ult. *Duker.* ad L. VI. c. 61. add. L. VIII. c. 68. vs. 38. Vulgatum αὐτανεψίους si teneas, constructio erit, καὶ οὐ ἤκουσάν μου τὰ πραχθ. πρὸς (τοὺς) αὐτανεψίους (τοὺς) πικρῶς ἐκτ. (ὑμῶν) φίλους, i. e. *amatores* sive *amasios vestros* πικρῶς (ἀκρατῶς καὶ χαλεπῶς) ἐκτενεῖς. ut φίλος apud *Eurip.* El. vs. 1038. *Æl.* de Anim. XIV. c. 28. & φίλος ἐκτενὴς in *Socratis* dicto apud *Jo. Stob.* Tit. 92. extr. τὸν πλοῦτον ὥσπερ φίλον ἐκτενῆ καὶ ἀπροφάσιστον εἰς τὰς καλὰς δεῖ παραλαμβάνειν πράξεις. In *Nostri* Choëph. vs. 232. legas τοὺς φιλτάτους νῷν ὄντας πικροὺς, pro ἐχθροὺς. Conf. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 352. Poterit & structuræ ordo institui, qui interpreti placuit.

Vs. 996. Τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς Χάριν σέβεσθε. *Ald.* & *Robort.* σέβεσθαι. ita Accusativus τυγχάνοντας utcunque subsistat, pro quo alias cum *Stanl.* leg. τυγχάνοντος. Possis quoque, scriptum fuisse suspicari, τυγχανούσας, vel δεῖ τυχούσας, sed nihil necesse, quia editam si serves, masculinum comprehendet Danaum, & ἐμοῦ pendebit a comparativo. Εὐπρυμνῆ pro εὐπρευμνῆ, nisi ita fuerit restituendum, vel potius, τοιῶνδε τυγχάνοντας εὖ πρευμνῆ φρενὸς &c ut τυγχάνοντας εὖ solute metri gratia dixerit, pro εὐτυχοῦντας.

Vs. 998.

Vs. 998. seq. Καὶ ταῦτα μὲ γράψεσθαί πρὸς γεγραμμένοις Πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασι πατρός. Quæ nimirum monuerat vs. 184--212. σωφρονίσματα sunt νυθετήματα, quæ menti inscribere jubet filias πρὸς τοῖς γεγραμμένοις ἄλλοις πολλοῖς, & φυλάξαι δελτυμένας vs 187. junge vs. 213. seq. Mox πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει. quod vs. 980. dixerat, πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκτος. Vocula ὡς vs. 1000. abundat ut sæpe. *Palæphatus* c. 36. ὁ περὶ Πανδώρας οὐκ ἀνεκτὸς λόγος, ὡς γῆς ἀναπλασθείσης ἀναδῦναι αὐτὴν καὶ ἄλλοις τὸ πλᾶσμα.

Vs. 1003. Ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ, Ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς. Idem heic ἐπαινῶ, quod vs. 187. αἰνῶ *hortor*. Accusativi ὑμᾶς ἐχούσας subsistunt vi infinitivi. Scriptum alias oportebat casu tertio, ὑμὶν ἐχούσαις. Ut Choëph. vs. 713. αἰνῶ δέ (σοι) πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. Cum rei casu tertio, cujus exemplum non recordabatur *Steph.* in Thes. posuisse videtur *Them.* Or. VII. p. 99. C. μὴ δύνασθαι ἐπαινεῖν τῷ τολμήματι. V. καταισχύνειν, cui alii & *Æschylus* ipse accusativum jungere solent, cum casu secundo occurrit in *Arist.* *Pac.* vs. 1299. Βροτοὶ pro ἄνδρες *viri*, ut statim vs. 1006. in Choëph. vs. 596. 600. & hujus Fabu-

læ

læ vs. 110. ὕβρις βρότειος. quæ deinceps vs. 433. 537. 825. ἀνδρῶν ὕβρις. Schol. explicatio posterior verbi ἐπίστρεπτος præstat priori. Conf. Choëph. vs. 348.

Vs. 1005. seq. Τέρην ὀπώρα δ᾽ οὐκ εὐφύλακτος οὐδαμῶς· Θῆρες δὲ κεραίνουσι καὶ βροτοί τι μιν. Τέρην in τέρειν tantum mutem. κηραίνειν præcipue repetam a κὴρ *cor* cum interprete. Vid. *Hesych.* in Voce, & Not. Mox κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ, quæ Choëph. vs. 589. πτηνά καὶ πεδοβάμονα.

Vs. 1008. seq. Καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις. Κάλωρα κωλύουσαν· ὡς μένειν ἐρῶ. Puncto forsan inducto leg. κηρύσσειν κύπριν, Χάλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ. *Scaliger* itidem adscripserat suo libro, καὶ φῶρα vel χ᾽ ἄλωρα. Nec ἐρῶ sumam pro *dico*, sed verbo ἐράω *amo*, *amplector*. Sensus ut emergat, ἐρῶ Κύπριν κηρ. καρπ. στάζ. καὶ κωλ. μένειν (αὐτὰ) ὡς ἕλωρα. arbitrentur eruditi. Hausit *Noster* ex *Hom.* Iliad. E. vs. 684. μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς κεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐπάμυνον. & Odyss. N. vs. 228. οὐδέ με αὐτοὺς καλλείψω, μή πως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται. Vs. 1012. ἱμέρου νικώμενος. ut κεκραγμοῦ *Eurip.* Iph. Aul. vs. 1357. *Soph.* Ajac. vs. 331. φίλων. ibi *Stolb.* & Schol. *Arist.* Nub. vs. 1083. Hujus generis loca observabantur *Suidæ*, dum scribebat, νικῶ αἰτιατικῇ, νικῶμαι δὲ γενικῇ. Quæ in Edit. *Kuster.* sunt prætermissa.

Dd Vs. 1014.

Vs. 1014. trajectionem notes conjunctionis ἂν post vocem octavam. Quartam excipit apud *Plat.* VI. Legg. 624. B. ὁ περὶ τὰ τῶν δούλων ἂν ἤδη ἀμίαντος. ut γὰρ in *Philemonis* fragm. apud *Stob.* Tit. 96. p. 528. οὐκ ἐς ἡμέραν Χειμάζομαι μίαν γάρ. Vs. 1022. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 447. legit una voce εὐθάρσει.

Vs. 1029. Ὑποδέξασθ᾽ ὀπαδοὶ μένος. Interpres vertit, *sumite assecle robur*, quod ut notent verba, scriptum oportuisse videbatur, λάβετε, ut vs. 961. θάρσος λαβοῦσαι στείχετε. & apud alios τόλμαν, οἶκτον, ζῆλον, πόθον λαμβάνειν. Hinc suspicio oritur, leg. ὑποδέξασθ᾽ ὀπάδ᾽ εὐμενῶς, nempe ἡμᾶς, *suscipite nos stipatores atque deducite amice ac benevole.*

Vs. 1042. Κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ᾽ εὔφρων. Adscripsit *Scaliger*, ἀμελεῖθ᾽ ἑσμὸς errat Scholiastes. ἑσμὸς quoque conjecit *Stanl.* Per φίλας ματρὶ παρέσας vs. 1046. ipse quas intelligat memoravit, Dianam puta Junonem, Suadam & Harmoniam, nec Jovis oblitus, quem cum tribus prioribus itidem Veneri dat comitem *Plutarchus.* Vid. *Lambin.* in *Horat.* L. I. Ep. VI. vs. 38. de Harmonia *Hygin.* Fab. VI. ibi *Munker.* add. *Pauf.* Att. p. 105. Sequitur, πάθος τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θεάκτορι Πειθοῖ. i. e. ἡ θεάκτωρ καὶ θεὸς ἄγουσα πειθὼ οὐδὲν ἀπαρνεῖται πά-

πάθ@, sed scil. compotem facit ὃ τις ἐφίεται λαβεῖν. quod contrarium opponique τῷ ἀπαρνεῖσθαι scribit *Plat.* IV. de Rep. 452. C. *Ald.* cum *Turn.* πόθ@ legit.

Vs. 1050. Ψεδυρὰ τρίβοι τ' ἐρώτων. Heic Chorum sese separare, atque Ημ. præfigendum, bene vidit *Pauwius.* Ut *Scalig.* ita *Stanl.* ψεδυραὶ legit. Per φυγάδας ἐπιπνοίας intelligi puto fugam causantes, & ἐπιπνοίας φυγῶν ποιητικάς: rationem, id cur metuat chorus, continent sequentia, τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς

Vs. 1063. Σὺ δὲ θέλοις ἂν ἀθέλητον. Nec mihi displiceat, σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον, duce *Robort.* Vs. 1066. seq. non ὄψιν dicit ἄβυσσον, sed φρένα, & ita scriptum pro κατὰ τὴν ὄψιν. φρὴν ἄβυσσ@, est φρὴν ἀκατάληπτ@, vel ut vocat vs. 1057. φρὴν ἀπέρατ@. Vs. 1068. μέτριον &c. præfigo Ημ. Duos sequentes ab altero Ημ. proferri censeo, sublataque distinctione, quæ separat, lego Τίνα καιρόν με διδάσκεις Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν; i. e. num nunc tempus est admonere ac docere me, μὴ βαρέως φέρειν, λυπεῖσθαι καὶ ἀγανακτεῖν. Ut respexerit scil. hæc chori pars dicta ab altera vs. 1050--1055. & inprimis verba, Τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποις διωγμοῖς;

quæ & Schol. intendiſſe videtur, quum ἀγάζειν explicaret per λίαν ἐξετάζειν, declarans ſimul, conflatum ſibi viſum ex ἄγαν ἄζειν. Vid. de compoſitis ex ἄγαν. *Euſt.* ad Iliad. Λ. p. 786. fin. Schol. explicationem probat *Spanh.* in *Callim.* H. Pall. p. 613. Add. eodem de verbo *Gataker.* de St. N. I. cap. 3.

Vs. 1070. Ζεὺς ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα. Interpres tanquam ſcriptum eſſet ἀποστυγοίη, vel potius ἀπαλέξαι, ut vs. 1060. vertit *depellat*, quod ἀποστεροίη non notat. Vitium ni latet, ſupplendum ſaltem erit ἡμᾶς, *his nuptiis nos privet*, i. e. faciat, ne hac nuptiæ nobis obtingant. Verba vs. 1076. καὶ κράτος νέμοι γυναιξὶν reſpiciunt illa Præconis vs. 958. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσι. Locus *Pindari* citatus Schol. ad vs. 1078. extat Pyth. Od. III. vs. 144. πάρα pro verbo poſitum ſit, an præpoſitione dubito. Πάρεστι ſi valet, ſtructura erit, πάρεστιν ἕπεται δίκας δίκᾳ σὺν ταῖς ἐμαῖς εὐχαῖς λυτηρίοις, μηχαναῖς θεοῦ. alias ordo inſtitui debebit, καὶ (αἰνῶ) σὺν (ταῖς) ἐμ. εὐχ. λυτ. (τῇ) δίκῃ ἕπ. δίκας (ταῖς) παρὰ θεοῦ μηχαναῖς. λυτηρίους εὐχὰς ſcripſit quoque *Soph.* El. vs. 638.

F I N I S.

FRI-

FRIDERICI LUDOVICI ABRESCH

DILUCIDATIONUM THUCYDIDEARUM AUCTARIUM.

A D

LIBRUM PRIMUM.

Cap. I. vs. 13. Ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. *Æl.* de Anim. XIII. c. 23. ἐπὶ μακρότατον ἀνασκοπεῖσθαι καὶ ἀνιχνεύειν. *Herodot.* II. c. 29. ἐπὶ μακρότατον πυθέσθαι. & L. V. c. 193. ἐπὶ μακρότατον οἷόν τε γενέσθαι ἐξικέσθαι. In *Nostri* verbis structura est, νομίζω δὲ οὐ μεγάλα γενέσθαι οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα, ἐκ (τῶν) τεκμηρίων, ὧν ξυμβαίνει μοι (εἰς seu πρὸς τὸ) πιστεῦσαι (ac τὴν πίστιν) σκοποῦντι (αὐτὰ) ἐπὶ μακρότατον.

Cap. II. vs. 20. Οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις, οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης. Obverſabatur, opinor, hic locus *Longo* L. II. p. 68. dum ſcriberet, ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν.

—— Vs. 34. Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον. Simile

ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, & ἐκ τοῦ ἐπ' ἐκεῖνα apud *Nostrum* ac *Xenoph.* V. K. A. p. 380. seq. ubi *Hutchins.* Supplenda talia ut videantur mihi, dicam infra. Suspecta mihi si essent, ut omittit *Max Tyrius*, conjicerem ex interpretamento orta τοῦ ἀεὶ, cujus de usu pro *plerumque* vid. Not. ad *Thom. Mag.* p. 391.

Cap. III. vs. 48. Δοκεῖ εἴχεν —— οὐδὲ εἶναι. Mutatæ hujusmodi syntaxeos exemplis jam productis in *Diluc.* add. *Plat.* Protag. p. 195. B. οὐ μόνον Πρωταγόρας αὐτόθι ἐστὶν, ἀλλα καὶ Ἱππίας, οἶμαι δὲ καὶ Πρόδικον τὸν Κεῖον, καὶ ἄλλοι πολλοί. *Æl.* de Anim. II. c. 21. λέγουσι Φρύγιοι λόγοι, καὶ ἐν Φρυγίᾳ γενέσθαι δράκοντας —— καὶ περὶ τῷ ποταμῷ Ῥυνδάκῳ τὸ μέν τι τῆς σπείρας ἀπήρεισαν εἰς τὴν γῆν &c. c. 50. λέγει Λεωνίδης ὁ Βυζάντιος ἄνθρωπον ἁρπάσαντα ἐκ τοῦ δικτύου τρυγόνα ἐπὶ κόλπον ἐμβαλεῖν καὶ βαδίζει ὥς τι ἀγαθὸν εὑρών. *Diod. Sic.* L. XIII. p. 609. vs. 44. φασὶ τὸν Ἀντιαθένην, ἐπειδὴ τὸν υἱὸν ἑώρα πολεμοῦντα, μέχρι μέν τινος ἐπέπληττε, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἐπίτασιν λαμβανούσης φῆσαι.

—— Vs. 56. Οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. Mutuo si sese respiciant ἑκάστους & ἅπασιν, ut fit c. 36. L. IV. c. 64. & VII. c. 64. ἅπασι scriptum erit, pro παρ' ἁπάντων. prout αὐχεῖσθαι τῷ θεῷ, pro περὶ τοῦ θεοῦ. *Æl.* de Anim.

Anim. XI. c. 10. fine ὁ μέν τις εὔχεται τῷ θεῷ, τῷ δὲ αὐτῷ ϗ μαθεῖν ἐθέλει &c. turbatum in his fuit a scribis, dederatque, puto ipse auctor, εὔχεται τῷ θεῷ τῶδε, ὅ, τι ϗ αὐτῷ μαθεῖν ἐθέλει. Aliter succur- Vir doctissimus Notis ad *Xenoph. Ephes.* in Misc. Observ. add. *Plat.* III. Legg. 589. E. *Eurip.* Androm. vs. 1105. *Philostr.* L. I. Vit. Ap. c. 12. Epigr. in Biton. ac Cleobin. apud *Stob.* Tit. 119. p. 601. Ita igitur si accipiatur, ἠδύνατο valebit δυνατὸν ἦν, nempe αὐτοῖς, Heleni ejusque liberis. Sin ἐκνικῆσαι sumamus absolute, ut in *Æl.* de Anim. XIV. c. 20. ἡ φύσις ἐκνικᾷ. L. XVII. c. 41. λέοντες ἀναςῆναι τῆς πατρῴας γῆς ἐξενίκησαν τὰς —— & sæpe apud *Pausaniam.* Vid. *H. Steph.* & Cl. *Wessel.* in *Diod. Sic.* T. II. p. 539. intelligetur de Pelasgis, quibus haud contigit vocari Hellenes: atque ita videtur accepisse Schol.

Cap. IV. vs. 70. Τὸ λῃςικὸν καθῄρει ἐκ τῆς θαλάσσης. Cod. *Arund.* legit ἐκάθηρε. quomodo *Plat.* Menex. 406. A. ἀνακαθηράμενοι ϗ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. Et de eodem Minoë *Eust.* Od. T. p. 690. vs. 39. τὴν θάλασσαν ἐξεκάθηρε λῃςῶν.

Cap. VI. vs. 8. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι —— φοροῦντες. Τὸ ἑξῆς· ϗ ὁ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ οἱ πρεσβ.

πρεσβ. αὐτοῖς τῶν αὐδαιμόνων (i. e. οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν εὐδαίμονες) διὰ τὸ ἀβροδίαιτον ἐπαύσαντο φοροῦντές τε χιτῶνας λινοῦς &c. Vs. 6. ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ sunt causæ casus, pro δι᾽ ἀνειμένην τὴν δίαιταν.

Cap. VIII. vs. 42. Τῇ τῶν ὅπλων σκευῇ. Sic ὅπλων σκευὴ *Paus*. Bœot. p. 743. Phoc. 838. Vs. 52. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες, nempe δυνατοὶ, aut ἀπὸ κοινοῦ ipsum δυνατώτεροι, quod præcedit, supplendum. Ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ recte interpres vertit, *hac ratione*.

Cap. IX. vs. 75. Ἅ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων περιλαβὼν —— στρατιὰν —— ξυναγαγὼν ποιήσασθαι. Quum, quod jam attigimus in *Diluc*. inde statim a capitis hujus principio ob longiorem parenthesin structuræ sit ἀνακολουθία, & resumatur heic oratio cœpta verbis vs. 55. Ἀγαμέμνων τε μοι δοκεῖ —— τὸν στόλον ἀγεῖραι, vera mihi videtur esse recepta lectio στρατιὰν ξυναγαγὼν, atque in ποιήσασθαι subaudiendum ἀπὸ κοινοῦ vel ipsum nomen τὸν στόλον, vel pronomen αὐτόν: idem enim στόλον ποιήσασθαι quod στόλον ἀγεῖραι, itemque συναγεῖραι. Inter alios *Aristid*. T. II. p. 19. Αἰγεσταίων χάριν τὸν στόλον τοῦτον ἐποιησάμεθα. *Herodot*. L. IV. c. 145. ἐγένετο στρατιῆς μέγας στόλος. L. I. c. 4. συναγεῖραι στόλον. & ipse *Noster* mox vs. 90. γενέσθαι τὸν στόλον.

Vox

Vox ἐπηλύτης vs. 62. extat itidem in *Philostr.* II. Vit. Ap. c. 9. & III. c. 31. fin. Vs. 66. ἐπιτρέψαι dum lego, recordor de *Xen.* VI. K. A. p. 489. ubi *H. Steph.* cum edidisset, ἔπεμψεν, quod & habet Edit. *Isingr. Hutchins.* vero in utroque Cod. cujus Lect. Var. dedit, invenerit, ἐπέτρεψεν, vulgare non debebat, ἐπέταξεν: neque enim ullum, syntaxi ab ἐπέτρεψεν metuendum incommodum.

Cap. X. vs. 2. Κατὰ κώμας —— οἰκισθείσης. Hunc locum intendisse *Suidam* V. κώμη, ostendi *Misc. Obs.* Vol. III. T. I. p. 147. *Pauf.* Bœot. 739. καὶ κώμας διῳκισμένους ἐς πόλιν συνάγειν. Pag. 719. τοῖς μὲν οὖν Ἄσσι καὶ κώμας ἐπῆσαν (forte ἐπεὶ ἦσαν, ut sequens δὲ aut vacet, aut ex corrupta hac lectione ortum deleatur) αἱ οἰκήσεις. & in Arcad. p. 692. τοῖς ἀνθρώποις καὶ δήμους εἶναι (φασὶ) τὰς οἰκήσεις. Vs. 88. ἦν, ut apud alios scriptores ferme omnes sæpissime, positum pro ἐπί. Verborum itineris pedestris de navigatione usurpatorum exempla nonnulla dant *Diluc.* plura *Gatak.* Adverf. Misc. L. II. c. 17.

Cap. XII. vs. 53. Τὰς πόλεις ἔκτιζον. i. e. πόλεις τινὰς ἔκτιζον. De quo vid. *Misc. Obs.* Vol. III. p. 149. & *Diluc.* p. 129.

Cap. XVII. vs. 47. Exemplis pro usu Aor. γνῶσαι, extra scriptores Jonicos, *Diluc.* p. 28. jam productis, jungo *Plat.* Tim. p. 522. D. ὅπως μηδείς ποτε τὸ γεγενημένον αὐτῷ γνῶσαιτο. & *Demetr. Constant.* Rei Accip. p. 13. ἐπιγνῶσαι εἴτε ὑγιής ἐστιν, εἴτε ἀσθενής.

Cap. XX. Vs. 17. Μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἀλλὰ δυεῖν, *assensum suum non uno, sed duobus calculis declarare.* Hic προστίθεσθαι, quod L. VIII. c. 50. προστιθέναι ἑαυτόν. aut intelligitur, τῇ γνώμῃ. ut de Lamacho L. VI. c. 50. ὅτι προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ. De voculis ἢ ὡς vs 91. comparativum excipientibus vid. ad L. VII. c. 77.

Cap. XXII. vs. 41. Τῶν ἀεὶ παρόντων. Sic ἀεὶ multi. *Herodot.* IV. c. 33. *Plat.* Protag. 313. E. bis. Menex. 404. F. VIII. de Rep. 499. F. X. p. 519. A. Crit. 560. ult. 561. A. 564. D. 613. A. *Aristid.* T. III. p. 289. III. p. 164. &c. Vid. *Wesseling.* in *Diod. Sic.* T. II. p. 456.

Cap. XXXIII. vs. 1. Τίς εὐπραξία σπανιωτέρα —— εἰ ἦν. ut εἰ obliterari fecit voculam ἢ, sic L. III. c. 39. in Cod. *Dan.* ἢ obfuit τῇ εἰ. Et quid hujusmodi aberrationibus frequentius?

Cap. XXXV. vs. 41. Ἐξεῖναι παρ' ὁποτέρους ἂν ἀρέσκηται ἐλθεῖν. Dictus modo Cod

Cod. præbet, παρ' ὁποτέροις. ſtructura nec ipſa rejicula. *Plat.* Euthyd. 224. E. διενοούμην καὶ περὶ τούτοιν φοιτᾶν. *Æneas Gaz.* Theophr. p. 47. περὶ τῷ πρεσβύτῃ ἐφοίτα. Conf. *Diluc.* p. 438. Sequentium vs. 48. conſtructio eſt & ſenſus, εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται (ἐκεῖνα) ἃ δεόμεθα, ὑμῶν πεισθέντων, *ubi precibus noſtris moti adducti-ve fueritis*, ὥστε nempe δέχεσθαι ἡμᾶς, quod ex δεχόμενοι ἡμᾶς vs. 39. adſumendum.

Cap. XXXVI. vs. 85. Τούτων δὲ εἰ περιόψεσθε τὰ δύο ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν &c. Codices aliquot cum Editt. antiquis habent; τούτων δὲ ἓν εἰ περιόψεσθε. Sed merito *H. Steph.* tolerari poſſe negat illud ἕν. Ei ut locus eſſet, ſcriptum oportebat; niſi id *Noſter* reliquerit ſupplendum, τούτων δὲ ἓν εἰ περιόψεσθε, τὰ δύο ὄψεσθε εἰς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν. Ita βούλονται intelligitur in *Plat.* Ap. Socr. 367. G. Πλάτων καὶ Κρίτων κελεύουσί με τριάκοντα μνῶν τιμήσασθαι, αὐτοὶ δὲ ἐγγυᾶσθαι. Vid. hoc de genere *D'Orvill.* Anim. in *Charit.* p. 395. ſeqq. & *Diluc.* p. 630.

Cap. XXXVII. vs. 8. Τοὺς ἄλλους. Per τοὺς ἄλλους qui intelligantur Græcis, docet *Gataker.* Adverſ. Poſt. p. 526. ſeq. add. *Diluc.* p. 244. & 523. Merito quoque in *Eurip.* Phœn. vs. 1623. ἄλ-

λοις tuetur *Valcken.* τὰ κατὰ ξυνθήκας vs. 6. & quod alibi κατὰ ξυνθήκην, & ἐπὶ ξυνθήκαις, contrarium παρὰ ξυνθήκας. Vid. c. 78. ult. & 144. med.

Cap. XXXVIII. vs. 28. Οὐκ ἐπιστρατεύοιμεν εὐπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδικούμενοι. *Valla* & *Schol.* legerunt ἐκπρεπῶς, ut plures habent Codd. eadem diversitas in libris apud *Basil.* T. I. p. 118. fin. & *Eurip.* Phœn. vs. 171. ubi Cl. *Valcken.*

Cap. XXXIX. vs. 52. Πάλαι —— κοινωνεῖν. Intelligo ceu scriptum legerem, πάλαι δὲ κοινώσαντας (ὑμῖν) τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ (ἀπ᾽ αὐτῆς) ἀποβαίνοντα (τούτους) ἔχειν (χρῆν·) οὕτω δὲ μόνων ἐγκλημάτων (ὑμᾶς) ἀμετόχους μὴ κοινωνεῖν (χρὴ) τῶν μετὰ τὰς πράξεις (ἐγκλημάτων) τούτων, nempe Corcyræorum; ideo autem δεικτικῶς, quia præsentes aderant, ut perpetuo οἵδε & οὗτοι de iisdem inde a cap. 37. usque 40. aliter accepere versionum auctores.

Cap. LX. vs. 63. Εἰ σωφρονοῦσιν, εἰ σωφρονεῖς, & ἦν, ἂν, ἐὰν σωφρονῆς, σωφρονῆτε. Loquendi sunt formulæ, quibus *Noster* præcipue, ut tam in verbum σωφρονεῖν, quam σώφρων & σωφρόνως est εὐεπίφορος, aliquoties utitur. Infra c. 86. L. III. c. 44. ubi, quod notes, veluti declarat per subjectum εὐβουλίαν. L. IV. c. 60. c. 61.

c. 61. VI. c. 11. c. 79. *Demosth.* II. Phil. p. 46. fin. *Xen.* L. VI. K. A. p. 462. VII. p. 547. 587. *Dinarch.* Orat. in *Demosth.* p. 49. 54. *Philo Jud.* p. 563. D. idemque dicunt quod ἣν εὖ βουλεύῃς, ἣν εὖ βουλεύησθε, ut itidem *Thuc.* L. VI. c. 36. & L. VIII. c. 64. vs. 43. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις Schol. illuſtrat per εὐβουλότεραι γενόμεναι. Lat *ſi ſapis, ſapias* &c.

Cap. XLI. vs. 88. Τὸν Αἰγυπτῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον. *Plat.* Tim. p. 524. F. ἣν γὰρ δήποτε ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη. Conf. quæ notavi *Miſc. Obſ.* Vol. VIII. T. III. p. 350.

Cap. XLII. vs. 10. Τῆς ὑποψίας ὑφελεῖν. Supple τὶ, & hinc idem in re, ceu ſcriptum eſſet, ὑφιέναι aut ὑφίεσθαι. Ideo autem forſan ὑποψίας τι, non ὑποψίαν ὑφελεῖν, quia verba ſunt rogantium, unde & ſubjicitur, ἡ γὰρ τελευταία χάρις, κἂν ἐλάσσων ᾖ, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. Vs. 99. νεώτερός τις dictum cum ſit, pro πᾶς τις νεώτερος, idcirco ſequentia eodem unitatis numero procedunt. De V. ἀμύνεσθαι vs. 2. monet nonnihil Eruditiſſimus *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 609. & in Schol. pro μόνος δὲ corrigit, μόνον δέ. Apud *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 749.

vs. 749. ſubſtituenti τῷ ἀμειβόμενοι alterum ἀμυνόμενοι vix adſentior.

Cap. XLIII. vs. 26. Βίᾳ ἡμῶν, ut c. 68. βίᾳ σφῶν L. IV. c. 99. βίᾳ τῆς μητρὸς *Xen.* VII. K. A. p. 613. ubi *Hutchinſ.* βίᾳ τῶν ἐχθρῶν *Plat.* VIII. de Rep. 500. E. βίᾳ καρδίας & φρενῶν βίᾳ *ingratiis*, *animo*, *invito*, Gallis *contre coeur.* θέλων οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς, atquc ἑκὼν καὶ μὴ βίᾳ ſunt poëtarum Tragicorum. ἄκων ἢν μὴ πείσῃ τις, μὴ πείσας, μὴ πείθων *Plat.* Legg. X. princ. ibid. B. & Lib. XI. princ. βιασάμενοι *Xen.* Lib. dicti p. 610. Βίᾳ exponas per παρὰ τὴν βούλησιν cum *Æſch.* Schol. ad Suppl. vs. 436. ubi βίᾳ δίκας explicatur παρὰ βούλησιν τῆς δίκης.

Cap. XLVII. vs. 86. Ἦσαν δὲ καὶ τοῖς κορινθίοις ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοηκότες. De verbo παραβοηθεῖν *Caſaub.* Anim. in *Athen.* L. I. c. 3. Elegans, ait, eſt & uſu tritum verbum: de vicinis proprie uſurpatum, qui mutuas ſibi operas, opemque præſtant; ut quemque illorum premit neceſſitas. Hæc ille. Locum nempe præpoſitio heic ſupplet τοῦ παρεῖναι *adeſſe* ſive *præſto eſſe.* In aliis vicem gerit atque vim exerit τοῦ παραλείπειν vel παριέναι; veluti in παρακμάζειν, παραινθεῖν, & παρανδροῦσθαι apud *Hippocrat.* de quo *Gataker.* Adverſ.

Poſt.

Poſt. c. 16. & ad *Marc. Anton.* L. I. p. 31. Alios ejus in compoſitione uſus notat *Apoſtolius* Cent. XII. Num. 38. Conf. ad *Cattieri* libellum p. 83. ſeqq.

Cap. L. vs. 54. Οἷ αὐτοῖς ὁ στρατὸς προσεβεβοηθήκει. Nil quidquam differt προσβοηθεῖν a παραβοηθεῖν; nam ut illud reſolvi vidimus in παρεῖναι εἰς τὸ βοηθεῖν, ſic hoc in προσεῖναι —— Aliter paulo Scholiaſtes ad L. III. c. 97. vs. 98. quem ſequendo accipiendum, tanquam eſſet, οἷ (*ubi*) βοήθειαν εἰλήφεισαν κατὰ προσθήκην ἐκ τοῦ στρατοῦ. Res eodem redit, verum prius, ni fallor, ſimplicius.

Cap. LVII. princ. Ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Ποτιδαιάτας οἱ Ἀθ. προπαρεσκευάζοντο. Senſus horum quis ſit, e pluribus Codd. ſi legatur περὶ τοὺς, vidimus in *Diluc.* Sed, neſcio quo caſu, exciderunt ac prætermiſſa ſunt ibi, *modo legatur* προσπαρεσκευάζοντο, ante verba, *quia quæ* Cap. 56. Compoſitum ignorat, *Steph.* Theſ. at habet *Demoſth.* Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρον. p. 56. Uſum ibid. attigi τοῦ αὐτὸς pro μόνος, quem & præſtat in *Xen.* VIII. Κ. Π. p. 611. ὁπότε αὐτοὶ εἶεν. ibi *Hutchinſ. Plat.* Menex. 407. E. αὐτοὶ Ἕλληνες οὐ μιξοβάρβαροι οἰκοῦμεν. VIII. Legg. 645. G. αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, *nam ſoli ſumus.* Interpres in verſione neglexit.

Add.

Add. Cl. *Valcken.* loco mox citando. Plene, ut alii, αὐτὸ μόνον *Nicandri* Schol. p. 74. ult. & *Philo Jud.* p. 637. E. nec tentare debebat *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 146. b. F. Vid. & *Periz.* ad *Æl.* V. H. L. II. c. 29. αὐτὸς μόνος *Xen.* III. K. Π. p. 223. ὁ τὴν τούτων ὑπόμνησιν αὐτὸς μόνος ἔχων. *Eurip.* Phœn. vs. 1235. Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς —— μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ 'μῷ μάχην. nec mutem. Repetiti μόνος exemplum unum alterumque jam dedi *Diluc.* p. 644. Add. *Plat.* Protag. 196. A. πότερον μόνους οἴει δεῖν διαλέγεσθαι πρὸς μόνους, ἢ μετ' ἄλλων. VIII. Legg. 645. E. λόγῳ ἑπόμενος μόνος μόνῳ. *Aristocles* apud *Æl.* de Anim. XI. c. 4. Ταῦρον, ὃν οὐκ αἴρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα, Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὔατος ἕλκει. *Herodot.* I. c. 116. μοῦνος μουνωθέντα τάδε αὐτὸν εἴρετο. *Aristid.* T. II. p. 42. Πελοποννησίων κρατεῖν ἂν ὑμᾶς φημι μόνους μόνων καὶ συμπάντων. *Soph.* Ajac. vs. 469. ξυμπεσὼν μόνος μόνοις.

Cap. LIX. vs. 16. Ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ. Parilis exempli syntaxis se offert passim. *Plat.* Lach. 251. E. οὐκ ἄρα τήν γε τοιαύτην καρτερίαν ἀνδρίαν ὁμολογήσεις εἶναι, ἐπειδήπερ οὐ καλή ἐστιν· ἡ δὲ ἀνδρία καλόν ἐστι. Legg. X. p. 667. F. ἄχρι γε δείξῃ (ὁ λόγος) πρότερον ὂν ψυχὴν σώματος. Vid. & *Kuhn.* ad *Paus.* p. 361. Referrem huc il-

illud *Eurip.* Phœn. vs. 969. Τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον· οἵ γ' ἐμοὶ λόγοι. ubi quidam Grammatici veteres δῆλον ſcriptum volunt pro δήλοι, ut δηλοῖ τῷ δῆλα & δῆλον apud *M. Anton.* L. II. §. 15. & *Theophr.* de Cauſſ. Plant. L. VI. c. 27. ſubſtituendum judicat *Gatak.* l. c. me minime ei adſentiente: eadem enim illorum ſtructuræ ratio. Suppleam ego, ποιοῦσιν. Sic δῆλον ποιεῖν inter alios *Thuc.* L. III. c. 64. Obtinet ejusdem verbi ellipſis bis in *Plat.* XI. Legg. 682. G. τὰ μὲν, γὰρ, ait, θεραπευόμενα ὑφ' ἡμῶν, ὅσα ἔμψυχα, ξυνεύχεται ἑκάστοτε, καὶ ἀτιμαζόμενα, τἀναντία· τὰ δ' οὐδέτερα. Nec illud inſolens, ut verbum quodpiam e præpoſitione compoſitum ſemel ſcriptum ſit, & ſola deinceps præpoſitio, non verbum repetatur. Veluti in *Ariſt.* Lyſ. vs. 1282. ex ἐπικάλεσον ſemel ſcripto, vs. 1283--84. &--88. in ἐπὶ toties κάλεσον ſupplendum. Vid. quæ *Diluc.* p. 794. & 687. Locutionem καταστάντες ἐπολέμουν, quæ rurſus occurrit L. V. c. 4. illuſtravimus *Diluc.* p. 157. Vs. 44. ἐπιστρέψαντες, ut apud *Comicum* Veſp. vs. 420. ἅπας ἐπίστρεφε δεῦρο.

Cap. LXIV. princ. Τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος. Eadem vis eſt τῆς ἐξ in ἐκμαίνειν apud *Eurip.* Bach. vs. 36. ὅσαι γυναῖκες ἦσαν ἐξέμηνα δωμάτων. & in ἐξαμηχανῆσαι Heracl.

racl. vs. 496. ubi variis ἀμηχανήμασι memoratis ſubjicitur, εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν. De repetito nomine loco pronominis mox vs. 43. Κορινθίων, pro ἑαυτῶν, vid. præter ſcripta in *Diluc.* infra ad L. II. c. 52.

Cap. LXVIII. ult. Ἐπιχρῆσθαι. Notionem τοῦ πολλάκις, quam in hoc aliisque τὴν ἐπὶ exerere oſtendi, eandem ei tribuunt nonnulli in ἐπαγωνίζεσθαι Epiſt *Jud.* com. 3. nec male; erit enim dictum, quaſi ἐπιμένειν ἀγωνίζεσθαι *perſeverare*, *perſiſtere certare*, & *in certamine.* Vid. ibi *Wolfii* Cur. Idem obtinet in ἐπιμεμνῆσθαι, cui ex abundanti θαμὰ junxit *Plat.* Lach. p. 246. F. ἀποχρῆσθαι ſi legas cum libris multis, nil intererit quod ad ſenſum: notabit enin ἀρκούντως & ἱκανῶς χρῆσθαι. Vid. quæ de V. ἀποθαυμάζειν *Lect. Ariſtæn.* p. 290. Eadem notio operatur in ἀπισοῦν, ἀφομοιοῦν, ἀπεικάζειν, ἀπέχειν *ſufficere.* vid. *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 135. ſeq. Hinc & intelligas locum *Æl.* de Anim. L. VIII. c. 17. quem interpres, ceu ſcopulum, ut videtur, prætervectus, ne vertit quidem, nec de eo verbum apud alios; locus ita habet, ὡς μὲν οὖν εἰσι δίκαιοι ἄνω εἶπον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῶν καὶ τοῦτο ἤδη λέλεκται· καὶ τὸ σῶφρον δὲ ἀπολέλεκται τὰ νῦν ταῦτα. i. e. ἱκανῶς λέλεκται. *Heſychius* ἀπιλέγει, παραγγέλλει.

Cap. LXIX.

Cap. LXIX. vs. 9. Οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι. *Herodot.* III. c. 31. κεκριμένοι ἄνδρες. & κεκριμένη ἡλικία in *Cebete*, ubi plura Cl. *Jac. Gron.* p. 163. ἄνθρωπος λελογισμένος *M. Anton.* L. IX. §. 3. Verba vs. 4. ὁ δυνάμενος —— δρᾷ descripsit inque usum suum adhibuit Schol. *Greg. Naz.* I. Invect. p. 32.

—— Vs. 28. Ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβαρον αὐτὸν περὶ αὑτῷ τὰ πλείω σφαλέντα. Egimus tam de loquendi genere αὐτὸν πταίειν περὶ αὑτῷ & αὑτὸν, quam aliis cum verbis *Diluc.* p. 598. Et ita τρίβεσθαι infra L. VI. c. 18. ubi τὴν πόλιν scripsit ἂν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαι περὶ ἑαυτήν. item σφαδάζειν apud *Philostr.* Junior. Icon. XVI. p. 888. fin. περὶ ἑαυτὸν, ita leg. non ἑαυτῷ, σφαδάζων Nessus. *Herodot.* L. I. c. 108. ἑωϋτῷ περιπεσεῖν. quod *Sallust.* Jug. c. 31. *suomet ipsi more præcipites eunt. Horat.* L. III. Od. IV. vs. 65. *mole ruere sua.* & *suis ipsum viribus ruere* Epod. XVI. vs. 2. *Liv.* L. VI. c. 19. *suis ipse oneratus viribus ruit.* Bene *Nostri* locum reddit versio recepta, *sua ipsius culpa offendisse.*

Cap. LXX. vs. 44. Οἱ μέν γε ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σώζειν καὶ ἐπιγνῶναι μηδὲν, καὶ ἔργῳ οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι. *Herodian.* L. II, 45. de Severo, νοῆσαι τε ὀξὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπι-

'ἐπιτελέσαι ὀξύς. Simplex γιγνώσκειν una cum hujus loci composito simul se offert apud *Apostolum* I. ad Cor. XIII. com. 12. ἄρτι γιγνώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ 'ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. ubi *Beza* veram verborum mentem percepit. add. *Grotius*, & quem *Wolf.* Cur. Phil. laudat *Gatak.* de St. N. I. c. 4. νοεῖν & γνῶναι est *nosse*, *intelligere*, *cogitare*, *sapere*, *decernere*, 'ἐπιγνῶναι atque 'ἐπινοῆσαι, *cognoscere ultra*, *excogitare præterea*, *comminisci*, *excogitatis addere nova:* unde & præmisit νεωτεροποιοί. Frequentius fere nemo 'ἐπινοῆσαι usurpavit quam *Æl.* de Anim. vid. L. I. c. 21. IV. 43. 'Οξεῖς cum infinit. 'ἐπινοῆσαι, cum 'ἐπιτελέσαι certe, celeritatem indicat; cum σώζειν notionem induit φρονίμου & δριμύτητος. Schol. ad vs. 44. præpono 'ἐπιτελέσαι. Neque aliunde quam ex augmenti addendique significatione, repetenda notio τοῦ 'ὀπιλαβεῖν τοῦ χρόνου apud *M. Anton.* L. I. §. 17. nec duriuscula videri debebat *Gatakero* locutio. In sequenti Schol. displicet *Stephano* explicatio τοῦ ἐξικέσθαι per ἀρκεῖν. Ut & quomodo Schol. *Soph.* in Ajac. vs. 441. exponit ἔργα ἀρκέσαι per δεῖξαι, ποιῆσαι & βοηθῆσαι. Vid. ejus Thes. L. G. Attamen per ultimum declarat itidem Schol. in-

inedit. in *Ariſtid.* Orat. Panath. p. 286. τὸ μέγιςον αὐτοῖς ἡ πόλις ἤρκεσεν. dictum accipiens, ἀντὶ τῦ μέγα αὐτοῖς ἐβοήθησεν.

Vs. 48. Παρὰ γνώμην κινδυνευταί. *Phil. Melanchthon*, ut interpres receptus, reddit, *præter hominum opinionem*. Rectius *Acacius* vertit, *ultra conſilium temerarii.* Docent ſequentia, τῆς γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιςεῦσαι, quod ceterum dictum accipe, ceu legeres, μηδὲ τῇ βεβαίᾳ γνώμῃ πιςεῦσαι. In verbis vs. 56. κρατῦντές τε τῶν ἐχθρῶν, ἐπὶ πλεῖςον ἐξέρχονται, vel ex participio intelligitur, τὸ κρατεῖν, *longiſſime victoriam perſequuntur*, vel ſupplendum αὐτὺς, *hoſtes ulciſcuntur.* Illa vs. 60. ſeqq. ſuppleri volunt & ordinari, καὶ ςέρεσθαι μὲν ἡγῦνται οἰκείων, ἂν μὴ ἐπεξέλθωσιν ἃ ἐπινοήσαντες (εἰσιν ἐπεξέρχεσθαι. vid. vs. 44.) ἂν δὲ κτήσωνται, ἃ ἐπελθόντες (εἰσὶ,) πράξαντες (αὐτὰ,) ὀλίγα (ἡγῦνται) πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν. Iisdem de Athenienſibus L. IV. c. 55. οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρόμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν. De Schol. ad vs. 58. fuſe jam *Grammius* in Annotat.

Vs. 70. Μήτε ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶξαι. *Jo. Chryſ.* Epiſt. 204. καὶ ἑορτὴ ἐςὶ καὶ πανήγυρίς τὸ καταξιωθῆναι τῆς ἡδίςης καὶ πολλῶν ἀγαθῶν γεμύσης συνυσίας σου. Tangit ſcil. *Thucydides* Laconum ἡσυ-

χίαν ἀπράγμονα diebus feriatis, ut verbis continuo subjectis disciplinam eorum taxat austeram & rigidam; molestissimas ac laboriosissimas occupationes ἀσχολίαν vocans ἐπίπονον, quæ L. II. c. 39. ἐπίπονος ἄσκησις.

Cap. LXXI. princ. Οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν &c. In instituto a me horum ordine, nescio quo casu, turbatum esse, ostendunt aliena adjecta, prætermissis ipsius auctoris verbis. Monuit de ista aberratione *Bauerus* Orat. *Thuc.* p. 27. Quæ vero præterea ibi disputat V. D. ea una litura sananda. Idem nempe ei evenit, quod illis, qui in *Matth.* c. XXIV. com. 2. οὐ βλέπετε vertebant, *admirari nolite*, vel *ne spectetis cum admiratione*. Bene Schol. intellexit, & structura, ταύτης μέν τοι τοιαύτης ἀνθικαθ. πόλεως, ὦ Λακ. διαμέλλετε (i. e. διάγετε μέλλοντες) καὶ οἴεσθε τὴν ἡσ. οὐχ ἀρκεῖν (sive quoque, nam perinde est, καὶ οὐχ οἴεσθε τὴν ἡσ. ἀρχ. ἐπὶ πλ.) ἐπὶ πλ. τούτοις τῶν ἀνθρ. οἳ ἂν δίκ. μὲν πράσ. τῇ παρασκευῇ, τῇ δὲ γν. δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρ. ἢν ἀδικῶνται· ἀλ. τὸ ἴσ. νέμ. ἐπὶ τῷ μὴ λυπ. τε τοὺς ἄλ. καὶ αὐτοὶ ἀμυν. μὴ βλάπτεσθαι. Num autem οἱ ἀμυνόμενοι dici possint βλάπτεσθαι, i. e. an bellum tam inferenti, quam vim propulsanti, victori æque ac victo damnosum

ſum ſit, non meis quam Archidami verbis c. 85. diſci malo, qui monet, μὴ ἐπειχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων καὶ δόξης βουλεύσωμεν. & *Polyb.* L. XI. c. 4. παντὶ πολέμῳ τοῦτο παρέπεται κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶναι ἀλυσιτελῆ. Ceterum cum hoc capite & tota Corinthiorum concione conferri merentur eo ſpectantia c. 83. c. 84. c. 118. vs. 75. c. 120. 121. & 144. Ita verbi gratia ad illa, οἱ ἂν δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες &c. referuntur Archidami verba c. 82. princ. ὅπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιᾶσθαι, μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας, μήτ' ὡς ἐπιτρέψομεν. nempe τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν βλάπτεσθαι. Voces παρασκευὴ καὶ γνώμη eodem in loco ſociatæ occurrunt quoque in *Greg. Naz.* Or. XX. p. 319. C. ubi ſcribit, παρασκευῆς μὲν γὰρ οὕτως εἶχον καὶ γνώμης.

—— Vs. 2. Δρῶμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων. *Xen.* II. K. A. p. 164. ὃς (τρόπος) μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός. ubi vid. locum geminum apud *Hutchinſ.* & *H. Steph.* Theſ. L. Gr. T. III. p. 570. ſeq. Αἰσθανομένων bene Schol. interpretatur per φρονίμων. *Plat.* II. de Rep. 422. G. τοῖς αἰσθανομένοις ἀθλιώτατος μὲν ἂν δόξειεν εἶναι καὶ ἀνοη-

ἀνοητότατος. *Noster* de semet L. V. c. 26. ἐπεβίων διὰ παντὸς τοῦ πολέμου αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ.

Cap. LXXII. vs. 13. Ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα εἶναι μηδὲν ἀπολογησομένους, δηλῶσαι δέ. Exemplis syntaxeos hujusmodi mutatæ compluribus, jam passim productis, accedat unum alterumque. *Plat.* Gorg. 308. F. οὕτως ἡμῖν ἐπιχειρητέον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας θεραπεύειν, (ex ἐπιχειρητέον supple δεῖ) ὡς βελτίστους αὐτοὺς τοὺς πολίτας ποιοῦντας. Alius generis hoc *Pauſ.* Arcad. p. 676. fin. τῶν ἱερείων οὐ τὰς φάρυγγας ἀποτέμνειν, κῶλον δὲ ἕκαστος ἀπέκοψε τοῦ θύματος. ubi infin. pendere puto ab εἴωθε, supplendo ex Aor. ἀπέκοψε. Diversa rursus est ratio in illo *Æschyli* Eum vs. 411. πᾶσιν ἐς κοινὸν λέγω, ὑμᾶς τε. ubi vid. Not.

Cap. LXXIII. vs. 50. Προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ. Idem Dativi usus in *Plat.* X. Legg. 670. D. τούτοις μὲν τοίνυν ἡμῖν τὸ λόγων τέλος ἐχέτω, pro πρὸς τούτους. *Æl.* de Anim. L. XIII. c. 6. συνεισελθεῖν τῷ ἐχθρῷ *Diod. Sic.* L. XIIX. c. 23. ult. Equites διενοεῖτο πέμπειν τοῖς περὶ τὸν Πτολεμαῖον, ἐὰν τύχωσιν ἐπιφαινόμενοι. Vs. 76. προλιπεῖν accipe ceu legeres, προδοῦναι aut προέσθαι λιπόντες.

Cap. LXXV. princ. Ἆρ' ἄξιοί ἐσμεν, ὦ

Λα-

Λακεδαιμόνιοι ——— τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι. Docet *Hermogenes* ut intelligi hæc debeant p. 308. Edit. *Junt.* βαρύτητος, inquit, ἴδιον καὶ τὸ περὶ τῶν ὁμολογουμένων ὡς ἀμφισβητουμένων εἰς ἐρώτησιν ἐκ διαπορήσεως καθίστασθαι. addit, οὐκ ἀπήλλακται δὲ οὐδὲ τοῦτο εἰρωνείας —— ὁ Θουκυδίδης· ἆρα ἄξιοι δοκοῦμεν ὑμῖν, ὦ Λακ. pro ἐσμὲν, δοκοῦμεν ſcripſit vel e memoria, vel quod eo interiorem ſenſum magis ſiſtere voluit. Idem breviter docuit Schol. Unde mirum interpretem receptum id non vidiſſe: ſed ſcilicet Genitivi coacervati aberrandi dedere occaſionem. Eatenus bene *Winſemius* vertit, *quare propter promptitudinem eam juſtum eſt, nos* propter principatum *non vocari in invidiam apud Græcos.* Et *Acacius*, *digni autem vobis videmur* ——— *promptitudinis hujus cauſa* —— *qui* ob hoc noſtrum imperium *non tanta apud* Gr. *invidia laboremus.*

Cap. LXXVI. vs. 35. Ἐπαινεῖσθαί τε ἄξιοι &c. Vitandi ergo τὸ φορτικὸν hæc in tertia perſona Athenienſes. *Ariſtiden* qui T. I. p. 306. ſeq. cum iis, quæ hoc, ſuperiori & ſeq. capite habentur, conferre volet, varia inde ſuum in uſum eum tranſtuliſſe deteget.

Cap. LXXVII. vs. 48. Οἱ δὲ εἰθισμένοι —— ἐπλεονεκτοῦμεν. Horum sensum verba cum supplementis suo structuræ ordine proposita ostendent, οἱ δὲ εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν, ἤν τι καὶ ὁπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν ἢ γνώμῃ, ἢ τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν δυνάμει, παρὰ τὸ οἴεσθαι μὴ χρῆναι (n. ἐλασσωθῆναι) οὐ χάριν ἔχουσιν (ἡμῖν) μὴ στερισκόμενοι (idem foret, si legeretur στερίσκεσθαι) τοῦ πλείονος, ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς (στερισκόμενοι) χαλεπώτερον (τοῦτο) φέρουσιν, ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης (scil. ἀρχῆς) ἀποθέμενοι τὸν νόμον, φανερῶς ἐπλεονεκτοῦμεν. Conf. cum his & seqq. *Plat.* Gorg. p. 296. A. B.

—— Vs. 69. Εἷς ἕκαστος ἐξιὼν οὔτε τούτοις χρῆται (n. τοῖς νομίμοις) οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. Intenditur illud Lacedæmoniorum institutum, quo liberior belli, quam pacis tempore permittebatur juventuti licentia. Vid. *Crag.* de Rep. Lac. L. III. T. XII. Instit. 6. ἐξιέναι & ἔξοδος hac in re verba esse propria, jam vidimus in *Diluc.* utrumque habet *Pauf.* Meſſ. p. 295. Vid. quoque *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 287. De exitu seu egressu e portu, ut Lat. *egredi* & *exire* videri posset occurrere in *Æl.* de Anim. XIII. c. 21. ubi de provinciæ præside, μετὰ μικρὸν τὸν βίον κατέστρεψε, περαιούμενος ὀλίγον καὶ στενὸν πορθμὸν

ἐξῄει

ἐξήει πορθμείῳ ϗ βραχεῖ. Verum ſubæratum tinnit; nec quæ verſio dat, Græca reddunt, vertitur autem, *paulo poſt diem extremum clauſit, cum e parva navicula exiguum & anguſtum fretum trajiciens in mare incidiſſet.* Fallor, aut ſcripſerat *Ælianus*, ἐξήρει πορθμείῳ, ſeu πορθμίῳ, ϗ βραχεῖ, *parvo ſex remorum navigio.*

Cap. LXXVIII. princ. Βουλεύεσθε —— μὴ πρόσθησθε —— προδιάγνωτε δέ. Syntaxin hanc ex linguæ indole atque uſu repetendam docent Grammatici, & firmant exempla. *Plato* Jon. p. 145. F. εἰπὲ ϗ μὴ ἀποκρύψῃ. Gorg. 281. G. μὴ φεύσῃ, ἀλλὰ ἐθέλησον. p. 297. ult. μὴ ἀποςῇς, ἀλλ' ἔνδειξον. Vid. *Corinth.* de Dial. Att. *Lecap.* de ſyntaxi p. 69. *Thom. Mag.* V. μή.

Cap. LXXXI. vs. 38. Τῇ γῇ μὴ δουλεῦσαι. Quod in Periclis Oratione c. 143. fin. γῆς ἕνεκα οὐχ ὑπακούειν. per quod verbum, inde ſumtum, heic illuſtrat Schol.

Cap. LXXXII. vs. 48. Ἀνεπίφθονον δὲ —— ἀλγεσθῆναι. Intelligi ſupplerique hæc ita volunt: ἀνεπ. δὲ (πᾶσιν) ὅσοι (ἐπιβουλεύονται ὑπό τινων,) ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβουλευόμεθα, (αὐτοὺς) προσλαβόντας μὴ Ἕλληνας μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους,

διασωθῆναι. i. e. δι' αὐτῶν σωθῆναι. Vs. 42. καταφωρᾶν, Schol. & *Suid.* interprete, eſt ἐλέγχειν. Pro eo levi errore in *Plat.* IX. de Rep. 509. A. καταπεφόρηκας cum legeret *Ficinus*, fraudi id ei fuit in verſione. Vs. 53. ἢν μὴ ἐπαχθεσωσί τι —— ταῦτα ἄριστα, ἢν δὲ μή. Elliptica hæc loquendi ratio ſupplenda ut ſit, oſtendi *Miſc. Obſ.* Vol. III. T. I. p. 145. ſeq. Vs. 61. οὐχ ἧσσον, ὅσῳ ἄμεινον, pro τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἄμ. ut iterum L. VII. c. 63. vs. 7. Vs. 70. θέαμα πόλεμον, quod infra c. 121. *Plat.* Menex. p. 406. G. & 407. F. καταθέασθαι.

Cap. LXXXVII. princ. Ἐπιψηφίζειν. Notatis hunc ad locum de adgregata multorum verborum ſignificatione in *Diluc.* addo quod ſupra c. 5. οἱ ποιηταὶ τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, i. e. ποιοῦντες ἐρωτᾶν. Ἐξανθεῖν in *Plut.* T. II. 284. D. 353. F. 397. E. Γεννᾶν, ut alii Philoſophi, *Plat.* V. de Rep. 460. C. *Sext. Empir.* p. 384. ibi *Fabric.* Διαβάλλειν *Philoſtr.* Vit. Soph. p. 523. *Plato* II. de Rep. 423. G. Μουσαῖος τούτων νεανικώτερα τἀγαθὰ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, παρὰ θεῶν διδόασι τοῖς δικαίοις· εἰς ᾅδου γὰρ ἀγαγόντες τῷ λόγῳ &c. οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτίνουσι (ita leg. pro vulgato ἀποτείνουσι) μισθοὺς παρὰ θεῶν. Κατακλαίειν

Plat.

Plat. Phæd. fin. nisi probabili admodum conjectura cum *H. Steph.* in Thes. L. Gr. pro κατέκλαυσε legas, κατέκλασε. Alcib. I. p. 31. D. rogat Socrates, οὐκοῦν καὶ σὺ ὁ παρ' ἐκείνου μαθὼν, ἄλλον οἷός τε ἔσῃ; ubi ut in *Pauli* Ep. I. ad Tim. c. 5. com. 4. de quo egi *Misc. Obs.* Vol. IX. p. 430. μανθάνειν significatione *discendi* simulque *docendi*, & in Euthyd. p. 217. A. B. ipsum illud μανθάνειν γράμματα, quod intendens forte *Eust.* ad Odyss. Z. p. 261. vs. 30. inde τοὺς μεθ' Ὅμηρον σοφιστὰς, ait, σόφισμα πλέξαι. rursus Alc. II. p. 43. E. ἀναγκαῖον ἐπιπεριμένειν, ἕως ἄν τις μάθῃ, ὡς δεῖ πρὸς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους διακεῖσθαι. Add. *Gatak.* Advers. Post. c. 36. p. 804. Similiter λαμβάνειν sumendum dicas in Tim. p. 549. E. φλέγμα ὀξὺ καὶ ἁλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, καὶ παντοῖα νοσήματα εἴληφεν. Et ἀμβλίσκειν, observatum *Poll.* L. IV. Segm. 208. Theæt. p. 117. C. ac pro νέον ὂν ibi forte leg. νεογνόν. Ceterum an, quod visum Cl. *Oudend.* ad *Th. Mag.* p. 66. τῷ ἀναβιοῦν agendi notio omnino deneganda sit, & in *Æl.* II. Anim. c. 29. pro ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν, reponendum ἀναβιώσει, nondum habeo constitutum. Quid si enim *Palæph.* c. 41. scriptum

reliquerit, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ. μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαί τινα ἀναβιῶσαι. ut lectio Cod. Ox. ἀναβιῶναι ποιῆσαι fit Scholion, & inde itidem ἀναβιῶναι in contexum venerit. Passivum habet *Philostr.* Vit. Ap. IV. c. 45. ἡ Ἀλκῆστις ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναβιωθεῖσα. Patiente quoque significatu μετέρχεσθαι se offert in Argumento Cap. 34. L. XII. Anim. pro *adhiberi, tractari.* Πτωθῆναι præter alios, quos in *Diluc.* citavi, habet *Achmet.* Oneir. c. 120. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι παλαίσας ἔπτωσεν ἕτερον, τιμήσει τὸν παλαισθέντα καὶ πτωθέντα. Alia ex N. T. libris collecta dedit *Gatak.* de St. N. I. c. 4. add. Not. ad *Th. Mag.* p. 178. Eadem adgregata notio an se extendat ad verbalia, ut v. c. φρόνησις τοῦ dicat *suasionem*, five *exhortationem* πρὸς τὸ φρονεῖν τι, quomodo *L. Bos* accipit *Luc.* c. I. com. 17. nondum didici. Vertam ego, & *rebelles* seu *refractarios* & *immorigeros in meditandis intelligendisque iis, quæ justa sunt, reddere Domino populum instructum.*

—— Vs. 71. Ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη &c. Ostendit hic locus discrimen inter γνώμην & διαγνώμην. Vid. præcedentia vs. 54--56. patetque vs. 55. non magis processurum, ἀποδεικνυμένους τὴν διαγνώμην scriptum si esset, quam heic obtineret,

ret, ἡ δὲ γνώμη αὕτη —— ἐγένετο. Minus clare differentia hæc percipitur L. III. c. 42. princ. ubi Diodotus, οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ Μιτυληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε &c. Cum c. 36. vs. 13. legatur γνώμας αὖθις προθεῖναι, & hujus Libri c. 139. vs. 22. ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθ. γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προυτίθεσαν. quod & movisse puto *Æm. Port.* ut διαγνώμην pro γνώμην scriptum statueret. Sed modo attendisset, non γνώμην, sed γνώμας προθεῖναι: heic contra διαγνώμην, non διαγνώμας legi, vel isto indicio discrimen detexisset. Equidem qui multitudinis numero dixerit διαγνώμας, διασκέψεις, aut διαγνώσεις προθεῖναι, auctorem quæro, nisi si de diversis & pluribus populis sermo sit, ut eodem Lib. III. c. 67. fin. Quod vero l. d. τὴν διαγνώμην αὖθις προθεῖναι περὶ Μιτυλ. id c. 38. quo prius se refert, προθεῖναι αὖθις περὶ Μιτυλ. λέγειν. Unde simul discimus διαγνώμην nil aliud dicere, quam *rei causæque cognitionem.* pro quo supra c. 50. vs. 47. διαγνωσιν ποιεῖσθαι, quod vocabulum quo jure, ceu parum Atticum, reprobet *Thom. Mag.* inde simulque ex *Plat.* XI. Legg. 684. E. liquet, ubi τοῦτο δὴ διάγνωσις ἐπιτετράφθω τῷ τῆς παιδεύσεως ἐπιμελητῇ τῶν νέων. Et per hanc, uti quoque voce

διά-

διάκρισις recte tam hic expl. Schol. quam Lib. III. c. 42. per διάσκεψιν. Γνώμην ποιεῖσθαι *Noster* infra c. 128. VII. c. 72. & γνώμας L. III. c. 36. vs. 94. quod *Aristid.* T. I. p. 110. κρίσεις ποιεῖσθαι.

Cap. LXXXIX. vs. 93. Ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον. Pro αὐτῶν. Similiter in Nominibus, ut ὄνυξι χερὶ *Soph.* Ajac. vs. 312. βίᾳ χειμῶνι *Æsch.* Agam. vs. 665. μοχλοῖς πόλιν ἐξαναστπάσαι βίᾳ *Eurip.* Phœn. vs. 669. ὠλέναις δικεῖν βολαῖς vs. 1139. *Plat.* X. Legg. 670. B. ὠθεῖν βίᾳ σώματι σῶμα. *Petrus* Apostolus II. Ep. c. II. com. 8. βλέμματι καὶ ἀκοῇ ψυχὴν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζε. Conf. *Diluc.* p. 4. Anim. ad *Æsch.* L. I. p. 231. & *Sylburg.* ad *Pauf.* p. 930.

Cap. XCI. vs. 42. Οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιστεῖν. *Plat.* Protag. 197. A. σοὶ δὲ λέγοντι οὐκ ἔχω ὅπως ἂν ἀπιστῶ. Phæd. 397. F. οὐδ' αὐτὸς ἔχω ἔτι ὅπῃ ἀπιστῶ. Conv. p. 332. E. οὔτε ὅπως ἀποκτείνειαν εἶχον, οὔτε ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν. *Aristid.* T. I. p. 237. οὐκ ἔχοντες ὅπως χρὴ προσιέναι τοῖς βαρβάροις. Vs. 29. Cl. *Reisk.* recte cum interprete Lat. distinctionem post τὰ ἀλλὰ removet ad ὑπειπών.

Cap. XCIII. vs. 82. Καὶ δήλη ἡ οἰκοδομία ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο. Sæpe ita & alii. *Plat.* Conv. 321. A. μουσικὴ δὲ καὶ παντὶ κα-

κατάδηλος ὅτι κατὰ ταυτὰ ἔχει τούτοις. Gorg. 282. B. ποίους λόγους; ἆρα οἳ δηλοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν; V. de Rep. 463. B. γνώσεται τὸν Ἡσίοδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφός. Hipp. Maj. 104. C. οἶδα ἑκάστους τῶν περὶ τοὺς λόγους ὡς διάκεινται. Alcib. II. p. 42. E. ὁρᾷς δήπου τὴν ἀπορίαν ὅση τε καὶ οἵα. Conf. *Æl.* XII. Var. Hist. c. 39. & Not. *Hutchins.* ad *Xen.* II. K. A. p. 136. Sed quia locus obscurior, verba adponam, ἐνταῦθα, dicit, ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπεστάτει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαυσεν ἄν. Vertuntur postrema, *ac si quis ei videretur illorum, quibus hoc negotii datum erat, segniter se gerere, mox idoneum eligens illum alterum amovit.* Sed quem ego sensum e Græcis non elicio. *Suid.* V. Ἐπιτήδειος in compendium contracta ultima ita exhibet, ὁ δὲ βακτηρίαν ἔχων, εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον, ἔπαιεν ἄν. Edit. *Ald.* ut Cod. *Bodl.* levi & frequenti errore dat ἔπεσεν ἄν, pro ἔπαισεν ἄν, ut bene in Edit. *Isingr.* Quid si per ἐπιτήδειον intelligamus hominem Clearcho præcipue carum, vertaturque, *si quis ei segniter agere videretur, seligens cui plurimum favebat, verbera ei intentabat*, eo nempe ostensurus, quid ex-

 pe-

pectandum esset aliis, nisi strenuius labori incumberent. Contraria fere horum syntaxi scriptum illud *Procopii Soph.* Ep. 3. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, τοῦτόν φασιν ὡς ἐ μέχρι παντὸς ἐτίμα σιγήν. Exod. c. XXXII. com. 2. & Actor. VII, 40. ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. Sustuleris ibi τοῦτον, fulciendo ἀνακολούθῳ inserviens, sua Nominativis constabit structura. Alterum ad *Platonis* & *Xenophontis* structuram rediges hoc modo, τὸν γὰρ Μωϋσῆν τοῦτον οὐκ οἴδαμεν, τί γέγονεν αὐτῷ. recisoque αὐτῷ, Nominativi subsistent. Frequentant istam syntaxin Sophistæ recentiores. Vid. interpretes *Æl.* V. H. L. II. c. 11. & *H. Steph.* in Lib. de Dial. p. 28.

Cap. XCV. vs. 42. Ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν. *Budæus*, & ex eo *H. Steph.* in Thes. dictum monent, ἀντὶ τοῦ κρίνεται οὐκ ἀδικεῖν. Potest ἀδικεῖν esse tempus Aor. 2. ut in *Joan.* c. XVI. com. 16. θεωρεῖτε. ac *Plat.* Phæd. p. 390. E. συνδιατελεῖ Fut. 2. nec proin necesse temporum statuere enallagen. Ita *Kuhn.* in *Paus.* Achaic. p. 547. ἐκράτησαν, pro ἐκρατήθησαν scriptum sumebat.

Cap. CV. vs. 27. Ἐκβοήσαντες. Tuetur *Stolberg.* Exercit. p. 38. Lectionem alteram cum *H. Steph.* & *Dukero*

præ-

præferendam ducit Cl. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 730.

Cap. CIX. vs. 95. Βασιλεὺς πέμπει Μεγάβαζον, ὅπως ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πειαθέντων τῶν Πελοποννησίων, καὶ ἀπ᾽ Αἰγύπτου ἀπαγάγοι Ἀθηναίους. Etsi ὅπως nonnunquam cum Infinitivo constructum occurrat, ut ostendunt exempla *Wessel.* producta in *Diod. Sic.* T. II. p. 408. Not. 2. & Anim. ad *Æsch.* L. II. p. 390. id tamen æque minus hic obtinet, quam si quis ita acciperet in hoc *Paus.* Attic. p. 93. τὰ δὲ ἐντὸς τοῦ τείχους τοῦ ἱεροῦ, τό τε ὄνειρον ἀπεῖπε γράφειν, καὶ τοῖς οὐ τελεσθεῖσιν ὅπως ὧν θέας εἴργονται, δῆλα δήπου μηδὲ πυθέσθαι μετεῖναι σφίσιν. Obiter moneo, in Edit. *Ald.* legi μήτ᾽ εἶναι, idque secutum *Amasæum* in versione. Abundat in his, uti leguntur verba, ὅπως & σφίσι, quibus omissis constructio erit, καὶ δῆλα δήπου μηδὲ μετεῖναι τοῖς οὐ τελ. πυθέσθαι (n. ἐκεῖνα) ὧν τῆς θέας εἴργονται. At utrique vocabulo usus suus erit, si Dativo τοῖς τελεσθεῖσι Nominativum substituas, quando structura emerget, καὶ δ. δήπου, ὅπως ὧν τῆς θ. εἴργ. οἱ οὐ τελεσθέντες, (οὕτω ταῦτα) μηδὲ μετεῖναι σφίσι (sive αὐτοῖς) πυθέσθαι. Sæpissime ὡς & ὅτι vacare solent. *Plat.* Phæd. 377. G. ὅτι μέντοι παρὰ θεοὺς δεσπότας πάνυ ἀγαθοὺς ἥξειν εὖ ἴστε ὅτι, εἴπερ τι ἄλλο τῶν τοιού-

των. *Nostri* verba sic ordinari volent, ὅπως τῶν Λακ. πεισθέντων (n. τοῖς χρήμασιν, ἃ ἔχων ἧκεν ὁ Μεγάβαζος) ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Αττικὴν, καὶ ἀπαγάγοι ἀπ' Αἰγύπτου Ἀθηναίους. Conjunctiva, quæ pluribus a libris abest, sumta pro ἅμα *simul*, *eadem opera*, me non offendit. Mox vs. 7. περιτρέπειν τὸ ὕδωρ, ut *Plat.* V. Legg. 608. B. τὸ συῤῥέον ὕδωρ, τὰ μὲν ἐξαντλεῖν, τὰ δὲ ἀποχετεύειν καὶ περιτρέπειν.

Cap. CX. princ. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα πολεμήσαντα. Contraria fere syntaxi *Apoll. Rhod.* L. II. vs. 370. 372. στόμα Θερμώδοντος περιειμένου, nec inobservatum reliquit Schol. φάσμα γυναικὸς φανεῖσα *Herodot.* VIII. c. 84. *Soph.* Antig. vs. 1014. ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων κλάζοντας. *Pauſ.* Ach. p. 580. ἀνέμων ἐμβολαὶ περιτρέπουσαι τὰ δένδρα. *Chryſ.* T. V. p. 276. E. αἱ τῶν ἀνέμων προσβολαὶ πάντοθεν ῥιπίζουσαι τὰ δένδρα. Perinde foret, si dedissent περιτρεπόντων atque ῥιπιζόντων. aut ἠγωνισμένων, pro ἠγωνισμένη, itemque δηλουσῶν, pro δηλούσας, in ejusdem Op. T. VI. p. 126. D2. ἡ τῶν τριῶν παίδων χορεία τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνισμένη. Epist. 223. p. 802. C. ῥαφάδας ἡμῖν πέμπεις ἐπιστολῶν δηλούσας. Exemplis alibi jam productis, ubi substantiva vice adjectivorum funguntur, accedat unum alterumque.

Pauſ.

Pauſ. Attic. p. 11. δείματα ἄνδρες. ibid. τοῦ κόλπου τέλματος ὄντος. *Plat.* Conv. 317. C. λόγον εἰπεῖν ἔπαινον ἔρωτος. *Eurip.* Phœn. vs. 1142. γραφῇ ἐχίδναις ὕδρας, i. e. ἐχίδναις γεγραμμέναις, ſeu ut Schol. καταγραφείσαις. Conf. *Lesbonact.* περὶ σχημ. p. 182. ſeq. ubi pro ἦν δὲ αὐτῷ εἰπεῖν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι. F. leg. ἦν δὲ αὐτὸ εἰπεῖν ἐπὶ ταῖς τ. σ. Sed & regimine ſuo eundem uſum præſtant. *Plat.* I. Legg. princ. κυπαρίττων ἐν τοῖς ἄλσεσιν ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια. Juncta τῷ εἶναι & γίγνεσθαι verba ſiſtunt, quæ per nomen ſignificantur. *Herodot.* L. I. c. 6. τὸ Κιμμερίων στράτευμα οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή. Eſt ubi, ſed quod rarius, unum idemque nomen ſubſtantivi pariter atque adjectivi locum tenet. Ut in *Pauſ.* Phoc. 804. οὔτε τοῦ ἱεροῦ (*templi*) τῆς καταλήψεως, οὔτε τοῦ πολέμου (n. ἱεροῦ *belli ſacri.* Vid. p. 803.) μετεσχήκεσαν. *Senec.* Rhet. Controv. L. III. XIX. p. 255. *puta legatum de ſumma rep. puta fœderis.* cujus ſimile exemplum cum non ſuppeteret *Jo. Schulting.* culpam in Librarios conferendam ſuſpicabatur. Add. ſupra ad *Æſch.* Eum. vs. 432.

Cap. CXVI. vs. 43. Ἐσαγγελθέντων. *Herodot.* II. c. 121. αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φωρὸς ὁ νεκὺς ἐκκεκλεμμένος. *Plat.* Charm.

princ. ἤγγελταί γε δεῦρο ἥ τε μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γεγονέναι. mutata ſimul ut vides ſtructura. Idem Hipp. Min. p. 230. B. ἀπελείφθην (ita l. pro ἐπελείφθην) σου τῶν λεγομένων· ὤκνουν γὰρ ἐπανέρεσθαι, διότι ὄχλος τε πολὺς ἔνδον ἦν, καὶ μή σοι ἐμποδὼν εἴην ἐρωτῶν τῇ ἐπιδείξει. Sed ubi aliter fieri ſenſus non patiebatur.

Cap. CXVIII. princ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη &c. Parilis parentheſis apud *Xen.* III, K. A. p. 209. ubi cum præcedat πρῶτον μὲν γὰρ ἐμπεδοῦμεν —— quo referuntur ſequentia, ἔπειτα δὲ (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων κινδύνους) ἵν' εἰδῆτε ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσήκει εἶναι, σώζονταί τε σὺν θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ δεινῶν οἱ ἀγαθοί· ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν &c. Quæ ut cohæreant, verba parentheſis, nulla ratione habita prioris γὰρ, hunc in ſtructuræ ordinem ſunt redigenda: ἔπειτα δὲ, ἵν' εἰδ. ὡς ἀγ. τε ὑμ. προσ. εἶναι, σώζ. τε σὺν θ. καὶ ἐκ πάνυ δεινῶν οἱ ἀγαθοὶ, ἀναμνήσω ὑμ. καὶ τοὺς τῶν πρ. τῶν ὑμ. κινδ. ἐλθόντων μὲν γὰρ —— Cap. extr. αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι, καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος. Similia antitheta notata vid. apud *Bern. Martin.* V. L. III. c. 10.

Cap. CXX. vs. 5. Τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν. *Chryſ.* T. V. Op. 713. D. τὰ ἴδια πρὸ τῶν ἀλλοτρίων

σκο-

σκοπεῖν. *Eurip.* Phœn. vs. 476. ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην Τοὐμόν τε καὶ τοῦδε. ubi *Valcken.* Mox vs. 10. duplici regimine ſcriptum, τοὺς τὴν μεσόγειαν καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Ut ποιεῖν in *Xen.* V. K. A. p. 440. τούτῳ τἀναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιοῦσιν. Tum ἐν πόρῳ, pro ἐγγὺς *prope* & *ad tranſitum*, ut ſæpe alii. *Pauſ.* Bœot. p. 726. ἀγάλματα ἐν τῷ ποταμῷ, quod tentatum noluiſſem. Vid. præter alios Cel. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 695. Pro ὑπὸ *Plat.* I. Legg. princ. ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδὸν, πνίγους ὄντος τανῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσίν εἰσι σκιαραί. Add. *Hiſt. Crit. Reip. Lit.* T. XIV. p. 276. ſeqq. Quod vero aliis κατὰ μέσον τὸν πόρον, id *Junco* apud *Stob.* Tit. 112. p. 586. ἐν μέσῳ τῷ πόρῳ. Similiter ἐπὶ valet *ad*, *apud*, idemque quod περί. *Herodot.* VI. c. 8. ἐπὶ τῇ πόλει κειμένη νῆσος. *Xen.* VI. K. A. 475. ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ κρήνη ῥέουσα. p. 476. ἐσκήνουν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ. *Pauſ.* Att. p. 4. οἱ ἐπὶ θαλάττῃ. *Ariſtid.* T. III. p. 410. ᾠκοδόμουν ἐπὶ τῇ Ἀκαδημίᾳ, pro κατὰ τὴν Ἀκαδημίαν. Schol. inedito interprete. Et ſic aliquoties *Thuc.* adde *Joan.* Euang. IV. com. 6. & frequenter alibi.

——Vs. 28—36. Ὅ τε ἐν πολέμῳ—— ἐλλείπομεν. Quod ſæpiſſime in his fictis concionibus obſervare eſt, ut, ὅταν (ver-

(verba ſunt *Dion. Hal.* p. 133. ult.) μίαν λέξιν, εἴτε ὀνομαστικὴν, εἴτε ῥηματικὴν ἐν πλείοσιν ὀνόμασιν ἐκφέρῃ, περιφράζῃ τὴν αὐτὴν νόησιν, idem hic uſuvenit: nam quod nunc εὐτυχίᾳ πλεονάζειν ἐν πολέμῳ, id vs. 24. τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι. Tum quæ verbis pluribus ſiſtuntur iſtis, πολλὰ γὰρ —— ἐλλείπομεν, paucioribus complexus eſt c. 140. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. atque iterum ejusdem capitis princ. εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. comparetur quoque totum c. 78. Ita ſcil. perpetuo ἀντίθετοι δημηγορίαι apud *Noſtrum* ſibi mutuas tradunt operas, quodque in una obſcurum, altera declarat. Illa, ἐνθυμεῖται γὰρ —— ἐπεξέρχεται, extra nexum cum præcedentibus ſic ordinabis, οὐδεὶς, γὰρ ἔργῳ ἐπεξέρχεται ὅμοια τῇ πίστει, καὶ (i. e. ᾗ) ἐνθυμεῖται, nempe ἐπεξέρχεσθαι αὐτά. At reſpectu eorum quæ antecedunt, omnes admittunt explicationes, quas tribuunt Scholia.

Cap. CXXI. vs. 47--52. Ὑπολαβεῖν οἷοί τε ἐσμὲν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας —— ἡ δὲ ἡμετέρα (δύναμις) ἧσσον ἂν τοῦτο

πά-

πάθοι (τὸ ὑπολαμβάνεσθαι scil. μισθῷ) τοῖς σώμασι τὸ πλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασιν. Immerito correxi interpretes, qui σώματα verterunt, *corpora* & *corporum robur*: faciem enim his obvertunt verba Periclis c. 141. vs. 88. σώμασιν ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν. ratione adjecta, ὅτι τὸ μὲν πιστὸν ἔχουσιν ἐκ τῶν κινδύνων κἂν περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν. & c. 143. vs. 77. σώματα & ἄνδρας permutat, atque prius per πολίτας illustrat Schol. L. III. c. 65. vs. 98. & c. 143. εἴτε καὶ μισθῷ μείζονι πειρῷντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν.

—— Vs. 60. Ἦ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ξύμμαχοι ἐπὶ δουλείᳳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν. In φέροντες subauditur e proximo χρήματα. Pro ἢ nobiscum scriptum qui maluerit ἦ, is citra adjunctam particulam γὰρ aut ποῦ, sic ἦ inveniet apud alios, ut *Lys.* Orat. II. p. 20. Ed. *Tayl.* min. ἦ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν. *Arist.* Eccl. vs. 145. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν. *Aristid.* T. I. p. 4. ἦ πολλὴ τότε ἦν ἡ θάλαττα. Verbum ἀπερεῖν, quia se offert, restituamus *Æl.* de Anim. XIV. c. 11. agens ibi de ratione venandi boves Libycos, tantam eorum narrat

celeritatem & copiam, ut quem insequi cœperint venatores, oculis se subducat; recentes si insequantur, ipsos prius una cum equis defecturos. Hunc sensum sistere cum debeant verba, καὶ εἴ γε τις ὑπάρξοιτο τούτων διώκειν τινὰ, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ ἤδη καμόντα αἱρήσει τις τῷ χρόνῳ, τοὺς δὲ αὐτῶν ἀρχομένους δρόμου, προπονήσαντός οἱ τοῦ ἵππου οὐχ αἱρήσει. legendum adparet προαπερεῖ. Notes & προπονεῖν nullo fultum exemplo apud *Steph.* ut plane ignorat nomen πρόπονος i. e. *qui præviam operam præstat*, apud *Procop.* II. B. P. c. 15. extr.

Cap. CXXII. princ. Ὑπάρχουσι —— προσόδων. Opposita hæc sunt Archidami illis c. 81. vs. 27. εἰ δ' αὖ τοὺς ξυμμάχους ἀφεστάναι πειρασόμεθα. &c. Potestas, quam exerit ἐπὶ vs. 69. in ἐπιτειχισμὸς verbisque aliis, eadem se prodit in ἐπιτρέφειν apud *Greg. Naz.* I. Invect. p. 2. ubi de Constantio, ὅτι ἔλαθεν ἐπιτρέφων Χριστιανοῖς τὸν Χριστοῦ πολέμιον. Vs. 96. ἡ καταφρόνησις τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται. Casu sexto, ὀνόματι γὰρ οὐδὲν δέομαι λέγειν *Aristæn.* L. I. Ep. 5. quod, ut plura, accepit ex *Plat.* Apol. Socr. p. 360. D. nec proin sollicitandum; suppleatur modo αὐτὴν, & αὐτὸν apud *Platonem.* Vs. 2. Verbo ἐπιταλαιπωρεῖν idem

idem usus VII. de Rep. 490. G. ubi ἐπιταλαιπωρεῖν πρὸς τοῖς πολιτικοῖς.

Cap. CXXIV. vs. 30. Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται· ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. *Cic.* VII. Philip. c. 6. *si pace frui volumus, bellum gerendum est; si bellum omittimus, pace nunquam fruemur.* & *Aristid.* T. II. p: 67. τότε γὰρ χρὴ, κἂν ἄδηλον ᾖ τὸ μέλλον αἱρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅταν τὸ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν φανερῶς χεῖρον ᾖ. Spectant huc quoque idemque dicunt, quæ Corinthii verbis pluribus supra c. 71. διαμέλλετε —— τὸ ἴσον νέμετε. & c. 120. vs. 18. διόπερ —— ἡσυχάζαι. Quæ præcedunt vs. 22. μὴ μέλλετε —— πάσχειν, sic accipio: μὴ μέλλετε —— ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται (n. μέλλειν ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς) περιμένοντας (τὸ) τοὺς μὲν (i. e. ἡμᾶς μὲν) βλάπτεσθαι ἤδη· (intellige βλαπτόμεθα γὰρ ἤδη, sive πάσχομεν γὰρ ἤδη αὐτὸ) τοὺς δὲ, (pro ὑμᾶς δὲ) εἰ γνωσθησόμεθα —— τολμήσαντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν. Conf. quæ c. 120. vs. 8. seqq. τοὺς δὲ τὴν μεσόγειαν —— βουλεύεσθαι. Hinc quæ sequuntur ad finem capitis ita cohærent, ἀλλὰ νομίσαντες —— ψηφίσασθε τὸν πόλεμον, —— ἐπιθυμήσαντες· καὶ ἡγησ. τὸν καθ. —— τύρ. —— καθεστάναι, ὥστε —— διανοεῖσθαι, παραστησώμεθα (αὐτὴν,) αὐτοί τε ἀκινδ. τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν, καὶ τοὺς ——

ἐλευθερώσωμεν. L. VI. c. 92. ἀσφαλῶς οἰκεῖν, quod hic ἀκινδύνως οἰκεῖν.

Cap. CXXVI. vs. 70. Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη. Notat *Gilb. Gaulminus* ad *Eust.* de Ism. Amor. μεγίστην ἑορτὴν dictam ob redditum Ciloni oraculum, idque ignoraſſe interpretem Græcum. Addit, errare quoque *Apoll. Acharnensem* apud Schol. *Ariſt.* (Nub. vs. 407.)

—— Vs. 76. Χρόνος ἐπιγίνεται. ut *Herodot.* I. c. 73. aliique. Frequens magis γίγνεται χρόνος. *Plat.* Phæd. 398. C. 375. D. *Herodot.* I. c. c. 73. vel ἐγγίγνεται. *Plat.* Conv. 319. G. Phæd. 388. E. & ſæpe *Herodotus*, ut II. c. 124. minus obvium, quod ſupra c. 80. vs. 20. χρόνος ἐνέσται. Longe itidem rarius χρόνος ἐκγίγνεται apud *Herodot.* L. II. c. 175. nec tentare debueram, cum ſe offerat quoque in *Plat.* Protag. 205. D. Locutio vs. 51. ἐγκλήματα ποιεῖσθαι extat apud eundem X. Legg. 674. F. & quod c. 127. vs. 13. ὁρμᾶν τινα εἴς τι. id IX. Legg. p. 660. fin. ὁρμᾶν τινα ἐπί τι.

Cap. CXXVIII. vs. 35. Βασιλέως προσήκοντες. Hanc æque ſtructuram recte ſe habere, atque alteram cum caſu tertio, oſtendit *Lyſ.* Orat. II. p. 25. ἄξιον τοῖς ζῶσι τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν, & ita

ali-

aliquoties idem alibi. Nec aliter *Plat.* Apol. Socr. 366. B. οἱ τούτων προσήκοντες. Qui cæterum syntaxin, qua ordine sequentia prioribus respondent, modo observat, modo negligit ac promiscue adhibet. Conv. p. 325. A. ἔρως οὔτ' ἀδικεῖ, οὔτ' ἀδικεῖται, οὔτε ὑπὸ θεοῦ, οὔτε θεόν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου, οὔτε ἄνθρωπον. ibid. C. ἃ γάρ τις ἢ μὴ ἔχει, ἢ μὴ οἶδεν, οὔτ' ἂν ἑτέρῳ δοίη, οὔτ' ἂν ἄλλον διδάξειε. Phædr. princ. quærenti Socrati, ποῖ δὴ καὶ πόθεν; respondet alter, παρὰ Λυσίου, πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον. Vid. & II. de Rep. 423. E. L. VI. p. 473. D. IX. p. 508. C. 521. B. *Thuc.* L. VIII. c. 21. vs. 36. Construendi modus, quo quid ad remotius refertur, haud observatus *Suidæ* V. ἀθέτησις, errandi occasionem præbuit, ut in fragm. subjecto ἀθετεῖν existimaret Genitivo junctum, qui interim pendet a superiori κατάρχων. Nec proinde de vitio suspectum esse debebat *Gatak.* de St. N. I. cap. 18. p. 112. E. Tertii sunt casus in *Æl.* de Anim VII. c. 28. οἱ προσήκοντες τοῖς πρῶτον πιοῦσιν οἶνον, καὶ εἰς ὕπνον ἐμπεσοῦσιν. non dativi absoluti, ut visum V. D. ad *Thom. Mag.* p. 45. ibidemque pro νενόσηκαν repone, ἐνόσησαν.

Cap. CXXIX. vs. 64. Κεῖσεταί σοι εὐεργεσία. *Plat.* I. de Rep. 417. B. Οὕτοι

κακῶς σοι κείσεται ὅ, τι ἂν ἡμᾶς εὐεργετήσῃς. *Ach. Tat.* L. V. p. 325. Κεῖταί σοι χάρις τῶν. & L. III. p. 209. ἀποκείσεταί σοι παρ᾽ αὐτῷ ἡ χάρις.

Cap. CXXX. vs. 81. Τράπεζαν παρετίθετο. *Plutarchum*, qui ſenſu contrario, pro *removere menſam*, adhibuit, ne immerito tentarim, ut verear, locus facit *Plat.* IV. de Rep. 445. D. τοὺς κεραμέας κελεύειν κατακλίναντας πρὸς τὸ πῦρ διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους, τὸν τροχὸν παραθεμένους, ὅσον ἂν ἐπιθυμήσωσι κεραμεύειν. Ubi itidem videri queat *ſeponendi* notione accipiendum, niſi *juxta ponendi* ſenſus præferri debeat.

Cap. CXXXI. vs. 4. Ἐξήλθεν. Ut hoc vidimus verbum, pro cognatæ ſignificationis paſſivo, poſitum poſſe intelligi, ſic & πίπτειν, quod hinc. *Heſych.* expl. per φονεύεσθαι. Idem fortaſſe ἀφεστακέναι expoſuerat ἀπεστάλθαι. Vs. ſeq. περὶ αὐτῶν, quæ ſcil. crimini data ei memorantur hoc capite vs. 90–96.

Cap. CXXXII. vs. 16. Ἐξεδεδίῃτο. *Æl.* de Anim. XV. c. 1. de Hippuris, ἐκδιαιτῶσιν, inquit, ἐπικείμενοι τῷ ῥεύματι τροφὴν τὴν ἑαυτοῖς φίλην, οὐ μὴν οὐ δύνανται τοὺς ἐπινηχομένους λαθεῖν ἰχθύας. Scripſeratne εἰς ſive πρὸς τροφὴν, & ὑπονηχομένους. Alioqui

qui dictum sit oportet, pro ἐπιχομένους ἐπ' αὐτούς.

Cap. CXXXIII. vs 60. Προτιμηθείη ἀποθανεῖν. Quomodo προτιμᾶσθαι heic per supplementa intelligendum videri dixi, eodem occurrit apud *Achill. Tat.* L. II. p. 137. θάνατον ἐτιμώμην ἐμαυτῷ· ἐλεήσαντες δὲ οἱ δικασταὶ προετιμήσαντό μοι τριετῆ φυγήν. i. e. πρὸ & ἀντὶ τοῦ θανάτου, ὃν ἐτιμ. ἐμ. ἐτιμήσαντό μοι τρ. φυγὴν οἱ δικ. Addit insuper ἀντὶ *Plat.* Lys. 112. F. ὃ ἄν τις τι (pro ὅ, τι ἄν τις) περὶ πολλοῦ ποιοῖτο, ἀντὶ πάντων προτιμᾷ. Sic simplex τιμῶ *Aristid.* T. I. p. 635. Neque aliter videri posset procedendum in *Plat.* XI. Legg. p. 678. F. ὅστις ἂν προαμειψάμενος ἔργον, μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ ἐν χρόνοις τοῖς ὁμολογηθεῖσι, διπλοῦν πραττέσθω. ut ibid. mox iterum; dictum ut sit, pro ὅστις ἂν ἀμ. ἔρ. πρὸ καὶ ἀντὶ μισθῶν, μὴ ἀποδ. (αὐτοὺς) ἐν χρ. τ. ὁ. δ. πρ. usitata ut sunt, τὸ καὶ τὸ ἀλλάξασθαι, & ἀμεῖψαι ἀντὶ τοῦ apud eundem II. de Rep. 427. B. & *Pind.* Pyth. IV. vs. 30. Verum poterit & alia ratione resolvi, hac puta, ὅστις ἂν ἀμειψάμενος ἔργον πρὸ τοῦ ἀποδιδόναι τοὺς μισθοὺς, ἢν μὴ ἀποδιδῷ αὐτοὺς ἐν χ. τ. ὁ. δ. π. Eadem via ad structuram, & qui inde pendet verborum sensum perspiciendum incedere oportet in compositis fere omni-

omnibus, si quis Grammatice loca intelligere cupit, cujus ignoratione dicam, an neglectu factum vereor, ne plurima scriptorum loca a librariis & editoribus sint παραδιορθωθέντα. Contigisse istud certe videtur in *Plat.* VIII. Legg. 644. E. ubi cum *Budæo* apud *Steph.* Thes. L. Gr. T. I. p. 397. A. obstaret nonnihil structura λειοτέρας ὁδοῦ διαμιλλώμενοι, intelligeretque vel δρόμον, vel διά, arripuerunt id qui editiones inde curarunt, dederuntque λειοτέρας δι᾽ ὁδοῦ. Quia scil cotinuo ibid. sequi videbant, τοξότην τοῦ δι᾽ ὀρῶν τε καὶ παντοίας χώρας ἁμιλλώμενον. Sed & quis mihi syntaxin expediat; quæ accusat. tribuit τῷ ἐπανιέναι in ejusdem III. Legg. 591. H. ἐπανιέναι τοὺς λόγους. nisi dictum norit, ἀντὶ τοῦ ἀνιέναι, & ἰέναι ἐπὶ τοὺς ἄνωθεν λόγους. Vs. 54. σκηνήσασθαι καλύβην scriptum, ut σκηνήσασθαι σκηνήν, & similia. Vs. 64. ἀνάστασις ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ad instar verbi in *Paus.* Mess 337. τοὺς Ζαγκλαίους ἀνίστασαν ἀπὸ τῶν βωμῶν.

Cap. CXXXV. vs. 94. Ἀντεπέταξαν, quod c. 28. princ. ἀντεκέλευον. *Plat.* Tim. 523. D. εἰπὼν τὰ ἐπιταχθέντα, ἀντεπέταξα ὑμῖν ἃ καὶ νῦν λέγω.

Cap. CXXXVI. vs. 13. Οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν. Sede sua fortepulsum hoc verbum restituendum *Æl.* XV. de Anim.

c. 14.

c. 14. ubi Indos negans ſimios ruffos in urbes inferre, addit, ἀλλὰ καὶ πόθεν ἐπιδημήσαντας ἀναιροῦσι. pro quo editur, ἐπιτηδήσαντας. Sequitur apud *Thuc.* vs. 23. ἐναντιωθῆναι ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι. ut *Plat.* III. Legg. 592. D. εἰς μηδὲν τινι ἐναντιοῦσθαι. & πρός τι in Crat. p. 260. D.

Cap. CXXXVIII. vs. 79. Τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. Hoc ut intelligi velit, ipſe docet in verbis illico vs. 83. ſeqq. τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα. Eſt ergo quaſi ſcripſiſſet, τοῦ γενησομένου καὶ ἀποβησομένου ἐκ, ſive ἀπὸ τῶν μελλόντων ἄριστ' εἰκ.

—— Vs. 92. Δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρτον &c. De regum Perſarum hoc donandi ritu vid. *Plat.* Alcib. I. p. 33. C. & *Briſſ.* de R. P. L. I. c. 151. unde & diſces, tam omiſſa τῇ εἰς, quam addita, ita loqui ſcriptores, quod & fieri in verbo χρῆσθαι vidimus *Diluc.* p. 178. Vs. 95. μὲν οὖν ut alii omnes jungere cum amet *Philoſtratus*, Vit. Soph. L. I. c. 17. extr. ἀπέθανε μὲν οὖν. L. II. p. 578. princ. ἐτελεύτα μὲν οὖν. ut iterum p. 602. med. & 623. ult. adparet, quo jure ejici juſſerit *Olear.* p. 577. princ. prætuleritque e Cod. S. ἐτελεύτα μέν. Eandem vim habet γοῦν p. 615. ἐτελεύτα γοῦν.

Cap. CXL. vs. 33. Εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Ratio est, quod ἐνθυμεῖται οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται· ἀλλὰ μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν, ut ipse Pericles supra in fine c. 120. legantur quoque & conferantur, quæ ibi præcedunt. ἐν τῷ ἔργῳ (scil. ὄντας) ἐλλείπειν, oppositum hujus loci verbis, ἐν τῷ ἔργῳ πράσσειν. Stabilitque receptam lectionem; cui quondam V. D. substitui volebat προσόντας, unde dictio nasceretur, ut in *Soph.* Phil. vs. 130. μορφὴν δολώσας ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ: verum dederat is, opinor, casu primo ἄγνοια, & intelligitur αὐτῷ. Illud οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ est, οὐ τῷ αὐτῷ γενναίῳ φρονήματι, prout ὀργὴν expl. Schol. *Arist.* Vesp. vs. 1024 & hinc recte interpres vertit, *non eodem animi ardore.* Ἀναπείθειν τινὰ valet, quocunque modo impellere atque inducere quempiam, ut sententia, priore missa, aut partibus, quas amplexus fuerat, relictis, alio traducatur. χρήμασιν ἀναπείθειν inter alios *Arist.* Pac. vs. 621. δώροις καὶ χρήμασι *Xen.* I. K. Π. p. 59. & ἀναπείθειν iterum *Arist.* Eq. vs. 68. *Herodot.* V. c. 66. Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. idemque adeo quod με-

μεταπεῖσαι, prout recte Schol. expl. L. VI. c. 89. vs. 85. μεταπίπλειν junxit *Plat.* Gorg. 300. A. cujus iterum II. de Rep. 424. G. de poëtarum diis, θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς καὶ ἀναθήμασι παράγοιντ' ἀναπειθόμενοι. & *Æl.* de Anim. XII. c. 46. apros scribit & cervos apud Tyrrhenos cantus suavitate delinitos pullorum sediumque oblivisci, κατ' ὀλίγον ὥσπερ ὑπό τινος ἴυγγος ἀναπειθούσης ἕλκεσθαι, & in laqueos se induere. Sed & ἀναγινώσκειν, apud scriptores præcipue Jonicos, idem quod μεταγινώσκειν ac μεταπείθειν, quoties ut ἀναπείθειν personæ casus comitatur. Qui usus τοῦ ἀνὰ minus cognitus cum esset Viris Græce doctissimis, *H. Steph.* & *Anutio Fæsio*, apud *Eustath.* aliosve Grammaticos veteres, quos citant interpretes *Thom. Mag.* V. ἀναγινώσκειν, ἀναγνῶσαι per ἀναπείθειν exponi nossent; a *Galeno* autem & *Erotiano* in Lex. *Hippocrat.* per μεταπεῖσαι ac μεταδιδάξαι, ad locum nempe *Hippocr.* Lib. de Artic. princ. ἐδόκεον αὐτοῖσι (medicis aliis) ἠγνοηκέναι μοῦνος, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐγνωκέναι, καὶ οὐκ ἠδυνάμην αὐτοὺς ἀναγνῶσαι, εἰ μὴ μόλις. tanquam diversissimæ significationis essent. ἀναπείθειν & μεταπείθειν, mira ista explicatio duumviris illis eruditis fuit visa. Vid. prioris

Theſ. L. Gr. T. I. p. 1849. E. alterius *Oeçon. Hippocr.* V. ἀναγνῶναι. Apud *Thuc.* per τοὺς ἀναπειθομένους qui intelligantur, docet L. II. c. 61. vs. 46--48. & c. 64. princ. Add. hic *Dilucidat.* Conjectura Viri doctiſſimi divinantis τοῦ πολεμεῖν, an procedat, & ἀναπείθειν caſum ſecundum admittat, dubito. Quomodo autem de illis, qui bellum diſſuaſerant, at Periclis ſuadela ceterorum in ſententiam traducti fuerant, dicatur, quod ſequitur continuo, τοὺς ἀναπειθομένους —— μεταποιεῖσθαι, cum pro more ingenii humani per ſe liquet, tum ex L. II. c. 64. *Herodot.* VII. c. 10. Sect. 4. quæque notat *Abram.* ad *Cic.* Orat. pro C. Rab. Poſt. c. 1. & Piſon. c. 41. Ut porro πείθειν ad res inanimatas transferri vidimus, ita ἀναπείθειν in *Æl.* de Anim. IX. c. 37. τὸ σπέρμα —— ἀναφύει (l. ἀναφύειν) ἐκεῖνο ἐξ ὧν ἐβλάστησεν, ἀναπείθει.

—— Vs. 48. Οὐκ αὐτοὶ δίκας πω ᾔτησαν, οὔτε ἡμῶν διδόντων δέχονται. Confirmat ipſe Archidamus c. 58. eoque ſpectant hæc Periclis, uti quoque illico ſeqq. βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον, ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι. & verba Stenelaidæ c. 86. οὐ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα —— ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ σθένει &c.

Cap. CXLI.

Cap. CXLI. vs. 9. Τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων δοξάσματι. Non quod omnium privatim idem ſit δόξασμα, ſed quod cunctis mos ſit, ut alii hoc, alii illud cenſeant; veluti quod præcedit, οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαί τινα, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. Vs. 95. μὴ πρὸς ὁμοίαν παρασκευὴν bene vertitur, *cum diſſimili apparatu.* μὴ ὅμοιος idem quod ἀνόμοιος, ut οὐχ ἧσσον, οὐχ ἥκιστα, pro μᾶλλον, μάλιστα, & οὐ πολλοὶ, pro ὀλίγοι. Vs. 70. ὥσπερ licet vertatur *quod*, tamen non heic magis ὅπερ, quam c. 1. princ. aut *Vallæ*, aut ullus alius Cod. pro ὡς legit, ὅν. Vid. *Diluc.*

Cap. CXLII. vs. 36. Πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ναῦς ——— ὀκνηρότεροι. Etſi c. 121. vs. 53. Peloponneſii dicant, ſe μελετήσειν τὰ ναυτικὰ, operamque daturos, ut τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωσι τοῖς Ἀθην. quo hæc Periclis ſpectant, & Archidamus dicat c. 80. ult. πότερον ταῖς ναυσί; (πιστεύσαντας χρὴ πόλεμον ἄρασθαι) ἀλλ' ἥσσους ἐσμέν. εἰ δὲ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευασόμεθα, (ita leg. ex Codd. optimis) χρόνος ἐνέσται. Tamen nil ultra dicunt, quam propoſitum τοῦ μελετᾷν: effectui non datum, nec ut daretur conceſſum, Periclis verba prope ſingula docent a vs. 20. ad finem capitis. Neo quidquam

 ma-

magis apertum iſtis vs. 25. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι οὐ ῥᾳδίως αὐτοῖς προσγενήσεται —— οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι. Huc adde quæ de ſua in nauticis imperitia Peloponneſii paſſim, ut L. II. c. 87. conf. quæ ibid. habentur c. 84. 85. & c. 86. Ἡσυχάζειν, ut aliquoties apud hunc ſcriptorem, eſt ἄπρακτον εἶναι. In ἀξυνετώτεροι intellige, κατὰ τὰ ναυτικὰ ἢ ἡμεῖς. In ὀκνηρότεροι adſume, ἐς αὐτά. L. IV. c. 55. ἐς τὰ ναυτικὰ ὀκνηρότεροι ἐγένοντο, quod mox ibid. ἀτολμότεροι. & poſterius per prius expl. Schol. Ἐασόμενοι cum ſe heic offerat, venit in mentem locus *Æl.* de Anim. VIII. c. 25. ubi τῷ εἰσόμεθα ſubſtituendum puto ἐασόμεθα.

Cap. CXLIII. vs. 55. Τὰ δὲ ἡμέτερα (δοκεῖ) τούτων, ὧνπερ παρ' ἐκείνοις ἐμεμψάμην, ἀπηλλάχθαι. Abeſt ἡ περὶ a libris quibusdam, nec aliunde quam ex prævio περὶ videtur orta. Si quis tamen ejus patrocinium ſuſceptum velit, conſtrui debebit cum ἐμεμψάμην. Neque enim adverſari crediderim linguæ genio, ſi dicas, τοῦτο ἐμεμψάμην ἐν, aut περὶ σοί. quin iſte caſus ab alterutra præpoſitione omiſſa pendere videri queat. Quomodo V. Gr. infra L. VII. c. 76. βοῇ χρώμενος ἑκάστοις, pro παρ' ἑκάστοις. & *Pauſ.* Attic. p. 83. οἱ θεῶν Ἕλλη-

σι

σι τιμὰς ἔχωσι. Structuræ ordo eſt facillimus, ἀπηλλάχθαι τώτων τε, ὦνπερ (pro ἅπερ) ἐμεμψάμην ἐκείνοις. Vs 49. ἅπας plus dicere quam πᾶς, & proprie eſſe, citra exceptionem *omnis*, locus *Platonis* docet in Tim. p. 531. A. ἵνα τὸ πᾶν ὄντως ἅπαν ᾖ. & ita σύμπας Conv. p. 327. E. roganti ibi cuidam, τῶν μὴ εἰδότων πάντων λέγεις, ἢ καὶ εἰδότων; alter reſpondet, ξυμπάντων μὲν οὖν. Sed & τῷ συνάπας utitur in Tim. 531. G. 548. fin. 552. G. IV. Legg. 597. F.

Cap. CXLIV. vs. 93. Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε. Præpoſitio, quam ſuo in exemplari non habuiſſe videtur *Dion. Halic.* etſi adſit abſit non multum referat: crediderim tamen profectam ab iis, qui ſine ea ſtructuram laborare putabant, neque videbant, κωλύει ταῖς σπονδαῖς in re idem eſſe, quod κώλυμά ἐστι ταῖς σπ. cujus per ſyneſin ſyntaxis fuerit verbi, ut contra Schol. Lib. IV. c. 67. vs. 69. ἡ ἅμαξα κώλυμα οὖσα, recte dictum ait ἀντὶ τοῦ κωλύουσα. Scriptumque fuerit οὐ κωλύει ταῖς, ſive ἐν ταῖς σπονδαῖς, pro κώλυμα & ἐμπόδιόν ἐστι ταῖς, aut ἐν ταῖς σπονδαῖς, *nihil obſtat, impedit, obeſt fœderibus*, ſeu ut *Dionyſius* vult, κωλύεται ταῖς, vel ἐν ταῖς σπ. *prohibetur fœderibus*, & *in fœderibus*.

Pro-

Procederet quoque, ſcribere *Noſtro* ſi libuiſſet, οὔτε ἐκεῖνο κωλύει πρὸς τὰς σπονδὰς, i. e. πρὸς τὸ εἶναι τὰς σπ. *quominus ſint, ſubſiſtantve fœdera. Teles* apud *Stob.* Tit. 93. p. 513. ἡ πενία κωλύει πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν.

A D

LIBRUM SECUNDUM.

Cap. III. vs. 47. Ἐνόμισαν ῥᾳδίως κρατῆσαι. Nec voculam ἂν requiro, nec ut ſcribatur, κρατήσειν. Nam & γενέσθαι, pro γενήσεσθαι in *Luc.* Mort. Dial. XI. c. 2. & *Diod. Sic.* L. XVI. princ. ubi itidem *H. Steph.* eam deſiderabat. Ita βουλεύσασθαι, pro βουλεύσεσθαι, in *Xen.* II. K. A. p. 141. Obtinet eadem enallage in Participiis, ut σφαγέντα, pro σφαγησόμενον in *Eurip.* Phœn. vs. 971. neque aliter τὸ ἀγοράσαντα quidam interpretes accipiunt II. *Petri* c. II. com. 1. Add. Not. ad *Apoll. Rhod.* III. vs. 351. Anim. ad *Æſch.* L. I. p. 177. Mox κεράμῳ καὶ λίθοις βάλλειν, ut totidem verbis *Pauſ.* Meſſ. p. 350.

Cap. VI. vs. 38. Ἠγγέλθη τὰ περὶ τῶν Πλατ. γεγενημένα. Quod τῇ περὶ heic conti-

tigit ut ejus locum tribus in Codd. occuparit ἢ περὶ, idem factum sæpissime. *Plat.* Polit. 192. B. γαμοῦσί τε παρὰ (sic leg.) τούτων, καὶ &c. forsan etiam II. de Rep. 422. E. τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ βασιλέα. Apud *Æl.* de Anim. L. VII. c. 7. παριὼν leg. pro περιιών. L. XVII. c. 46. ult. παρὰ τὸν θεόν. Contra L. XVI. c. 39. περιλαμβάνει, pro παραλαμβάνει.

Cap. VIII. vs. 93. Οὕτως ὀργῇ εἶχον. *Plat.* Lys. 112. A. οἱ οὕτως ἄγνοιαν ἔχοντες. ut *tam artifices*, pro *tantos*, in *Suet.* Tit. c. 7. notandum monuit Cel. *Burm.* Additur plerumque μέγα, vel πολύ. *Plat.* V. Legg. 612. G. οὐδὲν οὕτω δύναμιν ἔχει παιδεύειν μάθημα μεγάλην.

Cap. XI. vs. 43. Ἡ γὰρ Ἑλλὰς —— πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. Quum tria sint, unde infinit. πρᾶξαι pendere possit, vel nempe ab ἐπῆρται, vel εὔνοιαν ἔχουσα, vel a προσέχειν τὴν γνώμην. Postremum præferam ideo, quia infra L. V. c. 44. c. 48. τὴν γνώμην ἔχειν πρὸς τοὺς —— & L. III. c. 25. πρὸς τοὺς ὥστε ξυμβαίνειν. L. V. c. 13. ac 14. πρὸς τὴν εἰρήνην. atque ita hoc in loco, præpositione, quod fit sæpissime, verbo addita, scriptum erit, pro ἔχει τὴν γνώμην πρὸς τὸ πρᾶξαι ἡμᾶς. Articulum quem mutatus verborum ordo requirit, non admittebat is, qui auctori

Ll pla-

placuit. Sed & comprehendi ſimul poterit, τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται, ut quibus ſtudia & cupiditas continentur. Cum εὔνοιαν ἔχουσα qui conſtruere volet, is ſuppleat oportet, ἡμῖν, & πρᾶξαι accipiat, pro τοῦ πρᾶξαι, ſive ὥστε πρᾶξαι, ſcil. ἡμᾶς. Infra L. V. c. 9. vs. 90. τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος τὴν διάνοιαν ἔχουσιν. *Plat.* VI. de Rep. 475. F. πρὸς τῷ. & ſolo cum caſu tertio *Ariſtid.* T. I. p. 381. τοσούτους ᾐτήσατε, ὥστε εὔνοιαν ἔχειν τὰς πόλεις τοῖς &c. quod T. II. p. 43. ἡμῖν εὐνοϊκῶς ἔχει. Vs. 68. Obſervatum non adparet diſcrimen, quod inter ὀργὴ & θυμὸς ſtatuit *Ammonius*; at quidem in *Pauſ.* Meſſ. p. 295. ubi Euphaës dicitur τῷ θυμῷ χρήσασθαι τῷ Μεσσηνίων προθυμουμένου, ἀκμαζόντων ἐς τοὺς Λακ. ταῖς ὀργαῖς.

Cap. XIII. vs. 46. Χρήμασιν ἐθάρσυνεν αὐτούς. Bene interpres, *quod ad pecunias attinet*, χρημάτων ἕνεκα. *Nicoſtratus* apud *Stob.* Tit. 68. p. 425. de Indis, οὐχ ὅπως πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγημαν —— ἀλλ' αὐτὴν τὴν κόρην τήν τε ὄψιν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος ἐπολυπραγμόνησαν. *Muſonius* Tit. 116. p. 593. ἀλύπως ἔχειν τῇ παρούσῃ τοῦ σώματος ἀδυναμίᾳ. *Demoſth.* Ep. 4. τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ Μνησίβουλον σώσαντες. & infra IV. c. 86. vs. 10. Ἐγκλήμασι καταπολεμεῖν τοὺς —— Vs. 8. πολλά-

λάκις, ut apud *Plat.* Phæd. 376. F. ἀποπειρώμενος, εἰ ἄρα πολλάκις ταύτην τὴν μουσικήν μοι ἐπιτάττοι. i. e. *si forte.*

Cap. XV. vs. 8. Φανερῶν τῶν πηγῶν ὑδάτων. Quum *Th. Mag.* V. Λαμυρία ex *Nostro* citet, λαμυρὰ πηγὴ, nec id usquam hodie in libris extet, haud ſane commodiorem hoc loco alium repereris, in quo olim λαμυρῶν, pro φανερῶν lectum fuerit. Vid. ad *Thom.* p. 568. Cl. *Hemſterh.*

Cap. XVI. princ. Τῇ οἰκήσει μετεῖχον. Idem circa ſtructuram interpretum hic error, atque eorum, qui in *D. Pauli* Epiſt. I. ad Cor. c. X. com. 30. jungebant χάριτι μετέχω, cum e com. 27. ἀπὸ κοινοῦ debuiſſent intelligere Genit. τοῦ παρατιθεμένου. Vs. 31. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 95. κλειστὸν ex Codd. legendum cenſet.

Cap. XXVI. princ. Ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακήν. Etſi ex notatis *Diluc.* p. 348. uſus τοῦ περὶ, qui hujus eſt loci, & nemini quod ſciam obſervatus, jam pateſcat, tamen uno alteroque exemplo, quod nunc ſe offert, adſtruere juvat. *Plat.* IX. Legg. 660. E. ἐὰν ἐλευθέραν γυναῖκα βιάζηταί τις ἢ παῖδα περὶ τὰ ἀφροδίσια, νηποινεὶ τεθνάτω. L. III. p. 587. D. τὰ τῶν πολιορκούντων,

 Tro-

Trojam, ἑκάστων οἶκοι κακὰ πολλὰ ξυνέβαινε γιγνόμενα περὶ τὰς στάσεις. in Lach. 246. D. Socratem dicit ἐνταῦθα ἀεὶ τὰς διατριβὰς ποιούμενον, ὅπου τί ἐστι περὶ τοὺς νέους μάθημα. Aliud paulo, quod legitur p. 247. C. περὶ πᾶν τὸ περὶ στρατηγίας ὁρμῆσαι.

Cap. XXXIV. vs. 55. Ἀεὶ ἐν αὐτῷ, monumento publico, θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων. & iterum cap. seq. vs. 70. οἱ ἐκ τῶν πολέμων θαπτόμενοι. Utroque in loco vertit interpres, *ei qui in bello occiderunt*. præstitisset, *in præliis*. Supplendum relinquitur νεκροὶ, aut ἀποθανόντες ex vs. 42. Sic ἀποθανεῖν ἐκ ψύξεως *Aristid.* T. I. p. 561. *Plat.* Apol. Socr. 365. C. ὑμεῖς τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας ἐβουλεύσασθε ἀθρόους κρίνειν παρανόμων. Vs. 56. διαπρεπὴς ἀρετή, ut tam nomen, quam verbum de rebus laudatis usurpari solet. Attamen διαπρέπον κακὸν dixit *Æsch.* Pers. vs. 1011. ἐμπρέπειν ἄλγεσι *Soph.* El. vs. 1292. (1190.) Vs. 22. Μετὰ τῶν sphalma est Edit. Noviss. aliæ recte, μετὰ τήν. —— Vs. 65. Ἐπειδὴ χειρὸς ἐλάμβανεν. Exemplis locutionum ἐπαμφοτερίζουσῶν hunc ad locum jam productis jungi poterit hoc *Herodoti* L. I. c. 193. τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα εἰς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται τοῖς. *Plat.* I. Legg. 570. A. μεγίσταις

ϛαις ἄνθρωποι προσπίπτουσιν ἡδοναῖς καὶ ὕβρεσι καὶ ἀνοίᾳ. Hinc ſive in *Æl.* de Anim. V. c. 39. legas ut editur, λήθη τοῦ πρώτου λαμβάνει, ſive quod malit V. D. in Not. λήθην, quid interſit non video. In *Soſipatri* fragm. de quo in *Diluc.* dubito nunc, an non ſtare poſſit διακινήσαι *exercendi*, & *excitandi* notione, a qua non longe recedit κινεῖν in *Plat.* X. Legg. 674. A: πολλοὶ περὶ πᾶσαν τὴν μαγγανείαν κεκινημένοι. & I. de Rep. 410. F. βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν ἐκείνου.

Cap. XXXV. vs. 86. Τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες, ἤδη καὶ ἀπιστοῦσι. Conſentiunt Codd. in lectionem τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι. Circa αὐτῶν diſcrepant, leguntque nonnulli αὐτόν. Utrumvis admitti poteſt; ſed poſterius præfero. Numerorum hic eſt permutatio, quam *Dion. Halic.* l. c. in Not. *Duk.* notandam duxit; αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς —— ἤκουσε —— αὐτῶν φθονοῦντες —— ἀπιστοῦσιν. Comma ſeparans ἤδη a φθονοῦντες transponam. Naturalis ſtructuræ ordo fuerit, τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι (πράγματι) αὐτὸν φθονοῦντες ἤδη (i. e. διὰ φθόνον ἤδη, ut vs. 82. & vs. 83. μέχρι γὰρ τοῦδε, quo refertur ἤδη,) ἀπιστοῦσι, nempe τοῖς λεγομένοις, aut τῷ λέγοντι. Sin legas, ut edidit *H. Steph.* in *Dionyſ. Halic.* τὸ δὲ ὑπερβάλλον, erit,

φθονοῦντες ἤδη τὸ ὑπερβάλλον αὐτὸν, καὶ ἀπιστοῦσι τοῖς λεγομένοις.

Cap. XXXVII. vs. 27. Οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. Particula δὲ vel vacat, ut dixi in *Diluc.* vel valet μόνον δὲ, ut vertit interpres. Similiter apud *Platonem* Lysimachus in Lach. p. 250. C. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ ἐπιλανθάνομαι ἤδη τὰ πολλὰ, ὧν ἂν διανοηθῶ ἐρέσθαι, καὶ ἃ αὖ ἂν ἀκούω, ἐὰν δὲ μεταξὺ ἄλλοι λόγοι γένωνται, οὐ πάνυ μέμνημαι. Illud ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται, non eodem modo intellexerunt interpretes. *Winsemius* simpliciter vertit, *arcetur ab honoribus.* Liberius *Acacius*, *neque nominis obscuritas quenquam a rebus præclare gerendis arcet*, ceu insuper legeretur τοῦ δρᾶσαί τι ἀγαθόν. Versio vulgata habet, *neque etiam propter dignitatis obscuritatem arcetur.* Posset in κεκώλυται suppleri τῶν κοινῶν, quando constructio emergeret, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν ἀξιώματος, ἔχων —— πόλιν, ἀφανείᾳ (τοιαύτης τῶν κοινῶν) κεκ. Quomodo autem cunque suppleveris, sensus claret, quem & sistunt hæc *Plat.* Menex. p. 404. F. τὰς ἀρχὰς καὶ κράτος δίδωσι, populus, τοῖς ἀεὶ δόξασιν ἀρίστοις εἶναι· καὶ οὔτε ἀσθενείᾳ, οὔτε πενίᾳ πατέρων ἀπελήλαται οὐδεὶς, οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται.

Cap. XXXVIII.

Cap. XXXVIII. vs. 42. Νομίζουσι. Verbum hoc nonnunquam ſcriptum occurrere, ubi ὀνομάζειν locum potius haberet, vidimus in *Diluc.* idem ſtatui poſſet de illo *Herodot.* VIII. c. 94. Κορίνθιοι ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς ναυμαχίας νομίζουσι γενέσθαι. Librariorum oſcitantiæ iſtam permutationem tribuendam cenſen Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 27.

Cap. XXXIX. vs. 54. Πιστεύοντες δὲ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ. Dictum illud ταῖς παρ. καὶ ἀπ. pro ταῖς παρασκευαῖς ἀπατηλαῖς. Intenduntur que furta, quibus Lacedæmonia juventus domi præparabatur ad furta bellica. Vid. *Cragius* L. III, VIII: 12. Ἀσάφεια & obſcuritas, quæ ex πολεμίοις & πολεμίων naſci queat, memorata *Diluc.* p. 196. induxiſſe videtur *H. Steph.* & *Rhodom.* ut in *Diod. Sic.* T. I. p. 64. vs. 6. legi mallent, πολέμοις, quod & unus habet Codex. Schol. dictio πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γενόμενα ἀγαθὰ, non prorſus recedit a πληρῶσαι τὰ νενομισμένα apud *Stob.* Tit. 106. p. 570. τὰ παρ' ἑαυτοῦ in *Chryſ.* Op. T. IV. p. 441. D. 448. A. C. πληρῶσαι τὴν διακονίαν *Apoſtolus* Ep. ad Col. c. IV, 17. ubi vid. Philol. Rarius cum eodem perſonæ caſu, ut apud *Plat.*

Charm.

Charm. 242. πρῶτον τοῦτο ἔνδειξαι, ὅτι δυνατὸν ἀποδεῖξαί σε, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον· ἔπειτα κἀμὲ τ' ἄλλ' ἂν ἀποπληρώσαις ὡς ὀρθῶς λέγεις.

Cap. XL. vs. 82. Τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, αἴσχιον. Accipe, ceu inverso ordine scriptum legeres, αἴσχιον καὶ μᾶλλόν αἰσχρόν τινι (ἐστι) μὴ διαφεύγειν ἔργῳ τὸ πένεσθαι, & τὴν πενίαν, ἀλλ' οὐκ αἰσχρὸν ὁμολογεῖν (αὐτό.) sive ἀλλὰ τὸ ὁμολ. αὐτὸ οὐκ αἰσχρόν ἐστι. Vs. 94. per τοῖς ἄλλοις intelligit Lacedæmonios præcipue. *Steph.* pro ὃ legenti ὅπου, nullus Codex addicit, nec quidquam mutari opus. Vs. 88. ἀχρεῖοι, ut *Plat.* II. de Rep. 427. B. οἱ ἀσθενέστατοι τὰ σώματα καὶ ἀχρεῖοι. Vs. 92. διαφερόντως ut Genitivum, sic & particulam ἢ, prorsus ut comparativi, admittit. *Plat.* Phæd. 387. fin. τρέπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. add. p. 392. D. VI. de Rep. 490. A. atque διάφορος apud *Pauſ.* El. p. 448. διάφορον χρῆμα ἢ κατὰ τό.

Cap. XLI. vs. 17. Ἐς πεῖραν ἔρχεται. *Pauſ.* Ach. p. 591. γυνὴ εἰς πεῖραν ἀφιγμένη ἀνδρὸς ἑνός. Infra L. VII. c. 21. fin. ἰέναι ἐς πεῖραν. *Plat.* Gorg. 310. C. εἰς ἐπιθυμίαν ἔρχεσθαι. & ἐς ἔχθος *Eurip.* Phœn. vs. 886. Vs. 19. ἔχειν pro παρέχειν, sive διδόναι, ut *Herodot.* V. c. 101. τοῦ πυρὸς οὐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν

ἐκ

ἐκ τοῦ ἄςεος: & quod *Plat.* VI. de Rep. 452. ult. ἄλλον μηδένα λόγον ἔχειν περὶ τοῦ. id statim ibid. διδόναι λόγον. apud alios φόβον ἔχειν, quod φόβον παρέχειν infra c. 89. —— Vs. 25. Ὅςις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει. Cum *Porto* patre qui jungere volet ὑπόνοιαν ἔργων, erit περὶ τῶν ἔργων, ut λόγος τοῦ, pro περὶ τοῦ in *D. Pauli* Ep. I. ad Cor. c. I, 18. *Plat.* Ap. Socr. 362. E. *Chryſ.* Op. T. V. in N. T. p. 192. C2. *Winſemius*, ut nos, conſtruxit, τῶν ἔργων ἡ ἀλήθεια: vertit enim, *veritate rerum refutetur.* ὑπόνοια veteribus idem, quod ἀλληγορία. *Plat.* II. de Rep. 430. B. θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν, οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν, οὔτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας, οὔτ' ἄνευ ὑπονοιῶν· ὁ γὰρ νέος οὐχ οἷός τε κρίνειν ὅ, τι τε ὑπόνοια, καὶ ὃ μή. Vid. *Timæi* Lex. cum Not. Doctiſſimi *Rhunk.* p. 144. ſeq. Interpres receptus junxit, τὴν ὑπόνοιαν τῶν ἔργων. In *Them.* loco, quo *Diluc.* p. 203. ſumus uſi, excidit fortaſſe ἀκούειν, & dederat, καὶ λιπαρῶς ἔχει ἀκούειν τοῦ ἀκομμώτου ὕμνου. *Plat.* Prot. 195. G. λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν τοῦ Προδίκου.

Cap. XLII. vs. 57. Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ &c. Mihi quid hoc de loco videatur, aperui in *Diluc.* Locutio μᾶλλον ἡγήσασθαι ne-

Mm cui,

cui, quia in Lexicis haud reperitur, obstet, en *Aristid.* T. I. p. 641. οὐκ ἀπόρως εἶχον ἐμαυτῷ συνεῖναι, ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος αὐτοῦ μᾶλλον ἐποιούμην. *Æsch.* Choëph. vs. 902. ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον. & Eum. vs. 226. σὺ δ᾽ οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου. Aliud quod supra L. I. c. 8. vs. 47. οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι. ut quoque c. 13. princ. huc non pertinet. Schol. commentum e vs. 52. κάλλιστον adsumentis, jam explosit *Grammius*. Dictum alioqui esset, ut ἥδιστα μᾶλλον in *Apostoli* II. ad Cor. c. XII, 9. Vid. & Cl. *Duk.* Not. ad vs. 50.

Cap. XLIII. vs. 78. Κοινῇ τὰ σώματα διδόντες —— ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται). Obversatus hic locus videtur *Diod Sic.* T. I. p. 557. scribenti, τὸν ὀφειλόμενον τῇ φύσει θάνατον εἰς πατρίδος σωτηρίαν ἀναλώσαντες, ἀθάνατον ἑαυτῶν δόξαν καταλελοίπασιν.

Cap. XLIV. princ. Οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. His paucis e verbis vel mediocriter in Græcis literis versati discere possunt, quomodo quod ostendimus in *Diluc.* negatio abundet, & non abundet: vacat si ordinem inverteris, παραμυθήσομαι μᾶλλον ἢ ὀλ. Præsens Futuro, intercedente copula, junxit

xit quoque *Plat*. X. de Rep. 514. E. πότερον μᾶλλον αὐτὸν οἴει τῇ λύπῃ μαχεῖσθαί τε καὶ ἀντιτείνειν, ἢ &c. admittitque οἴομαι triplex tempus, monente id quoque *Th. Mag*. p. 167. παραμυθεῖσθαι *leniendi oblectandi* que notione usurpat idem cum alibi, tum I. Legg. 565. C. ταῖς ἡλικίαις πρέπον ἂν ἡμῖν εἴη τὸ διαναπαύεσθαι ἐν ταῖς ἀναπαύλαις, λόγοις τε ἀλλήλους παραμυθουμένους τὴν ὁδὸν οὕτω μετὰ ῥᾳστώνης διαπεράναι. quod postea p. 568. C. διαμυθολογοῦντας παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ. *Virg*. IX. Ecl. vs. 64. *cantantes licet usque, minus via lædet, eamus*. ubi conf. *Ursin*. Collat.

—— Vs. 9. Λύπη οὐχ ὢν ἄν τις &c. Notatis hanc in rem accedat *Xen*. VIII. K. Π. p. 607. οὕτοι οὕτως ἡδὺ ἐπὶ τὸ ἔχειν χρήματα, ὡς ἀνιαρὸν τὸ ἀποβάλλειν. Sequitur vs. 13. λήθη, pro *oblivifcendi materia*, seu ut Schol. apud *Apoll. Rhod*. L. III. vs. 835. λήθην ποιοῦμένη. Sic ἀνάστασις *Joan*. c. XI, 25. Ζωὴ c. XVII, 3. συμφοραὶ apud *Herodot*. IV. c. 156. ὄνειδος *Plat*. Conv. 319. A. ἐχθρὸς *cui justa* τῆς ἔχθρας *causa* in *Eurip*. Phœn. vs. 1646. πτῶμα & Lat. *casus* pro *cadendi modus* & *occasio*. Vid. ad *Æsch*. Suppl. vs. 802. ἅλωσις *occupandi ratio* *Pauf*. Lac. p. 238. φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόναι auctor argumenti in *Euríp*. Phœn. διδόναι λόγον *Plat*. Prot. 205. A.

quod ποιεῖν λόγον apud alios. Vid. *Kuster.* de Verb. Med. §. 60. διδόναι ἀμφισβήτησιν rursus *Plat.* V. de Rep. 457. F. *Aristid.* T. III. p. 217. Præcedit vs. 2. τὸ δὲ εὐτυχὲς οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης, ὥσπερ οἵδε νῦν, λάχωσι τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης. *Eurip.* Phœn. vs. 1212. παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς, ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. Add. vs. 1062. seqq. & Cl *Valcken.* Not. Vs. 13. τῶν οὐκ ὄντων λήθη ἔσονται οἱ ἐπιγιγνόμενοι. quod *Xen.* VI. K. Π. p. 411. ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων ἕτεροι ἐφηβήσουσι καὶ ἐπιγενήσονται. *Æl.* de Anim. II. c. 22. δι' ἀλλήλων οὐ τίκτουσιν, apuæ, οὐδὲ ἐπιγίνονται. *Procop.* H. A. c. 21. πρὸς τῶν ἐπιγεννησαμένων ἡττᾶσθαι. Et τὰ ἐπιγενησόμενα *futura* apud *M. Anton.* L. VIII. §. 36.

Cap. XLV. vs. 30. Γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι &c. *Menander* apud *Stob.* Tit. 75. p. 450. de Virgine nubili, Θυγάτηρ ἐπίγαμος κἂν ὅλως μηθὲν λαλῇ, Διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει. Quod ad syntaxin simile illud *Æl.* de Anim XIV. c. 4. ἀποζεσθεῖσα πίττῃ προσαναχραθεῖσα καταχρίεται τῶν λειψοτρίχων μερῶν, καὶ αἱ τέως φυγάδες ὑπαναφύονται. L. XVI. c. 19. λαγὼς θαλάττιος τῆς μέντοι μεγάλης, τὸν γὰρ ἕτερον εἶπον τὸν ἐκ τῆς ἑτέρας.

Cap. XLVI. princ Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη κεκόσμηνται, τὰ δὲ &c. Sic variandæ orationis gratia scri-

pſcripſit, pro εἴρηται μὲν —— ἔργῳ δὲ, quo minus grata earundem vocularum tam pauca intra verba repetitio vitaretur.

Cap. XLIX. vs. 93. Ἀνέστρεφε τὴν καρδίαν. Reddenda hæc locutio *Plut.* T. II. p. 84. C. οὐχ ὑπὸ τῶν λόγων δεῖ τοῦ φιλοσοφοῦντος μόνον τὴν καρδίαν ἀναστρέφεσθαι &c. in Editt. ſyllaba finiens καρδίαν obliteravit ανα. De uſu quem habet ἀποκρίνεσθαι εἰς vs. 48. conf. *Fœſ.* Œcon. *Hippocr.* V. ἀπόκρισις. Locum quem occupavit in *Plat.* III. de Rep. 440. fin. ut tenere poſſit vereor; en verba, τοὺς μὲν φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα, νόσημα δέ τι ἀποκεκριμένον ἴσχοντας ἐν αὐτοῖς. F. ἀποκεκρυμμένον. Præceſſit vs. 92. de tuſſi vehementi, & ſequitur vs. 95. de ſingultu, quæ eadem ſymptomata, præter alia, heic pariter atque ibi commemorata, occurrunt in *Æl.* de Anim. XIV. c. 20. ubi quicquid ex hac *Noſtri* peſtilentiæ deſcriptione ſuum in uſum convertere potuit, deſumſit. Habetur ibi inter alia, λέγουσι τὴν πιόντα αὐτοῦ πρῶτα μὲν καταλαμβάνειν (l. καταλαμβάνεσθαι, aut editum ſi tenes, λύγγα σφοδροτάτην) λυγγὶ σφοδροτάτῃ, εἶτα βήττειν ξηρὰν βῆχα, καὶ στρεβλοῦσθαι μὲν, ἀναπλεῖν δὲ αὐτῷ οὐδὲ ἕν. ſubjicit deinceps, poſt nonnulla interpoſi-

ta, ἐμέτων ἐπιθυμίαν ἐξάπτεται, ἀναπλεῖ δὲ οὐδέν. Hic ut alia plura in his *Æliani* Libris, quæ non attingimus, tentatum nollem ἀναπλεῖν de vomitu ſurſum tendente aptiſſimum. Uſurpant enim Græci ἀναπλεῖν de omni fluidiore ſurſum nitente. Iterum *Æl.* L. II. c. 48. ψήφους ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν κέραμον. καὶ αἱ μὲν ὑφιζάνουσι, τό γε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ. L. V. c. 52. de Nilo μέλλοντος, ait, τοῦ ποταμοῦ ἀναπλεῖν, quod poſtea ἀνελθεῖν. Sed & L. II. c. 54. ſubſiſtet, quod exemplaria hodie præbent, τὸν σκάρον τὴν τροφὴν ἀναπλεύσαι ἐπεσθίειν. pro quo *Suidas* ἀναπολεῖ, omiſſo ἐπεσθίειν, ſuo in libro videtur legiſſe. Confer quæ notavimus *Diluc.* p. 363. Vs. 85. θέρμαι, quod verbum per πυρετὸν *Timæus* expl. in Lex. & ſi gloſſa ſpectat *Platonem*, reſpexerit oportet Theæt. p. 129. E. ubi tamen editur θέρμα & θερμὸς, non θέρμη.

Cap. L. vs. 32. Τετράποδα ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται. *Pauſ.* Meſſ. p. 324. ἀλώπηξ ἅπτεται νεκρῶν. Phoc. 851. Galli ἥπτοντο τῶν σαρκῶν, & apud *Plut.* T. II. p. 286. vultur οὐδενὸς ἅπτεται ζῶντος. Add. ex *Xenoph.* *Diog. Laërt.* & *Ælian.* *H. Steph.* in Theſ. *Lamb. Bos* & *Georg. Raphel.* in *Pauli* Ep. ad Coloſſ. c. II., 21. nec non *Jo. Conr. Schwarz.* Comment. p. 181.

Cap. LI. vs. 45. Ἐν ὐδὲν κατέςη ἴδιμα. Etsi & hoc pleonasticum loquendi genus tam hunc ipsum ad locum, quam ad *Cattieri* libellum p. 78. variis exemplis jam adstructum dedimus, tamen quæ nunc quoque se offerunt adponam. *Plat.* VI. de Rep. 470. F. οὐκ ἔςιν ἐν ὐδὲν ἄλλο πεπονθὸς τοιῦτο. V. Legg. 612. G. ἐν ὐδὲν οὕτω δύναμιν ἔχει μεγάλην. & in Masculino *Dionys. Halic.* περὶ τ. Δημ. Δειν. p. 167. ἑνὸς ὐδενὸς ἠξίωσε γενέσθαι ζηλωτὴς ὔτε χαρακτῆρος ὔτε ἀνδρός. Add. *Thom. Mag.* V. ὐδείς. Schematis quoque πρὸς τὸ σιωπώμενον en aliud ex *Chrys.* Op. T. V. p. 713. D. ἄν τε γὰρ δίκαιος ᾖ τις, ὔτε δικαιότερος ἔςαι (τῦ Ἰὼβ) ὔτε κατὰ μικρὸν ἐγγύς. Sed scil. κατὰ πολὺ, καὶ πλεῖςον ὐκ ἐγγύς.

Cap. LII. vs. 82. Τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλέα ἦν, αὐτῦ ἐναποθνησκόντων. Vid. quæ huc faciunt notata ad *Cattier.* p. 19. Repetitionem ejusdem nominis, aut etiam alius, quod æquipollet, loco pronominis, usitatam scriptoribus, docent quæ produximus in *Diluc.* idemque constat ex *Xen.* I. K. A. p. 41. ubi bis Κύρου p. 28. Κῦρον. L. VI p. 474. χωρίον —— χωρίῳ. L. VII. p. 519. ταῖς πύλαις —— τὰς πύλας. p. 517. repetitur ἐλθόντες. L. IV. p. 309. seq. χιόνα. *Noster* L. V. c. 36. vs. 80. Βοιωτὺς —— Βοιωτῶν. Ut nec confe-

sequentiæ sint casus I. Memor. c. 3. εὔχετο πρὸς τοὺς θεοὺς —— τἀγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας. verum ita scriptum, pro ὡς αὐτοὺς κ. εἰδ. aut prætermisso pronomine, ὡς κάλ. εἰδότας. Conf. quæ *Raph.* ex *Arriano* in Epist. II. ad Tim. c. I, 18. & *Wolf.* Cur. Phil. II. ad Cor. c. IV. com. 4.

Cap. LIII. vs. 3. Οὐδεὶς πρόθυμος ἦν. Ut ex οὐδεὶς in seqq. τὶς adsciscí debet, sic ἄρχοντα ex ἀρχῆς apud *Xen.* VI. K. A. p. 454. σημαίνει ὁ θεὸς, *Xenophonti*, μήτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ' εἰ αἱροῖντο ἀποδέχεσθαι. Ex παίονται intelligitur πληγὰς apud *Philostr.* VI. Vit. Ap. c. 20. Vs. 8. μὲ pro μὲν γὰρ, ut γὰρ, omisso μὲ, in *Xen.* III. K. A. p. 215. *Herodot.* II. c. 118. ubi duce *Med.* Cod. γὰρ tantum dedit Cl. *Gronov.* Occasione ejus quod sequitur vs. 7. θεῶν φόβος, usum Genitivorum attigi in *Diluc.* nec videri mihi dixi eo referendum *insulæ deportatio* L. 3. §. 5. ad Leg. Corn. de Sic. sed *insulæ* esse Dativum, quod verba motus construi soleant vel cum Accus. & præpositione *in* aut *ad*, vel cum tertio casu. Didici postea Cl. *Herm. Cannegieter.* Thes. Select. p. 44. ut *Salmas.* & *Bynkershoek.* tueri Genitivum exemplo *Pauli* Rec. Sent. L. V. Tit. 4. *omnes enim calumniatores* exilii *vel* in-

insulæ relegatione *puniri placuit.* & *Spart.* Adrian. c. 2. ubi *exercitus gratulatio*, pro *exercitui.* Nec fateor de eo amplius foret dubitandum, si de lectione prioris loci certi essemus, nec suspicari liceret, cum *Rigaltio* scribendum *exilio.* Mitto lectionem Codicis, qui præbet *insulæ religatione*, quod accederet proxime ad *vinculum insulæ.* L. 5. ff. de Interdict. & Releg. In *Spartiani* loco illud obstat, quod aliud sit regimen verborum *relegare* & *deportare*, aliud τῦ *gratulari*, eodemque forsan modo procedat *exercitus gratulatio*, quo δόσις πτωχῶν, pro πτωχοῖς, apud *Jo. Chrys.* T. VI Op. p. 440. ult. Hom. de Eleemosyna, ubi scriptum, ὁ πατήρ σου βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ τ ἱλαρὰν καὶ πρόθυμόν σε δόσιν τῶν πτωχῶν.

Cap. LIV. vs. 34. Ὅ, τι καὶ ἄξιον λόγε. Vid. Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 5. *Plat.* III. Legg. 591. E. καταφρονήσας ὡς ὄντων ἡμῶν βραχέος ἀξίων. in Theæt. 123. A. ἄξιος ἐδὲ ἑνὸς μόνε. unde restituitur *Suid.* V. ἄξιος, ubi cum exciderit ἑνὸς, propagavit ita proverbium *Scott.* pariter & *Erasmus.* Vs. 26. οὕτως ᾄσονται. Ut scil. λιμὸς substituto in locum τοῦ λοιμὸς, oraculum cecinisse contendant, Ἥξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λιμὸς ἐπ' αὐτῷ.

Cap. LIX. vs. 2. Ξυγχωρεῖν expl. Schol. per ἐνδιδόναι. infra III. c. 27. vs. 53. per ὑπεῖξαι. Qua significatione *Plat.* Charm. p. 236. D. ἕκαστος ἡμῶν τῶν καθημένων συγχωρῶν τὸν πλησίον ὤθει σπουδῇ, ἵνα παρ' αὐτῷ καθίζοιτο.

Cap. LX. vs. 37. Τὰ ξύμπαντα τούτου ἑνὸς ἂν πωλοῖτο. Ut lectionem Cod. Reg. τούτου ἑνὸς ἂν τὰ ξύμπαντα ἀπολοῖτο, vulgatæ τ. ἑ. ἂν τὰ ξ. πωτοῖτο antehabeam, notio facit activa, qua πωλοῖτο fuerit accipiendum, & qua dubito an adhibuerint Græci. Novi quidem apud nullum fere non scriptorem hoc illudve occurrere verbum forma passiva, sensu agendi, quæ nonnisi terminatione activorum apud alios usurpantur, veluti ἀπολείπεσθαι in *Herodot.* II. c. 25. πειθαρχεῖσθαι L. V. c. 91. conf. *Diluc.* p. 233. & Addenda p. 424. ut contra terminatione activa, quorum altera, significatione fixa, ubique usurpatur, ut συννέμειν, pro συννέμεσθαι apud *Long.* L. II. p. 50. & III. p. 82. ἐπιμιγνῦναι supra L. I. c. 2. Verum idem ut obtinuerit in verbo, de quo agimus, vereor; obstare enim videtur πωλεῖσθαι *versari*, *ire*, *proficisci*. Fragmentum anonymi V. πωλῶ apud *Suidam*, τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος

πω-

πωλεῖν), mihi opponi nolim, ut quod depravatum, & pro πωλεῖν leg. πωλοῦντες. Eſt enim *Demoſth.* Orat. ad Philippi Epiſtolam p. 91. Edit. Lutet. Ellipſis τοῦ ὥστε, quam mutandi anſam præbuiſſe ſuſpicatus ſum, & quam mirabatur *H. Steph.* in *Diod. Sic.* L. XIX. c. 65. princ. offert ſe itidem ſupra c. 19. vs. 75. *Plat.* III. Legg. 585. D. L. II. p. 575. fin. Conf. *Hutchinſ.* ad *Xen.* I. K. A. p. 43. Vs. 25. in verbis, καὶ μὴ —— ἀφίεσθε, non coputat καὶ, ſed eſt exhortantis, valetque *proinde*, *itaque*, ut L. III. c. 4. vs. 74. Vid. iterum *Hutchinſ.* p. 107. & *Diluc.* p. 37.

Cap. LXI. vs. 48. Μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις. *Græv.* Cod. lectio μεταμέλει vel ſcribæ eſt lapſus, vel ab librario profecta, qui de ſeq. φαίνεται non ſollicitus, infinit. minus commode pendere putabat a ξυνέβη, nec perpendens, repetendum inde ξυμβαίνει, ita refinxit. Duplex regimen totidem verbis habetur L. IV. c. 59. ξυμβαίνει τοῖς μὲν τὰ κέρδη, μείζω φαίνεται τῶν δεινῶν· οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι. Fieri tamen interdum, ut diverſi modi τὸ οἱ μὲν, & οἱ δὲ excipiant, vix tamen extra ſyntaxin indicatam, docent *Diluc.* p. 695.

 Vs. 54.

Vs. 54. in ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε. Atticum conſtruendi morem neglectum eſſe, monuit jam *Steph.* in. Theſ. Procederet itidem ἐγκρατεῖν & κρατεῖν ἃ, ut ὧν, ſi locus admitteret; quin & reſpectu prioris, οἷς, verum ſi eſſet, quod ex *Plutarcho* citari ſcribit *Steph.* in Theſ. ἐγκρατεῖν τῇ πενίᾳ. Sed falſum eſt; legitur enim in princ. Lib. de Fort. ἐνκαρτέρησε τῇ πενίᾳ. Accuſativum junxiſſe primo videtur intuitu *Æl.* de Anim. XVII. c. 40. ἐγκαρτερεῖν φασι τοὺς ἐκεῖθι τλημόνως τοῦ κακοῦ τὴν προσβολὴν καὶ φιλοπόνως ὑπομείναντας. Sed leve eſt ὑπέρβατον, & ſtructura, φ. τοὺς ἐκ. τλημ. καὶ φιλ. ὑπομ. τοῦ κακοῦ τὴν προσβ. ἐγκαρτερεῖν (αὐτῷ n. χώρῳ, aut ſi mavis αὐτῇ, ſcil. τῇ προσβολῇ.)

Cap. LXII. princ. Τὸν δὲ πόνον —— ὑποπτευόμενον. Haud percepere doctiſſimi interpretes horum ſyntaxin; intelligere verba debebant hoc ordine, ἀρκείτω μὲν καὶ ἐκεῖνα ὑμῖν, ἐν οἷς ἄλλοτέ γε δὴ πολλάκις ἀπέδειξα τὸν πόνον τὸν κατὰ τὸν πόλεμον οὐκ ὀρθῶς ὑποπτευόμενον, μὴ γένηταί τε πολὺς καὶ οὐδὲν μᾶλλον περιγενώμεθα. Prætermitti in hac ſtructuræ ſerie cur debuerint voces αὐτὸν & δὲ, ratio petatur ex *Lect Ariſtæn.* p. 265. nec non paſſim e *Diluc.* ut p. 14. &c. ἀρκείτω in re idem quod ἀρκεῖν δεῖ. δὴ valet ἤδη. Tum ἀπέδειξα ὑποπτευό-

με-

μενον constructio est nota, pro ὑποπλεύσας. L. I. c. 6. fin. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον. μὴ est μήποτε, ut in *Herodot*. I. c. 155. φροντίζω μὴ ἄριστον ᾖ. *Xen*. II. Memor. c. 5. οἱ μῦθοι στρέφουσι τὴν ψυχὴν, μὴ ἀληθεῖς ὦσι. *Plat*. I. de Rep. 411. B. τὰ περὶ τῆς ψυχῆς πολλὴν ἀπιστίαν παρέχει τοῖς ——— μὴ οὐδαμοῦ ἔτι ᾖ, ἀλλὰ διαφθείρηται. in Phæd. 380. ult. ἔτι ἐνέστηκε τὸ τῶν πολλῶν ὅπως μὴ τοῦτο τέλος ᾖ. quæ eadem pene verba iterum habentur p. 384. C. Vid. quoque *Devar*. de Partic.

——— Vs. 85. Οὐδ' εἰκὸς &c. Quomodo οὐδὲ, instituto structuræ ordine, resolvendum patuit in καὶ οὐ, sic οὐδέπερ pro οὐ καίπερ apud *Eurip*. Phœn. vs. 1618. ubi Oedipus, τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέπερ πράσσων κακῶς. i. e. οὐ γὰρ ἂν προδ. ποτὲ τὸ ἐμ. εὐγ. καίπερ πρ. κ. & quod altera insuper negativa insinuat, οὐκ ἄν ποτε προδοίην, dico iterum, οὐ προδοίην ἂν καίπερ ——— Similiter vs. 373. δακρυῤῥοοῦν resolutum in ῥέον δάκρυσι leniet, ni fallor, si quid duri inesse videatur dictioni, δι' ὄσσων ὄμμα ἔχειν δακρυῤῥοοῦν: erit enim, ἔχειν ὄμμα ῥέον δάκρυσι δι' ὄσσων, *faciem habere madidam, lacrymis de oculis manantibus*. Idem si feceris in *Xen*. II. Memor. c. 2. Sect. 5. suum nominativis

constabit regimen, quos pro consequentiæ casibus habet V. D. En verba, ἡ δὲ γυνὴ τεκȣ̃σα τρέφει τε ϗ ἐπιμελεῖται, ȣ̓́τε προπεπονθυῖα ȣ̓δὲν ἀγαθὸν, ȣ̓́τε γιγνώσκον τὸ βρέφος ὑφ' ὅτȣ εὖ πάσχει. Scriptum intellige, ceu esset, ϗ τὸ βρέφος εὖ πάσχει ȣ̓ γιγνῶσκον ὑφ ὅτȣ. Notes quoque, suppresso pronomine, nomen tantum expressum. Debebat enim proprie τὸ βρέφος subjici τῷ ἐπιμελεῖται, ejusque loco legi αὐτὸ, aut etiam, quia pronomen, ob illa, ȣ̓́τε γιγνῶσκον, minus conveniebat, bis poni τὸ βρέφος. Non dissparilis de cane est ἔννοια *Plat.* II. de Rep. 429. A. ὃν μὲν ἂν ἴδῃ ἀγνῶτα, χαλεπαίνει, ȣ̓δὲν δὴ κακὸν προπεπονθώς· ὃν δ' ἂν γνώριμον, ἀσπάζεται, κἂν ȣ̓δὲν πώποτε ὑπ' αὐτȣ̃ ἀγαθὸν πεπονθώς.

—— Vs. 97. Μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ ϗ καταφρονήματι. Paronomasiæ exemplis, collectis jam aliunde Viris doctis, in cumulum accedat *Plat.* X. de Rep. 518. F. οὐχ Ἀλκίνȣ γε ἀπόλογον ἐρῶ, ἀλλ' ἀλκίμȣ ἀνδρός. Conv. p. 325. E. πραότητα πορίζων, ἀγριότητα ἐξορίζων, φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας, ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις, ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς κακῶν. *Diod. Sic.* L. XX. c. 16. Ἄντανδρος ὢν ἄνανδρος φύσει. *Theano* Ep. I. χρὴ τὴν τροφὴν τῶν παίδων μὴ διαστροφὴν ἔχειν. Conf.

Ari-

Ariſtot. Rhet. III. c. 9. & *Gatak.* Adverſ. Poſt. c. 44. p. 898. In reliquis uſque finem capitis idem obſervare eſt, quod monuimus ſupra; rem ſcil. eandem pluribus nominibus ſiſti; ut quod prius dixit φρόνημα, poſtea vocat αὔχημα, tum γνώμη, ξύνεσις & πρόνοια variandi magis gratia adhibita, quam quæ valde diverſum quid notent. Idem quoque dicunt γνώμη πιστεύειν προέχειν, atque ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται τὴν τόλμαν. Per τὴν ὁμοίαν τύχην Mars intelligitur communis; quod addit, τῆς ἐλπίδος ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς, id ſimul ſumtum L. I. c. 78. his ſiſtitur verbis, μηκυνόμενος ὁ πόλεμος φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιΐστασθαι, ὧν ἴσον τε ἀπέχουσιν (οἱ πολεμοῦντες) καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. Porro quod heïc γνώμη πιστεύειν τῶν ἐναντίων προέχειν, καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται. id c. 144. continetur iſtis, οἱ πατέρες ἡμῶν ὑποστάντες Μήδους γνώμῃ πλείονι ἢ τύχῃ, καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τὸν βάρβαρον ἀπεώσαντο. Vides quod præſenti in capite ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος, ibi γνώμη πλείων. ut τόλμα ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος reſpondet τῷ τόλμῃ μείζονι. Conf. de voce ὑπέρφρων atque ὑπερφρονεῖν *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 294. Comparentur quoque inter ſe reliqua

&

& infra c. 89. verba inprimis vs. 86. τὸ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου —— ἀντιτολμῶσιν. ac c. 87. vs. 32. νομίσαι —— ὀρθῶς εἶναι. Hoc nisi teneat lector, in Orationibus præcipue hujus scriptoris, perpetuo circa sensum oberret oportet. ἀμαθία εὐτυχὴς est *feliciter cadens imperitia*, successus prosper, quem fors obfert, qui totus est fortunæ, nec ad quem quidquam ratio aut consilium confert. τόλμα ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης, dictum, ut L. VI. c. 34. δύναμις ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς. & c. 46. ἀναθήματα πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρεχόμενα. Vox πρόνοια auctore *Cyrillo* in Lex. msc. quatuor notat, τὴν φροντίδα, καὶ τὴν κηδημονικὴν τοῦ παντὸς δύναμιν, καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν πρόγνωσιν. Deinde ἡ ξύνεσις παρέχεται τόλμαν, non παρέχει, ex constanti usu, quem docent Grammatici veteres, & de quo *Diluc.* p. 205.

Cap. LXIII. vs. 10. Ὑμᾶς εἰκὸς —— ἐπικίνδυνον. Duplici modo horum structura institui poterit, vel suppressis, ceu non adessent, verbis, καὶ τόδε, isthoc: ὑμᾶς εἰκὸς βοηθεῖν —— μηδὲ νομίσαι, εἴ τις ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται, περὶ ἑνὸς μόνου δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου (ἐκείνων) ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε, ἧς

οὐδ'

ἐξ' ἐξεῖναι ἔτι ὑμᾶς ἐστὶν ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτὴν, ἣν —— ἐπικίνδυνον. Alter construendi modus servat quidem καὶ τόδε, verum simul negativam μὴ vel οὐ ante δεδιὼς requirit, quam & desiderabat *Portus* pater. ὑ. εἰκ. βοηθεῖν —— μηδὲ νομ. εἴ τις ἐν τῷ παρ. ἀπρ. ἀνδρ. περὶ ἑνὸς μ. δελ. ἀντ' ἐλ. ἀγ. ἀλλὰ καὶ (εἴ τις) καὶ τόδε (ἐν τῷ παρόντι) μὴ δεδιὼς (ἀπρ. ἀνδρ. περὶ) ἀρχ. στερ καὶ κινδ. (ἐκείνων) ἂν &c. Posses quoque Genit. κινδύνου a communi intelligere, περὶ ἑνὸς μόνου (κινδύνου) δελ. —— ἀλλὰ καὶ (κινδύνου) ἀρ. στερ. καὶ κινδύνου (ἐκ.) ἂν --- --- --- 'Ανδραγαθίζεσθαι Schol. ad L. III. c. 40. vs. 72. expl. per ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν. *Ammonio* ἀνδραγάθημα (ἀνδραγαθία legere malit Cl. *Valcken.*) est, εἰ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν· ἀνδρία δὲ δύναμις ἐπαινουμένη. ubi ne cum doctissimo commentore in *Eurip.* Phœn. p. 280. leg. putem, ἀνδ. δὲ σώματος δύναμις ἐπαιν. retinet *Plat.* in Prot. p. 210. A. cui ἀνδρεία ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν. & *Cyrillo* in Lex. Msc. ἀνδρεία ἐστὶν ἰσχὺς ψυχῆς, ῥώμη δὲ σώματος. Conf. Auctor Definit. *Plat.* subnexus, & *Suid.* V. ἀνδρία, ἀνδρεῖος ac δικαιοσύνη. Legitur quidem apud *Eran. Philonem*, ἀνδρεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις σώματος ἐπαινουμένη. Sed is dederat, ni fallor, ἀσώματος. Litera prima facile obliterari

potuit, aut etiam, quia ψυχῆς fit mentio, a ſciolo deleta. Periit eadem initialis litera in *Diogen.* Proverb. Καρικὴ μοῦσα. ubi male editur ἐπὶ τῶν —— Σκυθῶν καὶ γραμμάτων. reſcribo ἀγραμμάτων. Junxit ἀμούσους καὶ ἀγραμμάτους *Plat.* Tim. 524. E. idemque dictum modo proverbium habet VII. Legg. 632. E. voluerit quis ἀνδραγαθίζεσθαι exponere, ut *probum bonumve virum ſeſe gerere*, favere ei poſſent verba, ὡς τυραννίδα —— ἄδικον δοκεῖ εἶναι. Tum quod præſenti in loco ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἀρχῇ, id L. I. c. 76. ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ. c. 75. vs. 98. ac vs. 7. permutat cum ἐπιφθόνως διακεῖσθαι. Perbene Scholion Cod. Reg. c. 136. vs. 8. expl. ἐχθροὺς γενέσθαι. & *Heſychius* μισεῖσθαι. *Pauſ.* Meſſ. p. 348. ἔμελλον πρὸς ἀλλήλους ἀπεχθήσεσθαι. Quomodo ἀπεχθάνεσθαι *Plut.* T. I. p. 1060. B. πολλοὶ πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀπηχθάνοντο. Sextum junxit caſum *Æl.* de Anim. I. c. 58. fin. ἀπεχθάνονται αἱ μέλιτται κακοσμίᾳ πάσῃ. Conf. *Heſych.* V. Ἀπεχθάνοντο & *Suid.* Aliud ἄχθεσθαι, quod *gravari*, λυπεῖσθαι & δυσφορεῖν, quocum ſociat *Herodianus* L. V. fin. *Heſychius*, ἤχθετο, ἔβριθεν, ἔτεμνεν, ἠνιᾶτο, ἐβαρύνετο. Alieniſſimæ explicationi ἔτεμνεν ſubſtitueris, ἔγεμεν *onuſtum fuit*, reddideris, ni fallor, quod

quod ipse reliquerat glossæ parens. Vid. & *Suid.* V. ἀχθέσῃ, ἄχθεται & ἀχθηδών. *Grævium* miror *Lect. Hesiod.* c. XX. confudisse ἄχθεσθαι & ἔχθεσθαι, ac quod jam aliis evenisse notat *H. Steph.* Thes. L. G. T. I. p. 616. G. in *Hesiod.* Θεογ. vs. 155. & *Hom.* Odyss. Ξ. vs. 366. ἤχθοντο & ἤχθετο retulisse ad ἄχθεσθαι. Verba τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν habentur iterum L. III. c. 37. Ἀπραγμοσύνην vocat, quam L. I. c. 70. ἡσυχίαν ἀπράγμονα. & c. 124. ἀφ' ἡσυχίας, scribit, μὴ πολεμῆσαι οὐκ ἀκίνδυνον. Conferantur hoc cum capite L. I. c. 75. & 76. In istis περὶ δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι sufficiebat quidem alterutrum, & abesse poterat aut δουλείας, aut, hoc posito, omitti ἀντ' ἐλευθερίας, nec tamen conjuncta carent emphasi; est enim, *certare de servitute subeunda, loco libertatis retinendæ*, seu ut interpres receptus, *de libertate in servitutem commutanda.* Simpliciter *Winsemius*, *de libertate dimicare*, ceu tantum legeretur, περὶ ἐλευθερίας: quando non περὶ scriptum proprie oportebat, verum ὑπὲρ, & deinde, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀρχῆς στερήσεως. ut nunc se habent verba, περὶ subsistit, ut L. VI. c. 69. vs. 80. seqq. aliud

aliud enim ἀγωνίζεσθαι, aut κινδυνεύειν περὶ τοῦ βίου, ut apud *Xen.* II. Mem. c. 2. Sect. 5. aliud ὑπὲρ τοῦ βίου. Vid. *H. Steph.* Thes. V. ἀγωνίζεσθαι, & *Marklandus* apud *Tayl.* in *Lys.* Or. III. p. 36. Non dissimile illud L. I. c. 40. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ποιεῖν. & hujus L. c. 65. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχειν. Ordinandi ratio, quæ ad rite percipiendum præsentis loci sensum requirebatur, tenenda quoque in *Herodot.* L. III. c. 121. perquam itidem turbato, nec nisi recisis quibusdam, ut cohæreat oratio, expediendo: οἱ δὲ scribit, ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀροίτεα --- --- --- καὶ τὸν Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι· παρεῖναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. καί κως εἴτ' ἐκ προνοίης, αὐτὸν κατηλογέοντα τὰ Ὀροίτεω πρήγματα, εἴτε καὶ συντυχίη τις τοιαύτη ἐπεγένετο· τόν τε γὰρ κήρυκα τὸν Ὀροίτεω παρελθόντα διαλέγεσθαι, καὶ τὸν Πολυκράτεα· τυχεῖν γὰρ ἐπεστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον· οὔτε τι μεταστραφῆναι, οὔτε ὑποκρίνασθαι. Quæ, nisi tribus vocibus suppressis, αὐτὸν, γὰρ, & quarto καὶ, atque hoc structo ordine intelligi negant: οἱ δὲ ἐλ. λέγ. π. Ὀρ. —— καὶ τὸν Πολ. τυχεῖν κατακ. ἐν ἀνδρ. παρ. δέ οἱ καὶ Ἀν. τὸν Τ. τόν τε κήρ. τὸν Ὀρ. παρελθ. διαλέγεσθαι· καί κως τὸν Π. εἴτ' ἐκ προν. κατηλ. τὰ Ὀρ. πρήγμ. εἴτε καὶ συντ. τις τοιαύτη ἐπεγ. οὔτε τι με-

μεταςραφῆναι· τυχ. γδ ἔπεςτ. πρὸς τ τοῖχον· ὥτε ὑποκρίνασθαι.

——— Vs. 17. Τάχις' ἄν τε πόλιν ——— ἀσφαλῶς δȣλεύειν. Horum fenfum, qui nec difficulter percipitur, bene fatis exprcffit verfio. Illa, τὸ γδ ἄπραγμον ȣ σώζεῖ), μὴ μξ τȣ δραςηρίȣ τεταγμένον, idem dicunt, quod verba L. I. c. 71. princ. paululum immutata, & in pauciora contracta, ἡ ἡσυχία τȣτοις τ ἀνθρώπων ἐπὶ πλεῖςον ἀρκεῖ, οἳ ἂν τῇ τε παρασκευῇ κ τῇ γνώμῃ δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες ἀδικεῖσθαι. Præfens locus obverfabatur fcriptori anonymo apud *Suid.* forfan *Procopio*, cui ut & *Theoph. Simoc.* non pauca fragm. debentur, quorum auctores adhuc ibi latent; is ergo V. Δραςήριον hæc habet: τὸ κόσμιον κ ἥσυχον μξ τȣ δραςηρίȣ αὐτῷ ἐτέτακτο, κ τȣ ἀνδρώδȣς &c. Ifta ἀσφαλῶς δȣλεύειν ἐν ἀρχȣσῃ πόλει ȣ ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, quo fpectent, docet vs. 11. feqq. περὶ ἑνὸς μόνȣ ——— ἀπήχθεσθε. junge L. I. c. 141. princ. *Ariftid.* Schol. ineditus ad T. III. p. 280. ἀσφαλῶς βιώσων) expl. δȣλεύσωσιν ἀσφαλῶς. additque ἐνθύμημα effe *Demofthenicum.* Eft autem ἀσφαλῶς Schol interprete ad L. IV. c. 61. vs. 6. εἰρηναίως, ἐπιτηδείως, & ἀκινδύνως.

Cap. LXIV. vs. 28. Ἐπεὶ γεγένηταί τε πέ-

πέρα ὧν προσεδεχόμεθα. Leg. ex plerisque Codd. & *Hermogene*, ἐπιγεγένηταί τε. Infra c. 70. vs. 34. ὅ, τε σῖτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο. Vs. 43. καταλείψει) legatur ex Cod. *Dan.* an quod editur, & reliqui tuentur Codices, nil intereft. *Nofter* L. V. c. 71. fin. τετάξεσθαι. L. III. c. 39. ἀποκεκινδυνεύσεσθαι. ibid. c. 53. λελέξεσθαι. *Plat.* III. de Rep. 434. G. ἐσκέψεσθαι. L. V. p. 462. E. προστετάξεσθαι. L. VI. p. 478. A. κεκοσμήσεσθαι. Ep. II. p. 706. D. κεκλήσεσθαι *Arift.* Vefp. vs. 151. *Eurip.* Troad. vs. 13. Cod. *Flor.* apud *Valcken.* ad Phœn. vs. 27. nec non *Æfchylus* aliique citati Anim. L. I. p. 45. σεσιγήσεσθαι *Arift.* Av. vs. 184. 763. Conf. ad *Mœrin Attic.* V. Δεδήσεται & πεπράσομαι doctiffimus *Pierfon.* De Fut. Medii ufu paffivo ibid. V. ἄξομαι, Θηράσει), τιμήσει), ἀπαλλάξον). Add. κηρύξεται apud *Eurip.* Phœn. vs. 1625. ἐάσεσθαι *Thuc.* L. I. c. 142. vs. 30. & ex conjectura noftra *Æl.* de Anim. VIII. c. 25. θρέψεσθαι *Plat.* II. de Rep. 427. D. 429. C. Διδάξεσθαι L. V. p. 463. G. *Suid.* V. διδάξομαι, vel potius Schol. *Comici* Nub. vs. 127. ibidemque *Kuft.* κωλύσεσθαι fupra L. I. c. 142. πολεμήσεσθαι c. 68. στερήσεσθαι L. III. c. 39. ζημιώσεσθαι c. 40.

c. 40. vs. 62. & 93. ὠφελήσεσθαι L. VI. c. 18. VII. 67. τρέψεσθαι L. VI. c. 18. fin. Add. Anim. ad *Æsch.* L. I. p. 91. & Not. ad *Th. Mag.* V. Τιμήσει).

Cap. 65. princ. Τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν. Præfert ex quibusdam Codd. τῆς ἐς αὐτὸν ὀργῆς Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 28. quem vid. ibid. p. 532. seq. de V. ὑπάρξαι, quod habetur mox c. 67. vs. 75. Vs. 30. Conjunctiva inservit connectendis vs. 25. ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον &c. In verbis ultimis αὐτῶν non male acceperis, pro μόνων. Vide quæ præcedunt inde a vs. 25.

Cap. LXXVIII. vs. 43. Ἀρκτούρου ἐπιτολαί. *Plat.* Legg. VIII. p. 649. B. ὥρα ἀρκτούρῳ σύνδρομος. quomodo itidem scripsisse videtur *Æl.* de Anim. XIII. c. 28. pro ἀρκτούρου.

Cap. LXXXIV. vs. 49. Κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν δ' ἐς Πάτρας. In φεύγειν subaudi αὐτούς. L. IV. c. 14. τὰς πλείους τῶν νεῶν ἐς φυγὴν κατέστησαν. & L. VI. c. 16. fin. Alcibiades gloriatur, ὅτι Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησε περὶ τῶν ἁπάντων ἀγωνίσασθαι. Vid. & *Steph.* Thes.

Cap. LXXXVII. vs. 31. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι. Creberrimus usus est tropicus tam verbi hujus, quam nomi-

minis ἀμβλύς. *Æsch*. S. C. Theb. vs. 850. μέριμνα οὐκ ἀμβλύνεται. Eumen. vs. 235. ἀλάστωρ οὐκ ἀφοίβαντος, ἀλλ' ἀμβλὺς ἤδη, προστετριμμένος τε πρὸς οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν. & auctor anonymus apud *Suid.* V. Ἀμβλύνω, Διῆγε τὸν πόλεμον, ἀμβλύνων τὴν τοῦ πολέμου ὀξύτητα χρονίαις τε καὶ μακραῖς τοῦ ἔργου τριβαῖς. Etymon repetit *Eust*. Odyſſ. A. p. 40. vs. 38. ex ἀναβάλλειν, ubi ſcribit, τὸ ἐνδύεσθαι ἀναβάλλεσθαι λέγεται, ἴσως δὲ καὶ ἀμβλὺ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ βάλλοντος ὀξέως, ὃ δοκεῖ ἀναβάλλεσθαι, οἷον τὴν ἐνδοτέρω τομήν. ideo, ut putat, quia differat quaſi & remoretur, nec altius deſcendere ſinat ictum. De orgine ei adſentior; at ratio ſita mihi videtur in τῷ ὑπτίῳ καὶ ἄνω βάλλεσθαι, κάμπτεσθαι τὴν ἀκὴν καὶ αἰχμὴν, atque adeo διπλοῦσθαι, quod hinc junxit quoque *Plut*. T. I. p. 151. B. & qui inde mutuatus *Polyæn*. L. VIII. c. 7. Sect 2. σεσιδηρωμένα μέρη ταῖς πληγαῖς ὑποφέροντες, ἀνέστρεφον τὸν ἐκείνων σίδηρον μαλακὸν ὄντα καὶ λεπτῶς ἐληλαμένον, ὥστε κάμπτεσθαι ταχὺ καὶ διπλοῦσθαι τὰς μαχαίρας. & quomodo forſan accipi poſſet *duplicata ſecuris* in *Valer. Flac*. L. III. Argon. vs. 140. *ingentem Ancæus Ethelum Sternit: & elatæ propius ſuccedere dextræ Telecoonta ſinit*, duplicataque *ora* ſecuri *Disjecit cervice tenus*. Ut dicat nempe tantis viribus per caſſi-

caſſida & cranium ſecurim adactam, ut duplicaretur atque obtuſa fieret. Ferri διπλόαι in illo *Plut.* T. II. p. 802. B. τὰ ἀντιστατοῦντα πρὸς τὸ ἔργον ὥσπερ ὄζους τινὰς ἐν ξύλῳ, καὶ διπλόας ἐν σιδήρῳ μαλάσσειν καὶ καταλεαίνειν. ſunt opinor ſquamæ laxæ & tenues, quas malleorum incuſſus cauſatur; quæ quod κοιλώματα aſperitatemque relinquunt, ac difficulter ſæpe ab artifice, poliente opus, deteguntur, inde forſan uſus tropicus, quo διπλόη notat τὴν ἔξωθεν φαινομένην ἀρετὴν, ἔσωθεν δὲ γέμουσαν κακίας, itemque ἀπάτην. Vid. *Suid.* & *Timæi* Lex. cum Not. Cl. *Rhunk.* Forſan quoque iſtiusmodi διπλόαι ac λεπίδες, quæ ex percuſſo malleis ferro, aliove metallo ſeparantur & decidunt, ἀπὸ τοῦ ἐλᾶν dictæ fuerunt ἐλασίμη, dederatque *Heſych.* Ἐλασίμη, κηρύβια vel σκωρία, pro vulgato Ἐλασμίη, κυρία. Sed & ἀνακόπτεσθαι dicitur ferrum, cujus acies obtunditur, apud *Ariſtid.* T. III. p. 698. οἷς ἂν τὰ τῆς αἰχμῆς ἀνακοπῇ οὐκ ἐθέλουσιν ἵστασθαι. *Polybio* ἀποξυστροῦσθαι. Vid. *Suid.* & ἀποτίθησιν ὁ σίδηρος τὴν ἀκμὴν in *Procop.* II. B. V. c. 28.

——— Vs. 56. Οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι. Sic fere perpetuo ἐνδοῦναι λαβὴν, ἀφορμὴν, ἀρχὴν, ἀπολογίαν &c. *Ariſtid.* T. III. p. 431. II. p. 145. *Ariſt.*

Eq. vs. 843. δικαιοσύνην καὶ πιστότητα *Herodot.* VII. c. 52. τῷ δήμῳ τὰ πράγματα, supra c. 65. vs. 14. Vid. & *Bud.* Com. p. 874. seq. Raro, & nonnisi quando adjuncta quædam accedunt, simplex δοῦναι. ut in *Aristid.* T. III. p. 59. δι' ἑνὸς μόνου τούτου δώσει λαβὴν, εἰ δοίη τοῦ ῥητορικῆς εἶναι τὸ στοχάζεσθαι. *Aristotele* interprete ἐνδοῦναι idem, quod εἰς τὴν χεῖρα δοῦναι.

Cap. LXXXVIII. vs. 77. Μηδένα ὄχλον ἀποχωρεῖν. *Plat.* Soph. p. 157. fin. ἀμύνου, μηδὲν ἀποχωρῶν τὸν ἄνδρα. Nec tamen ignoro, Accus. pendere posse ab ἀμύνου, & αὐτῷ subaudiri.

Cap. XC. vs. 69. Ἐξένευσαν. non *enatandi* modo, sed & *declinandi* notionis mentionem facit Schol. ἐκνεύειν *evitare*, *declinare*, ἐπινεύειν *annuere*; contrarium ἀνανεύειν *abnuere*. *Plat.* IV. de Rep. 452. C. ἆρ' οὖν τὸ ἐπινεύειν τῷ ἀνανεύειν τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις. & tamen VIII. de Rep. 498. E. ἀνανεύει vertitur, *annuit*. Apud *Artemid.* L. V. Sect. 71. 72. ἀνανεύειν τὴν κεφαλὴν est *sursum flectere caput*, ἐπινεύειν *deorsum*.

Cap. XCVI. vs. 94. Τοὺς ὑπερβάντι Αἷμον Γέτας. *Heliodorus* apud *Stob.* Tit. 98. p. 538. Ἰταλίης οὐ πολλὸν ὑπερτείχοντι Κολώνην Γαυρείην, χώρη τις ὁδιτάων ἐπὶ λαιὰ κέκλιται. *Plat.* I. Legg. 565. C. ἔστιν προϊόντι κυπαρίττων ὕψη θαυμάσια. *Xen.* VI. K. A.

474. ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ κεῖται ἑκατέρωθεν πλεόντων &c. Vid. & *Sylburg.* in *Pauf.* p. 931.

Cap. XCVII. vs. 18. Περίπλους ἐστὶν ἡ γῆ. *Philoftr.* Icon. II. p. 836. ult. τὸν περίπλουν κολωνὸν οἰκεῖ δράκων. De διάπλοος vidimus *Diluc.* p. 269. Sed & alia multa fubftantiva in compofitione fiunt adjectiva. Ut ἔκτοπος, ἔντοπος, ἄτοπος, ἐμπόλεμος, ἀπόλεμος. ἐνάριθμος apud *Plat.* Phil. 75.B. & Sophift. 165.D. ὑπέρπλουτος VIII. de Rep. 495. A. 498. G. ἔνδιφρος & ἐνδίφριος apud *Xen.* VII. K. A. p. 540. 541. quibus una cum ὀλιγόχρονος & πολύχρονος, quæ notavit *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 153. b. D. deftituitur *Steph.* Thef.

—— Vs. 48. Ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν, ὅ, τι δυνατὸν Σκύθαις ἀντιστῆναι. *Plat.* I. Legg. 574. C. ἓν πρὸς ἓν οὐδὲν οὕτω σφόδρα (τὴν νίκην) ἡμῖν ἀπεργάζεται. V. Legg. 609. C. δεῖ πάντα ἄνδρα ἓν πρὸς ἓν τοῦτο σπεύδειν. *Herodot.* L. IV. c. 50. ὕδωρ ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν ὁ Νεῖλος πλήθεϊ ἀποκρατέει. & ἓν ἀνθ' ἑνὸς iterum *Plat.* I. de Rep. 411. D. ἓν ἀνθ' ἑνὸς οὐκ ἐλάχιστον, ἔγωγε θείην εἰς τοῦτο. IV. Legg. 596. D. πόλει ἀνθ' ἑνὸς ἓν οὐδὲν ἂν γίγνοιτο εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν. item ἓν παρ' ἓν ποιεῖν ἀδιαλείπτως *Plut.* Tom. II. p. 106. E. Conf. *Erasm.* Adag. *unum ad unum.*

Cap. CII. vs. 93. Λέγεται δὲ Ἀλκμαίωνι —— ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν &c. Sæpe ita *Philostratus*, ut L. V. Vit. Ap. c. 4. ἐπὶ τὴν ἐγγὺς Ἐρύθειαν ἐλάσαι φασὶν, Herculem, ὅτε δὴ (nempe φασὶν) τὴν Γηρυόνην τε καὶ τὰς βοῦς ἐλεῖν. Add. L. VII. c. 35. II. Heroic. Sect. 17. III. fin. c. XV. & XVIII. Sect. 2. Imag. L. II. p. 816. 818. Quumque ubique infinit. pendeat a prævio φασὶν aut λέγεται, posterius videtur restituendum *Philostr.* Juniori Imag. XVII. ὁ μὲν —— Φιλοκτήτης —— θεράπων δὴ γενέσθαι (λέγεται) τῷ Ἡρακλεῖ ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φορεὺς εἶναί οἱ τῶν τόξων. Nec illa θεράπων —— ἐκ νηπίου vertendum fuisse, *colebat enim a teneris Hercules Philoctetem*, vix est quod moneatur.

A D

AD

LIBRUM TERTIUM.

Cap. I. vs. 10. Εἶργον τὸ μὴ κακουργεῖν. Sic promiſcue verba *arcendi* aut *inhibendi* cum articulo τὸ & τοῦ. *Plat.* I. de Rep. extr. οὐκ ἀπεσχόμην τοῦ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου. *Æſch.* Eum. vs. 694. φόβος τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει.

Cap. II. vs. 18. Ἀναγκασθέντες καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. Monitum Schol. ad ταύτην de tempore certo, applicueris *Joan.* c. VII. com. 8. ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην (*hujus diei*) ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, (*hujus diei feſtum* ſeu *die hodierno*) omnis perit & ceſſat difficultas, nec οὔπω in locum abſolute negantis voculæ ſurrogari voles, ut *Porphyrii* criminationi occurratur. Bene *Chryſoſtomus* illuſtrandi ergo addit, ἄρτι & νῦν. Sic ὅδε *Æl.* XII. de Anim. c. 5. ὁ πυρὸς αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν νενομισμένον ἄμητον ἀφίκετο. i. e. *eo tempore meſſem*, quæ eſſe ſolebat prius, & etiam nunc eſt. Idem L. XIV. c. 28. de Nerite in cochleam a Venere mutato, ἐκείνῳ, inquit, εἰς τὸν κόχλον τόνδε ἐκτρέπει τὴν μορφήν. reddit interpres parum bene, *in coch-*

leam ejusdem nominis. Priori in loco non magis, quam si non adesset τόνδε, ullam ejus in versione habuit rationem. Eodem modo *Hic* apud Lat. Vid. *J. F. Gronov.* ad *Liv.* L. 25. c. 40.

Cap. III. vs. 51. Αἱ τριήρεις ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς παροῦσαι. Nihil hic locus adverſatur *Th. Mag.* scito in V. παρὰ, ut nec qui cum illo facit, *Georg. Lecap.* de Synt. p. 55. Sprevit tamen præceptum *Plato*, non modo loco a *Thoma* citato, verum etiam L. I. de Rep. 410. B. ubi ἐκαθεζόμεθα παρ' αὐτόν. L. V. p. 462. G. θέσθαι παρὰ γυναῖκάς τε καὶ οἰκέτας. Euthyd. p. 214. F. παρ' ἐμὲ καθήμενος. & p. 215. E. ἐκαθέζετο παρὰ τὸ μειράκιον. cujusmodi exemplum recordatus si fuisset *Jac. Gron.* V. C. Not. ad *Cebet.* p. 21. pro aberrantis librarii lapsu non habuisset ibi, ἀξιοῦσι μένειν παρ' αὐτὰς, nec licet in Cod. scripto inveniret παρ' αὐταῖς, id continuo recepisset. Vid. ejusdem syntaxis exemplum cum verbo μένειν *Diluc.* p. 833.

—— Vs. 47. Ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα. Hac *successus* significatione rursus L. IV. c. 73. c. 79. L. VIII. c. 82. *Plat.* V. Legg. 611. D. εἴ μοι ξυμβαίνει τοῦτο, ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ. unde forsan mutuatus *Theoph. Simoc.* III. Hist. c. 10. suum illud,

lud, οὐ κατὰ σκοπὸν συμβεβηκότων τῶν πραγμάτων. Mox vs. 74. καὶ non conjungit, sed valet, διὸ, *itaque*, *proinde*.

Cap. XIII. vs. 44. Μὴ ξὺν κακῶς ποιεῖν αὐτούς. Rarius extra poëtas, interposita voce, ita separatam invenias τὴν ὑπὸ, ut in *Plat.* Gorg. 300. B. ταῦτ' ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα. Phædr. p. 343. B. λόγος εὐήθης καὶ ὑπό τι ἀσεβής. *Æl.* de Anim XIV. c. 9. ὑπό τι κυανόν. Vs. 40. δὲ refertur ad verba, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὡς ἡμᾶς. alterum ad præmissum μέν.

Cap. XVI. vs. 10. Ἐποιοῦντο ἀποβάσεις τῆς Πελ. ᾗ δοκοῖ. L. VIII. c. 26. vs. 77. ἧπερ τοῦ κόλπου ηὐλίσαντο. & ἀποβάσεις πανταχῇ τῆς πολεμίας *Aristid.* T. III. p. 226. At ἀπόβασις τῆς γῆς supra L. I. c. 108. fin. & intellecto Genit. infra c. 99. ἐν ἀποβάσει τινὶ ἐκράτησαν τοὺς προσβοηθήσαντας. L. IV. c. 13. vs. 63. ἐλπίζοντες, ἀποβάσεως μάλιστα οὔσης, τὴν Ἀσίνην ἑλεῖν. & c. 8. vs. 39. ἡ νῆσός τε πολεμία, ἥ τε ἤπειρος, καὶ ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσα. Hinc illud *Plut.* T. I. p. 85. fin. τὴν τυραννίδα καλὸν μὲν χωρίον, οὐκ ἔχειν δὲ ἀπόβασιν. Eodem modo προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας *Noster* L. IV. c. 1. vs. 8.

Cap. XXII. vs. 15. Τηρήσαντες νύκτα χειμέριον καὶ ἀσέληνον. *Pauſ.* Meſſ. p. 329. ἐν ἀσελήνῳ νυκτὶ καὶ χειμερίῳ. ubi nec *Kuhn.* hujus lo-

loci fuit oblitus. Ut eo, quod sequitur, κατέβαλέ τις ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα, ad *Eurip.* Phœn. vs. 1165. usus *Valcken.* Vs. 29. κλίμακας προσθεῖναι habetur iterum c. 23. vs. 64. *Pauſ.* Meſſ. p. 339.

Cap. XXVI. vs. 28. Ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες. Non diſparile illud c. 92. vs. 79. πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, ἑλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. προστάξαι autem, ut in *Plat.* V. de Rep. 458. fin. ἢ οὖν ἀνδράσι ταῦτα πάντα προστάξομεν, γυναιξὶ δὲ οὐδέν; pro quo mox ibid. ἀποδιδόναι; neque adeo verti debebat, *præcipiemus.* Add. Phæd. p. 398. B. I. de Rep. 409. A. 420. F. Lib. III. p. 440. D. & *Herodot.* II. c. 175.

Cap. XXXI. vs 13. Ἀφῖχθαι. Per futurum recte reddit interpres. Ut ἐπιτετρῖψαι in *Ariſt.* Pac. vs. 368. ubi Schol. & ex eo *Suid.* ἐπιτρῖψαι volunt interdum τάττεσθαι ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ, quod cum mirum videretur *Florenti*, leg. putabat ἐμπειρίᾳ. Sed quid ſi *Heſychii* explicatio per ἐπιφέρεσθαι, & *Suidæ* per ἐπέρχεσθαι, quod vertit interpres *conteri*, non longe inde recedere judicetur.

Cap. XXXIII. vs. 52. Ἐγκαταληφθεῖσαι. Permutatio verborum ληφθῆναι & λει-

λειφθῆναι, quam passim contigisse constat, fecit fortasse, ut *Plat.* Conv. 335. legamus ἀπολειφθέντες, pro ἀποληφθέντες in istis, ὁπόταν ἀναγκασθείημεν ἀπολειφθέντες πȣ (*interclusis commeatibus*) οἷα δὴ ἐπὶ στρατείαις ἀσιτεῖν, ȣ̓δὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν. ἐν κακῷ ἀποληφθῆναι est in Gorg. 312. B. νῆες ἀπειλημμέναι Menex. 406. F. & οἱ ἄνεμοι ἔτυχον ἀπολαβόντες τȣ̀ς Phæd. 375. C. contra ἀπελείφθην, pro ἐπελείφθην, leg. Hipp. Min. 230. B. Tum, ut apud *Charitonem*, ἀναπνοαὶ ἀποληφθεῖσαι, ita βραχεῖάν τινα ἀναπνοὴν ἐγκειμένην τινὶ scripsit *Clearchus* apud *Alex. Mor.* ad *Joan.* c. XI. com. 39. p. 77. conf. p. 80. De etymo V. ἄρσις quod adspersimus, firmat locus *Plat.* Tim. p. 541 E. τὸ τȣ̃ γεώδȣς ὁμȣ̃ κινȣμένης καὶ αἱρομένης ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλησιν κληθῆναι ἐλέχθη. Vs. 50. οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο idem, quod οὐκέτι καταλήψιμος ἦν.

Cap. XXXVI. vs. 8 Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοια εὐθὺς ἦν αὐτοῖς, καὶ ἀναλογισμὸς, ὠμὸν τὸ βȣ́λευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. Nomina more suo *Noster* posuit verborum loco, in quæ si convertas, sensus ac syntaxis clarebit, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετενόησαν εὐθὺς καὶ ἀνελογίσαντο, ὠμὸν (εἶναι) τὸ βȣ́λευμα καὶ μ. ἐ. sive etiam, ἀνελογίσαντο ὠμὸν, & ὠμῶς βεβȣλεῦσθαι. Pro istis πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον

ἢ ὁ τοὺς αἰτίους, alius ſcripſiſſet, ἀντὶ τῶν αἰτίων διαφθεῖραι πόλιν ὅλην. *Plut.* T. II. p. 203. D. ἀνθ' ἑνὸς αἰτίου πολλοὺς ἀναιτίους κολάζειν. Verba vs. 3. οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. propoſita ſibi habuiſſe videri poſſit *Joſeph.* L. XVII. Antiq. c. 6. §. 3. dum ſcribebat, ἀπὸ μείζονος διανοίας ἢ ἐπράσσετο ὑπολαβών. Decretum mutatum laudibus proſequitur *Ariſtid.* T. I. p. 308.

Cap. XXXVIII. princ. Θαυμάζω. *Suſpiciendi venerandique* ſenſu *Chryſ.* T. VI. Op. 413. C. βασιλεῖς ἦλθον τὸν ἐπουράνιον βασιλέα θαυμάζοντες. junxit cum τιμᾷν *Plat.* VIII. de Rep. 495. E. & in Phædr. p. 349. F. opponit τῷ ὑπερφρονεῖν. *Pauſ.* Lac. 222. δοκοῦσιν οἱ Σπαρτιᾶται μοι ποίησιν καὶ ἔπαινον τὸν ἀπ' αὐτῆς ἥκιστα ἀνθρώπων θαυμάσαι. De verbo θεάσασθαι hunc ad locum cum nonnihil notaſſe videam, memoria ſubit imperativi θεῶ in *Plat.* Crat. 272. C. ubi *Ficinus* in verbis Hermogenis ad Socratem, ταῦτα ἤδη μοι δοκεῖς, ὦ Σώκρατες, πυκνότερον ἐπάγειν· τέλος γὰρ ἤδη θεῶ· ἀνάγκην δ' οὖν ἔτι βούλομαι (σε) διαπεράναι, pro θεῶ legens θεῷ, vertit, *quare finis jam ſit favente deo:* reddi debebat, *finem quæſo jam reſpice*, aut *impone.*

—— Vs. 80—88. Καὶ μετὰ χαυνότητος μὲν λόγου —— τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα. Circa ho-

horum ſenſum ne quis oberret, verba ad ſtructuræ ordinem cum ſupplendis adſcribam, καὶ μ. καιν. μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι (εἶναι εἰώθατε e vs. 64. adſumendum) μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ (εἰώθατε) μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὄντες ἀεὶ τῶν ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· καὶ αὐτὸς μὲν ἕκαστος βουλόμενος μάλιστα δύνασθαι εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς λέγουσι τὰ τοιαῦτα, μὴ δοκεῖν (βουλόμενοι) ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ· ὀξέως δέ (τινος) λέγοντός τι, πρὸ (ἄλλων) ἐπαινέσαι (αὐτὸν εἰώθατε) καὶ πρόθυμοι (δοκεῖν βουλόμενοι) προαισθέσθαι τε τὰ λεγόμενα, καὶ βραδεῖς (εἶναι εἰώθατε) προνοῆσαι τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα. Cum vs. 60--63. ὁ γὰρ παθὼν —— ἀναλαμβάνει, comparaſſe juvabit c. 40. vs. 85. ſeqq.

Cap. XXXIX. vs. 36--39. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε —— ἀποστήσεσθαι, ὅταν &c. Plana hæc quoque erunt, modo, tertio τε poſt ὑπὸ, cum pluribus Codd. inducto, hunc ſtruxeris ordinem, σκέψασθέ τε, εἰ τοῖς τε τῶν ξυμ. ἀναγκασθεῖσιν (n. ἀποστῆναι) ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε ὅν τινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν —— —— redundare ὅντινα dictum in *Diluc*. eademque ſyntaxeos ratio, quæ ſæpiſſime obtinet cum ὡς, ὅτι, ὥστε, nonnunquam & cum ὅπως, ut patuit

 ſuo

fuo loco; Sed & cum διότι, de quo Cel. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 63. Not. 74. cum εἴτι (pro ὅ, τι & ὅτιοῦν) in *Plat.* III. Legg. 592. C. βασιλέως διδόντος παῤῥησίαν καὶ τιμῶντος τοὺς εἴ τι δυναμένους συμβουλεύειν. Plura qui deſiderat pleonasmi exempla τοῦ ὅτι, jungat is *Plat.* Apol. Socr. 367. D. X. Legg. 667. D. *Xen.* V. K. A. 408. 414. L. VI. p. 481. ὅστις idem ſæpiſſime, quod τὶς ſimplex, & ὅς. *Plat.* II. Legg. 577. A. μῶν οὖν τι βλάβην ἔσθ' ἥν τινα φέρει τῷ; Sed nulli frequentius pro ὅς, quam *Pauſaniæ.* In Lac. p. 275. Ὅμηρος πρῶτος ἐκάλησεν ᾅδου κύνα, ὅν τινα Ἡρακλῆς ἤγεν. Add. p. 289. Arcad. 663. 668. Phoc. 822. Vs. 40. ἐλευθέρωσιν cum ἐλευθερία permutat *Plat.* VIII. de Rep. 498. D. ἀποκορίζόμενοι καλοῦντες ἀναρχίαν ἐλευθερίαν. ſubjicit, ἀνωφελῶν ἡδονῶν ἐλευθέρωσιν καὶ ἄνεσιν, i. e. ἀνειμένην ἐλευθερίαν, *diſſolutam licentiam.*

Cap. XL. vs. 70. Ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον διχηλώσεσθε. Reddo hoc verbum *Æl.* Hiſt. Anim. XV. c. 11. καὶ ὑπὲρ μὴ τούτων τοὺς γόητας Ἄρει κολάζειν καὶ διχηλοῦν καταλείπωμεν. pro διχηλεῖν, quod varie tentatur in Not. Eodem διχηλοῦν, pro κολάζειν, quod heic ei ſocium dedit, utitur aliquoties, ut L. XII. c. 7. τοὺς ἐπίορκον ὀμόσαντας οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' ἤδη διχηλοῦσι. *Platonem* quoque

que ita usum, monet *Pollux*, intendens L. XI. Legg. p. 683. G. Conf. ad *Timæi* Lex. Cl. *Rhunken*. In *Æliano* paulo ante verba posita, post ἀναστέλλειν videtur excidisse αὐτῶν, vel τὰ γυναικεῖα, vel ἐμμήνια, vel ut *Theoph. Sim.* L. V. c. 15. τὸ εἰθισμένον. In *Æl.* Cap. quoque extremo reponendum ὑποδύσεις, pro ἀποδύσεις.

Cap. XLII. vs. 14. Εὖ διαβαλών. Notatis de verbis εὖ, καλῶς & καλὸς addo ex *Plat.* Theæt. 120. A. ἄνθρωποι μάλ' εὖ ἄμουσοι. p. 121. A. οἱ ὀνειρώττοντες εὖ ψευδῆ δοξάζουσιν. Euthyd. 216. G. πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς καὶ εὖ. Permutat καλῶς & χρησίμως *Chryʃ.* T. V. Op. 528. B2. vid & T. VI. p. 135. B. ut *Ammon.* εὖ expl. per χρησίμως. *Plato* rursus II. de Rep. 429. G. μὴ καλῶς ψεύδεσθαι, ut *Thuc.* L. VI. c. 12. i. e. πιθανῶς, interprete Schol. καλὰς νικῆσαι μάχας III. Legg. 591. E. καλόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν ἡμῖν; auctor Dial. Eryx. princ. ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα *Xen.* V. K. A. p. 421. πλέειν πνεύματι καλῷ L. VI. p. 450. add. 458. Vs. 35. in τῷ αὐτῷ intelligo e vs. 31. τῷ μήτε ζημιοῦσθαι, μηδ' ἀτιμάζεσθαι. Vid. quæ inde a vs. 10. præcedunt, & cap. seq.

Cap. XLIV. vs. 66. Ἥν τε γὰρ ἀποφήνω —— —— φαίνοιτο. Supplenda docet principium capitis, ſic nempe, ἥν τε γὰρ ἀποφήνω αὐτοὺς ἀδικοῦντας, οὐ διὰ τοῦτο (τὸ ἀδικεῖν, aut ἀποφῆναι τοῦτο) καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἥν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν (οὐ διὰ τοῦτο ξυγγνῶναι κελεύσω, ut jam bene *Reisk.*) εἰ τῇ πόλει &c. Vs. 74. recte interpres προθεῖσι vertit, *ſi proponatis.* τὸ ἑξῆς· καὶ ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται ἐς τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι (αὐτοὺς) ξυμφέρον ἔσεσθαι (ἡμῖν, aut ſi malis ὑμῖν) προθεῖσι θάνατον ζημίαν, τοῦτο καὶ αὐτὸς —— —— γιγνώσκω.

Cap. XLV. vs. 1. Καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. Quum æque uſitatum ſit ſcriptoribus e ſequentibus, ac præcedentibus quidpiam ἀπὸ κοινοῦ intelligendum relinquere, proximum fuerit, τοῦτο referri ad δέος: ſed poterit etiam ad illa, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι, quando ſupplebitur, καὶ διὰ τὸ ἀνήκειν τὰς ζημίας τὰς πολλὰς ἐς τὸν θάνατον ὅμως παραβαίνεται ὁ νόμος.

Cap. XLVI. vs. 35. Πολιορκίᾳ παρατενεῖσθαι. De hoc loco jam olim *Miſc. Obſ.* Vol. V. T. II. p. 240. ἄσιτον παρατείνειν τὴν ἡμέραν ſcripſit *Joan. Chryſ.* T. VI. Op. 592. D2. παρατείνειν τὸν λόγον *Theoph. Sim.* L. I. Hiſt. c. 15. quod alias τείνειν & ἀπο-

πο-

ποτείνειν τ λόγον. interdum quoque μακρὸν λόγον, ac μακρὰν ῥῆσιν. Vid. Lex.

Cap. XLIX. vs. 95. Ὅπως μὴ φθασάσης &c. Offenſus eadem negativæ transpoſitione *Gataker*. Adverſ. Poſt. c. XIV. p. 554. C. D. E. corrigendum putabat locum *Galeni* & *Marc. Anton. Ariſt.* Veſp. vs. 59. ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔςτ' οὐδὲ κάρυ' ἐκ φορμίδος Δούλω διαῤῥιπτοῦντε τοῖς θεωμένοις. quod itidem ſcriptum puto, pro ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔςι κάρυα, οὐδὲ δούλω (ἐςὸν) διαῤῥιπτοῦντε (αὐτὰ) τοῖς θ. ἐκ φ.

Cap. LI. vs. 32. Ἐβούλετο Νικίας τὴν φυλακὴν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι· τοὺς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους λανθάνοντες. Ita ſcriptum, pro τοὺς τε Πελ. μὴ ποιεῖσθαι ἔκπλους λανθάνοντας. *Joan.* in Apoc. III, 9. ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι &c.

Cap. LVI. vs. 49. Εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε. Trajectio cum ſit conjunctivæ, intelligi debet, tanquam ſcriptum eſſet, εἰ γὰρ καὶ τῷ αὐτ. χρ. ὑμῶν, καὶ (τῷ) ἐκ. πολ. τὸ δίκ. λήψ. Vs. 74. καὶ pro εἰ καὶ, ut centies alibi, præſertum apud poëtas.

Cap. LVII. vs. 97. Ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι ſunt Scholiaſtæ, οἱ οὐδεμίαν βοήθειαν ἔχοντες. In *Timæi* Lex. & ex eo *Suid.* ἀτιμώρητος non modo exponitur ἀβοήθητος, ſed & θαυμαςὸς & κακός. ubi pro corrupto θαυμαςὸς leg.

leg. forte θανάσιμος, *mori dignus*. Ut pro *morti proximus* *Plat*. III. de Rep. 441. C. ἄνδρα ſcribens θανάσιμον ἤδη ὄντα ἰάσασθαι. Ἄτιμος idem qui ἀτιμώρητος. *Plat*. Gorg. 306. E. εἰμὶ ἐπὶ τῷ βουλομένῳ, ὥσπερ οἱ ἄτιμοι, τοῦ ἐθέλοντος, ἄντε τύπτειν βούληται —— ἐάντε τὸ ἔσχατον ἀποκτεῖναι. Schol. ineditus ad *Ariſtid*. Panath. p. 332. ἄτιμοι ἀντὶ τοῦ ἀτιμώρητοι, ὥστε τὸν φονεύοντα αὐτὸν μὴ τιμωρεῖσθαι. Add. *Soph*. El. vs. 447. & Not. ad *Æſch*. Agam. vs. 1288.

Cap. LVIII. vs. 31. Αὐθένταις. *Cyrillum* ſi audias in Lex. Mſc. *Thucydides* & *Iſocrates* non αὐθέντης, ſed αὐτοέντης ſcriptum reliquerint. Verba ejus dedit Cl. *Alberti* ad *Heſych*. V. αὐτοέντης. Apud *Euſeb*. Præp. Euang. L. VII. c. 9. ult. legas, νόμων αὐθέντην καὶ κύριον. Conf. Not. ad *Heſych*. V. αὐθέντης.

Cap. LIX. vs. 42. Φείσασθαι δὲ (πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης ἐπὶ c vs. 73.) οἶκτον σώφρονα λαβόντας. Quum notiſſima locutio ſit, οἶκτον λαμβάνειν, quam præter alios frequentat *Philo Jud*. p. 398. F. 459. G. 476. C. &c. pro quo οἶκτον ἔχειν φρενὶ *Soph*. Ajac. vs. 527. & πόθος, οἶκτος atque ſimilia λαμβάνει τόν. Ut apud *Herodot*. L. I. c. 165. item οἶκτος εἷλε τὸν in *Hom*. Od. B. vs. 82. Heic autem, præter Editt. veteres, margo & tres Codd. a pri-

prima manu legant, οἴκτῳ σώφρονι, idque videatur fecutus interpres, dum vertit, *modesta misericordia tacti*, ceu fcil. λαβόντας, pro εἰλημμένους, aut ληφθέντας, fcriptum accepiffet; & folent haud raro ad hanc enallagen confugere interpretes. Mihi duplici ratione difficilior lectio fubfiftere videtur, ea nempe, quam jam aperui, ut nempe cafus fextus pendeat a remotiori φείσασθαι, atque in λαβόντας intelligatur αὐτόν. Sed & novaffe phrafin videri queat *Noster*, quando intelligeretur ἡμᾶς, ac λαβεῖν foret, *fufcipere*, *admittere*, ut in *Luc.* Tim. c. 36. τουτονὶ δὲ τὸ Πλοῦτον οὐκ ἂν λάβοιμι. Non-difparilis innovatio fe offert apud *Soph.* Œd. Col. vs. 1751. (1673.) ubi πόθῳ λαβεῖν τι, quod alias πόθον λαβεῖν τοῦ, ut in *Phil. Jud.* p 509. E. 599. C. 609. F. Interroganti ibi Choro, τί δ' ἔστιν; refpondet Antigone, οὐκ ἔστιν μὲ εἰκάσαι φίλοι. ad hæc denuo chorus, βέβηκεν; reponit illa, ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις. i. e. οὕτω βέβηκεν, ὡς ἂν εἰ λάβοις καὶ θέλοις λαβεῖν πόθῳ, five ἐπιθυμήσαις λαβεῖν καὶ μαθεῖν, quo de *intelligendi* atque *difcendi* ufu τοῦ λαμβάνειν *Diluc.* p. 624. Mihi, fi antehabenda fit Codd. fcriptura οἴκτῳ σώφρονι, prius ut fimplicius magis arriferit. Λαβόντες

autem ſi legamus cum Cod. *Græv.* & pleriſque reliquis καταιοῦντες, infinit. φείσασθαι & ἐπικλασθῆναι regentur ab ellipſi τοῦ θέλετε. Nec inobſervatum prætermittas a Cod. *Baſil.* qui præfert οἶκτον σώφρονα, receſſiſſe ut alibi, Edit. *Camer.* χρεία pro ἀνάγκη, ut apud *Plat.* IX. Legg. 658. A. XI. p. 684. G. *Ariſtid.* T. II. p. 264.

Cap. LXI. vs. 88. Ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ, μήτε ἡ τούτων δόξα. Schol. legiſſe αὐτοῖς, dubitare non ſinunt Codd. qui eandem lectionem ſervant. τῷ ὠφελεῖν tertium an quartum caſum jungas, perinde eſt. Vid. Not. ad *Thom. Mag.* & *Steph.* Theſ. atque de iſtiusmodi aliorum verborum regimine duplici *Diluc.* p. 32. 775. 818. & *Miſc. Obſ.* Vol. X. T. II. p. 213. αὐτοῖς ſi legas, ut legendum eſt, cum libris aliquot & Schol. ἡ ἡμετέρα αὐτοῖς κακία dictum fere erit, ut L. II. c. 40. ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία —— & hujus L. c. 12. ὁ τοῖς ἄλλοις εὔνοια —— Vs. 75. in δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακ. ἐνδῶσιν, haud male μὴ ſumas, pro μήποτε, de quo ſupra.

Cap. LXIII. vs. 52. Ἀντιδιδόναι. Verbale ἀντίδοσις *Heſychius* exponit per μετάληψις *permutatio*, *traditio per manus*, qua notione *Æl.* de Anim. IX. c. 56. Ele-

Elephantes scribit, ordine incedentes, herbam ante pedes humanis pedibus calcatam evellere, atque δοῦναι τῷ κατόπιν ὀσφραίνεσθαι· καὶ ἐκεῖνος τῷ μετ' αὐτόν: addit, καὶ ἤδε ἡ ἀντίδοσις, ὡς ἂν εἴποις, διὰ πάντων ἔρχεται. Mox ibid. τοῦ οὐραγοῦντος ὅταν ἀφίκηται, leg. ἐφίκηται.

Cap. LXIV. vs. 72. Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. Schol. dum supplet ὑπὸ, videtur casum tertium credidisse scriptum loco genitivi, more Jonum, quibus istam syntaxin tribuit Schol. *Apoll. Rhod.* ad L. I. vs. 794. ὑπ' ἄνδρασι ναίεται ἄστυ. & ita sæpe *Herodotus* L. III. c. 97. ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται. Referri huc nolim *Æl.* de Anim. VI. c. 62. κύων ὑπ' αὐτῷ, Gelone, τραφεὶς, ut ostendit attendenti quod sequitur, ἀκούσας φίλου καὶ συντρόφου φθέγματος.

Cap. LXV. vs. 98. Σωφρονισταί. *Plat.* V. de Rep. 465. A. εὐμενῶς σωφρονιοῦσιν, οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ κολάζοντες, οὐδ' ἐπ' ὀλέθρῳ σωφρονισταὶ ὄντες. Idem jungit νουθετεῖν ac κολάζειν in Euthyphr. 49. C. & παισὶ ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο III. Legg. 594. G. ut νουθετήματα *Euripides* apud *Plutarchum*, ἄλλ' (ita recte pro ἀλλ' *Gatak.* Adverf. Post. c. VIII. p. 487.) ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ, Λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων· Ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.

Cap. LXVII. vs. 61. Προθήσοντες, non προτιθέντες, aut προθέντες, ideo opinor, quia iterum brevem illam interrogationem fieri cupiunt, quam propositam scripsit c. 52. fin. idque fecisse etiam Lacedæmonios, patet ex c. 68. alia ratio est τοῦ ἕξειν vs. 70. quod pendet a νομίζειν, triplex admittente tempus. Pro ποιήσησθε non *Vallam* magis, quam etiam nunc habent libri, legisse crediderim ποιήσωνται, verum ad sensum, ceu ita esset, vertisse.

Cap LXVIII. vs. 85. Τὴν πόλιν ἐνιαυτόν τινα ἔδοσαν ἐνοικεῖν. *Æsch. Socrat.* §. II. ἔκ τινος ὥρας αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχειν addunt alii εἰς, quod in positis supplendum. *Plat.* Gorg 291. B. ἕνα τινὰ παρέχεσθαι (μάρτυρα) ἢ μηδένα. quomodo in *Xen.* VIII. K.Π. p. 534. pro eo quod legitur, τούτων τῶν προεστηκότων ἤ τινα ἢ οὐδένα οἶδα. *H. Steph.* scriptum suspicabatur, ἢ ἕνα τινά: verum frustra; nec insolens videri debebat loquendi genus *Hutchinsonio*, ut quod pridem exemplis adstruxerat *Casaub.* ad *Pers.* Sat. I. vs. 3. Conf. *Conr. Gesn.* Proleg. in *Æl.* de Anim. p. XXV. locisque inde collectis add. L. VI. c. 58. ἴσασιν Αἰγυπτίων ἢ τὶς ἢ οὐδεὶς, ὀλίγοι δὲ κομιδῆ, καὶ τῶν ἱερέων. Iterum *Plat.* XII. Legg. 693. fin. ζητεῖν εἴ τι που γίγνοιτο ἐν χωρίον

ἀκοῦ-

ἀκῦσαι. ubi, quod obiter moneo, verba continuo ſubjecta perquam male vertit interpres. L. VII. p. 634. F. εἴς τινα μίαν οἴκησιν. Omittit tam τὶς, quam εἷς Cod. *Med.* in *Herodot.* IV. c. 62. præbens, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα θύουσι. & *Eurip.* Phœn. vs. 543. ἔχθρας δ' ἡμέρα κατάρχεται. faciem ſibi obvertentibus τῆς ἰσότητος, & τῆς πλεονεξίας effectibus, cui ſimul te affinem oſtendas, μία ἡμέρα κατάρχηται ἔχθρας. Cum contra ἡ ἰσότης φίλους ἈΕΙ' φίλοις &c. συνδεῖ. Οὐδεὶς & ὀλίγοι ſeſe excipiunt in *Plat.* VI. Legg. 616. F. ἢ μηδενὶ, ἤ τισιν ὀλίγοις. Tim. p. 530. B. τῶν ἄλλων τὰς περιόδους οὐκ ἐννενοηκότες ἄνθρωποι, πλὴν ὀλίγοι τῶν πολλῶν. Apol. Socr. 361. D. πολλὴ ἀφθονία οἰομένων μὲν εἰδέναι τι τῶν ἀνθρώπων, εἰδότων δὲ ὀλίγα ἢ οὐδέν.

—— Vs. 97. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο. uſitatum Chalcidiacum hoc ſchema per omnia tempora & modos. *Plat.* Crat. 260. E. φαίνεται φύσει τινὰ ὀρθότητα ἔχοντα εἶναι. XII. Legg. 684. B. ἐν δυσκολίᾳ ζῶν γίγνεται. V. Legg. 612. C. προστάξων ἐστί. Epinom. extr. ἐὰν ἀποθανὼν ᾖ. Soph. p. 149. B. μὴ ἀπαρνηθεὶς γένῃ. *Æl.* de Anim. XI. c. 10. ἐπὰν γένηται τραφείς. Forſan quoque ita accipiendum L. II. c. 15. γένοιντο ἀπιόντες. Sed ſenſus & conſtructio ibi laborant in verbis, οἱ μὲν οὖν περί-

νεω πάντες ὁπόταν ἀφεστάναι τῆς γῆς (οὐ δέον γὰρ) αὐτοῖς εἰδέναι πάρεστι δήπου. utrique incommodo occurretur, si legamus, οἱ μ. οὖν περ. π. ὁπόταν ἀφεστάναι χρὴ, aut δέῃ, τῆς γῆς· οὐ δέον γάρ· εἰδέναι αὐτοῖς οὐ πάρεστι δήπου. *Pauſ.* Eliac. p. 393. διαδραμῶν ἐστὶν ἵπποις. Aſt in *Plat.* I. Legg. 574. E. *Ficinum* cum lateret, ποθὲν adverbium eſſe, ac leg. εἰ δ' οὖν ἐγένετό πόθεν. pro participio accipiens feſtivam hanc dedit verſionem, *tamen ſi reperiretur hæc potio.* Mirum quoque, ubique obvia cum ſit iſta loquendi ratio, *Conr. Gesnero* in *Tat.* Or. ad Gr. c. 9. rarum potuiſſe videri, μέλον ἐστίν.

Cap. LXXI. princ. Δράσαντες —— ἡγεῖσθαι. Ne, quoties cumque difficilior paulo adparet conſtructio, minus in *Thucydide* verſatis deſimus, hæc quoque ſuo ſtructuræ ordine adſcribemus; δράσαντες δὲ τοῦτο καὶ ξυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη, καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων· τό τε λοιπὸν ἡσυχάζοντας δέχεσθαι μηδετέρους, ἀλλ' ἢ μιᾷ νηΐ· τὸ δὲ πλέον πολέμιον ἡγεῖσθαι. Vs. 38. πρὸς τὰ ἱερὰ καθέζεσθαι. ut L. IV. c. 110. καθέζεσθαι πρὸς τὸ Διοσκούρειον.

Cap. LXXIV. vs. 33. Αἱ γυναῖκες τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. Sic παρὰ δύναμιν ſupra c. 57. L. VIII.

VIII. c. 2. *Ariſtid.* T. I. p. 537. ἔπειξις καὶ δρόμος παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν τε καὶ δύναμιν τοῦ σώματος. & ὑπὲρ φύσιν p. 236. Haud diſparilis, quanquam de re alia, eſt locus *Diod. Sic.* L. XIV. c. 74. ſed corruptus, οὐδὲ οἱ τὸν κατὰ πόλεμον ἀφιέμενοι διὰ τὰς ἡλικίας, καρτερεῖν ἠδύναντο, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς ἡ φιλοτιμία τῆς ψυχῆς κατῆρχε τὴν ἡλικίαν. Diſplicuit præſtantiſſimo commentatori illud κατῆρχε. Cl. *Reiskius* emendat, τῇ ἡλικίᾳ. Non hic quæram de ſyntaxi cum caſu quarto, *imperandi* ſenſu ſi ſumas, nec de tertio, ſi explices, *ducem me præbeo.* Neutra notio ſatis videtur quadrare, ſed ejusmodi quid requiri, quod ſiſtat *Thucydideum* παρὰ φύσιν ὑπομένειν. leg. ergo fortaſſe κατήργει τὴν ἡλικίαν. *animorum contentio ſuperavit* & *ceſſare* atque *oblivisci fecit ætatis infirmitatem.* Vs. 91. ἄνεμος ἐπίφορος. ut *Dion. Hal.* L. X. p. 642. ult. ἀνέμῳ παραδοῦναι τὰς φλόγας ἐπιφόρῳ. p. 671. vs. 9. ταχεῖα καὶ ἐπίφορος ὁδὸς ἐπὶ λόφον. Mercurium vocat ἐπιφορώτατον *Æſch.* Choëph. vs. 811. quod tropice itidem a vento dictum notat Schol. neque, ut bene monuit *Thom. Mag.* probatos ſcriptores aliter credo loqui, quam ut dicant aut ἐπίφορον, aut φορὸν ἄνεμον, non πρόσφορον. Etſi ita ibi viſum Viro Cl. ſed excm-

exempla producta nil valent contra *Thomam.* πρόσφορος ἄνεμος foret ἄνεμος cui cunque rei utilis: at φορὸς & ἐπίφορος refertur ad navigationem, ὁ φέρων ἐπὶ, & ad locum destinatum.

Cap. LXXVII. vs. 45. Ὧν ἦσαν αἱ δύο Σαλαμινία καὶ Πάραλος. Similes prolepses passim obviæ. *Philostr.* Icon. II. c. 19. princ. οἱ δὲ πυκτεύοντες, τόν τε οἶμαι Ἀπόλλωνα ὁρᾷς, ὁ δ' αὖ Φορβάς ἐστι, pro οἱ δὲ πυκτ. ὅ τε Ἀπόλλων ἐστὶν, ὃν οἶμαι ὁρᾷς, ὁ δ' αὖ Φ. *Pauſ.* Eliac. p. 421. ἡνιοχοῦντες δὲ συνωρίδα Πισός ἐστι καὶ Ἀστερίων. contrario modo Arcad. p. 606. Ἀγαμήδης μὲν γὰρ καὶ Γόρτυς ὁ (sic Edit. *Ald.* nec mutari F. opus erat in οἱ) Στυμφήλου τέταρτον γένος ἦσαν ἀπὸ Ἀρκάδος. *Plat.* V. de Rep. 461. G. ἔστι μέν που καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἄρχοντές τε καὶ δῆμος, ἔστι δὲ καὶ ἐν αὐτῇ. Pro εἰσὶ μὲν —— εἰσὶ δὲ —— *Matth.* c. XII. com. 25. πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα, καὶ πᾶσα πόλις καὶ οἰκία μερισθεῖσα. & I. ad Cor. VII. c. 34. μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος, pro μεμερισμέναι εἰσί. cujus syntaxis similia exempla inventum iri, non dubitabat ibi *Beza.* Add. *Sylburg.* ad *Pauſ.* p. 931. & *Diluc.* p. 410.

Cap. LXXV. vs. 1. Πείθει ὥστε ξυγχωρῆσαι. Non *Thucydidi*, quod videtur existimasse *H. Steph.* Annotat. in Schol. L. I. c. 84. vs. 99. peculiare ὥστε infini-

nitivis ex abundanti addere ὥςε, sed & alii ita solent. *Plat.* Protag. 204. G. ἀδύνατον ὑμῖν ὥςε Πρωταγόρε τᾶδε σοφώτερόν τινα ἐλέσθαι. *Xen.* V. K. A. p. 414. εἰδὼς ἂ Τιμασίωνι οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλλοιντο ὥςε ἐκπλεῖν. ubi *Hutchins.* Conf. Adnot. ad *Matth.* c. X. com. 1. Vs. 12. καθίζεσιν ἐς τὸ ἱερὸν, ut *Plat.* VI. de Rep. 472. D. συγκαθεζόμενοι ἀθρόοι πολλοὶ εἰς ἐκκλησίας &c.

Cap. LXXXI. vs. 15. Πᾶσα ἰδέα κατέςη θανάτε. Videtur vox ἰδέα, nec non γένος & εἶδος inservire veluti periphrasi. *Plat.* Tim. 543. C. E. πνεύμονος, ἥπατος ἰδέα. p. 544. fin. σαρκὸς γένος. 545. G. τῶν τριχῶν τὸ γένος. ibid. C. τὸ τῆς γλώττης εἶδος. 551. E. περὶ τῦ κυριωτάτε παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἴδες διανοεῖσθαι. quem locum huc dum transscribo, recordor, quod quondam in *Misc. Obs. Nov.* Vol. I. T. I. p. 63. perpendi voluerim, an quemadmodum Græcis corporis partes vulneribus ac neci inferendæ opportunæ dicuntur καίρια μέρη, sic & κύρια; & an non potius posteriorum nomine intelligenda veniant corporis partes principales, internæ ac vitalia, ut cor, cerebrum, pulmo, jecur. Hoc vero discrimen ut accurate observatum, & loca, quæ contra faciunt, librariorum oscitantia depravata esse cre-

dam, faciunt non tantum exempla, ibi producta pro usu V. χώριος, verum etiam quæ nunc subjiciam. *Plut.* T. II. p. 130. B. ἡ καθ' ἡμέραν λόγου χρεία διὰ φωνῆς περαινομένη θαυμαστὸν οἷόν ἐστι πρὸς ἰσχὺν τοῖς ζωτικωτάτοις καὶ κυριωτάτοις μέρεσι ῥώμην ἐμποιοῦσαν. p. 84. A. αἱ τῶν νόσων εἰς τὰ μὴ κύρια μέρη τοῦ σώματος ἐκτροπαὶ σημεῖον οὐ φαῦλόν εἰσι. p. 163. D. ἐν πᾶσι τοις κυριωτάτοις μέρεσι τοῦ κόσμου καὶ μεγίστοις ψυχή. p. 167. B. συμφορὰ μεγάλη ψυχῆς, ὥσπερ ὀμμάτων πολλῶν τὸ φανώτατον καὶ κυριώτατον ἀπεσβεσμένης τὴν τοῦ θεοῦ νόησιν. *Jo. Chrys.* T. I. Op. 132. D2. τὸ κυριώτατον ἐστι τῶν ἐν ἡμῖν μελῶν ἡ καρδία. *Plat.* II. de Rep. 431. D. τῷ κυριωτάτῳ που ἑαυτοῦ ψεύδεσθαι, καὶ περὶ τὰ κυριώτατα οὐδεὶς ἑκὼν ἐθέλει. In *Diod. Sic.* L. I. c. 55. ubi de Sesostris cippis, quin alienissimum foret χωριωτέρου in istis, ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου μέρους τὴν διάθεσιν τῶν ἑκάστων ψυχῆς φανερωτάτην τοῖς ἐπιγινομένοις ἔσεσθαι νομίζων, per se adparet. Inter κύρια μέρη caput relatum invenies apud *Artemid.* L. I. Onirocr. c. 17. Add. *Them.* Orat. VII. p. 91. A. & quæ Cl. *Wessel.* contulit ad laudatum modo *Diodori* locum, ut & L. II. c. 58. in quibus omnibus, unum tantum exceperim e L. XX. c. 64. de quo statim, alterum χώριος æque minus usum admittere censeo, atque τὸ

κύ-

κύριος in hisce *Chrys.* I. Op. 585. C. τὰ χείρια τ῀ μελῶν περιφράξαι. T. III. p. 748. D2. καθάπερ ἔλαφος δεξαμένη βέλος ἐν χειρίῳ τοῦ σώματος. p. 228. A2. τὰ χείρια κύρια ἴσα ϗ ὁμότιμα divitibus & pauperibus. p. 293. A. εἰς τὰ καίρια βλάπτειν. *Plut.* T. II. p. 341. D. γυμνὰ παρέχειν τοῖς βέλεσι τὰ καίρια. Nec nisi τῷ χειριωτάτοις & χειρίων locus in *Basil.* T. II. p. 52. A. C. non, quod tunc putavi, alterum. Quumque medicis χείρια νοσήματα atque τραύματα, docente *Foes.* in Œcon. Hippocr. V. χείριον, dicantur *periculosa* & *lethalia*, haud aliter quoque scripsisse videtur tam *Plat.* Tim. p. 549. C. τὰ μέγιστα ϗ χειριώτατα πρὸς θάνατον τ῀ νοσημάτων, pro vulgato κυριώτατα. quam *Diod. Sic.* L. XX. c. 17. τῷ τ῀ κηρέως σιδήρῳ παραβάλλειν τὰ καιριώτατα μέρη τ῀ σώματος. pro itidem vulgato κυριώτατα.

Cap. LXXXII. princ. Ἐπάγεσθαι, pro ὥστε ἐπάγεσθαι, ut *Herodot.* II. c. 99. ἔλεγον τ῀ Μῖνα τ῀ ποταμὸν ὀχετεῦσαι τὸ μέσον τ῀ οὐρέων ῥέειν. *Plat.* Conv. 322. F. ὀλίγας κατέλιπε ῥυτίδας περὶ τ῀ ὀμφαλὸν μνημεῖον εἶναι. *Eurip.* Phœn. vs. 1486. νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδε οἰκτίσαι φίλους.

—— Vs. 26. Πολεμουμένων δὲ, ϗ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις τῇ τ῀ ἐναντίων κακώσει, ϗ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τ῀ αὐτ῀ προσποιήσει, ῥαδίως αἱ ἐπα-

ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίσειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. Horum de ſyntaxi, quam nec *Winſemius*, nec receptus interpres recte percepiſſe videtur, poſt Schol. jam ſatis in *Diluc.* Vertit prior, *moto bello propter ſocietatem utrorumque, atque ut adverſariis male facerent, & ut gratiam aliquam ſibi utilem inirent, facilius hos vel illos invitare atque attrahere poterant, qui rebus novis ſtudebant.* Alter reddit, *bello vero coorto, utriusque* (*qui rerum novarum erant cupidi*) *facile dabatur* occaſio & *facultas* accerſendi ſocios auxiliares, *ut ſimul & adverſam factionem opprimerent, & exinde POTENTIAM ſibimet* compararent. Junxiſſe hunc patet, ξυμμαχίας αἱ ἐπαγωγαὶ, & προσποιήσει interpretatum, per *accerſendi ſocios auxiliares*; deceptus ſcil. Scholio fuit vs. 30. ubi cum προσποιήσει videret illuſtrari per κτήσει βοηθείας, putabat προσποιήσει ita exponi, cum nonniſi κτήσει ei competat, & βοηθείας ſit explicatio τοῦ ξυμμαχίας. Sic προσποίησις ξυγγενείας infra L. VI. c. 16. & προσποιεῖσθαι ἑταιρηίην τῶν ἡλικιωτέων *Herodot*. L. V. c. 71. Miror interpretes circa ſtructuram oberrare potuiſſe, quam dilucide declarat Schol. ad vs. 28. verba hunc in modum ordinanda docens:

πολ.

πολ. δὲ αἱ ἐπαγ. ἑκατ. τοῖς νεωτ. τι βουλ. ῥᾳδ. ἐπορ. καὶ τῇ κακώσει ἅμα τῶν ἐναντ. καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ (τῇ) σφ. αὐτοῖς ξυμμαχίας προσποιήσει. Sed adeo fcil. verum *Salmafii* effatum, affirmantis, *in Demofthene & Thucydide* (addiderim ego *Xenophonte* & nullo fere non fcriptore alio) *etiam qui nant* (natare faltem fibi videntur) *fine cortice in Græcis legendis, quamlibet porro fubfidio fint adjuti Græcorum Scholiorum, plurima tamen non affequi in eorum fcriptis.* In verbis καὶ ξυμμαχίας ἅμα —— καὶ —— ineft quiddam τραχὺ atque σκληρὸν, quod in dictione *Noftri* notant Grammatici veteres; lenius fluxiffet oratio, fi dediffet, ἅμα μὲν —— ἅμα δὲ —— aut ξυμμαχίας τε ἅμα —— καὶ —— *Xenophontis* quando mentionem feci, non poffum quin lucem adfundam loco parilem ob ftructuram perplexo, nec ulli interpretum intellecto. Habetur is L. II. Memor. p. 436. princ. Edit. *H. Steph.* fecundæ. Ibi Socrates, τὰ τοιαῦτα σκοπῶ, μὴ ὥσπερ ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῇ, καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος, οὕτω καὶ τὸν πονηρὸν φίλον, ὅταν ἐξῇ τὸ πλεῖον τῆς ἀξίας λαβεῖν, ἐπαγωγὸν ᾖ ἀποδίδοσθαι. *Steph.* in Notis hic fi audias, *Budæus*, εὑρόντος ut fufpectum notavit, nec immerito: ut quod nullo modo ftare poffit. *Beffarionem*

vertiſſe, *vendit eum cuicunque obvio:* ex qua verſione non ſatis quid legerit colligere detur. Nam τῷ εὑρεθέντι, & ab εὑρόντος nimium fortaſſe remotum eſſe, nec ſuis auribus bene ſonare. Hæc ille. *Jo. Aug. Erneſtio* eſt genitivus pretii, activum pro paſſivo, uſitata Atticis ſcriptoribus enallage, pro τυχόντος, ut jam viderit *Portus* pater. *D'Orvillius* Anim. ad *Charit.* p. 113. *Salmaſ.* videndum monens ad *Vopiſci* D. Aurelian. p. 546. addit, τὸ εὑρὸν, pro τὸ εὑρεθὲν τίμημα quosdam accipere, ſed quod ipſe explicationis hujus pater *Franc. Portus* durius eſſe, merito faſſus fuerit. Sic Viri doctiſſimi. Mihi εὑρόντος maſculinum eſt, ſignificationis activæ, eodemque ſumo ſenſu, quem ſortitur apud *Charitonem* ac ſcriptores reliquos, docuitque *Salmaſ.* l. c. atque ex eo *Jac. Duport.* Prælect. in *Theophr.* Charact XV. p. 441. quique obtinet itidem in verbis poëticis ἄλφειν, ἀλφεῖν & ἀλφαίνειν, de quibus quoque *Kuſter.* ad *Suid.* V. Ἀλφαίνει, Ἀλφεσίβοια. & ad *Heſych.* V. Ἦλφεν. Adeoque ordinem ſuppleamque verba hoc modo, τὰ τοι. πάντα σκοπῶ, μὴ (i. e. μήποτε) οὕτω ἐπαγ. ἢ τὸν πον. φίλ. ἀποδ. ὅταν ἐξῇ λαβ. τὸ πλεῖον (τίμημα) τῆς ἀξίας τοῦ εὑρόντος (n. φίλου

τοι-

τοιȣ́τȣ πονηρȣ̃, aut ἢ ὃ ἂν εὕροι ὁ τοιȣ̃τος φίλος πονηρὸς) ὥσπερ καὶ (ἐπαγωγόν ἐστι λαβεῖν τίμημα οἰκέτȣ πον. τȣ̃ εὑρόντος τὸ πλεῖον τῆς ἀξίας) ὅταν τις πωλῇ καὶ ἀποδ. οἰκ. πονηρόν. Vel propius etiam insistendo ordini, quo verba leguntur, τὰ τοι. πάν. σκ. μὴ ὥσπερ (ἐπ. ἐστιν ἀποδίδοσθαι) οἰκ. πον. ὅταν ἐξῇ λαβ. (τίμημα) τȣ̃ εὑρ. τὸ πλ. τ̃ ἀξ. ὅταν τις πωλῇ καὶ ἀποδ. (αὐτὸν) οὕτω καὶ ἐπαγ. ἢ ἀποδ. τὸν φίλ. πον. (ὅταν ἐξῇ λαβ. τὸ τȣ̃ εὑρ. πλεῖον τ̃ ἀξίας. Atque horum similisque exempli locorum complurium intuitu, quæ cum alibi passim tractavimus, tum supra L. II. c. 63. verissime de *Herodoto*, *Thucydide* in primis, adfirmare poterat *Longinus* Sect. XXII. ὅτι καὶ τὰ φύσει πάντως ἡνωμένα καὶ ἀδιανέμητα ὅμως ταῖς ὑπερβάσεσιν ἀπ' ἀλλήλων ἄγειν δεινότατοι.

——Vs. 32. Καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπά. Posterius καὶ otiari cum videretur *H. Steph.* in Lib. de Dial. p. 35. reprobabat Schol. supplementum. Ipse in *Diluc.* positum intellexi, pro καὶ ταῦτα; verum poterit quoque πολλὰ accipi pro *difficilia*, *gravia*, ut πολὺς modo istas notiones sibi vindicat, modo per *vehemens*, *insignis*, exponi vult. *Herodot.* L. IX. c. 106. πολλά τε καὶ κακά. & ut *Noster*, πολλὰ καὶ χαλεπὰ *Demosth.* Ol. I. p. 6. Sect. 22. *Plat.* Conv. 325. D.

πολ-

πολλὰ καὶ δεινά. VIII. de Rep. 499. F. δουλεία πλείστη τε καὶ ἀγριωτάτη. Menex. 406. C. πολλοῦ πολέμου γενομένου. *Herodot.* VII. c. 188. ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολὺς ἄνεμος. L. IX. c. 90. πολλὸς ἦν λιστόμενος. *Plat.* Gorg. princ. πολλὰ καὶ καλά. Apol. Socr. 361. D. φιλότιμοι καὶ σφοδροὶ καὶ πολλοί. Phædr. 347. G. ἵππος πολὺς vertitur *multiplex*, quod qualem dicat equum ignoro; mihi opponi videtur illi, quem prius dixerat κελεύσματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖσθαι: adeoque πολὺς ἵππος est, ἵππος σφοδρὸς, & ἀκατάσχετος, quocum junctum vidimus alibi. *Aristoph.* Eq. vs. 523. πολλῷ ῥεύσας ἐπαίνῳ. ubi Schol. Conf. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* Tom. II. p. 147. 436. Anim. ad *Æsch.* L. I. p. 159. Superlativus ἡσυχώτατος æque, atque ἡσυχαίτατος offert se in *Plat.* Charm. 238. Vs. 41. ὁμοῖον τι πρός τι, & τὶ τινὶ promiscue dici, multis vidimus *Diluc.* p. 49. 822. *Plat.* V. Legg. 610. C. ὠνεῖσθαι καὶ πωλεῖν πρὸς ἀλλήλους.

——Vs. 53. Ὁ μὲν χαλεπαίνων, πιστὸς ἀεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ, ὕποπτος. Ne quid in his tentemus, vetat *Dion. Halic.* p. 151. iterumque nulla varietate ad verbum ita exhibens p. 164. Forsan per τὸν χαλεπαίνοντα hominem intelligit *Noster*, qualem sistit hoc *Comici*,

μι-

μισῶν λόγυς ἄνθρωπ☉, ὐδὲ πώποτε Ἀντίθετον εἰπὼν ὐδὲν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων. Præcedit ἐμπλήκτως ὀξὺ, ut ἐμπλήκτως ϗ ἀνοήτως ἄρχειν *Plut.* T. II. p. 256. extr. Schol. hic expl. μανιωδῶς.

——— Vs. 92. Μετὰ ψήφυ ἀδίκυ καταγνώσεως. i. e. μεϑ ψήφυ ἀδίκως καταγνωσκέσης. Ut ἡ ἀναιρῦσα, ἡ σώζυσα & ἀπολύυσα, ita quoque ἡ καταγνώσκυσα ψῆφ☉ apud *Aristid.* T. III. p. 351. ψῆφον βυλεύεσθαι dixit *Æsch.* S. C. Theb. vs. 204. & θάνατον φέρειν *Plat.* IX. Legg. 653. B.

Cap. XCV. vs. 59 Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορ☉ ἡ Βοιωτία ἐςί. De usu heic & alibi quem præstet vocula ἤδη, vidimus in *Diluc.* Pro σχεδὸν, *prope*, *fere*, *circiter* accipiendum dicas in hoc *Plat.* Crit. 563. E. ἑτέρα δὲ τάφρ☉ ἀφ' ἑτέρας ςαδίυς ἑκατὸν ἀπεῖχεν ἤδη. pro *hactenus*, μέχρι νῦν, aut μέχρι τῦδε apud *Herodot.* VIII. c. 106. ὦ πάντων ἀνδρῶν ἤδη μάλιςα ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τ̀ βίον κτησάμενε. & *Pauſ.* Ach. p. 580. πυθέαϛ μ̀ ἤδη μάλιςα τὰ ὀνόματα αὐτῶν οὐκ εἴχομεν.

Cap. CI. vs. 66. Δυσεσβολώτατ☉ ἡ Λοκρίς. Hucne referri debet, quod legitur in *Plat.* IV. de Rep. 447. C. τοῖς ἡμετέροις παισὶν ἐννομωτέρυ παιδείας μεθεκτέον. an subaudito πράγματ☉, aut χρήματ☉, intelligi, ut in Gorg. 296. D. φιλοσοφία

ἐστὶ χαρίεν, ἄν τις αὐτοῦ μετρίως ἀφεθῇ. p. 308. A. ἐν τῷ τοῦ σώματος τιμιωτέρῳ τῇ ψυχῇ πολλὰ νοσήματα ἔχειν. Conv. 316. G. χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστίν. Criton. 373. C. μητρὸς καὶ πατρὸς τιμιώτερόν ἐστι πατρίς. Phæd. 401. A. ἀθάνατόν γε ἡ ψυχὴ φαίνεται οὖσα. at p. 398. A. ἀθάνατος φαίνεται οὖσα. II. de Rep. 431. G. κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθές. *Herodot*. II. c. 92. ὁ καρπὸς γίνεται κηρίῳ σφηκῶν ἰδέην ὁμοιότατον. Ex his, ni fallor, judicium fieri poterit, utrum in *Menandri* Incert. fragm. vs 514. pro νόσων χαλεπώτατος φθόνος legi præstet, χαλεπώτατον, an quod *Bentl.* visum, χαλεπωτάτη. Mihi dubium non est, quin rectissime *D'Orvillius* apud *Charit*. L. III. p. 43. vs. 6. corrigendum viderit, πάντων τῶν πραγμάτων ὀξύτατόν ἐστι φήμη, pro ὀξύτατος. Add. *Plat*. II. de Rep. 428. F. & Legg. X p. 667. F.

Cap. CIV. vs. 25. Ἐναποθνήσκειν. De loco *Plutarchi*, quem in *Diluc.* tractavimus, conjectura fieri si debeat ex simili *Pauf.* I. Eliac. p. 378. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ εἰργασμένου τὸν φόνον, μάλιστα ἐποιεῖτο ἡ Μελιόνη σπουδὴν τῶν παίδων τὸν αὐτόχειρα ἐξευρεῖν. exciderit ibi ante V. φόνον accusativus τοὺς εἰργασμένους, aut τὸν εἰργασμένον. Ad reliqua ibid. notata referre possis

quod

quod apud *Plat.* in Protag. 198. D. τ̃ μὴ δυνάμενον αἰδῦς κ̉ δίκης μετέχειν, κτείνειν ὡς νόσον πόλεως. III. Legg. 587. E. θάνατοί τε κ̉ σφαγαὶ κ̉ φυγαὶ ἐγένοντο πάμπολλαι & *Virg.* VI. Æn. vs. 333. *mortis honore carere.*

Cap. CVIII. vs. 55. Ἡ μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ. i. e. *extendebatur*, *porrigebatur*, & *protrahebatur in serum.* *Suet.* Aug. c. 17. *dimicatione in serum protracta.* Infra L. VIII. c. 90. vs. 15. murus veteri additus ἐπὶ τ̃ ἕτερον πύργον ἐτελεύτα. Similiter Lat. *desinere in.*

Cap. CIX. vs. 60. Ἀπορῶν, Menedæus, ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται, ἢ κ̉ ἀναχωρῶν διασωθήσεται. Per *posse* hæc futura exponi volunt, ut in *Plat.* VI. Legg. 614. H. γεγράφθω ὡφληκὼς ὅπυ πᾶς ὁ βυλόμενος ἀναγνώσεται. p. 615. A. ἕκαστος προστάξει τύτοις τοῖς ἀνδράσιν ὧντινων αὐτῦς δεῖ προσεπιμελεῖσθαι. Sic ὀργιῦνται est *poterunt irasci* apud *Xen.* VI. K. A. p. 456. *Æsch.* Suppl. vs. 249. συνοίσεται στόχῳ, pro δύναται κ̉ δυνήσεται συμφέρειν κ̉ συμβάλλειν εἰς τ̃ στόχον. Schol. expl. per συμφωνήσει, *conveniet*, *competet*, *congruet*, quæ notio locum potius habet in *Eurip.* El. vs. 527. χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος; & *Soph.* Ajac. vs. 433. τίς ἂν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Sed

& per *oportet* interdum exponi mavult, ut προσέσονται in *Plat.* II. de Rep. 427. G. *adsint oportet, adesse eos oportebit.*

A D
LIBRUM QUARTUM.

Cap. I. vs. 6. Ἔπραξαν δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν Συρακούσιοι —— ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροὶ κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν. καὶ ἐσεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροὶ πανστρατιᾷ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις· ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων, οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. Intelligi supplerique, ni fallor, hæc ita volunt, ἔπραξαν —— ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λ. βουλ. ἀμφ. καταπ. αὐτοὺς (Messenios) καὶ ἐσεβ. ἅμα πανστρ. ἐς τὴν Ῥ. ἵνα μὴ ἐπιβ. τοῖς Μεσ. (ἔπραξαν δὲ τοῦτο) οἱ Λοκροὶ (ἅμα μὲν) κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγ. ἅμα δὲ καὶ ξυνεπ. Ῥηγίνων φυγ. οἳ ἦσαν παρ' αὐτοῖς.

Cap. IV. vs. 65. Περὶ στάσιν. Vox περίστασις, de qua jam nonnihil hunc ad locum, significatione propria occurrit in *Plat.* IX. Legg. 652. F. ubi ἄτιμον μηδένα vult εἶναι μηδέποτε μηδ' ἐφ' ἑνὶ τῶν ἁμαρτημάτων· θάνατον δὲ, ἢ δεσμοὺς, ἢ πληγὰς, ἢ ἀμόρφους ἕδρας, ἢ στάσεις, ἢ περιστάσεις εἰς ἱερὰ,

ἐπὶ

ἐπὶ τὰ τ. χώρας ἔσχατα. excidiſſe in poſtremis videtur copula, & leg. ἢ, vel καὶ ἐπὶ, aut. ἐπί τε τὰ τ. χ. ἐσχ. *& ſubmotiones* vel *relegationes in regionis extrema.*

Cap. X. vs 91. Ὃ (χωρίον) μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται, ἀποχωρήσασι δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὂν, εὔπορον ἔσται. Eadem prorſus ſyntaxis, quæ in *Æſch.* Eum. vs. 775. ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τιμῶσιν ἀεὶ, αὐτοῖς ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι. Corrigebat *Iſ. Caſaubonus*, ὀρθουμένοις, & *Pauwium* ſi audias, vitium eſt manifeſtum, reponendumque erit vel ὀρθουμένῳ, vel quod habet Edit. *Turn.* ὀρθουμένοις. Receptam lectionem cum *Ald.* & *Robort.* tuetur Schol. in quo lego, τῶν γεννωμένων, *poſteris*, *poſtmodum natis*, quos poëta vs. 656. dixit τοὺς ἔπειτα, & vs. 677. τοὺς ἐπισπόρους. Sed & eandem ſtructuram adhibitam invenio *Pauſ.* Cor. p. 126. ἐχόντων δὲ, ſcribit, ἀσθενῶς, ἤδη τῶν Σικυωνίων —— διακειμένοις ἂν ἀδυνάτως ἐπιγενόμενος σεισμὸς, ὀλίγου τὴν πόλιν ἐποίησεν ἀνδρῶν ἔρημον. Conſtructionis, qua diverſi caſus, intercedente conjunctiva, ponuntur, exempla dant Anim. ad *Æſch.* L. I. p. 148. De caſu ſexto Græcis, ut Latinis uſitato, vid. inter alios *Kuhn.* Index in *Æl.* Var. Hiſt. V. κοινός, & *Diluc. Thuc.* p. 367. De Accuſ. conſequentiæ agit *H. Steph.* Anim.

in Lib. de Dial. p. 22. Hos cum occurrere existimet Cl. *Ernesti* in *Xen.* II. Memor. c. 2. (Edit. *Steph.* p. 433.) distinguit post V. πόλεως. En verba, ἐάν τις γονέας μὴ θεραπεύῃ, τούτῳ δίκην τε (ἡ πόλις) ἐπιτίθησι, καὶ ἀποδοκιμάζουσα οὐκ ἐᾷ ἄρχειν τοῦτον, ὡς οὔτε ἂν τὰ ἱερὰ εὐσεβῶς θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τούτου θύοντος, οὔτε ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως οὐδὲν ἂν τούτου πράξαντος. Mihi recte Cl. *Gesnerus* εὐσεβῶς retulisse videtur ad θύοντος, ut καλῶς καὶ δικαίως referuntur ad τοῦ πράξαντος; atque structura esse, ὡς οὔτε τούτου εὐσ. ἂν θύ. τὰ ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλ. θυόμενα, οὔτε &c. Notes ceterum quater repetitum οὗτος, ut bis αὐτὸς in *Eratosth.* Catast. c. 32. ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ τὸν οἰκεῖον οἰκέτην. ibid. διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεύς. cap. 40. ἀποθανόντος αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν. D. *Marcus* Cap. V. com. 2. ἐξελθόντι αὐτῷ —— ἀπήντησεν αὐτῷ ἄνθρωπος. Vs. 94. ut ῥαδίως in quibusdam Codd. locum invasit τοῦ ῥαδίας, ita ἀναγκαίως τοῦ ἀναγκαῖος apud *Plat.* VIII. de Rep. 497. F.

—— Vs. 8. Φόβῳ νεῶν δεινότητος καταπλεῦ. Coacervati Genitivi, ut in *Plat.* Charm. 240. C. πρόσρησις θεοῦ τῶν εἰσιόντων. X. Legg. 672. F. ἡγήσω καθεωρακέναι τῶν πάντων ἀμέλειαν θεῶν. *Aristid.* T. I. p. 468. πόλεως

περι-

παράδειγμα κάλλους. Supra L. III. c. 98. vs. 30. πᾶσα ἰδέα τοῦ ὀλέθρου τῶν στρατοπέδων τῶν Ἀθηναίων.

Cap. XV. vs. 16. Πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας. *Plat.* Men. 17. B. οὐ πρὸς τοῦτο βλέψας εἶπον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἔθους. p. 20. C. πρὸς τί βλέπων δυσχεραίνεις αὐτό. Add. p. 25. D. Lach. 252. E. 253. F. ὅποι ποτὲ βλέπων; Crat. 259. F. ποῖ βλέπων. I. Legg. 573. E. πρὸς τί σκοπούμενος αὐτὸ ἐπανηρώτας. Hinc VI. Legg. 613. E. pro περὶ τί βλέπων καὶ ποῖ μάλιστα αὐτὸ εἴρηκας, videri poſſet leg. πρὸς τί. Sed variare forte voluit ob ποῖ. Aliud ἰδεῖν & βλέπειν τι, veluti κέρδος ἰδεῖν *Æſch.* Eum. vs. 544. τιμᾶν βλέπω *Ariſt.* Veſp. vs. 843. quod an jure de vitio ſuſpectum fuerit *Florenti* dubito. τιμᾶν, ni fallor, valet ibi *punire*. *Ariſtid.* T. III. p. 545. πρὸς τὸ χαρίζεσθαι βλέπειν, ἄλλο δὲ μηδὲν βλέπειν. alia dedit. Doctiſſimus *Reitzius Belg. Græciſſ.* p. 446. add. hunc ipſum ad locun *Diluc.*

Cap. XXV. vs. 52. Οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον. Vertitur, Schol. duce, *Siculi qui in montibus habitabant deſcenderunt*, & *Siculi montani*; ob κατέβαινον credo, quod tamen obſtare non debebat, quo minus interpretarentur, qui *trans* aut *ultra montes habitabant*. *Herodot.* IV. c. 122. urbs ὑπὲρ Μαι-

άν-

ἀνδροῦ ποταμοῦ οἰκημένη. L. IX. c. 118. ὑπὲρ Αἰγὸς ποταμῶν. *Aristid.* T. I. p. 271. ὑπὲρ Μεγάρων ἐν Γερανείᾳ. *Callimachi* interpretem, qui H. Dian. vs. 107. ὑπὲρ ποταμοῦ φεύγειν verterat, *ad fluvium*, correxit *Spanh.*

Cap. XXVI. vs. 2. Ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει τοῖς. *Aristocles* poëta apud *Æl.* de Anim XI. c. 4. τοῦ ἐξ ἀγέλης ἀφειδῆ Ταῦρον, ὃν οὐκ αἴρουσ᾽ ἀνέρες οὐδὲ δέκα, γραῦς μόνη μόνον οὔατος ἕλκει ἐπὶ βωμόν, i. e. *maximum, cui nemo*, nisi malignus, *parcat.* μόνον est *tantum modo.* αἴρειν, ut apud *Plat.* IX. de Rep. 505. B. εἴ τις ἄνδρα ἕνα ἄρας ἐκ τῆς πόλεως θείη εἰς ἐρημίαν. & *Soph.* Ajac. vs. 547. αἶρ᾽ αὐτὸν αἶρε δεῦρο.

Cap. XXVII. vs. 40. Ἐπιτιμῶν. Rarior hujus verbi *interdicendi* notio, qua habetur apud Euangelistas. *Matth.* c. XII, 16. ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι. *Marc.* X, 48. ἐπετίμων πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ. *Luc.* IX, 21. ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν. Cap. IV, 39. ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ. & *Theoph. Simoc.* L. VIII. c. 13. τῷ εἰς κάλλος γράφοντι ἐπετίμησε μὴ μεταθεῖναι ἐφ᾽ ἕτερον τὰ ἀπόρρητα διηγήματα.

Cap. XXX. vs. 12. Προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων καὶ ἔχων στρατιὰν, ἀφικνεῖται. Ita ὡς cum participio loco Indicativi, aliquando etiam

etiam loco Infinitivi. Perinde foret, si dedisset *Noster*, ὡς ἥξει καὶ ἔχει. *Xen.* VI. K. A. p. 498. ἀνέμενον Κλέανδρον ὡς ἥξοντα. *Plat.* Gorg. 308. F. οὕτως ἡμῖν ἐπιχειρητέον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας θεραπεύειν, ὡς βελτίστους αὐτοὺς τοὺς πολίτας ποιοῦντας. Phædr. p. 344. B. πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανῶς ποιητὴς ἐσόμενος. Menex. p. 406. A. αὐτὸς ἠγγέλλετο βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὡς ἐπιχειρήσων. *Pauf.* Bœot. p. 737. διενοοῦντο τοὺς τεθνεῶτας ὡς θάψοντες. *Eurip.* Phœn. vs. 1469. ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων· ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν, οἱ δ' ὡς ἐκεῖνον. Utramque syntaxin eodem in loco adhibuit *Xen.* I. K. A. p. 29. ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἕλησθε, πείσομαι. Est ubi commode per περὶ *de* exponitur, ut ibid. p. 24. ὡς ἐμοῦ ἰόντος, ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. *Æsch.* Pers. vs. 682. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, pro περὶ ἡμῶν ὡς ὀλωλότων, aut ὡς ὀλώλαμεν, aut ἡμᾶς ὀλωλέναι. Conf. ibi Animad. & *Sylburg.* ad *Pauf.* p. 932. ex Ach. p. 583. Vs. 7. quam esse vidimus trajectionem V. αὐτοῦ, eadem se offert in *Plat.* VII. Legg. 638. F. ἐν μὲν ξύμπαν γίγνοιτ' ἂν γένος ἐν δόξῃ τοῦ πράττειν εὖ γιγνόμενον· —— —— τὸ μὲν ἐκ πόνων τινῶν αὐτοῦ καὶ κινδύνων διαπεφευγότων εἰς ἀγαθὰ, μεί-

ζυς ἡδονὰς ἔχον τὸ δὲ &c. pro τὸ μὲ αὐτῦ ἐκ πόν. τυ.

Cap. XXXIV. vs. 92. Ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε. Adhibuerat fortasse hanc locutionem *Æl.* de Anim. L. XVII. c. 1. scripseratque, γένος καρκίνων, οἷς —— χηλαὶ ἠρτημέναι μέγισται πρόχειρον ἔχον τὸ ἐπηρτημένον, pro vitioso προχεῖχον τὸ ἐπ.

Cap. XXXVI. vs. 34. Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον. Ut ad hunc locum vidimus, ἥκειν & παρήκειν cum εἴκειν atque παρείκειν frequenter permutata, sic in *Plat.* Menex. p. 407. G. εἰς τὐπίσω ἀναχωρεῖν ἥκοντας κάκη. l. εἴκοντας. καθειμένοις quoque scribendum, pro καθημένοις Crit. p. 563. C. ubi editur, πεδίον ἐν κύκλῳ περιεχόμενον ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν καθημένοις. Apud *Ælianum* contra L. XVI. de Anim. c. 12. recte *Gesner.* restituit, καθημένοις χωρίοις, pro καθειμένοις. *Suid.* καθήμενον πεδίον, τὸ ὁμαλὸν, subdens anonymi fragm. quod est *Theoph. Sim.* L. V. Hist. c. 10. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο. Aberravit quoque interpres *Artemid.* Præfat. L. III. κατὰ τὸ παρεῖκον vertens, *juxta assimilationem.*

Cap. XXXVIII. vs. 78. Διεσκευάζοντο. *Instruendi* notio τῦ διάγειν, de qua in *Diluc.* competere videtur loco *Tim. Locri* p. 545. A. ὁ ποτιδέεῖ (ὁ κόσμος) θυα-

θνατῶν ὀργάνων], ἃ διὰ τὰς χρείας τοῖς ἄλλοις ζώοις ποτάρτηταί τε καὶ διῆκται. dictum ut sit, pro καὶ οἷς διῆκται. nisi ita leg.

Cap. XLII. vs. 49. Ἐν Ἀμβρακίᾳ ἀπήεσαν. Similiter ἐν ᾅδου, pro εἰς ᾅδου *Plat.* X. Legg. 672. F. εἴτε καὶ ἐν ᾅδου διαπορευθεὶς, εἴτε καὶ τούτων εἰς ἀγριώτερον διακομισθεὶς τόπον. in Menex. 406. B. ὃ τήνδε τὴν πόλιν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησε. quod tamen scriptum potest accipi, pro ἐγκατέστησε. Eodem referre possis περιπίπτειν ἐν τινὶ apud *Diod. Sic.* L. XII. p. 520. non sollicitandum, utpote cujus aliunde jam exempla hunc ad locum dedimus. *Platonis* est III. Legg. 587. E. περιπεσεῖν τῇ μουσικῇ καὶ ταῖς μέθαις, *incidere in disputationem de.* Rarioris syntaxis illud *Artemid.* L. II. Oneir. c. 26. περιπεσεῖν ὑπὸ μεγάλῃ αἰσχύνῃ. Genitivo junctam vidimus τὸ ἐν Anim. ad *Æsch.* L. I. p. 174. seq. add. *Georg. Lecap.* de Syntaxi p. 51.

Cap. XLVIII. vs. 72. Οἱ δὲ ἐφυλάσσοντό τε —— —— διεφθάρησαν. Longius deducta periodus ne quem moretur, suo verba proponemus structuræ ordine, οἱ δὲ ἐφυλ. τε ὡς ἠδύναντο, καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, ὀϊστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ τοῖς σπάρτοις ἐκ κλινῶν τινων (n. διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς,)

αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνῆσαι, καὶ ποιοῦντες περιρρήματα ἐκ τῶν ἱματίων, παντὶ τρόπῳ ἀναδοῦντες σφᾶς αὐτοὺς τὸ πολὺ τῆς νυκτός· ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι· διεφθάρησαν ἀπαγχόμενοι καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω. *Suidas* & Schol. *Demostenis*, qui habet διέφθαρον, apud Cl. *Duker.* in Not. citantes, διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτας (fic Edit. *Mediol.* σπάρτα *Kuster.*) οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων περιρρήματα ποιοῦντες ἀπήγχοντο. non verba adnumerare voluerunt, fed quantum ad fenfum & propofitum ipfis videbatur fatis, in compendium contracta dederunt.

Cap. XLIX. vs. 92. Ἐκπέμψαντες. Violentiæ fignificatu, ut ἀποπέμψασθαι *Xen.* VII. K. A. p. 591. & 596. quod ibi prius ἐξελαύνειν, *Eurip.* Phœn. vs. 1733. ἐκ δόμων ἄθαπτος οἴχεται νέκυς, pro ἐξερρίφθη. ut bene expl. Schol. Contra ἐκβάλλεσθαι τῆς φυλακῆς eft *emitti* in *Chryf.* T. VI. Op. p. 119. D. & ἔκτοθι βάλλειν, per ἀποστέλλειν expl. Schol *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 242. *Herodot.* L. VI. c. 88. ἑωϋτὸν ἐξέλασε ἐκ τῆς νήσου. quod c. 90. ἐκδιδρήσκει. D. *Jacobus* c. II. com. 25. ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους (ἡ Ῥαὰβ) καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβάλλουσα.

Cap. LVIII. vs. 53. Ἑρμοκράτης, ὅσπερ καὶ ἔπεισεν αὐτοὺς ἐς τὸ κοινὸν, τοιούτους δὴ λόγους εἶπεν. Ferri nequit hæc diftinctio, remo-

movendum comma post αὐτὸς, ut perite post *Franc. Port.* monuit *Dukerus*. Nusquam inveneris πείθειν εἰς κοινὸν, aut εἰς τὸ κοινὸν τὸς, nec Græcum foret, nisi per ellipsin verbi alicujus, de qua *Diluc.* p. 492. quæ cum locum heic non habeat, jungenda adparent, ἐς τὸ κοινὸν εἰπεῖν. ut sæpe λέγειν, φράσαι, εἰπεῖν εἰς κοινὸν, & ut hoc in loco, itemque altero apud Cl. *Duker.* εἰς τὸ κοινόν. quod εἰς τὸ μέσον λέγειν *Aristid.* T. I. p. 29. & 581. *Æsch.* Prom. vs. 844. ὑμῖν ἐς κοινὸν φράσω. Eum. vs. 411. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. addito λόγον, ut apud *Nostrum* λόγους, *Eurip.* Phœn. vs. 1227. λέξαντες Ἀργείοις Καδμείοις τε εἰς κοινὸν λόγον. Nec modo cum verbis *dicendi*, sed aliis quoque: veluti εἰς κοινὸν ἅπασιν ἀναγιγνώσκεσθαι *Synes.* Ep. 67. εἰς τὸ κοινὸν ἀπειλεῖν *Aristid.* T. III. p. 639.

Cap. LXII. vs. 33. Τὰ ἐναντία, τὸ μὲν —— τὸ δὲ —— Quod de articulo cum μὲν & δὲ jam notavimus, idem observare est in *Pauf.* Corinth. p. 199. ubi τὸ μὲν, dein τὰ δέ. *Eurip.* Phœn. vs. 1123. Στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα cum præmisisset, subdit, (κατὰ) τὰ μὲν ὄμματα (αὐτὸν) βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα. Pendente (mihi enim, ut nonnullis Criticis veteribus, casus sunt masculini) ibi accusativo ab ellipsi, τὰ δὲ a

κρύπτοντα. ſicuti κρύπτειν φάος ὀμμάτων *Pind.* Nem. X. vs. 75. In *Euſtath.* l. c. Cl. *Valcken.* aut leg. ἐν οἷς φησιν Ἄργου ὄμματα —— pro Ἄργου, aut in κρύπτοντα intelligitur αὐτόν.

Cap. LXIII. princ. Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους, κατ᾽ ἀμφότερα ἐκπλαγέντες, καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης, ὧν ἕκαστός τις ᾠήθημεν πράξειν, ταῖς κωλύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν. Structuræ ordo eſt, καὶ νῦν ἐκπλ. κατ᾽ ἀμφ. διά τε τὸ ἀτ. δέος τοῦ ἀφ. τούτου, καὶ διὰ τὸ (δέος τοὺς) φοβ. παρ. ἤδη Ἀθ. καὶ νομ. ἱκ. εἰρχθ. ταῖς κωλ. ταύταις, τὸ ἐλ. τῆς γν. (ἐκείνων) ὧν ἕκ. τις ᾠήθ. πράξειν, ἀποπ. τοὺς ἐφεστ. πολ. ἐκ τῆς χ. Duplex dedit regimen τῷ δέος, uſitatum cum Genit. τοῦ ἀφ. τούτου, & quod rarius verbi. vid. *Diluc.* p. 642. ubi tamen ſyntaxin, δέος & φοβεῖσθαι εἴς τι reprobare non debuiſſem: ſic enim δεῖμα πρὸς τὴν θάλασσαν *Ariſtid.* T. I. p. 36. ac φοβεῖσθαι πρὸς τὸ *Soph.* Trach. vs. 1228. Alio ſpectat hoc *Xen.* I. K. A. p. 17. ὁ ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβος. ubi participium ἐμπεσὼν, vel ſimile intelligi videtur. ἀποπέμψωμεν bene Schol. expl. per ἀπράκτους ἀποπεμψώμεθα: nam præcedit vs. 28. ἄπρακτοι ἀπίασι.

Cap. LXVIII.

Cap. LXVIII. vs. 97. Λίπα ἀλείψασθαι. *Pauf.* Arc. p. 637. λίπα ἀληλιμμένοι. & γάλα καὶ λίπα τέγγειν *Erotian.* in fin. literæ Γ expl. λιπαρῶς ἐμβρέχειν.

Cap. LXXIII. vs. 16. Ἐνόμιζον ἀμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον. Obſervent tyrones, aliud eſſe, ἐγὼ περιγίγνομαι τούτου, aliud, quod hujus eſt loci, τοῦτο περιγίγνεταί μοι. Prius (quod perite reſtituit in *Polybii* fragm. apud *Suidam* V. διαστακτικώτερον, nec non *Dinarcho* Cl. *Jo. Toup.* Emend. in *Suid.* p. 96. ubi hactenus nullo ſenſu legebatur, παραγίνεσθαι) notat *vinco, ſum ſuperior*, hoc *lucror, obvenit, contingit*ve *mihi* &c. Supra L. II. c. 39. ult. περιγίγνεται) ἡμῖν τοῖς ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν. *Ariſtid.* T. III. p. 308. περιγενομένων τῇ πόλει χρημάτων συχνῶν. p. 311. περιεγένετο αὐτοῖς τῶν πολεμίων κρατῆσαι. ubi Schol. Mſc. exponit per κέρδος συνέβη. rurſus T. I. p. 263: de victis ab Athen. Perſis, τοσοῦτον τῷ βασιλεῖ περιεγένετο, ὥστε ἐνδοξοτέραν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς τόπους ταῖς νίκαις ἐποίησαν. ad hæc idem notat Schol. παραδόξως, τὸ περιεγένετο εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐκέρδανε, κέρδος δὲ εἶπε τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν χώραν τοῖς τροπαίοις. *Herodian.* L. VIII. p. 615. μῖσος καὶ ὀργὴ περιεγένετο τῷ Μαξιμίνῳ πρὸς τῶν οἰκείων. Eadem eſt ratio τοῦ περιεῖναι, quod ſibi reſtitui poſtulat *Æl.* de Anim. XIII. c. 1.

ubi

ubi Gelonem narrans per lupum servatum addit, θεία δὲ προμηθείᾳ ὁ Γέλων περιῆν μόνος. male ibi legitur περιήει. Conf. tam hoc quam priori in verbo Lex.

—— Vs. 21. Καὶ τὰ πλείω αὐτῶν. Ut ad hunc locum, atque alibi, tam in Animadverf. ad *Æsch.* quam *Lect. Ariſtæn.* καὶ pro εἰ καὶ, itemque εἰ & εἴπερ, pro καίπερ poni vidimus, fic occurrit quoque in *Xen.* III. K. A. p. 239. οὐδεὶς ἥμαρτεν ἀνδρὸς, οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ προθυμοῖτο, ῥᾴδιον ἦν. ubi adeo caufa non erat, cur *H. Steph.* legi vellet, οὐδὲ γὰρ οὐδ' εἰ. *Plat.* Conv. 325. A. περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ, καὶ ἔτι πολλὰ λείπεται. pro εἰ καὶ feu καίπερ ἔτι π. λ. & ita καὶ in *Apoll. Rhod.* L. II. vs. 214. expl. Schol. .

Cap. LXXIV. vs. 39. Τῶν πραγμάτων πρὸς τοὺς 'Αθ. μετέσχον. Verbale regimine verbi. Ut δουλοσύνη πρὸς τοὺς *Herodot.* IX. c. 27. δουλεία ὑπὸ τοὺς *Plat.* V. de Rep. 464. D. πρόσρησις ὑπὸ τοῦ Charm. 240. D. μάθησις παρὰ τοῦ Protag. 194. C. σωτηρία εἰς οἰκίαν *Pauf.* Phoc. 866. πρόσταγμα τοῖς Arcad. 628. πρόσβλεψις τῷ *Plut.* T. II. p. 45. C. αὐτοῖς ἑαυτοὺς διακόνησις *Plat.* I. Legg. 568. E. ὑπηρεσία τῷ θεῷ Apol. Socr. 364. D. θεοῦ δόσις ἡμῖν ibid. E. ξυλλήπτωρ τῷ Phæd. 386. G. φθορὰ ὕδασιν Tim. 524. F. συμβολὴ ναυσὶν *Æsch.* Perf. vs. 350.

ut

ut verbum in *Herodot*. VIII. c. 60. Sect. 2. ναυσὶ ὀλίγαις πρὸς πολλὰς συμβάλλειν. Fit idem in adverbiis non modo casu tertio, ut χρησίμως, ἀρεσκόντως τῷ &c. verum etiam, quod ostendi alibi de nominibus, casu quarto *Plat*. Phil. p. 93. fin. ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀποκρίνασθαι. & III. Legg. 589. C. εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν σὺ πάντα εἶπες. Vs. 45. ἐξέτασις τῶν ὅπλων. quod *Xen*. V. K. A. p. 372. ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις. ubi plura *Hutchins*. Infra L. VI. c. 42. ἐπεξέτασις τοῦ στρατεύματος.

Cap. LXXV. vs. 70. Κατελθόντος αἰφνιδίου ῥεύματος. De vento dici κατελθεῖν, ut καταπνεῖν, jam notavimus. & ita *Pauf*. Bœot. 773. ἐκ τῶν ὀρῶν καταπνέουσιν ἄνεμοι βίαιοι. Phoc. 838. πνεύματα ἄτακτα καὶ ἰσχυρὰ (αἱ, quod addendum) ἄκραι τῶν ὀρῶν καταπέμπουσιν ἐς τὴν θάλασσαν. nobis *ruk* & *val winden*. βιαστὰς vocat *Philo Jud*. p. 156. C. ὑπὸ βιαστῶν καταπνεόντων καταποντοῦσθαι.

Cap. LXXVI. vs. 80. Μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέψαι. Sive suppleas μετέστησαν, sive ἔτρεψαν, sive quoque ex δημοκρατίαν verbum adsumas δημοκρατοῦνται, aut phrasin integram ἐς δημοκρατίαν ἔτρεψαν, perinde erit. Infra L. V. c. 44. νομίζοντες πόλιν τε

σφίσι φιλίαν, καὶ δημοκρατουμένην, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ, nempe δημοκρατοῦνται. Mox vs. 93. fciolis tribuo ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσι, pro ξυμβοηθήσουσι. *Plat.* Conv. 323. F. φόβος ἔνεστιν ὅπως μὴ διαχωσθησόμεθα καὶ περίιμεν. IV. de Rep. princ. ὅπως ἔσται. Hipp. Maj. 97. G. ὅπως παρέσῃ καὶ ἄξεις. vid. *Lesbon.* περὶ σχημ. p. 178. feq. Optandi modo Apol. Socr. 367. B. ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσοιτο. VI. de Rep. 470. G. ὅπως ἐπιτρέψοι. Tim. p. 522. D. ὅπως γνῶσαιτο, νομίσωσι δέ. ubi itidem malim νομίσουσι δέ. Præfens conjunctivi nemo non admiferit, ut in Gorg. 309. D. ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ πολῖται ὦμεν. nec non imperfectum. XII. Legg. 693. B. ὅπως ἔζη —— καὶ ἀτιμώρητος ἐγίγνετο κακῶν ἁμαρτημάτων.

Cap. LXXX. vs. 82. Ἐπεί. Quum fociari perpetuo foleant ἐπεὶ, aut ἐπειδὴ, aut ἐπειδὰν τάχιστα, vel εὐθέως, male hæc fejungi videntur in *Xen.* V. K. A. p. 471. ac mutata diftinctione leg. ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν τάχιστα, παρηγγέλθη &c. & vertendum, *fimul atque cœnarant mandatum eft.* Sic L. VII. p. 530. Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα. Notatis de ufu τοῦ οἴεσθαι & δοκεῖν jungo *Plat.* Conv. p. 333. F. ἔνδοθεν ἀνοιχθεὶς, πόσης οἴεσθε γέμει σωφροσύνης. Quodque *Pauf.* Attic. p. 96. τῆς ἅλωσιν τῆς πόλεως οὐκ ἐθέλουσιν εἰδέναι. id p. 99. οὐ βού-

λον-

λον) δοκεῖν ἀλῶναι τ πόλιν. Conf. de verbo δοκεῖν in rebus certis *Salmaſ.* Confut. Theſ. de Mutuo p. 182. & Philolog. ad N. T. οἴεσθαι quoque ita præter alios habet *Plat.* Gorg. 291. D. IX Legg. 654. G. *Xen.* V. K. A. 406. ἔοικε *Pauſ.* Phoc. 813. Tum ut δοκῶ μοι, ἐμοὶ δοκοῦμεν &c. Sic & φαίνομαί μοι *Plat.* Sophiſt. 156. B. ἐμοίγε ὃ φαινόμεθα VII. Legg. 637. B. XI. p. 680. G. locum ejusdem L. I. de Rep. fin. ὥσπερ οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες —— καὶ ἐγώ μοι δοκῶ &c. pene ad verbum deſcriptum exhibet *Them.* Orat. XVIII. p. 220. B. πάσχω οὖν, ſcribens, ὥσπερ οἱ λίχνοι τ δαιτυμόνων, ἀπογεύομαι ἀεὶ τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἁρπάζων.

Cap. LXXXIV. vs. 53. Δέος & δεῖμα ut differant à φόβος, præter quam e Grammaticis diſcere eſt ex *Plat* Protag. 213. B. Lach. 254. A. VII. Legg. 628. F. quin etiam ſupra ex c. 63. princ.

Cap. LXXXV. vs. 83. Τὴν αἰτίαν —— ἀφῖχθαι. Nil quidquam in his difficile, οὐχ ἕξω ἀποδεικνύναι (n. τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι vs. 76.) τ αἰτίαν πιστὴν (quam vs. 60. dixerat αἰτίαν ἐπαληθεύουσαν) ἀλλὰ (πιστευθήσομαι, ex πιστὴ ſtructuræ ergo inde advocandum) ἢ ἐπιφέρειν (αὐτοῖς) τ ἄδικον

 ἐλευ-

ἐλευθερίαν, ἢ ἀφῖχθαι ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσιν. Addamus non nihil de verbis. ἐλευθερία ἄδικος est ἐλευθερία οὐκ ἀληθινὴ, ψευδὴς, δόλιος, κίβδηλος, σκολιὰ, & ut cap. seq. ἀσαφὴς ἐλευθερία. Hinc apud *D. Luc.* Euang. c. XVI. com. 10. 11. τῷ πιστῷ & ἀληθινῷ opponitur ἄδικος. vid. *Græv.* Lect. *Hesiod.* c. VI. Τὰ πρὸς Ἀθ. dictum ut L. VI. c. 56. τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους. Vs. 62. σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης &c. i. e. *expectatione* & *opinione de bello illic* gesto *decepti, qua sperabamus fore, ut cito ac brevi sine vestro periculo Athenienses debellaremus.* Sic ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν σφῆλαί τινα *Luc.* Demosth. Encom. c. 29. & ὁσίας ἀρετῆς ἀπεσφαλμένοι apud *Plat.* XII. Legg. 689. E.

Cap. LXXXVI. vs. 4. Οὐκ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν. De lectione Marg. Codicumque quorundam, invecta quoque contra fidem Msc. *Basil.* in *Camerar.* præfertque *Ald.* cum *Flor.* statuendum quid sit, & unde nata, dictum satis hunc ipsum ad locum. Et licet tam in *Lect. Aristæn.* quam *Diluc. Thuc.* hunc Græcismum ex *Æliano*, *Aristide*, *Hesychio* ac *Thucydide* probatum dederim; tamen, cum nunc quoque unum alterumque exem-

exemplum in schedis se offerat, adponam. *Plat.* Theæt. 127. E. de Philosophiæ dedito, τῷ ὄντι, inquit, τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ· ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα, de quibus ibi sermo, ἡγησαμένη σμικρὰ, καὶ οὐδὲν ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται. *Aristid.* T. III. p. 192. ἐξαιρεῖται ἡμᾶς αἰτίας καὶ ὁ πάντα ἄριστος Ἀσκληπιὸς ψῆφον οὐκ ἄτιμον οὐδὲ αὐτὸς διδούς. Est autem Græcis σαφὴς non modo, quod omnes norunt, *manifestus*, *perspicuus*, verum etiam *certus*, *verus*, *firmus* ac βέβαιος, quocum junxit *Aristid.* T. I. p. 17. *Noster* L. VI. c. 33. πείθων γε ἐμαυτὸν σαφέστερον ἑτέρου εἰδὼς λέγειν. ubi Schol. expl. ἀκριβέστερον & ἀληθέστερον. L. I. c. 22. τῶν γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν. *Soph.* Œd. Col. vs. 650. εἰ ὁ Διὸς Φοῖβος σαφὴς, pro ἀληθὴς inquit Schol. addens *Homer.* σάφα posuisse ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. *Xen.* VII. K. A. 589. σαφῶς ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ. *Cyrill.* Lex. Msc. σαφὲς, φανερὸν, γνώριμον, ἀσφαλές. Hinc ἀσαφὴς & ἀσφαλὴς opponuntur infra c. 107. vs. 5. τὸ πλέον κρίνοντες βουλήσει ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ. Atque ut τὴν δουλείαν βέβαιον καταλιπεῖν scripsit *Lys.* Orat. II. p. 25. ita βέβαιον τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατεργάσασθαι ibid. p. 22. & *Noster* L. VII. c. 68. βεβαιοτέραν ἐλευθερίαν παραδοῦναι. Denique uti supra c. 51. junxit πίστεις καὶ βεβαιό-

βαιότητα. sic πίςιν σαφῆ ex *Phil. Jud.* laudat *Steph.* in Thes. & apud *Aristid.* T. III. p. 246. eodem in loco ceu synonyma sese excipiunt, ἀσαφὴς, κίβδηλος atque σκολιός.

—— Vs. 10. Οἷς τε τοὺς Ἀθ. ἐγκλήμασι —— καταχτώμενοι. Ne in hoc quoque loco se quispiam fatiget, en quomodo intelligi debeat. αὐτοί τε (οἱ ὑποδείξαντες ἀρετὴν) φαινοίμεθ' ἂν ἐχθίονα (ἐγκλήματα) καταχτώμενοι, ἢ οἷς ἐγκλήμασι (pro δι' ἃ ἐγκλήματα) καταπολεμοῦμεν τοὺς Ἀθηναίους τοὺς μὴ ὑποδείξαντας ἀρετήν. Vox ἀρετὴ opposita respicit βίᾳ καὶ ἀπάτῃ, & subsequens iterum ἀπάτῃ atque βίᾳ. Tum ἐχθίονα ἐγκλήματα sunt ἐγκλήματα αἰσχίονα, quocum quasi permutat dum subjicit αἴσχιον. Similiter ἔχθιςον κακὸν apud *Eurip.* Phœn. vs. 588. quod Schol. exponunt μέγιςον, & bene notat *Valcken* posse quidem ἔχθιςον mutandum videri in αἴσχιςον, sed reperiri quoque alterum. Et ita ἐχθρότατος μόρος apud *Pind.* Nem. Od. I. vs. 98. qui αἴσχιςος ὄλεθρος supra L. III. c. 59. ut pateat de altero alterius in locum surrogando non temere cogitandum. In *Æl.* de Anim. XI. c. 11. non dubito, quin perperam ἔχθιςον legatur: vulgatur ibi, οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐ. ὡς τὸ ψευδὲς ἐκείνοις ἔχθιςόν ἐςι. Emendo,

do, οὐκ ᾔδειν δ' ἄρα ὢν, ὡς τὸ ψ. ἐκ. ἐθιστόν 'ἐστι; vel οὐκ ᾔδει δ' ἄρα οὗτος, (ut referatur ad τις, quod antecedit) ὡς —— ἐθιστόν 'ἐστι. V. ἀρχὴν, quod Editt. antiquas occupavit, & in Marg. habet Cod. *Cassel.* non est unius assis, nec recedit a lectione genuina Cod. *Basil.* quem heic quoque deseruit Editio.

Cap. LXXXVII. vs. 19. Καὶ οὐκ ἂν —— ξυμφέρει ὡς εἶπον. Accipio ceu scriptum legerem, καὶ οὐκ ἂν λάβοιτε μείζω βεβαίωσιν πρὸς τοῖς ὅρκοις, ἢ (n. λάβοιεν ἂν ἐκεῖνοι, sive ἢ εἶναι δεῖ, vel ἢ 'ἐστιν ἡ βεβαίωσις ἐκείνοις) οἷς τὰ ἔργα ἀναθρεψάμενα ἐκ τῶν λόγων παρέχεται δόκησιν ἀναγκαίαν, ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον. Schol. δόκησιν ἀναγκαίαν dum expl. per πίστιν βεβαίαν, respiciebat præcedens βεβαίωσις. præterquam quod δοκεῖν de rebus minime dubiis usurpatur.

Cap. XCII. vs. 33. Ἡμῖν ἐς πᾶσαν, ἣν νικηθῶμεν, εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται. *Plat.* Menex. 404. F. ἐγκρατὴς τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος, τὰς δὲ ἀρχὰς δίδωσι τοῖς ἀεὶ δόξασι κρατίστοις εἶναι καὶ οὐκ ἀσθενείᾳ &c. ἀπελήλαται οὐδεὶς, οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται —— ἀλλὰ εἷς ὅρος ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι, κρατεῖ καὶ ἄρχει. *Clem. Alex.* Pædag. III. c. 11. ὅρος αὐταῖς, uxoribus, 'ἐπικείσθω, ἡ πρὸς μόνους τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας φιλοτιμία. De ὅροις ac στήλαις prædiis oppignoratis apud

At-

Atticos imponi solitis vid. *Salmas.* de Mod. Usur. c. XV. Verba vs. 24. ut verti debuerint, duce Schol. docuit in Not. Cl. *Duker.*

—— Vs. 53. Κτάσθωσαν. Sæpe imperativi per δεῖ, πρέπει aut εἰκὸς ἐστιν exponi volunt. *Philostr.* Vit. Soph. p. 582. fin. γνώμη θεωρεῖσά τι μὴ ἀποκρεμαννύσθω οὐ ζητεῖ. p. 605. ἄγει με ὁ λόγος ἐπ᾽ ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμιανὸν, ὅθεν ἐξηρήσθων Σωτηροί τε καὶ Νίκανδροι. *Plat.* Phædr. 340. D. ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ σταθῆτι. i. e. *merearis, dignusve es* σταθῆναι. add. *Luc.* Pseudol. c. 15. Sequitur ἀνταγώνιστος, cujus structuram cum περὶ & Genit. in *Plat.* VIII. Legg. 649. D. haud suspectam debuisse esse *H. Steph.* in Thes. L. Gr. parebit infra ad L. VI. c. 53.

Cap. XCVI. vs. 27. Ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι. Variis cum verbis Græci usurpant ἐν χερσὶν, aut ἐν ταῖς χερσί. *Plat.* VII. de Rep. 481. E. ἐν ταῖς χερσὶ λαβεῖν καὶ ἀποκτιννύναι. eodem fere modo dictum ut nostra in Lingua *in handen krygen.* Theæt. p. 127. C. ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχειν, *Ficinus* vertit, *sententiam manu tenere.* debebat potius, *sententiæ juris*ve *esse arbitrum.* Locutionem ἐκ χειρὸς & ἐν χερσὶν ἡ μάχη illustrat Cl. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 683.

Cap. CVII. vs. 5. Τὸ πλέον κρίνοντες βουλή-

λήσει ἀταφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ. Dicas pene, hunc ſibi locum habuiſſe propoſitum *Joſeph.* Antiq. Jud. XVII. c. 6. Sect. 3. ubi ſcribit, ὁποῖα ὄχλος φιλεῖ δόξῃ μᾶλλον ἀμαθεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ τολμᾶν.

Cap. CVIII. vs. 8. Διωθεῖσθαι. Quod exemplis jam alibi oſtendimus, Aor. ὦσαι & σῶσαι permutatum, idem accidit in *Plat.* Tim. 549. G. ubi de bile, τῇ παρ' αὐτῆς θερμότητι κρατήσασα τὰς ἶνας εἰς ἀταξίαν διέωσεν, non διέσωσεν, *ſervat*, ut vertitur. Vs. 32. Atho διώρυγμα, quæ διατομὴ *Æl.* de Anim. XIII. c. 20. ἔνθα ſcribit φαίνεται —— διατομὴ, ἣ διέταμεν τὸν Ἄθω. ita lego, pro ἡ δίαιτα μὲν τὸν Ἄ. & paulo ante, τὸ ἀπὸ Σιγείου πλέοντα ἐντυχεῖν ἐστιν.

Cap. CXVI. vs. 66. Τριάκοντα μναῖ ἐς τὸ ἱερόν. Supra c. 13. ξύλα ἐς μηχανάς. *Plat.* Crit. 560. E. δένδρα, ſeu ut emendat Cl. *Runk.* ad *Timæum* p. 135. ξύλα εἰς οἰκοδομήσεις. Vs. 49. πλοίοις καὶ ναυσὶ, quæ duo itidem diſtincta occurrunt in *Plat.* Menex. p. 405. C. Vs. 67. ut ut non magis hoc e *Thucydidis* loco deſtruendi notionem τοῦ ἀνασκευάζεσθαι probari exiſtimem, quam illo *Pauſ.* Eliac. p. 450. τοῦ Ἡραίου τῆς ὀροφῆς ἀνασκευαζομένης, ἐνταῦθα ὁμοῦ τοῖς ὅπλοις εὑρέθη (ἀνὴρ) κείμενος. tamen cum Viro Cl. *Fer. Dav.* c. XI. eam proſcribere non auſim, quia ἡ ἀνὰ per ἀνα-

λύειν exponi poteſt. Conf. Rev. *Krebſium* Obſ. in N. T. p. 229. & quæ de diverſo uſu τῆς ἀνὰ notavimus *Diluc.* p. 356. ſeq. & ad *Cattier.* p. 65.

Cap. CXXV. vs. 99. Ἰδεῖν. *Plat.* Protag. 195. C. Πρωταγόραν δεόμενοι ἰδεῖν ἤλθομεν. *Xen.* II. K. A. p. 151. ἠρώτησεν ἄνθρωπός τις τοὺς προφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον. eodemque *conveniendi colloquendi*que ſenſu ſumit *Hoelzlin.* in *Apollon. Rhod.* L. I. vs. 175.

Cap. CXXVI. vs. 26. Οἵγε μηδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε, ἐν αἷς οὐ πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους. Senſum hæc fundere, quem citra ullam correctionem eſſe vidit *Acacius* & *Dukerus*, oſtendiſſe mihi videor in *Diluc.* ἀλλὰ accepto pro καὶ, ut apud *Herodot.* III. c. 151. τί κάθησθε ἐνταῦθα, ὦ Πέρσαι, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλάσσεσθε. L. IX. c. 6. μεμφόμενοι ὅτι περιεῖδον ἐμβαλόντα τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἀλλ' οὐ μετὰ σφέων ἠντίασαν. *Plat.* Lach. 248. C. ἐπιστήμῃ δεῖ κρίνεσθαι, ἀλλ' οὐ πλήθει, τὸ μέλλον καλῶς κρίνεσθαι. Jungat cui lubet ibid. mox iterum, ubi interpres vertit, *potius quam.* & ſic I. de Rep. 417. B. *Philoſtr.* Vit. Ap. L. I. p. 46. Sed &, ſervato verborum ordine, eundem ſenſum reddent, modo pro οὐ πολλοὶ ſcriptum fingas, ὀλίγοι, ut οὐχ ἧσσον pro

pro μᾶλλον L. I. c. 82. vs. 61. & μὴ οὐχ ἧσσον, ἀντὶ τοῦ μὴ μᾶλλον L. VI. c. 78. ita habebis, ἐν αἷς ὀλίγοι ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλάσσους πλειόνων.

—— Vs. 61. Οἱ δ᾽ ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας &c. Exemplo esse potest hic locus, quantilla res tenebras sæpe offundat interpreti, impediatque, ne sensum percipiat, quem interim attendenti ipse sæpe monstrat auctor. Omnes scil. adhæserunt huc usque frequentiori usui locutionis, κατὰ πόδας, *e vestigio*, παρ᾽ αὐτὰ, immemores alterius, qui hujus est loci, pro *pedetentim*. *Hesych.* κατὰ πόδα, παρ᾽ αὐτὰ, κατὰ τάξιν ἢ ὀπίσω. ita leg. pro κατ᾽ ἀξίαν. *Suid.* & *Cyrilli* Lex. Msc. κατὰ πόδα, παρ᾽ αὐτὰ, κατὰ τάξιν. *Gloss. Vet.* κατὰ πόδας, *e vestigio*, *pedatim*. Idem hic ergo εἴκειν κατὰ πόδας, quod vs. 56. κόσμῳ καὶ τάξει ὑπαγαγεῖν. nec Schol. exponere debuerat φεύγειν, sed ut ad vs. 53. εὐκόσμως (aut μετ᾽ εὐταξίας, vel ut laudati Grammatici, κατὰ τάξιν) ὑποχωρεῖν. Vid. cap. seq.

Cap. CXXXIII. vs. 10. Vocabulum ἡμετέρειος, quod hujus occasione loci *Anaxandridæ* restitui, etsi in *Steph.* Thes. Indice non compareat, mentio tamen ejus fit V. ἀβελτέρειος, & apud *Eustath.* Odyss. Γ. p. 128. vs. 38.

A D

LIBRUM QUINTUM.

Cap. IV. vs. 69. Ἀπολιπόντες ἐκ τ̃ Συρακουσῶν &c. Eadem brevitate, de qua in *Diluc.* ſcriptum illud *Arriani* de Venat. c. 17. de leporibus, βιάζονται εἰς τὰ πεδία. *Pauſ.* Ach. ἐς τὸ ἐκτός. *Xen.* III. K. A. p. 251. ſeq. ἁμιλλᾶσθαι εἰς, & ἐπὶ τὸ, ut *Plat.* VIII. Legg. 643. E. δικάζεσθαι πρὸς τοὺς ibid. 649. E. ἁλῶναι εἰς V. de Rep. 463. fin. τὸν ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα δωρεὰν διδόναι. *Xen.* I. Hellen. p. 252. vs. 32. γράμματα ἐς Λακεδαίμονα πεμφθέντα ἑάλωσαν ἐς Ἀθήνας. ſupple ibi ἐλθόντα καὶ, ante ἁλόντα. in *Xenophonte* tantum ἐλθόντα poſt ἑάλωσαν. Expreſſit quod apud *Thuc.* intelligitur *Xen.* VII. K. A. 559. οἱ δὲ ἐκλιπόντες ἔφευγον εἰς τὰ ὄρη. Hinc patet, Græcum æque eſſe, ἱκετεύειν πρὸς ἱερὰ, atque ἱεροῖς, accuſativo pendente ab eadem ellipſi. Imitatumque hoc dicas *Liv.* L. 38. c. 43. ubi *precari & ſupplicare ad.* In *Herodot.* IV. c. 78. οἰκία ἐδείματο, Scyles, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς αὐτά. pro ἔγημε καὶ ἤγαγε. In ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος apud eundem L. II. c. 62. & εἰς φρέατα κολυμβᾶν,

βῶν, supplendum quid sit, ostendunt qui Schol. vetus ad *Eurip.* Phœn. vs. 1116. & *Jerem.* c. 48. com. 7. interpolarunt, ut præclaro id observat Cel. *Valcken.* p. 731. vid. & doctissimi *Krebsii* Observ. ad *Marc.* c. I. com. 9. *Thom. Gatak.* Adverſ. Poſt. c. 31. *Hemſterh.* Not. ad *Ariſt.* Plut. p. 456.

Cap. VI. vs. 5. Σταγείρῳ μὴ προσβάλλει, καὶ οὐχ εἷλεν. Pro οὐχ εἷλε δέ. *Pauſ.* Ach. p. 543. παρὰ Ῥωμαίων εὕρετο εἰρήνην, δεήσεσι μὲν παντοίαις, καὶ δαπάναις χρημάτων μεγάλαις. Vs. 9. ἄξοντα, quod malebat *Camerar.* habet Cod. *Baſil.*

Cap. VIII. vs. 56. Καθαρόν. Non modo *purum* quid notat, & *non permixtum*, ſed quoque *manifeſtum*, σαφές. cui hinc junctum in *Ariſtid.* T. II. p. 145. ἐν ταῖς δυστυχίαις ἀγνωμοσύναι σαφῆ καὶ καθαρὰν τὴν μέμψιν ἐργάζονται. *Plat.* Menex. 407. E. καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε. quæ phraſis ſine illo adjuncto etiam apud *Soph.* Electr. vs. 1422. & μῖσος καὶ ἔχθρα ἐντέτηκεν *Æl.* de Anim. I. c. 32. *Heſych.* καθαρῶς, σαφῶς, ἀκριβῶς. vid. in V. *Steph.* Theſ.

Cap. IX. vs. 8. Καὶ τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ (νομίσατε) ἢ &c. Ut ſenſus, quem dedit verſio, pateſcat, ordinanda ſunt verba: καὶ (νομίσατε) ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ὑμῖν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ κεκλῆσθαι

 ξυμ-

ξυμμάχοις Λακεδαιμονίων, ἢ (κακοῖς καὶ δειλοῖς γενομένοις, quod reticuit,) ἣν ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως τὰ ἄριστα πράξητε (ὑπάρχειν ὑμῖν κεκλῆσθαί) τε δούλοις Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν (ὑπάρχειν ὑμῖν, aut etiam ex εἴχετε, ἕξειν ὑμᾶς) ἢ πρὶν εἴχετε. Vs. 91. τὴν διάνοιαν ἔχουσι τοῦ —— Locutio, τὴν διάνοιαν λαβεῖν πρός τι, quæ habetur apud *Charit.* L. II. p. 32. vs. 19. & de qua *Diluc.* p. 351. forsan subsistat, πρὸς accepto pro περὶ *de*, *circa*, de quo usu *Periz.* ad *Æl.* XII. c. 64. & *Wesseling.* in *Diod. Sic.* T. I. p. 719. vs. 25. Similiter *Plat.* Conv. p. 320. D. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετήν. *Attici Plat.* est apud *Euseb.* Præp. Euang. L. XV. c. 6. p. 803. B. ἐπιλογισμὸν λαμβάνειν τοῦ ——

Cap. XV. vs. 49. Ἦσαν γὰρ οἱ. *Plat.* Alcib. II. p. 40. F. & 41. C. εἴ γε μὴ προσθείημεν τὴν ἔστιν ὧν τε ἄγνοιαν, καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθὸν, ἀλλ' οὐ κακόν. II. Legg. 577. A. μηδὲ ὂν τι ἔσθ' ἥντινα βλάβην φέρον. *Arrian.* de Venat. c. 7. εἰ δὲ ἔστιν ὡς κύνας εὕροις ἄν. Sed & οἳ leg. pro οἱ *Luc.* c. VIII. com. 14. οὗτοί εἰσιν, οἳ ἀκούσαντες καὶ —— πορευόμενοι συμπνίγονται. Ut com. seq. οὗτοί εἰσιν οἵτινες —— ἀκούσαντες —— κατέχουσιν. articulum contra revocem in *Eurip.* Herc. Fur. vs. 635. χρήμασι δὲ διάφοροι, ἔχουσιν οἱ δ' οὔ. & *Æsch.*

Æsch. Eum. vs. 7. δίδωσιν δ' ἡ, non οἱ & ἣ, ut editur.

Cap. XVI. vs. 74. Οὐδὲν σφῆλας τὴν πόλιν διεγένετο. Agit hoc de verbo *Bud.* in Comm. p. 1055. & ex eo *H. Steph.* in Thes. *evadendi*que notionem, addita præpositione ἐκ, *Synesii* probant exemplo. qua omissa *Aristid.* T. III. p. 732, διαγέγονα σχολάζων μαθήμασι καὶ λόγοις, ὅσα μὴ χρεία σώματος διεκώλυσεν· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτων διεγιγνόμεθα. ubi Cod. *Bar.* ἐν τούτοις, & *Cant.* Cur. Sec. τούτοις. Vid. Auctarium Not. in *Aristæn.* Epist. p. 45. *Vitam tolerandi* significatio convenire videtur *Plat.* in Tim. 554. B. μετὰ τὸν κατακλυσμὸν περὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας, ὡς διεγένοντο, μυθολογεῖν. Locutionem σπεύδειν τὸ καὶ τὸ affatim declarant Philol. ad *D. Petri* Ep. II. c. III, 12.

Cap. XVIII. vs. 84. Μεταθεῖναι. Quasi explicari per προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν dixi. quæ tria eodem in *Æschinis* loco apud *Plut.* T. II. p. 39. C. ubi προσθεῖναι τοῖς λελεγμένοις, ἢ μεταθέσθαι καὶ ἀφελεῖν. Frequentat μεταθέσθαι *Plato.* Vid. X. Legg. 666. C. 668. C. 672. A. Lach. 254. D. Gorg. 300. B. Syntaxis cum præpositione ἀπὸ communis ei cum μετανοεῖν, de quo *Gatak.* Advers. Post. c. 31. Add. c. 29. p. 741. A. & *Clem. Alex.* II. Strom. p. 371. A. 'A-

γα-

ναθέσθαι, præterquam locis jam adhibitis, occurrit in *Plat.* Protag. 211. E. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ait ἀναθέσθαι ἔξεστιν, εἴ πη ἔχετε ἄλλο τι φάναι. Charm. 240. C. ἐκείνων ἂν τι ἔγωγε μᾶλλον ἀναθείμην, καὶ οὐκ αἰσχυνθείην, ὅτι μὴ οὐχὶ ὀρθῶς φάναι εἰρηκέναι μᾶλλον, ἢ &c. Hinc recte *Suid.* ἀνατίθεμαι expl. per ἀθετῶ. Medium ἀναθέσθαι *dedicandi* sensu ut non inusitatum ostendimus, sic θέσθαι in *Antipatri* Epigr. *Anthol.* L. I. c. 3. No. 2. Conf. *Diod. Sic.* L. I. c. 14. cum Not. *Wesselingii.* Vox activa placuit *Xen.* V. K. A. 375. *Plat.* XI. Legg. 677. L. XII. p. 686. F. *Herodot.* VII. c. 54. ἀνατεῖναι pro co-leg. in *Chrys.* Op. T. VI. p. 577. A. τὴν ψυχὴν ἀνατεῖναι πρὸς τὸν δεσπότην. idem T. III. p. 316. D2. ὅλον δι' ὅλου πρὸς τὸν Θεὸν τετάσθαι. Add. *Epictet.* L. III. c. 24. & *Timæi* Lex. V. ἀνατείνας τὴν ψυχὴν, cum *Rhunken.* Not.

Cap. XXI. vs. 28. Μετακινητή. Eadem virtute ἄκτητος & κτητὸς in *Plat.* Hipp. Min. p. 234. E. cujusmodi exemplum e sermone communi *Psochenio* producendum fuisse, contendit requiritque *Gatakerus* de St N. J. c. 21. Conf. *Gell.* L. II. c. 6. super *Virgilii* illo, *illaudati Busiridis aras* disputantem.

Cap. XXIV. vs. 24. Quæ hic notavimus de præpositione πρὸ ex abundan-

danti Comparat. & Superlat. πρότερον ac πρῶτον comitante, addi poterit *Plat.* Crat. p. 264. G. πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν. *Ant. Lib.* c. 29. extr. πρὸ Ἡρακλέους ἑορτῇ θύουσι Γαλινθιάδι πρώτῃ.

Cap. XXVI. vs. 31. Αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι. Discrimen, quod inter αἰσθάνεσθαι & αἰσθέσθαι memorat *Suidas*, cum ipse non perpetuum esse doceat, exempla in contrarium adferre nolo. Schol. illustrat per παρακολουθεῖν, ut mox iterum ad vs. 36. Ad animum translatum pro *perscrutari*, *intelligentia assequi*, cum dativo rei abunde obvium, ut ad *Luc.* c. I. com. 3. παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, multis ostenderunt Philologi. Eodem cum personæ casu *Arist̄id.* T. I. p. 528. οὕτω παρηκολούθουν ἐμαυτῷ, ὥσπερ ἂν ἄλλῳ τινὶ καὶ ᾐσθανόμην ὑπολείποντος αἰεὶ τοῦ σώματος, ἕως εἰς τοὔσχατον ἦλθον. Cujus loci mens ut probe percipiatur, antecedentia attendi volunt. *Procop.* II. B. V. c. 7. παρακολουθεῖν ἐξ ἀρχῆς ἅπασιν. & II. B. P. c. 3. ἅπασι τοῖς πεπραγμένοις.

Cap. XXIX. vs. 85. Δημοκρατουμένην πόλιν. *Plato* IX. Legg. 503. E. ὅτε ἦν αὐτὸς ἔτι ὑπὸ νόμοις τε καὶ πατρὶ δημοκρατούμενος ἐν ἑαυτῷ· τυραννευθεὶς δὲ ὑπὸ Ἔρωτος. lego

mutata distinctione, ἐν ἑαυτῷ δὲ τυρ. ὑπὸ Ἐρ.

Cap. XXX, vs. 21. Ἐσιόντες. *Incedendi* significatione *Plat.* Conv. 316. B. ubi Aristodemus interrogatus, ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις; respondet, ὄπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσῄει. pro eo προσέρχεσθαι I. de Rep. princ. οὗτος ὄπισθεν προσέρχεται.

Cap. XXXIV. vs. 25. Ἀτίμους ἐποίησαν, ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι. *Plat.* XI. Legg. 682. A. ὁ ὀφλὼν τοῦ λοιποῦ ἄκυρος ἔστω τῆς αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι. Cum Participio L. XII. p. 692. fin. περὶ τελευτήσαντας ὅσα προσήκει τελεῖσθαι τοὺς ἐξηγητὰς γίγνεσθαι κυρίους φράζοντας.

Cap. XXXVI. vs. 87. Τὸ Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδώσουσι. Syntaxis accommodata infinitivo παραδοῦναι, non τῷ ὅπως παραδώσουσι, quod requirebat, τὸ Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτῶν, aut ὅπως Βοιωτοὶ —— Usitata loquendi consuetudine mox c. 39. vs. 54. ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτον παραδοῦναι. Supra L. III. c. 51. ἐβούλετο Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος εἶναι· τούς τε Πελοποννησίους ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες. ubi exempla producta Viro Cl. præter unum *Comici* Av. vs. 1269. huc non pertinent.

Re-

Referenda ſunt, de quibus hic agimus, ad Syneſin.

CaP. XLIII. vs. 52. Ἐξέλωσι. Revocandum hoc verbum in *Plat.* Protag. 197. B. & leg. ἐάν τις ἄλλος ἐπιχειρῇ αὐτοῖς συμβουλεύειν, ὃν ἐκεῖνοι μὴ οἴονται δημιουργὸν εἶναι —— θορυβοῦσι, ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ, ἢ οἱ τοξόται αὐτὸν —— ἐξαιρῶνται, non ἐξαίρωνται. *Ficinus* vertit, *transfigant. Suidas*, ἐξαιροῦσιν, ἐκβάλλουσιν. & ita ἐξελεῖν τὴν φρουρὰν, apud *Pauſ.* Bœot. p. 724. In Schol. ut πυστοὶ ſubſtituendum vidimus τῷ πιστοὶ, ſic hoc contra Codd. auctoritate reſtitui debet *Xen.* I. K. A. p. 57. pro πλείστων, quod vulgabatur prius, cui *Hutchinſ.* ex conjectura alterum ſubſtituit. Ipſe *Xen.* p. 74. Παταγύας ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν προφαίνεται ἐλαύνων.

Cap. XLVI. vs. 33. Ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ. Ut ἀτελὴς in *Plat.* Conv. 318. A. Ὀρφέα ἀτελῆ ἀπέπεμψαν ἐξ ᾅδου. & Phædr. 345. E. ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας ἀπέρχονται. Pro οὐ τέλεον, aut οὐ τετελεσμένον, *imperfectum*, *ætatem non ferens*, eſt in Tim. p. 544. D. ἵνα μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο, καὶ ἀτελὲς τὸ γένος εὐθὺς τὸ θνητὸν τελευτῴη. Si ἀτενὲς legeretur, eſſet παντελῶς, παραχρῆμα, ut inter alia expl. *Suid.* & occurrit in *Epicharmi* fragm.

apud *Athen.* L. VII. p. 277. F. πρωῒ ἀτενὲς ἀπ' ἀοῦς.

Cap. XLVII. vs. 79. Ἐπὴν ἔλθῃ. Nempe ἡ βοήθεια, ex βοηθοῦσιν adſumendum, ut bene vidit *Æm. Port.* Simili modo τῇ κορύζῃ ex κορυζῶντα in αὐτῇ intelligitur apud *Plat.* I. Legg. 416. D. σπένδειν ex σπονδὴ apud *Pauſ.* Eliac. p. 415. fine, μόναις δὲ ſcribit ταῖς νύμφαις οὐ νομίζουσιν οἶνον. Vid. inter alios, qui parilia exempla obſervarunt, Cl. *Valcken.* ad *Eurip* Phœn. p. 9. Vs. 93. ὀμνύναι κατὰ τῶν ἱερῶν, ut εὔξασθαι κατὰ ἑκατόμβης *Plut.* T. II. p. 294. B. quod non debebat inſolens videri *Xylandro. Pauſ.* Arcad. 653. ἐπεύχεσθαι κατὰ ἱερείων. ubi *Kuhn.* Conf. iterum *Valcken.* ad Schol. *Eurip.* p. 769. & Cl. *Jac. de Rhoer.* Fer. Daventr. p. 218.

Cap. L. vs. 75. Τῶν ῥαβδούχων. Junguntur ῥαβδοῦχος ἐπιστάτης & πρύτανις in *Plat.* Protag 204. F. In ſeqq. aliquoties mentio tantum ἐπιστάτου ac βραβευτοῦ.

Cap. LV. vs. 49. Οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν. Variis modis hoc ſolent effere ſcriptores. L. II. c. 42. ἰσόρροπος ὁ λόγος τῶν ἔργων. *Plut.* T. II. p. 84. B. τοὺς λόγους μὴ λόγους ἐᾷν ἀλλὰ πράξεις ποιεῖν. *Herodot.* VIII. c. 107. ποιέειν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα ὁμοῖα. *Theoph. Sim.* L. II. c. 18. ἐπιθέ-

θέαῶ τ̃ πρᾶξιν τοῖς λόγοις. *Plat.* Lach. 249. fin. θεώμενος ἅμα τόν τε λέγοντα, καὶ τὰ λεγόμενα ὅτι πρέποντα ἀλλήλοις καὶ ἁρμόττοντά ἐστι. Inde haud longe οὗ ὁ βίος σύμφωνος τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. p. 252. A. τὰ ἔργα οὐ συμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις. *Eurip.* Phœn. vs. 505. οὐδ' ὅμοιον οὐδὲν, οὔτ' ἴσον βροτοῖς πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστι τόδε. Conf. quæ *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 147. a F. 293. & 301. Verbo ἐνθεῶ quo oſtendi modo uſus Schol. *Eurip.* Phœn. vs. 709. p. 265. & 692. imo quoque *Æl.* de Anim. XI. c. 3. intactumque relinquere debuerat *Geſner.* En verba, τοὺς σωφρόνως, καὶ ὡς πρέπει —— παριόντας εἰς τ̃ νεὼν —— οἶδε (οἱ κύνες) σαίνουσι καὶ αἰκάλλουσι, οἷα δὴ φιλόφροσιν ἐνθέμενοι.

Cap. LXV. vs. 76. Τῆς ἀναχωρήσεως ἐπαιτίου ἀνάληψις. Apud *Philoſtr.* Heroic. II. Sect 6. Plutarchus pugil διψῶν σπᾷ τοῦ ὕδατος, ὁ ἀνειλήφει τὰ περὶ τοῖς πήχεσι κώδια. *M. Anton.* L. IV. §. 14. ἐναφανισθήσῃ τῷ γεννήσαντι· μᾶλλον δὲ ἀναληφθήσῃ εἰς τ̃ λόγον αὐτοῦ τ̃ σπερματικὸν κατὰ μεταβολήν.

Cap. LXX. fin. Προσόδοις. *Herodot.* L. VII. c. 223. πρόσοδον, & mox ibid. ἔξοδον ποιεῖσθαι, non ποιεῖν, ut *Plutarchus* aliique recentiores. Vid. *Krebſii* Obſ. ad *Marc.* c. II, 23. *Theoph. Simoc.* eſt L. VII. c. 4. πολλὴν διαπεποιηκότες πορείαν.

Cap. LXXIX. vs. 67. Κοινᾶν ἐόντων. Inventæ lectionis veræ laus competit Cl. *Valckenario*, ſub unam vocem revocanti κοινανεόντων, Not. in *Eurip.* Phœn. p. 65. Modus iſte formandi tertiam pluralem imperativi nonniſi in participiis obtinet, quorum Genit. numero multitudinis terminatur in άντων, έντων & όντων, & hinc non aliis in temporibus Paſſivis, quam aoriſtis obſervatur. *Plat.* V. Legg. 608. G. πεντάκις μὲ χίλιοι ἔςωσαν, γῆ δὲ καὶ οἰκήσεις ὡσαύτως τὰ αὐτὰ μέρη διανεμηθέντων. Ubi & διανέμειν μέρη, non εἰς μέρη, ut nusquam aliter *Plato.* Vid. Pag. 62. C. 352. E. 609. A. B. E. 536. B. 561. E. 592. F. & *Herodot.* VII. c. 121.

Cap. XC. vs. 48. Ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς. Legendum videri ex Codd. fere omnibus & Editt. priſcis ἐντὸς, dixi in *Diluc.* Cujus vis atque uſus non aliunde facile clarius pateſcit, quam ex iſto *Plat.* XII. Legg. 691. A. ἐγγύην, ἣν ἄν ἐγγυᾶταί τις, διαῤῥήδην ἐγγυάσθω ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἔλαττον ἢ τριῶν, ὅσα ἐντὸς χιλίων· τὰ δὲ ὑπὲρ χιλίας, μὴ ἔλαττον ἢ πέντε. Ubi ἐντὸς χιλίων idem, quod ἕως & κατωτέρω χιλίων. *Matth.* c. II, 16. παῖδες ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. *Pauſ.* Lacon. p. 206. ἀνεψιῶν παῖδες καὶ οἱ κατωτέρω. *Æl.* V. H. III. c. 17. ἔτι κά-

κάτω τοῦ χρόνου. X. de Anim. c. 21. οἱ κάτω τοῦ χρόνου γεγενημένοι. & XI. c. 10. ὀψὲ καὶ κάτω γενέσθαι. Eadem ratio Lat. *intra* & *infra*, quorum de discrimine accurate disputat Cl. *Jac. de Rhoer. Fer. Dav.* p. 45. seq.

Cap. CIII. vs. 25. Τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτοῦσι. *Pauf.* Lac. 218. Λακεδαιμόνιοι μὲν δὴ παρακινδυνεύειν ὥρμηντο, Ἀρεὺς δὲ ταμιεύεσθαι τὴν ἀπόνοιαν ἐς τὰ οἰκεῖα ἠξίου, καὶ μὴ ἀφειδῶς ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀναῤῥίψαι.

Cap. CVII. Notio, quam ἡ περὶ exerit in περιΐστασθαι apud Schol. ad vs. 75. est τοῦ ἀπὸ vel ἐξ, ut in aliis, veluti in περιαιρεῖν, περιφεύγειν, περιδῦσαι, de quibus *H. Steph.* in Thes. & *Gatak.* de St. N. I. p. 16. F. in περισπᾶν. *Justin. Mart.* Dial. cum Tryph. Jud. p. 219. B. διδαχθεὶς ἃ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν περισπάσει. in περικόπτειν & περικοπὴ ibid. 298. A. ἀπὸ τοῦ διὰ Ἱερεμίου ταῦτα περιέκοψαν. tum ἡ περικοπὴ ἡ ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἱερεμίου. quod mox ibid. ἐκκόψαι & ἀφελέσθαι ἀπό. Recte eidem p. 299. B. ex Cod. *Rob. Steph.* restituendum vidit *Sylburg.* περιέγραψαν τι ἀπὸ τῶν γραφῶν, pro vulgato παρέγραψαν. Sed miror, virum doctum eandem medelam non adhibuisse p. 297. E. ubi itidem male, εἰπὲ τίνας ὧν λέγεις τέλεον παραγεγράφθαι γραφῶν. nam præcedit, πολλὰς γραφὰς τέλεον περιεῖλον ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεων. nec non p. 310. C.

ὑμεῖς

ὑμεῖς δὲ καὶ ἐν τούτοις παραγράφειν τὰς ἐξηγήσεις τολμᾶτε. *Declinandi* ac *fugiendi* significationem τοῦ περιΐστασθαι si intendit *Herodianus* in fragm. auctius quidem vulgato in Calce *Moer. Atticist.* p. 477. at vel sic adfecto, ἐξίστασθαι λέγουσι τὸ δὲ περιΐστασθαι, οὐχ ὅμοιον τὸ ἐκστῆναι· τὸ γὰρ περιστῆναί ἐστι πέριξ στῆναι. omisere forsan scribæ, quæ erant repetenda, dederatque Grammaticus, ἐξίστ. λέγ. καὶ τὸ περιΐστασθαι. οὐχ ὁμοίως δὲ περιστῆναι, ὡς τὸ ἐκστῆναι· τὸ γὰρ περιστῆναί ἐστι πέριξ στῆναι. vel ἐξίστ. λέγουσι τὸ φεύγειν καὶ περιΐστασθαι· οὐχ ὁμοίως δὲ περιστῆναι, ὡς τὸ ἐκστῆναι &c. quanquam apud *Charit.* L. I. p. 18. vs. 17. legimus, περιέστημεν τὴν πόλιν. idemque tempus alibi quoque, nec si fallit memoria, apud *Porphyrium* se mihi obtulisse memini.

Cap. CXI. vs. 9. Ὑμῶν τὰ ἐλπιζόμενα μέλλεται. *Xen.* III. K. A. p. 203. ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα. Vs. 24. γῆ ὑποτελής. ut τὰ Ἱεροσόλυμα ὑποτελῆ φόρου Ῥωμαίοις. apud *Joseph.* Ἀρχ. XIV. c. 4.

Cap. CXIII. vs. 50. Τὰ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε. *Dion. Hal.* de *Thuc.* Idiom. p. 153. ἃ γὰρ ἕκαστος εἶναι βούλεται περὶ τὸ φιλούμενόν τε καὶ θαυμαζόμενον ὑφ' ἑαυτοῦ, ταῦτα οἴεται. Vs. 30. μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλήν. Prætermisso nomine *Æl.* de Anim. V. c. 9. εἰς μίαν νοεῖν καὶ τὴν αὐτήν.

Cap. CXV.

Cap. CXV. vs. 74. Ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήμασι. Nomine χρημάτων quæ veniant Græcis, docet inter alios Auctor Dial. *Eryx*. p. 745. C. ὅσα, ait, τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα. add. quæ ibi sequuntur, & p. 746. A. Illud *Plat.* VII. Legg. 634. F. εἰς τινα μίαν οἴκησιν ξυμφορήσαντες τὸ λεγόμενον, πάντα χρήματα, παρέδομεν ταῖς γυναιξὶ διαταμιεύειν. inter Proverbia retulisse videtur *Apostolius* Cent. XV. No. 77. ubi πάντα χρήματα dictum perhibet, ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων. Simile πάντα χναύματα apud *Zenob.* Cent. V. Prov. 73. qui addit, τὸ δὲ πᾶν χναῦμα σημαίνει οἷον, πᾶν πρᾶγμα.

A D

LIBRUM SEXTUM.

Cap. I. vs. 13. Ἐν εἴκοσι σταδίων μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος εἶναι. Non disparilis est locus *Herodot.* L. I. c. 174. ἀργμένης (τῆς χώρης) ἐκ τῆς Χερσονήσου —— ἐούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥόου· τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς —— ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπείργει. Conf. ex eodem *D'Orvill.* ad *Charit.* VII. p. 116. vs. 26. προσξυνοικεῖν vs. 31. est inter omissa in *Steph.* Thes.

Cap. IX. vs. 26. Τὰ τῆς πόλεως βούλοιτο δι' ἑαυτὸν ὀρθοῦσθαι. *Plat.* Lach. 246. F. ἀνὴρ οὐ μόνον τὸν πατέρα, ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα ὀρθῶν. & ſtatim ibid. εἰ ἄλλοι ἤθελον τοιοῦτοι εἶναι, ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν, καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τοιοῦτον πτῶμα. Vs. 28. παρὰ γνώμην, ut L. I. c. 70. III. c. 12. & IV. c. 19.

Cap. X. vs. 54. Πρὸ πολλῶν ἐτιμήσαντο. *Plat.* Apol. Socr. 364. A. πρὸ τῶν κακῶν, ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα, εἰ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέποτε φοβήσομαι, οὐδὲ φεύξομαι. p. 363. F. μηδὲν ὑπολογίζεσθαι πρὸ τοῦ αἰσχροῦ. quod paulo ante, τοῦ κινδύνου καταφρονεῖν παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι. In verbis ultimis hujus cap. τὸ ἑξῆς· μέλλομεν δὲ ἔτι ἀμύνεσθαι αὐτοὺς, ὑφ' ὧν ἀφεστώτων πάλαι ἀδικούμεθα. ut bene interpres intellexit, Aut ſi αὐτῶν teneatur, μέλ. δὲ ἔτι ἀμ. (αὐτοὺς) ὑφ' ὧν αὐτῶν ἀφ. πα. ἀδ. *a quibus ipſis injuria* nos *pridem afficimur.*

Cap. XI. vs. 90. Ἤδη καὶ Σικελίας ἐφίεσθε. Ut τὸ ἄχρηστον lectionis alterius ἐφίεσθαι pateat, verba ſuo ſtructuræ ordine adſcribenda ſunt. ὅπερ νῦν ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς (αὐτῶν) ξυμμάχους πεπόνθατε, καταφρονήσαντες (αὐτοὺς) διὰ τὸ παρὰ γνώμην περιγεγενῆσθαι αὐτῶν (ἐκείνοις) πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε (αὐτοὺς) τὸ πρῶτον, ἤδη καὶ Σικελίας ἐφίεσθε. Ita omnia recte ſupplevit atque intellexit interpres. Vs. 96. τὸ σφέτερον

ἀπρε-

ἀπρεπὲς εὖ θήσονται. *Plato* X. de Rep. 514. G. ὥσπερ ἐν πλώσει κύβων πρὸς τὰ πεπλωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτῦ πράγματα. Hinc usus defluxit tropicus, de quo Anim. ad *Æsch.* L. I. p. 231. II. p. 249. & larga manu Cl. *Hemsterh.* ad *Luc.* T. I. p. 485. seq. De Proverbio τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν & εὖ θέσθαι *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 171.

Cap. XII. vs. 15. Νεώτερος ἔτι ὢν ἐς τὸ ἄρχειν. *Plat.* Protag. 195. B. ἡμεῖς γὰρ ἔτι νέοι, ὥστε τοσῦτον πρᾶγμα διελέσθαι.

Cap. XIII. vs. 25. Παρακελευστὰς. Eam esse horum verbalium indolem, ut tam active, quam passive usurpentur, jam monuimus in *Diluc.* & supra alicubi; adfirmatque *Æl.* de Anim. L. III. c. 32. τὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἐστὶ δάκετα, καὶ ἐνίησιν ἀπὸ τῦ ὀδόντος φάρμακον· βλητὰ δὲ, ὅσα παίσαντα τοιῦτον κακὸν ἐνίησι. *Hesych.* pro βλητοὶ dederat, opinor, βλῆτρα. comparativus ὑβριστώτερος extat itidem in *Plat.* I. Legg. 571. E. *Xen.* V. K. A. 433. Superlat. p. 440. *Plat.* VII. Legg. 635. G.

Cap. XVI. vs. 10. Προσποίησιν ξυγγενείας τισι, καὶ μὴ ὖσαν, καταλείπειν. De promiscua syntaxi, qua recto æque atque regenti sequentia respondent, abunde in præcedentibus. Eadem obtinet in loco præsenti. προσποίησις μὴ ὖσα est, προσποίησις ψευδὴς, & ψευδῶς προσπεποιημένη,

Ariftid. T. I. p. 46. μανία εἴτε ὅσα, εἴτε ψευδῶς θρυλληθεῖσα. ut τ ὅσαν ἀποθεσιν Schol. *Demofth.* III. Ol. princ. expl. τ ἀληθῆ. clarius res patefcet, fi verbalia convertas in fua verba, οἶδα δὲ —— τῶν ἔπειτα ἀνθρώπων προσποιεῖσθαί τισι ψευδῶς ξυγγένειαν καταλείποντας, ᾗ ἧς ἂν ὦσι πατρίδ☉ ταύτῃ αὐχεῖν. *Nofter* L. I. c. 137. vs. 59. γράψας τ τῶν γεφυρῶν, ἣν ψευδῶς προσεποιήσαντο ἐ διάλυσιν. Vs. 2. ἰσομοιρεῖν dum lego, recordor de *Timæo* V. Ἄμοθέν γε ποθέν. cujus expofitio fertur, ἀπό τιν☉ μέρες ἴσημέρε. fed leg. opinor, vel ἰσημοίρε, vel potius ἰσημερῶς. Jactantem quoque feque efferentem hic dum audio Alcibiadem, memoria fubit proverbii, μὴ μέγα λέγε apud *Suid. Apoftol.* & *Diogen.* Cent. VI. No. 70. ubi cum præcedat, μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα, recte id quidem explicatur; at perquam male in Prov. Metr. vs. 1004. vertitur, *ad me nihil communia*; nefcio quoque, cur difficultates nectens *Andr. Schottus* alteri, μὴ μέγα λέγε, de quo *Erasmus* in Adag. *ne magna loquaris*, jungendum putet. Vs. 92. νόμῳ τιμὴ, pro τιμὴ νόμιμ☉. Aliquando νόμῳ valet *ex legis præfcripto*, feu *dictamine legis*, *fecundum legem*, vel ut *Ovidius*, *legis juffu*. *Plat.* IX. Legg. 660. B. τῷ νόμῳ ἐκβάλλειν ἄταφον. prorfus ut Lat. le-

lege. Vid. Cl. *Burm.* ad *Calp.* Declam. p. 820.

Cap. XVIII. vs. 76. Φιλοκρινοῖεν. Eadem ſcripturæ diſcrepantia, quæ hic in Codd. obſervatur in *Euſeb.* Hiſtor. Eccleſ. notante *H. Valeſ.* p. 193. fin. Vs. 80. præſens verbi εἶμι cum compoſitis ubique vice ſimul fungi Futuri, monui *Obſ. Miſc.* Vol. III. p. 150. add. Not. in *Thom. Mag.* p. 337. Peculiaribus quibusdam, tam in conſtructione, quam ſignificatione, de quo in *Diluc.* jungi poterit ὑπεροφᾶν apud *Herodot.* VII. c. 36. ubi ponti ſcribit φραγμὸν παρείρυσαν ἵνα μὴ σοβέηται τὰ ὑποζύγια τ̃ θάλασσαν ὑπερορῶντα. i. e. ὑπὲρ τ̃ ζεῦξιν ὁρῶντα τ̃ θάλασσαν. quomodo ὑπεραίρουσι τοῦ ῥεύματος Elephantes, i. e. *eminent*, *Philoſtr.* Vit. Ap. II. c. 15. In *Diod. Sic.* L. I. c. 74. ἐπωάζειν διὰ τ̃ ὀρνίθων Scholion exponit per τιθέναι ὠὰ ὑπὸ τὰς ὄρνις, proprie notat, ποιεῖν ἐπωάζειν καὶ ἐκλέπεσθαι τὰ ὠὰ διὰ τ̃ ὀρνίθων. Apud *Plat.* VII. de Rep. 483. C. προσέχειν τι πρὸς τινὶ, *habere inſuper*. Διαφορὰ *præſtantia* ibidem Tim. 524. E. διαβάλλειν φιλίαν Ep. VII. p. 718. C. διαχέειν, pro μεταχέειν *transfundere*, in *Herodot.* VI. c. 119. ἄγειν καὶ φέρειν τινὶ, *adferre*, *Plat.* VII. Legg. 639. C. ut fere *Diod. Sic.* T. II. p. 390. vs. 71. ubi *Weſſel.* τυγχάνειν δίκης idem

quod διδόναι δίκην, quocum permutat *Plat.* IX. Legg. 663. A. Gorg. 291. E. ἀδικῶν εὐδαίμων ἔσται, ἂν τυγχάνῃ δίκης καὶ τιμωρίας. In *Eurip.* Phœn. vs. 300. obtinente librorum ſcriptura, γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σε, ſimili fere conſtructione dictum erit, qua apud *Pauſ.* Eliac. p. 392. καθεύδοντας ὑπεστρῶσθαι φύλλα. p. 426. παρθένος ἐπικειμένη κάλυμμα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. p. 449. ὁ Ἑρμῆς ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ κυνῆν. quod vulgatiori ſyntaxi p. 436. ἐπίκειται αὐτῷ τῇ κεφαλῇ στέφανος ἄνθη τὰ ἠρινά. Rariſſime quoque invenias ſimile huic *Plat.* X. de Rep. 521. fin. ἐὰν ἐμοὶ πειθώμεθα. quod dictum ad inſtar ἐμοὶ δοκοῦμεν & ἐμοὶ φαινόμεθα. Pag. 522. F. τοὺς ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν. niſi forte leg. μετατάττειν. Ad *Herodoteam* dictionem, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορὴ, pro κατ' aut εἰς πᾶν *in omnibus*, accedit nonnihil τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος *Ecclеſ.* c. XII. com. 13. Verba vs. 69. ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν, non aliud admittunt ſupplementum, quam quod poſt Schol. Cod. *Baſil.* expreſſit interpres, ut ſcil. ex prævio βοηθοῖμεν adſumatur, ἐβοήθησαν.

—— Vs. 84. Μὴ ἀνιέναι. Infra c. 86. οὐκ ἀνιᾶσι. *Xen.* VI. K. A. 583. οὐδαμῆ ζῶντα ἀνιέναι. *Æl.* de Anim. I. c. 5. ὁ μὲν ἀποσείσασθαι καὶ ἀποκροῦσαι σπεύδει αὐτούς· οἱ δὲ οὐκ ἀνιᾶσι. Vs. 94. in

instructuræ ordine *Diluc.* p. 585. proposito, cum suo loco collocatum non sit, τῷ εἰκότι, sic ordinanda accipe, καὶ ἅμα ἡ πάσης τῆς Ἑλλάδος τῷ εἰκότι ἄρξομεν, τῶν ἐκεῖ προσγενομένων, ἡ —— Vs. 9. dum lego, τὸ φαῦλον καὶ τὸ μέσον συγκραθὲν, meminisse id me facit *Æl.* de Anim. XI. c. 1. ὅταν οἱ κιθαρισταὶ συγκεκράγωσι τῷ χορῷ παναρμόνιον μέλος. Sed qui dederat forte συγκεράσωσι.

Cap. XXII. vs. 81. Πρὸς μέρος. *Plat.* V. de Rep. 462. C. ἀπεικάζειν εὖ οἰκουμένην πόλιν σώματι πρὸς μέρος αὐτοῦ λύπης τε πέρι καὶ ἡδονῆς ὡς ἔχει. & XI. Legg. 679. D. ἐὰν πλείους ὦσι, liberi, πρὸς μέρος ὁ πατὴρ, ὅπη ἂν ἐθέλῃ, νεμέτω τὰ περιόντα τοῦ κλήρου. Per proxime præcedens πεφρυγμένας κριθὰς, quia Grammatici veteres explicant V. κάγχρυς, suspicatur hinc doctissimus *Piersonus* Not. ad *Moer. Attic.* p. 213. glossema vocis genuinæ locum occupasse.

Cap. XXV. vs. 40. Ἤν τι δύνωνται. Non infert hæc loquendi formula dubitationem, sed ἤν τι & εἴ τι valet ὅ, τι, *quantum potest, pro viribus, quoad ejus fieri potest*, ὅσον δύνασαι, ut *Xen.* VII. K. A. 591. & τὸ ἐπὶ τῷ, aut τὸ κατὰ τὸ, ut idem L. VI. p. 507. ubi Not. *Ovidio, namque potes.* Passim ita *Plat.* I. de Rep. 415. E. πρὸς ταῦτα κακούργει καὶ συκοφάντει,

εἰ

εἴ τι δύνασαι, οὐδέν σου παρίεμαι· ἀλλ' οὐ μὴ οἷός τε ᾖς. ubi & rariorem usum notes τοῦ παρίεμαι, pro παραιτοῦμαι, ex ἵεμαι *cupio*. Cujus loco multo usitatius ἐφίεμαι, cui contrarium ἀπαρνοῦμαι IV. de Rep. 452. C. vid. *Timæus* in Lex. ibique Cl. *Rhunken.* Rursus *Plat.* Lach. 252. C. ἐπορῶσι βοήθησον εἴ τινα ἔχεις δύναμιν. III. Legg. 592. C. βασιλέως διδόντος παῤῥησίαν, καὶ τιμῶντος τοὺς εἴ τι δυναμένους συμβουλεύειν. *Marc.* c. IX. com. 22. εἴ τι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν, quod interpres & *Raphel.* Annot. ex *Xenoph.* haud accipere debebant, ceu ab homine animo fluctuante dictum. Sed scil. ita ut intelligeret, movebat virum Rev. comma sequens.

Cap. XXVIII. vs. 70. Μετὰ παιδιᾶς. Apud *Plat.* IX. Legg. 656. E. levissimo errore scriptum cum legeret *Ficinus*, παιδίᾳ χρώμενος, vertit, *in ætate puerili constitutus*, atque inde in Lex. transiit παιδία. Ipsum illud παιδιᾷ χρώμενος habet quoque *Aristid.* T. I. p. 481. Sequitur continuo, ὧν τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπῃτιῶντο, quo de verbo, ut simplici αἰτιᾶσθαι vid. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 238.

Cap. XXXI. vs. 45. Ἐπιφορὰς ut Schol. per ἐπιδόσεις exponit, sic δόσιν καὶ ἐπιφορὰν junxit *Plat.* Crat. 276. D. Conf. *Diod. Sic.* T. II. p. 233. ubi *Nostri* locus non

præ-

præteriit. Clariſſimum Commentatorem.

Cap. XXXIII. vs. 4. Πείθων γε ἐμαυτὸν, σαφέστερόν τι εἰδὼς λέγειν. Præceſſit, γιγνώσκω ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι λέγοντες, οὐ πείθουσιν, eo ſe referunt verba, πείθων γε ἐμαυτὸν &c. nempe εἰμὶ, idque pro πειθόμενος γε σαφέστερόν τι εἰδέναι λέγειν, vel ὡς σαφ. τι εἰδὼς, nempe οὐκ ἐπιχήσω, quod præcedit.

Cap. XXXIV. vs. 49. Ἤτοι κρύφα γε &c. Simile illud *Plat.* Lyſ. p. 108. fin. ἐμποδίζουσι πάντες, καθ' ὅ, τι ἂν δύνωνται, οὐ μόνον οἱ ἀλλότριοι ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ εἴ τι τούτων οἰκειότερόν ἐστιν. Add. hic Schol. Cod. Caſſel. Tum ἐξ ἑνός γε του τρόπου, ut ἐκ παντὸς τρόπου infra c. 92. & *Xen.* VII. K. A. p. 601. Vs. 66. in diſcretione alterum pronomen omiſſum, velut in *Plat.* Tim. p. 126. ult. ἀγαπᾷν χρὴ μεμνημένον, ὡς ὁ λέγων, ὑμεῖς τε οἱ κριταὶ φύσιν ἀνθρωπίνην ἔχομεν. Vs. 77. in πολιορκοῖντο ex ἀποροῖεν ſi intelligas, τῇ ἀπορίᾳ, locutio emerget, qualis illa *Plat.* III. Legg. 597. E. στενοχωρίᾳ γῆς πολιορκεῖσθαι.

—— Vs. 1. Τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. Quam hujus loci occaſione proprietatem eſſe vidimus verborum, plenitudinem ſignificantium, aut ſubindicantium, ut nonnunquam Genitivum pro

ſexto caſu admittant, idem docemur exemplo *Diod. Sic.* L. XI. c. 7. τέλος δὲ Ξέρξης πάντα τ περὶ τὰς παρόδυς τόπον νεκρῶν (ὁρῶν) ἐςρωμένον. pro πεπληρωμένον, ut *ſternere humum* veteres Grammatici in *Horat.* IV. Carm. 14. expl. per *implere* & *obtegere humum.* & iterum *ſternere nemus foliis* L. III. Od. 16. vs. 9. Qua & ſola, non alia ratione, procedere debuiſſent Grammatici veteres, ſtructuram expedituri in *Eurip.* Phœn. vs. 647. κατοικίσαι πεδία πυρφόρα δόμων. quod verbis *Suetonii* foret, *frequentare campos frugiferos ædificiis incolisve.* Ut in poſterum eſſent κατοικῦσαι πόλεις ἐν τοῖς [πυρφόροις] πεδίοις, uti loquitur *Plat.* III. Legg. 585. D. *Noſter* L. I. c. 8. κατῴκιζε, Minos, τὰς πολλὰς νήσυς, quod ad *Euripidis* ῥῆσιν formatum foret, κατῴκιζε τὰς πολλὰς νήσυς δόμων, aut πόλεων, aut ἀποικιῶν. Verum tu vide peringenioſam de Tragici loco *Valckenarii* conjecturam. Mihi oſtendiſſe ſufficit, quo pacto ſtructura procedere videatur. Tum quemadmodum locutionem, κτίσαι χῶραν &c. uſitatam docuit *Cuper.* Obſ. L. III. c. 9. & *Wesſeling.* Obſerv. II. p. 208. ita ſæpe πόλισασθαι. Apud *Dion. Halic.* L. I. p. 24. vs. 24. τ Ῥώμην οἱ ἔκγονοι, Pelasgorum & Aboriginum, ἐπολίσαντο. p. 25. ult.

συμ-

συμπεπολισμένα χωρία. add. p. 35. vs. 40. *Pauſ.* Eliac. 440. 447. *Ariſtid.* T. I. p. 36. III. p. 584. τόπον πολίζειν ex *Plutarcho* citant Lexica.

—— Vs. 2. Πείθεσθε οὖν —— ξυμβῆναι. Intelligi volunt hoc inſtituto ſtructuræ ordine: πείθεσθε οὖν —— τολμήσαντες· εἰ δὲ μὴ (n. τοῦτο βούλεσθε ποιεῖν) ὅτι τάχιστα ἑτοιμάζειν (θέλετε) τἄλλα ἐς τὸν πόλεμον· καὶ παρασκευάζεσθαι (ποιεῖτε) παντὶ, τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῇ τῶν ἔργων δείκνυσθαι ἀλκῇ· τὸ δὲ πράσσειν ἤδη ὡς ἐπικινδύνους (ſeu ut alii Codd. ἐπὶ κινδύνου) μετὰ φόβου τὰς παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας, χρησιμώτατα ἂν ξυμβῆναι. Infinit. loco Imperat. per ellipſin, exempla poſt alios dant *Diluc.* p. 734. ἤδη eſt, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ut vidimus ibid. p. 368.

Cap. XXXV. vs. 13. Ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν —— τοῖς δὲ —— Eadem ſtructura variata *Eurip.* Phœn. vs. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, οἱ μὲν —— οἱ δὲ —— ubi recte *Euſtath.* ad Iliad. B. p. 179. vs. 15. citante quoque Cl. *Valckenario*, σολοικοφανὲς ſtatuit. Nec diſſentit Schol. ſupplens λέγοντες. Debebat ſupplere ἔλεγον, ut Cl. *L. Bos* in Ellipſ. Gr. Probarem ſupplementum, ſi in ejusdem generis exemplis aliis eo uti poſſemus, quod cum non admittat

v. gr. quod ſupra occurrit c. 24. vs. 17. ἔρως ἐνέπεσε τοῖς —— εὐέλπιδες ὄντες, referam ego ad ſyneſin. Nam quod provocat Vir doctiſſimus ad locum *Herodot.* L. I. c. 82. αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔφασαν νικᾷν, λέγοντες οἱ μὲ —— οἱ δὲ —— is vereor ut ellipſi illi faveat, & ne participium λέγοντες, more ei ſcriptori fere proprio, frequenti certe præ aliis, ex abundanti adjectum ſit; utpote ſine quo ſyntaxi ſua ratio conſtat. Loca, quæ deſigno, habet *Stolberg.* ad ejusdem pleonasmi exemplum in *Soph.* Ajac. vs. 769. Ego in ἦν δ' ἔρις e vs. 1469. adſumam ἀπὸ κοινοῦ genitivum λόγων. Sed nec alio modo conſtructionem expedias apud *Luc.* Actor. c. XV. com. 22. ſeqq. ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις —— ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι —— γράψαντες —— ἔδοξεν ἡμῖν —— ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι. Accuſat. ἐκλεξαμένους ut ſubſiſtat, abunde oſtenderunt cum alii, tum noviſſime doctiſſimus *Krebſius* ad *Decret. Athen.* p. 78. Conf. Cl. *Duker.* Not in *Noſtri* L. VII. c. 57. vs. 72. At circa Nominat. γράψαντες hærent interpretes; is vero pendet vel ab ἔδοξε τοῖς, quod in re idem atque ἐδόκουν, vel ab ἔκριναν com. 19. Prorſus ut *Noſter* ſupra c. 25. vs. 36. ſermonem cum inſtituiſſet a δοκῶσι, ſic ſi-

finit eum vs. 43. ἣν δοκῇ ἑτοιμασάμενοι ἄξειν. Vides nec heic Nominativum respondere τῷ δοκῇ, sed remotiori δοκῶσι. Parilis imo eadem ratio est ejus, quod legitur apud Auctorem Gest. S. S. Apost. Petri & Pauli in *Fabricii* Bibl. Gr. Vol. XIV. p. 36. συνέδριον οὖν ποιήσαντες πάντες οἱ Ἰουδαῖοι —— κατὰ τοῦ Παύλου, ἔδοξεν αὐτοῖς προσελθεῖν Νέρωνι —— ποιήσαντες οὖν εὐπρεπῆ (leg. εὐτρεπῆ. eandemque maculam abstergas *Porph.* de Abst. L. I. p. 91.) οὐκ ὀλίγα δῶρα, καὶ βαστάσαντες μεθ' ἑαυτῶν μετὰ δεήσεως προσῆλθον. Nec recedit hinc multum quod supra L. III. c. 36. sive cum *Duk.* ad L. VII. c. 42. vs. 27. & c. 70. vs. 18. ἐπικαλοῦντες construxeris cum ἔδοξεν αὐτοῖς, sive cum γνώμας ἐποιοῦντο. Infra c. 61. vs. 80. θεραπεύοντες per hyperbaton loco suo motum videtur, & statim excipere debuisse verba vs. 76. atque hunc fere in modum sermo deducendus: βουλόμενοι μὲν αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι· θεραπεύοντες δὲ τό τε πρὸς τοὺς —— ξυστρατεύειν· πέμπουσιν οὕτω —— ξυλλαμβάνειν δὲ μή. Cl. *Dukerus* in Not. ad L. VII. c. 42. θεραπεύοντες construxisse videtur cum εἴρητο, nec ad mittentes Athenienses, sed ad missos in navi Salaminia retulisse.

Cap. XXXVI. vs. 31. Ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέ-

σφέτερον ἐπηλυγάζωνται. Ob diſcrimen, quod heic quoque ſatis manifeſto ſe prodit inter δεδιέναι & φόβος, ex δεδιότες repetere debueram δέος, non ex φόβῳ. Pariliter ὄνομα ex ἐπίκλησις adſciſci vult apud *Pauſ.* Arcad. p. 666. ubi Veneris ἀγάλματα τρία memorans addit, ἐπίκλησιν δὲ οὐρανία, τῇ δ' ἐπὶ πάνδημος· τρίτῃ δὲ οὐδὲν ἔθεντο. Idem vocabulum e præcedentibus ſubaudiendum reliquit *Plat.* Tim. 539. fin. τῇ δὲ μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ τρόμος καὶ ῥῖγος ἐπέθη. & ex καλοῦσιν *Eurip.* Phœn. vs. 12. ubi coſulendus Cl. *Valcken.* nonnulla quoque dant noſtræ Anim. ad *Æſch.* L. I. p. 141. & II. p. 419. In *Herodot.* II. c. 22. ἀπὸ τῶν θερμοτέρων τόπων, Nilus, ῥέων ἐς τὰ ψυχρότερα, ſupple μέρη, vel potius χωρία. De proprietate & uſu verbi ἐπηλυγάζειν adeundus *Rhunkenius* ad *Timæi* Lex. p. 86. ſeq. Vs. 24. βούλεται eſt *cenſet*, *exiſtimat*, *opinatur*, ut *Lat. velle*.

——Vs. 33. Καὶ νῦν αὖται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἵπερ ἀεὶ τάδε κινοῦσι, ξύγκεινται. Si δὲ ſumſeris pro γὰρ, conſtructio erit, καὶ νῦν αὖ. αἱ ἀγ. τ. δύν. ξύγκειται γὰρ ἐξ ἀν. οἵπερ ἀεὶ τάδε κιν. οὐκ ἀπὸ ταυτ. Verum jungere malim, δύνανται οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου, & quem auctor verbis dedit ordinem ſervare. Sic δύνανται

ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ supra L. IV. c. 105. Ἀπὸ ταὐτομάτου *Cyrilli* Lex. Msc. explanat per ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ κατὰ τυχαίαν φοράν. Δὲ pro γὰρ est c. 48. vs. 98. ὁ δὲ νόμος &c. Et ita in *Eurip.* Phœn. vs. 705. accepit Schol. ubi repetitio τοῦ ἐπῆλθον ob præmissum πολλὰ, cui inde poëta subdit memoratque loca, quæ Eteoclem quærens Creon lustrarit, mihi non displicet.

Cap. XXXVII. vs. 57. Παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω. *Plat.* Socr. Apol. 366. fin. θαυμάζω ἑκατέρων τῶν ψήφων τὸν γεγονότα ἀριθμόν· οὐ γὰρ ᾤμην οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολύ. *Paus.* Lac. 254. παρὰ πολὺ γενομένης τῆς νίκης, *victoria longe superiores.* Mess. 291. αἱ γνῶμαι παρὰ πολὺ διάφοροι ἐγένοντο. & ita quod habuinus in *Diluc.* παρὰ μικρὸν ἀπολέσθαι. *Apul.* I. Milef. p. 3. scripsit *minimo minus perire.* Vid. & quæ Cl. *Wesselingius* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 719. De structuræ ratione, si ἧς φασιν legeretur vs. 47. abunde *Diluc.* p. 248. ibidemque de ordinandis ac supplendis inde a vs. 49. ad 65. tantum post ὅσαι Συρακοῦσαί εἰσιν, inseri velim contextus verba, ἔλθοιεν ἔχοντες.

Cap. XXXVIII. vs. 75. Καὶ δέδοικα μέντοι —— ἐπεξελθεῖν. Τὸ ἑξῆς· καὶ δέδοικα μέντοι μήποτε πολλὰ πειρῶντες καὶ κατορθ. ἡμ. δὲ κακ. ὦμεν καὶ προφ. πρὶν (εἶναι aut γενέσθαι) ἐν τῷ κα-

χῶ, καὶ αἰσθόμενοι (κακοὶ ὦμεν) ἐπεξελθεῖν. Neque aliter interpres intellexisse videtur. Vs. 87. per τοὺς τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους iidem intelliguntur, qui c. 36. ἄνδρες ἐξ ὧν αἱ ἀγγελίαι ξύγκειν]. Junxitque *Lys.* Orat. Apol. in Sim. p. 32. fin. Edit. *Tayl.* minor. πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειτ] καὶ μεμηχάνητ].

—— Vs. 96. Καὶ δῆτα —— ἀξιοῦσθαι. Negant hæc quoque intelligi, nisi suppleantur nonnulla brevitatis ergo omissa, καὶ δῆτα —— τί. καὶ βούλ. ὦ νεώτεροι; πότ. ἄρχ. ἤδη (βούλεσθε;) ἀλλ' οὐκ ἔν. (ἐστι) ὁ δὲ νόμ. μᾶλ. ἐθ. ἐκ τοῦ μὴ δύν. ὑμ. (ἄρχειν) ἢ (ἐκ τοῦ) ἀτιμάζειν (ὑμᾶς) δυναμένους (ἄρχειν) ἀλλὰ δὴ μὴ (βούλεσθε) μετὰ πολ. ἰσονομεῖσθαι; καὶ πῶς δίκαιον τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι. Ut iterum bene versio. Ἀλλὰ δὴ *Cyrillus* Lex. Msc. expl. μὴν οὐχὶ ὅτι, ut *Hesych.* qui insuper addit, δυσχεραινόντων δὲ ἡ λέξις. Nos diceremus, *of 't is om dat.* ἰσονομεῖσθαι Schol. Cod. *Cassel.* explicat per ἰσότιμοι εἶναι. Tum καὶ δῆτα, ut in *Æsch.* Eum. vs. 207. est, & *vero, quin etiam.* Per τοὺς ὀλίγους vs. 93. intelligit τοὺς πλουσίους & ὀλιγαρχίας patronos, ut docet cap. seq.

Cap. XXXIX. princ. Οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα, καὶ ἄρχειν ἄριστα βέλτιστοι. Per τοὺς ἔχοντας τὰ χρήματα iidem intelliguntur, qui per

per τὰς ἀρχὰς, & τὰ πράγματα ἔχοντας. Vid. *Pauſ.* Lacon. p. 223. Meſſen. 286. Achaic. 562. 588. Phoc. 886. Verba vs. 18. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν &c. ad finem usque capitis continuant Athenagoræ ſermonem ad Juniores, cœptum vs. 92. τοὺς δ' αὖ ὀλίγους τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων· μάλιστα γὰρ δοκῶ ἄν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας &c. interpoſitis inde, quæ eos edocet ac commonefacit. Senſus eſt, *hæc jam a me edocti*, vel *his jam intellectis*, *ſi etiam nunc non animadvertitis*, *vos perniciosſam rem affectare* &c.

Cap. XL. vs. 35. Αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς σκοποῦσα. *Herodot.* VII. c. 10. σὺ οὖν προσκεψάμενος ἐπὶ σεωϋτοῦ. Quod & καθ' ἑαυτόν. *Plat.* Phæd. 385. C. ὅταν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν σκοπῇ. add. ibid. mox iterum, & Tim. p. 535. B. Conv. p. 318. E. πᾶσα πρᾶξις αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά.

Cap. XLIV. Ἐνταῦθα ἤδη. Ut οὕτως ἤδη, ἔπειτ' ἤδη, τότε ἤδη frequenter juncta. *Plat.* Alc. II. p. 43. F. τὸ τηνικαῦτα ἤδη. reliqua invenies Cratyl. 273. G. Phæd. 388. E. Theæt. 120. G. Lach. 247. A. H. &c. Forte quoque τότ' ἤδη, vel σὺν τότ' ἤδη, pro τοῦτ' ἤδη leg. in *Xen.* V. K. Π. p. 348.

Cap. XLVI. vs. 54. Οἱ ἐκ τῶν τριηρῶν Ἀθηναῖοι. Vim atque uſum locutionis,

τὸ καὶ τὸ ἐξ ἀνθρώπων, cujus hunc ad locum mentionem fecimus, frequens licet sit, tamen nulli interpretum recte perceptam, cum pridem ostendimus, tum Notæ docent ad *Æl.* de Anim. L. II. c. 21. ad *Lys.* p. 258. & *Th. Mag.* p. 359. *Herodoti* interpres quantum aberrarit in reddendis istis L. II. cap. 148. εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο. utque verti debuerit, ibi parebit. Apud *Xiph.* in Tiberio p. 233. omissa prorsus in versione verba, αὐτὸς ἑαυτὸν πάντα τὰ ἐξ ἀνθρώπων κακὰ ἔλεγε. Nec *Ficino* successit conatus, illa *Plat.* in Theæt. p. 126. D. μάλα μυρίοι δῆτα, οἵγε μοι τὰ ἐξ ἀνθρώπων πράγματα παρέχουσιν, interpretanti, *quamplurimi sunt, qui mihi* ex hominibus *negotia facessunt.* Quid quod ne antiquioribus quidem criticis ejus indoles satis fuit perspecta. Schol. Cod. *Palat.* & *Acciajoli* in *Philostr.* VI. V. A. c. 20. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς illustrante, per πάσας κατ' ἀνθρώπων. Inedito autem *Æschynis* scholiaste apud Cl. *Taylor.* ad *Lysiam* l. c. mire fluctuante, dum expl. ἢ τὰς ἀπολλύναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παραχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Mihi verbis Græcis vix aptius exponi posse videtur, quam hi-

hiſce, ὅσας δυνατός τις ὑπ' ἀνθρώπων πάσχειν, duce *Plat.* IX. Legg. 683. B. ἀπόρρητον μηδὲν ποιεῖσθαι, ὅσον δυνατὸς ἄνθρωπος πάσχειν ἢ τίνειν. In *Æl.* XIV. Anim. c. 28. ut hoc obiter addam, inſerto articulo, legendum puto, ἐμοὶ δὲ τὰ ἐκ τῶν θεῶν ἵλεω ἔςω. Verbo ἐπιδεῖξαι, quod ſtatim ſe offert vs. 43. cum locus non ſit in *M. Anton.* L. V. §. 9. οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐπιδείξει τὸ πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ. & variæ ſint eruditorum emendationes, mihi venit in mentem, ſcriptumne forſan fuerit, ἔτι λήξει, *ita nihil amplius* ceſſare faciet *rationi obſequi.*

Cap. LIII. vs. 77. Τῶν ςρατιωτῶν μεμηνυμένων περὶ τῶν μυςηρίων ὡς ἀσεβούντων. Quod in *Diluc.* dixi, me, licet περὶ τῶν μυςηρίων conſtrui præferam cum μεμηνυμένων, quam ἀσεβούντων, non tamen ideo proſcriptam velle ſyntaxin ἀσεβεῖν περὶ τοῦ, quia Græci in talibus promiſcue utantur caſu ſecundo & quarto; id nunc paulo pluribus oſtendere lubet. Ut igitur notiſſima eſt ſtructura δεινὸς περὶ τι, ſic περὶ τινὸς ſcripſit *Plat.* Jon. p. 143. F. 144. A. Protag. 205. A. Crat. 273. fin. eodemque modo ἀγαθὸς ac ψευδὴς περὶ τοῦ & τὸ eodem in loco Hipp. Min. 231. E. πιςεύειν περὶ τὸ XI. Legg. 680. ult. ἀπιςεῖν περὶ τοῦ apud *Plutarchum*, ceu rari exem-

pli, obſervandum duxit *H. Steph.* at non aliter *Plat.* Phæd. p. 397. F. ἀπιστίαν ἔτι ἔχειν περὶ τῶν εἰρημένων. Idem Lach. 252. F. & IX. Legg. 656. A. εἰδέναι τι περὶ τόν. *Teles* apud *Stob.* Tit. 38. p. 231. ἡ περὶ ταφῆς ἄγνοια. quod non mutem; ἄγνοια ſumam pro ἀμαθία, qui diſcrimen nullum intereſſe didicit, quocunque modo mortuus ac ſepultus putreſcat, ut innuunt ſeqq. ἄνοια, quomodo præterea malit legere Vir Cl. ad *Eurip.* Phœn. p. 489. magis, opinor, conveniret, ſi de inſanis in funera impenſis ſermo eſſet. Sed nec, quem eſſe exiſtimat ad *Heſychium* doctiſſimus commentator, inter Schol. *Soph.* ad Electr. vs. 583. & *Ammonium* de voce ἄγνοια diſſenſum detego; ille de differentia agit inter ἄγνοιαν & ἄνοιαν, hic ἀγνοεῖν inter & ἀμφαγνοεῖν. Sed ad propoſitum. Rurſus *Plat.* Menex. 409. A. νόμους τιθέναι περὶ τοὺς. Jon. 144. A. οὐ περὶ πολέμου τε τὰ πολλὰ διελήλυθεν, Homerus, καὶ περὶ θεῶν, καὶ γενέσεις θεῶν καὶ Ἡρώων. ubi ſi recte ſe habet locus, utriusque regiminis præbet exemplum. Phraſium ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι & πραγματεύεσθαι περὶ τὸ ac τοῦ Lexicographi exempla non ignorant. Λιπαρῆ εἶναι περὶ τοῦ eſt in Crat. p. 269. C. quod Hipp. Min. 233. D. λιπαρῆ εἶναι πρὸς τὰ Phæd.

Phæd. 379. D. & qui inde transtulit *Plut.* T. II. p. 108. ἀσχολίαν ἄγειν περὶ τοῦ. X. Legg. 514. G. βουλεύεσθαι περὶ τό. II. de Rep. 421. E. ἀπόδειξις περὶ τοῦ. IX. Legg. 656. D. ἐλπίδων καὶ δόξης τῆς ἀληθοῦς περὶ τὸ ἄριστον ἔφεσις. Epist. II. p. 707. B. ὠδὶς περὶ τοῦ. III. de Rep. 444. fin. παρασκευάσασθαι φύλακας περὶ οἰκήσεως. VIII. Legg. 649. D. ἀναγώνιστος περὶ ἀρετῆς. L. XII. p. 690. B. ἐποπτεύειν περὶ νόμους. *Æsch.* Suppl. vs. 240. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. at vs. 623. ἀμφ' ἡμῶν λέγων. *Aristid.* T. II. p. 322. δέεσθαι περὶ τοῦ. *Noster* L. VIII. c. 95. vs. 73. βοηθεῖν περὶ τῶν μεγίστων. *Xen.* VII. K. A. 578. ψευσθῆναι περὶ τοῦ μισθοῦ. *Herodot.* VII. c. 172. τὰ ἀμείνω φρονῆσαι περὶ τὴν Ἑλλάδα. L. VIII. c. 85. περὶ τούτους οὕτως εἶχε. *Plat.* Ep. II. p. 707. B. ὀρέγεσθαι περὶ τό. At Politic. p. 176. C. ἐπιθυμίας ἔχειν περὶ τοῦ, ut γλίχεσθαι apud *Herodotum.* Librariis tribuerim quod Cod. *Reg.* 2. omissa præpositione in *Diod. Sic.* L. XV. c. 28. fine præbet, τῆς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῆς ποιεῖσθαι φροντίδα. reliquis cum Editt. addentibus περὶ, quod exquisitius. Sed & mendæ suspicionem *Sylburgio* obortam perire existimem in illo *Paus.* Att. p. 97. τὴν ναῦν φασι λαβεῖν, Megarenses, περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχήσαντες. & quam ipse aliquando movi in *Herodiani* Commodo p. 481.

τῷ νεωτερίσαι περὶ τοῦ. Similiter σφάλλεσθαι περὶ τοῦ æque ac περὶ τό. *Porphyr.* L. II. de Abst. p. 180. πάντων μὲν οὖν ἴσως ἦν κράτιστον, εὐθὺς λοιπὸν ἀποσχέσθαι· ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος οὐδεὶς, λοιπὸν ἂν (εἴη) ἀκεῖσθαι εἰς ὕστερον, aut εἰς, τὸ ὕστερον (ita lego pro vulgato ἀνακεῖσθαι τοῖς ὕστερον) διὰ τῶν καθαρμῶν τὰς πρόσθε περὶ τῆς τροφῆς ἁμαρτίας. Et quid prohibet uno alteroque ejusdem generis mendo ſcriptorem doctiſſimum hic liberare. Editur p. 130. πομπεύει γὰρ εἰλυσπὸα ἄγρωστις ἐπὶ πυρηνίων ἠγηρίας ὄσπριά —— φθοῖς ὀρθοστάταις χύτρος. ſcripſerat forſan, πομπεύει γὰρ ἕλιξ πόα (*Theocrito* εἰλιτενὴς πόα) ἄγρ. ἐπὶ πυρίνων ἠγητηρίας, aut ἠγητηρίᾳ, —— φθόϊς, vel φθοῖς, ὀρθὸς σταθεὶς χύτρος. L. III. p. 282. ſenſum turbat ἢ μάτην in verbis, οὐδὲ γὰρ ἄνθρωποι πάντες καλῶς ἢ μάτην ἂν ἀγῶνα καὶ νικῶντες ἦσαν καὶ ἡττώμενοι. ſed dederat ni fallor, ναὶ μὰ τὸν —— Libro itidem IV. p. 408. pro ὑποσημαίνοντι leg. ὑπὸ σημαίνοντι, in iſtis, εἰσελθόντων εἰς τὸν οἶκον ὑποσημαίνοντι κώδωνι οἱ μὴ Σαμαναῖοι ἐξίασιν. Obtinet eadem ſyntaxis in μέλεσθαι & ἐπιμέλεσθαι. conſtructionem περὶ τοῦ docent Lexica, alteram locus *Plat.* X. Legg. p. 683. B. τρεῖς τῶν περὶ γάμους γυναικῶν ἐπιμελούμεναι. quod p. 682. C. αἱ τῶν γάμων ἐπιμελούμεναι γυναῖκες. & prætermiſſo participio ibid. B. αἱ περὶ γάμους γυναῖκες. Sed

&

& tam agendi quam patiendi ſignificatione uſitatum μέλεσθαι. Poſteriori *Apoll. Rhod.* L. I. vs. 839. ἀνακτορίη μελέσθω σοι καὶ νῆσος. *Æl.* de Anim. VII. c. 2. δεσπόταις πάνυ μέλονται ἐλέφαντες. *Longus* L. II. p. 55. ἀγέλας ἀπηλάσατε τὰς ἐμοὶ μελομένας. Conf. *Call.* H. Pall. vs. 138. Dian. vs. 2. & Del. vs. 98. ubi utraque notio obtinebit in εὐαγέων καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην, ſenſus ſi ſit, quem expreſſit verſio. Activa competet *Eurip.* Phœn. vs. 1312. ſi ex Codd. legatur νεκρῶν, uti iterum vs. 764. ſi dedit γάμου aut γάμων σε χρὴ μέλεσθαι. Apud *Artemid.* L. I. c. 40. μελήσεις locum occupaſſe credo τοῦ τεμελήσεις. En verba, εἰ δέ τις ἔτι μελήσεις τῆς κεφαλῆν. *Rigaltius* corrigebat, ἐπιμελήσεις. Μεταμέλειν Nominandi caſui præter *Herodot.* L. VI. c. 63. junxit *Æſch.* Eum. vs. 770. & *Olympiod.* Corp. Byz. T. I. p. 151. C.

Cap. L. vs. 31. Πλεῦσαί τε καὶ κατασκέψασθαι, pro κατασκεψομένους πλεῦσαι, vel πλεύσαντας κατασκέψασθαι. *Plat.* Men. p. 406. F. ὧν χρὴ μεμνῆσθαί τε καὶ ἐπαινεῖν, i. e. ἐπαινοῦντας, aut σὺν ἐπαίνῳ μεμνῆσθαι.

Cap. LIV. vs. 15. Ἐς τὰ ἱερὰ ἔθυον. Ut *Pauſ.* Arcad. 678. προσεύξασθαι ἐς τὸ ὕδωρ καὶ θῦσαι. Vid. ſupra ad L. V. c. 4.

Cap. LX. vs. 44. Λαβὼν τὸ σαφές. L. III. c. 20.

c. 20. fin. ὧν τῶν κλιμάκων ξυμμέτρησιν ὕτως ἔλαβον. ubi recte Schol. expl. ἐνόησαν. *Plat.* V. Legg. 609. A. βεβαίως λαβεῖν, οἷς ἂν ὁ νόμ☉ προστάττῃ λαμβάνειν. quod prius ibid. dixerat νενοηκέναι. Sic αἱρεῖν in Politic. 180. D. II. Legg. 577. E. & ἔχειν supra c. 34. vs. 8. ubi Schol. *Aristoph.* Av. vs. 1460. πάντ' ἔχεις. Conf. Anim. ad *Æsch.* L. II. p. 478. & *Lect. Aristæn.* p. 74. De Polypo *Æl.* Anim. L. I. c. 32. εἰ καὶ τρέποιτο τὴν χρόαν κατὰ τὰς πέτρας, ἔοικεν αὐτῷ τὸ σόφισμα αἱρεῖν οὐδὲ ἐν τούτο. varie ibi verbum αἱρεῖν tentant viri docti. Mihi videtur subsistere eodem prope sensu, quo apud *Aristid.* T. III. p 702. ὥσπερ τὰ μηχανήματα αἱρεῖν πέφυκε ——— οὕτω λόγ☉ εὖ συντεθεὶς τὸ ἑαυτοῦ δρᾷ. ubi per *efficaces esse* vertit *Canterus*. Iterum *Æl.* L. XIV. c. 13. ἐμὲ αἱροῦσι λέγοντες. ut *Plat.* X. de Rep. 515. G. *Herodot.* VII. c. 41. & IV. c. 127. πρότερον δὲ ἢν μὴ (F. ἢ ἢν μὴ) ἡμέας λόγ☉ αἱρῇ, οὐ συμμίξομέν τοι. Sine personæ casu λόγ☉ αἱρεῖ vid. apud *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 43. & 112. Vs. 78. ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ut inter alios *Plat.* VI. Legg. 620. C. cujus itidem ἐκ τοῦ παραχρῆμα εὐθὺς L. IX. p. 657. D.

Cap. LXI. vs. 68. Κατέδαρθον ἐν ὅπλοις. Discrimen inter καθεύδειν, κατακεῖσθαι & ἀνα-

ἀναπαύεσθαι, de quo in *Diluc.* adfirmat *Xen.* III. K. A. p. 184. ac 190. ἀνεπαύετο, dicit, ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ λύπης. & mox ibid. οὕτω μὲν διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο. *Suid.* ἀναπαύσασθαι τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. Nec fere aliter ἀνακεῖσθαι, quod a quibusdam Grammaticis & *Phrynicho*, pro *recubare* fumtum haud, opinor, damnari merebatur; nec credo alium is quoque, quam *accumbendi* & *decumbendi* usum reprobavit, dederatque, prout ad *Ammon.* corrigit Cl. *Valcken.* κατάκειται, pro κεῖται. recte quoque *Thom. Mag.* explicat per ἀναπεπτωκέναι & ῥαθυμεῖν, nec tentari debebat. *Charit.* L. VIII. p. 139. vs. 21. ὤφθη Καλλιρρόη ἐπὶ χρυσηλάτου κλίνης ἀνακειμένη. cui certe loco minus convenire existimem κατακειμένη. Vid. *Hesych.* V. ἀναβάδην ac Not. ubi & de phrasi ἀναπαύεσθαι apud *Comicum* Plut. vs. 1124. quam *Jo. Toupius* Em. in *Suid.* p. 27. intelligit *de superiore parte ædium*, ubi pauperculi & infimæ sortis homines ut plurimum degerint, provocans ad Acharn vs. 398. & præcipue vs. 410. quo loco ἀναβάδην ac καταβάδην opponuntur. Permutatum occurrit κατακέκλιντο cum κατακέκλειντο in *Xen.* III. K. A. p. 227. nec quin posterius in lo-

cum, prioris reponendum ſit dubitare ſinit p. 244. nam heic eadem in re, τὺς Ἑλλήνων γυμνῆτας κατέκλεισαν εἴσω τῶν ὅπλων, qua ibi, ψιλοὶ ὄντες εἴσω τῶν ὅπλων κατεκέκλειντο. Unde miror Cl. *Hutchinſ.* remittere huc lectorem, & pro vitioſa lectione citare *Apoll. Rhod.* L. II. vs. 736. Reſtitui idem ſibi verbum velle videtur *Ariſtid.* T. I. p. 532. πολὺν χρόνον πάνυ τῷ οἰκήματι οὐκ ἐξέβην, οὗ κατεκείμην. malim κατα—— aut κατεκεκλείμην. ut p. 530. κατεκεκλείμην θέρους ὥρα. Apud *Longum* L. III. p. 69. πεσοῦσα χιὼν πολλὴ πάσας ἀπέκλεισε τὰς ὁδοὺς, πάντας δὲ κατέκλεισε τοὺς γεωργούς. & p. 72. οὐ αὐλῆς προῆλθεν οὐδεὶς; ἀλλὰ πάντες ἔνδον κατεκέκλειντο. ſic Edit. *Junt.* non ut in *Molliana* κατέκλειντο.

Cap. LXV. vs. 75. Οἱ δὲ στρατηγοὶ μετὰ τοῦ θαρσεῖν καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ καὶ ἄνευ τούτων ἰέναι παρεσκευάζοντο ἐπὶ Κατάνην, ἐπίστευσαν τῷ ἀνθρώπῳ. Subſiſtit, nec video, tantam cur moleſtiam creet interpretibus, παρεσκευάζοντο, hoc ſtructo verborum ordine, οἱ δὲ στρ. μετὰ τοῦ θαρ. καὶ (τοῦ) εἶναι ἐν διανοίᾳ παρεσκευάζοντο (ſive ut Cod. *Cl.* παρεσκευάσαντο) ἰέναι καὶ ἄνευ τούτων ἐπὶ Κατ. *& in animo haberent præter hæc ſeſe comparare ad proficiſcendum adverſus Catanam* —— εἶναι ἐν διανοίᾳ eſt διανοεῖσθαι, ut per verbum explicat quoque Schol. & hinc uſita-

ta

ta loquendi consuetudine cum tempore præterito. Vid. *Th. Mag.* V. βούλομαι p. 164. *Xen.* VII. K. Π. p. 523. ἔοικε πολιορκήσειν παρασκευαζομένῳ.

Cap. LXVIII. vs. 52. Εὖ οἶδ᾽ ὅτι &c. *Plat.* Apol. Socr. 367. D. τί δείσας, ἢ μὴ πάθω τοῦτο —— ἀντὶ τούτου δὴ ἕλωμαί τι ὧν εὖ οἶδ᾽ ὅτι κακῶν ὄντων, τούτου τιμησάμενος. intellige ceu legeres, ἀντὶ τούτου δὲ ἕλωμαί τι τῶν ὄντων κακῶν, ὧν (pro ἃ) εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἐστι κακά. similiter σάφ᾽ οἶδ᾽ ὅτι in *Eurip.* Phœn. vs. 1611. & prætermisso ὅτι, *Æsch.* Suppl. vs. 56. οἶδ᾽ ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Vs. 55. ut ex δεῖ verbum aliud commodum ad sequentia adsciscì velle vidimus, sic ex κελεύουσι repeti vult ἐθέλουσιν, aut simile quid in laudato *Plat.* Dial. p. 367. G. ubi Socrates, Πλάτων καὶ Κρίτων κελεύουσί με τριάκοντα μνῶν τιμήσασθαι, αὐτοὶ δ᾽ ἐγγυᾶσθαι.

Cap. LXIX. vs. 77. Τὰ σφάγια. Meminisse hoc me facit *Plat.* in Crit. p. 564. A. ὃν δ᾽ ἕλοιεν τῶν ταύρων πρὸς τὴν στήλην προσαγαγόντες κατὰ κορυφὴν αὐτῆς ἔσφαττον κατὰ τῶν γραμμάτων. Vertitur ceu legeretur, κατὰ τὰ γεγραμμένα, *in ejus columnæ vertice*, uti scriptis erat mandatum, *protinus jugulabant.* Quum sensus videatur esse, ita mactatam fuisse victimam, ut ejus sanguine scripta in columna madefierent, literasque fluens cruor lave-

Ddd 2 ret.

ret. Notaveram alium errorem interpretis circa κορυφὴν, converſum *ſummam pupillam*, in Alcib. I. p. 37. C. & Menex. p. 406. C. in σφαγίᾳ. Verum otium fecere Viri eruditi, *Bern. Martin.* Var. Lect IV. c. 13. in altero *Holſten.* ad *Steph. Byz.* V. Σφακτηρία. Vs. 90. ut ὑπακούειν & πείθεσθαι uſurpari vidimus, pro εἴκειν, ſic juncta incedunt apud *Nicandri* Schol p. 58. ἡ ὕλη ὑπακούει καὶ πείθεται.

Cap. LXXV. vs. 87. Ἀπὸ οἵας λαμπρότητος &c. Venuſtæ ſunt hujuſcemodi caſuum diverſorum repetitiones. *Chryſ.* T. III. Op. in N. T. p. 373. A2. τίς τινος βελτίων. *Plat.* Phædr. 350. C. τίς τίνα αὐτῶν τιμᾷ τῶν ἐνθάδε; IX. Legg. 656. G. εἴ τις ἕτερος ἕτερον ἀποκτείνῃ. *Eurip.* Phœn. vs. 1295. πότερος πότερον αἱμάξει.

Cap. LXXVIII. vs. 84. Καὶ εἰ γνώμη —— σωτηρίαν. Etſi horum ſenſum commode ſatis reddiderit interpres, atque illuſtret Schol. tamen quod identidem fecimus, verba ad ſtructuram redacta cum ſuis ſupplementis minus exercitatorum in gratiam adponemus: καὶ εἰ γνώμη ἀμ. (Camarinæus) τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθεὶς, τάχ' ἂν ἴσ. καὶ τοῖς ἐμ. (Syracuſani) ἄγ. ποτε βουλ. αὖθις φθονῆσαι· ἀδύν. δὲ (ll. αὐτῷ ἔσται τοῦτο τὸ φθονῆσαι αὖθις τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς) προεμένῳ (ἐμὲ,) καὶ μὴ ἐθελ. προσλ.

τοὺς

τὲς αὐτὲς (ἐμοὶ) κινδύνες, ἐ περὶ τῶν ὀνομ. ἀλ. περὶ τῶν ἔργων· λόγῳ μὴ γὰρ σώζοι ἄν τις τ ἡμ. δύν. ἔργῳ δὲ τ αὐ. σωτ. Conf. quæ præcedunt hoc cap. itemque c. 76. 77. & seq. c. 79. unde disces, quæ dicat ἔργα, quæ ὀνόματα.

Cap. LXXIX. vs. 4. Ἐπὶ τοῖς φίλοις. Quod de duplici regimine τῆς ἐπὶ ex Schol. mente in *Diluc.* notavimus, id de significatione duplici ἄγειν πρὸς observandum venit apud *Plat.* V. de Rep. 463. G πῶς ἀκτέον σοι τὲς στρατιώτας πρὸς αὐτὲς τε καὶ τὲς πολεμίες.

Cap. LXXXII. vs. 62. Ἔχει δὲ καὶ οὕτως. Ter τὰ πάντως ἔχοντα occurrit in *Plat.* Lach. 254. C. D. vertiturque *simpliciter omnia.* Vs. 80. δελείαν αὐτοὶ ἐβέλοντο, ut *Arist.* T. I. p. 329. ἡ πόλις βεβέληται τὰ δίκαια. ubi tamen Cod. *Bar.* præfert βεβέλευται. Add. supra c. 50. vs. 27. c. 74. vs. 82. & *Steph.* Thes. T. I. p. 766. A. B.

Cap. LXXXIII. vs. 90. Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε κινδυνεύσαντες. Dubitandum non fuisse *Steph.* Thes. L. Gr. T. II. p. 211. A. quin κινδυνεύειν ἐπὶ τινὶ recte dicatur, pro eo quod frequentius ὑπὲρ & περὶ τε, hic locus docet. Ὑπὲρ, de iisdem loquens Atheniensibus, utitur *Lys.* Orat. II. p. 19. οἵ μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος

 ὑπὲρ

ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη. & p. 20. ἐπέδειξαν πᾶσιν ἀνθρώποις —— ὅτι κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. (ita si legas pro αὐτῶν, nec transpositione, nec insertione V. ἑτέρων fuerit opus) i. e. ὑπὲρ τοῦ, sive ἐπὶ τῷ δουλεύειν ποιεῖν, vel δουλῶσαι αὐτοὺς. Conf. quæ leguntur p. 18. prope fin.

Cap. LXXXVI. vs. 68. Νομίσαι —— παραγενόμενον ὑμῖν. Annumeremus & hæc suo structuræ ordine; νομίσαι τε (δεόμενοι) τοῖσδε μὴ —— ἀμύνασθαι. ἣν (nempe ἐπικουρίαν & βοήθειαν, non quod Schol. supplet σωτηρίαν) εἰ τῷ ὑπόπτῳ (διὰ τὸ ὕποπτον καὶ τὴν ὑποψίαν ὑμῶν, ut iterum c. 89. τῷ ὑπόπτῳ μου) ἐάσετε ἢ ἄπρακτον ἀπελθεῖν, ἢ καὶ σφαλεῖσαν, βουλήσεσθε ἔτι καὶ πολλοστημόριον αὐτῆς ἰδεῖν, ὅτε παραγενόμενον ὑμῖν οὐδὲν ἔτι περανεῖ (i. e. δυνήσεται περαίνειν.) Opposita scil. hæc sunt illis, quæ Hermocrates c. 78. vs. 83. dixerat, καὶ εἰ γνώμη —— φθονῆσαι. unde mutua lux. Præcessit, de quo ipso jam quidpiam in *Diluc.* vs. 47. προσείοντες φόβον, ubi vidimus, ἐπισείειν φόβον dixisse *Chrysost.* T. II. Op. 649. C. ὑποσείειν ἄρτους recte mihi scripsisse videtur *Æl.* de Anim VII. c. 13. non modo quia ἡ ὑπὸ pluribus in compositis vim habet τῆς πρὸ, ut in ὑποσημαίνειν apud

apud *Plat.* VIII. de Rep. 500. D. ὑποτείνασθαι Theæt. 130. B. Gorg. 281. F. *Ariſtid.* T. III. p. 386. ſed etiam canis intuitu.

Cap. LXXXVII. vs. 3. Μὴ ἀπώσησθε. Ut inſidiari ſibi ſolent ὦσαι & σῶσαι, ita ἀπασόμεθα tranſiit in ἀπωσόμεθα apud *Plat.* Tim. p. 525. fin. πάντως ἁρμόσουσι καὶ οὐκ ἀπωσόμεθα. l. ἀπασόμεθα.

Cap. XCI. vs. 48. Βουλεύειν, pro κακῶς βουλεῦσαι & κακὰ τεύχειν notum ex *Heſiodo.* Vid. *Gatak.* Adverſ. Poſt. c. 12. Futurum ποιήσετε, pro quo ſola, ni fallor, Edit. *Baſ.* habet ποιήσητε, accipi ut debeat, exempla docent ſupra p. 91. adducta. Similiter *Plat.* VI. de Rep. 474. C. ἀγαπᾷ εἴπη καθαρὸς ἀδικίας τὸν ἐνθάδε βίον βιώσεται, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἵλεως ἀπαλλάξεται.

Cap. XCVII. vs. 48. Ἐπάρατον ἐποιήσαντο. Cum quarto perſonæ caſu verbum ἐπαρᾶσθαι eſt in *Plat.* III. Legg. 588. D. πᾶς τις, dicit, ἐπαρᾶται (νομοθέτην) γῆς ἀναδασμοὺς εἰσηγούμενον. Quam autem vim exercere vidimus præpoſitionem σὺν in verbis aliis, eadem ſe prodit in συντετρῆσθαι apud *Plat.* Phæd. p. 399. F. ubi τόπους ſcribit ὑπὸ γῆν εἰς ἀλλήλους συντετρημένους.

A D

AD
LIBRUM SEPTIMUM.

Cap. I. vs. 20. Οἱ ἐκ τῶν νεῶν ναῦται. Apud *Æl.* XIII. de Anim. c. 14. οἱ ἐκ τῶν πεδίων interpreti sunt *campani homines*, quod de leporibus intelligi videtur. Etsi enim ab omni parte sanum illum locum præstare nolim, tamen non ita affectum puto, ut pro derelicto habeatur. En verba, λαγῲ δὲ ὄρειοι οὐχ οὕτως ταχεῖς, ὥσπερ οὖν οἱ τοῖς πεδίοις ἐνοικοῦντες, εἰ μή ποτε ἄρα κἀκεῖνοι πεδίον ἔχοιεν ὑποκείμενον, ἐν ᾧ κατιόντες διαθέουσι· καὶ τὸ μὲν ὄρος κατοικοῦσι, γυμνάζονται δὲ ἐνταῦθα, ἔνθεν τοι τοῖς ἐκ τῶν πεδίων πολλάκις· φιλεῖ γοῦν ἐν μὲν τοῖς πεδίοις αὐτοὺς διώκεσθαι, καὶ τὰ μὲν ὑποκινεῖν, τὰ δὲ ὑπολανθάνειν, εἶτα ἐκ τῆς συνήθους διώξεως ἀνισταμένους ὑπεκφυγεῖν οὐδείς. Pro ἀνισταμένους lego ἀνιστάμενος. Tum nisi ὑπέρβατον sit in ἔνθεν τοι, scriptum fuisse suspicari possis, ἔνθεν τοι αὐτοῖς, vel καὶ αὐτοῖς, οἱ ἐκ τῶν πεδίων πολλάκις. Trajectionem qui adgnoverit, intelliget forsan, tanquam legeret, λαγῲ δὲ —— διαθέουσι· καὶ τὸ μὲν ὄρ. κατοικοῦσιν, ἔνθεν δέ τοι γυμνάζονται ἐνταῦθα (διαθέοντες) πολλάκις τοῖς (i. e. πρὸς τοὺς) ἐκ τῶν πεδίων· φιλεῖ γοῦν διώκ. μὲν αὐτοὺς ἐν τοῖς πεδ. καὶ τὰ μ. ὑποκινεῖν, τὰ δὲ ὑπολ.

ὑποπολ. εἶτα ἐκ τ̃ συνήθους διώξ. ἀνιστάμενος οὐδεὶς (φιλεῖ) ὑπεκφυγεῖν. Verbum ὑποκινεῖν, proprium hac in re, offert se quoque apud *Them.* Or. XVIII. p. 220. B. πάσχω οὖν ὥσπερ (l. ὅπερ) οἱ λίχνοι ——— ἢ ὅπερ αἱ κύνες αἱ θηρεύτριαι, ——— εἰ πολλὰ ἅμα (θηρία) καὶ πολλαχόθεν ὑποκινοίη, ἀεὶ τὸ φανὲν μεταθέουσι.

Cap. III. vs. 79. Τὴν πλείστην τ̃ στρατιᾶς. *Plat.* III. Legg. 595. E. ἡ πλείστη τ̃ Κρήτης. *Herodot.* V. c. 103. Καρίης τ̃ πολλὴν προσεκτήσατο. Supra L. I. c. 2. τῆς γῆς ἡ ἀρίστη. In his, & quæ plura hujus exempli in Not. Cl. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 507. T. II. p. 561. subaudiri commode potest, χώρα, γῆ aut μοῖρα, ut μέρος in *Nostri* L. I. c. 73. fin. τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε. Ast nullum horum locum cum inveniat in τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ibid. c. 5. atque τοῦ χρόνου τὸν πλεῖστον c. 30. videtur in reliquis quoque genitivus ab eodem nomine supplendo pendere, & uterque casus χρόνου & χρόνον in locutione, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, quando notat *plerumque*; quando locum, διαστήματος & διάστημα.

Cap. VI. vs. 53. Παρεληλύθει. *Plato* VIII. de Rep. 498. D. ἐὰν πρεσβύτερος γενόμενος τοῦ πολλοῦ θορύβου (τῶν ἡδονῶν) παρελθόντος, μέρη τε καταδέξηται τῶν ἐκπεσόντων, καὶ τοῖς ἐπεισελθοῦσι μὴ ὅλον ἑαυτὸν ἐκδῷ. ubi in-

terpres illa, τῦ πολλῦ θορύβυ παρελθόντ☉, vertere cum debuisset, *ingenti cessante*, aut *præterita* voluptatum *turba*, reddit, *adveniente*. Lector quoque expectasset, ἐκπεσυσῶν & ἐπισυελθύσαις. Sed syntaxin retulit ad μέρη. Quo de genere jam alibi.

Cap. XI. vs. 35. Ἁπλῶν. Juncta occurrunt ἁπλῦς atque ἀληθὴς, opponunturque ψευδὴς ac πολύτροπ☉ in *Plat.* Hipp. Min. 230. E. item κίβδηλ☉ V. Legg. 609. C. ἁπλῦς & γενναῖ☉ socientur II. de Rep. 432. B. ὁλόκληρα καὶ ἁπλᾶ καὶ ἀρτεμῆ (ita lego pro ἀτρεμῆ) Phædr. p. 346. D. Quo modo ὀφθαλμὸς ἁπλῦς, i. e. *sanus*, *sincerus*, nullo laborans vitio, nec πονηρὸς, quod & opponitur *Matth.* c. VI, 22. *Luc.* XI, 34. ut πονηρία apud *Plat.* p. 234. D. ubi interrogat Socrates, ἀμβλυωπία ὖ πονηρία ὀφθαλμῶν; & πονηρὸς pro *cæcutiens* apud *Jo. Chrys.* Exposit. in Ps. 43. Tom. III. Op. 164. C2. De animi simplicitate longe frequentius. *Appian.* V. Ἐμφυλ. p. 390. ὁ τὸ φρόνημα ὢν ἁπλῦς ϗ μέγας ϗ ἄκακ☉. Conf. Adnot. nostram ad *Matth.* l. c.

Cap. XII. vs. 56. Ἐπιπλείυς. Superlativus ἐπίπλειςτ☉ habetur apud *Theophan.*

phan. Chronogr. p. 291. D. ut ἐπιπεραίνειν pro ἔτι περαίνειν in *Artemid.* L. I. c. 82. εἴ τις ὢν τ̀ ἑαυτοῦ μητέρα ζῶσαν ἐπιπεραίνοι. sed, ubi legi præstiterit, ζῶσαν ἔτι περαίνοι. quomodo Cl. *Duker.* heic quoque malebat ἔτι πλείους. Quicquid de eo est; *Nostri* verba hoc structuræ ordine procedunt, διὰ τὸ τὰς τ̃ πολεμίων (ναῦς) καὶ ἀντιπάλους οὔσας, καὶ (i. e. *imo* aut *quin imo*) ἔτι πλείους ἀεὶ προσδοκίαν παρέχειν, ὡς ἐπιπλεύσοιται.

Cap. XIV. vs. 87. Ἀπορώτατον. Hunc in sensum accipiendum in *Plat.* Apol. Socr. p. 359. C. ἀπορώτατοι, ubi vertitur perquam male *infiniti*, tanquam esset ἄπειροι, aut ἀπειρότατοι. Restitui quoque ἄπορον, pro ἀπόῤῥητον videri quidem posset Gorg. p. 313. A. verum nil putem tentandum. Verba hæc sunt, Μίνω δὲ πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν, ἐὰν ἠ ἀπόῤῥητόν τι τῶ ἑτέρω. *Suidas* ἀπόῤῥητα expl. ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. Idem *Plato* notione diversa XI. Legg. 683. B. de pœnis agens infligendis liberis, qui parentes negligunt adfliguntve, addit, εἰς δικαστήριον εἰσαγόντων αὐτοὺς —— ἂν δέ τις ὄφλῃ, τιμάτω τὸ δικαστήριον, ὅ, τι χρὴ τίνειν ἢ πάσχειν· ἀπόῤῥητον μηδὲν ποιούμενοι, ὅσον δυνατὸς ἄνθρωπος πάσχειν ἢ τίνειν. i. e. *existimantes ac pro eo habentes, nullam pœnam tantam esse, qua*

 per

per leges eos afficere ipsis non liceat, & *quibus homo perferendis ac subeundis par sit.* afficerentque adeo ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ζημίαις καὶ κολάσεσιν, ut locutione utar nec *Platoni*, quod supra vidimus, inusitata.

Cap. XIX. vs. 6. Ἐπιφανὲς (τὸ τεῖχος) μέχρι τοῦ τῶν Ἀθηναίων πόλεως. Supra c. 3. fin. & L. VI. c. 96. χωρίον ἐπιφανές. c. 72. ἀνδρία ἐπιφανής. *Pauf.* Messen. p. 338: μνῆμα ποιεῖν τῷ ἐπιφανές. Et deteriorem in sensum de homine *Plat.* I. de Rep. 408. B. οὔτε πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ' ἀνανδρίας, οὔτε κάλλος σώματος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ —— πρέποντα —— ἀλλ' ἀπρεπῆ καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα, καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν.

—— Vs. 17. Ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν. Est heic quoque usitatum ἐφιέναι. *Plat.* Protag. 204. F. πάντα χάλων ἐκτείναντα, οὐρία ἐφιέναι εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων. *Aristid.* T. I, p. 414. τὰ νῶτα κομίζεσθαι οὐρία ἐφέντας. ubi auscultare non debueram Cod. ***Bar.*** præbenti ἀφέντας. Hinc autem defluxere locutiones tropicæ, ἀφιέναι ἑαυτὸν ἐπὶ χρημάτων κτῆσιν ἄπειρον apud *Plat.* II. de Rep. 428. B. & ἐφιέναι ἰσχυρῷ γέλωτι L. III, p. 433. C.

Cap. XXI. vs. 56. Ταῖς ναυσὶν ἐπιχειρεῖν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Rarioris exempli est con-

constructio, uti & cum ἐπὶ in *Plat.* Menex. 406. A. ἐπιχειρεῖν πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Sed vel eodem procedit modo, quo complura alia verba sine discrimine juncta pariter occurrunt Dativo, atque Accusativo cum præpositione εἰς aut πρὸς, de quibus *Diluc.* p. 92. vel ab ellipsi pendet τοῦ πλεῦσαι, ἰέναι aut ἔρχεσθαι. Ut ἐξιλάσασθαι, ἐξελαύνειν, vel simile supplendum in ἐκθύσασθαι ἄγος apud *Herodot.* L. VI. c. 91. dictum ut sit ἀντὶ τοῦ θυσάμενον, vel θυσίαις, & διὰ θυσιῶν ἐξιλάσασθαι. Conf. ad *Cattieri* libellum p. 62.

Cap. XXV. vs. 45. Ἐν ἐλπίσιν εἶναι. Lib. VIII. c. 14. ἐν θαύματι καὶ ἐκπλήξει. L. VI. c. 34. fin. ἐν πλῷ. *Plat.* Gorg. 313. D. ἐν τιμωρίᾳ. Epist. III. p. 709. D. ἐν διαβολαῖς. *Chryſ.* T. VI. p. 314. A. ἐν πληγῇ εἶναι. *Herodot.* VII. c. 203. ἐν φυλακῇ. *Xen. Epheſ.* p. 72. vs. 12. ἐν πολλῷ πένθει. *Longus* L. II. p. 58. vs. 23. ἐν τροφῇ καὶ πότῳ καὶ παιδιᾷ. *Artemid.* L. I. c. 37. ἐν πίστει εἶμι τῆς οἰκίας. *concredita mihi est domus*, sive *in fidem meam est tradita.* Atque ita Lat. *in spe*, *solatio*, *metu*, *periculo*, *in itinere esse*, ac similia. Mox ἐπιτυχεῖν cum casu secundo, ut solet, & cum tertio; rarissime cum quarto, quem, si locus menda vacat, junxit *Plat.* IV.

de Rep. 449. fin. τάς γε ἁπλᾶς (ἐπιθυμίας) ϗ μετρίας ἐν ὀλίγοις ἐπιτεύξῃ ϗ τοῖς βελτίςοις.

Cap. XXVII. vs. 28. Ἐπικαθημένων. Offert se heic locus *Arist.* Av. vs. 1065. quem e Mssc. sic vulgavit *Kusterus*, Σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπὺς Κτείνων παμφύλων γένναν Θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ Ἐκ κάλυκ☉ αὐξανόμενον γένυσι πολυφάγοις, Δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκει, cum prius ederetur αὐξανόμενα: ordinabat autem Vir doctissimus, κτ. γέν. Θηρῶν παμφ. οἱ ἐν γ. δένδρεσί τε ἐφ. ἀποβ. γένυσι πολυφ. π. κ. αὐξ. ἐκ κάλ. ut pateat, illum οἱ retulisse ad expressum θηρῶν, ἐφεζόμενα autem ad synesin, tanquam esset θηρίων. Mihi cum hujusmodi syntaxin hactenus occurrisse haud meminerim, scriptum ita oportuisse existimen, οἷς aut ἥ, tum πᾶς καρπὸς αὐξανόμεν☉, & τῷ ἀποβόσκει passive sumto, leg. ἐφεζομένα. atque hoc postremum adoptans hunc instituam structuræ ordinem, κτείνων γέν. θηρῶν παμφ. οἱ (n. ἀποβόσκον) γένυσι πολυφ. π. κ. ἐν γαίᾳ ἐκ κάλ. αὐξανόμενον, ϗ (ὧν γέννα) ἐφεζομένη δένδρεσιν ἀποβόσκει (πάντα καρπὸν αὐτῶν.) Diversa ratio est eorum, quæ succedunt vs. 1089. εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν Οἰωνῶν, οἳ χειμῶν☉ Χλαίνας οὐκ ἀμπισχνῦνται, quibus subjicitur vs. 1094. ἀλλὰ φύλλων ἐν κόλποις

ποις ἐνναίω. ibi namque οἱ refertur ad οἰωνῶν, ἐνναίω ad φῦλον. Vs. 40. Οἱ ἵπποι ἀπεχωλοῦντο, ut *Pauſ.* Phoc. p. 799.

Cap. XXXI. vs. 45. Ὅντι περὶ ταῦτα. Uſus in talibus admittit itidem τὴν κατά. *Ariſtid.* T. I. p. 129. παῖδες οἱ κατὰ τὰς παλαίστρας. *Æl.* de Anim. XIII. c. 17. περὶ τὰς καλουμένας νήσους Τυῤῥηνικὰς θηρῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἁλιείαν ἔχοντες τὴν ἐκεῖθι κητώδη ἰχθύν. Alias transpoſitione facta, poſſes ſuſpicari leg. οἱ κατὰ τὴν ἐκεῖθι τὴν ἁλ. ἔχ. Mox. ibid. corrigo, ῥώμην δὲ καὶ ἀλκὴν &c. tunc ἀλλὰ τῷ (i. e. ἐκείνῳ, aut excidit Αὐλωπίᾳ) παραταξομένῳ —— ἀφίσταται τοῦ κράτους· τοῦ δὲ αἵματος αὐτῷ πηγνυμένου, παρειμένος ὤκιστα, εἶτα ἑάλω. Διακαρτερεῖ τοι γε μὴν &c.

Cap. XXXVI. vs. 79. Ξυντέμνειν ἐς ἔλασσον, *minuere, contrahere, brevius facere.* In *Plat.* Sophiſt. 153. A. altero jubente τὸ λεχθὲν διχῇ τέμνειν, reponit alter, καθ' ὁποίαν ἂν (ita leg.) ὑφηγῇ πειράσομαί σοι συντέμνειν. *Ariſtid.* T. III. p. 608. ἀπεῖχεν ἡ Φάρος τότε τῆς Αἰγύπτου πολὺ, νῦν δ' ὁ ποταμὸς συντέτμηκε προχῶν ἀεί. Eodem modo Lat. *concidere. Ovid.* II. Faſt. vs. 647. *Ligna ſenex minuit*, conciſa*que conſtruit alte.* De tropico uſu vidimus ſupra. Add. *Diluc.* p. 742.

Cap. XXXIX. vs. 67. Ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων. *Ælian.* de Anim XII. c. 30. οἱ

Κα-

Κᾶρες πρῶτοι ἀγορὰν πολέμου ἐπινενοήκασι καὶ ἐστρατεύσαντο ἀργυρίου. *Pollux* X. Segm. 18. πρᾶσιν & ἀγορὰν ceu synonyma memorat.

Cap. XL. vs. 84. Διὰ πολλοῦ θορύβου, pro πολλῷ θορύβῳ, ut δι' ἀμφοῖν νικᾶν *Aristid.* T. I. p. 203. & *Æl.* de Anim XI. c. 33. ὁ δὲ, pavo, δι' ἀμφοτέρων ἀΐξας, καὶ ἑαυτὸν τοῖς πτεροῖς μετεωρίσας. quomodo inserta præpositione, quæ intercidit in Editt. corrigo. Contra c. 40. pro καὶ Διπάλλου βασιλέως, leg. καὶ δ' ἐπ' ἄλλου βασ. *similiter alio sub rege.*

Cap. LVII. vs. 72. Ξυνέβη τοῖς Κρησὶ ξυγκτίσαντας ἐπὶ τοὺς ἀποίκους ἄκοντας ἐλθεῖν. *Herodot.* IX. c. 17. ἐμήδιζον γὰρ δὴ σφόδρα καὶ οὗτοι, Phocenses, οὐκ ἑκόντες, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης. Constructionis rationem aperit similibusque exemplis illustratam dedit Cl. *Duker.* ξυγκτίσασι atque ἄκουσι si scripsisset, pronomen αὐτοὺς adjectum oportuisset, quo nihil nunc indiget oratio. Alterutro casu, uno tantum posito, perpetuo in talibus extrinsecus adsumendo, nisi, ut præsenti in loco, aut adsit uterque, aut nomen citra aliud adjunctum suo simul ac pronominis munere fungatur. Quod quia interpretes interdum minus attenderunt, lubet paulo cumulatius planum fa-

facere. Tam scil. verba pro impersonalibus vulgo habita, seq. Infinitivo, quam personalia, tertium æque ac quartum casum recipiunt, & perinde est, sive v. c. dicas, πρέπει, ἔοικεν, εἰκός ἐστι, συμβαίνει, προσήκει (δεῖ quoque & χρὴ, si subjiciatur infinitivus verbi passivi. vid. ad L. VI. c. 53.) μοι τὸ καὶ τὸ πράττειν, sive με. Exempla τοῦ προσήκει habet *H. Steph.* Thes. L. Gr. T. I. p. 1692. E. ἔοικεν idem p. 1115. H. ex *Hom.* Iliad. K. (vs. 441.) *Apoll. Rhod.* II. (vs. 11.) & *Plat.* IX. Legg. (p. 662. F.) De ἐοικὸς & εἰκὸς constat ex *Aristoph.* Ach. vs. 703. Thesm. vs. 846. ac *Nostri* L. I c. 81. & qui utramque structuram adhibuit, *Pind.* Ol. I. vs. 56. ἔστι δὲ ἐοικὸς ἀνδρὶ (αὐτὸν) φάμεν ἀμφὶ δαιμόνων καλά. Nem. II. vs. 17. ἔστι δ' ἐοικὸς Ὠρίωνα κεῖσθαι μὴ τήλοθεν ὀρειᾶν Πηλειάδων. Parilis ratio est Lat. *expedit*, *decet*, *conducit*, *convenit* &c. *Ter.* Eun. III: 2, 41. *haud* convenit *una* ire *cum amica* imperatorem *in via*. *Cic.* L. XI. ad Fam. Ep. 3. *neque enim* decet *aut* convenit nobis *periculo ulli* submittere *animum nostrum*. Similiter Personalia, ut δοκῶ μοι vel με ποιήσειν Exempla prioris structuræ vid. *Æsch.* Suppl. vs. 916. alterius præbet *Soph.* Electr. vs. 474. δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

& vs. 65. κᾀμὲ ἐπαυχῶ δεδορκότα λάμψειν ἔτι. convenienter utique Linguæ indoli; nec in hoc *Æl.* de Anim. VIII. c. 2. κύων ἀγρευτικὸς —— κέχρηται τῇ ἄγρᾳ —— ἐὰν αὐτὸν συγχωρήσῃ ὁ δεσπότης, cum *Spanh.* ad *Call.* H. Dian. vs. 89. caſum quartum αὐτὸν, qui a ſupplendo infinit. χρῆσθαι pendebit, in αὐτῷ juſſerim tranſire.

Cap. LVIII. vs. 13. Ὡς εἰπεῖν, & ὡς ἔπος εἰπεῖν conſtanter & ubique cum occurrant, ac notent quod Lat. *ut ita dicam*, vel *prope dixerim*, & *uno verbo:* apud *Platonem* vero I. de Rep. (p. 415. E.) converſum inveniret *H. Steph.* Theſ. L. Gr. V. ἔπος, *qui vulgo dicitur*, admittere gravabatur hunc uſum. Et revera nil aut ibi, aut quem jungemus locum alterum, recedit ab uſu vulgari. En verba, διόρισαι, ποτέρως λέγεις τὸν ἄρχοντά τε καὶ τὸν κρείττονα, τὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ τὸν ἀκριβεῖ λόγῳ. Alter extat II. Legg. 577. D. σκοπῶν δ' εὑρήσεις αὐτόθι (ἐν τοῖς ἱεροῖς *in templis*, non ut vertitur, Ægyptiorum *ſacris*) τὰ μυριοστὸν ἔτος γεγραμμένα. οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστὸν, ἀλλ' ὄντως (n. μυριοστόν.) Repetiveris atque ſuppleveris in exemplo priori ἄρχοντά τε καὶ τὸν κρείττονα, quod in proximo fecit ipſe, nil variabit locutio, etſi ad ſenſum optime verſum ſit, *qui vulgo dicitur.*

tur. In *Æl.* de Anim. L. IV. c. 36. λευκὴν κεφαλὴν, οὐχ ὡς εἰπεῖν ἔπος, ἀλλὰ καὶ χιόνος ἐπέκεινα, καὶ γάλακτος πλέον λευκὴν, *Conr. Gesn.* Proleg. p. XXII. vertit, *non* ſimpliciter *album*, atque in adducto *Platonis* loco priori, *ſecundum vulgus*, *qui vulgo ſic dicitur* & *qui nomine tantum.*

Cap. LXI. vs. 68. Ἐπιδεῖν. Comminiſcendi quæ hoc de verbo habet, *Th. Mag.* anſam credo ei præbuerunt verva *Thuc.* L. VI. c. 69. τὸ πρόθυμον εἶχον, quorum ratione procedit, ἐπὶ ἐπιθυμίας, aut quod Cod. præfert apud Cl. *Oudendorp.* ἐπὶ εὐθυμίας. Præſentem in locum ſi incidiſſet *Thomas*, præmiſſum vs. 59. ſubjectumque ἀθυμεῖν, ſuggeſſiſſet fortaſſe homini, ἐπ' ἀθυμίας, quod etiam habet Cod. *Oxon.*

Cap. LXIII. vs. 15. Οἱ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι. Variant libri ſcripti & Editt. circa οἱ τέως, præferuntque illi quod editur, hæ, οἵ τε ὡς. Sequenti prius conſtructio erit, οἵ τε νομ. ὑμῶν τέως Ἀθ. τῆς τε φωνῆς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ τῇ τῶν τρόπων μιμήσει, καὶ (pro εἴ καὶ ſeu κἄιπερ) μὴ ὄντες ἐθαυμάζεσθε κατὰ τοῦ Ἑλ. καὶ τῆς ἀρχ. τῆς ἡμετέρας —— μετείχετε, (ὑμᾶς δέομαι) ἐνθυμ. ὥστε ἄξια (pro ἄξιον) ἐστὶν ἐκείνην τῆς ἡδ. διασ. Sin ἀξία legas, ὡς ἀξία ἐστὶν ἐκείνη ἡ ἡδονὴ διασώσασθαι, nempe αὐτήν. Hinc patet, καὶ accepto pro

etsi, non subsistere οἵ τε ὡς, sed si conjunctive sumatur, vel ita leg. vel addita insuper copula altera, οἵ τε τέως. Vs. 11. prius ϗ conjungit, alterum valet *etiam*, ceu esset, τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ, ϗ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε (n. τῷ παραινεῖν, ut bene Schol.) ἅμα δέομαι.

Cap. LXX. vs. 99. Αἱ δὲ προσβολαὶ &c. Pendet utrumque participium ab ὡς τύχοι, hoc structuræ ordine, αἱ δὲ προσβολαὶ πυκνότεραι ἦσαν, ὡς τύχοι ναῦς νηῒ διὰ τὸ φεύγειν προσπεσοῦσα, ἢ ἄλλη ἐπιπλέουσα.

—— Vs. 80. Τῇ πρώτῃ ῥύμῃ ἐκράτουν. Vox ῥύμη restituenda, ni fallor, *Æl.* de Anim. XIV. c. 27. loco ab exscriptoribus pessime habito, τῷ κυνὶ προτιθέασι κρέα —— ὀπτὰ, κνίσσης προβάλλοντα· ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ φλεγόμενος —— ἐπὶ τὰ προκείμενα ἔναντι κρέα, ϗ ὑπ' ὀδύνης αὐτόῤῥιζον ἀνασπᾷ τὸ φυτόν. Lego, κνίσσης προσβάλλοντα· —— ἐπὶ τὰ προκ. ἔναντι ἵεται κρέα, καὶ ὑπὸ ῥύμης αὐτ. ἀν. τὸ φ. Genit. junctum τῷ προσβάλλειν regi ab ellipsi ὀσμὴν, docet *Lamb. Bos*, & ante eum *Salmas.* in *Solin.* p. 749.

Cap. LXXI. vs. 38. Διὰ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας. *Plat.* VI. de Rep. 475. D. ἐν τόπῳ τινὶ πόῤῥω που ὄντι τῆς ἡμετέρας ἐπόψεως. Locutionem vs. 46. τὴν γνώμην δουλοῦσθαι habet idem Menex. p. 405. C. & *Hippocr.* de Fract. p. 762. fin. ἀνάγκη καταδουλοῦσθαι τὴν γνώ-

γνώμην. add. Cl. *Duker.* ad L. IV. c. 34. δουλοῦσθαι τὰς ἐπιθυμίας ὡς ματαίους rurſus *Plato* VIII. de Rep. 495. F. quod *Ariſtoxenum* καταδουλοῦσθαι dixiſſe vidimus *Diluc.* p. 132. τῷ κλέει τοῦ κάλλους τοῦ κατὰ τὸν Πίνδον δεδουλωμένας mulieres ſcripſit *Æl.* de Anim. X. c. 48.

Cap. LXXIII. vs. 6. Ξυνεγίγνωσκον καὶ αὐτοὶ οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου. Diſputat *H. Steph.* in Theſ ſuper Schol. explicatione τοῦ συγγινώσκειν ταῦτα, per τὰ αὐτὰ γιγνώσκειν, i. e. ὁμογνώμονα εἶναι τινί. Sed ſcil. non tam preſſe verbum exponit, quam loci ſenſum. συγγινώσκειν eſt *animadvertere*, *intelligere* & σύνολον γιγνώσκειν id, de quo ſermo, ut ſæpe apud *Herodotum.* loca congeſſit *Æm. Portus* in Lex. Sed & ita *Æſch.* Suppl. vs. 223. *Plat.* VII. de Rep. 489. G. θαυμαστὸν οὖν οἴει πάσχειν αὐτοὺς καὶ οὐ συγγινώσκεις; Add. IV. Legg. 601. D. Quod ſequitur, καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι, reſpicit verba vs. 3. λέγων ταῦτα ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει, unde rurſus vs. 10. in οὐ δοκεῖν repetendum venit ἔλεγον, ut ſit, τοὺς δὲ ἀνθρώπους (ἔλεγον) οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι. Vs. 1. quomodo ἐφηγεῖται ἐλθών, probæ notæ ſi ſit, videatur ſubſiſtere, aperui in *Diluc.* & ſic Grammatici nonnulli veterês in *Eurip.* Oreſt. vs. 163. ἔλακεν ἀπόφονον dictum accipiunt, ἀντὶ τοῦ ἀπέ-

ἀπέλακε φόνον, i. e. ἀπεφθέγξατο. Sed præferenda Codd. lectio ἐσηγεῖτο).

Cap. LXXVII. princ. Ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν. Pleonasmum voculæ ἢ hoc quidem in loco non quærendum, ostendunt *Diluc.* cum tamen ne, ut prius, prorsus proscribere ausim, locus retinet *Plat.* X. Legg. p. 667. C. εἰ δέ ἐστι ταῦτα οὕτως, ἆρα οὐκ ἐξ ἀνάγκης τὰ ψυχῆς συγγενῆ πρότερα ἂν εἴη γεγονότα τῶν σώματι προσηκόντων, οὔσης ταύτης πρεσβυτέρας ἢ σώματος. quod ibid. illico structura consueta, ἂν ψυχήν τις ἐπιδείξῃ πρεσβυτέραν οὖσαν σώματος. Jam sive quis illud *Xen.* II. Hellen. princ. ἡ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἢ χειρὸς, eadem ratione tueri velit, sive ἀπὸ κοινοῦ, quod in μακρότερον intelligitur, supplere χρῆμα, utroque modo integritas ei loco constiterit. Usitati sunt Græcis alii quoque comparativum construendi modi, ut cum præpositione ἀντί. *Soph.* Trach. vs. 585. οὔτινα στέρξει γυναῖκα ἀντὶ σοῦ πλέον. *Plat.* X. de Rep. 521. A. τὴν κακῶν τύχην αἰτιᾶται μᾶλλον ἀνθ' ἑαυτοῦ. *Arist.* Eccles. vs. 920. οὐδεὶς ὥς σε πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ. & cum V. ἄλλος *Hesiod.* Θεογ. vs. 893. ἵνα μή τις βασιληΐδα τιμὴν Ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἄντι. Sic οὐκ aut οὐδεὶς ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ *Æsch.* Prom. vs. 466. *Eurip.* Hel. vs. 580. *Soph.* Ajac. 466. ubi Schol. il-

illuſtrat per πρὸ ἐμοῦ. cum vocula πλὴν *Plat.* Min. 46. D. Οὐκ ἔστ' ὅ, τι τούτου ἀσεβέστερόν ἐστιν, οὐδ' οὕτω χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι, πλὴν εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν. Πρὸς ſubjicit *Herodot.* II. c. 35. ἔργα λόγου μέζω παρέχεται, Ægyptus, πρὸς πᾶσαν χώρην. Et voculam ὡς *Plat.* VII. de Rep. 485. B. ἄγε μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι —— οὐκ ἂν ῥᾳδίως οὐδὲ πολλὰ ἂν εὕροις ὡς τοῦτο. Atque inſuper ἢ L. III. p. 442. B. μαλακώτεροι γίγνονται, ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς. *Noſter* L. I. c. 19. ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων, ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε —— ἤνθησαν. quæ hoc ordine intelligi debent, οὐκ ἂν ῥᾴδ. οὐδὲ πόλλ' ἂν εὕρ. ἄγε ὡς τοῦτο παρ' μ. πόν. τῷ μανθ. & μαλακ. γίγν. ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς (μὴ γίγνεσθαι.) *Noſtri* vero verba, ἐγένετο αὐτοῖς ἡ ἰδ. παρ. ἐς τ. τ. πόλ. μείζων, ἢ (ἐγένετό) ποτε, ὡς τὰ κράτ. ἤνθ. Notior eſt ſtructura cum πρὸ, πρὶν & πρὶν ἢ, quam quæ exempla requirat.

—— Vs. 30. Μὴ καταπεπλῆχθε. Leg. ex aliquot Codd. Edit. Flor. & Schol. καταπεπλῆχθαι, intellecto θέλετε, dictum in *Diluc.* ratione addita, quam etiam docet *Herodianus*, ſubjectus *Moeridi Attic.* p. 479. ubi *Pierſon.* Ab εἰκὸς, quod proxime antecedit, atque ſupplet Schol. pendere ne poſſit, obſtat ὁρῶντες, pro quo ſcriptum oporteret

ὁρῶν-

ὁρῶντας. De ellipsi τοῦ θέλετε, quam nec *Nostri* Schol. ignoravit L. V. c. 9. vs. 98. post *H. Steph.* in Script. de Dial. p. 46. seq. vid. *L. Bos.* Infinit loco Imperat. per alterius verbi imperativum supplendum, exempla ubique obvia. Apud *Plat.* Soph. p. 149. D. μὴ ἐμὲ αἰτιᾶσθαι τούτων, ἀλλὰ τούσδε. Add. *Arist.* Lys. vs. 535. 537.

——Vs. 49. Οἱ ἄλλοι. Omisit *Noster* ὑμεῖς, ut ἡμεῖς *Xen.* V. K. A. p. 401. οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν ὑπαίθριοι. addit quod plerumque fit, L. VI. p. 503. οὐκοῦν δεῖ ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα, οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ἑλλάδος ἀποσχέσθαι. *Plat.* Euth. 219. E. εἰπέ μοι ὦ Σώκρατές τε καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι. & ordine inverso, οἱ δ' ἄλλοι ἡμεῖς p. 216. fin. In *Xen.* II. K. A. p. 170. quia structura fugit interpretes, & *H. Steph.* insuper, pro ὡς corrigit, ὅπως, intelligo verba, tanquam ita ordinata haberentur, ὦ κάκιστε ἀνθρ. Ἀριαῖε, καὶ ἄλλοι ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε θεοὺς, οὔτε ἀνθρ. οἵτινες ὀμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλ. καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, σὺν Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ προδόντες ἡμᾶς, ὡς ἀπολωλέκατέ τε τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς, οἷς ὠμνύετε, (οὕτω) καὶ προδεδωκότες ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρχεσθε ἐφ' ἡμᾶς. Eadem Ellipsis τοῦ οὕτω in *Thuc.* L. II. c. 93. vs. 37. ὡς ἔδοξεν αὐ-

αὐτοῖς καὶ ἐχώρουν εὐθύς. Vid. *L. Bos* in Ellipsi & *Diluc.* p. 746.

Cap. LXXXI. vs. 69. Ἀνειληθέντες. Ut Schol. expl. per συστραφέντες, sic *Suid.* συσπειραθέντες, συστραφέντες. junxitque *Plat.* Conv. 329. D. συσπειρᾶσθαι καὶ ἀνειληθῆναι. *Plut.* T. II. p. 157. συστρέφεσθαι ac συσπειρᾶσθαι. *Pauf.* Meff. p 340. συνεστραμμένοι μετ' ἀλλήλων. atque iterum *Plat.* Protag. 206. F. ῥῆμα βραχὺ καὶ συνεστραμμένον *Artemid.* L. I. c. 18. χρημάτων συστροφή. Add. *Poll.* L. V. Segm. 168.

Cap. LXXXII. vs. 94. Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς per se fine articulo eodem fenfu ufitatum, jam vidimus in *Diluc.* nec aliter apud *Apol. Rhod.* L. IV vs. 236. & 238. αὐτῷ ἤματι, pro τῷ αὐτῷ ἤματι. Voce interpofita feparavit *Herodot.* L. II. c. 179. τῇ νηῒ αὐτῇ.

Cap. LXXXVII. vs. 23. Οὐδὲν ὅ, τι οὐκ ἀπώλετο. Vs. 10. οὐδὲν ὅ, τι οὐκ ἐπεγένετο. *Plat.* Protag. 196. D. πολλά γ' ἔτη ἤδη εἰμὶ ἐν τῇ τέχνῃ· καὶ γὰρ καὶ τὰ ξύμπαντα πολλά μοι ἐστὶν· οὐδενὸς (n. ὄντος) ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν κατ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην.

—— Vs. 99. Οἵ τε ἥλιοι καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει. De fervore æftatis πνῖγος, πνιγηρὸς & πνιγώδης, ut Belgis *fmoor* & *ftik heet*, abunde obvium. Vid. Cl. *Weffel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 206. De fœtore

 Theoph.

Theoph. Sim. L. V. Hist. c. 11. τὸ τῆς κακοσμίας πνῖγος φέρειν οὐκ ἔχειν. Tropice πνίγειν *Julian.* Misop. p. 368. C. de plebe divitum avaritia *fame strangulata*, ut loquitur *Cic.* L. IX. ad Att. Ep. 7. ὁ δῆμος, inquit, πνιγόμενος ὑπὸ τῶν πλουσίων. & λιμῷ πνῖξαι in *Hadr.* Imperat. Resp. & Rescript. apud *Fabric.* Bibl. Gr. Vol. XII. p. 536. *Cephisodotus* apud *Aristot.* III. Rhetor. c. 10. & inde *Dion. Hal.* Resp. de *Demosth.* & *Aristot.* p. 122. vs. 32. Charetem dicit, εἰς πνῖγμα τὸν δῆμον ἔχοντα (ἀγαγόντα est apud *Dionysium*) τὰς εὐθύνας πειρᾶσθαι δοῦναι. quod perquam vertitur male, *in furno populum habentem*, & *qui populun in furnum duxisset*. Leg. in utroque suspicor ἄγχοντα. *Æl.* de Anim IX. c. 25. κάραβος ὅταν αὐτῷ, polypus, τὰς πλεκτάνας περιβάλῃ, ἑαυτὸν περιχέας αὐτῷ ἐς πνῖγμα ἄγχει. Mox ibid. quod obiter moneo, rectius forsan distinxeris, καράβου δὲ ἡ φύσις· (n. ἐστὶ) νήξει, ὅταν ἀδεὴς ᾖ, πορεύεται &c. ut νήξει πορεύεται dictum sit, pro νήχεται. *Æl.* iterum L. X. c. 48. τοῖς ἀνοσίοις περιπλακεὶς (ὁ δράκων) ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐς πνῖγμα ἄγχων. Qua ex locutione simul patescit, etsi, quod & alibi monuimus, Grammatici ἄγχειν expl. per πνίγειν, ita tamen differre, ut ἀγχόνη præcedat, πνιγμὸς sequa-

quatur. Nec dum mihi πνίγειν de acerbe exigentibus debitum usurpatum occurrit, ut ἄγχειν.

AD LIBRUM OCTAVUM.

Cap. II. vs. 40. Ἦν τις καὶ, pro ἦν καί τις. Quæ trajectiones in hujus generis vocabulis obſervatur paſſim. Ita τὶς εἷς in *Plat.* Soph. 156. A. ἄττα ἄλλα, & ἄττα τοιάδε apud eundem l. c. ad *Thom. Mag* p. 123. γὰρ καὶ *Apoſtolus* Ep. ad Coloſ. II, 5. ac rurſus *Plat.* I. de Rep. 410 B. διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωρακειν αὐτόν. Conf. *Diluc.* p. 107. τοίνυν præviam ſequi amans vocem aliam, præit non modo apud Auctorem Epiſt. ad Hebr. c. XIII. com. 13. verum etiam *Platonem* VI. Legg. 622. B. εὖ λέγεις, ὦ παῖ, τοίνυν φῶμεν. Add. *Jeſ.* c. III. com. 9. *Jo. Chryſ.* T. I. Op. p. 828. B. V. 498. C. VI. 484. A. *Theoph Sim.* II. c 7. III. c. 2 *Poſſin.* ex *Syneſ.* ad *Pachym.* p. 70. & *Jo. Conr. Schwarz.* Comment. p. 1329. Τὶ quoque non ſuo loco poſitum in *Artemid.* L. I. c. 55. γράμματα μανθάνειν μὴ εἰδότα ἀγαθόν· τὶ γὰρ μετὰ πόνου καὶ φόβου τῷ ἰδόντι προαγορεύει. Sed ſemel ſcriptum ſuſpi-

ſpicor, quod bis dare debuerat ſcriba, ac leg. ἀγαθόν ἀγαθόν τι γὰρ, aut ἀγαθὸν γάρ τι. χάριν in principio collocat *Eratoſth.* Cataſt. c. 14. χάριν. δὲ τούτου atque iterum χάριν δὲ ἐκείνης, ut *cauſa* in *Suet.* Aug. c. 24. *cauſâ detrectandi ſacramenti.*

Cap. IV. vs. 88. Ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. *Plat.* III. Legg. 591. C. εἰς τὸ μέτριον μᾶλλον συστεῖλαι. & in Lyſ. p. 109. A. τῷ ταπεινοῦν καὶ συστέλλειν contraria ponit χαυνοῦν & διαθρύπτειν. *Pauſ.* Eliac. p. 397. ἐς ὀκτὼ ἀριθμὸν φυλῶν συνεστάλησαν. *Artemid.* L. III. Onir. c. 47. πᾶν εἰδεχθὲς καὶ δυσπρόσωπον ὁραθὲν συνάγει τὰς ψυχὰς τῶν ὁρώντων καὶ συστέλλει. ubi & συνάγει notes junctum, quomodo *Plut.* T. II. p. 383. B. συνάγειν τὴν ψυχὴν εἰς τὸ δύσθυμον. Aliis hic verbis utitur *Plat.* Conv. 329. D. ὅταν μὲν καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν εὐφραινόμενον διαχεῖται, ὅταν δὲ αἰσχρῷ, σκυθρωπόν τε καὶ λυπούμενον συσπειρᾶται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται. ubi in verbis ſtatim ſubjectis leg. πολλὴ ἡ πτοίησις γέγονε περὶ τὸ καλὸν, pro vulgato ποίησις. Idem Phæd. p. 379. G. ἐθίσαι (τὴν ψυχὴν) αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συνάγεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι. quam αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν dixit συνηθροισμένην p. 381. A. & συνηθροισμένην αὐτὴν εἰς αὐτὴν p. 386. A. ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι αὐτὴν εἰς αὐτὴν p. 386. A. & 387. A. *Æl.* de Anim X, c. 48. ἀθροῖσαι ἑαυτόν.

Eu-

Eurip. Phœn. vs. 857. συλλέξαι δέον, καὶ πνεῦμα ἀθροῖσαι. Rurſus *Plat.* Protag. p. 200. G. μόγις πως ἐμαυτὸν ὥσπερεὶ ξυναγείρας εἶπον. Charm. p. 236. G. ἀνεθάρρησά τε, καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο καὶ ἀνεζωπυρέμην. Conf. *Catak.* ad *M. Anton.* p. 217. B. C. D. εὐρύνειν τῷ συνάγειν opponit *Herodot.* L. IV. c. 52. ubi Tyras & Hypanis fluvii συνάγουσι τὰ τέρματα κατ' Ἀλαζόνας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἀποστρέψας ἑκάτερος ῥέει εὐρύνων τὸ μέσον. L. VII. c. 176. τὸ Ἀρτεμίσιον συνάγεται ἐξ εὐρέος εἰς στεινὸν πόρον. Conf. *Poll.* L. V. Segm. 168.

Cap. V. princ. Τῇ κατασκευῇ τοῦ πολέμου. Librorum fide ſtandum ſi ſit heic pariter atque L. II. c. 85. κατασκευὴ atque κατασκευάζειν eundem præbuerint uſum, quem παρασκευάζειν & παρασκευή. Verum *Meibomio* judice de Fabr. Trirem. p. 179. ſeq. librariis id imputandum. Vid. de utroque verbo *Th. Mag.*

Cap. VII. princ. Ἐπειγομένων τῶν Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς. Apud *Herodot* VI. c. 96. Ἐπὶ ταύτην, Naxum, γὰρ δὴ πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι. ubi *Valla*, ceu ſuo in libro habuiſſet ἔπειγον, vertit *urgebant.*

Cap. IX. vs. 11. Αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ πολλοὶ ὅτι διέτριβον. Solent ſcriptores hic plerumque omittere ὅτι, *Plat.* Phædr. p. 337. fin. τὸ δὲ αἴτιον τού-

τε τόδε, ὁ δύναμαί πω γνῶναι ἐμαυτόν. Et sic singulis fere paginis *Ælianus* de Anim. Fit idem cum εὖ ἴσε. Apol. Socr. p. 360. A. εὖ γὰρ ἴσε, πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ. p. 364. E. εὖ γὰρ ἴσε, ὀυκ ἐμὲ μεῖζον βλάψετε ἢ ὑμᾶς αὐτούς. ut rursus p. 365. A. at ibid. F. εὖ ἴσε ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγει. Vs. 5. διατριβὴ ἐγγίγνεται. quomodo πολλὴ διατριβὴ γίγνεται *Plat.* VI. Leg. 625. C. & Ep. VII. p. 722. B. ἀποτραπέσθαι, ut *Noster* vs. 27.

Cap. XXVII. vs. 92. Αἰσχρῷ ὀνείδει. *Plat.* XI. Legg. 677. D. διαβεβλῆσθαι καὶ ἐν αἰσχροῖς γεγονέναι ὀνείδεσιν. ut contra καλὸν & κάλλιστον ὄνειδος. Vid. Cl. *Valcken.* ad *Eurip.* Phœn. p. 309. seq.

Cap. XXXV. vs. 53. Τὰς ὁλκάδας ξυλλαμβάνειν. *Demosth.* I. Phil. p. 36. Sect. 45. πρὸς τῷ Γεραςῷ τὰ πλοῖα συλλαβών. *Æl.* de Anim. VIII. c. 10. συνείληπται μὲν ὁ θηρατὴς, ὑφ' ὁρμῆς δὲ τὸ θηρίον ὑπερῆλθεν αὐτόν. In re funebri usum præstat τοῦ συγκλείειν. *Chrysost.* T. IV. Op. 188. D2. mortui συλλαμβάνειν τὸ ςόμα. *Plat.* Phædr. extr. τὸ ςόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς συλλαμβάνειν. quod συμβάλλειν νεκρῷ ςόματι τὰ χείλη *Artemid.* L. II. c. 2.

Cap. XXXVI. Ξυνθήκας ποιεῖν. Quod *Hom.* Odyss. Ξ. vs. 393. ῥήτρας ποιεῖσθαι. atque inde apud *Æl.* de Anim. XV. c. 24.

24. ποιοῦνται ῥήτρας ἐπὶ χρυσίῳ παμπόλλῳ, —— καὶ οὐχ ἡγοῦνται αἰσχρὸν εἶναι ἐριδαίνεσθαι (ita voce itidem *Homeri* leg. pro ἐρείδεσθαι) ὑπὲρ τῶνδε τῶν ζώων.

Cap. XXXVIII. vs. 11. Ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι. Memini alicubi in *Diluc.* constructionis verborum ἐπαμφοτεριζούσης exempla quædam protulisse; eadem cummaxime sese offert in διάκειμαι, quod cum ita soleat usurpari, ut v. c. dicas, οὕτω διάκειμαι πρὸς τὸ, *Philostr.* Vit. Ap. I. c. 7. τὸ γὰρ χαῖρε —— οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι (l. εὖ διακ.) πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, id *Plat.* in Lach. 205 B. inversa syntaxi scripsit, οὕτω σὺ παρ' ἐμοὶ διάκεισαι. Eodem referre possis περιβάλλειν τινὰ πένθει & πένθος περιβάλλειν τινί. Priori modo idem Ep. VII. p. 723. C. Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ κεῖται ὁ —— Vs. 48. τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας, ideo ne? quia & in Creta urbs cognominis.

Cap. XLI. vs. 84 Καταδρομαῖς. De murium cavernis *Æl.* de Anim. V. c. 49. nec proin de serpentis latebra L. II. c. 9. tentare debuissent Viri docti. ὑποδρομὴ de petræ caverna & receptaculo extat apud eundem L. I. c. 14.

Cap. XLVII. vs. 53 ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ βούλεται, καὶ οὐ πονηρίᾳ &c. intelligitur ex L. VI. c. 92.

c. 92. vs. 91. ſeq. Add. Cl. *Duker.* ſupra ad c. 21.

Cap. LXIV. vs. 43. Σωφροσύνην λαβοῦσαι. Ut *Noſtri* Schol. expl. εὐβουλότεραι γενόμεναι. ita σωφροσύνην per εὐβουλίαν Ineditus Schol. in *Ariſtid.* T. I. p. 286.

Cap. LXVIII. vs. 32. Τὰ τῶν τετρακοσίων μεταπεσόντα. Vario uſui verbum hoc inſervit. *Plat.* Crat 280. C. μεταπίπτει πάντα χρήματα, καὶ μηδὲν μένει. & mox ibid. μεταπίπτειν εἰς ἄλλο εἶδος. *Ariſtid.* T. II. p. 372. ἐκ τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας. *Ariſtoph.* Av. vs. 627. ὁ ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων. Veſp. vs. 1445. οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. Ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν —— μετάπεσειτ' (ita videri poſſet leg. pro μεταπείσετ') ἐπὶ τὸ τρυφερόν. *Heſych.* μεταπεσεῖσθαι (ſic *Favor.*) μεταβληθῆναι, ut ſequitur apud *Comicum* vs. 1452. μεταβάλλεσθαι τοὺς τρόπους. ubi tamen Schol. receptæ lectioni favet. *Them.* Or. XXIII. p. 286. C. τοῦ ὀνόματος (Sophiſta) ὥσπερ νομίσματος ἡ δύναμις μετέπεσεν. *Plat.* Gorg. 300. A. ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω καὶ κάτω.

Cap. LXIX. init. Ἡ ἐκκλησία διελύθη. *D. Lucas* Actor. c. XIX. ἀπολῦσαι τὴν ἐκκλησίαν. De vita functis *Plat.* IX. Legg. 672. D. διαλυθῆναι τῶν σωμάτων. nec ſuſpectum eſſe debebat *H. Steph.* in Theſ. L. Gr. etſi uſitatius ἀπολύεσθαι & λύεσθαι τοῦ σώ-

σώματος, τοῦ ζῆν &c. de quibus Philologi ad *Luc.* c. II. 29. Sed & *Basil.* T. II. p. 61. B. junxit διάλυσιν καὶ θάνατον. Vid. *Gatak.* de St. N. I. c. 7.

Cap. LXXIII. vs. 61. Ἐν τῇ νηῒ πλέοντας. Ut hæc verba interpretamenti mihi suspicionem moverunt, sic & in *Plat.* X. Legg. 670. E. ista, πρὸς ἀσέβειαν, in verbis, ἵνα οὖν μὴ ἐπὶ μεῖζον ἔλθῃ σοι πάθος πρὸς ἀσέβειαν τὸ νῦν παρὸν δόγμα. ut quæ paulo ante iam præcesserunt. Scholion quoque videri possint τοῦ ὑπογραφὴ illa, Ἣν ἀντωμοσίαν καλοῦσι, in Theæt. p. 127. B. ut & Protag. p. 204. C. ἀμφισβητοῦσι μὲν γὰρ καὶ δι' εὔνοιαν οἱ φίλοι τοῖς φίλοις, ἐρίζουσι δὲ οἱ ἐχθροὶ ἀλλήλοις. & ibid. D. εὐδοκιμεῖν μὲν γάρ ἐστι παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων ἄνευ ἀπάτης, ἐπαινεῖσθαι δὲ ἐν λόγῳ πολλάκις παρὰ δόξαν ψευδομένων. & αἱ πρεσβύτεραι in *Æl.* de Anim. I. c. X. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ὕδωρ τῷ βασιλεῖ κομίζουσι, καὶ ταῖς πρεσβυτέραις δέ· αἵπερ οὖν αἱ πρεσβύτεραι καὶ αὐταὶ τῷ βασιλεῖ παραμένουσι. Verum difficile est certi quid in talibus statuere. Dictionem ἐπὶ μεῖζον ἔρχεσθαι habet quoque *Soph.* Phil. vs. 264. ἡ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.

Cap. LXXXIII. vs. 54. Οὐδ' ἦν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι. *Xen.* VII. K. A. p. 569. ἥκεις ἂν φέρων τὸν μισθὸν

γ—εἰ μὴ γ' ἄλλως ἐδύνω, καὶ ἀποδόμενος τὰ σαυτῦ ἱμάτια.

Cap. LXXXV. vs. 28. Τισσαφέρνης ἐπαμφοτερίζων. Vid tam de hoc, quam altero ἐξαμφοτερίσαι Cl. *Rhunk.* Not. ad *Timæi.* Lex. p. 78. Phrasis vs. 54. κακὸν ἔχειν ἐδὲν extat quoque apud *Plut.* T. II. p. 161. B. Tum ut τέταται ac τέτακται inter se permutata nonnunquam ostendunt *Diluc.* ita contigit *Plat.* IX. de Rep. 506. C. ᾧ γε μανθάνομεν — πρὸς τὸ εἰδέναι τ' ἀλήθειαν ὅπη ἔχει, πᾶν ἀεὶ τέταται, (non τέτακται) καὶ χρημάτων τε καὶ δόξης ἥκιστα τύτων (malim πάντων) τύτῳ μέλει. bene legitur Phædr. p. 354. F. ἡ ἅμιλλα τέταται πρὸς τῦτο πᾶσα. At iterum, vitiose in Tim. 533. E. λόγος ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τέτακται. & τεταγμένων atque τεταγμένη, pro τεταμένων, τεταμένη VI. Legg. 618. D. & 621. C.

Cap. LXXXIX. vs. 82. Ἐς ὑπερβολήν. *Grot.* & *Pric.* in I. ad Cor. c. XII. com. 31. expl. *ex superabundanti*, & κατὰ προσθήκην, ut τῇ ὑπερβολῇ apud *Aristid.* Panath. p. 220. Schol. Ineditus τῇ προσθήκῃ & τῇ δυνάμει. neque aliter accipio II. Epist. ad Cor. c. XII. com. 7. τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, quam pro *magnitudine*, *excellentia* ac *præstantia revelatio-*

tionum. Iterum *Ariſtid.* T. I. p. 599. de Epiſtolis multis laudibus refertis, ἀλαζονείαν, ait, ἂν ἔχειν δόξειε διηγουμένῳ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐνόντων. Hinc quicquid ſuo in genere ſummum, & quo nil datur majus aut perfectius, id Græcis οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν, quod non attendens *Platonis* interpres *Ficinus*, ſenſum plane contrarium affinxit verbis Min. p. 46. fin. τὸ γὰρ Διὸς ὄντα παῖδα, Minoëm, μόνον ὑπὸ Διὸς πεπαιδεῦσθαι, οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου, vertens, *non habet magnam laudem.* reddi debebat, *omni laude majus eſt*, vel *omnem ſuperat laudem.* Τὸ δὲ μέγιστον καὶ ὑπερβολῇ ἀγαθὸν ſcripſit *Artemidor.* L. I. Oncir. c. 72. στρατιᾶς ὑπερβολὴν *Noſter* L. VI c. 31. fin. Deſiderativum ἀπαλλαξείειν, ut ſententia loci poſtulante reſtituimus vs. 67. Sic & τυραννησείειν *Philoſtrato*, non modo analogiam ſecuti, ut putabat Cl. *Pierſon.* Add. ad *Moer.* Attic. p. 14. (quæ tamen ſufficeret) verum inſuper exemplo Solonis Epiſtolæ apud *Diog. Laërt.* L. I. Segm. 65.

Cap. XC. vs. 17. Διοικοδομῆσαι. *Iſ. Voſſ.* ad *Pomp. Mel.* p. 510. loco uſus *Strab.* (L. IX. p. 618.) διοικοδομῆσαι proprie eſſe ſtatuit, *ædificationem ſeparare & dividere, locumque intermedium vacuum re-*

linquere. Præstitisset omitti verba postrema, aut pro illis posuisse, *ducto*, *interjecto*ve *muro*, *fossa*, *canale*, aut quocunque alio intermedio quidpiam separatur, sejungitur atque obstruitur. *Plat.* Tim. 543. A. χωρὶς ἐκείνου (τοῦ θείου) κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητὸν, ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους, καὶ αὐχένα μεταξὺ τιθέντες, ἵνα εἴη χωρίς. & continuo ibid. διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ τὸ κύτος, διορίζοντες οἷον γυναικῶν, τὴν δὲ ἀνδρῶν χωρὶς οἴκησιν, τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. Vid. & Cel. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 586.

Cap. XCIII. vs. 32. Ἐξεκκλησίασαν. *Joseph.* XVII. Antiq. c. 6. Sect. 3 καλέσας Ἰουδαίων τοὺς ἐν τέλει, καὶ ἐξεκκλησιάσας εἰς τὸ θέατρον. *Hesych.* *Suid.* & *Cyrillus* in Lex. Msc. explicant συναθροῖσαι.

Cap. CI. vs. 36. Τρεῖς τεσσαρακοστὰς Χίας, *Plat.* Min. 46. F. λέγει, Homerus, τὸν Μίνω συγγίγνεσθαι ἐννάτῳ ἔτει τῷ Διὶ ἐν λόγοις. & paulo post, ἐφοίτα οὖν δι' ἐννάτου ἔτους εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ὁ Μίνως. Principalem contra numerum pro ordinali adhibuit *Artemid.* L. V. Somn. 26. εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἀπέθανεν. Syntaxeos, qualis illa vs. 63. κατιδόντες, τὴν δίωξιν εὐθὺς παυόμενοι —— οὐ φθά-

νουσι

νοσι πᾶσαι, exempla ſimilia vid. *Diluc.* p. 394. add. p. 759. fin.

Cap. CVII. vs. 66. Χρήματα ἀνέπραξαν. Diſcrimen, quod intercedere ſtatuimus in *Diluc.* πράττειν inter & ἀναπράττειν, perſpicitur quoque ex *Xen.* VII. K. A. p. 593. ubi de ὀφειλομένῳ μισθῷ ſermo cum ſit, ſequitur, ὅτι δέοιτο ἡ ϛρατιὰ συναναπρᾶξαι αὐτὸν ἢ παρὰ ἑκόντος ἢ παρὰ ἄκοντος Σεύθου. add. p. 587. & lectionem Cod. in Not. *Lyſ.* Orat. pro Mantith. p. 146. ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταϛάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν.

F I N I S.

ADDENDA

Pag.

13 vs. 5. Conf. *S. Musgrave* Exercit in *Eurip.* L. I. c. 2.

25---21. Vid. eadem de Ellipsi τῆς ὑπὸ *Musgrav.* ibid. c. XI. p. 35.

33---14. Add. *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 251.

46---penult. Conf. idem l. d. p. 117.

66---22. Vid. *Jo. Toup.* Em. in *Suid.* p. 71. ubi vereor ne ſubtilius, quam verius diſtingui velit Vir doctiſſimus inter καθῆκον ἐπὶ τοῦ & τῶν.

77---20. δυσγαργαλεῖς in *Æliani* loco legit Cl. *Toup.* ibid. p. 113.

87---27. Tuetur anapæſtos quoque doctiſſimus *Musgrave* L. I. c. 1. & p. 74.

94---26. Plura *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 276.

97---20. Conf. idem p. 118.

99---fine. Eundem uſum præſtare νεκρῶν, docet *Gatak.* ibid. p. 206.

100--- 8. Tuetur itidem *occiderunt* in *Arnobio Adr. Behotius* Apophoret. L. III. c. 3.

108---15. Vid. & *Gatak.* ad *M. Anton.* p. 13.

113 — 8. post θέλγματα add. verbum κηλεῖν restituendum videtur *Eratosth.* Catast. 24. & leg. τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκήλει, Orpheus, διὰ τῆς ᾠδῆς, pro ἐκάλει.

156 --- 18. De insula tamen Cypro notissima accipi vult Cl. *S. Musgrave* Exercit. in *Eurip.* L. II. c. 11.

166 --- 11. sic ἀνάγκη πᾶσι *Plut.* T. II. p 261. & ex eo *Porphyr.* de Abst. L. III. p. 306. & ut alii πᾶσα ἀνάγκη p. 330. at inverso tamen ordine, ἀνάγκη πᾶσα *Theoph. Corydal.* Rhet. Expos. in *Fabr.* Bibl. Gr. Vol XIII p. 682. ἧς ἄνευ ἀνάγκη πᾶσα ἀργὸν μένειν (λόγον) καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἥκιστα ἐπίβολον. Nisi is dederat πάντα, ut præcedit, πᾶς λόγος.

193 — antepen. Add. Cl. *Toup.* Em. in *Suid.* p. 130.

202 — 14. Pendent hujusmodi Genit. ab ellipsi τοῦ ἐξ, ἀπὸ vel διά. vid. Schol. *Opp.* I. Hal. vs. 67. Add. Cl. *S. Musgr.* L. II. Exercit. in *Eurip.* c. 16. p. 124. seq.

225 — penult. Vid. & *S. Musgr.* Exercit. in *Eurip.* L. I. c. 9. ult.

228 --- 16. *Anonymo Hoeschel.* apud *Fabric.* Bibl. Gr. Vol. XIII. p. 548. Ἐπίγνωσις est, ἡ μετὰ τὴν πρόγνωσιν τοῦ πράγματος κατὰ δύναμιν παντελὴς κατάληψις.

238 --- 24. Et ita fere jam intellexerat Cl. *Jensius.*

240 --- 17. vid. & quæ noviffime *S. Musgr.* Exercit. in *Eurip.* L. I. c. 7.

245 --- 6. Accufat. γραφὴν in *Eurip.* loco tuetur idem L. II. c. 16. p. 125.

255 --- 14. προτιμᾷν τι πρότερον τοῦ *Plat.* 723. B. πρὸ τοῦ 604. D. add. 675. B. 386. D. 559. E. *Æl.* de Anim. XIV. c. 28. πρὸ τῆς ἀληθείας τιμᾷν *Plat.* 511. B. & τιμήσασθαι πρὸ πολλῶν *Thuc.* VI. c. 10. & I. c. 63.

365 --- 9. Conf. de harum præpofitionum permutatione Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* T. I. p. 51. & *Auctar. Diluc.* p. 367.

280 --- 18. excidit particula μὲν in *Æl.* X. de Anim. c. 45. & leg. τὴν μὲν λέγουσαν.

281 --- 19. Similiter Ἐπιβουλὴ τοῦ Διὸς *Jovi*

vi structæ insidiæ ex *Just. Mart.* citant Lexica.

282—18. Inter verba raro in Medio occurrentia locum forsan invenerit ἀγαποιήσασθαι in *Plat.* 74. A. τειχίσασθαι in *Thuc.* L. I. c. 11. ἐγχρονίζεσθαι in *Plat.* (294. E.) ut καταneύσομαι & ἀνανεύσομαι (419. E.) notanda duxit *H. Steph.* in Thes. L. Gr. & θρούμενος pro θροῶν Schol. *Æsch.* Eum. vs. 513. ἐνσημαίνειν Forma activa habet *Plat.* p. 262. B. Conf. *Rich. Dawes* Misc. Crit. p. 251.

285—23. Δι' ὄσσων in *Eurip.* doctissimus *S. Musgr.* Exercit. L. II. interpretatur *in oculis*, quod si cui obstet nostrum *de oculis*, reddi poterit *per oculos.* ὄμμα δακρυῤῥοοῦν est quoque in *Eurip.* Alcest. vs. 826.

289—15. *Anonymo Hoeschel.* apud *Fabr.* Bibl. Gr. Vol. XIII. p. 545. ἀνδρία est εὐθαρσία μετὰ λόγου.

295— 4. Vid. & *S. Musgr.* Exercit. in *Eurip.* L. I. c. 10. p. 31.

329—post vs. 12. insere, Cap. XC. vs. 35. ἀντιπολεμίους, qui & ἀν-

ἀντιπόλεμοι, cum *Hesych.* per πολεμίους explicet, nec discrimen quisquam, quod sciam, doceat, moneo, πολεμίους nomine ἀντιπολεμίων scriptoribus venire, quoties de agminibus, collatis signis conflicturis, sermo est. πολέμιοι sunt quamdiu bellum durat; at quoties de non inferendis ad tempus signis infestis inter utriusque exercitus duces convenit, ἀντιπολέμιοι esse desinunt. Docet hoc tam locus *Thuc.* quam ad primum oculi conjectum, præter loca in *Diluc.* jam producta, *Herodot.* L. IV. c. 140. VII. c. 236. & *Dion. Hal.* Vid. *Sylburg.* Indic. Verbum ἀντιπολεμεῖν, de quo vid. *H. Steph.* in Thes. L. Gr. habet *Thuc.* L. I. c. 23. & III. c. 39.

335---18. Et dubito, an non in *Æl.* de Anim. L. XVII. c. 19. recepta lectio, τιμῶντες τῷ ἑαλωκότι stare possit. At *Herodot.* L. IX. c. 78. scripsisse potius videtur τετίηται, quam quod editur τετίμηται.

349

349---ult. λόγον βέβαιον *Chryſ.* T. VI. p. 721. A2. in Ep. ad Hebr. c. 1. expl. per λόγον ἀληϑῆ & πιςόν. Add. p. 724. A.

358---23 Ἔςιν ἂς, pro ἔςαν ὡς, leg. quoque in *Æl.* de Anim. L. XVII. c. 19.

359---2. In *Æl.* de Anim. XIV. c. 26. p. 805. excidit ϗ ante verba, τȣ̃ Θρᾳκίȣ Στρυμόνος. ut XVI. c. 36. τὸ, & leg. ϗ μέντοι τὸ εἰρησόμενον τȣ̃τό ἐςι. & αἱ L. XVII. c. 23. ubi leg. κατάπλεροι γὰρ ὡς ἦσαν ϗ αἱ τȣ̃ μύϑȣ κόραι &c.

378---22. Alia via in *Euripides* loco procedit doctiſſimus *S. Muſgrav.* Exercit. L. I. c. 3.

INDICULUS

SCRIPTORUM ET FRAGMENTORUM, QUÆ PRÆTER NOTATA A STANLEJO IN ÆSCHYLI SCHOLIIS CITANTUR.

IN-

INDEX SCRIPTORUM,

QUI HOC IN LIBELLO EXPLICANTUR AUT EMACULANTUR.

A.

B.

C.

Mar-

So-

INDEX
RERUM
ET
VERBORUM PRÆCIPUORUM.

A.

 στό-

INDEX.

Ἀσφα-

Δεύ-

Διω-

Ἐξα-

Καὶ

Λ.

Ὁμη

Πε-

--- πρ-

E R-

E R R A T A.

In adverſa tituli parte leg. p. 285. pag. 8. vs. 17. leg. γιγνομέναις. 12:26. τυγχάνειν. 92: 9. ψήφῳ. 102: vs. penult. *Parcarum.* 116: 13. ἀφαιρῶ. 135: 6. σύγχορτος. 160:25. φὴς. 200: 16. ἐάσειν. 209: 11. πληνὰ. 216: 1. εὐδαιμόνων. 271: 9. *cenſet.* 283: 12. *copulat.* 289: 19. *commentatore.* 318: 9. ποθεν. 320. ult. del. ὥστε. 365: 21. ὃ. 371: 17. δακετὰ. 385: 7. ἐλέγχων. 411: 11. leg. verba.

F I N I S.

